

ACTIVITEITENRAPPORT 2012

Dienst Vreemdelingenzaken

FOD Binnenlandse Zaken

Dit activiteitenrapport is een realisatie van de dossierbeheerders van de
Algemene Directie Vreemdelingenzaken.

Voor elke opmerking, suggestie of bijkomende vraag kan u zich richten tot de AD
Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59 B, 1000 Brussel,
Tel. : +32 (0)2/793 80 19
Fax : +32 (0)2/793 96 69, e-mail : mariella.lecocq@dofi.fgov.be.

Het rapport is ook verkrijgbaar in het Frans en kan eveneens geraadpleegd worden op
www.dofi.fgov.be.

Coördinatie : Tom PEEL

Vertaling : Norah GRANDJEAN (F), Philippe JAUMAIN (F), Jan SLECHTEN (N) en Wim
VAN DER STRAETEN (N)

Verantwoordelijk Uitgever : Freddy ROOSEMONT,
Antwerpsesteenweg 59 B, 1000 Brussel

Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken

WOORD VOORAF	11
---------------------	----

HOOFDSTUK I : INLEIDING	19
--------------------------------	----

HOOFDSTUK II : CORPORATE MANAGEMENT

I. Personeel en organisatie	25
I.1. Planning, selectie en aanwerving	25
I.1.1. Wervingen specifieke projecten gesloten centra	26
I.1.2. Personeelsplanning en tijdsregistratie gesloten centra	27
I.1.3. Effectieven in cijfers	27
I.2. Personeelsontwikkeling	33
I.2.1. Basisopleidingen	33
I.2.2. Permanente opleidingen	34
I.2.3. Opleidingen voor de partners van de Dienst Vreemdelingenzaken	34
I.2.4. Ontwikkelcirkels	35
I.3. Organisatieontwikkeling	35
I.3.1. Operationeel plan	35
I.3.2. Project digitaal werken	36
I.3.3. E-learningproject	37
I.3.4. P&O logistic	38
I.3.5. Duurzame ontwikkeling	38
I.3.6. Tevredenheidsenquête personeel	39
II. Boekhouding en begroting en Aankoopdienst	41
II.1. Algemeen	41
II.2. Projecten 2012	42
IV.2.1. FEDCOM	42
IV.2.2. Herschikking logistieke diensten en informatisering stockopvolging	42
IV.2.3. Overheidsopdrachten	42
II.3. Verwezenlijkt budget 2012	43
III. Het archief en het register	44

HOOFDSTUK III : 2012, STATISTIEKEN

I. Cel Statistieken	49
I.1. Verbetering van de kwaliteit van de nationale gegevens die betrekking hebben op het asiel en de migratie die door de Dienst Vreemdelingenzaken doorgegeven worden aan nationale, Europese en internationale organismen en aan privé-personen	49
I.2. Ontwikkeling van de automatisering van het verzamelen van de statistische gegevens door middel van een "business intelligence"-systeem	49

I.3. Creatie van een statistiekenpagina op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken	50
I.4. Steun in het kader van het project voor de verbetering van de asielprocedure	50

HOOFDSTUK IV : AANVRAGEN OM HUMANITAIRE MACHTIGING TOT VERBLIJF : DE COMMUNICERENDE VATEN VAN SHOPPING

I. Procedureshopping vandaag	53
II. Globaal resultaat van het statistisch onderzoek	54
II.1. Methodologie van de peiling	54
II.1.1. Verzamelde gegevens	54
II.1.2. Specifieke definities	55
II.2. De parallelle aanvragen	55
II.3. De successieve aanvragen	56
II.4. Humanitaire / medische aanvragen van personen die hetzij een andere humanitaire / medische aanvraag in onderzoek hebben hetzij reeds eerder een ongunstige beslissing ontvingen	59
II.5. De correlatie Regularisatie – Asiel : humanitaire / medische aanvragen van personen die eveneens een asielaanvraag indienden	59
II.6. Humanitaire / medische aanvragen van personen die tevens een asielaanvraag of minstens één andere humanitaire of medische aanvraag hebben ingediend (nog lopende of afgesloten)	61
III. Conclusies – Een Sisyfusarbeid	62
IV. Statistische gegevens	66
IV.1. Input (nieuw binnenkomende aanvragen)	66
IV.1.1. Tabel die het maandelijks aantal binnenkomende aanvragen per type procedure en per maand herneemt	66
IV.1.2. Grafiek die de evolutie weergeeft van het in 2012 maandelijks aantal binnenkomende aanvragen, per type procedure	67
IV.2. Aanvragen in onderzoek in 2012	67
IV.2.1. Tabel van de aanvragen in onderzoek in 2012, per type procedure en per maand	67
IV.2.2. Grafiek die de evolutie weergeeft van de aanvragen in onderzoek in 2012 per type procedure en per maand	68
IV.3. Output (beslissingen)	69
IV.3.1. Algemeen overzicht van de beslissingen – alle procedures samen	69
IV.3.2. Grafiek van de beslissingen (alle procedures samen) die in 2012 een aanvraag hebben afgesloten	70
IV.3.3. Grafiek die voor 2012 de evolutie van de gunstige eindbeslissingen en sommige andere eindbeslissingen (onontvankelijk, ongegrondheid en technische weigering van de aanvraag) per aantal van beslissingen	70
IV.3.4. Grafiek die de evolutie weergeeft van het aantal personen die gemachtigd werden tot verblijf of aan wie het verblijf geweigerd werd in 2012	71
IV.4. Verklarende woordenlijst	71

HOOFDSTUK V : TOEGANG TOT EN VERBLIJF IN HET RIJK

I. Het kort verblijf in België	75
I.1. De visumdienst van het kort verblijf	75
I.2. De Dienst Vision	80
I.3. De Dienst Kort Verblijf / Opvolging	83
 II. Lang verblijf in België	 84
II.1. Lang verblijf niet-EU en niet-studenten	84
II.1.1. Inleiding	84
II.1.2. Economische Migratie - Bureau SMEDEM	85
II.1.2.1. Aanvragen voor D-visum	85
II.1.2.2. Aanvragen ingediend op het grondgebied	85
II.1.2.3. Antwoordtermijn	85
II.1.2.4. Statistieken	85
II.1.3. Enkele specifieke Europese statussen	89
II.1.3.1. De status van langdurig ingezetene (Europese richtlijn 2003/109/EG) artikel 61/7 van de wet van 15/12/1980	89
II.1.3.2. De onderzoekers	90
II.1.3.3. De Blue Card (hooggekwalificeerde werknemers – Europese richtlijn 2009-50/EG), artikel 61/27 van de wet van 15/12/1980	91
II.1.4. Niet-economische migratie	91
II.1.5. Opvolging van het verblijf	94
II.1.6. De machtiging tot vestiging	94
II.1.7. Afwezigheden en terugkeer van de vreemdeling – Aanvragen tot herinschrijving	95
II.2. Lang verblijf / Studenten	97
II.2.1. Visa	97
II.2.2. Verblijf van de studenten	101
II.2.3. Conclusie	103
 II.3. Lang Verblijf / EU	 103
II.3.1. Intrekkingen	105
 II.4. Lang Verblijf / Fraudecel	 106
II.4.1. Inleiding	106
II.4.2. Cijfergegevens	106
II.4.2.1. Fraude bij huwelijken	106
II.4.2.2. Valse EU-burgers	106
II.4.2.3. Beëindiging van het verblijf op basis van een intrekking van het statuut van erkend vluchteling	107
II.4.2.4. Fraude vastgesteld na regularisatie	107
 III. De Dienst Gezinshereniging	 107
III.1. Bevoegdheden van de Dienst Gezinshereniging	107
III.2. Evolutie van de beveiligde DNA-procedure in het kader van de aanvragen voor een visum “gezinshereniging”	108
III.3. Activiteiten van de Dienst Visa Gezinshereniging	110
III.4. Betrokkenheid van de Dienst Visa Gezinshereniging bij de strijd tegen de schijnhuwelijken	111

IV. Naturalisaties	112
IV.1. Inleiding	112
IV.2. Ontwikkelingen in 2012	112
IV.3. Workflow 2012	113
V. Minderjarigen / Slachtoffers van mensenhandel (MINTEH)	113
V.1. Bevoegdheden van de Dienst MINTEH	113
V.1.1. Wettelijke basis NBMV	114
V.1.2. Wettelijke basis MH	114
V.2. Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen	114
V.2.1. Cijfergegevens en tendensen	115
V.2.1.1. Documenten toegekend voor NBMV's in 2012	115
V.2.1.2. Vraag om vernieuwing van NBMV-documenten	116
V.2.1.3. Signalementen van de NBMV's	117
V.2.2. Aandachtspunten	120
V.2.2.1. De wet van 12 september 2011 met het oog op de toekenning van een tijdelijke machtiging tot verblijf aan de niet-begeleide minderjarige vreemdeling	120
V.2.2.2. De Dienst Voogdij en de Dienst Vreemdelingenzaken	121
V.2.2.3. De zoektocht naar de familie	121
V.2.2.4. De vrijwillige terugkeer	122
V.2.2.5. De verdwijningen	122
V.3. Slachtoffers mensenhandel	123
V.3.1. Cijfergegevens en tendensen	123
V.3.1.1. Nieuwe vragen om toepassing, op basis van de artikelen 61/2 tot en met 61/5 van de wet van 15/12/1980 en de artikelen 110bis en 110ter van het koninklijk besluit van 8/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen	123
V.3.1.2. Onderzoek van de verschillende verblijfstitels die worden afgegeven	128
V.3.2. Aandachtspunten	129
V.3.2.1. Samenwerking met de opvangcentra voor slachtoffers mensenhandel	129
V.3.2.2. Uitvoering van het MH-actieplan	129
VI. Multifunctionele cel	129
VII. Infodesk	130
VII.1. Infodesk	130
VII.2. SMEDEM-call center	133

HOOFDSTUK VI : DE STRIJD TEGEN DE ILLEGALE IMMIGRATIE, DE MENSENHANDEL EN DE MENSENSMOKKEL

I. Controle op de toegang tot het grondgebied en controle op het illegaal verblijf	137
I.1. Controle aan de Schengenbuitengrenzen	137
I.1.1. Grensposten, nieuwe maatregelen en richtlijnen	137
I.1.2. Controle van de grensposten	137
I.1.2.1. Schengenevaluatie	137
I.1.2.2. Commissie Buitengrenzen	138

I.1.2.3. Inspectie grensposten	138
I.1.2.4. Grenscontrole met het Verenigd Koninkrijk	138
I.1.2.5. Overeenkomst MOU	140
I.1.2.6. Preventieve maatregelen	140
I.1.3. Individuele controle toegang	142
I.1.3.1. Algemene binnenkomstvoorwaarden	142
I.1.3.2. Algemeen overzicht van de aan de grens genomen beslissingen en behandelde situaties	143
I.1.3.3. Detailoverzicht bij algemeen overzicht	143
I.2. Controle op het Belgisch grondgebied	150
I.2.1. Samenwerking Dienst Vreemdelingenzaken met politiediensten en Sociale Inspectie	150
I.2.1.1. Bureau C – illegalen - en de Permanentiedienst van de Dienst Vreemdelingenzaken	150
I.2.2. Sefor	153
I.2.3. Schengenseiningen (SIS)	156
I.2.4. Gevangenen	158
I.3. Vasthoudingen in de gesloten centra en de identificatie	160
I.3.1. De gesloten centra : statistische gegevens voor het jaar 2012	160
I.3.2. Bijzonderheden, nieuwe initiatieven en specifieke dossiers	163
I.3.3. Identificatie van vreemdelingen	167
I.3.3.1. Cel identificatie voor vreemdelingen in de gesloten centra	167
I.3.3.2. Samenwerking met de strafinstellingen	172
II. De verwijderingen	176
II.1. Wijze van verwijderingen	176
II.2. Data, evoluties en knelpunten	178
II.2.1. Cijfers en evoluties	178
II.2.2. Aandachtspunten	180
II.3. Beveiligde vluchten	181
II.4. Samenwerking met de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM)	182
II.5. Internationale samenwerking inzake verwijdering	182
II.5.1. Het Europees agentschap Frontex	182
II.5.2. Belgisch niveau	183
III. DE MULTIDISCIPLINAIRE AANPAK VAN DE DIENST VREEMDELINGENZAKEN	183
III.1. De samenwerking met de gemeenten	183
III.1.1. Project van de pilootgemeenten	183
III.1.1.1. Inleiding	183
III.1.1.2. Bijzondere aandachtspunten en verwezenlijkingen in 2012	184
III.1.1.3. Algemene evaluatie van het project	186
III.1.2. Het Project Europa – omzendbrief 30 december 1997	187
III.1.2.1. Inleiding	187
III.1.2.2. Procedure en resultaten	187
III.1.3. Beveiliging van de gemeentebesturen	189
III.1.4. De controle van de gemeenten	189
III.2. De samenwerking met de politiediensten en parketten	196
III.2.1. Informatieaanvragen	196
III.3. Samenwerking met Veiligheids- en Inlichtingendiensten	198
III.4. Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (OCAD)	198
III.5. De samenwerking met de parketten	199
III.6. De samenwerking met Fedasil : verbindingsambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken in de Open Terugkeer Plaatsen (OTP)	199
III.7. De samenwerking binnen de Dienst Vreemdelingenzaken	200

III.8. De samenwerking met belanghebbenden in de strijd tegen het gebruik van valse en vervalste verblijfsdocumenten	201
III.9. De aangiften van verlies / diefstal (bijlagen 12)	201
III.10. Mensenhandel en mensensmokkel	203
III.11. Misbruik van administratieve procedures	204
III.11.1. Schijnhuwelijken	204
III.11.1.1. Algemeen	204
III.11.1.2. Nationaal draaiboek schijnhuwelijken	206
III.11.1.3. Voorgenomen huwelijken	206
III.11.1.4. Afgesloten huwelijken	208
III.11.1.5. Project Opvolging afgesloten huwelijken voorafgaandelijk aan de naturalisatieaanvraag	210
III.11.1.6. Omzendbrief 13/09/2005 betreffende de uitwisseling van informatie tussen de ambtenaren van burgerlijke stand, in samenwerking met de Dienst Vreemdelingenzaken, ter gelegenheid van een huwelijksaangifte waarbij een vreemdeling betrokken is	212
III.11.1.7. Project verwijderingen : uitgeprocedeerde dossiers schijnhuwelijken	213
III.11.2. Verklaring van Wettelijke Samenwoning	214
III.11.3. Bijzondere administratieve onderzoeken in 2012	215
III.12. Openbaarheid van bestuur	217
IV. Het Europees Terugkeerfonds en het Buitengrenzenfonds	218

HOOFDSTUK VII : DE ASIELBEVOEGDHEID VAN DE DIENST VREEMDELINGENZAKEN

I. Belangrijkste aanpassingen aan de asielprocedure voor de Directie Asiel bij de Dienst Vreemdelingenzaken door de wetswijziging van 15 september 2006	227
I.1. Inleiding	227
I.2. Vasthoudingen	227
I.3. Het injunctierecht tegenover de CGVS	228
I.4. Intrekking van de status van vluchteling of subsidiaire bescherming	228
I.5. Besluit	228
II. Overzicht van de verschillende cellen van de Directie Asiel	229
II.1. Cel Registratie en Administratie	229
II.1.1. Bevoegdheden	229
II.1.2. Cijfergegevens voor het jaar 2012	229
II.2. Cel Interviews en Beslissingen	230
II.2.1. Bevoegdheden	230
II.2.2. Cijfergegevens voor het jaar 2012	230
II.3. Cel Dublin	231
II.3.1. Bevoegdheden	231
II.3.2. Cijfergegevens voor het jaar 2012	231
II.4. Cel Gesloten centra	232
II.4.1. Bevoegdheden	232
II.4.2. Cijfergegevens voor het jaar 2012	232
II.5. Cel Printrak	233
II.5.1. Bevoegdheden	233
II.5.2. Cijfergegevens voor het jaar 2012	233

II.6. Cel Veiligheid	233
----------------------	-----

HOOFDSTUK VIII : VREEMDELINGENRECHT : GESCHILLEN EN STUDIEBUREAU

I. Bureau Geschillen	237
I.1. Inleiding	237
I.2. Taken	237
I.3. Statistieken van het Bureau Geschillen betreffende het jaar 2012	238
II. Studiebureau	239
II.1. Taken van het Studiebureau in 2012	239
II.1.1. Opvolging van de prejudiciële zaken met betrekking tot het asiel, de migratie en het personenverkeer	239
II.1.2. Wijzigingen van de wetgeving en de reglementering die in 2012 uitgevoerd of uitgewerkt werden	240
II.1.3. Secretariaat van het Studiebureau	246

HOOFDSTUK IX : INTERNATIONALE RELATIES

I. Bureau Internationale Betrekkingen	249
I.1. Bevoegdheden en kader	249
I.2. Werkingsgebieden	249
I.2.1. "EU-optreden inzake de migratiedruk – Een strategische reactie"	249
I.2.2. Grenzen	250
I.2.3. Visa	251
I.2.4. Toelating – Legale migratie	253
I.2.5. Verwijdering en overname	255
I.2.6. Asiel	256
I.2.6.1. Legislatief : tweede fase van het gemeenschappelijk asielsysteem	257
I.2.6.2. Solidariteit	259
I.2.6.3. Grieks actieplan	259
I.2.7. Groep op Hoog Niveau voor Asiel en Migratie	260
II. Belgisch contactpunt van het Europees Migratienetwerk	261
III. Samenwerking tussen immigratiediensten op bilateraal niveau	264
IV. Werkgroep CIREFI / FRAN Tactical	264
V. IGC en GDISC	265
V.1. IGC	265
V.2. GDISC	266
VI. International Air Transport Association (IATA)	266

VII. Zendingen en deelnames aan internationale conferenties	267
VII.1. Zendingen	267
VII.2. Seminaries en conferenties	271
VIII. EU-projecten	272
IX. Preventieprojecten	273

HOOFDSTUK X : DE DIENST VREEMDELINGENZAKEN IN DE MEDIA

I. Persdienst en externe communicatie	277
II. Interne communicatie	278
III. Feiten of dossiers waarover in 2012 bericht werd in de pers	278

HOOFDSTUK XI : BIJLAGEN

I. Huidig organogram Dienst Vreemdelingenzaken	287
II. Juridische bronnen	288
II.1. De wet van 15 december 1980	288
II.2. Het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981	289
III. Omzendbrieven die in het jaar 2012 werden gepubliceerd	289
IV. Afkortingen en letterwoorden	289
V. Adressen	294

WOORD VOORAF

Geachte lezer,

Momenteel hebt u het Activiteitenrapport van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) voor het jaar 2012 in handen. Het betreft een gedegen werkstuk van de diverse domeinen waarin de DVZ actief is. Het doel is om geïnteresseerden in het Belgische migratiebeleid door middel van accurate cijfergegevens en actuele feiten een objectief beeld te schetsen van de huidige stand van zaken.

Financieel beleid : FEDCOM

Sinds 1 januari 2012 werkt de DVZ met FEDCOM. Fedcom is een federaal project dat tot doel heeft om de boekhoudingsprocessen en de financiële processen van de FOD's te informatiseren. Te dien einde wordt een programma dat zeer hoge prestaties levert en door SAP (Systemen, Applicaties en Producten in gegevensverwerking) gecreëerd werd ter beschikking gesteld.

Dit systeem maakt het mogelijk om de operaties die betrekking hebben op de aankopen, de uitgaven en de inkomsten op eenzelfde informaticaplatform te registreren. Vóór de invoering van FEDCOM werd het geheel op verschillende systemen en meer dan een keer geregistreerd (voorbeeld : een factuur van een gesloten centrum wordt in het gesloten centrum, bij de boekhouddienst van de DVZ en bij de omkaderingsdienst van de FOD Binnenlandse Zaken geregistreerd). Voortaan worden al deze gegevens slechts één keer geregistreerd. Ook rapporteringen, statistieken aangaande begrotingscijfers zijn duidelijker up-to-date gezien alle diensten met dezelfde applicatie werken.

EU-onderdanen die een onredelijke belasting vormen voor het sociaal bijstandsstelsel : intrekking van de verblijfsvergunning

De DVZ ontvangt sedert het jaar 2011 informatie van de POD Maatschappelijke Integratie via de Kruispuntbank Sociale Zekerheid. Bijna elke maand krijgt de DVZ een lijst van EU-burgers en familieleden die een onredelijke belasting betekenen voor het sociaal zekerheidssysteem. Dit is het geval wanneer een EU-burger minimaal 3 maanden een leefloon of equivalent leefloon geniet.

Daarnaast heeft de DVZ in 2012 de nodige machtigingen gekregen tot DOLSIS. Dit is een webapplicatie waar nagegaan kan worden hoelang een werknemer heeft gewerkt. De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) is verantwoordelijk voor deze applicatie, die zal zorgen voor een betere detectie van valse werknemerscontracten.

Voorts krijgt de DVZ ook informatie van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen (RSVZ) over mogelijke gevallen van schijnzelfstandigheid. Deze dossiers worden onderzocht en bij fraude worden de verblijfsvergunningen ingetrokken.

Ten slotte komt het voor dat EU-burgers stoppen met werken wanneer ze voldoende arbeidsdagen hebben om een werkloosheidsuitkering te krijgen. De DVZ kan evenwel het verblijf beëindigen van een EU-burger die minder dan een jaar heeft gewerkt. Om de budgettaire belasting van de sociale zekerheid verder te verminderen, zal in 2013 onderzocht worden of een gegevensuitwisseling tussen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) en de DVZ mogelijk is.

Door deze gegevensoverdracht tussen de verschillende diensten kon de EU-sectie van de DVZ in het jaar 2012 een groot aantal verblijfsdocumenten intrekken van EU-onderdanen die een onredelijke belasting van de sociale zekerheid vormden.

Aantal verblijfsaanvragen door EU-onderdanen

De laatste jaren is er een enorme stijging van het aantal verblijfsaanvragen door EU-onderdanen in België. In 2 jaar tijd is het aantal aanvragen bij de DVZ met bijna 20.000 gestegen. Frankrijk blijft nog steeds het meest voorkomende migratieland maar het aantal nieuwelingen blijft stabiel. Het aantal aanvragen uit Roemenië, Bulgarije, Griekenland en Slowakije stijgt daarentegen gevoelig.

Intrekking van verblijfsvergunningen

Het verblijf van EU-burgers kan ingetrokken worden als ze niet meer voldoen aan de initiële verblijfsvoorwaarden of als ze een onredelijke belasting vormen voor het sociaal bijstandstelsel van het land.

In 2012 heeft de DVZ een einde gesteld aan het verblijf van 2.407 EU-burgers (inclusief familieleden) : 1.918 op basis van een onredelijke belasting van het sociaal zekerheidssysteem en 489 wegens fraude.

De forse verhoging van het aantal intrekkingen ten opzichte van 2011, toen er 1.542 verblijven werden beëindigd, is enerzijds te verklaren door een betere opvolging van de dossiers door de DVZ en anderzijds door de gegevensoverdracht tussen de verschillende betrokken diensten.

Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV) : de invoering van de systematische registratie

In 2011 en 2012 hebben de 3 partnerdiensten (Fedasil, de Dienst Voogdij en de DVZ), omwille van de terugkerende moeilijkheden op het gebied van de huisvesting van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV), werkontmoetingen gehad. Het doel was een einde te maken aan de opvang van jongeren in hotels en alle identificatieprocessen te versnellen.

Deze 3 diensten hebben trouwens onderhandeld over een overeenkomstprotocol met betrekking tot de systematische registratie (via signalementfiches) van de personen die verklaren minderjarig te zijn. Het doel is het invoeren van mechanismen die het mogelijk maken om alle garanties en beschermingen te voorzien voor de buitenlanders die als NBMV geïdentificeerd worden. Bijgevolg maakt dit protocol het ook mogelijk om te voorkomen dat buitenlanders misbruik maken van de procedure door te verklaren dat ze minderjarig zijn, om

zo te ontsnappen aan de maatregelen die voorzien worden voor de volwassenen die illegaal verblijven op het Belgisch grondgebied. In januari 2013 zullen de directeurs-generaal van deze 3 diensten het protocol ondertekenen.

Daarnaast werden in 2012 nieuwe overlegvergaderingen met alle NBMV-partners geïnitieerd. Het doel is om samen praktische oplossingen te vinden voor de moeilijkheden bij het dagelijks beheer van de dossiers die betrekking hebben op de NBMV, ongeacht het feit of ze al dan niet asielzoekers zijn.

Zendingen : Nepal en Kameroen

Met het oog op de verbetering van de samenwerking met verschillende buitenlandse overheden, zowel in het kader van de verwijdering en de terugname van hun onderdanen als van de algemene problematiek van de migratie, werden er in 2012 zendingen ondernomen naar achtereenvolgens Algerije, Armenië, de Balkan, Bangladesh, Brazilië, China, de Democratische Republiek Congo, Guinee, India, Kameroen, Malta, Marokko, Nepal, Pakistan, Polen, Rwanda, Rusland, Senegal, Tunesië en Turkije.

De missie naar Nepal gold als het sluitstuk van een groots opgezet actieplan, terwijl deze naar Kameroen de basis vormde van een latere preventiecampagne en het startpunt van onderhandelingen voor het sluiten van een administratief terugnameakkoord.

Nepal

Begin 2012 meldden diverse bronnen en stelde de DVZ vast dat (valse) studenten uit Nepal, Pakistan en Bangladesh verblijvend in het Verenigd Koninkrijk (VK) na het einde van hun verblijf naar België kwamen om er asiel aan te vragen. De DVZ stelde een actieplan op, organiseerde zich intern op het fenomeen en contacteerde de betrokken instanties.

Er ontstond een intense samenwerking tussen de DVZ en het United Kingdom Border Agency over het identificeren en overdragen aan het VK van deze personen in het kader van de toepassing van de Dublinprocedure. In totaal werden 354 vingerafdrukken uitgewisseld en 312 akkoorden tot overname verkregen.

Vervolgens startte de operationele fase : 95 personen zijn onder begeleiding vertrokken. 62 personen werden teruggestuurd naar het VK (waaronder 44 met 5 speciale vluchten), 16 werden gedwongen gerepatriëerd naar hun land van herkomst en 17 vertrokken vrijwillig met de Internationale Organisatie voor Migratie. De overige personen waren niet meer aan te treffen.

Deze samenwerking heeft ook geleid tot het oprollen van een netwerk dat zich bezighield met het organiseren van het misbruik van het studentenstatuut in het VK. De DVZ zette een preventieve actie op met posters en brochures in de taal van betrokkenen. Dit alles leidde eind 2012 tot het opdrogen van de instroom.

In 2012 werden er 3 missies naar Nepal ondernomen en ontving de DVZ een delegatie vanuit Nepal. Er zijn concrete afspraken gemaakt over de identificatie en de terugkeer van Nepalezen.

Kameroen

De problematiek van de Kameroense immigratie is deze van asielzoekers die zich beroepen op economische motieven en van misbruik van het studentenstatuut. Een preventiecampagne startte in het najaar van 2012 in de hoofdstad Yaoundé en in het oosten van Kameroen (Douala, Kumba, Bamenda, Bafoussam en Dschang). De campagne bestond uit tv- en radiosspots, informatiebijeenkomsten en sensibilisering van lokale niet-gouvernementele organisaties. De doelgroep waren de jongeren.

Deze campagne werd nauwgezet voorbereid met een missie door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en de directeur-generaal van de DVZ. Er had een ontmoeting plaats met de minister van Buitenlandse Zaken en het hoofd van de Veiligheidsdiensten (Délégué Général à la Sûreté Nationale). Tijdens deze ontmoetingen werd gesproken over het groeiend aantal Kameroeners dat ons land uitkiest om er zich te komen vestigen. Anderzijds werden de mogelijkheden besproken om met de plaatselijke autoriteiten tot een akkoord te komen om Kameroeners die zich illegaal in ons land bevinden, op een efficiëntere wijze uit te wijzen. De autoriteiten verzekerden hun medewerking op dit vlak en zijn voorstander van het afsluiten van een Memorandum of Understanding om een kader te scheppen voor de samenwerking tussen beide landen. Hierin dient onder andere de identificatie en de afgifte van reisdocumenten voor illegalen aan bod te komen alsook verschillende vormen van samenwerking (informatie-uitwisseling, vorming ...).

Eind 2012 zijn de onderhandelingen met de Kameroense autoriteiten begonnen over het afsluiten van een administratief terugnameakkoord.

Gezinshereniging in 2012 : de merkbare gevolgen van de wetswijzigingen van 8 juli 2011 die op 22 september 2011 van kracht zijn geworden

De DVZ behandelt de verzoeken tot gezinshereniging met een onderdaan van een derde land (niet-Europeaan), een burger van de Europese Unie of een Belg.

In 2012 waren duidelijk de gevolgen voelbaar van de wetswijzigingen van 8 juli 2011 die op 22 september 2011 van kracht zijn geworden. Deze hebben nieuwe voorwaarden opgelegd in het kader van een gezinshereniging met een onderdaan van een derde land of een Belg.

Er werd daarentegen geen enkele voorwaarde toegevoegd voor de gezinshereniging met een burger van de Europese Unie. Enkel een behandelingstermijn van 6 maanden werd opgelegd.

Het Bureau Visa Gezinshereniging van de DVZ behandelt aanvragen voor een visum gezinshereniging die in het buitenland via de diplomatieke en consulaire post werden ingediend. Door overdrachten van bevoegdheden kunnen de diplomatieke of consulaire posten echter zo'n visum ambtshalve afgeven.

In 2012 zijn :

- 14.856 aanvragen ingediend (tegenover 17.832 in 2011);
- 11.171 visa afgeleverd (tegenover 15.598 in 2011);
- 9.637 visa geweigerd (tegenover 6.215 in 2011).

De wetswijzigingen hebben ontegensprekelijk een impact op de verstrekking van visa gezinshereniging. Er werden niet alleen minder aanvragen ingediend, maar ook de verhouding afgeleverde visa ten opzichte van het totale aantal beslissingen daalde sterk van 72 naar 54 %.

Met dit Activiteitenrapport van de DVZ editie 2012 wordt u uitgenodigd om het dynamisme waarmee mijn diensten werken te ervaren.

Tot slot nog een welgemeend woord van dank aan de medewerkers van de DVZ. Hun inzet, loyaliteit en enthousiasme maken het onmogelijke in dit delicaat en maatschappelijk beladen domein vaak mogelijk.

Ik wens u alvast veel leesplezier,

Freddy ROOSEMONT
Directeur-generaal

Wie zijn wij?

De DVZ maakt deel uit van de FOD Binnenlandse Zaken.

Momenteel stelt de dienst ongeveer een **1.960-tal personeelsleden** tewerk bij de centrale diensten in Brussel en bij de gesloten centra.

Meer informatie over de structuur en de bevoegdheden van de DVZ kan teruggevonden worden op onze website **www.dofi.fgov.be**. Het huidige organogram van de DVZ staat afgebeeld in het elfde en laatste hoofdstuk Bijlagen.

Wat doen wij?

De DVZ staat de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid bij in het voeren van een **vreemdelingenbeleid**.

De **binnenkomst en het verblijf** van vreemdelingen in België worden enerzijds geregeld in de nationale wetgeving. Zo staan de basisregels om naar België te komen voor een kort verblijf of een lang verblijf beschreven in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het uitvoerend koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Anderzijds moet er meer en meer rekening gehouden worden met een brede waaier van internationale reglementeringen. Dit omvat zowel de traditionele verdragen zoals de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen als de bindende verordeningen en richtlijnen van de Europese Raad.

De DVZ kijkt erop toe dat de vreemdeling de regels betreffende immigratie en verblijf respecteert. Indien dit het geval is, zal de DVZ instructies uitvaardigen om de betrokken vreemdeling een visum of een verblijfsvergunning te verschaffen. In het tegenovergestelde geval worden er, indien dat nodig is, **verwijderingsmaatregelen** genomen die soms op gedwongen wijze moeten worden uitgevoerd.

Op het terrein wordt er nauw samengewerkt met andere instanties zoals ambassades en consulaten, gemeentebesturen, de federale politiediensten, de Sociale Inspectie, parketten, de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) of Child Focus.

De DVZ is hoofdzakelijk een tweedelijsadministratie. Dit betekent dat de DVZ, behalve bij asielzoekers, niet rechtstreeks maar via de bovenvermelde partners kennis krijgt van een dossier van een vreemdeling. De instructies van de DVZ moeten de vreemdeling ook bereiken via deze partners.

HOOFDSTUK I

INLEIDING

Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken
Service public fédéral Intérieur
Föderaler Öffentlicher Dienst Inneres

Dienst Vreemdelingenzaken
Office des Etrangers
Ausländeramt

Enkele jaren geleden gingen de managementprojecten van start. Al deze moderniseringsprojecten en evaluatiesystemen leverden na de verschillende fases van implementatie reeds mooie resultaten op. Het doel van deze modernisering is de werking en organisatie van de DVZ beter af te stemmen op de noden van de burger en tot een beter personeelsbeheer te komen. In het **tweede hoofdstuk** "Corporate management" worden naast de resultaten van deze managementprojecten ook het personeelsbeleid, het financieel beleid en het logistiek beleid belicht. Een goed management veronderstelt immers niet enkel het voorbereiden van de toekomst, maar ook - in de mate van het mogelijke - het organiseren ervan.

In het kader van het operationeel plan heeft de DVZ in het jaar 2012 de vier projecten die betrekking hebben op de statistieken op succesvolle wijze verdergezet :

- 1) De verzameling van strategische inlichtingen.
- 2) De uitvoering van een analyse van de behandelingstermijnen.
- 3) De verzekering van het beheer van de DVZ met moderne managementtechnieken.
- 4) Het voeren van een budgetair beleid.

Deze projecten moeten het mogelijk maken om het verzamelen van statistische gegevens te rationaliseren, de behandelingstermijnen op te volgen, de productiviteit op te volgen en de activiteitspieken te beheren. In het **derde hoofdstuk** worden deze projecten van naderbij bekeken.

Inzake de humanitaire regularisaties van verblijf bleef het jaar 2012 gekenmerkt door de politieke consensus omtrent deze kwestie. Zoals elke politieke overeenstemming heeft het akkoord van juli 2009 het voordeel te bestaan : enerzijds vroeg de administratie om richtlijnen en anderzijds beantwoordt het akkoord de verwachtingen van een deel van publieke opinie en maatschappij. In het **vierde hoofdstuk** wordt nader op de regularisatieproblematiek ingegaan, wordt een administratieve en bijgevolg objectieve kijk verleend en worden tal van relevante statistieken gegeven.

Een van de voornaamste taken van de DVZ is het in goede banen leiden van de toegang tot het grondgebied en het verblijf van vreemdelingen in België. Het gaat om een immense taak. De Directie Toegang en Verblijf binnen de DVZ bestaat dan ook uit een aanzienlijk aantal bureaus. Om die reden werd ervoor geopteerd om deze mastodontpijler grondig onder de loep te nemen, teneinde de lezer een overzichtelijk beeld van zijn werking te kunnen bieden. Het overzicht van de betrokken bureaus is terug te vinden in het **vijfde hoofdstuk**.

In het managementplan van de DVZ vormen de bestrijding van de mensenhandel, de humane maar stringente verwijdering van illegale vreemdelingen en de goede werking van de gesloten centra een aandachtspunt. In het **zesde hoofdstuk** komen deze doelstellingen aan bod. Dit hoofdstuk geeft in chronologische volgorde de relevante werkzaamheden weer. Het gevoerde beleid zal leiden tot het uitvoeren van de in het managementplan geciteerde missies. De in dit hoofdstuk aangehaalde cijfers, statistieken en diagrammen ondersteunen de lezer waar nodig en illustreren eveneens de geboekte resultaten.

Wat het asielbeleid betreft, bracht de wetswijziging van 15 september 2006 belangrijke aanpassingen aan de asielprocedure voor de Directie Asiel bij de DVZ met zich mee. Vooral het wegvallen van de ontvankelijksprocedure springt in het oog. Maar ook met betrekking tot het vasthouden van de asielzoeker, het ministeriële injunctierecht en de intrekking van de eerder toegekende status werden nieuwe wetsebepalingen ingevoerd. In **hoofdstuk zeven** wordt hier verder op ingegaan. Komt eveneens aan bod in dit hoofdstuk : het overzicht van

de verschillende cellen van de Asiëdirectie. De bevoegdheden van alle cellen worden uit de doeken gedaan en voorts voorzien van relevante cijfergegevens.

Met betrekking tot het vreemdelingenrecht worden de belangen van de overheid door de DVZ en meer bepaald het bureau Geschillen waargenomen. Zo is het Bureau Geschillen verantwoordelijk voor de opvolging en de coördinatie van de gerechtelijke procedures. Daarnaast verstrekt dit Bureau juridische adviezen, met het oog op een bevestiging, door de juridische instanties, van de administratieve beslissingen die bij die instanties worden aangevochten. Eveneens wordt de opvolging bij de Raad van State en de burgerlijke gerechtshoven en rechtbanken verzekerd en worden de verzoeken tot invrijheidstelling behandeld. Voor de eventuele beroepen in cassatie is het Bureau bevoegd, evenals wanneer bepaalde wetsbepalingen het voorwerp uitmaken van een beroep of een prejudiciële vraag bij het Grondwettelijk hof. Het **achtste hoofdstuk** belicht op exhaustieve wijze de juridische activiteiten.

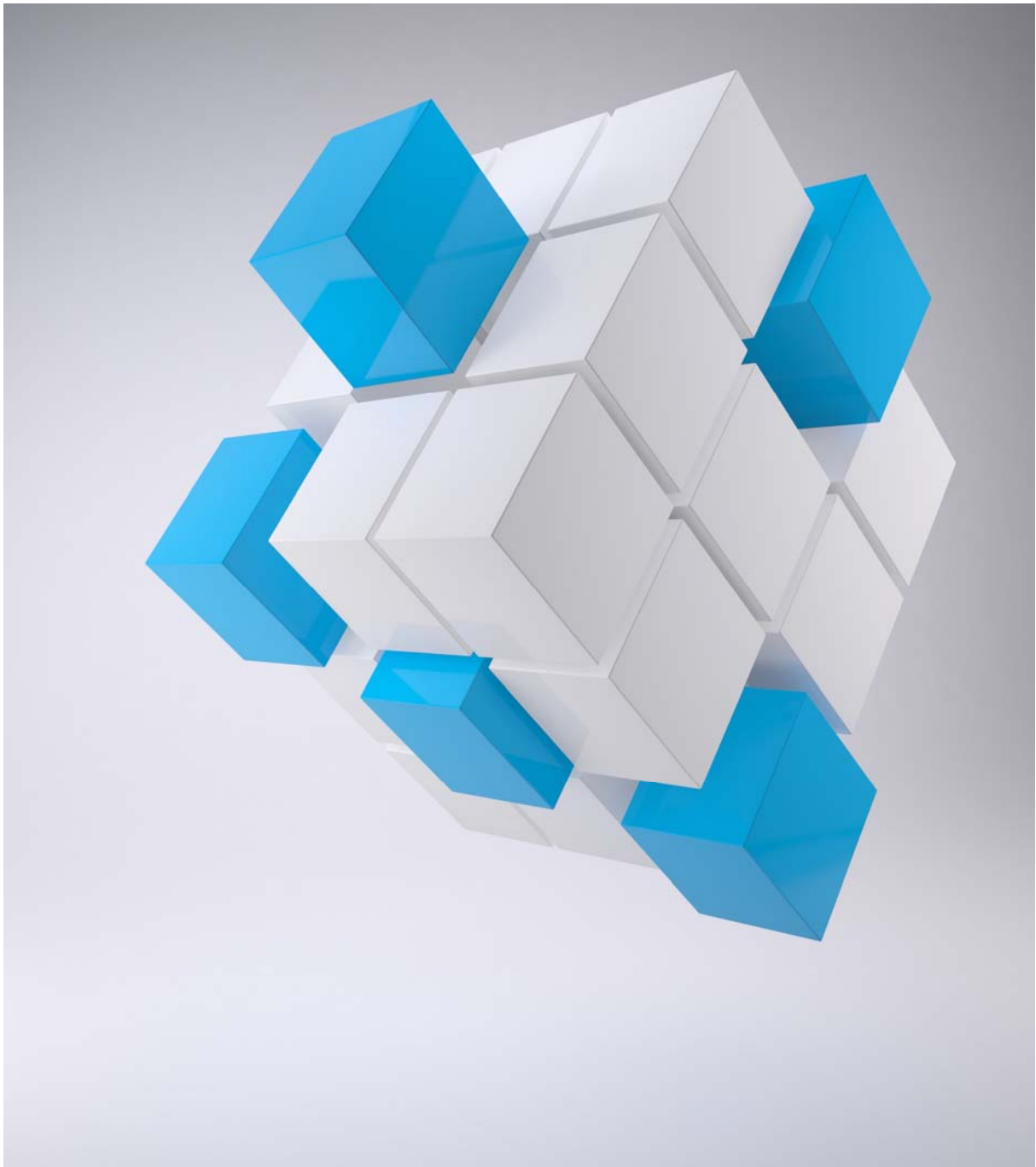
De DVZ beheert de internationale relaties inzake vreemdelingenbeleid. Om de opdrachten gerelateerd aan de vreemdelingenmaterie tot een goed einde te brengen dient meer en meer een beroep te worden gedaan op supranationale samenwerking. Binnen de DVZ zijn er dan ook meerdere bureaus die de vertegenwoordiging van de DVZ verzekeren in multilaterale internationale vergaderingen. Deze vinden onder meer plaats in het kader van de Europese Unie, de Raad van Europa, de Benelux, enzovoort. De relaties met de EU nemen ongetwijfeld het grootste deel van de tijd in beslag, gezien de aanzienlijke evolutie van de reglementering en de activiteiten van de DVZ op communautair niveau. In het **negende hoofdstuk** worden de internationale relaties nader toegelicht.

In het **tiende hoofdstuk** wordt de werking van de Persdienst uit de doeken gedaan. De Persdienst heeft als taak op snelle en coherente wijze een antwoord te geven op de gestelde kritiek. Deze dienst valt dan ook rechtstreeks onder de bevoegdheid van de Directeur-generaal. De twee woordvoerders behandelen in de beide landstalen alle prangende vragen. De woordvoerders verzekeren een adequate communicatie met de geschreven en de gesproken pers. Hiervoor staan ze in nauw contact met de interne uitvoeringsbureaus die rechtstreeks betrokken zijn bij het door de pers behandelde onderwerp en met de voornaamste externe partners, zoals de Federale Politie, het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, Fedasil ...

In het **elfde** en tevens laatste **hoofdstuk** werden de bijlagen opgenomen. Het bevat naast het actueel organogram van de DVZ en de nuttige adressen, ook de juridische bronnen en de omzendbrieven betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

HOOFDSTUK II

CORPORATE MANAGEMENT

I. Personeel en organisatie

Met het oog op de evolutie van het beheer van de human resources en de voortdurende vraag om concrete steun van de diensthoofden en de medewerkers heeft de dienst P&O zich begin 2012 geconcentreerd op de hervorming van zijn structuur en zijn organisatie, om zo goed mogelijk tegemoet te komen aan de verwachtingen van zijn personeel.

Een van de belangrijkste elementen van deze reorganisatie is de oprichting van de cel « Personeelsmanagement », die bevoegd is voor de selectie, de aanwerving en de ontwikkeling van het personeel. Zo kunnen de manier waarop een medewerker functioneert en zijn evolutie door dezelfde personen worden opgevolgd, zodra deze medewerker in dienst treedt.

Het tweede element was de aanduiding van 2 bevoorrechte contactpersonen, van elke taalrol, per directie. Zo staan dezelfde P&O-vertegenwoordigers elke dag dezelfde leidinggevende personen en dezelfde medewerkers bij. Een van de doelstellingen van de cel bestaat uit het spelen van een grotere nabijheidsrol en het verlenen van meer gepersonaliseerde steun.

Deze cel werkt nauw samen met de reeds bestaande cel Administratief personeelsbeheer.

In dezelfde optiek werd, omwille van het specifiek karakter van de context, eveneens een cel « Centra » opgericht.

Ten slotte concentreert de cel « Organisatieontwikkeling » zich meer in het bijzonder op de verschillende projecten die tot doel hebben de verschillende processen waarmee men bij de DVZ geconfronteerd wordt te verbeteren, te moderniseren en te optimaliseren.

I.1. Planning, selectie en aanwerving

2012 stond in het teken van budgettaire besparingen binnen de FOD Binnenlandse Zaken. Voor de centrale diensten van DVZ betekende dit concreet dat voornamelijk werd ingezet op de ontwikkeling van bestaand potentieel binnen de directie en op de promotie van interne mobiliteit. Dit alles om in een goed evenwicht te voorzien tussen de noden, de politieke prioriteiten en de bereidwilligheid van de medewerkers om zich verder te ontwikkelen.

Er werden 31 nieuwe personeelsleden, waaronder 5 artsen aangeworven door een specifiek statutair examen. De andere betreffen vooral de profielen attaché dossierbehandelaar en administratief assistent dossierbehandelaar.

Om aan de personeelsbehoeften te voldoen werden interne mutaties georganiseerd op basis van interne oproepen en spontane aanvragen. Dit geeft de directie ook de mogelijkheid om te schuiven binnen

de diensten wanneer de prioriteiten veranderen, er medewerkers wegvallen of om zo rekening te houden met nieuwe evoluties en uitdagingen. Zo werden binnen de centrale diensten in Brussel 30 interne oproepen gelanceerd.

Bovenop deze interne oproepen hebben medewerkers ook de mogelijkheid om een formulier aanvraag tot affectatie in te dienen. Hiermee kunnen ze hun voorkeuren aangeven voor andere diensten.

Door middel van de combinatie van interne oproepen en de aanvragen tot affectaties, zijn er in 2012 118 personeelsbewegingen geweest tussen de diensten onderling.

I.1.1. Wervingen specifieke projecten gesloten centra

In 2012 werden de wervingen verdergezet voor de opening van het Transitcentrum Caricole en het tussengebouw van het Repatriëringscentrum 127bis. De Ministerraad kende hiervoor extra middelen toe in 2011.

Het ging om volgende personeelsaantallen voor het TC Caricole :

Personeelscategorie	Aantal
Adjunct-centrumdirecteur (A1)	1
Technisch deskundige (BT1)	15
Administratief assistent (CA1)	1
Veiligheidsassistent (CT1)	34
Technisch medewerker (DT1)	1
TOTAAL	52

In 2011 werden hiervan reeds 23 wervingen uitgevoerd en in 2012 22 wervingen.

Het Transitcentrum Caricole opende zijn deuren op 8 mei 2012.

In 2013 worden de resterende wervingen verwacht, namelijk 3 technisch deskundigen en 4 veiligheidsassistenten.

In 2011 werden daarenboven extra middelen toegekend voor de ingebruikname van een nieuw tussengebouw in het RC127Bis. Het betrof 19,5 personeelsleden :

Personeelscategorie	Aantal
Adjunct-centrumdirecteur (A1)	1,0
Technisch deskundige (BT1)	4,5
Veiligheidsassistent (CT1)	14,0
TOTAAL	19,5

Hiervan werden in 2011 5 wervingen uitgevoerd en in 2012 8 wervingen. In 2013 worden de resterende wervingen verwacht, namelijk 2 technisch deskundigen en 6 veiligheidsassistenten.

Gezien de opening van het nieuwe Transitcentrum Caricole diende de dienst Bureau T eveneens uitgebreid te worden. Het nieuwe centrum zal immers meer overbrengingen en verplaatsingen tot gevolg hebben. De Ministerraad van 20.07.2011 stelde hiervoor ook extra middelen ter beschikking. Het ging om 28 personeelsleden :

Bureau T – locatie Caricole	
Personeelscategorie	Aantal
Administratief assistent (CA1)	2
Veiligheidsassistent (CT1)	1
Chauffeurs (DT3)	25
TOTAAL	28

Alle wervingen werden hiervoor afgerond in 2012.

I.1.2. Personeelsplanning en tijdsregistratie gesloten centra

In 2010 werd een werkgroep Personeelsplanning en Tijdsregistratie (PP&T) opgericht. Deze werkgroep had tot doel een gemeenschappelijk tijdsregistratie- en planningssysteem te voorzien voor het Bureau Transfer en de gesloten centra. De verwerking van alle personeelsgerelateerde gegevens gebeurde in drie van de vijf centra immers manueel. Slechts twee centra beschikten over een elektronisch systeem, maar deze verschilden onderling van elkaar.

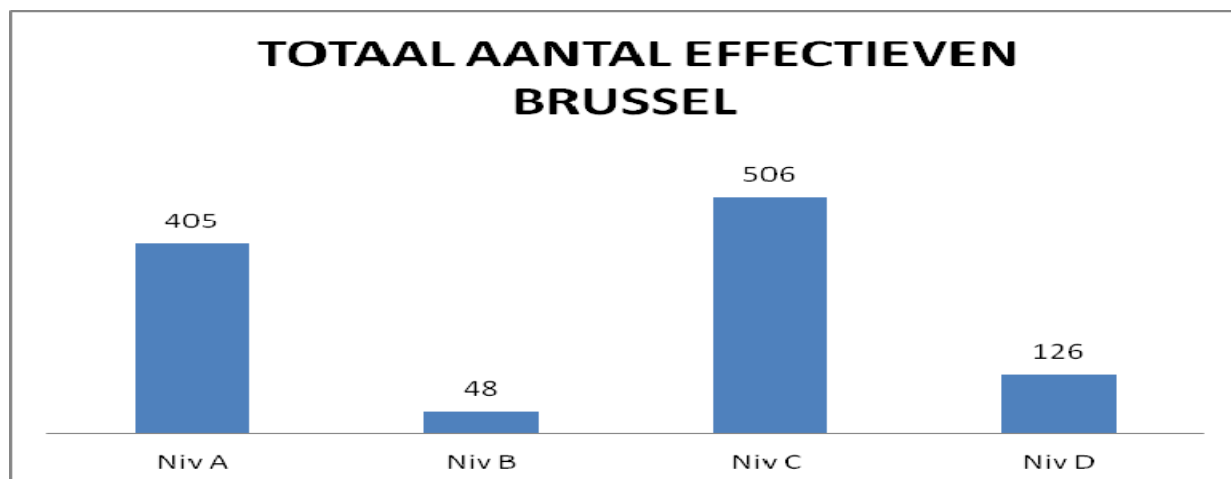
Het doel van het project betreft een informatisering voor alle gesloten centra en Bureau T. Naast het voorzien van een elektronische tijdsregistratie, wordt ook voor het inplannen van de personeelsleden een tool voorzien. Dit zal een efficiëntere werking en opvolging van Bureau T en de centra toelaten. Tenslotte zal dit systeem de mogelijkheid tot statistische gegevens voorzien die eveneens centraal kunnen opgevraagd worden.

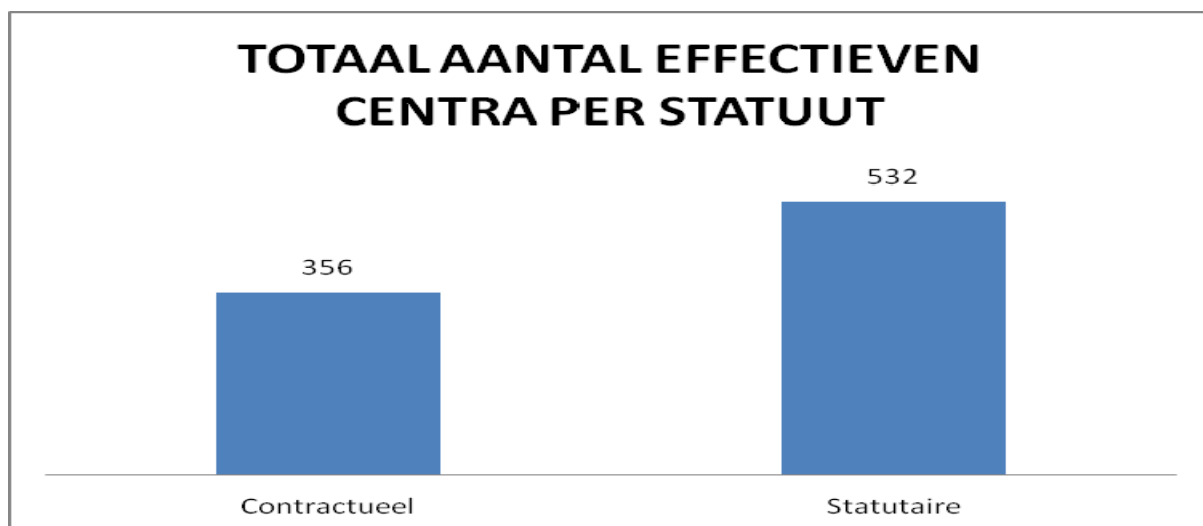
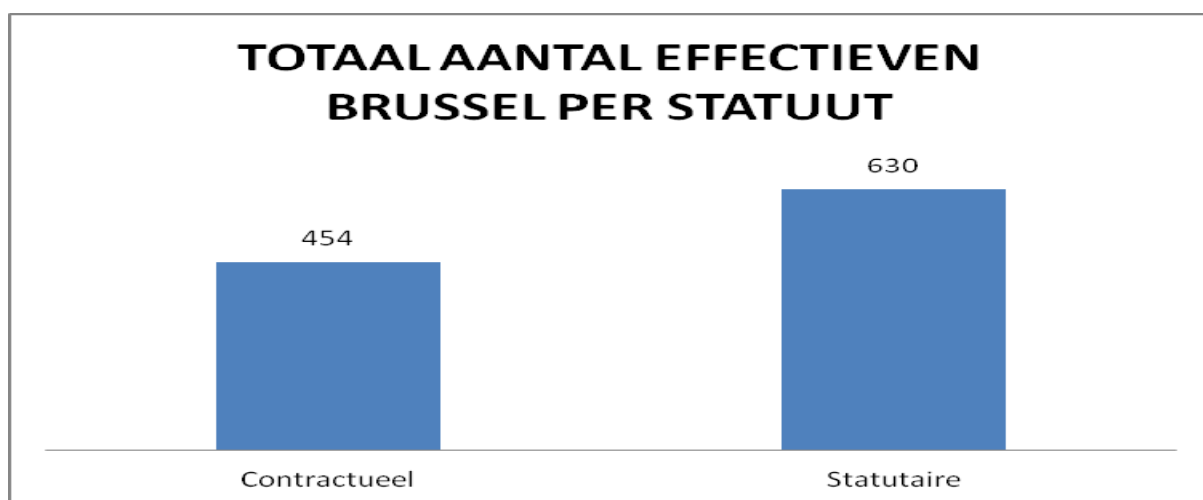
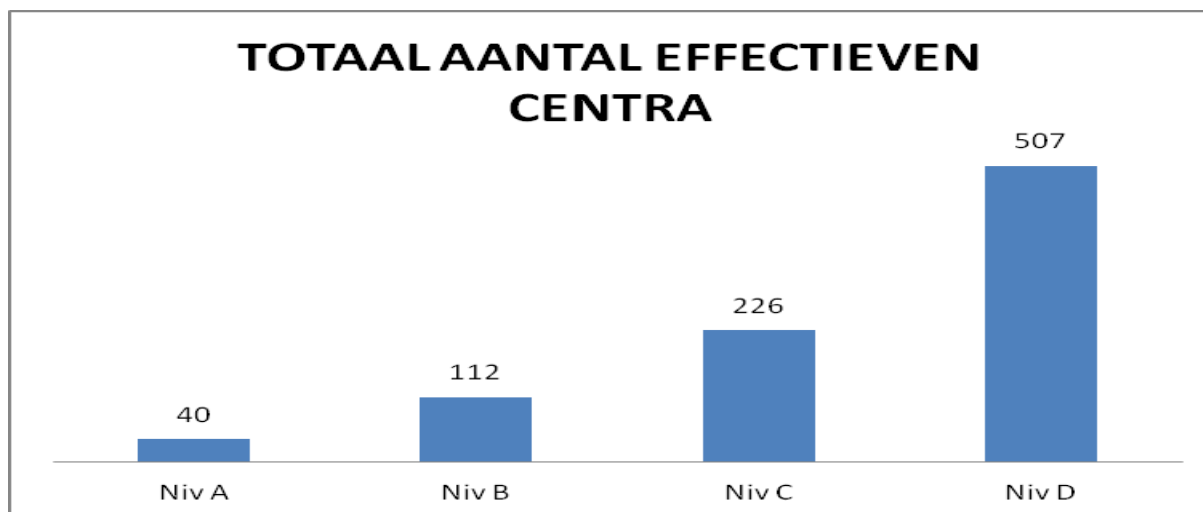
In 2011 werd de uitvoering van het project toegewezen aan de firma CEGEKA. De werkgroep was vervolgens, onder begeleiding van CEGEKA, verantwoordelijk voor het oplijsten van de verschillende uurroosters in de gesloten centra en bij Bureau T, de diverse afwezigheden, de soorten prestaties en de regels die zullen worden toegepast.

In 2012 werden de diverse uurroosters en soorten aan- en afwezigheden geprogrammeerd en werden alle personeelsleden geïntegreerd in het systeem. Bovendien werden opleidingen voorzien voor de personeelsleden die in de centra en op het hoofdbestuur verantwoordelijk zullen zijn voor het systeem. Tenslotte werden informatiesessie gegeven in de centra en bij Bureau T teneinde het personeel op de hoogte te brengen van dit systeem.

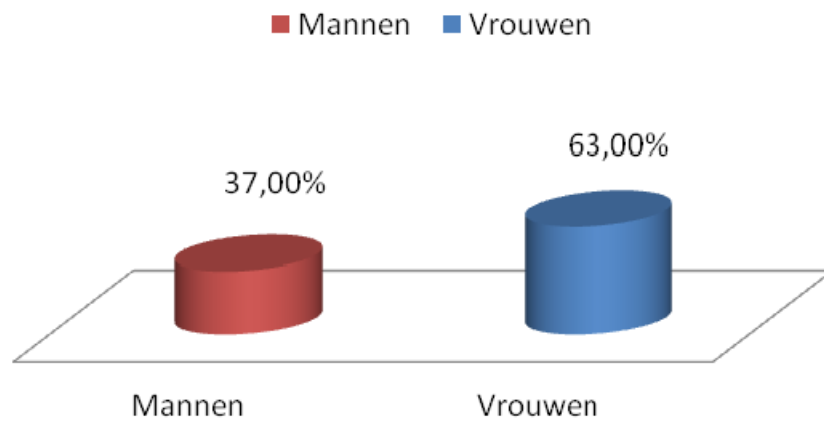
In 2013 zal het elektronisch tijdsregistratiesysteem geïmplementeerd worden, waarbij Bureau Transfer als pilootproject zal starten. De gesloten centra zullen kortelings volgen.

I.1.3. Effectieven in cijfers

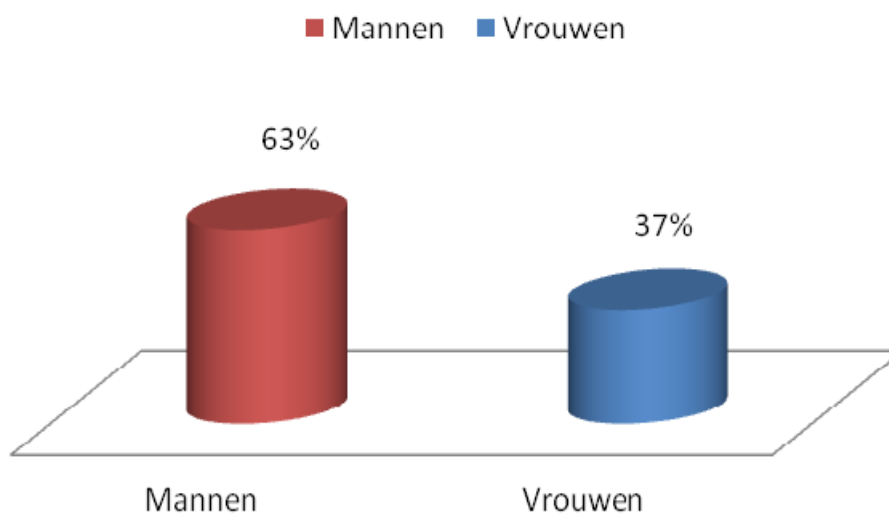

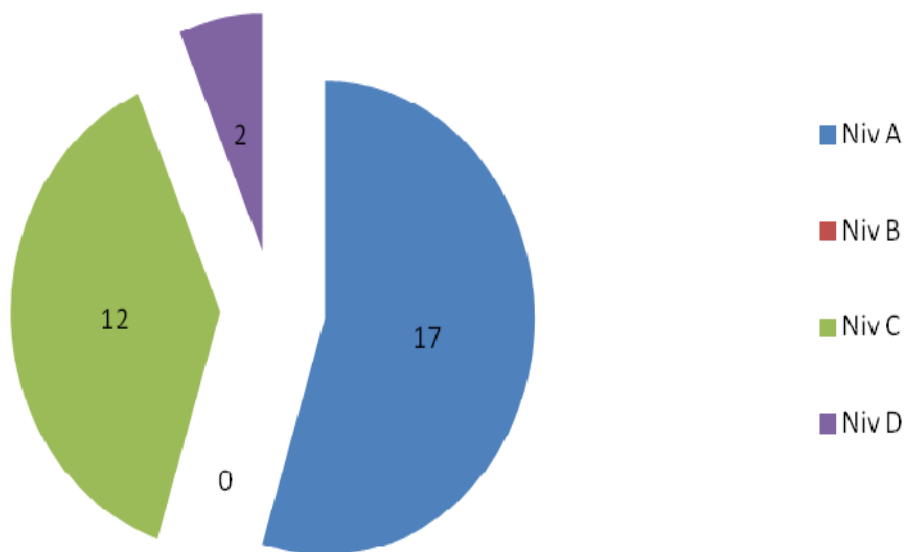
Verhouding Mannen/Vrouwen BRUSSEL

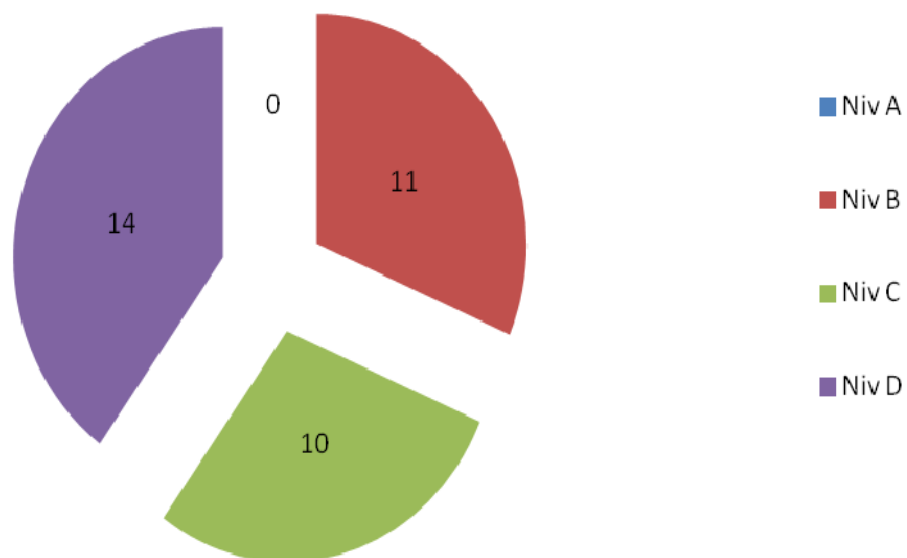
Verhouding Mannen/Vrouwen Centra

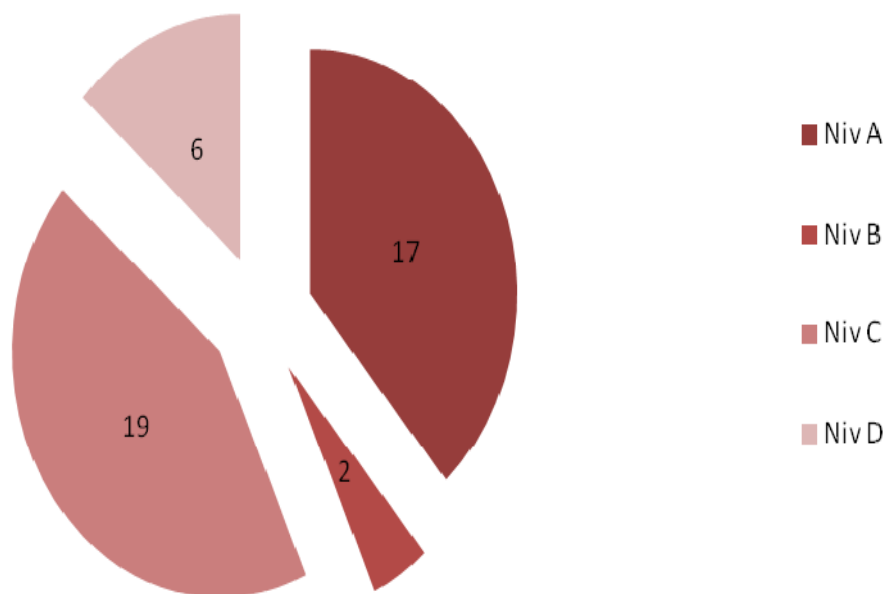
PERSONEEL IN BRUSSEL

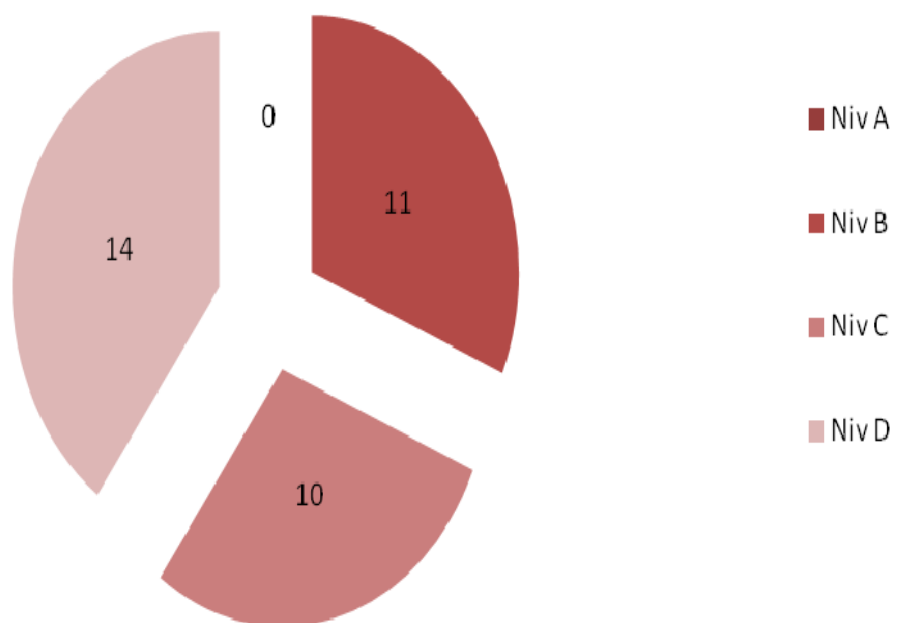
PERSONEEL IN CENTRA

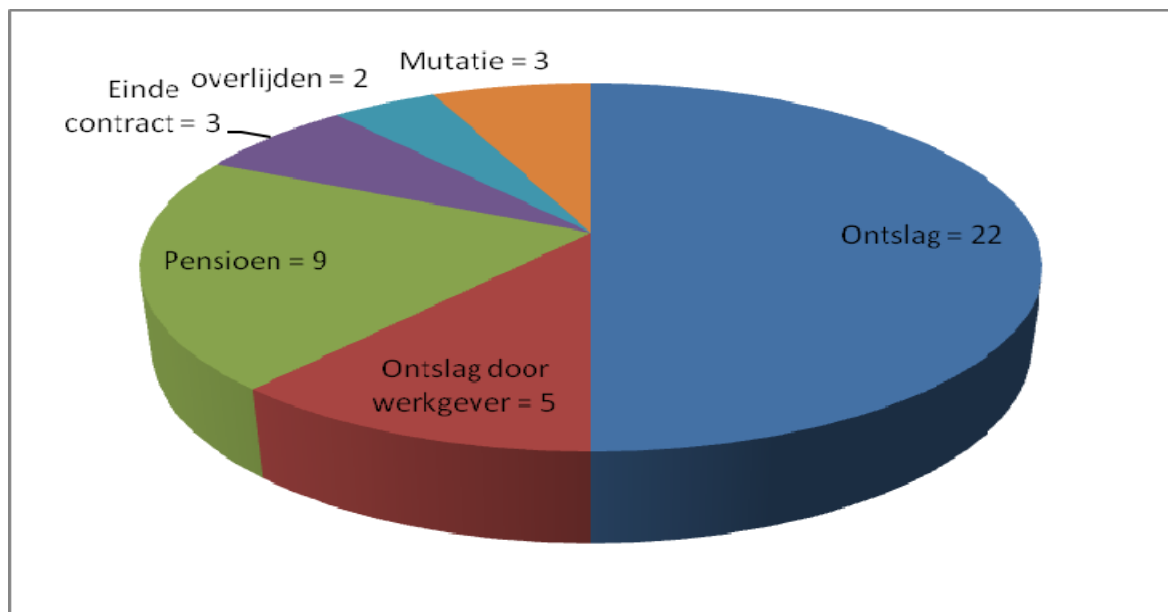
PERSONEEL OUT BRUSSEL

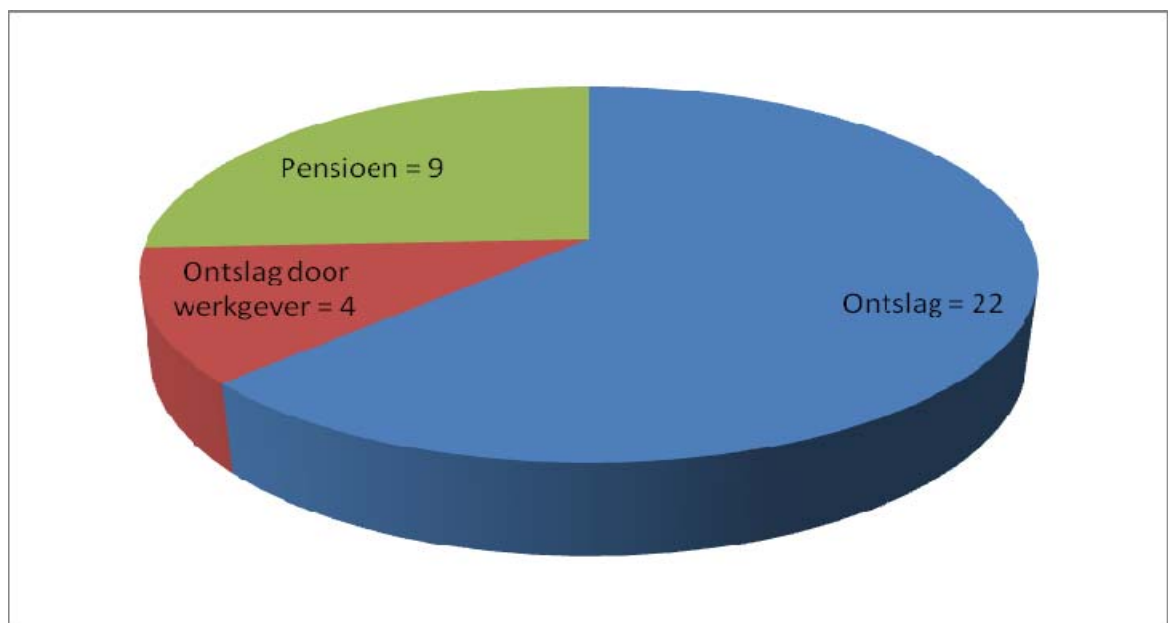
PERSONEEL OUT CENTRA

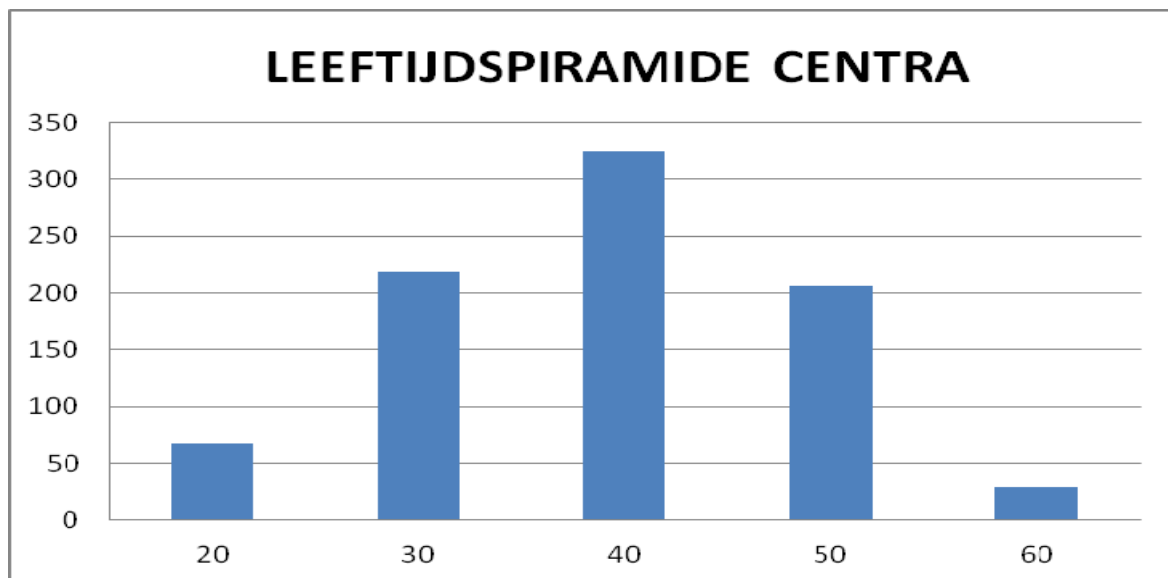
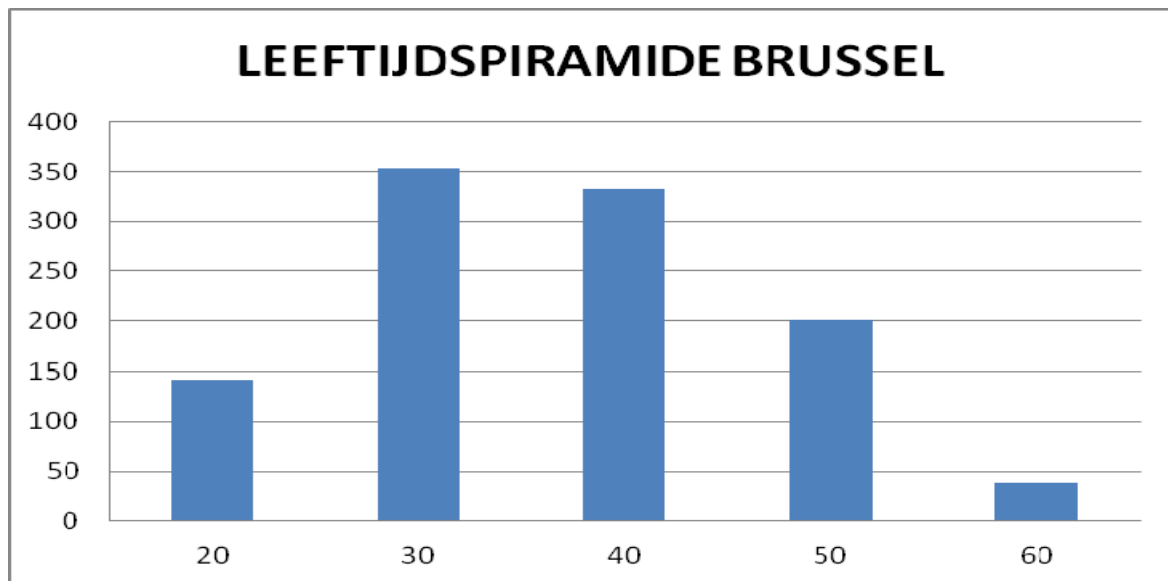

Redenen personeel out Brussel

Redenen personeel out Centra

I.2. Personeelsontwikkeling

In de loop van 2012 heeft de dienst P&O zich verder beziggehouden met de ontwikkeling van de DVZ-ambtenaren.

De dienst heeft basisopleidingen voor de nieuwe ambtenaren en maandelijks permanente opleidingen georganiseerd.

I.2.1. Basisopleidingen

In totaal hebben 44 medewerkers (31 medewerkers die in Brussel werken en 15 in de centra) de algemene basisopleiding die bij de DVZ georganiseerd werd gevolgd. In 2011 werd een socialisatietraject ingevoerd om de integratie van de nieuwe medewerkers te verbeteren. Voor 2012 bestond de uitdaging uit het verder implementeren van het socialisatietraject bij de diensten van de DVZ. In het kader van dit project, en om de peters in staat te stellen om hun ervaringen uit te wisselen en te delen, zal in 2013 een ontmoetingsmoment georganiseerd worden.

I.2.2. Permanente opleidingen

Een keer per maand (met uitzondering van de zomermaanden) wordt een permanente opleiding georganiseerd voor de DVZ-ambtenaren.

In 2012 hebben 589 personen een van deze opleidingen gevolgd.

Voor de permanente opleiding hadden de behandelde thema's betrekking op de gezinshereniging en haar recente wijzigingen, de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, de negatieve nota's, de openbare orde, de nieuwe terugkeerrichtlijn, het bezoek aan een open centrum (in dit geval het Klein Kasteeltje), het bezoek aan de Directie Asiel en de dienst Archief & Register.

In de herfst van 2012 ontvingen de diensthoofden een vragenlijst op basis van de Kessels-methode. Deze vragenlijst had tot doel zoveel mogelijk inlichtingen te verzamelen over de ontwikkelingsbehoeften van de diensten, in functie van hun werksituatie, de problemen waarmee ze geconfronteerd worden en de vaardigheden die ze hun medewerkers in de toekomst zouden willen zien ontwikkelen. Op basis van deze inlichtingen zal de cel personeelsmanagement in 2013 alles in het werk stellen om aan de DVZ-diensten ontwikkelingsvoorstellen voor te leggen die nog beter afgestemd zijn op de specifieke verwachtingen van elke dienst.

I.2.3. Opleidingen voor de partners van de Dienst Vreemdelingenzaken

De DVZ organiseert ook opleidingen voor zijn bevoorrechte partners.

Enerzijds geven verschillende van onze medewerkers opleidingen op vraag van onze partners, anderzijds wordt, in samenwerking met de uitvoeringsbureaus, een gestructureerd aanbod in de vorm van studiedagen aangeboden.

In november en december 2012 werden zes studiedagen voor de gemeentebesturen georganiseerd. Aangezien de gemeenten, in functie van hun omvang (kleine, grote of middelgrote gemeenten), niet steeds met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd worden werden voor deze doelgroepen afzonderlijke studiedagen georganiseerd. In totaal waren er 188 Franstalige deelnemers en 252 Nederlandstalige deelnemers, 87 Franstalige gemeenten en 146 Nederlandstalige gemeenten. Ze konden deelnemen aan twee workshops die uit een lijst met de volgende

thema's gekozen konden worden :

- Het misbruik van de procedures (huwelijk, samenwoning, studies);
- De opvolging van de bevelen om het grondgebied te verlaten (BGV);
- Het ontdekken van fraude in het kader van de documenten die voor het verblijf en het werk worden afgegeven;
- De mensenhandel en mensensmokkel en de NBMV's;
- Het administratief rapport en de identificatie.

Om tegemoet te komen aan de behoeften van de Brusselse gemeentelijke overheden werd in juni 2012 ook een uitwisselingsmoment georganiseerd. Het doel was om de uitwisseling van goede praktijken tussen de DVZ en deze diensten te bevorderen.

In het kader van dit moment werd aan de volgende thema's aandacht besteed :

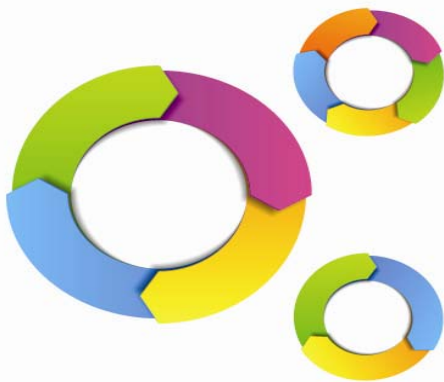
- De Europese onderdanen : procedure voor de intrekking van het verblijf en opvolging;
- De regularisaties;
- De asielzoekers;
- Infodesk.

51 medewerkers van de gemeenten hebben deelgenomen aan dit initiatief.

De DVZ houdt eraan de externe partners te bedanken voor hun komst en de medewerkers van de uitvoeringsbureaus voor hun gewaardeerde medewerking.

Gelet op de vele positieve reacties van de deelnemers en de steeds betere samenwerking die het gevolg is van deze ontmoetingsmomenten zal de opleiding van onze partners in de komende jaren voortgezet worden.

I.2.4. Ontwikkelcirkels

Sinds 1 januari 2011 gebruikt de DVZ het Crescendo-systeem voor zijn ontwikkelcirkels.

Uit de analyse van de cijfers met betrekking tot de gevoerde gesprekken blijkt dat de ontwikkelcirkels over het algemeen goed gevolgd worden.

In 2012 heeft 83 % van het DVZ-personeel een planningsgesprek gevoerd en 76 % een functioneringsgesprek.

De conclusies met betrekking tot de evaluatiegesprekken zullen pas begin 2013 beschikbaar zijn, aangezien de te dien einde voorziene periode zich logisch gezien tot het begin van het daaropvolgende jaar uitstrekt.

Eind 2012 werd een koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 dat de ontwikkelcirkels invoerde gepubliceerd. Om deze overgang in te zetten werden eind december verschillende informatiesessies georganiseerd, om, enerzijds, het middenkader en, anderzijds, de functionele chefs te sensibiliseren. In de lente van 2013 zouden specifiekere opleidingen moeten worden georganiseerd die de dienstverantwoordelijken in staat moeten stellen om de nieuwe procedure te integreren en SMART-doelstellingen te formuleren.

De cel personeelsmanagement zal alles in het werk stellen om de functionele chefs te steunen bij de implementatie van deze wijzigingen bij hun diensten.

I.3. Organisatieontwikkeling

I.3.1. Operationeel plan

Het operationeel plan van de Directeur-generaal wordt opgevolgd door de cel organisatieontwikkeling van de dienst P&O. In het operationeel plan liggen de strategische en operationele doelstelling van de DVZ vervat. Binnen de DVZ zijn de strategische doelstellingen van de DG vertaald naar de operationele wensen van de verschillende diensten, die concreet tot uitvoering worden gebracht in de vorm van nieuwe verbeterprojecten. Daarnaast blijven de routinetaken van de diensten van de DVZ eveneens

een noodzakelijkheid om de strategische doelstellingen van de DVZ te bereiken.

In het oog springen ten eerste de projecten die zich situeren in de internationale context van de vreemdelingenmaterie : medewerkers van de DVZ zullen actief blijven deelnemen aan de verschillende overlegorganen, maar bovendien op zoek gaan naar nieuwe internationale samenwerkings-, ontmoetings- en ontwikkelingsinitiatieven om een efficiëntere aflevering van visa of verwijdering mogelijk te maken. Op het vlak van Human Resources ijvert de DVZ voor een verdere versterking van een aantal kernprocessen : de permanente ontwikkeling van de competenties, de selectie en rekrutering van nieuwe personeelsleden, het welzijn van de medewerkers en de vermindering van het absentisme staan hierbij centraal. Tot slot zet de DVZ in op de verdere verbetering van de kerntaken van de dienst : efficiënte behandeling van de dossiers, verzamelen van strategische informatie in het kader van illegale migratie en de bestrijding ervan, stimuleren van de vrijwillige terugkeer; maatregelen ter verbetering van de identificatie en verwijdering van vreemdelingen, bijkomende maatregelen ter bevordering van het humaan verblijf van bewoners in de gesloten centra en het uitwerken van alternatieve opvangmogelijkheden van personen die illegaal op het grondgebied verblijven.

De voorbije jaren werden reeds een groot aantal van de projecten uit het operationeel plan gerealiseerd en geïmplementeerd in de organisatie. De stand van zaken van de projecten wordt telkens eenmaal per jaar gecommuniceerd aan het middenkader van de DVZ.

Het verloop van de projecten wordt door de cel organisatieontwikkeling op de voet gevolgd via het platform Sharepoint, waarop de projectleiders op een gestructureerde en overzichtelijke wijze de stand van zaken van de projecten weergeven. Bovendien verleent de cel organisatieontwikkeling tijdens het projectproces ondersteuning aan de projectleiders.

Tweejaarlijks (in juli en januari) wordt een rapportage gemaakt over thema's uit het managementplan van de voorzitter, Monique De Knop. Aan de hand van strategische indicatoren moet iedere algemene directie van de FOD Binnenlandse zaken input geven over de vooruitgang van de projecten en rapporteren over de belangrijkste ontwikkelingen.

I.3.2. Project digitaal werken

De DVZ werkt sinds meerdere jaren met elektronische dossiers. In maart 2012 startte onze organisatie met een intern onderzoek in hoeverre nog met papier wordt gewerkt. Uit dit onderzoek bleek dat onze organisatie nog veel papier verbruikt, dat vooral veel documenten in papier en via de post de dienst verlaten, en dat ook onze partners nog veel met onze organisatie communiceren via papier.

De verwerking van de inkomende papieren post en het versturen van uitgaande papieren post vormen een grote financiële en logistieke last voor onze organisatie.

Daarom werd in april 2012 beslist twee projecten op te starten : een project digitalisering van uitgaande post en een project digitalisering van inkomende post.

Digitalisering van uitgaande post

De bestaande wetgeving verplicht Vreemdelingenzaken in een reeks procedures via papieren post te werken, bv. bij aangetekend schrijven. Alle andere uitgaande post is echter in principe digitaal verstuurbaar. Met dit uitgangspunt in gedachten werd in samenwerking met alle diensten een limitatieve lijst opgesteld van de uitgaande post, die verplicht op klassieke wijze moet verlopen. Alle andere uitgaande post zal digitaal, d.w.z. via mail of fax, worden verstuurd. De eerste maanden van 2013 zal dit project ook in de verschillende diensten worden geïmplementeerd. Dit zal niet alleen de portkosten en de logistieke werklust

van uitgaande post verlagen, de uitgaande digitale post zal ook sneller de bestemming bereiken en dus de doorlooptijden van dossiers verkorten.

Digitalisering van inkomende post

Vreemdelingenzaken gaat in 2013 ook haar meest courante partners en contacten vragen de papieren briefwisseling voor DVZ zoveel mogelijk te vervangen door fax- en mailberichten, opnieuw met respect voor de vreemdelingenwetgeving die in een aantal situaties papieren post verplicht, zoals bij aangetekend schrijven.

Met dit doel werd in de loop van 2012 een interne analyse gemaakt van alle bestaande mailadressen en faxnummers van de verschillende diensten. Op basis van deze analyse werd een plan opgemaakt, om alle bestaande mailadressen gebruiksvriendelijker te maken en ook uit te breiden. Op dit ogenblik werken diensten vaak nog met één mailadres, waar gigantische hoeveelheden berichten arriveren die nadien manueel document per document moeten worden getrieerd. Diensten zullen in 2013 niet alleen beschikken over mailadressen met een gebruiksvriendelijker benaming, bovendien wordt, waar nodig, het aantal mailadressen uitgebreid zodat inkomende mails meteen bij de juiste cel of persoon terechtkomen.

De herbenoeming van alle bestaande mailadressen en het uitbreiden van het aantal mailadressen en faxnummers per dienst staat gepland voor de eerste helft van 2013. Wanneer de buitenwereld papieren post meer en meer zal vervangen door digitaal versturen, zal dit opnieuw een gunstig effect hebben op de doorlooptijden van dossiers.

I.3.3. E-learningproject

In het kader van het operationeel plan van de DVZ en de interne moderniseringsprocessen bij de organisatie werd in 2012 een e-learningproject ontwikkeld. Dit project heeft betrekking op het leren omgaan met het Evibel-programma. Met dit programma worden de elektronische dossiers van de DVZ beheerd. In dit programma raadplegen de ambtenaren de dossiers, nemen ze beslissingen en genereren ze de officiële documenten die aan alle externe klanten (vreemdelingen, gemeenten, enz.) overhandigd worden.

Dit zelfstudieprogramma zal in de loop van 2013 opgenomen worden in het socialisatietraject dat gevolgd wordt door alle nieuwe medewerkers die in dienst treden.

Het is de bedoeling dat dit e-learningproject aantrekkelijk is en gestructureerd wordt op basis van de precieze behoeften van de dossierbeheerder. De nadruk wordt vooral gelegd op de vragen die vaak gesteld worden en de fouten die de ambtenaren over het algemeen maken. Het gaat erom de ambtenaren zo op te leiden dat ze goed werk kunnen leveren. Dit zal het mogelijk maken om de ambtenaren op relatief zelfstandige wijze op te leiden en te verzekeren dat dit op uniforme wijze gebeurt. Een heleboel schriftelijke informatie werd online geplaatst, evenals een forum waarop de ambtenaren met elkaar kunnen communiceren.

Deze vorm van leren biedt verschillende voordelen : de ambtenaar leert op zijn eigen ritme, de aandachtspunten worden systematisch op de voorgrond gesteld, de ambtenaar is een actor in het kader van zijn eigen opleiding. Voor deze methode zijn minder human resources vereist, en deze winst maakt het mogelijk om de vrijgekomen tijd te gebruiken voor een specifiekere opleiding, in functie van het bureau waarbij de nieuwe medewerker actief zal zijn.

I.3.4. P&O logistic

De Directie van de Logistieke diensten van de DVZ publiceert tweemaandelijks een personeelsblad : P&O Logic. Dit blad wordt op de Intranetpagina van de DVZ geplaatst en ook met een aankondiging naar de ambtenaren gestuurd.

Het bevat de volgende rubrieken :

- Een rubriek Personeel en Organisatie (uitleg, informatie, getuigenissen);
- Een rubriek Logistieke zaken (informatie, tips, trucs);
- Een rubriek Project in de kijker : een project bij de DVZ wordt uiteengezet;
- Een rubriek Logistieke dienst in de kijker : hierin wordt een van de Logistieke diensten van de DVZ nader belicht;
- Een rubriek Actualiteit « Asiel en Migratie »;
- Een rubriek over de evenementen waaraan de DVZ heeft deelgenomen;
- Een rubriek Personeelsbewegingen : indiensttredingen, uitdiensttredingen, interne affectaties;
- Het personeel van de DVZ heeft de mogelijkheid artikels voor te stellen.

I.3.5. Duurzame ontwikkeling

In 2012 werd een horizontale werkgroep « Logistiek, duurzame ontwikkeling en veiligheid » opgericht, naar aanleiding van de resultaten van de laatste tevredenheidsenquête onder het personeel. Deze werkgroep heeft voorgesteld om een actieplan voor duurzame ontwikkeling voor de hele FOD Binnenlandse Zaken op te stellen, om het netwerk Duurzame Ontwikkeling nieuw leven in te blazen en de aandacht op deze problematiek te vestigen.

Als gevolg daarvan heeft de DVZ een actieplan duurzame ontwikkeling voorgesteld, geformuleerd in projecten en routineactiviteiten. Dit actieplan werd door het Directiecomité tijdens de zomer van 2012 bekrachtigd en in het actieplan duurzame ontwikkeling van de FOD Binnenlandse Zaken geïntegreerd.

Dit actieplan bevat twee krachtlijnen : het leefmilieu en het sociale aspect.

1) Wat het milieu betreft

- On line plaatsen op Intranet van een workspace voor carpooling tijdens de aangekondigde stakingsdagen van het openbaar vervoer;
- Het personeel ertoe aanzetten de logistieke diensten te verwittigen als er lekken zijn;
- Gebruik van milieuvriendelijke onderhoudsproducten;
- Sensibilisatie- en informatiecampagne over de printgewoonten;
- Starten met printen (printers en fotokopieerapparaten) met badgelezer;
- Configuratie van standaard recto verso printen van de PC's en printers;
- Vermindering van het aantal individuele printers;
- Efficiënt beheer van de printcijfers en berekening van het gebruikte papier;
- De diensten aanmoedigen om workspaces te creëren op Intranet;
- Installeren van een tweede scherm bij sommige gebruikers van EVIBEL om het printen te verminderen;
- Sensibiliseren van het personeel in verband met energiebesparing;
- Sorteren van afval;
- Raadplegen van de gids voor duurzame aankopen van FORCMS.

2) Wat de sociale activiteiten betreft

- Aanmoedigen van teambuildingactiviteiten;
- Organiseren van activiteiten voor het personeel;
- Aanbieden van vers en lokaal seizoensfruit aan de ambtenaren van de DVZ (4 keer per jaar);
- Aanmoedigen van het beleid inzake fysieke activiteiten;
- Verkoop van fair trade koffie in de warme drankautomaten.

I.3.6. Tevredenheidsenquête personeel

Als gevolg van de meest recente tevredenheidsenquête onder het personeel worden op het moment waarop deze tekst opgesteld wordt een aantal verbeteringsacties en horizontale quick wins verwezenlijkt bij de FOD Binnenlandse Zaken.

Naast deze horizontale acties heeft de DVZ een actieplan uitgevoerd dat verschillende verbeteringsprojecten overneemt. Dankzij de uitvoering van deze acties konden een bepaald aantal punten waarover ontevredenheid bestond ingedijkt of geschrapt worden.

Wat hebben wij dit jaar verwezenlijkt bij de Dienst Vreemdelingenzaken ?

Open dialoog

Uit de tevredenheidsenquête van 2010 bleek dat het management niet erg bekend was onder de leden van het personeel en niet voldoende toegankelijk was. De ambtenaren waren niet echt bekend met de taken van het management en wisten niet waar het zich mee bezighoudt. Om dit probleem op te lossen is een actie in de vorm van een « open dialoog » gestart. Het management stelde een gespreksonderwerp voor en de ambtenaren konden vrij vragen stellen. De eerste bijeenkomst vond plaats op 27 september 2012; andere sessies zullen volgen (gemiddeld 3 keer per jaar).

DVZOE meeting en personeelsfeest

De tevredenheidsenquête liet zien dat er te weinig tijd werd besteed aan leuke activiteiten voor het personeel. Voortaan geven de directeur-generaal en de verantwoordelijken van de directies van de DVZ hun personeel drie keer per jaar rendez-vous, tussen 16.00 u en 19.00 u, zodat de collega's het management en elkaar kunnen ontmoeten, om samen een aangenaam moment door te brengen. In dezelfde optiek wordt elk jaar eveneens een personeelsfeest georganiseerd.

Bezoek aan Fedasil

De ambtenaren van de DVZ hebben de wens geuit hun externe partners beter te leren kennen.

Er kwamen meerdere suggesties en een daarvan was Fedasil en het bezoeken van een open centrum. Wij stellen de medewerkers van de DVZ dan ook voor een van hun externe partners te leren kennen door een voorstelling van Fedasil van een uur, gevolgd door een bezoek aan het Klein Kasteeltje. Het eerste bezoek vond plaats op 9 oktober 2012 en was een groot succes. In dit kader zullen de ambtenaren op latere data aan andere bezoeken kunnen deelnemen.

Rondleidingen bij de Directie Asiel en de Dienst Archief & Register

Het personeel heeft de wens uitgedrukt de diensten van de DVZ en hun bevoegdheden beter te leren kennen. Sommige diensten openen voortaan hun deuren voor de ambtenaren die bij andere diensten van de DVZ werken. Sinds november 2012 kunnen de medewerkers regelmatig deelnemen aan rondleidingen bij de Directie Asiel en de Dienst Archief & Register.

Speeddating

Speeddating sessies worden voortaan verscheidene keren per jaar georganiseerd, zodat de ambtenaren met elkaar kennis kunnen maken en informatie kunnen uitwisselen over hun werk. Deze uitwisselingen stellen hen in staat om hun collega's beter te leren kennen, om hun netwerk van contactpersonen uit te breiden en om een betere kijk te hebben op de bevoegdheden en de opdrachten van andere diensten van de DVZ.

Effectieve ondersteuning van het leidinggevend personeel – organisatie van interviews

Dit project werd gedurende het eerste halfjaar van 2012 bij de DVZ ingevoerd en is bedoeld om de diensthoofden van niveaus C, B, A1 en A2 te ondersteunen door het organiseren van interviews. Interview is een gestructureerde manier om ervaringen onder collega's uit te wisselen.

Interview bevordert de ontwikkeling van leidinggevende ambtenaren in hun functie. Interview is niet alleen voor nieuwe chefs bedoeld, maar ook voor de meer ervaren chefs, die dankzij de uitwisseling van ideeën en ervaringen nieuwe benaderingen kunnen ontdekken. Deze methode leert hen na te denken over hun eigen functioneren en het functioneren van anderen, om zich zodoende bewust te worden van hun sterke punten en de punten die verbetering behoeven. Het bijwonen van interviewvergaderingen haalt de chefs bovendien uit het isolement waarin ze dikwijls verkeren. Door deel uit te maken van een netwerk geven zij zich er rekenschap van dat ze niet alleen staan in hun situatie. Interview verschaft hun de steun en de omkadering die nodig zijn om hun taak van leidinggevende op zich te nemen.

Stimuleren van de mobiliteit van het personeel binnen de Dienst Vreemdelingenzaken

Wanneer betrekkingen openvallen bij de DVZ wordt de voorkeur gegeven aan interne oproepen voor kandidaten, zodat voor de ambtenaren van de DVZ meer kansen worden gecreëerd om van functie te veranderen.

Optimaliseren van de selecties

Een goede aanwerving bestaat erin de juiste persoon op de juiste plaats te krijgen. Dit is een strategische activiteit die beoogt de vacante betrekkingen te laten innemen door de medewerkers die volledig aan de vereisten voor de posten voldoen. Om de selecties bij de DVZ te optimaliseren werd een pool samengesteld uit ambtenaren van de uitvoeringsbureaus, zodat de jury altijd bestaat uit deskundigen, in functie van het gezochte profiel. Bovendien zal de ontwikkeling van bijkomende instrumenten en adequate opleidingen, die op het moment van de opstelling van deze tekst aan de gang is, de leden van de selectiejury's de nodige instrumenten verschaffen om de kandidaten op de meest betrouwbare wijze te beoordelen.

Op het moment waarop deze tekst wordt opgesteld staat een ander project, namelijk een nieuw documentair Intranet bij de Dienst Vreemdelingenzaken, op het punt te worden afgerond

De resultaten van de tevredenheidsenquête tonen aan dat de informatie die voor de uitvoering van het dagelijks werk van de medewerkers noodzakelijk is moeilijk terug te vinden is. Om dit op te lossen zal een instrument worden gecreëerd waarmee de informatie kan worden gecentraliseerd, verspreid en bewaard. Met dit documentatiecentrum kan op Intranet, op één enkele plaats, alle informatie over een bureau of een onderwerp worden samengebracht (core business van de DVZ : vademecums, wetgeving, rapporten van vergaderingen, Business Continuity Management-processen, workspace, ...). De communicatie-SPOC's (single point of contact) zullen de nodige opleiding krijgen in SharePoint om het Intranet van de DVZ van informatie te kunnen voorzien.

Er werden ook quick wins verwezenlijkt

- Betere opvolging van de schoonmaak door het extern bedrijf;
- Ter beschikking stellen van desinfecterende zeep aan de ambtenaren in de toiletten;
- Veiligheid : sensibiliseringsactie met betrekking tot het dragen van de badge;
- Plaatsing van pictogram aan de draaideuren over de manier waarop ze functioneren;
- Systeem van carpooling op Intranet op de aangekondigde stakingsdagen van het openbaar vervoer;
- Verdeling van praktijkfiches over het gebruik van hun telefoon aan alle ambtenaren;
- Publicatie van specifieke artikels in het nieuwe personeelsmagazine van de DVZ, P&O Logic, over de logistieke diensten en de problemen waarmee ze te maken kunnen hebben;
- Nieuwe rubriek « *Project in de kijker* » in het personeelsmagazine;
- Venster op de Fedweb-actualiteit op de DVZ-pagina van Intranet;
- Invoeren van een elektronisch systeem voor treinbiljetten bij de DVZ.

II. Boekhouding en begroting en Aankoopdienst

II.1. Algemeen

De dienst Boekhouding en Begroting ondersteunt de leidinggevende instanties en alle diensten binnen de DVZ (waaronder de gesloten centra) bij hun budgettaire beslissingen en mogelijkheden. De dienst staat ook in voor de betalingen aan de externe partijen (leveranciers).

De Aankoopdienst start ook nieuwe procedures van overheidsopdrachten op voor de centrale diensten en volgt de overheidsopdrachten op die worden gestart door de diverse centra en zorgt voor een goed stockbeheer.

II.2. Projecten 2012

II.2.1. FEDCOM

Sinds 1/1/2012 werkt de DVZ met FEDCOM. Fedcom is een federaal project dat tot doel heeft om de boekhoudingsprocessen en de financiële processen van de FOD's te informatiseren. Te dien einde wordt een programma dat zeer hoge prestaties levert en door SAP gecreëerd werd ter beschikking gesteld. Dit systeem maakt het mogelijk om de operaties die betrekking hebben op de aankopen, de uitgaven en de inkomsten op eenzelfde informaticaplatform te registreren. Vóór de invoering van FEDCOM werd het geheel op verschillende systemen en meer dan een keer geregistreerd (voorbeeld : een factuur van een gesloten centrum wordt in het gesloten centrum, bij de boekhouddienst van de DVZ en bij de omkaderingsdienst van de FOD Binnenlandse Zaken geregistreerd). Voortaan worden al deze gegevens slechts één keer geregistreerd. Ook rapporteringen, statistieken aangaande begrotingscijfers zijn duidelijker up-to-date gezien alle diensten met dezelfde applicatie werken.

De Dienst Boekhouding en Begroting heeft de invoering van FEDCOM in 2011 voor de DVZ voorbereid. Sinds 1/1/2012 wordt de toepassing ook effectief angewend. De dienst stond in als eerste lijn helpdesk voor alle gebruikers binnen DVZ (zo ook de gesloten centra, dienst Bureau Transferten, ...). Voor DVZ betreft het aantal gebruikers +/- 45 personen. Ook werden workflows en rolbepalingen aangepast naargelang de noden. De dienst Boekhouding en Begroting blijft overigens het eerste aanspreekpunt voor de gebruikers binnen DVZ ook de komende jaren.

II.2.2. Herschikking logistieke diensten en informatisering stockopvolging

In 2012 werd een deel van de logistiek diensten herschikt. De Dienst Boekhouding en Begroting, de aankoopdienst en de cel stockopvolging vallen onder dezelfde verantwoordelijke waardoor betere samenwerking en communicatie mogelijk is en het aankoopbeleid efficiënter kan verlopen.

Er werd eveneens overgegaan naar het informatiseren van de stockopvolging. Hiervoor werd eerst een grondige evaluatie gedaan aangaande over welke (verbruiks)goederen DVZ beschikt, werd een grondige inventarisatie gedaan en werd het verbruik kwalitatief gemeten zodoende een duidelijke zicht werd verkregen wat de behoeften zijn voor DVZ. Daarna werd de markt bevraagd om een adequaat programma te vinden die de stockopvolging kan informatiseren. Gezien de budgettaire beperking werd een basisprogramma aangekocht dat aan de minimale behoeften voor DVZ voldoet. De implementatie is voorzien begin 2013. Dit programma zal o.a. toelaten om leegtes in de stock te vermijden, het verbruik van goederen efficiënt op te volgen en de aantallen in de verschillende stockplaatsen correct op te volgen. Hierdoor kunnen ook schaalvoordelen gecreëerd worden door grotere hoeveelheden aan te kopen zonder dat er een risico bestaat dat er onvoldoende stockplaats beschikbaar is of dat er overschotten zijn.

II.2.3. Overheidsopdrachten

In 2012 heeft de dienst zich aangaande grote overheidsopdrachten bezig gehouden met de publicatie en de toekenning van contracten die betrekking hadden op de DVZ en de gesloten centra, zoals :

- Onderhoudscontract voor het gebouw en technisch onderhoudscontract voor het centrum Caricole te Steenokkerzeel;
- Contracten voor de levering van geneesmiddelen voor de centra van Merksplas, Brugge en Caricole;

- Contracten voor het inzamelen van afval voor het centrum van 127Bis en de FITT-woonunits;
- Contract voor ongediertebestrijding voor de FITT-woonunits;
- Contract voor de schoonmaak van het centrum 127Bis en de FITT-woonunits;
- Contracten voor het reinigen, strijken en opplooien van bed- en badlinnen voor de centra van Brugge, Caricole en 127Bis;
- Contract voor de aankoop van maaltijdcheques ten behoeve van de bewoners van de FITT-woonunits;
- Contract voor onderhoud van de ICT infrastructuur van het BELVIS systeem.

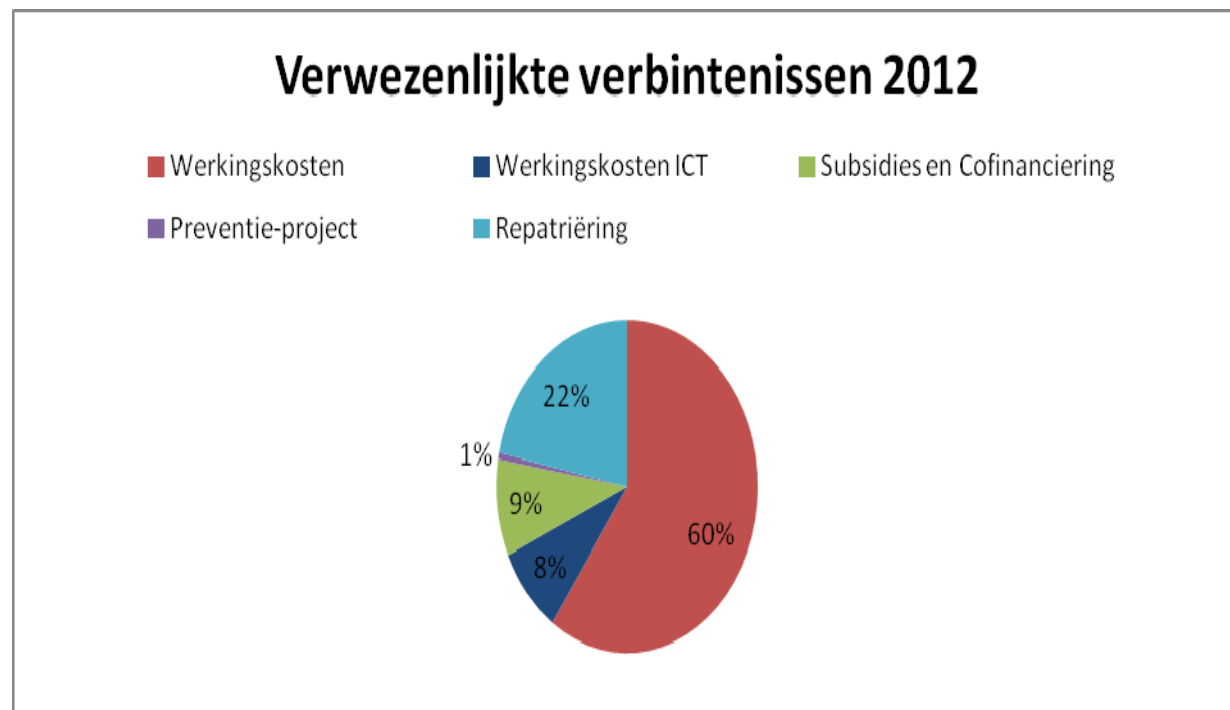
Daarnaast is er ook gestart met de voorbereiding van :

- Lastenboeken voor de organisatie van opleidingen ('omgaan met agressie' en 'interculturele communicatie') voor het personeel van de gesloten centra;
- Het opstarten van globale overheidsopdrachten / lastenboeken voor alle gesloten centra (en niet meer afzonderlijke overheidsopdrachten) zoals catering en schoonmaak. De toekenning van deze contracten is voorzien in 2013.

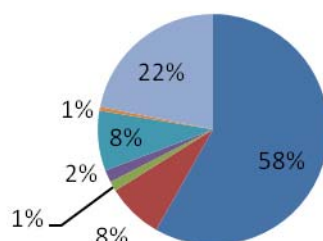
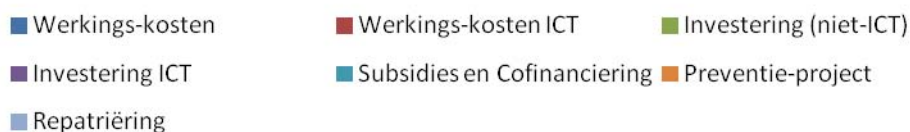
II.3. Verwezenlijkt budget 2012

Voorstelling van de kredieten voor verbintenissen / ordonnancements die voor 2012 gebruikt werden, in cijfers (k€) en in de vorm van cirkeldiagrammen.

Verwezenlijkt budget 2012	Werkingskosten	Werkingskosten ICT	Investering (niet-ICT)	Investering ICT	Subsidies en Cofinanciering	Preventie-project	Repatriëring
Verwezenlijkte verbintenissen	20.528	2.935	73	83	3.227	210	7.484
Verwezenlijkte ordonnancements	20.707	2.810	487	608	2.997	189	7.770

Verwezenlijkte ordonnancerings 2012

III. Het archief en het register

Het archief en het register vormen de **basis** van de DVZ. Ze bieden logistieke ondersteuning aan de ambtenaren van de uitvoeringsbureaus. Ze zijn als het ware de motor opdat de dossierbehandelaars snel over een kwalitatief correct dossier kunnen beschikken. Ze zorgen voor de elektronische leesbaarheid van originele documenten opdat het kwalitatieve beheer van een dossier bewaard blijft.

Een te scannen stuk doorloopt eerst een **manuele fase** om uiteindelijk zichtbaar te worden in het elektronische dossier.

Een van de taken van de **medewerkers van het Archief** bestaat uit het verzamelen van de binnenkomende documenten en het scanningklaar maken, wat een vrij intensieve en repetitieve bezigheid is : alle nietjes, zowel op de documenten als op de foto, dienen verwijderd te worden. Nadien worden de bundels gegroepeerd en wordt het bestemmend bureau aangeduid op een bijgevoegd document. De documenten met buitengewone formaten en de niet te scannen voorwerpen worden gescheiden verwerkt en gearcheeerd.

De voorbereide stukken worden gescand waardoor ze elektronisch in scanboxen terechtkomen.

Het **Register / Stukken** behandelt op elektronische wijze alle gescande documenten / stukken uit de scanboxen. Deze worden in de vorm van een automatisch klassemment of via een deeltaak aan een bestaand dossier gelinkt. Bij het ontbreken van een bestaand dossier(nummer) wordt er een opzoeking verricht naar verwante dossiers / personen. Ook wordt het RR geconsulteerd om de aanmaak van een dubbel dossier te vermijden. Diezelfde werkwijze wordt toegepast bij de behandeling van de faxen (afkomstig van uitvoerende diensten, gemeenten) om OV – nummers toe te kennen.

Er werden in 2012 **560.600 stukken voorbereid (elk stuk bevat gemiddeld 8 bladzijden) en gescand door het Archief en verwerkt** door het Register / Stukken. De laatste dienst verwerkte nog 9211 faxen afkomstig van gemeenten en 64.489 faxen van uitvoerende diensten met betrekking tot het linken aan een elektronisch dossier.

Het **Register / Dossiers** staat garant voor een correcte toekenning van 'dossiernummers' aan de betrokken vreemdelingen, het inbrengen van aanvullende registratiegegevens.

De identiteit(en) van vreemdelingen waarvan naam, geboortedatum, ... verschillend of anders geregistreerd staan in het informaticasysteem worden gecontroleerd en aangepast.

Als er wordt bewezen (kan bewezen worden) dat het om een en dezelfde persoon gaat, wordt er een hoofdentiteit aangemaakt met een link naar de andere namen en worden ze gecatalogeerd als Aliassen.

In 2012 werden aan 95.986 nieuwe rijksregisterinschrijvingen (of afhankelijk van de situatie bestaande) **nieuwe openbare veiligheidsnummers toegekend of aangevuld**. Dit werk is vrij arbeidsintensief, er moet worden nagegaan of de persoon in kwestie al een openbaar veiligheidsnummer heeft (een gehuwde vrouw die onder een meisjesnaam een apart dossier heeft), onder een alias gekend is, of al familiebanden in België heeft. Hierbij wordt het RR geconsulteerd om de aanmaak van een **dubbel dossier te vermijden**.

Het nazicht op dubbele dossiers leverde **3.683** hits op.

Deze dienst verwerkte in 2012 tevens **27.259 deeltaken afkomstig van de uitvoeringsbureaus en het register zelf met betrekking tot het openen van een nieuw dossier of het samenvoegen / scheiden van verschillende dossiers**. Vooraleer deze taak uit te voeren wordt er in eerste instantie nagegaan of de persoon al dan niet gekend is of gekende verwanten heeft in België.

HOOFDSTUK III

2012, STATISTIEKEN

I. Cel Statistieken

In 2012 heeft de Cel Statistieken aan de ontwikkeling van vier hoofdlijnen gewerkt :

I.1. Verbetering van de kwaliteit van de nationale gegevens die betrekking hebben op het asiel en de migratie die door de Dienst Vreemdelingenzaken doorgegeven worden aan nationale, Europese en internationale organismen en aan privé-personen

De Cel Statistieken heeft een groot aantal gegevens geproduceerd die betrekking hebben op de uiteenlopende materies die beheerd worden bij de DVZ. In overeenstemming met de Europese reglementering werden de statistieken met betrekking tot de verblijfstitels, de BGV, de terugdrijvingen, de terugkeergevallen, de onderscheppingen en het Dublin-asiel geproduceerd voor Eurostat.

De DVZ werkt ook actiever samen met andere Belgische, Europese en internationale instanties, om de door de DVZ geproduceerde officiële statistieken door te geven en zo zijn centrale positie als bron voor het doorgeven van authentieke gegevens te bevestigen (enkele voorbeelden : Eurostat – EASO - UNHCR – Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie (FOD Economie) - Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding – FOD Werkgelegenheid, enz).

I.2. Ontwikkeling van de automatisering van het verzamelen van de statistische gegevens door middel van een “business intelligence”-systeem

Een belangrijk project, waarvan de ontwikkeling op lange termijn gepland wordt, heeft betrekking op de ontwikkeling van de productie van geautomatiseerde statistieken door middel van een « business intelligence » (BI)-systeem, in samenwerking met de ICT-dienst van de FOD Binnenlandse Zaken. Men is zich bewust van het feit dat men moet beschikken over moderne en betrouwbare instrumenten die het mogelijk maken om gegevens te verzamelen die gedetailleerder zijn. Tegelijkertijd moet de verdeling van deze gegevens (lay-out) geharmoniseerd worden. Bijgevolg werden er aanzienlijke inspanningen geleverd om een schema te creëren voor een systeem voor het verzamelen van gegevens dat aan de Europese vereisten voldoet (met name met betrekking tot de nomenclaturen, de periodiciteit, de desagregaties) en om de inlichtingen die onontbeerlijk zijn om het project te lanceren te verzamelen.

Sinds 2009 is een deel van de ontwikkeling van het BI-systeem, dankzij de cofinanciering van het Europees Terugkeerfonds, gericht op de productie van gegevens met betrekking tot de afgifte van BGV en de opvolging van deze bevelen bij de Directie Verwijdering. Dit project bevindt zich nog steeds in de ontwikkelingsfase.

In 2011 heeft de cel statistieken gewerkt aan de ontwikkeling van een BI-systeem voor de gegevens die betrekking hebben op de asielaanvragen in het kader van het project voor de verbetering van de asielprocedure (zie punt 4). Na dit testproject werd er samengewerkt met bepaalde diensten van de Directie Toegang en verblijf waarvoor eveneens voorzien wordt om een geautomatiseerd systeem te installeren dat het gemakkelijker maakt om gedetailleerde en relevante statistieken te produceren.

I.3. Creatie van een statistiekenpagina op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken

Om ervoor te zorgen dat de activiteiten van de DVZ zichtbaarder worden wordt een project voor het online plaatsen van maandelijkse en/of jaarlijkse statistieken geïdeïelijck aan ontwikkeld. In 2012 zijn de statistieken inzake de asielaanvragen die ingediend worden bij de DVZ en de statistieken van de Dienst Humanitaire Regularisaties beschikbaar. Parallel daarmee werden voorstellen geformuleerd om de statistiekenpagina te verrijken met gegevens, door de materies waarvoor de DVZ regelmatig vragen ontvangt van externe partners, de verenigingswereld, burgers, de media enz. met voorrang te behandelen.

I.4. Steun in het kader van het project voor de verbetering van de asielprocedure

In het kader van het project voor de verbetering van de asielprocedure (dit project werd geïnitieerd als gevolg van een regeringsbeslissing van 2010 om de efficiëntie van de asielprocedure en de productiviteit van de instanties / rechtbanken te evalueren) heeft de Cel Statistieken een belangrijke bijdrage geleverd tot de ontwikkeling van het BI-systeem, om gedetailleerde statistieken te leveren die betrekking hebben op de verschillende aspecten van de procedure bij de DVZ.

Dankzij dit instrument moet de verantwoordelijke van de Directie Asiel over relevante inlichtingen kunnen beschikken, om zo het beheer van de binnenkomende aanvragen en hun opvolging te steunen, na een beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en/of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

HOOFDSTUK IV

AANVRAGEN OM HUMANITAIRE MACHTING TOT VERBLIJF : DE COMMUNICERENDE VATEN VAN SHOPPING

De realiteit van *Procedureshopping* – het gelijktijdig, parallel of opeenvolgend indienen van meerdere procedures van gelijke of verschillende types naargelang de combinatievoordelen die zij bieden, inspelend op het feit dat zij wettelijk elkaar niet uitsluiten en gezien de intrinsiek aantrekkelijke kenmerken die sommige bezitten - werd reeds vastgesteld in een statistisch onderzoek dat in juli 2011 door de Dienst Humanitaire Regularisaties werd overgemaakt aan het voorgaand Kabinet (M. Wathelet).

De steekproef stelde vanaf de herfst 2010 in het proceduregedrag wijzigingen vast in correlatie met de context asiel, de uitputting van de gunstige effecten van de campagne van 2009 en de wetswijziging van begin 2010, die de procedure om machtiging tot verblijf om medische redenen (artikel 9ter) een eerste keer had verstrengd. Het kwam er op neer dat een harde kern aanvragers om machtiging tot verblijf, naargelang het geval afgewezen in asiel-, 9bis of 9ter-procedures, geen gevolg gaf aan BGV en kost wat kost zijn aanwezigheid op het grondgebied handhaafde door aanvragen te herhalen of hun indiening te moduleren.

De Shopping nam toe; zo kon een duidelijke « overstap » naar de medische procedure 9ter worden vastgesteld van in de campagne van 2009 afgewezen aanvragers 9bis, evenals een geleidelijke versterking van de correlatie tussen diezelfde medische procedure en asielaanvragen.

Dergelijke Shopping kan de gestage inspanningen van meerdere Bureau's bij de DVZ om hun werkreserves te reduceren tegenwerken, in het bijzonder de investeringen van DHR om het overschot aanvragen ingediend in de loop van de campagne Milquet-Wathelet te verwerken. Bovendien komen sommige gevallen van Shopping neer op oneigenlijk gebruik van procedures. Na achttien maanden drong zich dus een update op van de eerste steekproef van 2011, teneinde hier zowel beheers- als desgevallend beleidsconclusies uit te trekken.

Het ondernomen onderzoek actualiseert de eerste studie uit juli 2011. Het analyseert de aanvragen om machtiging tot verblijf om humanitaire of medische redenen, die ingediend werden terwijl een of meerdere andere aanvragen (humanitaire, medische of asiel) nog in onderzoek of reeds afgesloten waren.¹

Onze aandacht ging naar wat *meervoudige parallelle aanvragen* kan worden genoemd (= aanvragen die nog in onderzoek zijn op het ogenblik dat de beschouwde aanvraag om machtiging tot verblijf art. 9bis of 9ter geregistreerd wordt) of *meervoudige opeenvolgende aanvragen* (= op het ogenblik dat de beschouwde aanvraag 9bis / 9ter wordt geregistreerd zijn de voorgaande aanvragen afgesloten met een weigering van machtiging tot verblijf, weigering van erkenning als vluchteling of weigering van subsidiaire bescherming).

I. Procedureshopping vandaag

De studie werd aangevat op initiatief van DHR en op datum van opstelling van huidig verslag, te weten januari - februari 2013. Hier volgt een samenvatting van deze studie.

Wij beoogden een inschatting te maken enerzijds van het aandeel (humanitaire of medische) regularisatie-aanvragen ingediend door vreemdelingen die reeds een andere aanvraag (9bis, 9ter, 9 al. 3 of Asiel) in onderzoek lopen hadden, anderzijds van het aandeel aanvragen

¹ Voor het technisch gedeelte van deze steekproef wenst DHR de Dienst Beleidsondersteuning bij DVZ te bedanken en in het bijzonder de heer Nicolas Perrin, Statisticus.

ingediend door personen die in het verleden reeds een weigering opgelopen hadden in het kader van een andere aanvraag (9bis, 9ter, 9 al. 3 of Asiel).

De aanwezigheid van een asielaanvraag werd in onze benadering opgenomen gezien de reeds in 2011 vastgestelde correlatie tussen deze procedure en de procedures 9bis en 9ter om machtiging tot verblijf.

II. Globaal resultaat van het statistisch onderzoek

De statistische peiling draagt op de gegevens van 2010 tot 2012 en laat hoofdzakelijk twee vaststellingen toe :

- Een niet te verwaarlozen deel van de nieuwe aanvragen om humanitaire of medische machtiging tot verblijf is toe te wijzen aan personen die reeds een andere aanvraag lopen hebben en een meerderheid van deze nieuwe aanvragen is toe te wijzen aan personen die reeds een of meerdere weigeringen hebben opgelopen in het kader van een andere aanvraag of procedure;
- Terwijl het aantal nieuwe aanvragen om machtiging tot verblijf afneemt (daling van de algemene input 9bis + 9ter), stelt men in deze algemene input verhoudingsgewijs een duidelijke toename vast zowel van de aanvragen 9bis / 9ter die het feit zijn van vreemdelingen die een andere procedure lopen hebben als van de aanvragen om machtiging tot verblijf ingediend door personen die in het verleden reeds een weigering hebben opgelopen in het kader van een andere procedure (9bis, 9ter, 9 al. 3 of Asiel).

II.1. Methodologie van de peiling

De methodologie werd afgeleid van wat eerder toegepast werd in het kader van een nota dd. Juli 2011 gericht tot het Cabinet Wathelet, exclusief doelend op de aanvragen 9ter.

II.1.1. Verzamelde gegevens

De gegevens vinden hun oorsprong in de nieuwe 9bis en 9ter-aanvragen, die tussen 01 januari 2010 en 31 december 2012 werden geregistreerd in EVIBEL, de informatica - database van de DVZ.

Voor elke persoon die tijdens die periode een aanvraag indiende waren gegevens beschikbaar betreffende de aanvrager zelf (nationaliteit e.d.), zijn voorgeschiedenis van asielpcedures en aanvragen 9bis / 9ter / 9 al. 3 (type procedure, openen en afsluiten van aanvragen in EVIBEL), daarbij inbegrepen de aanvragen van voor 01 januari 2010.²

Om het verzamelen en analyseren van gegevens te vergemakkelijken werd geen onderscheid gemaakt tussen personen die *bovenop* hun nieuwe aanvraag *parallel of successief* meer dan één aanvraag van hetzelfde type, telden (2 aanvragen 9bis, 2 aanvragen 9ter, 2 aanvragen 9 al. 3 of 2 aanvragen asiel). Dit betekent dat, hoewel het aantal nieuwe aanvragen die voorafgegaan zijn door minstens één andere aanvraag correct werd ingeschat, de studie neerkomt op een *onderschatting* van de complexiteit van de beschouwde procedureparcours en van het totaal aantal aanvragen van één zelfde type ingediend door één zelfde persoon.

² Indien een persoon een aanvraag indiende tussen 01 januari 2010 en 31 december 2012, dan is informatie beschikbaar omtrent alle aanvragen, zelfs deze die ouder zijn dan 01 januari 2010.

De studie liet de wedersamenstelling van het administratieve parcours van 86.238 personen toe. Elke persoon kwam tussen 01 januari 2010 en 31 december 2012 gemiddeld in 1,551 aanvraag voor, neerkomend op een totaal van 133.751 in deze periode geregistreerde aanvragers (zonder onderscheid van personen die *successief* meerdere aanvragen indienden). Beschouwen we voor deze personen alle ingediende aanvragen, inbegrepen deze voorafgaand aan 01 januari 2010, dan komt men tot een gemiddelde van 3,48 aanvragen per persoon.

II.1.2. Specifieke definities

Alle weergegeven statistieken doelen op personen en niet op aanvragen; dit kan in grote mate de verschillen verklaren die kunnen optreden bij vergelijking met statistieken die gewoonlijk in aanvragen en/of dossiers worden uitgedrukt.

Wat de datum van aanvraag betreft : bedoeld wordt de datum van openen van een aanvraag in EVIBEL. De aanvragen 9bis zijn steeds vooraf bij de gemeente ingediend alvorens aan DVZ te worden overgemaakt, dat DVZ het document scant en dat dit als aanvraag wordt opgenomen in het databestand. De 9ter-aanvragen dienen bij aankomst op DVZ eveneens te worden gescand. Er is dus een niet te verwaarlozen verschil tussen de data van aanvragen waarnaar wordt gerefereerd (datum van encoding door DVZ) en de werkelijke data van neerlegging van de aanvragen (bij de gemeente voor 9bis, bij DVZ per aangetekend schrijven voor de aanvragen 9ter). In onze studie verlaagt dit stellig het aandeel van de meervoudige aanvragen in het voordeel van successieve en/of parallelle aanvragen.

II.2. De parallelle aanvragen

Worden hier parallelle aanvragen genoemd, de humanitaire of medische aanvragen ingediend door personen terwijl die op datum van deze indiening een andere aanvraag in onderzoek hadden (in EVIBEL). De analyse toont dat **8,8 %** van de aanvragers (9bis of 9ter) in 2012 een andere procedure (artikelen 9bis, 9ter of 9 al. 3) lopen had. De verhouding parallelle aanvragen neemt duidelijk toe tijdens het afgelopen jaar, gezien zij in 2011 slechts 3,1 % bedroeg. De verhouding ligt hoger bij aanvragers 9ter (9,6 %) dan bij aanvragers 9bis (7,8 %) en het verschil wordt buitengewoon duidelijk over de laatste maanden van 2012.

Meer gedetailleerd en wat 2012 betreft :

- 4,7 % van de aanvragers (9bis en 9ter) heeft reeds een lopende aanvraag 9bis (1,2 % in 2011).
 - 2,9 % van de aanvragers 9bis heeft een andere aanvraag 9bis lopen (1,1 % in 2011).
 - 6,1 % van de aanvragers 9ter heeft een andere aanvraag 9bis lopen (1,3 % in 2011).
- 4,3 % van de aanvragers (9bis en 9ter) heeft reeds een aanvraag 9ter lopen (1,8 % in 2011).
 - 4,9 % van de aanvragers 9bis heeft een aanvraag 9ter lopen (1,9 % in 2011).
 - 6,1 % van de aanvragers 9ter heeft een andere aanvraag 9ter lopen (1,6 % in 2011).
- 0,1 % van de aanvragers (9bis en 9ter) heeft reeds een aanvraag 9 al. 3 lopen (0,1 % in 2011).³
 - 0,1 % van de aanvragers 9bis heeft een aanvraag 9 al. 3 lopen (0,1 % in 2011).
 - 0,1 % van de aanvragers 9ter heeft een aanvraag 9 al. 3 lopen (0,1 % in 2011).

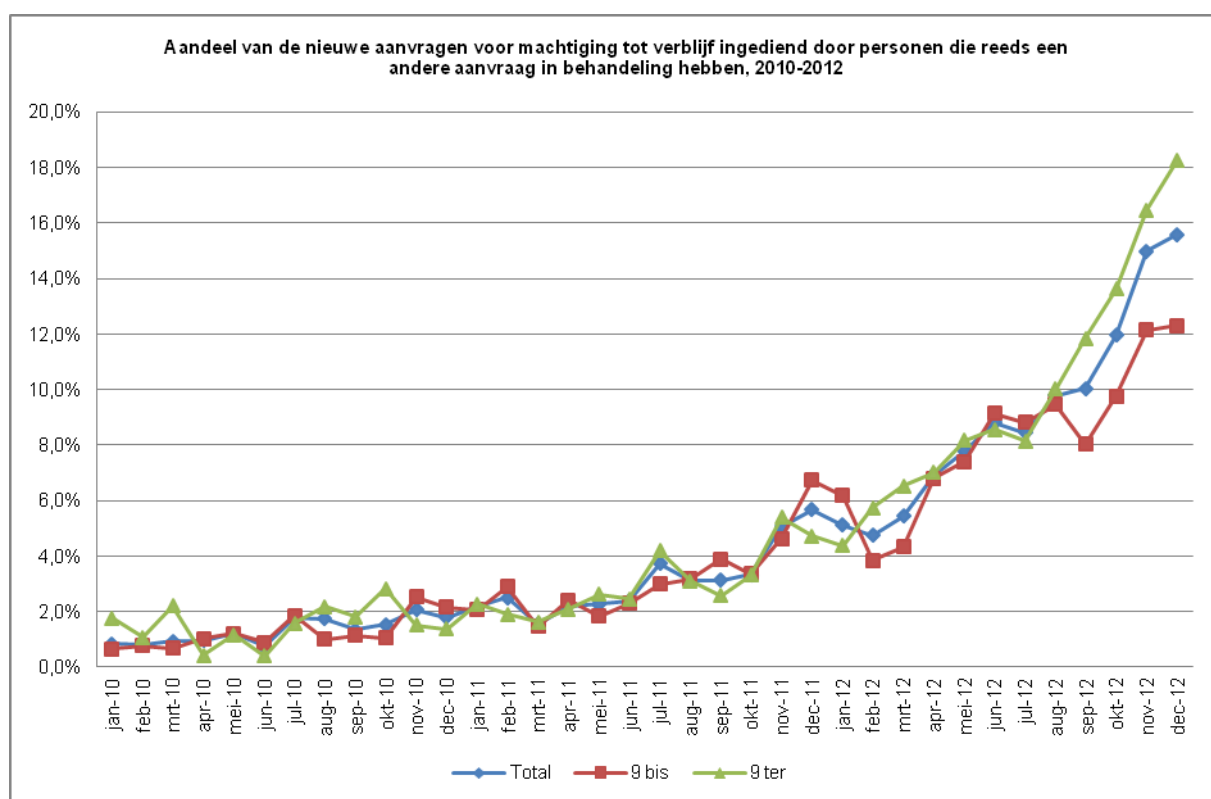
³ De som (4,7 % + 4,3 % + 0,1 %) geeft niet het totaal aantal personen (8,8 %) die meerdere procedures parallel lopen heeft, vermits sommige personen (0,3 %) op het ogenblik dat ze een nieuwe aanvraag indienen niet één, doch meerdere procedures lopen heeft.

De aanvragers hebben vandaag de tendens in parallel aanvragen van verschillend type (9bis en 9ter) in te dienen, daar waar voorheen parallelle aanvragen meestal van hetzelfde type waren (meerdere 9bissen of meerdere 9ters).

Daar waar gemiddeld 8,8 % der aanvragers in 2012 parallelle aanvragen indient, is het fenomeen meer frequent binnen sommige grote nationale groepen : Serviërs (11,7 %), Russen (11,2 %), Kosovaren (11,1 %), Macedoniërs (11,0 %) en nog frequenter binnen sommige weinig vertegenwoordigde groepen zoals Afghanen, (13 %), Iraniërs (18,6 %) en Syriërs (21,1 %).

De verhouding parallelle aanvragen ligt lager bij Marokkanen (4,8 %), RDC Congolezen (4,3 %) Brazilianen (4,5 %) Turken (6,3 %) en Algerijnen (6,7 %).

Niettemin stelt men voor alle groepen een sterke toename van parallelle aanvragen vast tijdens de observatieperiode 2010 – 2012.

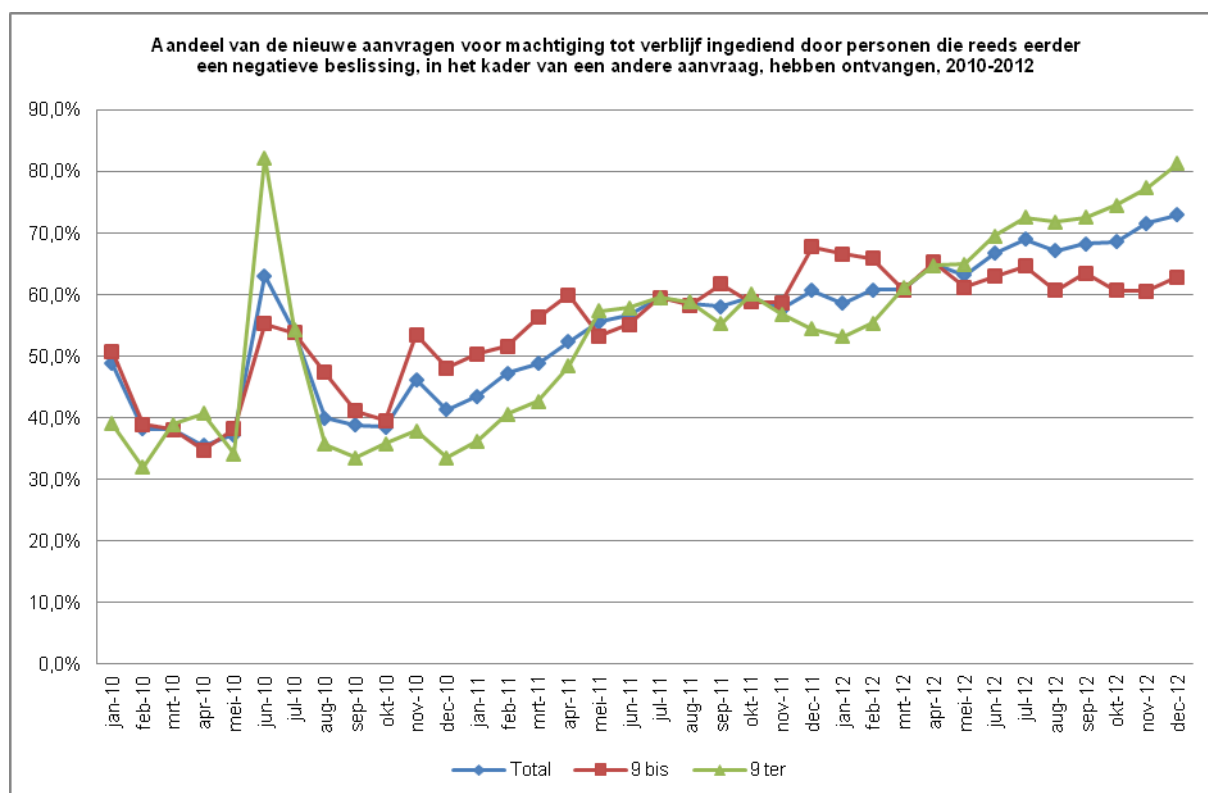
II.3. De successieve aanvragen

Worden hier *successieve* aanvragen genoemd, alle humanitaire of medische aanvragen ingediend door personen die op datum van deze indiening en volgens EVIBEL voorheen reeds een ongunstige beslissing hadden ontvangen in het kader van een andere aanvraag. Uit de analyse volgt dat in 2012 **65,5 %** van de aanvragers (9bis of 9ter) reeds een ongunstige beslissing hadden ontvangen in het kader van een andere procedure (9bis, 9ter of 9 al. 3). Het aandeel van successieve aanvragen neemt eveneens duidelijk toe tijdens het afgelopen jaar, vermits zij slechts 54,9 % bedroeg in 2011.

Met betrekking tot 2012 :

- 28,3 % van de aanvragers (9bis en 9ter) ontving reeds minstens één weigering 9bis (26,3 % in 2011).
- 42,8 % van de aanvragers 9bis ontving reeds minstens één weigering 9bis (42,3 % in 2011).
- 16,5 % van de aanvragers 9ter ontving reeds minstens een weigering 9bis (13,7 % in 2011).
- 48,4 % van de aanvragers (9bis en 9ter) ontving reeds minstens een weigering 9ter (34,7 % in 2011).
- 29,7 % van de aanvragers 9bis ontving reeds minstens een weigering 9ter (19,4 % in 2011).
- 51,6 % van de aanvragers 9ter ontving reeds minstens een weigering 9ter (65,3 % in 2011).
- 5,6 % van de aanvragers (9bis en 9ter) ontving reeds minstens een weigering 9 al. 3 (8,4 % in 2011).⁴
- 8,2 % van de aanvragers 9bis ontving reeds minstens een weigering 9 al. 3 (14,1 % in 2011).
- 3,6 % van de aanvragers 9ter ontving reeds minstens een weigering 9 al. 3 (3,9 % in 2011).

De verhouding successieve aanvragen ligt hoger bij aanvragers 9ter (67,6 %) dan bij de aanvragers 9bis (63,1 %) en het aandeel successieve 9ter-aanvragen neemt tijdens de laatste maanden van 2012 duidelijk toe : zij haalt de 80 % tegen het einde van het jaar 2012.

⁴ De som (28,3 %) + 48,4 % + 5,6 %) geeft niet het totaal aantal personen (65,5 %) dat reeds minstens een weigering opliep, vermits sommige personen (16,8 %) niet een, doch meerdere weigeringen had opgelopen alvorens een nieuwe humanitaire of medische aanvraag in te dienen.

Zoals eerder opgemerkt : werd in 2012 een 9bis ingediend dan gold 67,6 % waarschijnlijkheid dat de aanvrager reeds een weigering had opgelopen in het kader van een andere humanitaire of medische aanvraag. Voor aanvragen 9ter was die waarschijnlijkheid 63,1 %. In totaal zagen we dus een aandeel van 65,5 % successieve aanvragen. 50,3 % der aanvragers dienen een aanvraag in terwijl zij slechts in één procedure een weigering hadden opgelopen; 13,7 % na twee weigeringen en 1,5 % na drie voorafgaande weigeringen.⁵

Daar waar tot 2011 de 9ter-aanvragers minder successieve aanvragen indienden dan de aanvragers 9bis (38,1 % successieve 9ters tegen 41,3 % successieve 9bissen in 2010), is dat vandaag omgekeerd (67,6 % voor 9ter en 63,1 % voor 9bis in 2012).

Terwijl aanvragers eerder *verschillende* types aanvragen in parallel indienen, hebben ze na een eerste weigering eerder de tendens *eenzelfde type* aanvraag terug te formuleren. Niettemin deinst een niet te verwaarlozen aantal aanvragers (vooral dezen die voorheen 9bissen hadden neergelegd) er niet voor terug om na een eerste fiasco van procedure te veranderen. Als een persoon na een fiasco terug een aanvraag indient, zien we na een 9bis-fiasco 41,4 % « recyclage » naar 9ter toe gebeuren en slechts 7,1 % « recyclage » in omgekeerde zin (naar 9bis na een 9ter-fiasco). *Samengevat : in 2010 genoot de 9bis-procedure nog de voorkeur van personen die reeds verschillende weigeringen opgelopen hadden; in 2012 verschijnt een progressieve ommekeer van voorkeur voor de procedure 9ter.*

Waar men in 2012 globaal (9bis en 9ter samen) een gemiddelde van 65,5 % successieve aanvragen vaststelt, ligt dit gehalte hoger bij Armeniërs (84,0 %), Kosovaren (74,9 %), Russen (69,7 %) en Serviërs (69,0 %) en lager bij RDC Congolezen (59,3 %), Turken (59,5 %) en Brazilianen (61,8 %). Voor al deze groepen ziet men echter een sterke toename tijdens de periode 2010 – 2012, met een « inhaalbeweging » van successieve aanvragen bij sommige voorheen zwak vertegenwoordigde groepen zoals bv. Marokkanen.

Beschouwen we uitsluitend de 9bis-context, dan is het aandeel successieve aanvragen geringer. Dit ligt onder andere aan de waaier van nationaliteiten van de 9bis-aanvragers, waarin meer Marokkanen, Congolezen, Brazilianen, Turken en Algerijnen voorkomen. In de groepen die meer aanvragen 9bis indienen na in andere aanvragen weigeringen te hebben opgelopen vindt men de nationaliteiten terug die *in het algemeen* na fiasco's meerdere nieuwe aanvragen indienen : Armeniërs, Russen, Kosovaren, Serviërs, Macedoniërs. Er dient niettemin genoteerd dat het aandeel 9bis-aanvragen die volgen op andere aanvragen nog groter is in de Russische groep (16,3 %), de Servische (15,2 %) en de Macedonische (15,2 %).

Nemen we enkel de 9ter-context in overweging, dan merken we dat het aandeel successieve aanvragen hier globaal hoger ligt. Ook hier ligt de verklaring in de nationaliteitswaaier van de 9ter-aanvragers, waarin Russen, Kosovaren, Armeniërs, Serviërs en Macedoniërs sterk vertegenwoordigd zijn – *dus de nationaliteiten die in het algemeen na een fiasco meer aanvragen indienen.*

⁵ Gezien de complexiteit van sommige parcours werden eventuele multipale voorafgaande weigeringen in eenzelfde type procedure slechts een keer geteld. Voorbeeld : indien een persoon 2 ongunstige beslissingen opliep in context 9a.3, 2 in context 9bis en 2 in context 9ter en daarna een nieuwe aanvraag indiende, dan werden « slechts » 3 voorafgaande weigeringen aangerekend in plaats van 6.

II.4. Humanitaire / medische aanvragen van personen die *hetzij* een andere humanitaire / medische aanvraag in onderzoek hebben *hetzij* reeds eerder een ongunstige beslissing ontvingen

De synthese van rubrieken 2 en 3 laat toe te stellen dat 67,7 % van de aanvragers (9bis of 9ter) uit 2012 *hetzij* een andere procedure (9bis, 9ter, 9 al. 3) lopen heeft, *hetzij* in het kader van een andere procedure (9bis, 9ter, of 9 al. 3) reeds een weigering heeft opgelopen.⁶ Het aandeel van deze parallelle of successieve aanvragen neemt over het afgelopen jaar duidelijk toe : het bedroeg slechts 41,1 % in 2010 en 56,1 % in 2011. Dit aandeel is hoger bij 9ter-aanvragers (69,3 %) dan bij 9bis-aanvragers (65,7 %). Er dient opgemerkt dat in 2012 zo'n 6,6 % der aanvragen ingediend werd door personen die *zowel* een andere aanvraag in onderzoek hadden als reeds een weigering hadden opgelopen in een andere humanitaire of medische aanvraag.

Merkwaardig feit : 75,4 % der personen die een humanitaire of medische aanvraag indienen hoewel een aanvraag van hetzelfde type nog in onderzoek is, heeft eveneens al een ongunstig antwoord gekregen. (Het omgekeerde is echter niet waar : slechts 10,1 % der personen die een humanitaire of medische aanvraag indienen terwijl ze in een van deze procedures reeds een weigering opliepen heeft elders nog een aanvraag in onderzoek).

II.5. De correlatie Regularisatie – Asiel : humanitaire / medische aanvragen van personen die eveneens een asielaanvraag indienden

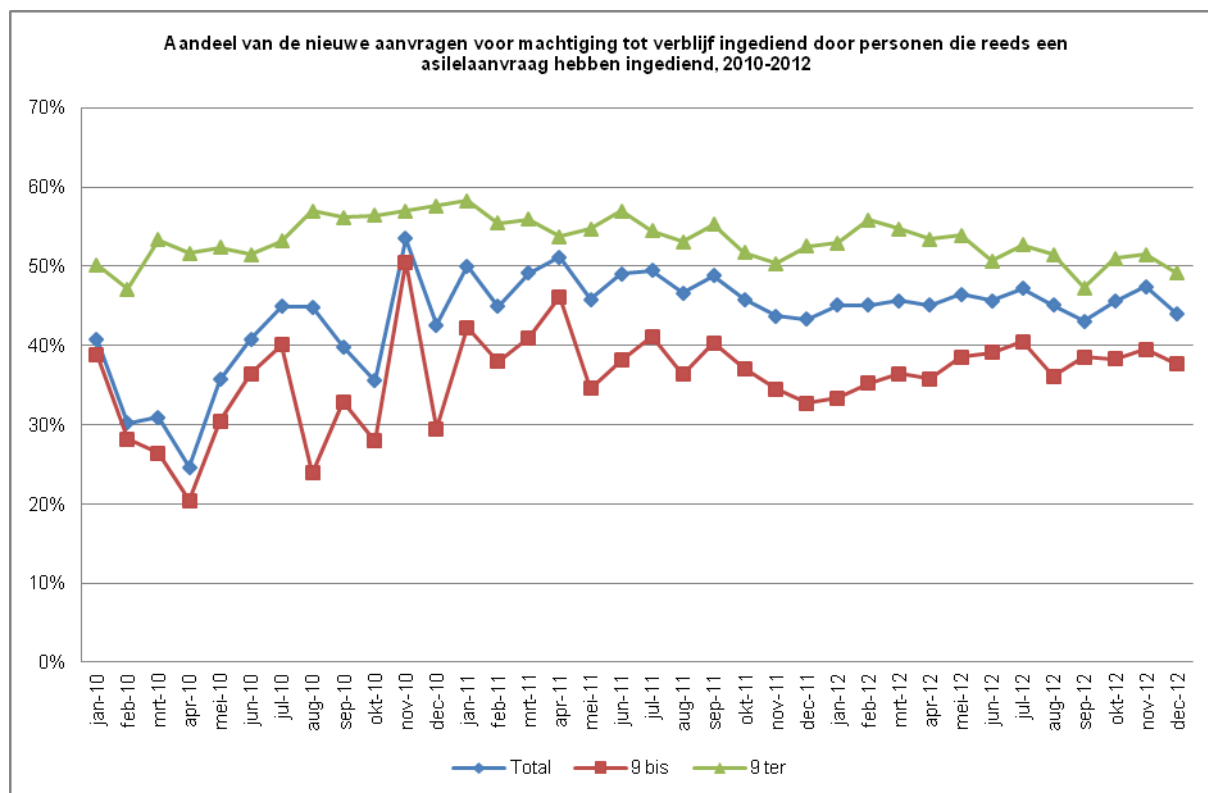
Naast parallelle en/of successieve humanitaire of medische aanvragen stelt men eveneens een groot aantal 9bis of 9ter-aanvragen vast die ingediend zijn door personen die anderzijds eveneens om asiel verzochten.⁷

45,5 % van de aanvragers 9bis / 9ter uit 2012 heeft vooraf een asielaanvraag ingediend. Het aandeel aanvragen 9bis / 9ter die volgden op een asielaanvraag steeg sterk in 2010, nam daarna af (47,3 % in 2011), maar blijft aanzienlijk groter dan in 2010, toen het 36 % bedroeg. Dit moet in verband worden gebracht met de in 2012 vastgestelde daling van asielaanvragen.

Het aandeel humanitaire of medische aanvragen in parallel met of volgend op een asielaanvraag is merkbaar groter bij de aanvragers 9ter (52,2 %) dan bij de aanvragers 9bis (37,2 %).

⁶ Dit cijfer is niet de som van het aandeel personen die een of meerdere parallelle aanvragen hebben (8,8 %) en de personen die een of meerdere successieve aanvragen hebben (65,5 %), want 6,6 % der personen hebben *zowel parallelle als successieve aanvragen lopen*.

⁷ Wij maakten in de studie geen onderscheid tussen afgesloten en nog in onderzoek zijnde asielaanvragen.

In 2012 werden gemiddeld 45,5 % van de aanvragen (9bis en 9ter) voorafgegaan door een asielaanvraag. Dit aandeel is hoger bij Armeniërs (60,6 %), Russen (53,8 %), RDC Congolezen (50,8 %), Kosovaren (50,5 %), Macedoniërs (48,1 %) en Serviërs (47,6 %).

De correlatie met asiel is quasi onbestaande bij Brazilianen (0,3 %), Marokkanen (0,7 %) en duidelijk onder het gemiddelde bij Turken (27,7 %) en Algerijnen (27,9 %). *De aanwezigheid van een asielaanvraag in het verleden van de aanvragers 9bis en 9ter is dus geenszins een Afro – Maghrebijns fenomeen maar vooral een Balkan- en Russisch – Armeens fenomeen.*

Bij het merendeel van de hoofdnationaliteiten stelt men in de referentieperiode 2010 – 2012 een afname vast van de correlatie « regularisatie / asiel », hetzij vanaf 2011, hetzij vanaf 2012. Dit *lijkt* in tegenspraak met de algemene tendens (toename van 2010 tot 2011 gevolgd door lichte afname), maar kan verklaard worden door de tamelijk uitgesproken verandering die tussen 2010 en 2011 opgetreden is in de nationaliteitswaaier van nieuwe aanvragers (opvallende toename van nationaliteiten *die dikwijls in parallel asiel vragen*, afname van de nationaliteiten die zelden asielaanvragen indienen).

Per humanitaire / medische aanvraag en per nationaliteit is een asielverleden frequenter vast te stellen bij 9ter-aanvragers dan bij 9bis-aanvragers.

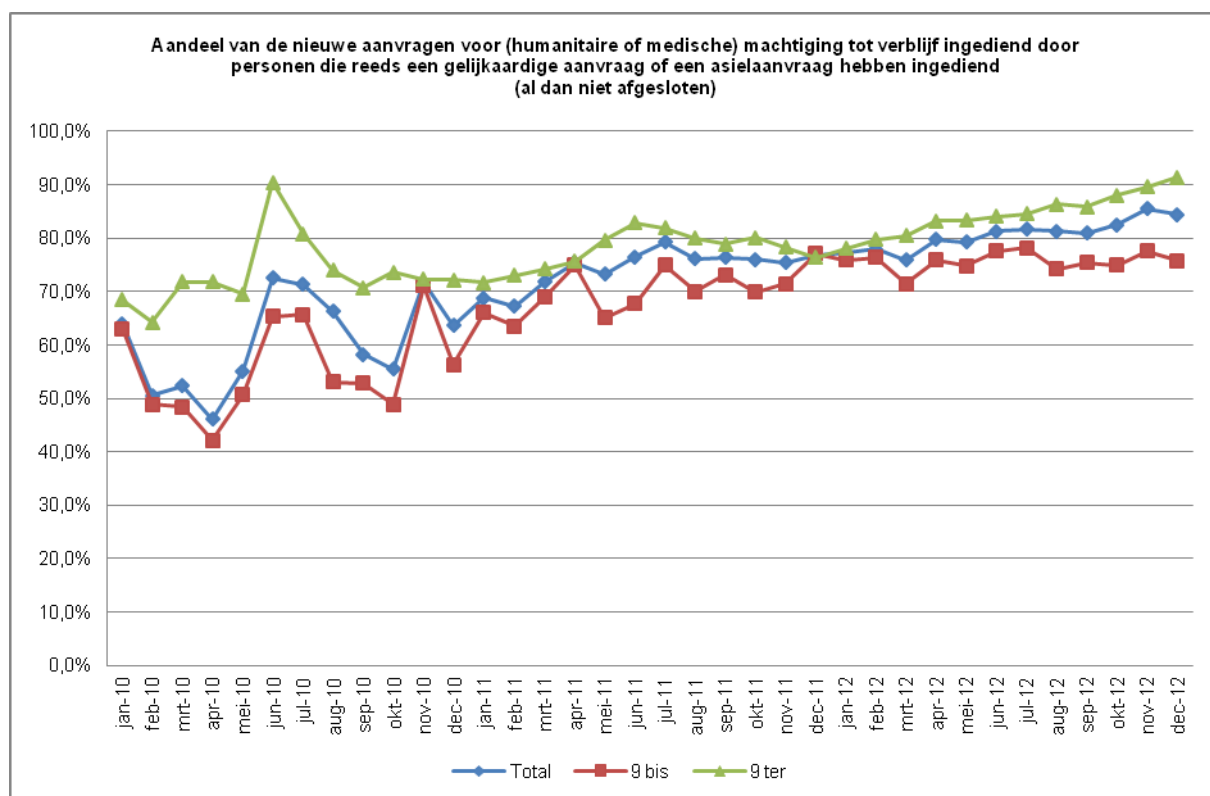
Dit ligt aan de nationaliteiten die 9bis-aanvragen indienen (eerder Marokkanen, RDC Congolezen, Brazilianen, Turken en Algerijnen) maar ook aan het feit dat in het algemeen binnen eenzelfde nationaliteit de 9bis-aanvragers veel minder dikwijls voorafgaandelijk asiel vragen.

II.6. Humanitaire / medische aanvragen van personen die tevens een asielaanvraag of minstens één andere humanitaire of medische aanvraag hebben ingediend (nog lopend of afgesloten)

Uit de analyse van wat voorafgaat volgt dat **80,3 %** van de aanvragers (9bis en 9ter) uit 2012 voorheen reeds een andere procedure (9bis, 9ter, 9 al. 3 of asiel) heeft ingediend die hetzij nog loopt, hetzij afgesloten is. (Dit was 74,4 % in 2011.) Net als in voorgaande rubrieken ligt dit aanzienlijk hoger bij 9ter-aanvragers (84,2 %) dan bij 9bis-aanvragers (75,5 %).

Tijdens de laatste maanden van 2012 stabiliseert dit cijfer zich rond 75 % voor aanvragers 9bis; *het blijft daarentegen stijgen bij de aanvragers 9ter* en overschrijdt hier, alle nationaliteiten samen, **90 %** in december 2012 (meer precies 91,4 %). In diezelfde context 9ter zijn aanvragers die voorheen *nooit* andere aanvragen formuleerden duidelijk de uitzondering geworden.

Het globaal gehalte aanvragen (9bis + 9ter) die voorafgegaan werden door een andere bedraagt *einde 2012* zo'n 85 %. Algemeen beschouwd (beide contexten 9bis en 9ter) zijn ook hier personen die vooraf *nooit* aanvragen hebben ingediend op weg om de uitzondering te worden; aan het evolutieritme dat in 2012 werd vastgesteld zal tegen de zomer 2013 de drempel van 90 % behaald zijn voor alle aanvragers, zowel 9bis als 9ter.

Waar in 2012 80,3 % der aanvragen (9bis en 9ter) minstens door één andere werden voorafgegaan treft men hogere cijfers aan bij de inmiddels in deze studie « klassiek » geworden nationaliteiten : Armeniërs (91,5 %), Kosovaren (86,6 %), Russen (85,5 %), Serviërs (84,0 %) en Macedoniërs (81,2 %).

De cijfers liggen aanzienlijk lager bij Brazilianen (64,0 %), Turken (69,4 %), Marokkanen (69,8 %), Algerijnen (73,6 %) en RDC Congolezen (76,3 %). Voor quasi het geheel der belangrijkste nationaliteiten (RDC Congo uitgezonderd) is de toename sterk van 2010 tot

2012 en een « inhaalbeweging » is merkbaar bij voorheen zwak vertegenwoordigde groepen (Turken, Marokkanen, Algerijnen).

Per humanitaire / medische aanvraag en per nationaliteit is het aandeel aanvragen dat minstens door één andere aanvraag voorafgegaan werd *hoger bij aanvragers 9ter* dan bij de aanvragers 9bis. Algemeen gesproken trouwens neemt het fenomeen van combinatie of successie van procedures *duidelijk toe in context 9ter*.

Terwijl het aandeel aanvragen, ingediend door personen die eerder al aanvragen indienden toeneemt, is de evolutie van het *aantal vooraf reeds ingediende aanvragen* even opvallend. Zo was in 2010 tot 43,1 % van de ingediende aanvragen te wijten aan personen die nooit voorheen een aanvraag hadden ingediend; dit aandeel viel terug naar 25,6 % in 2011 en 19,7 % in 2012 en betreft vandaag dus een relatief kleine minderheid. Over dezelfde periode steeg het aandeel van personen die in het verleden al een aanvraag indienden (en dus nu een tweede indienen) van 24,5 % naar 34,9 % en later nog 33,6 %.

In 2012 is dit dus de meest voorkomende situatie, maar we zien dat deze reeds afneemt in het voordeel van personen die voorheen *zelfs nog meer aanvragen hebben ingediend*. Het aandeel van personen die reeds twee aanvragen hebben ingediend (en dus nu een derde indienen) steeg inderdaad van 16,9 % in 2010 naar 25,6 % in 2011 en vervolgens naar 30,1 % in 2012. Indien deze tendens aanhoudt, zou deze situatie wel eens de meest frequente kunnen worden in 2013.

Alle data globaal beschouwd ziet men per aanvrager van humanitaire / medische machtiging tot verblijf een gemiddelde van 2,07 aanvragen in 2010, 2,29 in 2011 en 2,45 in 2012.

III. Conclusies – Een Sisyfusarbeid

In mei 2010 telde DHR (9bis en 9ter samen genomen) 45.673 openstaande aanvragen; in december 2011, niet minder dan 11.046 medische aanvragen (9ter). Spijts de verpletterende werklust veroorzaakt door de campagne en de specifieke toename van medische aanvragen, die aanzienlijk complexer van beheer zijn, blijven eind 2012 van deze massa slechts 18.303 openstaande aanvragen over (9bis en 9ter samen) waaronder slechts 6.022 medische. Deze werkreserve benadert de cijfers van voor de campagne van 2009 (15.572 aanvragen waren eind 2008 in onderzoek); het medische overschot nam dus in net twaalf maanden met 45 % af. Bij opstelling van huidige tekst (eind februari 2013) bedraagt het volledige overschot 15.917 en het 9ter-overschot 4.885. In 2012 is het beslissingssaldo (aantal afgesloten aanvragen min het aantal nieuwe indienen) positief en voor het tweede opeenvolgende jaar sloot DHR meer dan 30.000 aanvragen af.

Dit is dus de gerealiseerde verwerking, terwijl sommigen zelfs voor de campagne van 2009 beweerden « *dat er gewoon teveel aanvragen zijn om door één Minister te worden behartigd* » en om deze enige reden gewaagden van een « *noodzaak* » tot het oprichten van een « *onafhankelijke Commissie* ». ⁸ Op medisch vlak werd deze verwerking onder andere mogelijk gemaakt door de wet van 8 januari 2012 ter invoering van de zogenaamde « *Medische Filter 9ter* »; deze wet had precies tot doel de kennelijk niet ernstige aanvragen te bestrijden in het belang van het rechtmatige doelpubliek; het concept ervan werd reeds in januari 2010 door de DVZ gesuggereerd. De toelichting bij het voorontwerp van wet zegt letterlijk « *Het blijkt dat er oneigenlijk gebruik wordt gemaakt van deze procedure (9ter), en*

⁸ Verwijzing naar de verklaring van P.De Gryse, eertijds Directeur van de NGO *Vluchtelingenwerk*, in *Knack Magazine* van 30 mei 2007.

dit ondanks de recente wijzigingen ». Enkele maanden vroeger had het Cabinet Wathelet in een perscommuniqué verduidelijkt « *De cijfers geven aan dat de procedure misbruikt wordt (...) Deze maatregelen moeten voor een drastische daling zorgen van het aantal duidelijk onrechtmatige dossiers ».*⁹

In ons jaarverslag 2011 schreven wij dat de « kraan » van deze aanvragen dus onterecht liep gezien vele zelfs prima facie gebrek tonen aan vereiste ernst en dat zelfs aanzienlijke operationele inspanningen vergeefse moeite zouden zijn zolang deze « kraan » niet dichters zou worden gedraaid.

De tijd is wellicht rijp om eenzelfde type reflectie te lanceren – minstens om sommige vragen te formuleren – met betrekking tot het fenomeen « Shopping » en zijn recente ontwikkelingen, maar enkele opmerkingen dringen zich vooraf op.

Als voorzichtig beheerder is DHR steeds alert geweest voor fraudes. Verdachte (medische of andere) dossiers worden ter attentie gebracht van de bevoegde Parketten wanneer de feiten repetitief zijn of georganiseerd lijken, überhaupt indien delicten worden vastgesteld (artikel 29 van het Wetboek Strafvordering verplicht tot melding aan de Procureur van elk delict dat wordt vastgesteld door een ambtenaar in functie).

Op suggestie van DHR en verzoek van Mv. De Staatssecretaris M. De Block vroeg de Minister van Justitie in 2012 de bijzondere aandacht van het College der Procureurs-generaal voor de gevallen van medische fraude. Zij schreef hierbij « *dat het duidelijk is dat een efficiënt bestrijden van het fenomeen medische fraude gecoördineerd en multidisciplinair moet zijn ».* De Minister van Volksgezondheid, die enige tijd voordien¹⁰ haar intentie had aangekondigd onder andere in samenwerking met het RIZIV en de Orde van Geneesheren na te gaan hoe medische fraude kan worden aangepakt, werd eveneens door Mv. De Block verzocht haar diensten (waaronder DVZ) toe te laten « *betrokken te worden bij haar eventuele initiatieven ter bestrijding van welwillendheidsgetuigschriften »*¹¹ - getuigschriften die, zoals de veldervaring aantoont en hoewel zij gelukkig slechts een beperkt aantal artsen betreffen, lang niet uitzonderlijk zijn : zo had een in januari 2013 veroordeelde arts dozijnen getuigschriften uitgereikt, hoewel hij reeds lange tijd was geschorst.¹²

Voorzichtig beheer kan zich echter niet beperken tot bestrijden van fraudes, die steeds delicten impliceren.¹³ Zoals hoger in de tekst reeds aangestipt heeft de wetgever van januari 2012 het eveneens nodig geacht het *oneigenlijk gebruik van procedures* te bestrijden (lees : hun gebruik voor andere doeleinden dan deze die de wetgever wou). Voorbeelden hiervan zijn de medische aanvragen die kennelijk niet ernstig zijn en het aanwenden van de 9ter-procedure als immigratiekanaal. Het is hier dat sommige vragen omtrent Shopping zich opdringen.

Om elk misverstand hieromtrent uit te sluiten : van de ene procedure naar de andere « hoppen » (bv : een gecombineerd parcours van asiel -, 9bis- en 9ter-aanvragen volgen) is geenszins onwettig; die procedures sluiten elkaar niet uit; de wet staat *limietloos* de indiening van *zowel simultane als successieve* 9bis / 9ter aanvragen toe (met als enige verduidelijking dat herhaling van identieke motieven deze motieven onontvankelijk maakt) en net als

⁹ Het voorontwerp van wet werd inderdaad neergelegd door Mv. J. Milquet en M. Wathelet en niet door de huidige Staatssecretaris M. De Block, zoals sommige redacties van kranten met grote oplage meenden verstaan te hebben – redacties die duidelijk de voorbereidende parlementaire werken niet hebben geraadpleegd.

¹⁰ Meer bepaald op 15 juni 2012, in marge van de persconferentie volgend op de Ministerraad.

¹¹ Op het moment dat wij dit schrijven heeft deze briefwisseling nog geen concrete gevolgen gehad.

¹² Het is trouwens DHR die dit gedrag had opgemerkt en hieromtrent de Orde der Geneesheren heeft aangesproken.

¹³ Naast administratieve sancties tegen artsen die welwillendheidsgetuigschriften afleveren (art. 73bis van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994) voorzien de artikelen 196, 197, 203, 204 en 207 van het Strafwetboek eveneens straffen voor het opstellen van bedrieglijke getuigschriften, de vervalsing van getuigschriften en de gebruiker van die vervalsingen. Op te merken valt dat zowel het feit van afleveren van een welwillendheidsgetuigschrift als het feit van er een te vragen aan een arts, delicten uitmaken.

sommige procedures intrinsiek aantrekkelijk zijn (een ontvankelijke 9ter-aanvraag¹⁴ bezorgt de aanvrager bv. een tijdelijk verblijfsdocument; het is de 9ter-aanvrager toegestaan zijn identiteit op andere wijzen aan te tonen dan aan de hand van identiteitsdocumenten in strikte zin) is dit evenzo het geval voor sommige *combinaties* van procedures (bv : zowel 9bis- als 9ter-aanvragers zijn vrijgesteld van identificatieplicht zolang zij parallel een in onderzoek zijnde asielaanvraag lopen hebben). Een zeker type successieve aanvragen is zelfs normaal te noemen : dit is het geval wanneer een aanvrager, die eerst onontvankelijk werd verklaard, een tweede aanvraag indient en deze keer de vormfout uit zijn eerste procedure niet herhaalt.

Hoe lang kan men anderzijds blijven beweren dat een vreemdeling, die zich ernstig ziek weet, met dit besef een precieze reis onderneemt en *eenmaal in België aangekomen* een aanvraag 9ter indient, de 9ter-procedure niet als immigratiekanaal aanwendt ? Hoelang kan men beweren aan « louter toeval » toe te kunnen schrijven dat het aantal 9ter-aanvragen *toeneemt* wanneer het publiek weet dat DVZ geen of onvoldoende artsen heeft ?¹⁵ Moet men naïef geloven dat de in de campagne van 2009 afgewezen aanvragers 9bis, die zich vanaf de herfst 2010 « recycleerden » als aanvragers 9ter, werkelijk allen “ernstig ziek” waren ?¹⁶

Laten we even de feiten op een rij zetten, die bovenstaande studie heeft vastgesteld.

Zowel successieve als parallelle aanvragen nemen in aantal toe. Als de successieve kunnen verklaard worden door een toename van ongunstige beslissingen (hoewel - wettigt een opgelopen weigering *op zich* een nieuwe aanvraag ?), waarom zouden de parallelle dan toenemen - tenzij omwille van het naakte voordeel dat sommige procedurecombinaties bieden ? Je kan wel antwoorden dat het mobiliseren van voordelen die de wet mogelijk maakt niet onverantwoord is, maar wat moet je dan denken van het indienen van een asielaanvraag simultaan met een humanitaire aanvraag en uitsluitend om aan de identificatieplicht te ontsnappen ? Waarom zou dergelijke intentie *a priori* ondenkbaar zijn ? Om welke reden moet een vreemdeling, die net op het grondgebied aankomt, de kans geboden worden *gelijktijdig* een asielaanvraag en een humanitaire aanvraag 9bis in te dienen, terwijl niets die vreemdeling verhindert zijn humanitaire aanvraag te formuleren *na* afsluiting van zijn asielprocedure ?

Als we successieve en parallelle aanvragen als « a priori » verantwoord beschouwen, waarom zouden zij dan zo gelinkt zijn aan de Balkanlanden, aan Rusland en Armenië ? En waarom zijn zij dan vooral te wijten aan 9ter-aanvragers ?

Zelfs indien de wet het toelaat, moet men zich dan niet afvragen waarom parallelle aanvragen « van hetzelfde type » verdwijnen ten voordele van parallelle aanvragen « van verschillende types procedure » ? Is dit dan geen Shopping van de puurste soort, die poogt de voordelen te benutten waar ze te vinden zijn ?

Tenzij men zou beweren dat een administratieve beslissing ipso facto ernstige klinische situaties zou veroorzaken in de zin van de rechtspraak omtrent Artikel 3 van de Europese Conventie voor de Rechten van de Mens, hoe verklaar je dan het « recyclen », na een weigering te hebben opgelopen, van menige aanvragers 9bis in richting van de medische procedure 9ter – recyclage die veel omvangrijker is (41 %) dan in omgekeerde zin (7 %) ?

¹⁴ Pro memorie : dat een aanvraag 9ter ontvankelijk is, betekent geenszins dat het ingeroepen medisch motief gunstig werd beschouwd. Zelfs het succesvol doorstaan van het Medisch Filter houdt niet in dat wat in de aanvraag werd ingeroepen bevestigd werd : deze « Filter » doorstaan heeft slechts één betekenis : dat « prima facie » niet kan worden bewezen dat de aanvraag een kennelijk gebrek aan ernst vertoont.

¹⁵ Zoals bijvoorbeeld in 2009 vastgesteld werd.

¹⁶ Lees wat dit betreft ons Jaarverslag 2011.

Indien de personen, die zich kost wat kost in procedures vastbijten door na herhaalde weigeringen evenzo herhaalde aanvragen in te dienen, voortaan de meerderheid der aanvragers uitmaken en indien straks elke aanvrager dus meerdere (*afgesloten of in onderzoek zijnde*) aanvragen zal tellen, wat moet men dan denken van sommige discours die het steevast met de nodige pathos hebben over een « zeer groot aantal aanvragers » en de « onredelijke » beslissingstermijnen waarvan zij het slachtoffer zouden zijn ?

Wat heeft dat allemaal vooral te maken met personen die *verantwoord en gelijktijdig* zo verschillende zaken als Asiel, humanitair verblijf en medisch verblijf zouden inroepen ?

Een asielzoeker heeft natuurlijk het recht ernstig ziek te zijn en een ziek persoon het recht om asiel te vragen.

Maar waarom kan een 9ter-aanvrager in de huidige stand der wet een 2^e aanvraag indienen *zelfs wanneer omtrent zijn eerste aanvraag nog niet werd beslist* ? Zou het, eerder dan hem een onbeperkt doch in feite nutteloos aantal aanvragen 9ter toe te laten, niet logischer *en zelfs in zijn eigen belang zijn* (door de garantie van eenheid van dossier en de enige beslissingstermijn dat zulks zou vergen) hem te verplichten in dezelfde en enige aanvraag die reeds in onderzoek is elk nieuw en pertinent element voor te brengen ?¹⁷ Zou dit niet coherent zijn met de vermeende dringendheid van een ernstig veronderstelde medische aanvraag ?¹⁸

Mag men zich anderzijds niet afvragen waarom deze « nutteloze » en zeker verhinderbare parallelle aanvragen niet enkel duidelijk in aantal toenemen (van 3 tot bijna 9 %) maar *vooral* het feit zijn van 9ter-aanvragers - terwijl hier het voorwendsel voor successieve aanvragen (te weten het bestaan van een eerste, ongunstige beslissing) *niet bestaat*, vermits de aanvrager een tweede procedure heeft opgestart *zonder* een antwoord op de eerste te hebben afgewacht ?

Meer dan 45 % van de aanvragers (9bis en 9ter samen) uit 2012 toont eveneens een asielparcours. Ook al neemt deze correlatie toe, ze staat mijlenver van het absolute amalgaam en de verwarring die sommigen onderhouden door halsstarrig geen onderscheid te maken tussen « regularisatie » en asiel.¹⁹ Niettemin moet men vaststellen dat ook hier de verwevenheid van beide procedures aan dezelfde drie nationaliteitsgroepen ligt en veel meer aanwezig is bij aanvragers 9ter dan bij aanvragers 9bis. Het zijn zelfs diezelfde aanvragers 9ter die blijvend procedure na procedure mobiliseren, van welk type ook, vermits dergelijk amalgaam van procedures bij hen stijgt tot 90 % terwijl ze voor aanvragers 9bis gestabiliseerd is rond 75 %.

Vijf opmerkingen kunnen dienen als voorlopige algemene conclusie :

- Wetten hebben tot gemeen doel een democratische consensus uit te drukken omtrent de manier waarop maatschappelijke problemen worden beheerd. Zij mogen zich echter niet hiertoe beperken maar dienen deze consensus tevens praktisch te organiseren op een manier die toelaat de specifieke doelstelling van elke wet te eerbiedigen, onder andere door de mogelijkheden te beperken tot oneigenlijk gebruik van procedures. In de huidige stand van zaken blijkt dit oneigenlijk gebruik nog te makkelijk mogelijk in het kader van sommige procedures die de wet van 15 december 1980 biedt;

¹⁷ Hetzelfde argument geldt natuurlijk voor een aanvrager 9bis.

¹⁸ Volgens sommigen heeft de procedure weliswaar geen bijzondere nood aan coherentie. Zo beweerde de NGO Ciré niet zo lang geleden nog (perscommuniqué van 23/11/11) dat de 9ter-procedure hooguit een paar « inadequate situaties » vertoont.

¹⁹ Op 9 maart 2013, nadat DVZ had bekendgemaakt dat 4.412 personen in 2012 waren geregulariseerd, vertaalde de internetsite *Rtbf.be.info* dit meteen als « 4.412 vluchtelingen die in illegaal verblijf waren » – zonder de primaire reflectie te maken dat een wettelijk erkende vluchteling helemaal geen regularisatie hoeft van een verblijf *dat sowieso al wettig is*.

- Er zijn wetgevende initiatieven denkbaar die sommige van die oneigenlijke gebruiken zouden inperken zonder de geringste benadeling van aanvragers – wel integendeel in het voordeel van een unitaire beoordeling van de dossiers en meer bepaald met gunstig effect op de nodige termijnen voor beslissing; gezien de toename van de frequentie en de complexiteit van Shopping schrijven de regels van deugdelijk en proactief beheer voor deze maatregelen nu reeds te overwegen;
- In afwachting van dergelijke eventuele maatregelen en gezien de complexiteit van de verschillende parcours en procedures, complexiteit die snel toeneemt in rechtevenredig is met de Shopping, kan men zich enkel verheugen om het feit dat het beheer der procedures waar de Shopping zich het meeste voordoet (te weten de aanvragen 9bis en 9ter) vandaag een en dezelfde beheerder toekomt (DVZ), die tevens verantwoordelijk is voor alle andere procedures van toegang, verblijf, vestiging en verwijdering. Meer bepaald kan de beschouwing, in het kader van het onderzoek van een individueel geval, van het geheel der pertinente elementen van het verblijfsdossier enkel worden verzekerd door het bij DVZ gecentraliseerd beheer van al deze individuele 9bis en 9ter-aanvragen – zoals vandaag en sinds einde 2004 het geval is;²⁰
- Bij achterwege blijven van dergelijke maatregelen zullen zelfs de beste inspanningen voor verwerking van werkreserves neerkomen op een Sisufusarbeid en niets meer blijken te zijn dan een permanente verplaatsing van werkreserves van de ene materie naar de andere.

Tot slot, *honni soit qui mal y pense* : wij doen hier niet meer dan sommige vragen stellen waarover geen enkele logica een taboe zou mogen uitspreken en vermits deze studie van statistische aard is, mogen haar conclusies vanzelfsprekend *enkel in statistische zin* worden verstaan en niet als enige vorm van intentieproces aan het adres van individuele aanvragers, van welke categorie ook.²¹

IV. Statistische gegevens

IV.1. Input (nieuw binnenkomende aanvragen)

IV.1.1. Tabel die het maandelijks aantal binnenkomende aanvragen per type procedure en per maand herneemt

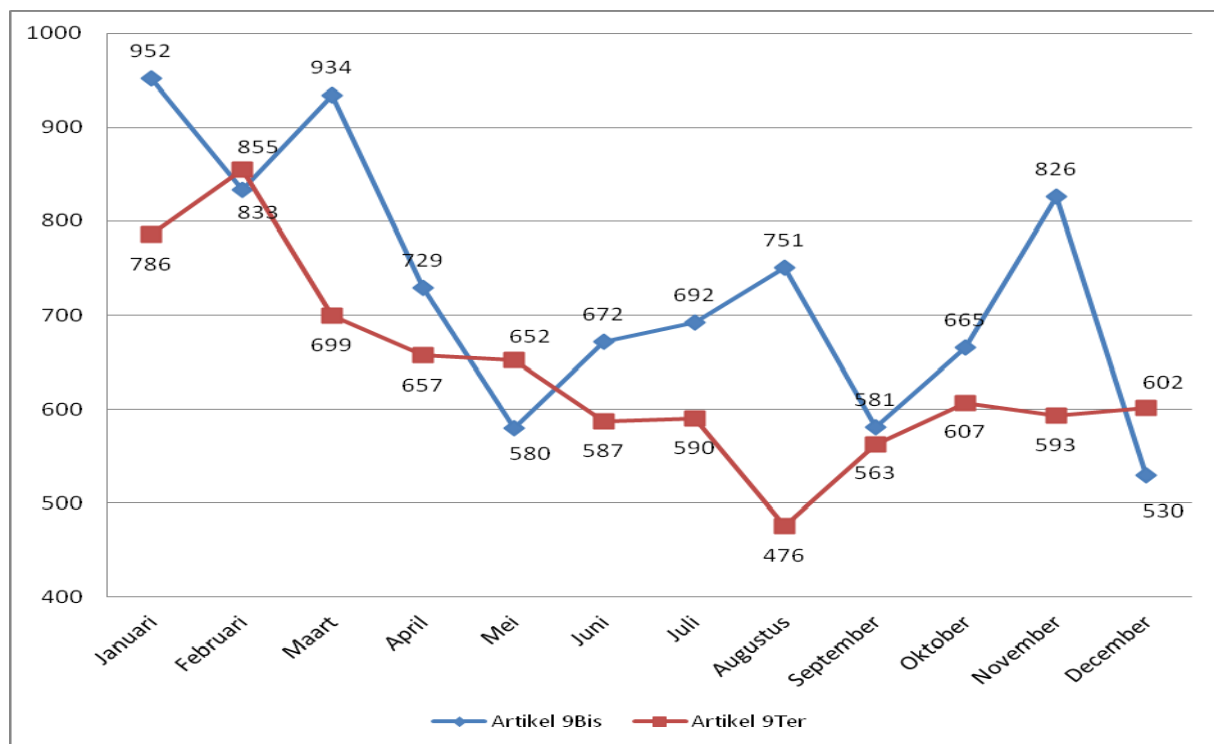
Aantal maandelijks binnenkomende aanvragen per type procedure en per maand voor 2012			
Maand	Artikel 9bis	Artikel 9ter	Totaal
Januari	952	786	1.738
Februari	833	855	1.688
Maart	934	699	1.633
April	729	657	1.386
Mei	580	652	1.232
Juni	672	587	1.259
Juli	692	590	1.282
Augustus	751	476	1.227
September	581	563	1.144
Oktober	665	607	1.272

²⁰ Komt dit overigens niet tegemoet aan een der eisen van het F.A.M. (Forum Asiel en Migratie) uitgedrukt in een tekst van 28 maart 2011, te weten dat de behandelende ambtenaar het dossier in zijn integraliteit 9bis – 9ter moet beschouwen ?

²¹ Als via statistieken wordt vastgesteld dat elk zomerweekend 100.000 Belgen zich naar de kust verplaatsen, dan houdt dit immers geenszins een a priori oordeel in over het individueel gedrag van buurmannen Janssen en Janssens.

Maand	Artikel 9bis	Artikel 9ter	Totaal
November	826	593	1.419
December	530	602	1.132
Totaal	8.745	7.667	16.412

IV.1.2. Grafiek die de evolutie weergeeft van het in 2012 maandelijks aantal binnenkomende aanvragen, per type procedure

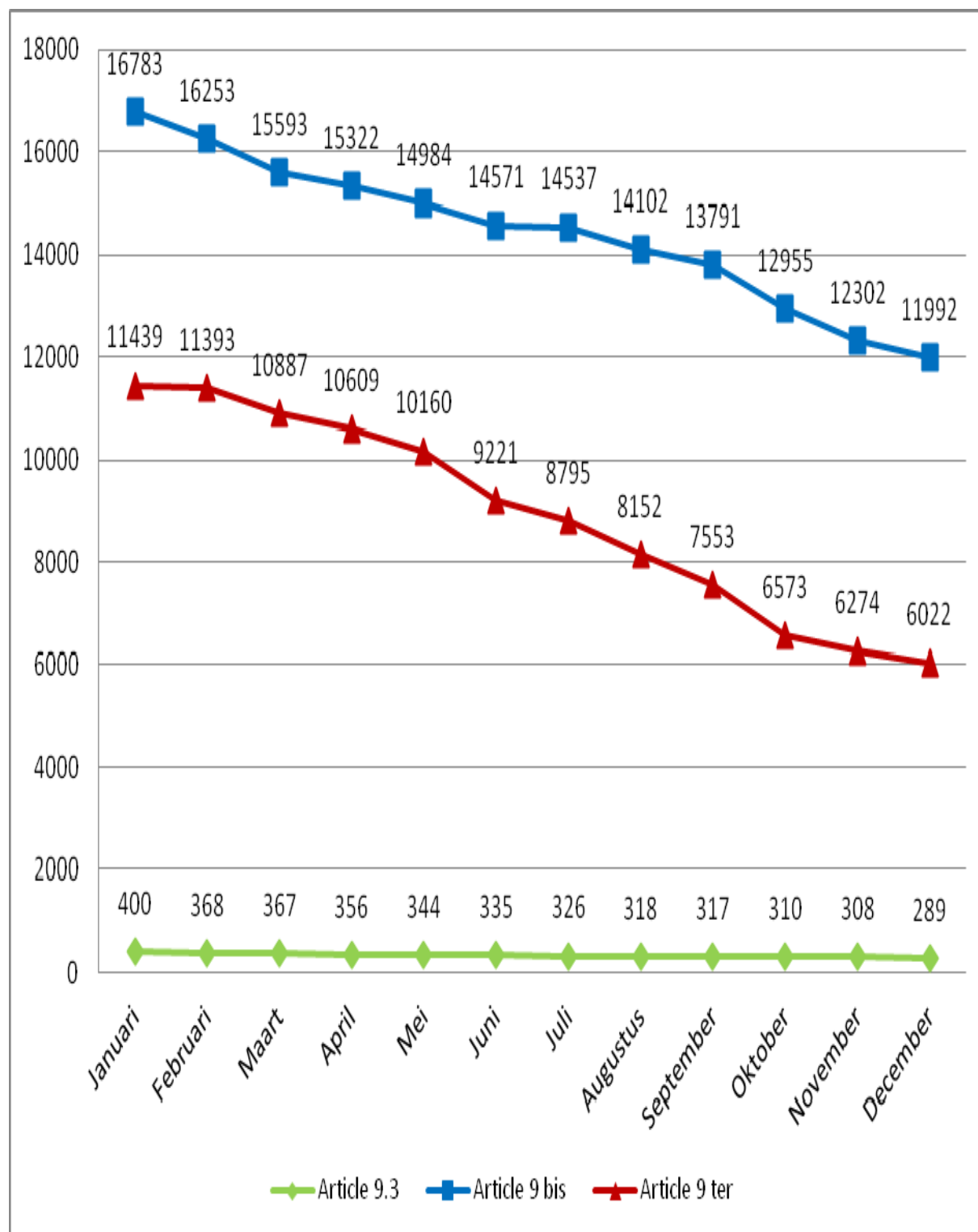

IV.2. Aanvragen in onderzoek in 2012

IV.2.1. Tabel van de aanvragen in onderzoek in 2012, per type procedure en per maand

Aantal aanvragen in onderzoek				
Situatie op het einde van de maand	Artikel 9 alinéa 3	Artikel 9bis	Artikel 9ter	Totaal
Januari	400	16.783	11.439	28.622
Februari	368	16.253	11.393	28.014
Maart	367	15.593	10.887	26.847
April	356	15.322	10.609	26.287
Mei	344	14.984	10.160	25.488
Juni	335	14.571	9.221	24.127
Juli	326	14.537	8.795	23.658
Augustus	318	14.102	8.152	22.572
September	317	13.791	7.553	21.661
Oktober	310	12.955	6.573	19.838
November	308	12.302	6.274	18.884
December	289	11.992	6.022	18.303

IV.2.2. Grafiek die de evolutie weergeeft van de aanvragen in onderzoek in 2012 per type procedure en per maand

IV.3. Output (beslissingen)

IV.3.1. Algemeen overzicht van de beslissingen – alle procedures samen

Algemeen overzicht van de beslissingen – Alle procedures samen																		
Type beslissing	Januari	Februari	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Augustus	September	Oktober	November	December	Totaal	Totaal intermediair	Totaal aantal afgesloten aanvragen ²²	Totaal aantal beslissingen ²³		
Gunstige eindbeslissingen															3.387	30.244	32.216	
Machtiging tot tijdelijk verblijf	175	218	216	128	191	218	109	183	137	172	128	88	1.963					
Machtiging tot definitief verblijf	169	183	171	94	133	130	67	85	126	119	82	65	1.424					
Totaal	344	401	387	222	324	348	176	268	263	291	210	153	3.387					
Aantal personen gemachtigd tot verblijf	444	527	486	292	408	472	232	359	328	399	273	192	4.412	26.857				
Andere eindbeslissingen																		
Onontvankelijke aanvraag	749	999	1.506	1.134	1.343	1.568	1.020	1.262	1.394	2.202	1.436	1.052	15.665					
Ongegronde aanvraag	1.203	1.148	819	640	765	857	649	561	535	559	353	364	8.453					
Technische weigering	9	4	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	14					
Totaal	1.961	2.151	2.325	1.775	2.108	2.425	1.669	1.823	1.929	2.761	1.789	1.416	24.132					
Aantal geweigerde personen	2.822	3.184	3.769	3.009	3.509	4.267	3.018	3.140	3.082	4.582	2.970	2.332	39.684					
Uitsluiting	2	8	1	0	0	2	7	1	0	1	1	2	25	2.725				
Zonder voorwerp	307	355	290	167	219	210	162	174	163	201	233	219	2.700					
Totaal aantal beslissingen van uitsluiting en zonder voorwerp	309	363	291	167	219	212	169	175	163	202	234	221	2.725					
Andere beslissingen															1.972			
Aflevering van attest van immatriculatie	255	203	83	49	62	51	62	33	16	98	60	39	1.011					
Akkoord verlenging tijdelijk verblijf	84	47	74	81	63	63	34	32	44	28	21	36	607					
Weigering verlenging tijdelijk verblijf	0	2	0	0	6	2	2	2	1	9	3	31	58					

²² **Totaal aantal afgesloten aanvragen**

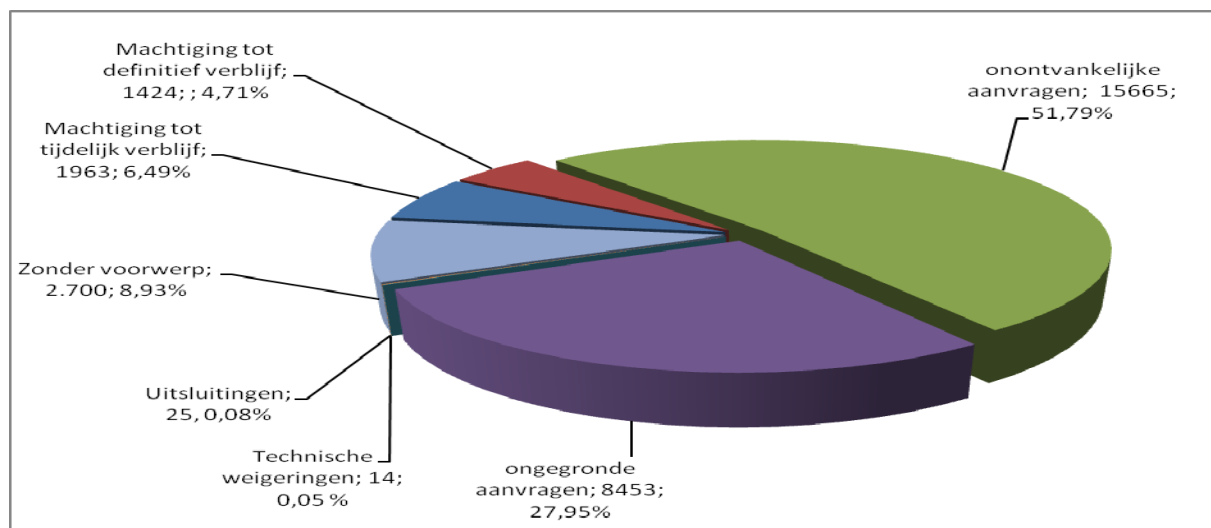
Het totaal aantal afgesloten aanvragen is de som van de machtigingen tot definitief verblijf, de machtigingen tot tijdelijk verblijf, de onontvankelijk verklaarde aanvragen, de ongegrond verklaarde aanvragen, de aanvragen met technische weigeringen, de uitsluitingen van artikel 9ter en de zonder voorwerp verklaarde aanvragen.

²³ **Totaal aantal beslissingen**

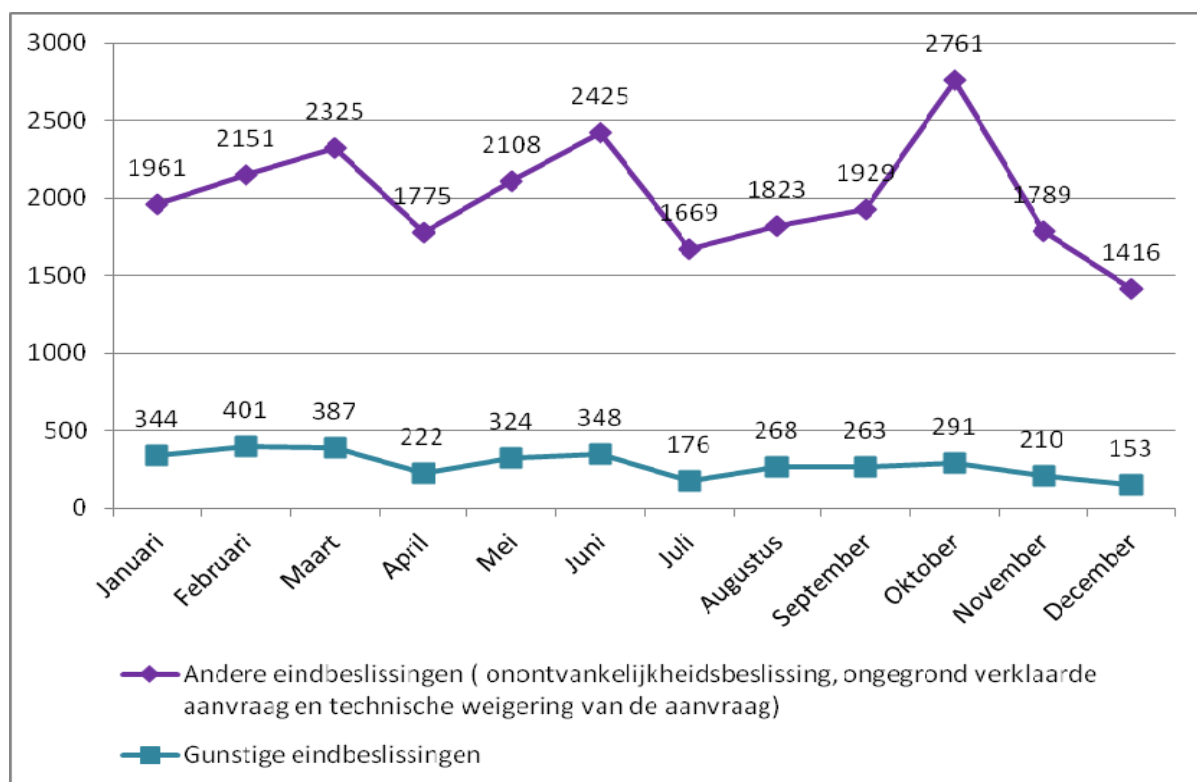
Het totaal aantal beslissingen is de som van de machtigingen tot definitief verblijf, de machtigingen tot tijdelijk verblijf, de onontvankelijk verklaarde aanvragen, de ongegrond verklaarde aanvragen, de aanvragen met technische weigeringen, de uitsluitingen van artikel 9ter en de zonder voorwerp verklaarde aanvragen, de afgeleverde attesten van immatriculatie, de akkoorden tot verlenging van de A-kaart, de weigeringen tot verlenging van de A-kaart en de omzettingen.

Omzetting	9	49	40	49	45	26	7	18	5	19	9	20	296	
Totaal	348	301	197	179	176	142	105	85	66	154	93	126	1.972	

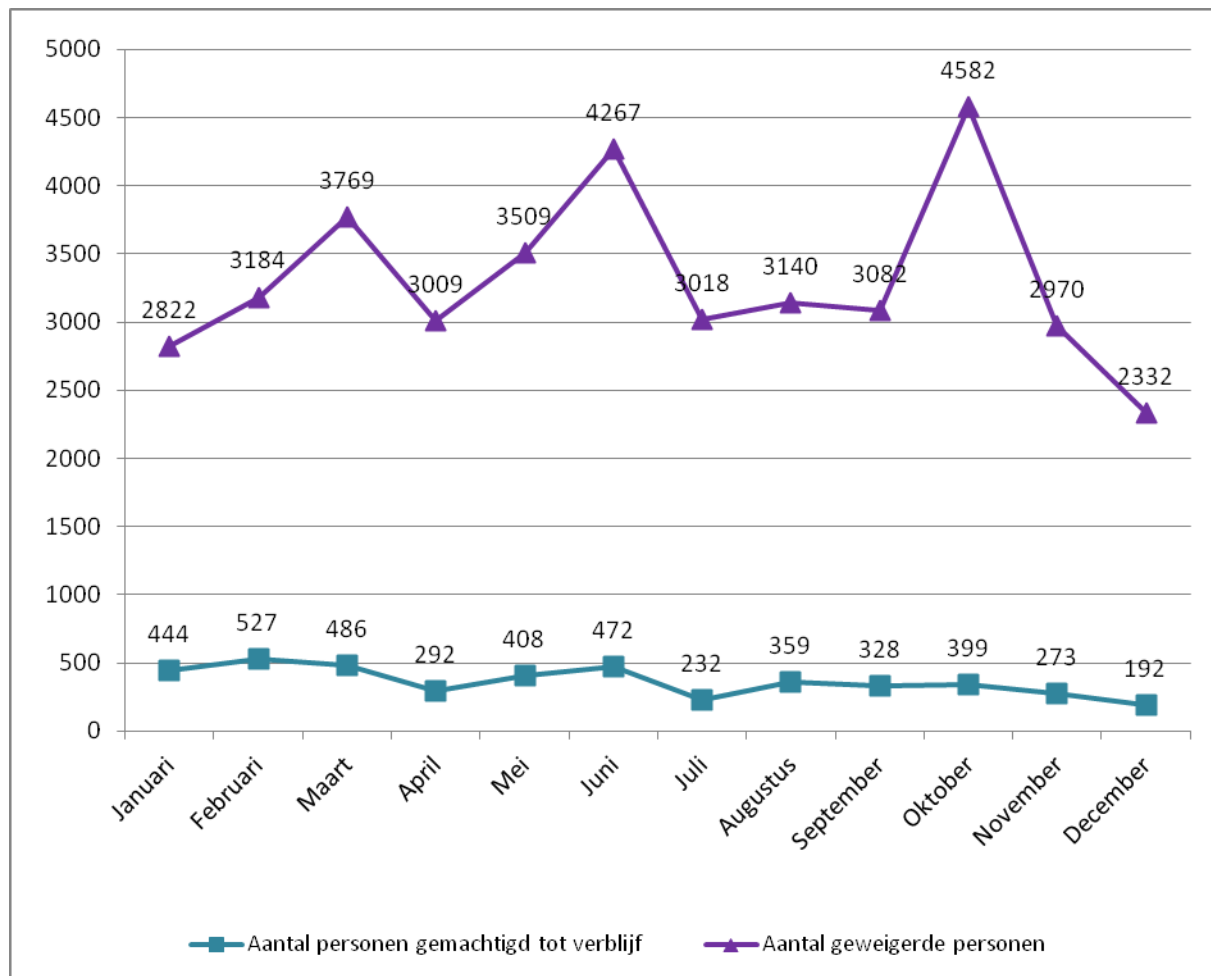
IV.3.2. Grafiek van de beslissingen (alle procedures samen) die in 2012 een aanvraag hebben afgesloten

IV.3.3. Grafiek die voor 2012 de evolutie van de gunstige eindbeslissingen en sommige andere eindbeslissingen (onontvankelijk, ongegrondheid en technische weigering van de aanvraag) per aantal van beslissingen

IV.3.4. Grafiek die de evolutie weergeeft van het aantal personen die gemachtigd werden tot verblijf of aan wie het verblijf geweigerd werd in 2012

IV.4. Verklarende woordenlijst

- **Binnenkomende aanvraag / input**

Nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op basis van artikel 9bis of artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die bij de DVZ geregistreerd werd.

- **Artikel 9 alinéa 3**

Aanvraag om machtiging tot verblijf wegens buitengewone omstandigheden ingediend op basis van artikel 9 alinéa 3 van de wet van 15 december 1980 (artikel opgeheven op 1 juni 2007). Dit artikel onderscheidde de aanvragen niet volgens aangevoerde motieven, die dus zowel humanitair als medisch konden zijn.

- **Artikel 9bis**

Aanvraag om machtiging tot verblijf wegens buitengewone omstandigheden ingediend op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 (in voege getreden op 1 juni 2007).

- **Artikel 9ter**

Aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen, ingediend op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 (in voege getreden op 1 juni 2007).

- **Output**

Beslissingen genomen in het kader van de behandeling van aanvragen om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 alinea 3, artikel 9bis en artikel 9ter van de Wet.

- **Ongunstige eindbeslissing**

Er zijn verschillende beslissingen mogelijk als ongunstige afsluiting van een aanvraag : onontvankelijk, ongegrond of technische weigering van de aanvraag.

- **Uitsluiting**

Hiermee wordt bedoeld dat men wordt uitgesloten van de voordelen van artikel 9ter. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van dit artikel wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij daden heeft gesteld zoals bedoeld in artikel 55/4 van de wet van 15 december 1980 (ernstige misdrijven).

- **Zonder voorwerp**

Een aanvraag wordt zonder voorwerp wanneer deze uitgedoofd is. Bijvoorbeeld : de aanvrager heeft reeds een machtiging tot verblijf verkregen op basis van een andere procedure of hij heeft gedurende meer dan 3 maanden het Schengen-grondgebied verlaten, waardoor hij niet meer geacht wordt het centrum van zijn belangen in België te hebben. Meer in het bijzonder : een aanvraag ingediend op basis van artikel 9ter van de wet door een vreemdeling die reeds een onbeperkt verblijf heeft verkregen wordt ambtshalve zonder voorwerp, tenzij de vreemdeling uitdrukkelijk verzoekt om een voortzetting van de behandeling van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet (toepassing van artikel 9ter §7).²⁴

- **Attest van immatriculatie**

Voorlopig verblijfsdocument afgeleverd aan een vreemdeling indien zijn aanvraag op basis van artikel 9ter van de wet ontvankelijk is verklaard, en in afwachting van een beslissing ten gronde.

- **Tijdelijk verblijf - A-Kaart**

Elektronische verblijfstitel voor niet EU vreemdelingen, van beperkte duur, toegekend in het kader van een tijdelijke machtiging tot verblijf.

- **Omzetting**

Akkoord van de DVZ om een tijdelijke verblijfstitel (A-Kaart) om te zetten in een onbepaalde verblijfstitel (B-kaart) krachtens artikel 13, § 1, 2e lid. Volgens deze bepaling wordt de machtiging tot een verblijf voor een beperkte duur op basis van artikel 9ter een machtiging tot een verblijf van onbepaalde duur na een periode van 5 jaar volgend op de aanvraag om machtiging tot verblijf.

²⁴ Aanvraag ingediend bij aangetekend schrijven gericht aan de DVZ, aanvraag ingediend binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van de Wet van 8 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 (dus vanaf 16/02/2012) of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbepaald verblijf blijkt die werd toegekend in het kader van een gelijklopende aanvraag.

HOOFDSTUK V

TOEGANG TOT EN VERBLIJF IN HET RIJK

I. Het kort verblijf in België

I.1. De visumdienst van het kort verblijf

De visumdienst staat in voor het onderzoek van de visumaanvragen voor kort verblijf (maximum 3 maanden).

Hierbij gaat het vooral om aanvragen die de DVZ kan klasseren onder de categorieën toerisme, zaken, culturele doelstellingen, conferenties, familiebezoek, ... maar ook visa om medische redenen worden door het kort verblijf behandeld.

In tegenstelling tot de dienst lang verblijf en de dienst gezinshereniging werkt de visumdienst van het kort verblijf met andere landen samen op Schengenniveau.

Sinds de inwerkingtreding van de Schengenakkoorden (1995) leveren de landen die de akkoorden ondertekend hebben (België, Oostenrijk, Tsjechië, Denemarken, Duitsland, Estland, Griekenland, Spanje, Finland, Frankrijk, Hongarije, IJsland, Italië, Litouwen, Luxemburg, Letland, Malta, Nederland, Polen, Noorwegen, Portugal, Zweden, Slovenië, Slowakije, Zwitserland en Liechtenstein) geen nationale visa voor een kort verblijf meer af, maar wel uniforme visa, de zogenaamde Schengenvisa.

Hierbij gebeurt de controle van de binnenkomstvoorwaarden in principe enkel nog aan de buitengrenzen en kan men eens in het Schengengebied vrij binnen dit gebied rondreizen, binnen de geldigheid van het Schengenvisum.

Dit impliceert ook dat de algemene politiek met betrekking tot dergelijke korte termijn visa ook de Belgische context overstijgt. Hierbij wordt er gestreefd naar een gemeenschappelijke ruimte die de vrije circulatie van personen binnen deze ruimte garandeert, maar die tegelijkertijd ook een garantie is voor de veiligheid en de openbare orde (zie hiervoor ook punt I.2. De dienst Visum).

Om een zo geharmoniseerd mogelijke toepassing te creëren van het principe van een gemeenschappelijk beleid werd een geheel van documenten en praktijken verzameld in een voor alle Lidstaten gemeenschappelijk document, namelijk de "Gemeenschappelijke visuminstructies" (GVI).

Gezien het aantal Lidstaten van de Schengenruimte sinds 1995 ondertussen sterk is aangegroeid en het feit dat bepaalde instructies een update behoeften, hebben de "Gemeenschappelijke visuminstructies" in 2009 het voorwerp uitgemaakt van een revisie.

Ten gevolge hiervan is sinds 5 april 2010 verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode van kracht (kortweg de visumcode), ter vervanging van de Gemeenschappelijke visuminstructies.

Deze revisie was uiteraard tevens nodig met het oog op de registratie van biometrische kenmerken in het "Visa Information system (VIS)".

Het VIS-systeem is bedoeld om data met betrekking tot (Schengen)visa te kunnen uitwisselen tussen Lidstaten.

Afhankelijk van nog te nemen beslissingen omtrent het juridisch kader kunnen er de volgende **potentiële** voordelen zijn :

- Instrument om de strijd tegen fraude te bespoedigen door de uitwisseling van informatie tussen Lidstaten te verbeteren en dit met betrekking tot visumaanvragen en de eindresultaten van de behandeling;
- Het versterken van de consulaire samenwerking en het verbeteren van de uitwisseling van informatie tussen de consulaire autoriteiten;
- Vergemakkelijken van controles bij externe grensposten of andere immigratie- of politiecontroleposten, om te verifiëren of de drager van het visum dezelfde persoon is als de persoon aan wie het werd toegekend;
- Een bijdrage leveren tot het voorkomen van "visa shopping";
- Het vergemakkelijken van de toepassing van de Dublin Conventie m.b.t. de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag;
- Hulp bij het identificeren en documenteren van illegalen zonder documenten en het vergemakkelijken van de administratieve procedures om personen van derde landen terug te laten keren;
- Hulp bij het beheer van het gemeenschappelijk visumbeleid en met het oog op de interne veiligheid en de strijd tegen het terrorisme.

Het VIS zal echter geleidelijk wereldwijd geïntroduceerd worden in regionale fases en niet in één "big bang" wereldwijd. De zogenaamde "roll-out" van het VIS is ondertussen effectief gestart op 11 oktober 2011 in Noord-Afrika (Algerije, Egypte, Libië, Mauritanië, Marokko en Tunesië). In 2012 werd het Nabije Oosten (Israël, Jordanië, Libanon en Syrië), het Midden Oosten en de regio van de Golf (Afghanistan, Bahrein, Iran, Irak, Koeweit, Oman, Qatar, Saoedi-Arabië, Verenigde Arabische Emiraten en Jemen) toegevoegd.

Een belangrijke wijziging die geïntroduceerd werd met de visumcode waardoor er een grotere werklust teweeg werd gebracht bij de visumdienst van het kort verblijf betreft de vertegenwoordigingsregelingen (artikel 8).

Onder de Gemeenschappelijke Schengeninstructies kon een ander land België vertegenwoordigen voor de afgifte van visa indien België niet aanwezig was in een bepaald land, maar het ons vertegenwoordigende land kon nooit visa namens België weigeren. Onder het oude systeem moest het ons vertegenwoordigende land de malafide visumaanvrager doorverwijzen naar de dichtstbijzijnde Belgische diplomatieke vertegenwoordiging.

Met de visumcode kan de samenwerking echter bilateraal bepaald worden. Dit bilateraal akkoord kan bepalen of men elkaar volledig zal vertegenwoordigen (het afleveren van visa, het weigeren van visa en de afhandeling van de eventuele beroepsprocedures) of kan specificeren dat de samenwerking beperkt is (bv. enkel de afgifte van visa of enkel het in ontvangst nemen van aanvragen en de afname van biometrische kenmerken).

In de praktijk hebben de meeste landen gekozen voor de volledige vertegenwoordiging (vooral omdat het VIS nog niet volledig beschikbaar is om informatie / aanvragen door te sturen).

Dit impliceert dat België momenteel voor Oostenrijk, Finland, Slovenië, Hongarije, Spanje, Frankrijk, Griekenland, Italië, Duitsland, Zweden, Estland, Luxemburg, Zwitserland, Portugal, Litouwen, Tsjechische Republiek en Nederland zowel de visa aflevert, de malafide aanvragen weigert en de beroepen behandelt namens al deze landen. Deze landen doen uiteraard hetzelfde voor België.

De malafide aanvragen die moeten worden geweigerd namens het land die ze vertegenwoordigen moeten echter behandeld worden door de DVZ, waardoor er hier een extra werklust werd gecreëerd.

Tevens werd het noodzakelijk om kennis te verwerven omtrent specifieke nationale criteria van deze landen die ze vertegenwoordigen (meer bepaald omtrent de criteria inzake financiële dekking van het verblijf).

Naast het feit dat de visumcode via o.a. de verandering inzake vertegenwoordiging het de visumaanvrager gemakkelijker wil maken om een visumaanvraag in te dienen zonder doorverwezen te worden naar een andere ambassade (voordeel voor de bonafide reiziger), werden de weigeringsmotieven enigszins uitgebreid (nadeel voor de malafide reiziger).

Artikel 32 specificeert wanneer een visum kan worden geweigerd :

a) indien de aanvrager :

- i) Een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;
- ii) Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;
- iii) Niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;
- iv) In de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;
- v) Ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat; NL 15.9.2009 Publicatieblad van de Europese Unie L 243/15;
- vi) Wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;
- vii) In voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering.

of b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.

Waar voordien in beroepsprocedures met de oude GVI als rechtsbasis er soms problemen waren met betrekking tot weigeringen wanneer er gerede twijfel bestaat omtrent voorgelegde documenten / verklaringen, ziet de DVZ dat er in de visumcode hiervoor een weigeringsmotief bestaat. En vooral de verandering dat visumaanvragers moeten bewijzen dat ze het voornemen hebben om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagd visum is een goed element bij rechtszaken, gezien de ondubbelzinnigheid van de bepaling.

Het kort verblijf onderzoekt ook de aanvragen van personen die beroep willen doen op de Europese richtlijn (2004/38/EG) van 29/04/04 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de Lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden.

Zoals gekend is het recht van een burger van de Unie op vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten een van de fundamenteën van de Europese Unie.

De familieleden van een burger van de Unie genieten van hetzelfde recht, ongeacht hun nationaliteit. De lidstaten mogen de familieleden van onderdanen van derde landen enkel aan een inreisvisumplicht onderwerpen. Het bekomen van dit **inreisvisum** is daarentegen een **recht**. Dit onderscheidt de familieleden van een burger van de Unie van de andere onderdanen van derde landen wiens visa kort verblijf geen recht vormen.

Maar het recht van vrij verkeer en verblijf in de Unie is echter niet onbeperkt. De voorwaarden voor de uitoefening ervan en de beperkingen zijn vastgelegd door de richtlijn 2004/38/EG en het kort verblijf heeft tot taak om de negatieve dossiers die voorgelegd werden door de diplomatieke posten aan een onderzoek te onderwerpen.

Vaak merkt het kort verblijf immers op dat een burger van de Unie (fictief) verhuist naar België om zodoende de eigen nationale regelgeving omtrent gezinshereniging te omzeilen en te genieten van de meer voordelige Europese bepalingen, wat als fenomeen bekend staat onder de benaming van de België-route.

Het koninklijk besluit van 16-07-2012 (BS 19-09-2012) heeft de bijlage 3*bis* gewijzigd van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het voorziet eveneens een nieuwe procedure wanneer de vreemdeling ten opzichte van wie de verbintenis tot tenlasteneming wordt aangegaan visumplichtig is, maar zijn aanvraag zal indienen bij het consulaat van een andere Schengenstaat die in zijn land als vertegenwoordiger van België optreedt.

In het kort : de garant biedt zich aan bij het gemeentebestuur in wiens bevolkings- of vreemdelingenregisters hij ingeschreven is en vult de verbintenis tot tenlasteneming.

Als de voorwaarden voor de legalisatie van de handtekening vervuld zijn legaliseert het gemeentebestuur zijn handtekening en vermeldt de datum.

Het gemeentebestuur vermeldt eveneens dat de verbintenis tot tenlasteneming ten opzichte van een visumplichtige vreemdeling wordt aangegaan en preciseert bij welk consulaat de visumaanvraag zal worden ingediend.

Vervolgens maakt het gemeentebestuur het gelegaliseerd origineel document en de bewijsstukken over aan de DVZ, die de financiële draagkracht van de garant om de vreemdeling ten laste te nemen controleert en een beslissing neemt.

De DVZ stuurt de correct ingevulde verbintenis tot tenlasteneming vervolgens terug naar het gemeentebestuur, dat de garant uitnodigt om ze te komen afhalen.

De vreemdeling ten opzichte van wie de verbintenis tot tenlasteneming wordt aangegaan beschikt over een termijn van 6 maanden, vanaf de datum waarop de garant werd uitgenodigd om ze te komen afhalen bij het gemeentebestuur, om het document voor te leggen aan het consulaat dat bevoegd is voor het onderzoek van zijn visumaanvraag.

Gezien deze nieuwe procedure verloopt via de visumdienst van het kort verblijf betekent dit natuurlijk een extra belasting voor deze dienst.

De verwerking van de bovenstaande diverse aanvragen kort verblijf gebeurt praktisch volledig elektronisch. De meeste aanvragen worden immers in elektronische vorm ter behandeling naar het bureau gestuurd.

Deze verregaande samenwerking tussen de twee Federale Overheidsdiensten biedt verschillende voordelen :

- Grote tijdswinst voor visumaanvragers, aangezien er geen nood meer is om aanvragen per diplomatieke valies te versturen;
- Tijdens het transport kan men geen papieren documenten verliezen;
- De beslissingen zijn transparant voor iedereen doordat men on line, via de website www.dofi.fgov.be, het verloop van de aanvraag kan volgen;
- De FOD Buitenlandse Zaken krijgt op duidelijke wijze instructies;
- Korte behandelingstermijnen voor aanvragen kort verblijf bij de DVZ.

De statistieken voor 2011 en 2012 inzake visumaanvragen kort verblijf (ambtshalve afgifte niet inbegrepen), zijn de volgende :

	2011	2012
Akkoorden	11.596	11.564
Weigeringen	33.312	36.799
Aanvragen zonder gevolg	365	706
Totaal	45.273	49.069

Zoals u kunt zien, is het aantal weigeringen bij DVZ hoog. Dit is het gevolg van het feit dat de ambassades en consulaten voor het kort verblijf ruime gedelegeerde bevoegdheden hebben om visa af te leveren, maar geen gedelegeerde bevoegdheid hebben om een visum te weigeren.

De ambassades en consulaten behandelen bijgevolg zonder onze tussenkomst de positieve, bonafide dossiers, terwijl de probleemdossiers (valse documenten, eerdere weigeringen, valse verklaringen, problemen van openbare orde, ...) worden overgemaakt aan het kort verblijf, waarbij deze dienst rekening houdt met zowel de positieve als negatieve elementen, om vervolgens een beslissing te nemen.

Het bekijken van enkel de statistieken van DVZ inzake visa kort verblijf kan bijgevolg voor de niet-kenners een vertekend beeld opleveren van de realiteit, aangezien grosso modo enkel één vierde van de aanvragen via onze diensten passeren en alle visumaanvragen van bonafide personen in principe niet in onze statistieken vervat zijn.

De top 5-nationaliteiten die aan het kort verblijf worden overgemaakt zijn :

Land	Aantal aanvragen
Marokko	8.688
Democratische Republiek Congo	6.652
Rusland	2.898
Turkije	2.300
Nigeria	2.202

In de top 5 is in vergelijking met vorig jaar Algerije verdwenen van de 5de plaats en vervangen door Nigeria.

I.2. De Dienst Vision

Sinds de inwerkingtreding van de Schengenakkoorden (1995) leveren de landen die de akkoorden ondertekend hebben geen nationale visa voor een kort verblijf meer af, maar wel uniforme visa, de zogenaamde Schengenvisa. Om veiligheidsredenen hebben de Schengenpartners besloten om een procedure voor de voorafgaande raadpleging voor bepaalde, zogenaamd “gevoelige” nationaliteiten in te voeren. De lijst van deze nationaliteiten werd door elk van de overeenkomstsluitende partijen, in functie van hun eigen veiligheidsdoelstellingen, bepaald. De toepassing van deze procedure leidde tot de oprichting van een efficiënt en snel netwerk voor raadplegingen, in de vorm van elektronische berichten, het zogenaamde Schengenraadplegingsnetwerk, ook wel het Vision-netwerk genoemd.

De diplomatieke en consulaire Schengenposten mogen geen visum kort verblijf meer afleveren voor alle aanvragen die van gevoelige nationaliteiten uitgaan zonder eerst de betrokken partners, door middel van deze procedure, te raadplegen, om zo hun toestemming te krijgen.

De geraadpleegde landen beschikken over een termijn van 7 kalenderdagen om een antwoord te geven. Indien zij dit niet doen, veronderstelt men dat zij zich niet verzetten tegen het afleveren van een visum. Indien één van de geraadpleegde landen weigert, moet de toegang tot het grondgebied van de overeenkomstsluitende partijen geweigerd worden aan de betrokkene. Men mag dus geen Schengenvisum toekennen aan die persoon.

Het is steeds mogelijk om, in uitzonderlijke omstandigheden, een visum af te leveren dat tot het nationaal grondgebied beperkt is (een “visum met beperkte territoriale geldigheid”), omwille van humanitaire redenen, nationale belangen of internationale verplichtingen.

De nieuwe Visumcode, die op 5 april 2010 van kracht geworden is, voorziet dat de gevallen moeten worden gepreciseerd waarin de afgifte van een visum afhankelijk wordt gemaakt van de raadpleging van de centrale autoriteit van de verdragsluitende partij waarop een beroep wordt gedaan, evenals van, in voorkomend geval, de centrale autoriteiten van de andere verdragsluitende partijen. Artikel 22 van de Visumcode stelt de Lidstaten in staat om te eisen dat ze geraadpleegd worden vooraleer een visum kort verblijf afgegeven wordt en preciseert de termijn voor de raadpleging. Artikel 21, eerste paragraaf, d, van de Visumcode en artikel 5, eerste paragraaf, e, van de Schengengrenscore preciseren dat de aanvrager niet mag worden « beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid ... of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten ». Dit stelt de Staten, onafhankelijk van om het even welk voorafgaand signalement, in staat om de binnenkomst of de afgifte van een visum te weigeren, met name op basis van de op voorhand uitgevoerde raadplegingen. België heeft gevraagd om voor 2 nationaliteiten geraadpleegd te worden : de Democratische Republiek Congo en Rwanda. België moet zijn partners voor 31 nationaliteiten raadplegen.

In België is de DVZ de centrale autoriteit in het kader van deze procedure en is het de dienst Vision die belast is met de uitvoering van de raadpleging.

De voornaamste taak van de dienst Vision bestaat uit de zogenaamde « klassieke » raadpleging van onze Schengenpartners en het beantwoorden van de raadplegingen die zij naar ons sturen (rekening houdend met de nationaliteiten die vermeld worden in de bijlage 16 van de Visumcode).

Een andere taak van de dienst Vision is het behandelen van de « raadplegingen in geval van vertegenwoordiging » (artikel 8 van de Visumcode). Deze taak heeft betrekking op de visumaanvragen die ingediend worden bij een ambassade of een consulaire post van een Schengenstaat die een andere Schengenstaat vertegenwoordigt. Om deze procedure toe te passen moet een bilaterale overeenkomst in die zin door de betrokken partijen ondertekend worden. Momenteel heeft België ervoor gekozen om de partners die België vertegenwoordigen visa kort verblijf voor ons land af te laten geven, en dit zonder voorafgaande raadpleging.

Naast de eigenlijke « Visionraadpleging » moet de dienst Vision alle Schengenpartners verwittigen wanneer een visum met beperkte territoriale geldigheid (TBV) werd afgeleverd door België en de adviezen in verband met het overhandigen van TBV's die door de partners werden toegekend behandelen (artikel 25 van de Visumcode).

Artikel 31 van de nieuwe Visumcode voorziet dat een Lid-Staat kan eisen om geïnformeerd te worden wanneer de andere Staten visa kort verblijf afgeven voor bepaalde derde landen of categorieën van onderdanen van die landen. Deze informatieprocedure verloopt via het Vision-netwerk (rekening houdend met de nationaliteiten die vermeld worden in de bijlage 17 van de Visumcode). België heeft gevraagd om geïnformeerd te worden voor 2 nationaliteiten : Armenië en Guinee. België moet zijn partners voor 65 nationaliteiten informeren.

Activiteitenverslag

Statistieken van de aanvragen die uitgewisseld werden tussen België en zijn Schengenpartners tussen 2002 en 2012 : raadplegingen van België door onze partners (art. 22 IN), raadplegingen in vertegenwoordiging van België van onze partners (art. 8 IN), raadplegingen van onze partners door België (art. 22 OUT), raadplegingen van onze partners door België (art. 8 OUT) en adviezen in verband met de afgifte van Belgische TBV's (art. 25 OUT).

Jaar	Binnenkomende raadplegingen art. 22	Binnenkomende raadplegingen art. 8	Buitengaande raadplegingen art. 22	Buitengaande raadplegingen art. 8	Buitengaande adviezen TBV's	Totaal
2002	8.767	59	13.267	0	653	22.746
2003	10.681	984	19.176	0	472	31.313
2004	15.453	572	20.399	0	650	37.164
2005	16.425	730	20.292	0	1.610	39.057
2006	14.549	894	21.191	0	1.332	37.966
2007	14.673	1.361	25.682	335	949	43.000
2008	15.138	776	35.243	540	1.325	53.022
2009	13.339	626	34.746	408	1.233	50.352
2010	11.765	393	32.782	48	4.502	49.490
2011	10.682	60	31.661	0	11.277	53.680
2012	13.202	246	49.435	0	4.556	67.439

Nadat sinds 2001 een zeer sterke stijging van het aantal aanvragen die uitgewisseld werden tussen de Schengenpartners en België vastgesteld werd (het aantal raadplegingen was meer dan verdriedubbeld) werd een zekere inzinking vastgesteld. Sinds 2011 stijgt het aantal aanvragen opnieuw. In 2012 was er sprake van een aanzienlijke stijging van het aantal aanvragen, om twee redenen : er moeten nieuwe nationaliteiten worden voorgelegd aan de partners en het aantal binnenkomende aanvragen is zeer sterk gestegen.

Sinds 15 december 2011 moet België Duitsland voor 4 nieuwe nationaliteiten raadplegen : Sri Lanka, Algerije, Tunesië en vooral Marokko. Als gevolg van deze nieuwe verplichting is het aantal raadplegingen die door België moeten worden uitgevoerd aanzienlijk gestegen (stijging met 17.774 buitengaande aanvragen in 2012). Veel van deze raadplegingen hebben betrekking op aanvragen voor een toeristisch verblijf (bij familieleden, bij een vriend of een « vriendinnetje »).

Het aantal binnenkomende aanvragen is zeer sterk gestegen, alhoewel 13 van onze partners ons niet meer raadplegen, rekening houdend met het feit dat België hen vertegenwoordigt in Kinshasa. Deze sterke stijging (meer dan 20 % in 1 jaar) heeft hoofdzakelijk op Duitse, Spaanse en Italiaanse aanvragen betrekking. Wat de laatstgenoemde twee partners betreft hebben bijna alle raadplegingen betrekking op aanvragen voor een toeristisch verblijf.

Evolutie van de aanvragen voor raadpleging van België door onze Schengenpartners voor Congo, Rwanda en Burundi, tussen 2002 en 2012.

	Congo	Rwanda	Burundi	Totaal
2002	7.139	1.289	339	8.767
2003	8.508	1.631	542	10.681
2004	11.260	2.594	1.599	15.453
2005	12.043	2.727	1.655	16.425
2006	11.027	1.960	1.562	14.549
2007	11.301	1.913	1.459	14.673
2008	11.851	2.394	893	15.138
2009	9.967	2.657	715	13.339
2010	8.867	2.738	160	11.765
2011	7.823	2.859	0	10.682
2012	11.115	2.038	0	13.153

België wordt door zijn 24 Schengenpartners geraadpleegd. De meeste raadplegingen betreffen Congolezen. Van de 13.153 binnenkomende aanvragen zijn er 1.351 Spaans (10 %), 2.765 Duits (20 %) en 4.111 Italiaans (30 %).

Het aantal binnenkomende aanvragen is in 2012 met meer dan 20 % gestegen. Deze stijging is hoofdzakelijk aan Duitse (+ 30 %), Griekse (+ 15 %), Spaanse (15 %) en Italiaanse (30 %) aanvragen te wijten. Voor de laatstgenoemde drie partners hebben bijna alle raadplegingen betrekking op aanvragen voor een toeristisch verblijf. Deze 3 landen geven waarschijnlijk vrij gemakkelijk visa af voor dit soort verblijf. Een groot aantal van deze aanvragen heeft betrekking op personen die al bekend zijn bij onze diensten, bijvoorbeeld omdat hun visum- of verblijfsaanvragen afgewezen werden.

Wij hebben geen aanvragen voor Burundezen meer, omdat België sinds april 2010 niet meer geraadpleegd wenst te worden voor deze nationaliteit.

Statistieken van de boodschappen die uitgewisseld worden tussen België en zijn Schengenpartners, in het kader van de adviezen die overeenkomstig artikel 31 van de nieuwe Visumcode gevraagd worden (rekening houdend met de nationaliteiten die in de bijlage 17 vermeld worden).

België heeft gevraagd om enkel voor 2 nationaliteiten geïnformeerd te worden : Armenië en Guinee (42.342 informatieadviezen). De dienst Vision behandelt slechts een deel van deze binnenkomende adviezen. België moet zijn partners voor 65 nationaliteiten informeren (278.997 adviezen).

I.3. De Dienst Kort Verblijf / Opvolging

Doel van deze cel : het verzekeren van de opvolging van de verblijven van minder dan 3 maanden van elke buitenlandse onderdaan die op het Belgisch grondgebied aanwezig is.

Elke persoon die voor een periode van minder dan 3 maanden naar België komt en niet in een hotel verblijft, moet zich bij het gemeentebestuur aanbieden om er het vereiste document te ontvangen.

Dit werk omvat verschillende fases :

- 1) De ontvangst en de controle van de documenten die door de gemeentebesturen aan ons worden overgemaakt, of de betrokkene nu al dan niet aan de visumplicht onderworpen is : aankomstverklaringen voor de niet-Europese onderdanen, bijlagen 3ter voor de Europese onderdanen. Indien er sprake is van een vergissing wordt een verzoek tot rechtzetting naar het betrokken gemeentebestuur gestuurd.
- 2) Indien de verlenging van een van de bovengenoemde documenten wordt aangevraagd : het onderzoek van de aanvraag volgens zeer precieze criteria. Dit onderzoek leidt tot een akkoord, indien het geval als ernstig beschouwd wordt en aan de criteria beantwoordt, of tot een BGV, indien de aanvraag niet aan de voorwaarden voor de verlenging beantwoordt. In sommige gevallen wordt bijkomende informatie gevraagd, om de aanvraag zo objectief mogelijk te kunnen onderzoeken.
- 3) De opvolging van de genomen beslissingen : wanneer een verlenging of een BGV vervalt, wordt er overgegaan tot een onderzoek van de verblijfplaats, om na te gaan of de betrokkene het grondgebied daadwerkelijk verlaten heeft. Indien dit niet het geval is, wordt een BGV afgegeven, indien dit nog niet gedaan werd, of wordt het dossier voor verder gevolg overgemaakt aan het bureau Clandestienen.
- 4) Indien de dienst "visa / kort verblijf" een visum toekent, maar twijfel koestert in verband met het vertrek van de betrokkene, wordt er overgegaan tot een onderzoek van de verblijfplaats, om na te gaan of de persoon het grondgebied verlaten heeft, en of het nodig is om daar eventueel het bevel toe te geven.
- 5) In samenwerking met het bureau P, dat zich met de schijnhuwelijken bezighoudt, afgifte van de BGV, indien de procureur of de officier van de burgerlijke stand het huwelijk niet wil voltrekken.

Cijfers voor het jaar 2012

Afgifte bijlagen **3ter** : 24.652 (Europese Unie).

Afgifte van **aankomstverklaringen** : 13.192 (niet-EU).

TOTAAL : 37.844

Dit cijfer is lager dan het aantal afgegeven toeristische visa, omdat verschillende personen zich niet aanmelden bij het gemeentebestuur of zich enkel naar het gemeentebestuur begeven wanneer ze problemen hebben. De personen die in een hotel verblijven, worden ook niet meegeteld.

1.752 BGV werden afgegeven : 1.400 in Brussel en in Wallonië, tegenover 352 in Vlaanderen.

Problemen waarmee men in 2012 geconfronteerd werd

De toepassing van de verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 (inwerkingtreding : 05-04-2010) tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode) heeft ook gevolgen gehad voor het deel “verblijf” van het kort verblijf, waarbij er een sterke stijging te noteren valt van de werklust.

In het bijzonder artikel 33 van de Visumcode, met betrekking tot de verlengingen, heeft hiervoor gezorgd.

Kort uitgelegd houdt dit het volgende in : de vreemdeling die voor een kort verblijf onderworpen is aan de visumplicht en die zijn verblijf na het verstrijken van de vervaldatum van zijn visum wil verlengen wendt zich tot het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats.

De aanvraag voor een verlenging van het verblijf, de documenten die het bestaan van de redenen van overmacht, de humanitaire redenen of de ernstige persoonlijke redenen omwille van dewelke de vreemdeling het grondgebied niet voor het verstrijken van zijn visum kan verlaten aantonen, en, in voorkomend geval, de aankomstverklaring, worden voor een onderzoek en een beslissing naar kort verblijf gestuurd.

De beslissing van kort verblijf wordt doorgegeven aan het gemeentebestuur, die de beslissing aan de vreemdeling betekent.

Indien de visumverlenging toegekend wordt, begeeft de aanvrager zich, met de beslissing van de DVZ, naar de FOD Buitenlandse Zaken. De FOD Buitenlandse Zaken brengt een nieuwe visumsticker aan in het paspoort en registreert de inlichtingen met betrekking tot het verlengd visum in het VIS (Visa Information System).

Indien de visumverlenging geweigerd wordt, blijft de huidige procedure van kracht.

Per maand werden er gemiddeld een 66 dossiers op dergelijke wijze behandeld.

II. Lang Verblijf in België

II.1. Lang Verblijf niet-EU en niet-studenten

II.1.1. Inleiding

De afdeling niet-EU en niet-studenten van LV is bevoegd voor de toekenning en de opvolging van een machtiging tot verblijf van meer dan 3 maanden voor de onderdanen van derde landen (economische en niet-economische migratie), met uitzondering van de gezinshereniging en de studenten.

Ze is eveneens bevoegd voor het toekennen van het verblijf van onbepaalde duur en de vestiging en het nemen van beslissingen inzake het recht op terugkeer na een langdurige afwezigheid.

De immigratie wordt nu al enkele jaren eveneens geregeld door verschillende Europese richtlijnen. LV verifieert of deze richtlijnen gerespecteerd worden (zie hieronder).

II.1.2. Economische Migratie - Bureau SMEDEM

Het gaat om immigratie in het kader van een economische activiteit, als werknemer of zelfstandige. Met het oog op een snelle en efficiënte aanpak heeft de DVZ een specifiek circuit gecreëerd voor de behandeling van de aanvragen op economische basis. Deze bevoegdheid wordt gedeeld met, enerzijds, de FOD Buitenlandse Zaken (Belgische diplomatieke posten), voor de aanvragen die in het buitenland worden ingediend, en, anderzijds, met de gemeentebesturen, voor de aanvragen die op het grondgebied worden ingediend (toepassing van artikel 25/2 van het KB van 8/10/1981).

Het verblijf wordt toegekend op basis van werk dat uitgeoefend wordt overeenkomstig de reglementering inzake buitenlandse arbeidskrachten (arbeidskaart B of vrijstelling voor de werknemers, beroepskaart voor de zelfstandigen).

De gewesten zijn bevoegd voor de afgifte van de arbeidskaarten en de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie is bevoegd voor de afgifte van de beroepskaarten.

II.1.2.1. Aanvragen voor D-visum

De aanvraag wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke post in het land van verblijf. In bepaalde omstandigheden kan de post het D-visum ambtshalve afgeven.

II.1.2.2. Aanvragen ingediend op het grondgebied

Indien het verblijf van de persoon op het grondgebied legaal is, kan hij de machtiging tot verblijf eveneens aanvragen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats, die de A-kaart ambtshalve kan afgeven indien de betrokkene een arbeidskaart bekomen heeft.

De cijfers van de gevallen waarin de gemeenten de kaart ambtshalve afgeven zijn echter niet bekend, zodat er geen vergelijking kan worden gemaakt die kan worden vergeleken met die met betrekking tot de gevallen waarin de D-visa ambtshalve afgegeven worden.

II.1.2.3. Antwoordtermijn

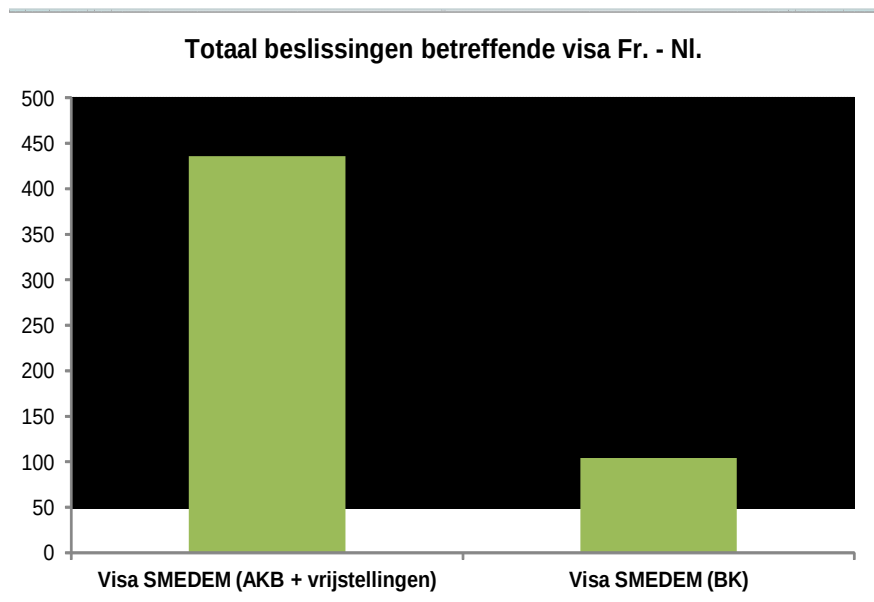
Aangezien de economische migratie prioritair is, is de antwoordtermijn zeer kort. Wat het D-visum betreft, bedraagt deze termijn over het algemeen 48 uur, indien het dossier volledig is. De termijn voor de aanvragen die op het grondgebied worden ingediend is een beetje langer. Voor de opvolging van de dossiers van de economische migranten geldt dezelfde prioriteitsregel als voor de antwoordtermijnen.

II.1.2.4. Statistieken

Deze statistieken hebben dus enkel betrekking op de aanvragen die gericht worden aan en onderzocht worden door de DVZ. Ze houden geen rekening met de beslissingen die ambtshalve genomen worden door de diplomatieke posten en de gemeentebesturen.

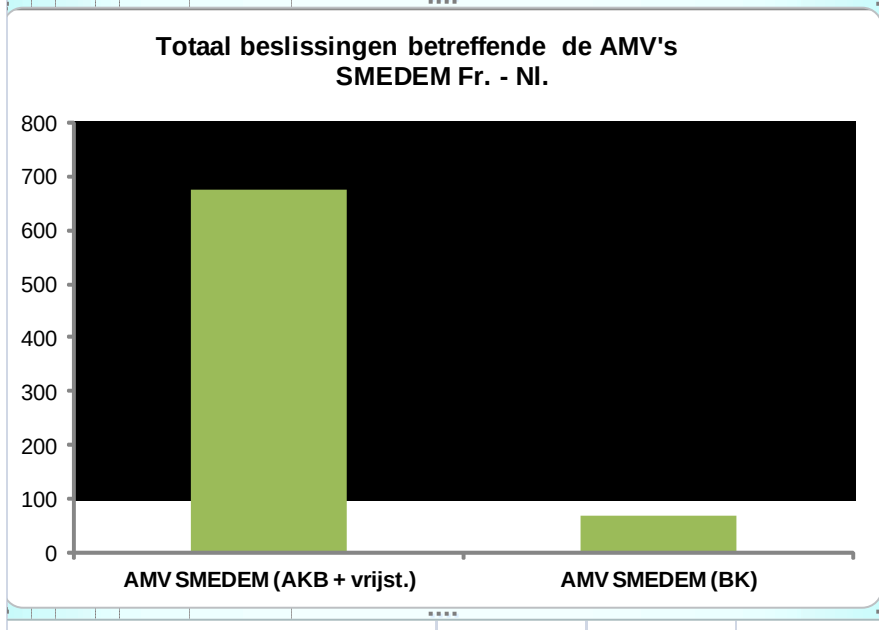
Statistieken met betrekking tot de visumaanvragen (SMEDEM Fr. – NI.)

	Fr.	Nl.	Totaal
Visa SMEDEM (AKB + vrijstellingen)	241	195	436
Visa SMEDEM (BK)	64	40	104

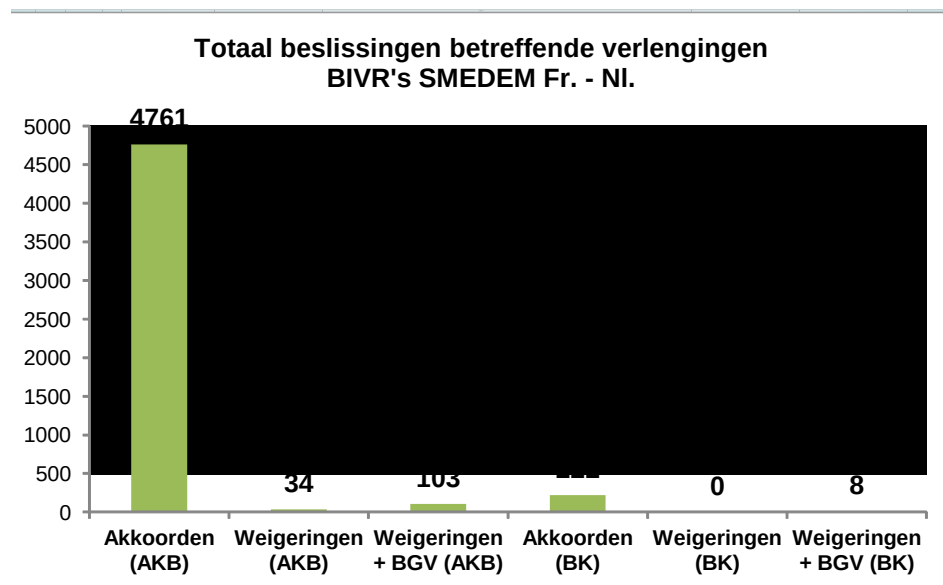
Statistieken met betrekking tot de aanvragen voor een machtiging tot verblijf die op het grondgebied worden ingediend (SMEDEM Fr. – NI.)

	Fr.	Nl.	Totaal
AMV SMEDEM (AKB + vrijst.)	318	357	675
AMV SMEDEM (BK)	56	15	71

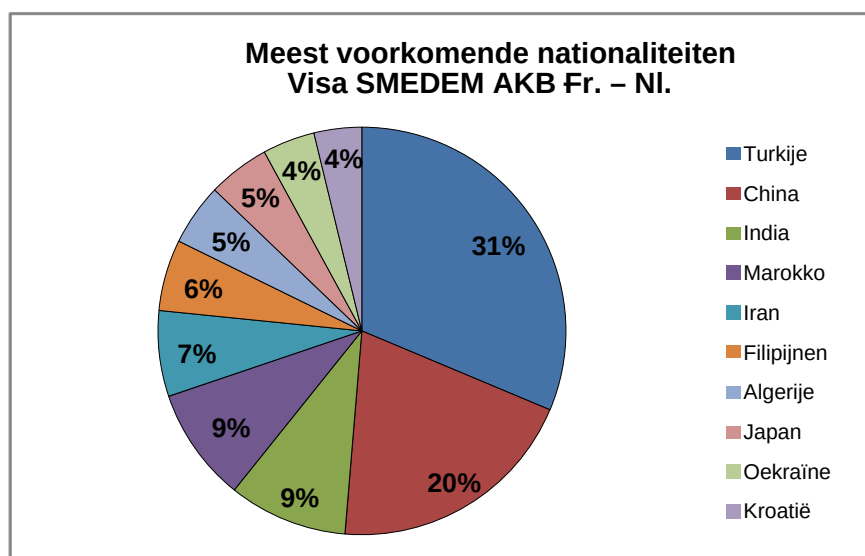

**Statistieken met betrekking tot de verlenging van BIVR's (vernieuwingen A-kaarten)
(SMEDEM Fr. – NI.)**

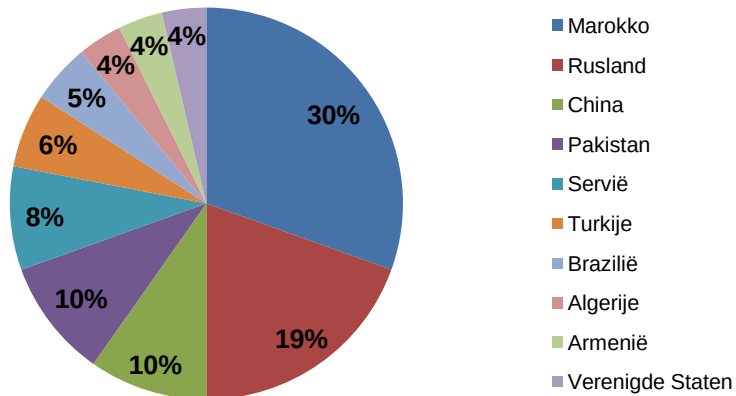
	Fr.	NI.	Totaal
Akkoorden (AKB)	2701	2060	4761
Weigeringen (AKB)	21	13	34
Weigeringen + BGV (AKB)	47	56	103
Akkoorden (BK)	89	133	222
Weigeringen (BK)	0	0	0
Weigeringen + BGV (BK)	5	3	8

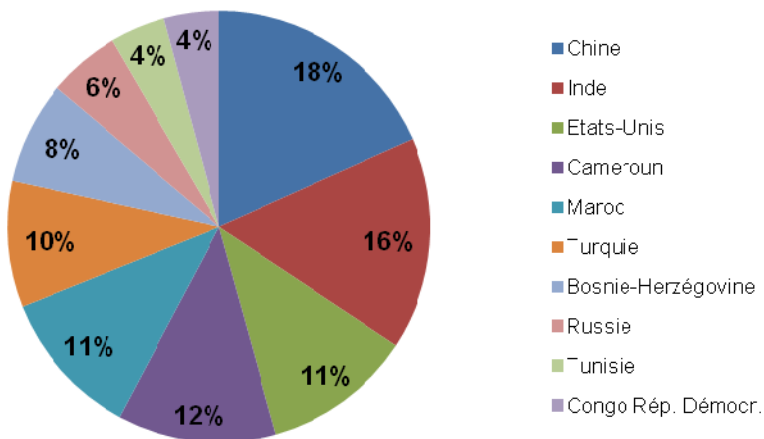
Nationaliteiten (Top 10)

**Meest voorkomende nationaliteiten
Visa SMEDEM BK Fr. - NI.**

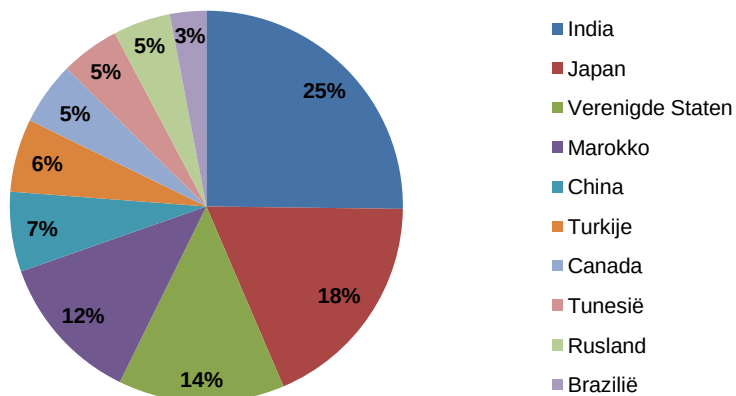

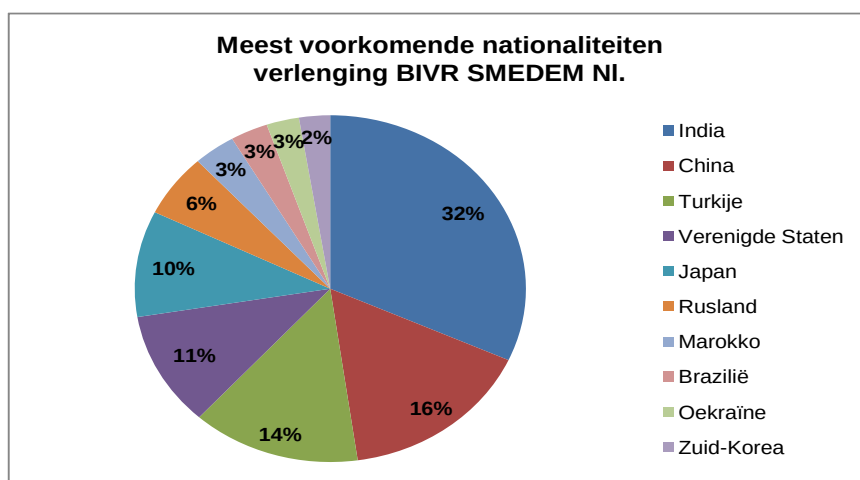
**Meest voorkomende nationaliteiten (AMV SMEDEM Fr-
NI)**

China
India
Verenigde Staten
Kameroen
Marokko
Turkije
Bosnië en
Herzegovina
Rusland
Tunesië
Congo DR

**Meest voorkomende nationaliteiten Verlenging
BIVR SMEDEM Fr.**

II.1.3. Enkele specifieke Europese statussen

De status van langdurig ingezetene, van onderzoeker en de Europese blauwe kaart.

II.1.3.1. De status van langdurig ingezetene (Europese richtlijn 2003/109/EG) artikel 61/7 van de wet van 15/12/1980

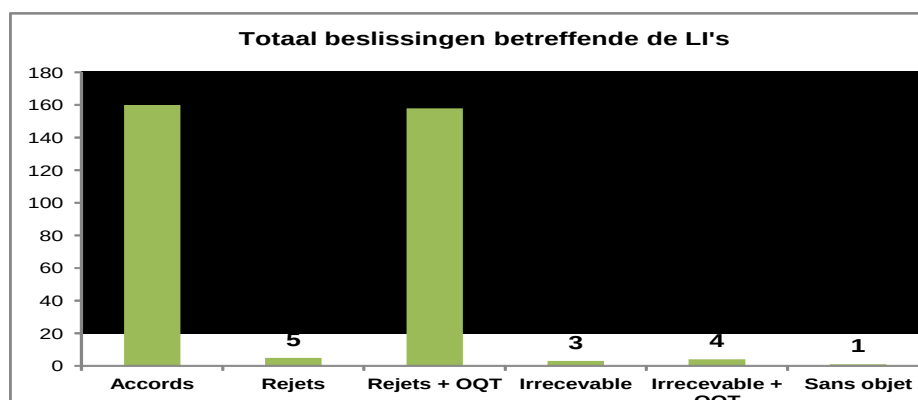
De vreemdeling die een onderdaan van een derde land is en die in een andere lidstaat van de Europese Unie de status van langdurig ingezetene bekomen heeft (status bevestigd door het bezit van een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene) kan het verblijf in België aanvragen, met het oog op werk (werknemer of zelfstandige), studies of opleidingen, of voor andere doeleinden.

Indien hij wil werken is hij echter niet vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart of een beroepskaart.

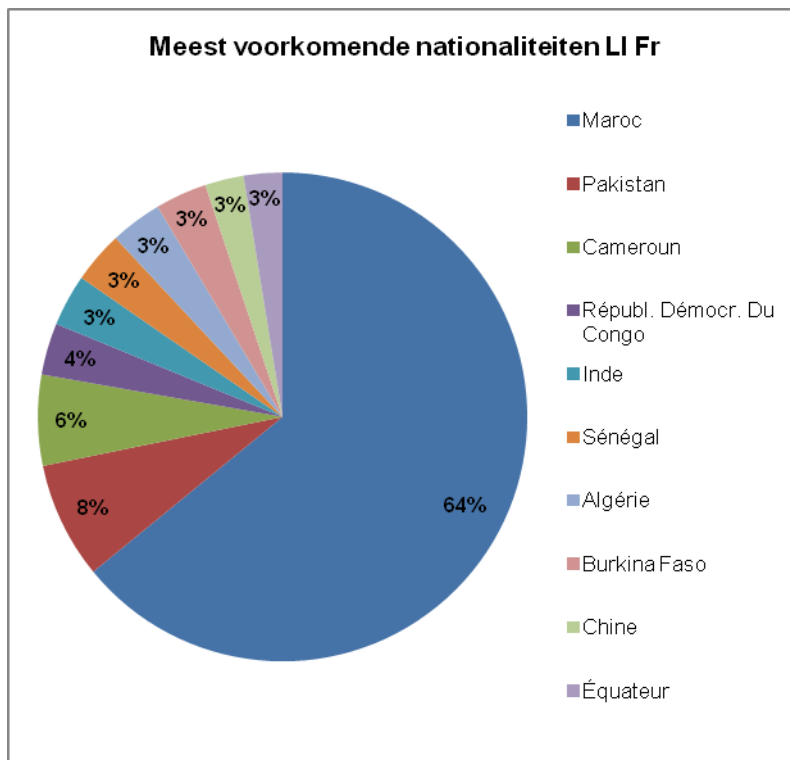
De meeste vreemdelingen die gebruik maken van deze procedure zijn afkomstig uit Spanje en Italië en zijn Marokkanen.

Statistieken met betrekking tot de langdurig ingezetenen (LI Fr. – NI.)

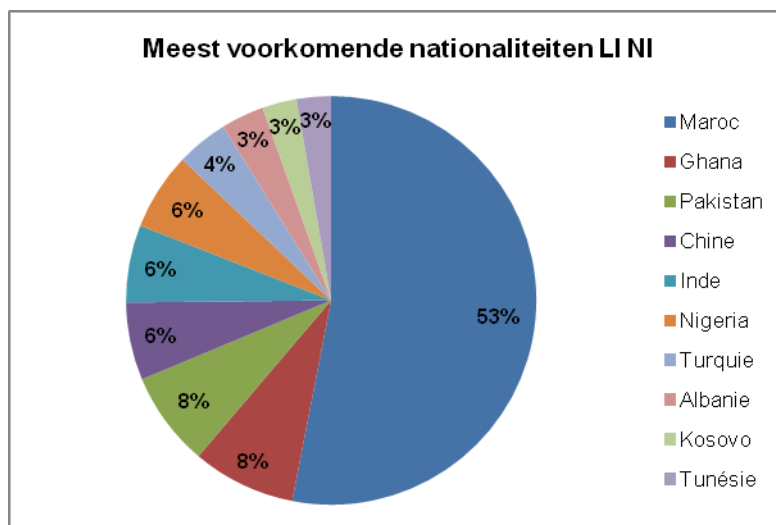
	Fr.	NI.	Totaal
Akkoorden	48	112	160
Weigeringen	2	3	5
Weigeringen + BGV	94	64	158
Onontvankelijk	1	2	3
Onontvankelijk + BGV	2	2	4
Zonder voorwerp	1	0	1

Nationaliteiten (Top 10)

Marokko
Pakistan
Kameroen
Congo DR
India
Senegal
Algerije
Burkina Faso
China
Ecuador

Marokko
Ghana
Pakistan
China
India
Nigeria
Turkije
Albanië
Kosovo
Tunesië

II.1.3.2. De onderzoekers

Europese richtlijn artikel 61 / wet 15.12.1980.

De onderzoekers die naar ons land komen om hun onderzoek uit te voeren in het kader van een gastovereenkomst die afgesloten werd met een door de POD Wetenschapsbeleid erkende instelling moeten niet over een arbeidskaart beschikken.

Ze kunnen rechtstreeks een A-kaart bekomen voor de voorziene duur van het onderzoek.

De DVZ beschikt niet over veel inlichtingen met betrekking tot de visumaanvragen van deze categorie van werknemers, aangezien aan de meesten onder hen een D-visum ambtshalve afgegeven wordt, of aangezien ze door de gemeente onmiddellijk in het bezit worden gesteld

van een A-kaart.

In 2012 werden slechts 22 visumaanvragen en 88 aanvragen die ingediend werden bij de gemeente voorgelegd aan de DVZ.

India en China zijn goed voor meer dan de helft van de aanvragen.

Over het algemeen verlaten de betrokkenen het land wanneer hun werk gedaan is.

De uitnodigende instelling is verantwoordelijk voor hun vertrek.

II.1.3.3. De Blue Card (hooggekwalificeerde werknemers – Europese richtlijn 2009-50/EG), artikel 61/27 van de wet van 15/12/1980

Deze richtlijn is op 10/09/2012 in het Belgisch recht van kracht geworden. De richtlijn stelt een vreemdeling die een onderdaan van een derde land is in staat om een verblijfsvergunning te bekomen die tegelijkertijd als machtiging tot verblijf en arbeidskaart dienst doet. De vreemdeling die een hooggekwalificeerde werknemer is, moet aan de arbeidsvoorwaarden voldoen om deze status te bekomen (ad hoc arbeidsovereenkomst, salaris dat hoger is dan 49,995 euro en een hoger diploma van minimum drie jaar). Hij moet ook aan de voorwaarden met betrekking tot het verblijf voldoen (geldig paspoort, ziektekostenverzekering en geen feiten plegen die een bedreiging vormen voor de openbare orde of de nationale veiligheid).

Sinds de toepassing van deze richtlijn in België hebben we echter nog geen enkele aanvraag ontvangen.

II.1.4. Niet-economische migratie

Verschillende personen willen om uiteenlopende redenen meer dan 3 maanden in het land verblijven.

De regels met betrekking tot de toekenning van de machtiging tot verblijf hangen af van de reden van hun verblijf (jonge au pairs, journalisten, geestelijken, kinderen onder voogdij ...). Er wordt trouwens een stijging van 100 % van het aantal visumaanvragen om humanitaire redenen vastgesteld. Over het algemeen gaat het om leden van de uitgebreide familie die verklaren dat hun situatie in het land van verblijf precair is.

Statistieken met betrekking tot de visumaanvragen (niet-economisch Fr. – NI.)

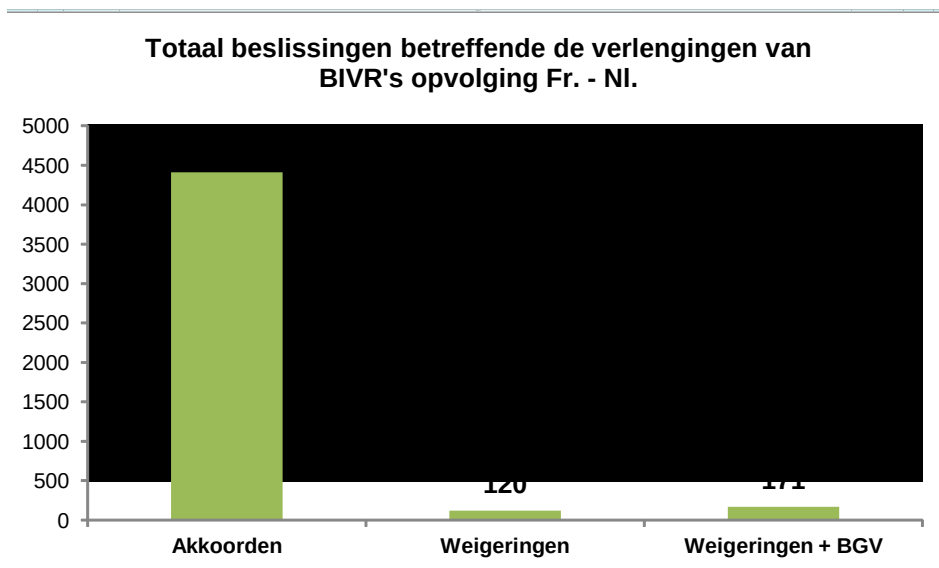
	Fr.	NI.	Totaal
Visa opvolging	1097	282	1379

Statistieken met betrekking tot de aanvragen voor een machtiging tot verblijf die op het grondgebied ingediend worden (niet-economisch Fr. – NI.)

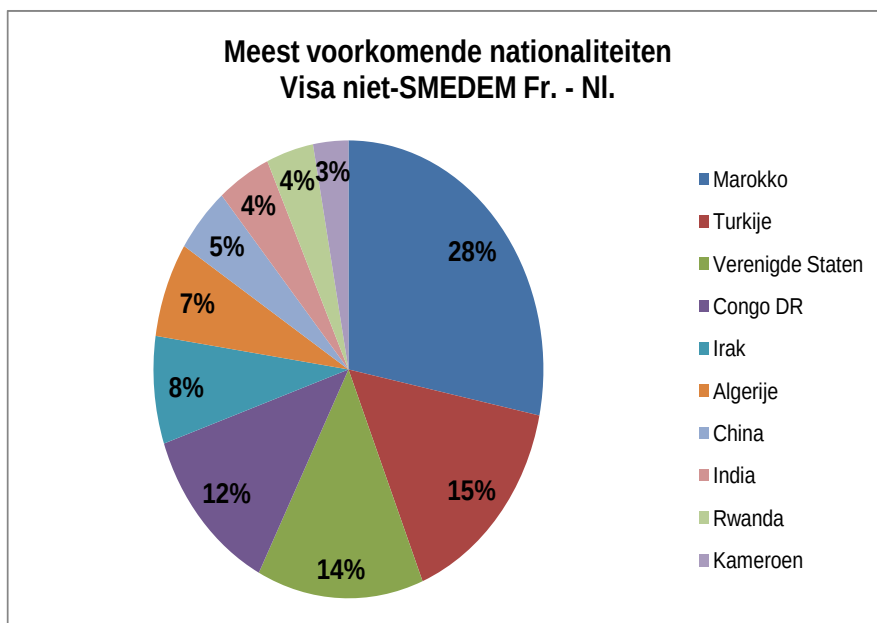
	Fr.	NI.	Totaal
AMV 9bis	667	302	969

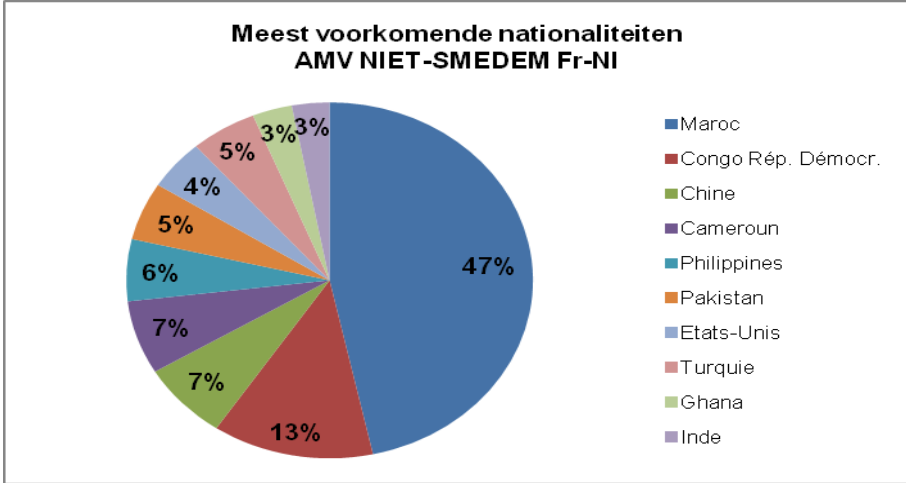
**Statistieken met betrekking tot de verlengingen van BIVR's (vernieuwingen A-kaart)
(Opvolging Fr. – NI.)**

	Fr.	NI.	Totaal
Akkoorden	2091	2320	4411
Weigeringen	108	12	120
Weigeringen + BGV	71	100	171

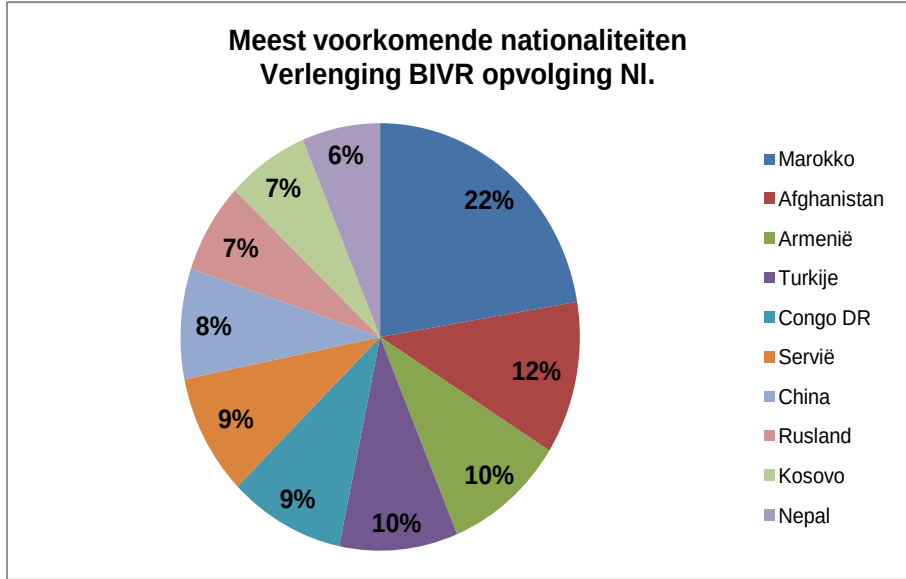
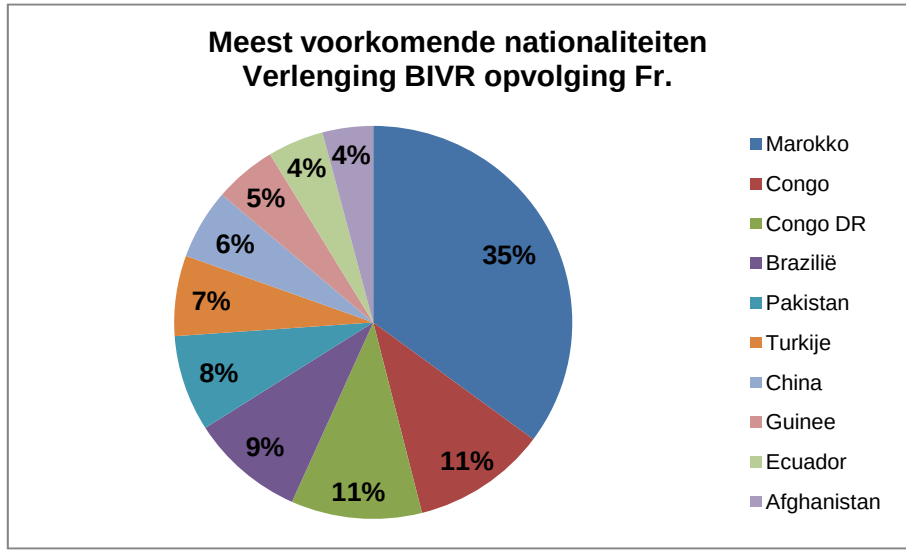

Nationaliteiten (Top 10)

Marokko
Congo DR
China
Kameroen
Filippijnen
Pakistan
Verenigde Staten
Turkije
Ghana
India

II.1.5. Opvolging van het verblijf

Zodra de machtiging tot verblijf gegeven is, stelt het gemeentebestuur de vreemdeling in het bezit van een A-kaart (bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister) dat geldig is voor de duur van de bekomen machtiging.

De gemeente moet het effectief verblijf aan het adres controleren.

Dit kan weken lang duren.

Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien wordt de machtiging tot verblijf in eerste instantie steeds voor een beperkte tijd verleend (art. 13, §1 van de wet).

De voorwaarden tot verlenging van deze verblijfsvergunning dienen aan de betrokkene te worden meegedeeld.

Wanneer de persoon niet meer voldoet aan de voorwaarden van zijn verblijf kan een eind aan het verblijf gesteld worden (zie hieronder).

De toekenning van het **onbeperkt verblijf (B-kaart)** hangt in sterke mate af van de discretionaire bevoegdheid van de Minister.

Deze beslissing wordt genomen op basis van een individueel onderzoek.

Er wordt met name rekening gehouden met het motief voor het geven van de machtiging tot verblijf, met het uitoefenen van een betrekking, onder dekking van de vereiste machtiging, gedurende een periode die lang genoeg is om te kunnen beoordelen of de behoefte op de arbeidsmarkt nog steeds bestaat, met het gedrag op het gebied van de openbare orde, met de familiebanden, met de totale duur van het wettelijk verblijf ...

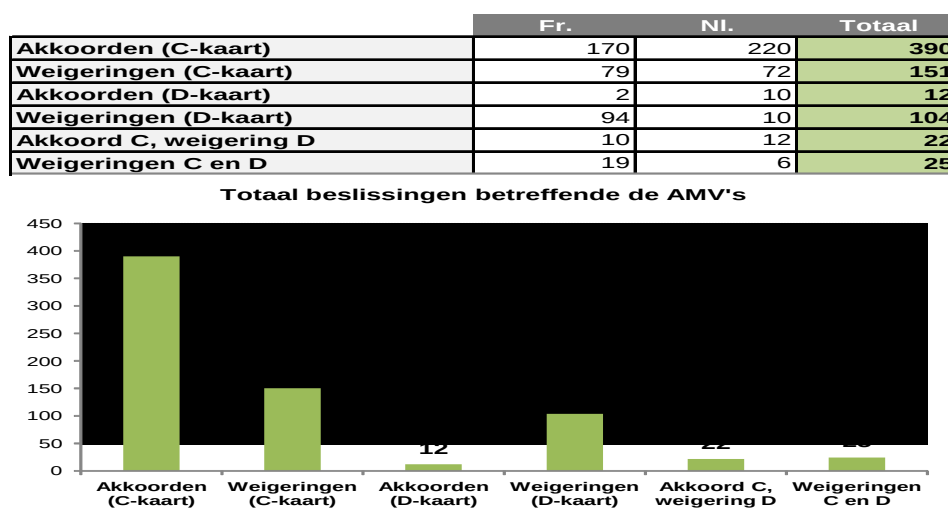
II.1.6. De machtiging tot vestiging

De vreemdelingen die gemachtigd zijn tot een verblijf van onbeperkte duur en die een legaal en ononderbroken verblijf van vijf jaar bewijzen kunnen de vestiging bekomen.

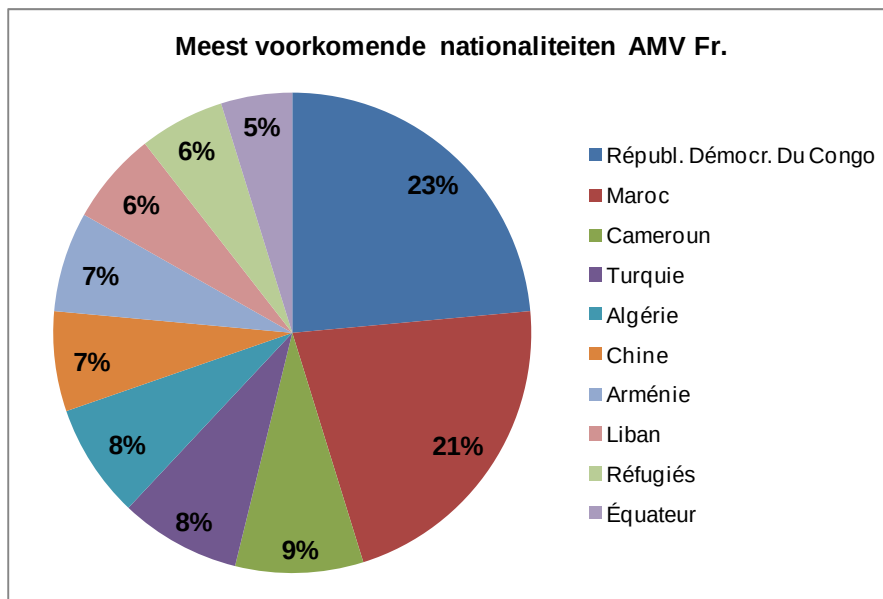
Ze worden in het bevolkingsregister ingeschreven en ontvangen de C-kaart.

De personen die voldoen aan de voorwaarden die voorzien worden door de richtlijn met betrekking tot de langdurig ingezetenen (zie hierboven) kunnen een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene (D-kaart) bekomen. Met deze verblijfsvergunning kunnen ze rondreizen en zich gemakkelijker vestigen in een andere EU-lidstaat.

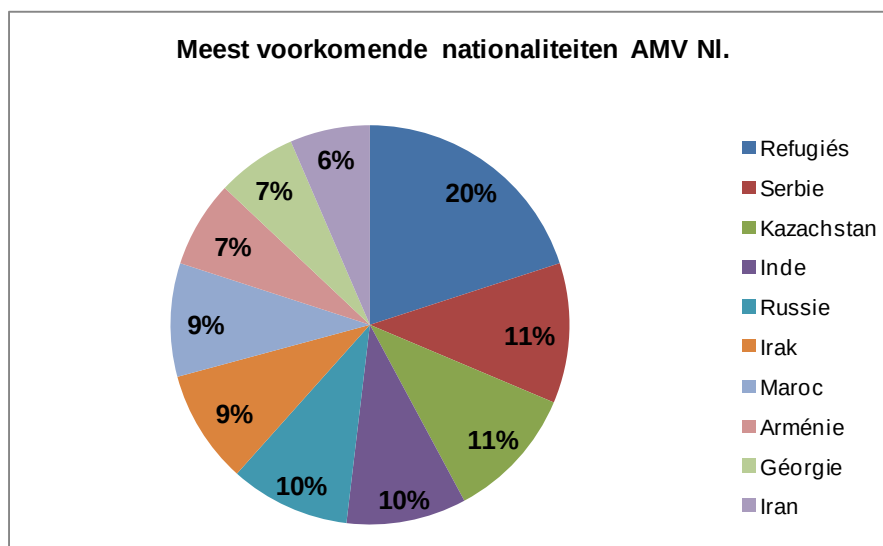
Statistieken met betrekking tot de aanvragen voor een machtiging tot vestiging (AMV Fr. – NI.)

Nationaliteiten (Top 10)

Congo DR
Marokko
Kameroen
Turkije
Algerije
China
Armenië
Libanon
Vluchtelingen
Ecuador

Vluchteling
Servië
Kazachstan
India
Rusland
Irak
Marokko
Armenië
Georgië
Iran

II.1.7. Afwezigheden en terugkeer van de vreemdeling - Aanvragen tot herinschrijving

Een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfsvergunning van onbepaalde duur of vestigingsvergunning en het land verlaat, heeft gedurende een jaar recht op terugkeer in het Rijk.

Indien het verblijfsdocument al meer dan 3 maanden vervallen is of indien de betrokkene uit de gemeenteregisters geschrapt werd wordt verondersteld dat hij het land verlaten heeft. Indien hij dat wenst, kan hij het tegendeel bewijzen. Dit soort aanvragen leidt tot verschillende moeilijkheden die te maken hebben met de afwezigheid van geloofwaardige bewijzen of onbegrip.

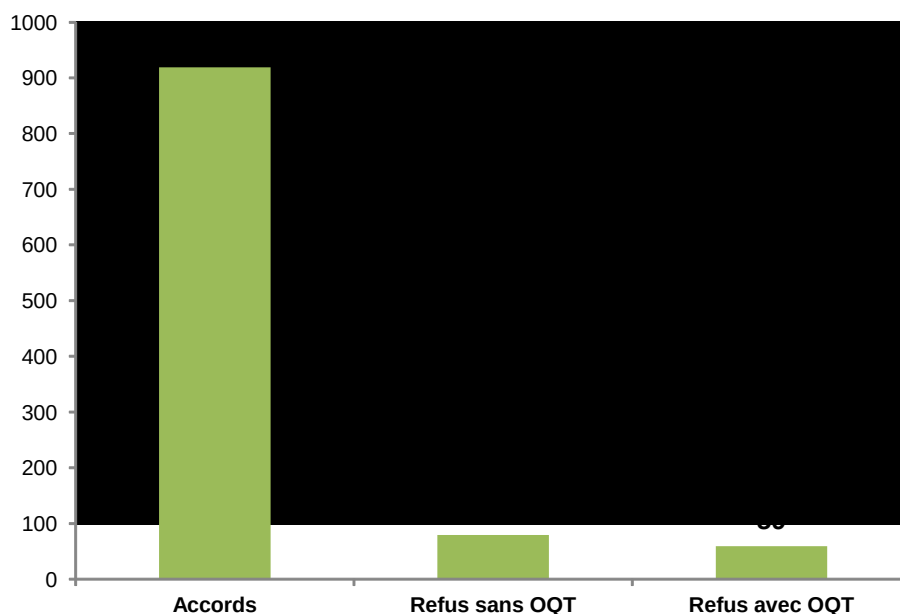
Voor de langdurig ingezetenen bedraagt de afwezigheidstermijn 6 jaar, indien ze het EU-grondgebied niet verlaten hebben.

Sommige categorieën van vreemdelingen kunnen ook een nieuwe machtiging tot verblijf ontvangen wanneer ze meer dan een jaar afwezig zijn geweest. Deze categorieën worden niet hier, maar onder punt 4 vermeld.

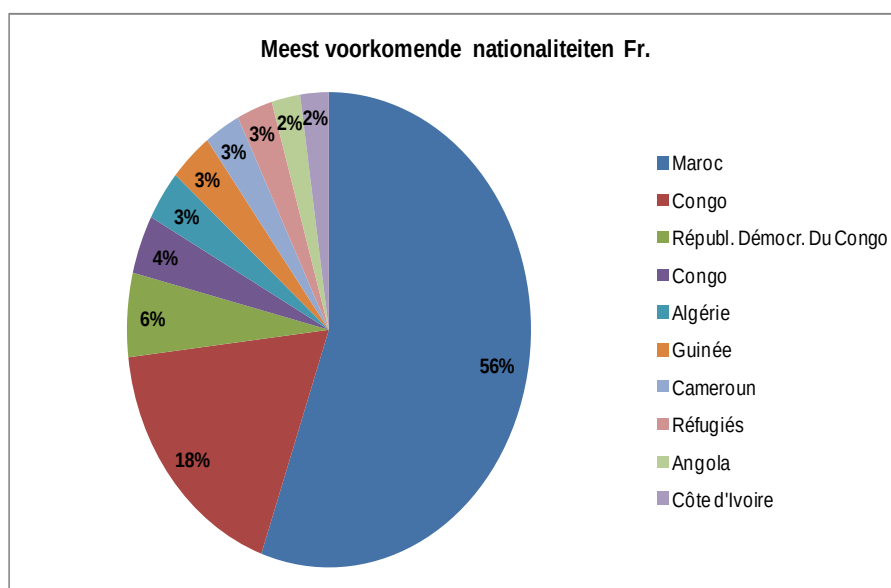
Statistieken met betrekking tot de herinschrijvingen (Fr. – NI.)

	Fr.	NI.	Totaal
Akkoorden	241	678	919
Weigering zonder BGV	18	61	79
Weigering met BGV	21	38	59

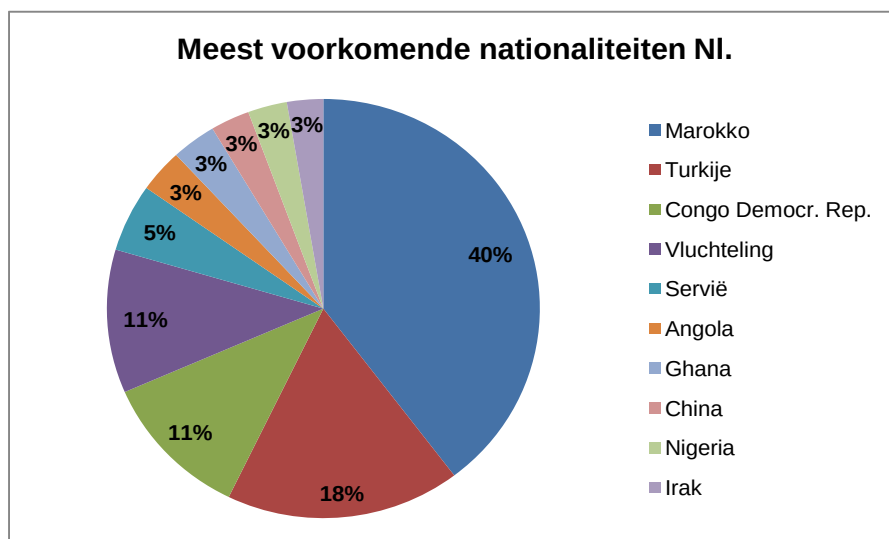
Totaal beslissingen betreffende de herinschrijvingen

Nationaliteiten (Top 10)

Marokko
Congo
Congo DR
Congo
Algerije
Guinee
Kameroen
Vluchteling
Angola
Ivoorkust

II.2. Lang verblijf / Studenten

II.2.1. Visa

De Cel « Visa » neemt een beslissing in het kader van alle aanvragen voor een machtiging tot voorlopig verblijf (MVV) met het oog op studies die door de Belgische diplomatieke of consulaire posten in het buitenland als ongegrond of twijfelachtig worden beschouwd. De behandeling van deze aanvragen komt er hoofdzakelijk op neer dat geverifieerd wordt of de kandidaat-student aan alle in de wet vermelde voorwaarden voldoet, met name dat hij een inschrijving in de hoedanigheid van regelmatige student die aan de wettelijke voorschriften voldoet overlegt, dat hij aan alle

voorwaarden voldoet om zich voor de geplande studies in te kunnen schrijven en dat hij over een toereikende financiële dekking beschikt, om te voorkomen dat hij ten laste valt van de Belgische openbare overheden. De gegrondheid van de visumaanvraag wordt eveneens geverifieerd. Er wordt met name nagegaan of de studieplannen van de vreemdeling en de door hem voorgelegde documenten op elkaar afgestemd zijn.

Er moet worden opgemerkt dat de DVZ niet alle visumaanvragen met het oog op studies die bij de Belgische diplomatieke vertegenwoordigingen in het buitenland worden ingediend ontvangt. Deze vertegenwoordigingen beschikken over een principiële delegatie die hen in staat stelt om dit type visum af te geven indien het dossier aan de wettelijke voorwaarden voldoet en er geen enkele twijfel bestaat met betrekking tot de gegrondheid van de aanvraag. De cijfers waarover de DVZ beschikt zijn dus slechts gedeeltelijk en weerspiegelen slechts een deel van het fenomeen.

Aanvragen die in 2012 behandeld werden door het bureau Lang Verblijf Studenten

Tijdens het jaar 2012 werden **3.287 aanvragen** voor een MVV voor studies behandeld door de dienst. De genomen beslissingen zijn als volgt verdeeld :

Behandelde aanvragen				
	Akkoord	Weigering	Opschorting	Totaal
Art. 58	942	1.409	27	2.378
Art. 9	212	588	2	802
Middelbaar onderwijs	19	31	0	50
GH-10bis	1	19	0	20
Beursstudenten, stagiairs & onderzoekers	37	0	0	37
Totaal	1.210	2.028	29	3.287

Analyse van de statistieken

- De aanvragen die gebaseerd zijn op een attest dat afgegeven wordt door een « door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling» (art. 58) zijn goed voor iets meer dan **72 %** van het totaal aantal aanvragen. Slechts 40 % van de aanvragen die in dit kader worden ingediend worden afgesloten met een positieve beslissing tot afgifte van het visum;
- De privé-scholen (art. 9) zijn goed voor iets minder dan **25 %** van het totaal aantal aanvragen. In deze categorie bedraagt het weigeringspercentage bijna 75 %;
- In totaal wordt aan **37 %** van de aanvragen die door de dienst worden ontvangen een positief gevolg gegeven.

Verdeling van de aanvragen per nationaliteit

De onderstaande tabel bevat de 5 belangrijkste nationaliteiten waarvoor de aanvragen voor een MVV behandeld werden door het bureau Lang Verblijf Studenten.

	Landen	Aantal aanvragen
1.	Kameroen	1.029
2.	Marokko	342
3.	Congo (DRC)	306
4.	Algerije	136
5.	Nigeria	102

Het is geen verrassing om vast te stellen dat de top 3 van de behandelde nationaliteiten, met Kameroen op de eerste plaats, al verschillende jaren niet veranderd is. Er moet echter gewezen worden op de duidelijke daling van het aantal aanvragen die door Marokkanen ingediend worden en op de merkwaardige vijfde plaats van Nigeria.

Visumaanvragen die van 2008 tot 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken behandeld werden

2008	2009	2010	2011	2012
2.820	2.859	3.067	2.951	3.433

Tussen 2008 en 2012 is het aantal aanvragen voor een MVV voor studies die aan de DVZ voorgelegd worden met 18 % gestegen. De stijging was constant, behalve in 2011, toen een lichte daling geregistreerd werd. De stijging tussen 2011 en 2012 was daarentegen de belangrijkste stijging die voor die periode geregistreerd werd.

Aantal visa die van 2008 tot 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken afgegeven werden

2008	2009	2010	2011	2012
1.145 (40 %)	1.002 (35 %)	1.090 (35 %)	926 (32 %)	1.193 (35 %)

Van 2008 tot 2012 is het aantal afgegeven visa met het oog op studies vrij stabiel gebleven (een stijging van nauwelijks 4 %), terwijl het aantal aanvragen die gedurende dezelfde ingediend werden met 18 % gestegen is. Ondanks deze stijging is het percentage van de afgegeven visa gedaald (van een afgiftepercentage van 40 % in 2008 naar 35 % in 2012). Het jaar 2011 werd door een lichte daling, zowel op het niveau van het aantal visumaanvragen als op het niveau van de toegekende visa, gekenmerkt.

Totaal aantal aanvragen voor een MVV met het oog op studies in 2012

Aangezien de Belgische diplomatieke en consulaire posten in het buitenland bevoegd zijn om visa af te geven is de FOD Buitenlandse Zaken de enige dienst die beschikt over het totaal aantal visumaanvragen die met het oog op studies ingediend worden. Volgens het door deze FOD meegedeeld cijfer werden in 2012 **9.438** aanvragen voor een MVV ingediend.

Akkoord		Weigering		Opschorting	Lopend	Diversen	Totaal
OK	GO	XO	XX				
5.626	1.148	270	1.767	67	47	259	9.438
6.774 (73,5 %)		2.037 (22,5 %)		67 (0,7 %)	47 (0,3 %)	259 (3 %)	

In totaal werd de machtiging tot verblijf voor studies in bijna **72 %** van de gevallen afgegeven. De dossiers die, omwille van uiteenlopende moeilijkheden, voor een beslissing aan de DVZ worden doorgegeven zijn goed voor slechts 30 % van de gevallen! Het is logisch dat van deze 30 % aan slechts 40 % van de gevallen een positief gevolg gegeven werd. Voor de 70 % dossiers die niet aan de Dienst werden voorgelegd werd slechts in 62 % van de gevallen een visum afgegeven.

Verdeling van de aanvragen per nationaliteit

De verschillende nationaliteiten die het vaakst een MVV hebben aangevraagd zijn als volgt verdeeld :

	Landen	Aantal aanvragen
1.	Kameroen	1.330
2.	Marokko	753
3.	Verenigde Staten	724
4.	China	497
5.	Turkije	462

Afgezien van de eerste twee nationaliteiten vindt men de andere nationaliteiten niet terug in de tabel van de nationaliteiten waarmee men het vaakst geconfronteerd wordt bij het bureau. De in de Verenigde Staten ingediende dossiers worden door de posten ter plaatse behandeld. In 86 % van de gevallen wordt het visum ambtshalve afgegeven. Voor China wordt het visum in 90 % van de gevallen ambtshalve afgegeven ! De vijfde plaats die door Turkije bekleed wordt, is onverwacht. In het geval van Turkije wordt het visum in 78 % van de gevallen ambtshalve afgegeven.

Verdeling van de afgegeven visa per nationaliteit

De nationaliteiten waaraan het grootste aantal visa afgegeven werden zijn :

	Landen	Aantal afgegeven visa
1.	Verenigde Staten	697
2.	Kameroen	591
3.	China	478
4.	Turkije	407
5.	Canada	339

Afgezien van Kameroen worden aan de andere landen zeer veel visa ambtshalve afgegeven. Marokko is het land met het laagste afgiftepercentage (slechts 35 % positieve beslissingen).

Belangrijkste problemen waarmee men geconfronteerd wordt

1) Bepaling van de solvabiliteit van de garant

Momenteel voorzien interne instructies die naar de diplomatieke en consulaire posten gestuurd worden dat, indien de garant van een student in het buitenland verblijft, zijn financiële capaciteit om de kosten van een buitenlandse student in België ten laste te nemen bepaald wordt door de post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats. Indien de post oordeelt dat de garant solvabel is, wordt de vermelding « voldoende solvabiliteit » aangebracht op de verbintenis tot tenlasteneming. Indien de solvabiliteit daarentegen ontoereikend is, wordt er geen enkele vermelding aangebracht op de bijlage 32. Indien het dossier naar de DVZ wordt gestuurd met een bijlage 32 die niet voorzien is van de vermelding met betrekking tot de solvabiliteit wordt de aanvraag normaal gezien geweigerd, omdat een toereikende financiële dekking ontbreekt. Als gevolg van dit systeem werden de gemeentebesturen op de hoogte gebracht van het feit dat de voorgelegde verbintenis tot tenlasteneming eveneens voorzien moet zijn van deze vermelding vooraleer ze de verlenging van het verblijf kunnen toestaan.

2) Laattijdige indiening van de visumaanvragen

Jaar na jaar komen de visumaanvragen steeds later aan bij het bureau. Indien men dit systeem grondiger analyseert, stelt men vast dat deze laattijdigheid meestal te maken heeft met het systeem voor de ontvangst van de dossiers dat door de post werd ingevoerd. Het gaat hoofdzakelijk om de in Yaoundé ingediende aanvragen (ter herinnering : het grootste aantal!). In Yaoundé wordt de geprivilegieerde periode die aan de studenten wordt toegekend veel te laat georganiseerd.

Deze laattijdigheid van de aanvragen heeft gevolgen voor het gehele beheer van de dienst. Tijdens piekperiodes voor de visumaanvragen versterken ambtenaren van de cel « verblijf » de cel « visa ». Door de piekperiode uit te breiden over een periode van het jaar waarin er enorm veel aanvragen voor een verlenging van het verblijf worden ingediend leidt het inhalen

van de achterstand op het gebied van de visa tot een belangrijke achterstand op het gebied van de aanvragen met betrekking tot het verblijf.

Om dit probleem op te lossen zou de indiening van de visumaanvragen beperkt moeten zijn tot de periode van midden juni tot midden augustus. Dit zou het mogelijk maken om de aanvragen op tijd voor het begin van het academisch jaar te behandelen.

II.2.2. Verblijf van de studenten

Op het niveau van het verblijf bestaat het werk hoofdzakelijk uit de afgifte van de verblijfstitel en de jaarlijkse verlenging van die verblijfstitel, ondanks het feit dat de gemeentebesturen over een aanzienlijke bevoegdheid beschikken op dit gebied. Een logisch gevolg van de jaarlijkse verlenging is dat moet worden geverifieerd of de student zijn studies effectief voortzet (inschrijving in orde, zich aanbieden voor examens, vooruitgang in het kader van de studies) en voldoet aan de voorwaarden met betrekking tot de financiële dekking van zijn verblijf (tenlasteneming door een derde of studiebeurs en afwezigheid van hulp door de Belgische openbare overheden). Deze controle maakt het ook mogelijk om te strijden tegen de fraude die door de studenten zou kunnen worden gepleegd om hun verblijf te verlengen of om financiële hulp te bekomen. Hiervoor zou een jaarlijkse revisie van alle dossiers van de vreemdelingen die geen EU-onderdaan zijn en die in de hoedanigheid van student ingeschreven zijn in België noodzakelijk zijn. Momenteel is dit niet mogelijk.

Aantal geregistreerde aanvragen en genomen beslissingen

Tijdens het afgelopen jaar werden **6.062 nieuwe aanvragen** geregistreerd. De aanvragen zijn als volgt verdeeld :

	Geregistreerd in 2012
Afgifte en verlenging van de verblijfstitel	3.310
Machtiging tot verblijf (art. 58 en 9bis)	411
Verandering van school (erkend > privé)	74
Diversen (hernieuwde inschrijvingen, tussenkomsten, adviezen ...)	2.267
Totaal	6.062

Gedurende dezelfde periode werden, **3.743 beslissingen** genomen. De dienst heeft dus op **62 %** van de geregistreerde aanvragen een antwoord gegeven.

	Geregistreerd in 2012
Machtiging tot verblijf (art. 58)	273
Machtiging tot verblijf – privé-scholen (art. 9bis)	68
Afgifte en verlenging van de verblijfstitel	2.974
Verandering van instelling	119
Einde verblijf	197
Diversen (hernieuwde inschrijvingen, tussenkomsten, adviezen, opvolging ...)	112
Totaal	3.743

Verdeling per nationaliteit

De onderstaande tabel bevat de belangrijkste nationaliteiten waarvoor aanvragen met betrekking tot het verblijf van studenten behandeld werden door het bureau Lang Verblijf Studenten.

	Landen	Aantal aanvragen
1.	Marokko	839
2.	Kameroen	627
3.	Congo (DRC)	385
4.	China	171
5.	Algerije	134

Aantal aanvragen met betrekking tot het verblijf die van 2008 tot 2012 behandeld werden

2008	2009	2010	2011	2012
2.077	2.572	2.735	2.959	3.743

Net zoals de visumaanvragen is het aantal aanvragen die behandeld worden door het bureau LV Studenten, afdeling Verblijf, van 2008 tot 2012 voortdurend gestegen. Gedurende een periode van 5 jaar was er in totaal sprake van een stijging van 45 %. De spectaculairste stijging werd tussen 2011 en 2012 geregistreerd. Een van de factoren die deze stijging verklaren is de steeds complexere organisatie van het hoger onderwijs, die op het niveau van de gemeentebesturen voor twijfel met betrekking tot de mogelijkheden tot verlenging zorgt. De gemeentebesturen geven er de voorkeur aan om de aanvragen naar de Dienst te sturen, in plaats van er zelf een antwoord op te geven.

Aantal aanvragen per type van 2008 tot 2012

	2008	2009	2010	2011	2012
Regularisatie – art. 58	247	273	464	256	273
Regularisatie – art. 9	57	93	90	55	68
Afgifte verblijfstitel	214	299	309	309	339
Verlenging verblijfstitel	1.258	1.586	1.510	1.955	2.632
Verwijderingsmaatregelen	157	154	138	197	197

Uit deze tabel blijkt dat de belangrijkste taak van het bureau bestaat uit het beantwoorden van de aanvragen voor een verlenging van het verblijf. Gedurende de betrokken periode is dit soort aanvragen eveneens op spectaculaire wijze gestegen (stijging van meer dan 50 % in 5 jaar). De belangrijkste reden van deze stijging werd hierboven al uiteengezet.

Belangrijkste moeilijkheden

1) Evolutie van de organisatie van het hoger onderwijs in België

Het hoger onderwijs in België wordt al enkele jaren volop gereorganiseerd, om zo het Verdrag van Bologna, dat de creatie van een Europese studieruimte en de mobiliteit van de studenten tussen de verschillende landen bevordert, toe te passen. De oude structuur, die de studies in academische jaren organiseerde, is volledig verdwenen : de studies worden georganiseerd in opleidingsmodules en opleidingseenheden die van jaar tot jaar kapitaliseerbaar zijn. Met betrekking tot deze nieuwe organisatie heeft de wet van 15.12.1980 geen enkele wijziging ondergaan. Onze wettelijke basis is niet echt meer afgestemd op de realiteit op het terrein, waardoor het werk van de dienst steeds moeilijker wordt gemaakt. Het wordt met name steeds moeilijker om de vooruitgang van de studenten in het kader van hun studies te bepalen.

2) Bepaling van het precieze statuut van de vreemdeling

Momenteel definieert de wet twee duidelijke statuten : de student (artikelen 58 tot 61) en de onderzoeker in het kader van een gastovereenkomst (artikelen 61/10 tot 61/13). Deze twee statuten leveren geen problemen op wat de verdeling van de bevoegdheden betreft, maar dit geldt niet voor de statuten die tussen deze twee statuten gesitueerd zijn (bijvoorbeeld stagiairs na de studies, specialisatiestage in een ziekenhuis, onderzoeken in het kader van studies die in het buitenland gevolgd worden).

Dezelfde vragen worden iedere keer opnieuw gesteld : wat is zijn hoofdactiviteit in België ? Is hij als regelmatige student ingeschreven aan een universiteit of een hogeschool? Past de geplande activiteit in het kader van de studies ? Moet hij over een arbeidskaart beschikken ? Om dit soort probleem op te kunnen lossen wordt de creatie van een **zogenaamd wetenschappelijk visum** momenteel bestudeerd.

3) Verificatie van de beurzen die uitgaan van de overheden van het land van herkomst

Om de vernieuwing van hun verblijfstitel te bekomen, tonen sommige studenten een attest dat uitgaat van de ambassade van hun land van herkomst in Brussel. Volgens dit attest ontvangen ze een beurs van hun regering of blijven ze in hun land van herkomst de helft van hun salaris ontvangen. Het maandelijkse bedrag van de beurs is over het algemeen vrij groot, maar kan niet geverifieerd worden. Bijgevolg wordt een bewijs van de effectieve storting van de beurs geëist.

II.2.3. Conclusie

Met het oog op de stijging van het aantal visumaanvragen die aan de DVZ worden voorgelegd, hun toenemende complexiteit en hun laattijdigheid kon de behandelingstermijn van 3 weken tijdens de piekperiode van 2012 niet behouden blijven.

Er werd in het bijzonder aandacht besteed aan de verificatie van de aanvragen die afkomstig waren uit gevoeligere landen op het gebied van de migratie.

Op het niveau van het verblijf heeft de aanzienlijke stijging van het aantal dossiers die door de gemeentebesturen voorgelegd worden tot gevolg gehad dat de behandelingstermijnen langer werden. Er werd voorrang verleend aan de aanvragen voor de verlenging van een verblijfstitel en, in het kader van deze categorie, aan de positieve dossiers, om de studenten die administratief gezien in orde zijn zo weinig mogelijk te straffen.

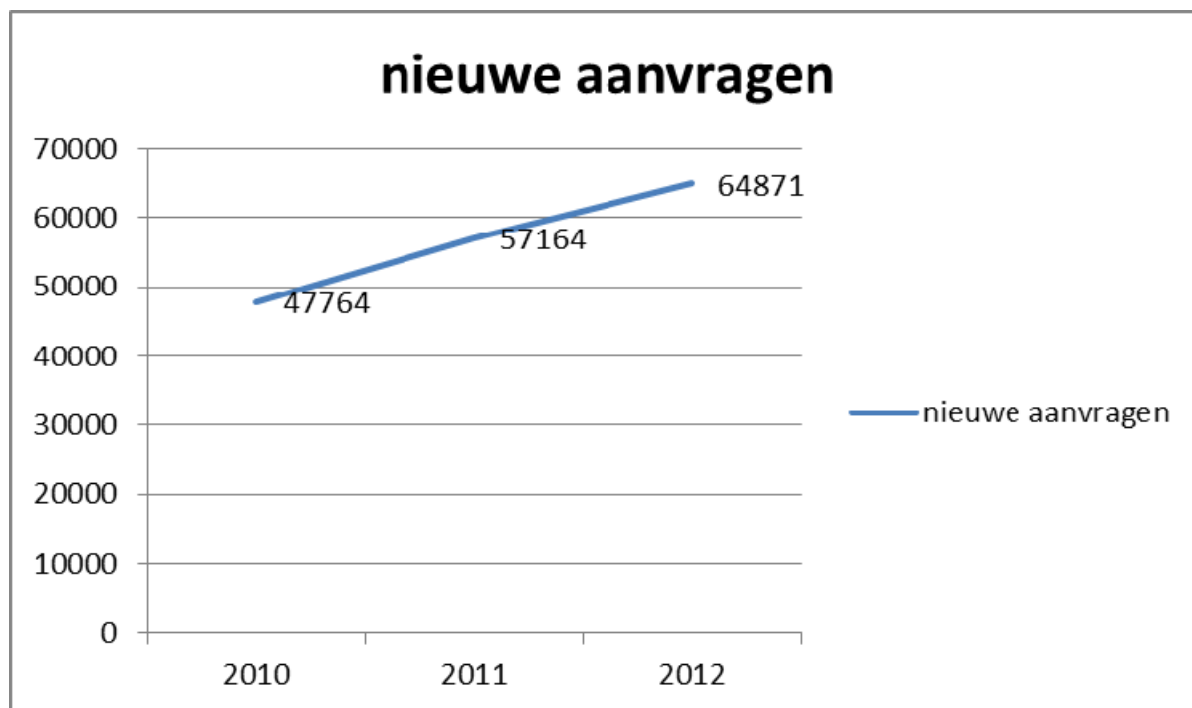
Er wordt in het bijzonder aandacht besteed aan de strijd tegen de frauduleuze documenten die voorgelegd worden om een inschrijving in het Belgisch hoger onderwijs of een machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student, of de verlenging van deze machtiging, te bekomen. Er wordt regelmatig contact opgenomen met de academische overheden van de verschillende onderwijsinstellingen.

II.3. Lang Verblijf / EU

De EU-sectie is de laatste tijd veel in het nieuws gekomen door het aantal intrekkingen van verblijfsdocumenten wegens een onredelijke belasting van de sociale zekerheid. Deze sectie doet evenwel veel meer. Zo ondersteunt ze de gemeente bij het toestaan of weigeren van een verblijfsaanvraag (bijlage 20). In bepaalde gevallen neemt de sectie zelf een weigering van de verblijfsaanvraag (de bijlage 20). De sectie is ook bevoegd voor het nemen van beslissingen duurzaam verblijfsrecht (bijlage 22). Ze staat de gemeente bij indien een EU-onderdaan een herinschrijving aanvraagt. En zoals hierboven reeds vermeld, kan ze het

verblijf intrekken van de EU-onderdaan als hij niet meer voldoet aan de verblijfsvoorwaarden of een onredelijke belasting betekent voor de sociale zekerheid.

De laatste jaren is het aantal verblijfsaanvragen voor EU-onderdanen enorm gestegen. In twee jaar tijd is het aantal aanvragen met bijna 20.000 gestegen. Onderstaande grafiek toont de evolutie van de verblijfsaanvragen van EU-onderdanen. De gegevens komen uit het Rijksregister.

De nieuwe aanvragen kunnen we ook opsplitsen per nationaliteit.

Onderstaande tabel heeft de top 20 weer van de nieuwe aanvragen per nationaliteit die ingediend werden in het jaar 2012. Daarnaast werd die top vergeleken met de vorige jaren. Frankrijk blijft nog steeds het meest voorkomende migratieland, maar het aantal nieuwelingen blijft wel stabiel in vergelijking met Roemenië, Bulgarije, Griekenland en Slowakije, Roemenië en Bulgarije zijn de sterkste stijgers. Hier moet wel enige nuance worden gemaakt. Voor 2012 kregen werknemers van Bulgarije en Roemenië die in het bezit waren van een arbeidskaart, een inschrijving in het vreemdelingenregister door middel van een A- kaart. Vanaf 2012 konden deze burgers een verklaring tot inschrijving (E kaart) aanvragen bij de gemeente via een bijlage 19. In de tabel werd enkel de bijlage 19 geteld. Indien we dus rekening houden met de werknemers van Roemenië en Bulgarije zou dit cijfers dus nog hoger liggen.

Landen	2012	2011	2010
Frankrijk	10.903	10.828	9.618
Roemenië	9.926	7.674	5.519
Nederland	8.600	8.234	7.306
Polen	7.888	7.828	7.076
Spanje	5.005	4.075	3.519
Bulgarije	4.495	3.585	2.368
Italië	4.226	3.635	3.091
Portugal	3.965	2.735	2.213
Duitsland	2.164	2.022	1.906
Verenigd Koninkrijk	1.360	1.338	1.270

Landen	2012	2011	2010
Griekenland	1.269	752	510
Slowakije	1.261	1.025	554
Hongarije	969	742	542
Tsjechië	421	392	254
Ierland	349	305	254
Zweden	312	290	272
Litouwen	285	244	275
Letland	247	301	193
Luxemburg	195	191	174
Finland	192	154	189

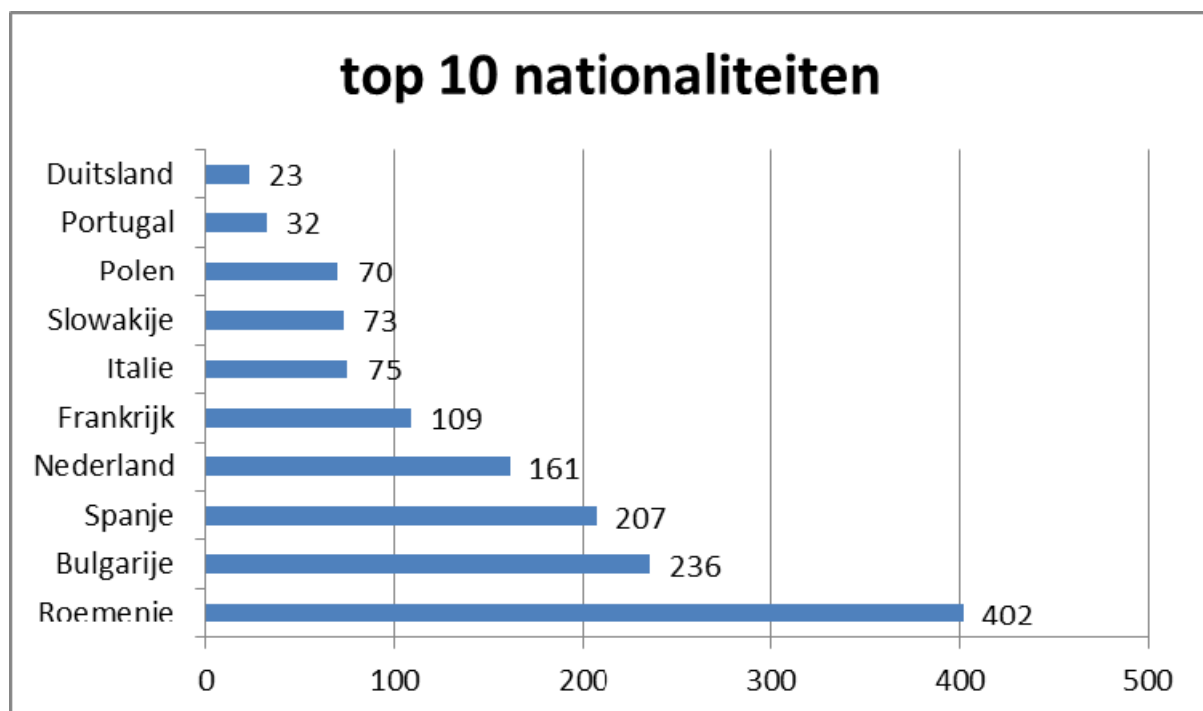
II.3.1. Intrekkingen

Artikel 42bis van de wet van 15/12/1980 bepaalt dat het verblijf van EU-burgers ingetrokken kan worden als ze niet meer voldoen aan de initiële verblijfsvoorwaarden of indien hij of zij een onredelijke belasting vormt voor het sociaal bijstandstelsel van het Rijk.

In 2012 heeft de DVZ aan 2.407 EU-burgers (inclusief familieleden) een einde gesteld aan hun verblijf. Deze beslissingen worden genomen met een bijlage 21 en zijn voor 95 % gebaseerd op art. 42bis van de wet van 15/12/1980. Slechts een miniem aantal werd gemotiveerd op basis van art. 42septies van de wet van 15/12/1980 (beëindiging van verblijf wegens fraude).

1.918 EU-burgers, samen met hun familieleden, kregen in 2012 een einde aan hun verblijf op basis van een onredelijke belasting van het sociaal zekerheidssysteem. 489 EU-burgers hebben dus een bijlage 21 gekregen op basis van andere redenen.

In onderstaande tabel vindt u een top 10 van de nationaliteiten wiens verblijfsvergunning werd ingetrokken voor zowel een onredelijke belasting van het sociaal zekerheidssysteem als op andere redenen.

De verhoging ten opzichte van vorig jaar (in 2011 werden er 1.542 verblijven beëindigd) is enerzijds te wijten aan een betere opvolging van de dossiers en anderzijds aan de toegang via de Kruispuntbank sociale zekerheid. Sinds juli 2011 krijgt immers gegevens van alle EU-burgers die ingeschreven zijn in het wachtregister of vreemdelingenregister en die leefloon of een equivalent van leefloon genieten.

II.4. Lang Verblijf / Fraudecel

II.4.1. Inleiding

De cel bij lang verblijf heeft de bevoegdheid om fraudedossiers te onderzoeken en beslist nadien of de verblijfsvergunning al dan niet in te trekken nadat de fraude is ontdekt.

De fraudecel neemt enkel beslissingen indien de vreemdeling reeds gemachtigd of gevestigd is tot een verblijf van meer dan 3 maanden. Ook wordt het verblijf onderzocht bij een veroordeling voor schijnhuwelijk of nietigheidsverklaring van huwelijk, bij detectie van valse EU-burgers, bij detectie van fraude bij gezinshereniging en bij detectie van fraude nadat de vreemdeling geregulariseerd is.

II.4.2. Cijfergegevens

In 2012 heeft de fraudecel 2.982 beslissingen genomen. Dit zijn er 450 meer dan in het jaar 2011 (2.532 beslissingen).

233 verblijfsvergunningen werden beëindigd door de fraudecel. De fraudegevallen kan men hoofdzakelijk onderverdelen in fraude bij huwelijken, valse EU-burgers, beëindigen van het verblijf wegens intrekking vluchtelingenstatus, fraude bij regularisaties.

Sinds de omzetting van de terugkeerrichtlijn kan België in bepaalde gevallen ook een inreisverbod afleveren aan vreemdelingen. Zo voorziet de wet in een inreisverbod van maximum 5 jaar voor vreemdelingen die fraude hebben gepleegd of onwettige middelen hebben gebruikt om toegelaten te worden tot het verblijf of om dit recht te behouden. Op die basis heeft de cel fraude al 40 inreisverboden opgelegd.

II.4.2.1. Fraude bij huwelijken

De fraudecel heeft in 2012 het verblijf ingetrokken of beëindigd van 118 vreemdelingen die veroordeeld werden voor het aangaan van een schijnhuwelijk, vreemdelingen die hun huwelijk nietig zagen verklaard worden door de rechtbank of die als een gevolg van een schijnhuwelijk hun verblijf kregen. Ook vinden we hier de vreemdelingen terug die gefraudeerd hebben met valse huwelijksaktes. Het betreft hier vooral vreemdelingen van Marokkaanse nationaliteit (34 vreemdelingen) en Turkije (28 vreemdelingen).

II.4.2.2. Valse EU-burgers

De fraudecel wordt vaak geconfronteerd met vreemdelingen die op basis van valse EU-identiteitskaarten een verblijf bekwamen. De cel behandelt enkel de gevallen van vreemdelingen die al een verblijf hebben. Indien de verblijfsprocedure van de vreemdeling nog lopende is, dan wordt dit behandeld door de cel EU. Cijfers over valse EU-onderdanen in procedure zijn niet bekend gezien de gemeente ook zelf een beslissing kan nemen om de aanvraag niet in overweging te nemen.

In 2012 heeft de fraudecel 41 verblijfsvergunningen beëindigd omdat de E kaart of E+ kaart werd bekomen door vreemdelingen met valse EU identiteitskaarten.

In vergelijking met vorig jaar betreft het een daling van het aantal intrekkingen. De daling is waarschijnlijk niet te wijten aan een verminderd gebruik van frauduleuze documenten, maar aan de groter instroom van EU onderdanen. De gemeenten controleren niet meer systematisch het verblijfsdocument van de EU burger.

Het betreft in hoofdzaak valse Portugezen (14 verblijfsvergunningen).

II.4.2.3. Beeindiging van het verblijf op basis van een intrekking van het statuut van erkend vluchteling

Het CGVS is bevoegd voor de erkenning van het statuut van vluchteling. Ook kan het CGVS het statuut intrekken conform art. 57/6 van dat wet van 15/12/1980. Tegen deze beslissing is ook een schorsend beroep mogelijk bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Als blijkt dat de vreemdeling fraude heeft gepleegd om zo verblijf te bekomen als erkend vluchteling, dan kan de DVZ beslissen om ook het verblijf van de vreemdeling in te trekken. DVZ kan dit echter enkel maar doen indien de termijn voor het schorsingsberoep verlopen is of indien de Raad voor Vreemdelingenbetwisting de beslissing tot intrekking heeft bevestigd.

In het jaar 2012 heeft DVZ het verblijf ingetrokken van 12 vreemdelingen. Het betrof hier 6 vreemdelingen van Russische nationaliteit of origine, 2 Rwanandezen, 1 Albanier, 1 Congolees en 1 vreemdeling van Israëliëse origine.

II.4.2.4. Fraude vastgesteld na regularisatie

In het jaar 2012 heeft de fraudecel 61 verblijfsvergunningen ingetrokken nadat de DVZ op de hoogte werd gesteld van fraude. Het betreffen hier dossiers waar de vreemdeling valse verklaringen en/of valse documenten heeft voorgelegd die doorslaggevend waren om zijn regularisatie te bekomen, maar waar pas achteraf de fraude ontdekt wordt.

De twee grootste nationaliteiten waren Albanezen (Kosovaren) met 13 personen, 8 valse Irakezen (Jordaniërs).

III. De Dienst Gezinshereniging

III.1. Bevoegdheden van de Dienst Gezinshereniging

De Dienst Gezinshereniging behandelt de verzoeken tot gezinshereniging op grond van de artikelen 10, 10bis van de wet van 15 december 1980 (verzoek tot gezinshereniging met een niet-Europeaan) en op grond van de artikelen 40bis en 40ter van dezelfde wet (verzoek tot gezinshereniging met een burger van de Unie of een Belg).

De wetswijzigingen van 08/07/2011, die op 22/09/2011 van kracht zijn geworden, hebben nieuwe voorwaarden opgelegd in het kader van een gezinshereniging met een onderdaan van een derde land (artikel 10/10bis) of met een Belg (artikel 40ter).

Met betrekking tot de meest recente wetswijzigingen van 25/04/2007 werd er daarentegen geen enkele voorwaarde toegevoegd voor de gezinshereniging met een burger van de Europese Unie (artikel 40bis). Er werd enkel een behandelingstermijn van 6 maanden opgelegd.

Herinnering belangrijkste wijzigingen

- De vervoegde vreemdeling die een onderdaan van een derde land is of de Belg zal moeten bewijzen dat hij over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen beschikt, om in zijn eigen behoeften en die van zijn familie te voorzien. Hij moet eveneens over toereikende huisvesting beschikken, om zijn familieleden die hem willen vervoegen te kunnen ontvangen, en over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hemzelf en zijn familieleden dekt.
Er werden echter uitzonderingen voorzien voor de familieleden van erkende vluchtelingen of van vreemdelingen die van de subsidiaire bescherming genieten;
- Wat de toelaatbare familieleden betreft, heeft de wetgever een minimumleeftijd van 21 jaar vastgelegd, op het niveau van de echtgenoot, van de partner met wie hij verbonden is door een geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig met het huwelijk wordt beschouwd of met wie hij verbonden is door een overeenkomstig een wet geregistreerd partnerschap. In het kader van een gezinshereniging met een onderdaan van een derde land kan deze minimumleeftijd echter tot 18 jaar teruggebracht worden, indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap reeds vóór de aankomst van de vervoegde vreemdeling bestond;
- De bloedverwanten in opgaande lijn kunnen niet meer genieten van de gezinshereniging, terwijl de vader en moeder van een Belgische minderjarige er nu van kunnen genieten;
- In het kader van een gezinshereniging met een onderdaan van een derde land heeft de wetgever een minimale duur voor het wettelijk verblijf opgelegd.
De familieleden van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in België of gemachtigd is om er zich te vestigen (artikel 10) zullen pas na een periode van 12 maanden na de afgifte van de verblijfstitel van de vervoegde vreemdeling van de gezinshereniging kunnen genieten.
Deze termijn van 12 maanden vervalt indien de echtelijke band of het partnerschap reeds bestond vooraleer de vervoegde vreemdeling in het Rijk aankwam, of indien ze een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben;
- Er werden behandelingstermijnen opgelegd, namelijk een termijn van 6 maanden, eventueel 2 x met 3 maanden verlengd, in het kader van een gezinshereniging met een onderdaan van een derde land en een termijn van 6 maanden, zonder mogelijkheid tot verlenging, in het kader van een gezinshereniging met een burger van de Europese Unie of een Belg.

De wetgever heeft geen specifieke integratievoorwaarden opgelegd voor het bekomen van een gezinshereniging. Er moet echter rekening gehouden worden met de integratie van het familielid vooraleer men een uitspraak doet over een eventuele intrekking van de verblijfstitel, indien de met de gezinshereniging verbonden voorwaarden niet gerespecteerd worden. De termijn in het kader van het onderzoek van een eventuele intrekking van de verblijfstitel bedraagt nu 3 jaar, zonder dat men moet aantonen dat er sprake is van een schijnsituatie.

III.2. Evolutie van de beveiligde DNA-procedure in het kader van de aanvragen voor een visum “gezinshereniging”

De bepalingen van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen die betrekking hebben op de gezinshereniging vereisen dat het bewijs van de verwantschapsband tussen de aanvrager en de persoon met wie men wordt herenigd wordt overgelegd.

Om het niet bewijskrachtig karakter van bepaalde documenten van de burgerlijke stand of de afwezigheid van die documenten, als gevolg van de vernietiging van de registers van de burgerlijke stand, te compenseren, hebben de FOD Buitenlandse Zaken en de FOD Binnenlandse Zaken een beveiligde procedure uitgewerkt en ingevoerd. Dankzij deze procedure kunnen de aanvragers die dat wensen een beroep doen op de DNA-procedure om de afstammingsband vast te stellen, in het kader van een aanvraag voor een visum "gezinshereniging" op grond van artikel 40bis/ter of artikel 10/10bis van de wet van 15 december 1980.

Deze mogelijkheid die de aanvrager wordt aangeboden past in het kader van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het kind, aangezien de zo uitgevoerde genetische test het mogelijk maakt om de gezinshereniging te bevorderen.

In september 2003 werd deze beveiligde procedure bij 8 diplomatieke of consulaire posten opgestart.

Ze werd aangepast, rekening houdend met de problemen waarmee men geconfronteerd werd (problemen in verband met de verplaatsing tijdens de bloedafname, het agressieve karakter van deze afname, het feit dat het onmogelijk is om het vloeibare bloed naar Aziatische landen te transporteren ...), en de voorkeur werd gegeven aan de afname van bloeddruppels als nieuwe methode om bloed af te nemen.

Deze nieuwe procedure werd uitgebreid tot 33 posten (Abidjan, Addis Abeba, Islamabad, Kinshasa, Lagos, Lubumbashi, New Delhi, Peking, Shanghai, Kigali, Nairobi, Dakar, Bangkok, Manilla, Kampala, Bujumbura, Yaoundé, Caracas, Teheran, Cotonou, Kanton + Bogota, Kingston, Johannesburg, Damas, Amman, Conakry, Ouagadougou, Bamako, Brazzaville, Luanda, Dar Es Salaam en Riyad).

Bovendien is het, in voorkomend geval, mogelijk om deze procedure in uitzonderlijke gevallen uit te breiden tot andere Belgische ambassades of consulaten-generaal.

Statistieken

* In de loop van het jaar 2012

Aantal nieuwe aanvragen voor DNA-tests (bijlage 2) : 1.129 voor 641 dossiers.

Aantal gevallen waarin afstand werd gedaan van de procedure : 17 aanvragen voor 14 dossiers.

Aantal uitgevoerde tests = 975 tests (913 positieve en 62 negatieve tests) voor 551 dossiers.

* Sinds het begin van deze procedure (van september 2003 tot 31 december 2012) werden 8.740 aanvragen voor DNA-tests (4.623 dossiers) ingediend.

Nadat ze afstand hadden gedaan van de procedure of meegedeeld hebben dat ze niet meer geïnteresseerd waren heeft men voor 646 personen (315 dossiers) geen beroep gedaan op een test. Daardoor komt het totaal aantal op 8.094 aanvragers voor 4.308 dossiers te staan.
Reeds uitgevoerde tests = 7.683 aanvragen (voor 4.085 dossiers), waarvan;
7.190 een positief resultaat hebben opgeleverd;
493 een negatief resultaat hebben opgeleverd.

De belangrijkste posten zijn Abidjan, voor Ghana (ongeveer 24,10 %), Kinshasa (ongeveer 16,92 %) en Islamabad (voor de Afghansen en Pakistani) (ongeveer 11,84 %) (weinig dossiers, maar zeer grote families).

Men stelt vast dat ongeveer 6,41 % van het totaal aantal uitgevoerde tests negatief is.

In detail :

- Voor Ghana : ongeveer 11,71 % van de tests is negatief;
- Voor Kinshasa : ongeveer 8 % van de tests is negatief;
- Voor Islamabad : ongeveer 0,65 % van de tests is negatief.

III.3. Activiteiten van de Dienst Visa Gezinshereniging

Op het niveau van het bureau Visa

Het Bureau Visa (tweetalige cel) behandelt aanvragen voor een visum gezinshereniging die in het buitenland via de diplomatieke en consulaire post werden ingediend

In het kader van de delegaties van bevoegdheden die aan hen werden toegekend kunnen de diplomatieke of consulaire posten een visum dat in het kader van een gezinshereniging gevraagd wordt ambtshalve afgeven.

De hieronder vermelde cijfers bieden dus geen volledig overzicht van de problematiek van de gezinshereniging, maar ze geven wel een beeld van de activiteit van de dienst :

16.172 aanvragen voor een visum gezinshereniging werden voor behandeling aan de DVZ overgemaakt, waaronder 1.401 wegens herziening, met inbegrip van 834 heropeningen wegens afsluiting van de DNA-procedure (in plaats van 15.824 aanvragen, waaronder 130 wegens herziening).

20.641 beslissingen werden genomen, waaronder : 17.976 definitieve beslissingen + 2.665 « opschortingen ».

In detail :

- 8.064 beslissingen om een visum toe te kennen (44,86 %) (in plaats van 11.330 toekenningen (63,7 %));
- 9.912 beslissingen om een visum te weigeren (55,14 %) (in plaats van **6.467** weigeringen (36,3 %)), waarvan :
 - 4.862 genomen werden omdat de nieuwe criteria van de wet van 8 juli 2011 niet gerespecteerd werden;
 - 267 in het kader van de strijd tegen de schijnhuwelijken genomen werden (afwijzingen schijnhuwelijken).
- 2.665 beslissingen tot opschorting, waaronder :
 - 2.279 of 85,5 %, in afwachting van de overlegging van aanvullende documenten;
 - 333 of 12,5 %, in afwachting van het advies dat door het parket wordt uitgebracht na een onderzoek dat door het parket in het kader van de strijd tegen de schijnhuwelijken wordt uitgevoerd;
 - 53 voor België-route (2 %).

Het bureau Visa behandelt eveneens de aanvragen voor een C-visum, met het oog op een huwelijk en samenwoning

- In het kader van de visumaanvragen met het oog op een huwelijk werden 931 beslissingen genomen, waaronder : 630 definitieve beslissingen (358 akkoorden + 261 weigeringen + 11 zonder voorwerp);
301 beslissingen tot opschorting, waaronder 121 wegens onderzoeken bij het parket;
- In het kader van de visumaanvragen met het oog op samenwoning werden 334 beslissingen genomen, waaronder : 273 definitieve beslissingen (162 akkoorden + 110 weigeringen + 1 zonder voorwerp);
61 beslissingen tot opschorting.

Op het niveau van het bureau verblijf

Het Bureau Verblijf (Franstalige en Nederlandstalige cel) houdt zich bezig met de behandeling van de verzoeken tot gezinshereniging die in België worden ingediend en de opvolging van de dossiers van personen wier verblijf in dit kader werd toegekend (zowel na een visum D als na een onderzoek van het verzoek in België), met de mogelijkheid om de verblijfstitel eventueel in te trekken, indien de controles die betrekking hebben op de realiteit van de gezinscel of het respect voor de aan het verblijf gestelde voorwaarden een negatief resultaat opleveren.

Indien een verzoek tot gezinshereniging in België wordt ingediend wordt de verblijfstitel door de gemeentebesturen toegekend, in het kader van de aan hen verleende bevoegdheden of na een onderzoek door de DVZ, indien het bureau verblijf geen bezwaar heeft geuit tegen deze afgifte, en dit binnen de door de wet vereiste termijnen.

Het is moeilijk om het totaal aantal ingediende aanvragen en het aantal dossiers die in dit kader door de dienst onderzocht werden te becijferen.

37.135 verzoeken tot gezinshereniging werden voor onderzoek aan de dienst overgemaakt (met inbegrip van de verzoeken die opnieuw ingediend werden na een beslissing tot weigering).

Onafhankelijk van het aantal negatieve beslissingen die door de gemeentebesturen genomen werden in het kader van de aan hen verleende bevoegdheden konden 4758 beslissingen tot onontvankelijkheid en tot weigering van verblijf genomen worden door de dienst.

Wat de controlerende opdracht in het kader van eventuele intrekkingen van verblijfstitels betreft werden 19.579 onderzoeken opgestart en konden 1.080 verblijfstitels ingetrokken worden, en dit hoofdzakelijk wegens het ontbreken van een gezinscel.

III.4. Betrokkenheid van de Dienst Visa Gezinshereniging bij de strijd tegen de schijnhuwelijken

De dienst « Gezinshereniging » is belast met de materie van het parket, voor de individuele dossiers die door de dienst moeten worden behandeld.

Indien er ernstige twijfel bestaat met betrekking tot de werkelijkheid van een huwelijk stuurt de dienst gezinshereniging een vraag om een advies met betrekking tot de erkenning van de gevolgen van het huwelijk in België naar het parket.

Elke aanvraag wordt individueel onderzocht, en enkel indien de twijfel voldoende gestaafd is en op duidelijke en concrete aanwijzingen berust zal een dergelijk advies gevraagd worden.

Deze vragen om advies worden op basis van de combinatie van verschillende criteria, die vermeld worden in de omzendbrief inzake de wet van 4 mei 1999 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende het huwelijk, geselecteerd.

Sinds de nieuwe wetswijzigingen van kracht zijn geworden is het aantal adviezen die aan de parketten gevraagd worden sterk gedaald, en dit als gevolg van het aantal aanvragen die al om andere redenen, zoals een schijnhuwelijk, geweigerd werden (niet respecteren van de voorwaarden die door de nieuwe wet geëist worden, hoofdzakelijk het feit dat men niet over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen beschikt). In de loop van het jaar 2012 hebben de parketten in het kader van de aanvragen voor een visum gezinshereniging 172 adviezen uitgebracht, waaronder :

- 70 positieve adviezen (40,7 %, in plaats van 38 % in 2011);
- 99 negatieve adviezen (52,6 %, in plaats van 59 % in 2011);
- 3 adviezen waarin ze geen uitspraak konden doen (1,7 %, in plaats van 2,1 % in 2011).

Opmerking : in het kader van de strijd tegen de schijnhuwelijken stellen de recente wijzigingen van de wetgeving, zowel in artikel 10/10bis als in artikel 40bis/40ter, het bureau Verblijf « Gezinshereniging » nu in staat om gedurende een periode van 3 jaar een opvolging op het niveau van het verblijf van de vreemdeling in België te verzekeren (controle samenwoning / gezamenlijke vestiging) (zie punt III.3).

IV. Naturalisaties

IV.1. Inleiding

De verschillende procedures voor het bekomen of het verkrijgen van de Belgische nationaliteit zijn opgenomen in het Wetboek van de Belgische Nationaliteit (WNB). De DVZ komt tussenbeide in de procedures voorzien in de artikelen 11bis, 12bis, 13, 16, 19 en 24. Hij heeft geen enkele beslissings- of contentieuxbevoegdheid in het kader van deze procedures, waarvoor ofwel de Parketten (Procureurs des Konings) bevoegd zijn, ofwel – wat de eigenlijke naturalisatie betreft (artikel 19) – de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Hij beperkt zich tot het verstrekken van informatie, met eventuele opmerkingen, aan de Procureurs en van formele adviezen aan de Naturalisatiecommissie van de Kamer.

IV.2. Ontwikkelingen in 2012

Input aanvragen

Jaar	Input aanvragen
2007	35.357
2008	35.755
2009	37.143
2010	40.281
2011	39.587
2012	48.385

Het aantal aanvragen is met 8.798 aanvragen gestegen. In de loop van het laatste trimester werden er bijzonder veel aanvragen ingediend (zie hieronder).

IV.3. Workflow 2012

Input - Output

Procedure	Input	Output
Parketten	36.979	32.854
Parketten, omgezet in Kamerprocedures	1.240	1.258
Kamer	9.783	8.103
Bijkomende onderzoeken voor de Kamer	383	350
Dossiers afgesloten omdat de aanvrager de Belgische nationaliteit bekomen heeft		339
Totalen	48.385	42.904

Totalen input : 48.385 en output : 42.904

In 2012 bereikte het aantal aanvragen een absoluut hoogtepunt, en dit omwille van de in de media aangekondigde verstrenging van de voorwaarden om Belg te kunnen worden die opgelegd worden door het nieuwe Wetboek van de Belgische nationaliteit, dat op 1 januari 2013 van kracht wordt. Daarom heeft de DVZ alleen al in december 2012 6.830 aanvragen die afkomstig waren van de parketten ontvangen. Deze cijfers verklaren het negatief saldo voor het gehele jaar.

Voor de parketprocedures in toepassing van het vroegere Wetboek kon er rekening worden gehouden met een relatief totaal van het aantal indieningen, maar dit is niet het geval voor de kamerprocedures, aangezien er verwacht wordt dat we in 2013 nog ongeveer 6.000 kamerprocedures zullen ontvangen.

Jaarsaldo (output min input) : min 5.481

In 2012 kon er geen positief saldo bereikt worden, ondanks de voortzetting van de contacten met de gemeentebesturen, die uitgenodigd worden om de aanvragen via de elektronische weg naar de DVZ te sturen, de behandeling van de « niets te signaleren »-lijsten voor de Parketten, de uitbreiding van de verantwoordelijkheid van de behandelende ambtenaren, die in sommige gevallen zelf valideren, de inspanningen die geleverd worden om beknopt te zijn, om in de antwoorden enkel de elementen die relevant zijn voor het nemen van de beslissing door de Kamer en de Parketten over te nemen, en ondanks de bijzondere inspanningen van elk lid van de ploeg om de uitzonderlijke stijging van het aantal aanvragen het hoofd te bieden. Dankzij een uitwisseling van informatie is er in het kader van de strijd tegen de schijnhuwelijken trouwens een efficiënte samenwerking met het bureau Opsporingen ontstaan.

V. Minderjarigen / Slachtoffers van mensenhandel (MINTEH)

V.1. Bevoegdheden van de Dienst MINTEH

De bevoegdheden van de Dienst MINTEH draaien rond twee verschillende materies, die elk het verblijf van twee categorieën van kwetsbare personen regelen : de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV), enerzijds, en de slachtoffers van mensenhandel (MH), anderzijds.

- 1) De cel NBMV is verantwoordelijk voor het onderzoek en de opvolging van de dossiers van de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen die geen asiel aanvragen. Tot 8 december

2011 werd de procedure geregeld door de omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen. Sinds deze datum is de wet van 12 september 2011 van kracht geworden. Deze cel is eveneens belast met het opstellen van de signalementfiches van alle NBMV's die zich in het kader van een asielaanvraag spontaan aanbieden bij de DVZ. De cel NBMV is onderverdeeld in twee afdelingen, een F en een NL.

- 2) De cel MH is verantwoordelijk voor het onderzoek en de opvolging van de dossiers van slachtoffers van mensenhandel (meerderjarige en minderjarige personen). De huidige wettelijke basis is de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, artikelen 61/2 tot 61/5. De invoering van de procedure in de wet is een gevolg van de implementatie van verschillende Europese richtlijnen in het Belgisch recht. Het gaat onder andere om de richtlijn van 29 april 2004 betreffende de verblijfstitel die wordt afgegeven aan onderdanen van derde landen die het slachtoffer zijn van mensenhandel en die samenwerken met de bevoegde autoriteiten.

V.1.1. Wettelijke basis NBMV

- Omzendbrief van 30 april 2004 betreffende de samenwerking tussen de DVZ en de gemeentebesturen met betrekking tot het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen;
- Omzendbrief van 25 juli 2008 tot wijziging van de omzendbrief van 23 april 2004 betreffende de fiche voor « niet-begeleide minderjarige vreemdelingen »;
- Omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, opgeheven op 14 november 2011;
- Wet van 12 september 2011 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het oog op de toekenning van een tijdelijke machtiging tot verblijf aan de niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV); artikelen 61/14 tot 61/25;
- Koninklijk besluit van 7 november 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; artikelen 110 sexies tot 110 undecies;
- Programmawet van 24 december 2002 : voorgedij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (BS 31/12/2002).

V.1.2. Wettelijke basis MH

- Wet van 10 augustus 2005;
- 433quinquies van het strafwetboek;
- Artikel 77bis van de wet van 15 december 1980;
- Wet van 15/09/2006 (de artikelen 61/2 tot 61/5) tot wijziging van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- Omzendbrief van 26 september 2008 inzake de invoering van een multidisciplinaire samenwerking met betrekking tot de slachtoffers van mensenhandel en/of bepaalde zwaardere vormen van mensensmokkel.

V.2. Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen

Algemene opmerking :

De lezer zal in verschillende hoofdstukken van dit rapport inlichtingen met betrekking tot de NBMV's vinden, in functie van de door de jongere gevolgde procedure, of in functie van de plaats of de wijze van onderschepping.

Zeer veel NBMV's zijn asielzoekers, en het hoofdstuk dat aan hen gewijd is moet geraadpleegd worden. Sommige NBMV's worden aan de grens onderschept en de dienst die belast is met deze controle verwijst daar ook naar. Velen onder hen worden op het grondgebied onderschept door de verschillende politiediensten van het Rijk, zodat inlichtingen over deze NBMV's overgenomen worden door de bureaus die verantwoordelijk zijn voor de illegalen.

Hieronder wordt er allereerst gesproken over de toepassing van de artikelen 61/14 en volgende van de wet van 15/12/1980 met betrekking tot de documenten die toegekend worden in het kader van de zoektocht naar de « duurzame oplossing ». Vervolgens heeft men het over de analyse van de signalementfiches, ongeacht het bureau dat ze ingevuld heeft (MINTEH) of ze heeft laten invullen door de politiediensten (Bureau C en permanente, in contact met de politiediensten).

V.2.1. Cijfergegevens en tendensen

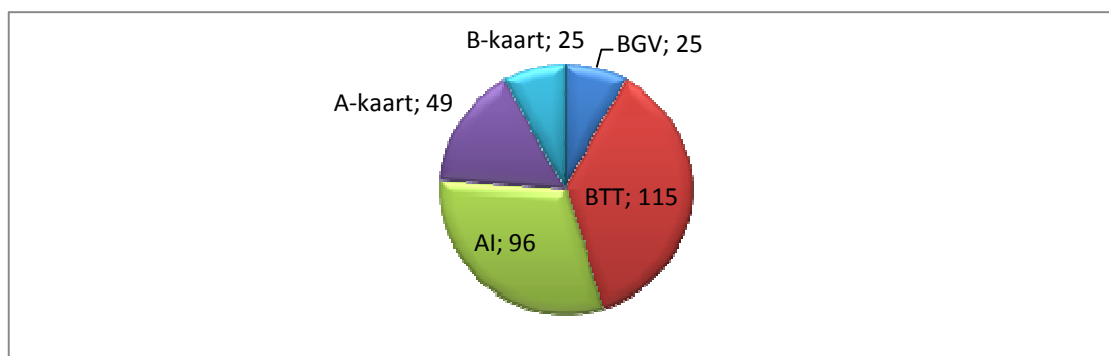
De volgende tabellen werden opgesteld op basis van de lijst van de documenten die afgegeven worden in het kader van het onderzoek van de artikelen 61/14 en volgende van de wet van 12 september 2011 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het oog op de toekenning van een tijdelijke machtiging tot verblijf aan de niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV). Deze artikelen voorzien in de afgifte en/of de vernieuwing van de verschillende documenten die hieronder vermeld worden, in functie van de fase van de zoektocht naar een duurzame oplossing voor de niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV).

Opmerkingen :

- 1) De onderstaande tabellen mogen niet verward worden met het aantal NBMV's van wie de dossiers bij de dienst gevolgd worden (stock). In functie van de fase van de procedure kan hetzelfde kind in de loop van hetzelfde jaar verschillende van de hieronder vermelde documenten ontvangen.
- 2) Deze tabellen weerspiegelen ook niet het aantal nieuwe dossiers die in 2012 geïnitieerd werden.
- 3) Deze tabellen geven het aantal en het type van de documenten die in 2012 aan de NBMV's werden afgegeven weer. Ze bevatten ook het profiel van de NBMV's aan wie de documenten werden afgegeven : leeftijdsgroep en nationaliteit.

V.2.1.1. Documenten toegekend voor NBMV's in 2012

Algemene tabel :

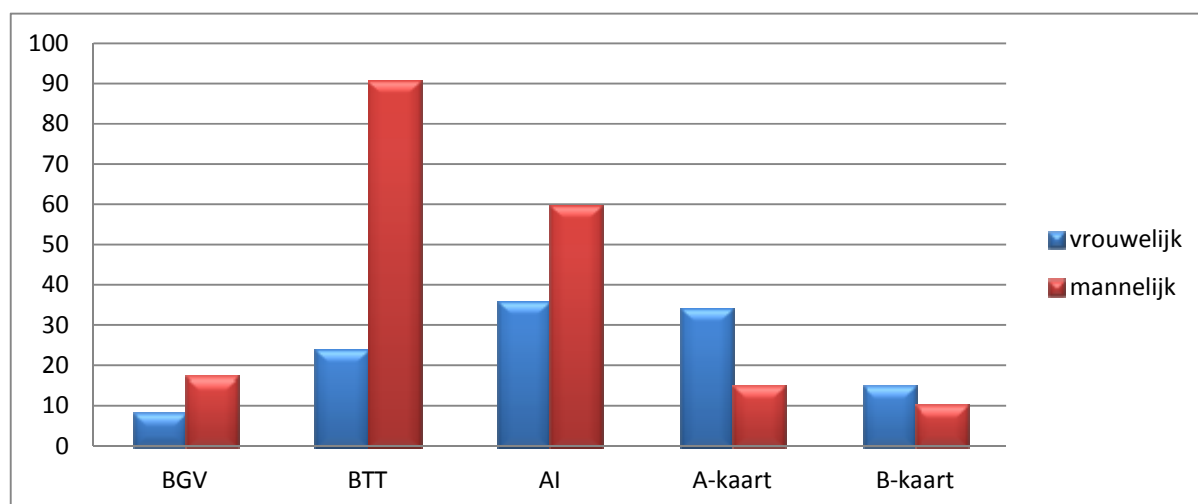

1. Documenten volgens de leeftijdsgroep

Document / leeftijdsgroepen	18 jaar	16-17	14-15	1-13	TOTAAL
BGV	25	/	/	/	25
Bevel tot terugleiding	1	68	25	21	115
A-kaart / tijdelijk verblijf	2	19	6	22	49
B-kaart / definitief verblijf	/	4	7	14	25
Attest van immatriculatie	1	47	15	33	96
TOTAAL	29	138	53	90	310

2. Documenten volgens het geslacht

Document / geslacht	V	M	I	TOTAAL
BGV	8	17	/	25
Bevel tot terugleiding	24	91	/	115
A-kaart / tijdelijk verblijf	34	15	/	49
B-kaart / definitief verblijf	15	10	/	25
Attest van immatriculatie	36	60	/	96
TOTAAL	117	193	/	310

V.2.1.2. Vraag om vernieuwing van NBMV-documenten

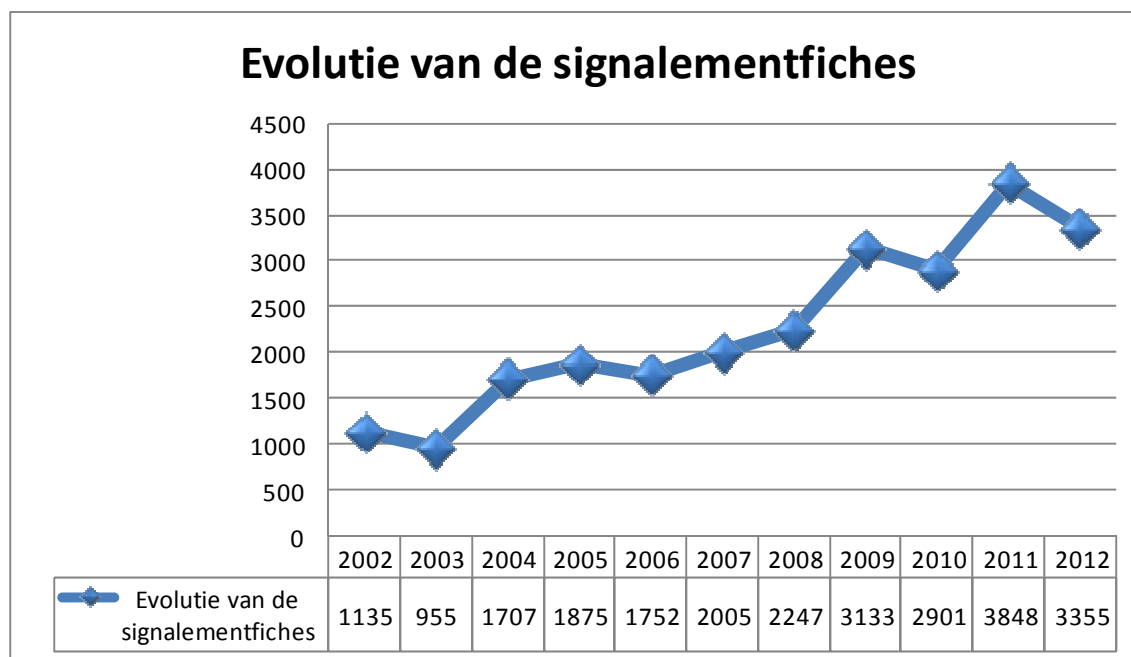
Algemene tabel

Verlenging verblijfsdocumenten	Verlenging attest van immatriculatie	Verlenging A-kaart / tijdelijk verblijf	TOTAAL
/	174	114	288

Opmerking : de wet van 12 september 2011 voorziet een semestriële verlenging van het attest van immatriculatie, terwijl de omzendbrief van 15 september 2005 een trimestriële verlenging van de aankomstverklaring voorzag. Bijgevolg moet worden opgemerkt dat deze post voor 2012 met de helft verminderd werd.

V.2.1.3. Signalementen van de NBMV's

Evolutie van de signalementen sinds 2002

Het is duidelijk dat de komst van de Dienst Voogdij in 2004 gezorgd heeft voor een stijging van het aantal NBMV's die op het grondgebied worden gesignaleerd. Sinds 2004 was het aantal signalementen ongeveer op hetzelfde niveau gebleven. In 2007 stelde men een stijgende tendens vast (2005 signalementen bij de DVZ). Deze stijgende tendens werd voortgezet in 2008 en vooral in 2009. In 2010 was er een lichte daling. In 2011 is het aantal signalementen aanzienlijk gestegen, in het bijzonder de signalementen die rechtstreeks bij de DVZ worden uitgevoerd. In de meeste gevallen gaat het om jonge asielzoekers. Het aantal signalementen die door de politie worden uitgevoerd is niet gestegen.

Er moet echter worden opgemerkt dat verschillende jongeren die verklaren dat ze minderjarig zijn na een leeftijdstest als meerderjarigen geïdentificeerd worden. Dit element maakt het mogelijk om deze stijging te relativiseren, die verklaard kan worden door de strategie van jonge minderjarigen, die gebruik willen maken van de mogelijkheid om huisvesting te bekomen wanneer ze als minderjarige beschouwd worden. De problematiek van de huisvesting werd niet opgelost in 2011, ondanks de verschillende samenwerkingsovereenkomsten tussen de betrokken instanties (dienst Voogdij, Fedasil, DVZ).

In 2012 hebben de inspanningen van de diensten vruchten afgeworpen. Alle processen werden versneld, wat, in combinatie met een lichte daling van de aankomsten, ervoor gezorgd heeft dat de opvangcrisis momenteel opgelost is.

De bureaus « Permanentie » en « C » staan in contact met de verschillende politiediensten van het Rijk en registreren de signalementfiches voor de personen die verklaarden dat ze minderjarig waren en door de politie onderschept werden.

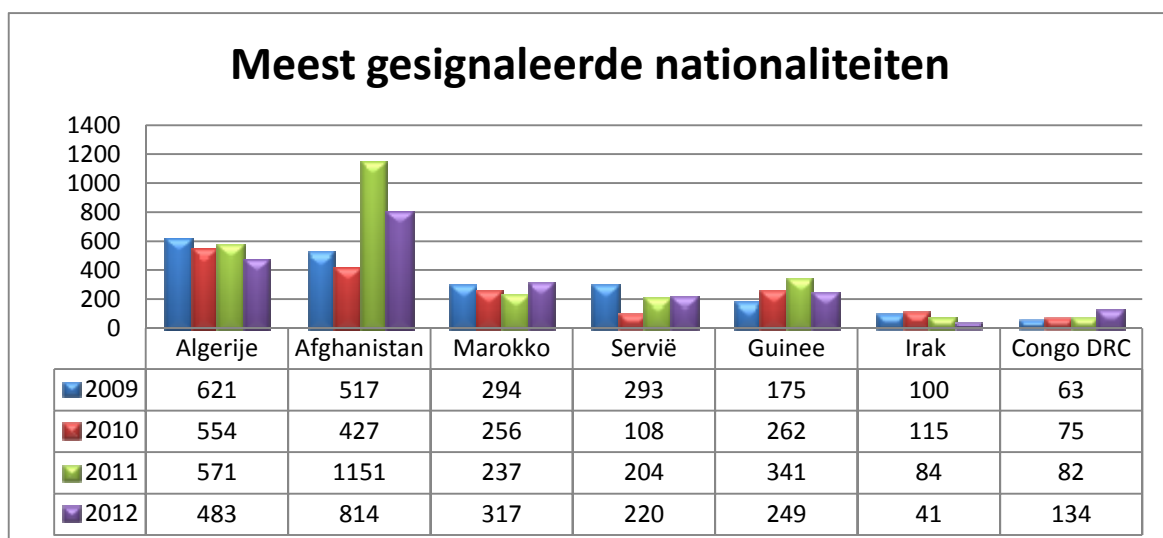
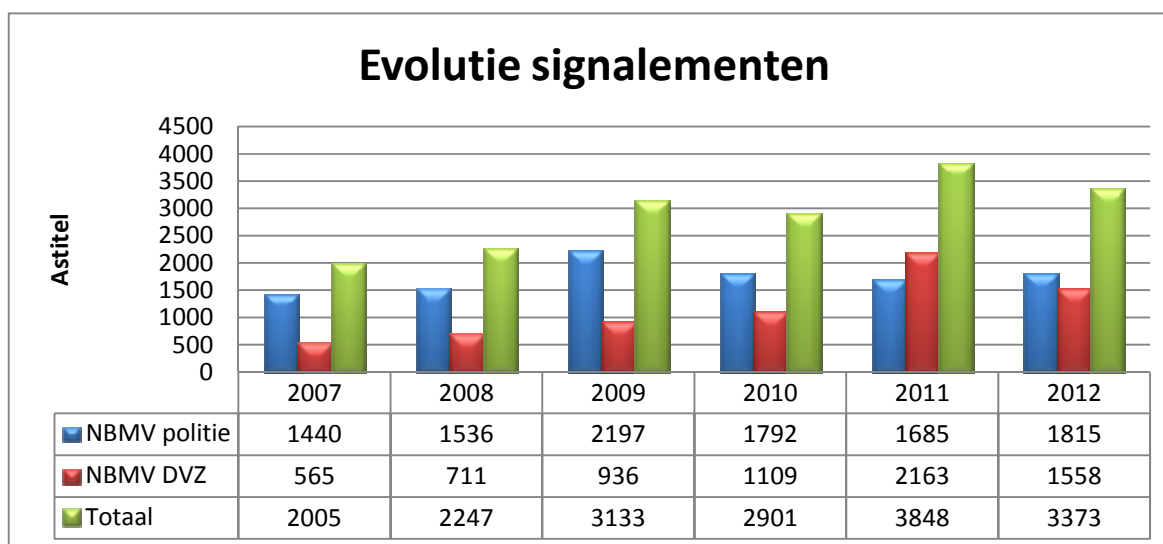
Het bureau « MINTEH » stelde alle signalementfiches op voor de personen die verklaarden dat ze minderjarig waren en die zich spontaan aanboden, om een asielaanvraag (het grootste aantal) of een verblijfsaanvraag in te dienen.

De volgende tabel biedt een overzicht volgens het bureau van herkomst van de signalementfiche :

Bureau van herkomst	Aantal fiches
Sefor	3
Permanentie	1.127
C	685
MINTEH	1.558
Totaal	3.373

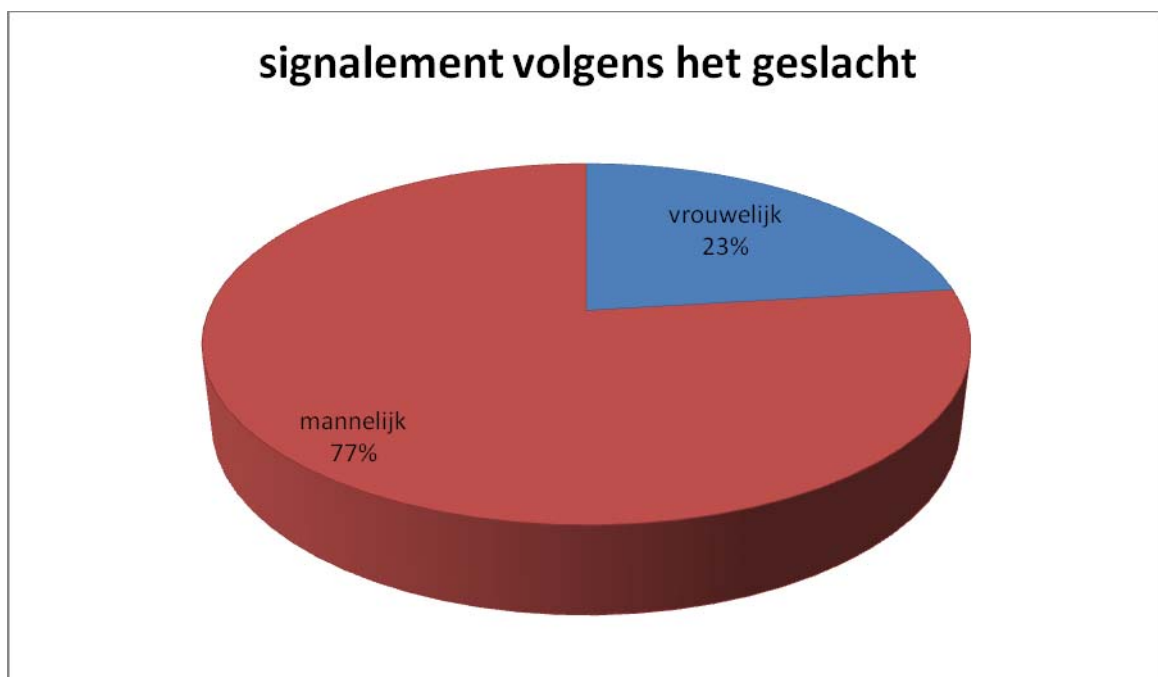
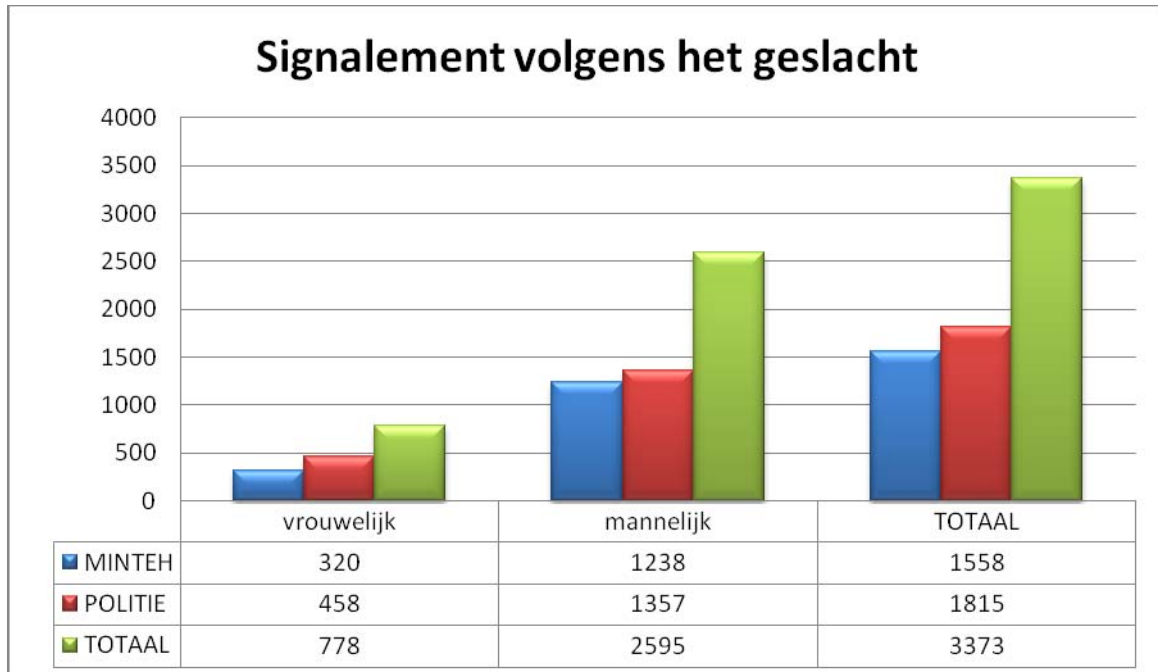
De volgende grafische voorstelling toont de evolutie van de signalementen sinds 2007, in functie van het feit of het gaat om de signalementen die door de politie worden uitgevoerd tijdens de onderschepping van personen die verklaren dat ze minderjarig zijn, of dat het gaat om de signalementen die rechtstreeks worden uitgevoerd door een dienst van de DVZ wanneer de jongere een verblijfsaanvraag indient. De meeste jongeren die zich spontaan bij de DVZ aanbieden zijn asielzoekers.

Er moet ook worden opgemerkt dat dezelfde persoon meermaals gesignaleerd kan staan, in dit geval voornamelijk door een politiedienst. Dit is vooral het gevolg van het feit dat verschillende identiteiten voor dezelfde persoon worden opgegeven (aliassen).

Voor Algerije, Servië en Marokko moet worden opgemerkt dat het bijna uitsluitend om door de politie onderschepte jongeren gaat. Er moet ook worden opgemerkt dat hun identiteit, waaronder hun leeftijd en nationaliteit, enkel op basis van hun verklaringen wordt geregistreerd. Het gaat dus om indicatieve gegevens. De meeste personen met de andere nationaliteiten bieden zich spontaan aan bij de DVZ om er een asielaanvraag in te dienen. Ook in hun geval worden er maar zelden officiële documenten die hun identiteit aantonen overgelegd.

In 2012 is het aantal Irakezen sterk gedaald. Voor de Congolese onderdanen is er sprake van een tegenovergestelde tendens. Bijgevolg werden ze toegevoegd aan de grafische voorstelling van 2011.

V.2.2. Aandachtspunten

V.2.2.1. De wet van 12 september 2011 met het oog op de toekenning van een tijdelijke machtiging tot verblijf aan de niet-begeleide minderjarige vreemdeling

De procedure inzake het verblijf van de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen werd vroeger geregeld door de ministeriële omzendbrief van 15 september 2005. Deze omzendbrief werd op 14 november 2011 opgeheven.

De nieuwe wet van 12 september 2011 werd op 28 november 2011 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd en is op 8 december 2011 van kracht geworden. De nieuwe bepalingen met betrekking tot de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen worden hernomen in de artikelen 61/14 tot 61/25 van de wet van 15/12/1980 en de artikelen 110 sexies tot 110 undecies van het koninklijk besluit van 8/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling.

Algemeen gezien sluiten de bepalingen aan bij de vroegere reglementering. Er werden enkele wijzigingen aangebracht :

1) **nieuwe definitie** van een NBMV in het kader van deze wet :

- Niet-EER;
- Jonger dan 18 jaar;
- Niet begeleid door een persoon die het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent;
- « definitief geïdentificeerd als NBMV door de dienst Voogdij ».

2) de **duurzame oplossing** :

- Ofwel de gezinshereniging in het land waar de ouders zich legaal bevinden;
- Hetzij de terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar de NBMV gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, met garanties op adequate opvang en verzorging, naargelang zijn leeftijd en zijn graad van zelfstandigheid, hetzij door zijn ouders of andere volwassenen die voor hem zullen zorgen, hetzij door overheidsinstanties of niet-gouvernementele instanties;
- Hetzij de machtiging tot verblijf in België, met inachtneming van de bepalingen waarin de wet voorziet.

Bij de zoektocht naar de duurzame oplossing wordt voorrang gegeven aan **de vrijwaring van de eenheid van het gezin** (artikel 61/17).

- 3) Tijdens de zoektocht naar de duurzame oplossing wordt een **attest van immatriculatie** van 6 maanden toegekend aan de NBMV, en niet meer een aankomstverklaring van drie maanden, zoals vroeger voorzien werd door de opgeheven omzendbrief.
- 4) Indien **de duurzame oplossing zich in België bevindt**, wordt het tijdelijk verblijf van een jaar (A-kaart) toegekend, rekening houdend met de door de wet voorziene bepalingen.
- 5) Zodra het tijdelijk verblijf (A-kaart) is toegekend is er geen sprake meer van om nog naar de duurzame oplossing te zoeken, aangezien bepaald werd dat die zich op het Belgisch grondgebied bevindt. Tijdens een periode van drie jaar met een A-kaart (tijdelijk verblijf) is het het **levensproject in België** dat het voorwerp uitmaakt van een opvolging, tot de toekenning van een B-kaart (definitief verblijf), voor zover de betrokkene nog als NBMV wordt beschouwd.

V.2.2.2. De Dienst Voogdij en de Dienst Vreemdelingenzaken

In 2011 werden, omwille van de terugkerende moeilijkheden op het gebied van de huisvesting, op initiatief van Fedasil werkontmoetingen georganiseerd, om praktische antwoorden te vinden, en dit met het oog op het versnellen van het identificatieproces van de dienst Voogdij. De DVZ komt tussenbeide in dit proces en verstrekt vollediger informatie aan de persoon voor wie op het moment van de opstelling van de signalementfiche twijfel wordt geuit in verband met de leeftijd.

In 2012 werden deze werkontmoetingen voortgezet, om een einde te maken aan de opvang van jongeren in hotels en (onder andere) alle identificatieprocessen te versnellen.

De drie partnerdiensten (Fedasil, de Dienst Voogdij en de DVZ) hebben trouwens onderhandeld over een overeenkomstprotocol met betrekking tot de systematische registratie van de personen die verklaren minderjarig te zijn. Het doel van dit protocol en van de samenwerking tussen deze diensten is het invoeren van mechanismen die het mogelijk maken om alle garanties en beschermingen te voorzien voor de buitenlanders die als NBMV geïdentificeerd worden. Bijgevolg maakt dit protocol het ook mogelijk om te voorkomen dat buitenlanders misbruik maken van de procedure door te verklaren dat ze minderjarig zijn, om zo te ontsnappen aan de maatregelen die voorzien worden voor de volwassenen die illegaal verblijven op het Belgisch grondgebied. Het protocol werd in januari 2013 ondertekend door de directeurs-generaal van deze drie diensten.

Daarnaast werden in 2012 nieuwe overlegvergaderingen met alle NBMV-partners geïnitieerd. Het doel is om samen praktische oplossingen te vinden voor de moeilijkheden waarmee men geconfronteerd wordt in het kader van het dagelijks beheer van de dossiers die betrekking hebben op de NBMV's, ongeacht het feit of ze al dan niet asielzoekers zijn.

V.2.2.3. De zoektocht naar de familie

De zoektocht naar de familieleden van een NBMV staat werkelijk centraal in de problematiek en alle reglementaire teksten zijn het erover eens dat de zoektocht naar de familie in het hoger belang van het kind moet worden ondernomen. Momenteel worden verschillende mogelijkheden onderzocht :

- Een samenwerkingsovereenkomst tussen de diplomatieke posten (FOD Buitenlandse Zaken) en de DVZ, met het oog op het zoeken naar een duurzame oplossing voor de NBMV's, werd in juni 2009 door de partners ondertekend. Onlangs werd deze tekst, in samenwerking met Buitenlandse Zaken, opnieuw geactiveerd;
- De programmawet van 24 december 2002 richt een Dienst Voogdij op bij de FOD Justitie. Deze dienst wordt met verschillende opdrachten belast, waaronder het coördineren van de contacten met de instanties voor het asiel en de migratie, met name met het oog op het zoeken van de familie. Men moet vaststellen dat de samenwerking met deze dienst, met het oog op het delen van de kanalen en de pistes voor het zoeken naar de familieleden, slechts zelden tot stand is gekomen;
- De voogden van de NBMV's kunnen zich wenden tot NGO's die actief zijn op het gebied van de zoektocht naar de familie, zoals de dienst tracing van het

Internationale Rode Kruis. Dit kan enkel worden gedaan indien de jongere hiermee instemt.

De zoektocht naar de familie maakt deel uit van de zoektocht naar een duurzame oplossing in het hoger belang van het kind. Het gaat echter om een element dat weliswaar zeer belangrijk is, maar op zichzelf nog geen duurzame oplossing is. Men moet ook nagaan of het wel in het belang van het kind is dat het zijn familie terugvindt.

De duurzame oplossing, zoals die door de nieuwe wettekst gedefinieerd wordt, omvat meer dan het eenvoudige feit dat een gezinshereniging uitgevoerd wordt. Naast de gezinshereniging met de ouders kan de duurzame oplossing ook bestaan uit een terugkeer naar het land van herkomst, met garantie op adequate opvang en verzorging, naargelang zijn leeftijd en zijn graad van zelfstandigheid, hetzij door zijn ouders of ander volwassenen die voor hem zullen zorgen, hetzij door overheidsinstanties of niet-gouvernementele organisaties.

V.2.2.4. De vrijwillige terugkeer

Dat de terugkeer van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen geen evidentie is, staat vast. Maar toch stellen we vast dat deze problematiek nu meer dan vroeger bespreekbaar is. Het bewustmakingsproces, zowel bij de actoren op het terrein als bij de beleidsmakers, zet zich verder. Centrale vraag hierbij blijft : hoe kunnen we een terugkeer van niet-begeleide minderjarigen haalbaar maken en dit aanbieden als een duurzaam perspectief ? Heel wat verschillende projecten zijn gelanceerd, worden geconcretiseerd en hebben ongetwijfeld hun impact nagelaten. We denken hierbij o.a. aan de initiatieven van Fedasil, Caritas en IOM. Bureau MINTEH maakt deel uit van de stuurgroep Strategie Vrijwillige Terugkeer van NBMV en neemt deel aan de overlegmomenten die gehouden worden op initiatief van Fedasil. Naar de voogden toe wil bureau MINTEH transparant zijn en binnen haar bevoegdheden hulp bieden bij de concrete organisatie van de vrijwillige terugkeer.

Een vermeldenswaardig project is eveneens ERPUM (European Return Platform for Unaccompanied Minors) onder het management van de Zweedse Migratiedienst. Het project focust op een humane en georganiseerde terugkeer van NBMV na een definitieve negatieve beslissing (eerste derde landen : Afghanistan en Irak). De Europese Commissie heeft groen licht gegeven voor een deel van de financiering van ERPUM II. België is nog geen partner in dit project. Bureau MINTEH was als observator aanwezig op de eindconferentie van ERPUM I (15/01/2011 - 31/12/2012) te Stockholm op 22/11/2012.

ERPUM opent een mogelijkheid en creëert een platform tussen de verschillende deelnemende EU-landen teneinde te werken aan een gemeenschappelijke aanpak en beleid dat een humane terugkeer en in eerste instantie familiehereniging vooropstelt. Dit geheel in overeenstemming met wat het EU-actieplan van mei 2010 vooropstelt. Het is meer dan enkel en alleen een TERUGKEER als doel op zich. Werkt aan het ontwikkelen van een gezamenlijk model voor "Familytracing", uitwisseling van informatie en (zowel positieve als negatieve) praktijkervaringen.

V.2.2.5. De verdwijningen

In 2010 en 2011 heeft de Cel Minderjarigen verder deelgenomen aan het door Child Focus gecoördineerd pilootproject (bij wijze van herinnering : het "*Samenwerkingsprotocol voor de behandeling van de verdwijningsdossiers van de minderjarigen uit de observatie- en oriëntatiecentra (OOC) Steenokkerzeel en Neder-Over-Heembeek*"). In de praktijk hebben de moeilijkheden waarmee het onthaal (Fedasil) momenteel geconfronteerd wordt de aanzienlijke, maar kunstmatige daling van het aantal verdwijningen beïnvloed. Met het oog op het endemisch gebrek aan onthaalplaatsen worden deze enkel nog toegekend aan

jongeren die een aanvraag indienen om een plaats te bekomen, en die het centrum bijgevolg niet verlaten.

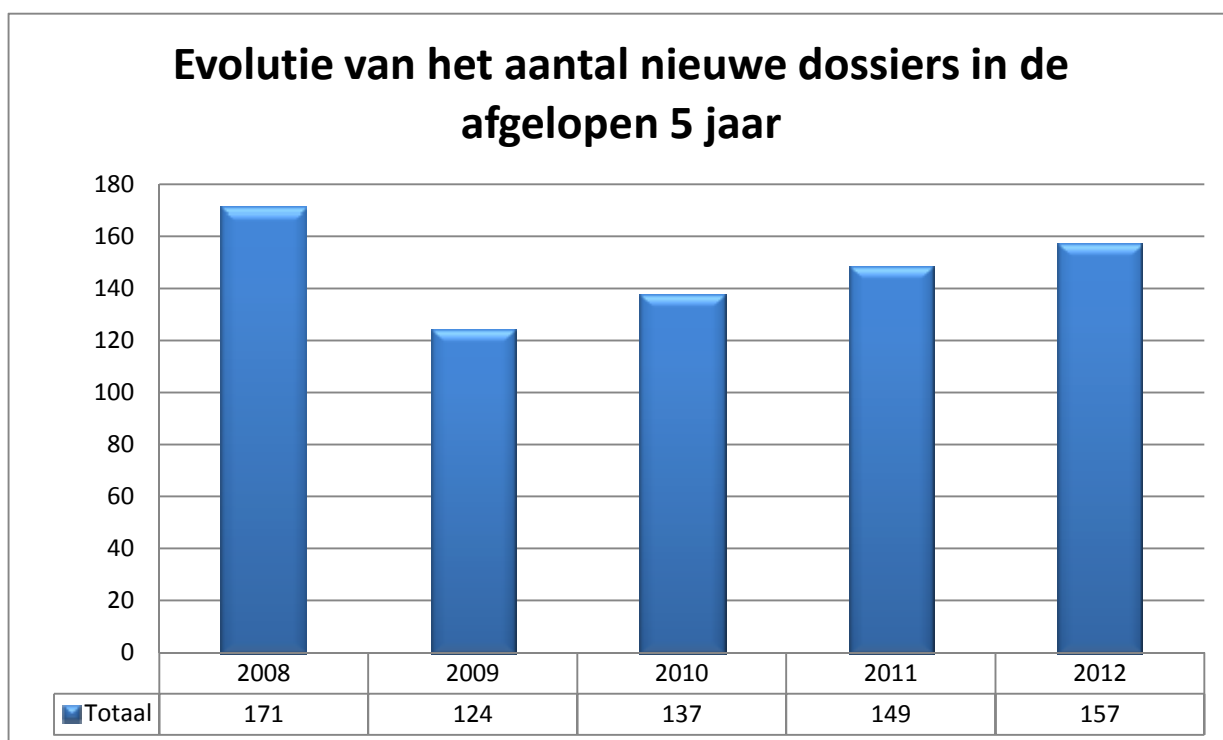
In 2012 werd dit protocol nauwelijks toegepast. Er is echter sprake van om de toepassing van het protocol in de toekomst tot het hele Belgische grondgebied uit te breiden. De discussies over dit onderwerp zullen in 2013 beginnen.

V.3. Slachtoffers mensenhandel

Praktisch gezien is de cel MH van de DVZ belast met het onderzoek en de opvolging van de verblijfsdossiers van de slachtoffers voor wie een verblijfsaanvraag op basis van de ad hoc artikelen van de wet van 15 december 1980 wordt ingediend. De gepresenteerde cijfers hebben dus enkel betrekking op de gevallen waarin een aanvraag voor de afgifte van een verblijfsdocument werd ingediend.

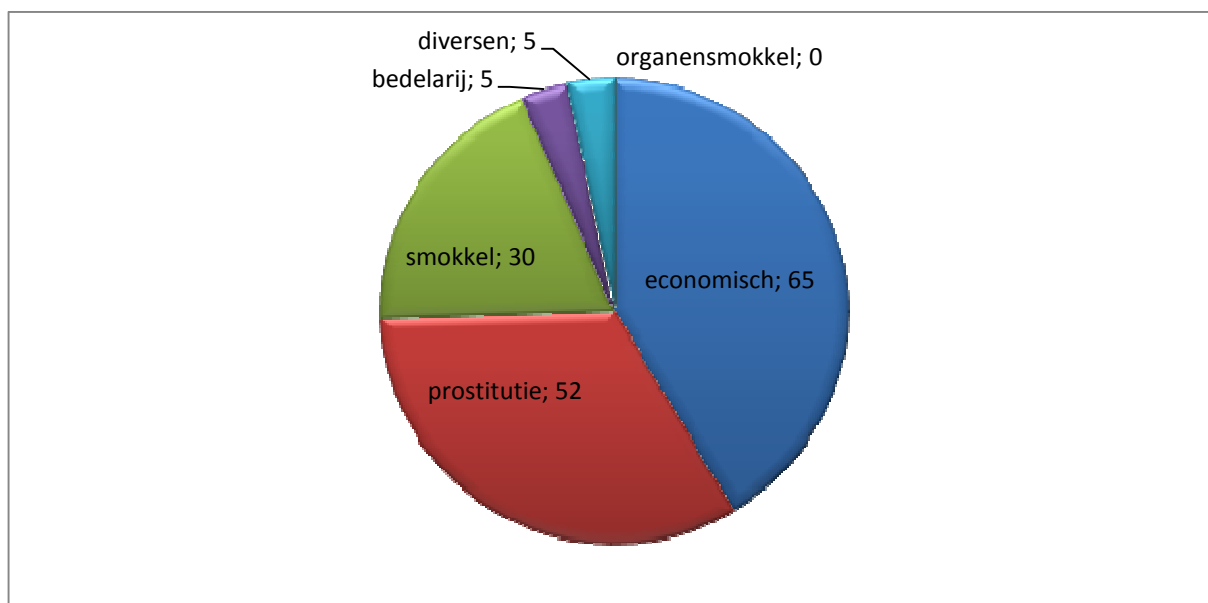
V.3.1. Cijfergegevens en tendensen

V.3.1.1. Nieuwe vragen om toepassing, op basis van de artikelen 61/2 tot en met 61/5 van de wet van 15/12/1980 en de artikelen 110bis en 110ter van het koninklijk besluit van 8/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

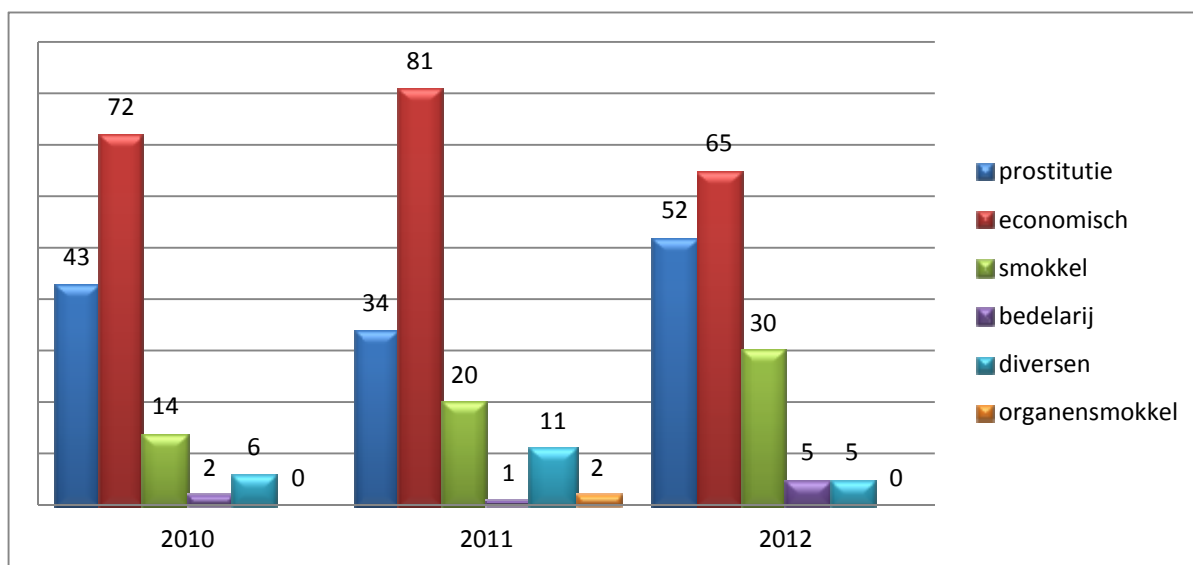
Na de algemene daling, in 2009, van het aantal personen die een beschermingsstatuut bekomen hebben werd voor 2010 en 2011 een lichte stijging vastgesteld. Deze tendens heeft zich voortgezet in 2012.

Verdeling van de nieuwe dossiers per sector in 2012

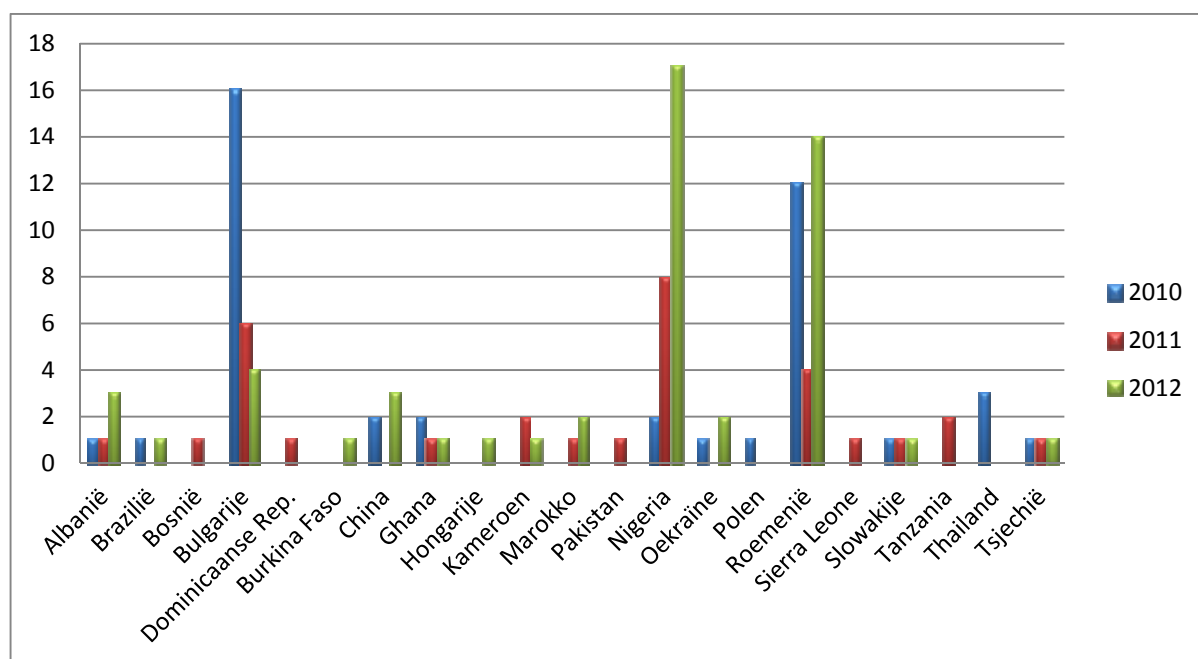
Deze stijging is echter niet het gedenkwaardige feit van het jaar 2012. Men stelt vast dat nieuwe tendensen ontstaan en dat er in de sectoren van uitbuiting sprake is van een evolutie (zie onderstaande grafische voorstelling).

Verdeling van de nieuwe dossiers per sector van 2010 tot 2012

De economische sector blijft de best vertegenwoordigde sector in 2012, maar in vergelijking met de voorgaande jaren is er sprake van een zekere daling (cf. bovenstaande tabel). Er worden nieuwe tendensen vastgesteld. De afgelopen jaren is het aantal prostitutiedossiers gedaald, maar dit jaar is er sprake van een sterke stijging. Een andere opvallende tendens heeft betrekking op de smokkeldossiers : tijdens een periode van 2 jaar is het aantal smokkeldossiers meer dan verdubbeld. De volgende grafische voorstellingen zullen het mogelijk maken om deze analyse enigszins te verfijnen.

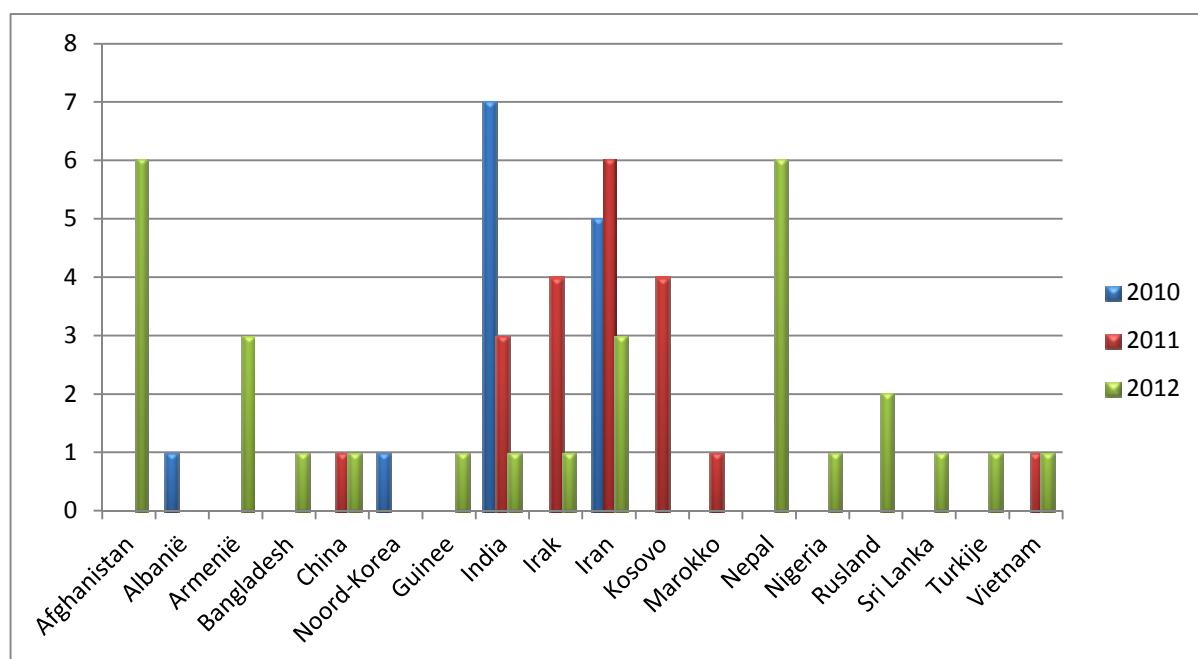
Verdeling van de prostitutiedossiers voor de jaren 2010 tot 2012

Op het gebied van de prostitutie stelden wij de afgelopen jaren een daling van het aantal dossiers vast. Voor 2011 werd een daling van het aantal slachtoffers uit de twee belangrijkste landen van herkomst van 2010 (Bulgarije en Roemenië) vastgesteld.

In 2012 was er een sterke stijging van het aantal dossiers voor de slachtoffers uit Nigeria. Parallel daarmee stijgt het aantal Roemeense slachtoffers sterk. Het aantal Roemeense slachtoffers is zelfs groter dan dat van 2010. Het aantal Bulgaren daalt verder. Al deze elementen samen verklaren grotendeels de stijging van het aantal gevallen voor 2012.

Verdeling van de smokkeldossiers voor de jaren 2010 tot 2012

Voor de smokkeldossiers is de situatie uiteenlopend. Voor het jaar 2010 waren vooral twee landen, India en Iran, verantwoordelijk voor de smokkelgevallen. Een stijging van het aantal landen van herkomst werd hoofdzakelijk in 2012 vastgesteld. Het aantal slachtoffers uit de « historische » landen (India en Iran) daalt. Desondanks moeten er enkele preciseringen worden aangebracht. Voor de Afghaanse dossiers ging het om gezinnen. Voor de Nepalese dossiers ging het om een enkel gerechtelijk dossier.

Sectoren van uitbuiting en leeftijd in 2012

	[<18]	[18-25]	[26-30]	[+ 30]	Totaal
Prostitutie	9	31	6	6	52
Economisch	2	9	11	43	65
Smokkel	8	7	5	10	30
Bedelarij	0	0	0	5	5
Diversen	0	1	2	2	5
Totaal	19	48	24	66	157

De verdeling van de dossiers per leeftijd lijkt zeer goed op die in 2011. Er wordt vastgesteld dat 19 personen minderjarig zijn. In het volgende punt zal er aandacht aan hen worden besteed. In vergelijking met vorig jaar is het aantal dossiers voor deze leeftijdscategorie vrij stabiel (zie onderstaande tabel).

Vergelijking van het aantal dossiers voor niet-begeleide minderjarigen per sector voor 2011 en 2012

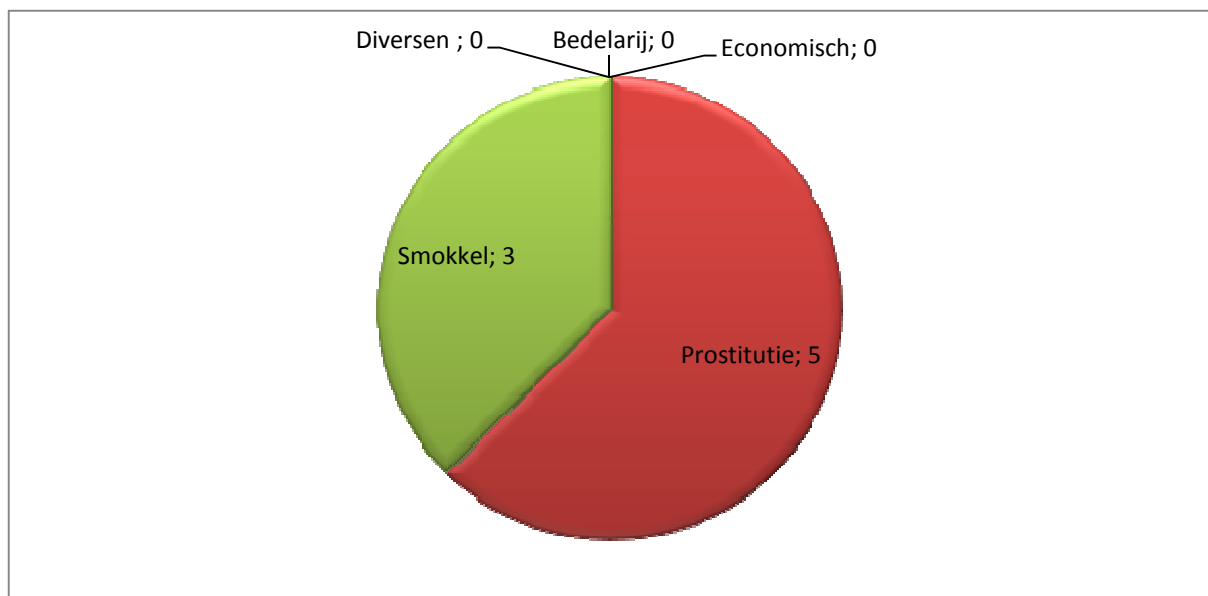

Er moet gewezen worden op het feit dat slechts een deel van de jongeren onder de 18 jaar niet begeleid was. Van de 19 gevallen horen er 8 in de categorie van de niet-begeleide minderjarigen (Europeanen en NBMV's samen) thuis.

Sector	Nationaliteit	Geslacht	Leeftijd op moment signalement	Signalement
Prostitutie	Nigeria	M	3 jaar	Begeleidde een slachtoffer
Smokkel	Guinee	V	5 jaar	DVZ, op basis van informatie van de gemeente
Smokkel	Marokko	V	16 jaar	Politie
Prostitutie	Roemenië	V	16 jaar	SEMK
Prostitutie	Roemenië	V	17 jaar	SEMK
Prostitutie	Nigeria	V	17 jaar	Onbekend, maar voogd vóór MH-procedure aangewezen
Smokkel	Vietnam	M	15 jaar	Vóór procedure
Prostitutie	Marokko	V	5 jaar	Begeleidde een slachtoffer

Om veiligheidsredenen werden twee jongeren door onze dienst aan de dienst voogdij gesignaleerd. Ze begeleidden volwassen slachtoffers (domein van de prostitutie), maar de verwantschapsband kon niet aangetoond worden.

Verdeling van de minderjarigendossiers per activiteitssector

De tendensen die in 2011 vastgesteld werden, werden ook in 2012 vastgesteld : het kleine aantal dossiers, het overwicht van de jonge meisjes en de afwezigheid van economische dossiers. Wij maken van de gelegenheid gebruik om te herinneren aan het feit dat er, naast de eigenlijke MH-procedure, ook een specifiek mechanisme voor de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen bestaat. Het gaat om de artikelen 61/14 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het oog op de toekenning van een machtiging tot tijdelijk verblijf aan de niet-begeleide minderjarige vreemdeling. Deze machtiging tot tijdelijk verblijf is op 8 december 2011 van kracht geworden. Ze vervangen de omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen.

Sectoren van uitbuiting en geslacht

	Diversen	Bedelarij	Economisch	Smokkel	Prostitutie	Organensmokkel	Totaal
V	5	1	10	10	47	0	73
M	0	4	55	20	5	0	84
Totaal	5	5	65	30	52	0	157

Men stelt vast dat, terwijl de mannelijke vertegenwoordiging stabiel blijft in 2012 (83 in 2011), er sprake is van een stijging van het aantal dossiers voor vrouwelijke slachtoffers (+ 7). Er moet ook nog worden opgemerkt dat het aantal prostitutiegevallen sterk gestegen is.

Top 5 van de meest voorkomende nationaliteiten en sectoren van uitbuiting

	Diversen	Bedelarij	Economisch	Smokkel	Prostitutie	Organensmokkel	Totaal
Roemenië	0	2	6	0	14	0	22
Nigeria	0	0	2	1	17	0	20
Marokko	3	0	13	1	2	0	19
China	0	0	8	1	3	0	12
Bulgarije	0	0	4	0	4	0	8

Net zoals in 2011 is Roemenië de best vertegenwoordigde nationaliteit. De situatie is echter volledig anders. In 2011 was de economische sector goed voor het merendeel van de Roemeense dossiers. In 2012 was dit niet meer het geval (- 13). Voor 2012 is de prostitutiesector de best vertegenwoordigde sector (+ 10).

Men stelt een sterke stijging van het aantal personen die uit Nigeria afkomstig zijn vast (+ 11, in vergelijking met 2011). Deze nationaliteit maakt deel uit van de « top 5 » van de nationaliteiten. Het is interessant om vast te stellen dat bijna al deze dossiers betrekking hebben op prostitutiegevallen.

De situatie blijft stabiel voor de andere landen van de top 5. Dit geldt ook voor de verdeling tussen de sectoren voor deze drie landen.

V.3.1.2. Onderzoek van de verschillende verblijfstitels die worden afgegeven

De volgende tabellen tonen het totaal aantal documenten die in 2012 werden afgegeven, of het nu om een eerste document of de vernieuwing van dat document gaat. Daarnaast vindt men in deze tabellen ook de documenten die om humanitaire redenen worden afgegeven, buiten de MH-procedure in de strikte zin van het woord (d.w.z. hoofdzakelijk om humanitaire redenen of stopprocedure).

	M	V	Totaal
BGV 45 dagen / MH	18	18	36
AI	70	73	143
Verlenging AI	4	8	12
Tijdelijk BIVR / MH	61	45	106
Verlenging BIVR / MH	285	158	443
Onbeperkt BIVR / MH	15	20	35
Tijdelijk BIVR / HUM	2	2	4
Verlenging BIVR / HUM	17	34	51
Onbeperkt BIVR / HUM	7	4	11

	M	V	Totaal
Bijlage 13	3	4	7
Totaal	482	366	848

Voor 2012 wordt een stijging van het aantal afgegeven documenten vastgesteld (+ 35). Deze lichte stijging kan verklaard worden door de lichte stijging van het aantal nieuwe dossiers in 2011.

V.3.2. Aandachtspunten

V.3.2.1. Samenwerking met de opvangcentra voor slachtoffers mensenhandel

De samenwerking met de drie centra verliep zonder memorabele problemen en was doorgaans constructief. De aanvragen van de centra worden tijdig onderzocht door de dienst. Naast de dagelijkse contacten tussen de gespecialiseerde centra en de MH-cel van de DVZ, met het oog op de uitwisseling van de inlichtingen die noodzakelijk zijn voor het goed verloop van de verblijfsprocedure, werd op 01/06/2012 een vergadering georganiseerd. Aan deze vergadering namen, naast onze dienst, vertegenwoordigers van de drie centra en van het Centrum voor de gelijkheid van kansen deel. Ze bood de gelegenheid om informatie uit te wisselen over de materie en om transversalere vragen te beantwoorden.

V.3.2.2. Uitvoering van het MH-actieplan

In overeenstemming met voorstel 9 van het MH-actieplan (« Opsporen van NBMV-slachtoffers verbeteren door een opleiding in de FEDASIL-centra ») heeft de DVZ een eerste opleiding in het Fedasil-centrum van Rixensart georganiseerd, en dit in nauwe samenwerking met de andere bevoegde partners, namelijk een vertegenwoordigster van een begeleidingscentrum en een vertegenwoordigster van een centrum voor NBMV's die potentiële slachtoffers zijn, evenals de stafdienst van Fedasil. Men was tevreden over deze opleiding. Voor 2013 wordt de uitbreiding van deze opleiding voorbereid, zodat alle personeelsleden van Fedasil die met NBMV's in contact komen deze opleiding kunnen volgen.

In hetzelfde kader werkt de groep die de hierboven beschreven opleiding opvolgt een specifieke fiche uit waarin enkele cruciale aandachtspunten verzameld worden. Dit document is bestemd voor het Fedasil-personeel en de voogden en moet als praktische referentie voor het dagelijks beheer van de situaties dienen. Het moet een gids zijn voor de gebruikers die zich met de MH-materie bezighouden : praktische adviezen, aandachtspunten, indicatoren, nuttige adressen, enz.

VI. Multifunctionele cel

De multifunctionele cel werd opgericht bij beslissing van de directeur-generaal en heeft als doel bureaus van de DVZ die kampen met achterstanden bij te staan of een specifiek project tot een goed einde te brengen. In de praktijk bestaat de opdracht van de multifunctionele cel vooral uit het helpen wegwerken van achterstanden en het minimaliseren van de behandelingstermijnen.

Bij sommige bureaus gaat het om achterstanden die te voorzien zijn (zoals bij bureau studenten of bureau kort verblijf), bij andere bureaus zijn er achterstanden tengevolge van een stijging van het aantal aanvragen, een tekort aan personeel of andere redenen. Het aantal aanvragen voor de inzet van de cel is groot.

De cel bestaat uit drie Nederlandstaligen (1 attaché en 2 administratief assistenten) en drie Franstaligen (1 attaché en 2 administratief assistenten).

De multifunctionele cel ging van start op 20/12/2004. Haar eerste leven leidde ze tot juli 2007. Op 8/6/2009 werd beslist de multifunctionele cel opnieuw in het leven te roepen. De cel bestaat nog steeds in haar huidige vorm. In praktijk is het zo dat het merendeel van de bureaus die de cel ondersteunt, valt onder de directie Toegang en Verblijf.

In 2012 stond de multifunctionele cel volgende bureaus bij : bureau Opsporingen (schijnhuwelijken), bureau Lang Verblijf (dienst EU + dienst niet-EU) en bureau Naturalisaties (parketaanvragen). In de meeste gevallen werd de cel opgesplitst (per taalrol of zelfs binnen dezelfde taalrol) volgens de noodwendigheden van de bureaus.

VII. Infodesk

VII.1. Infodesk

Het call center, op 4 april 2012 omgedoopt tot de Infodesk, is het algemeen contactpunt voor wie vragen heeft over de vreemdelingenwetgeving of een specifieke zaak. Oorspronkelijk richtte het call center zich uitdrukkelijk tot particulieren, advocaten en maatschappelijke organisaties.

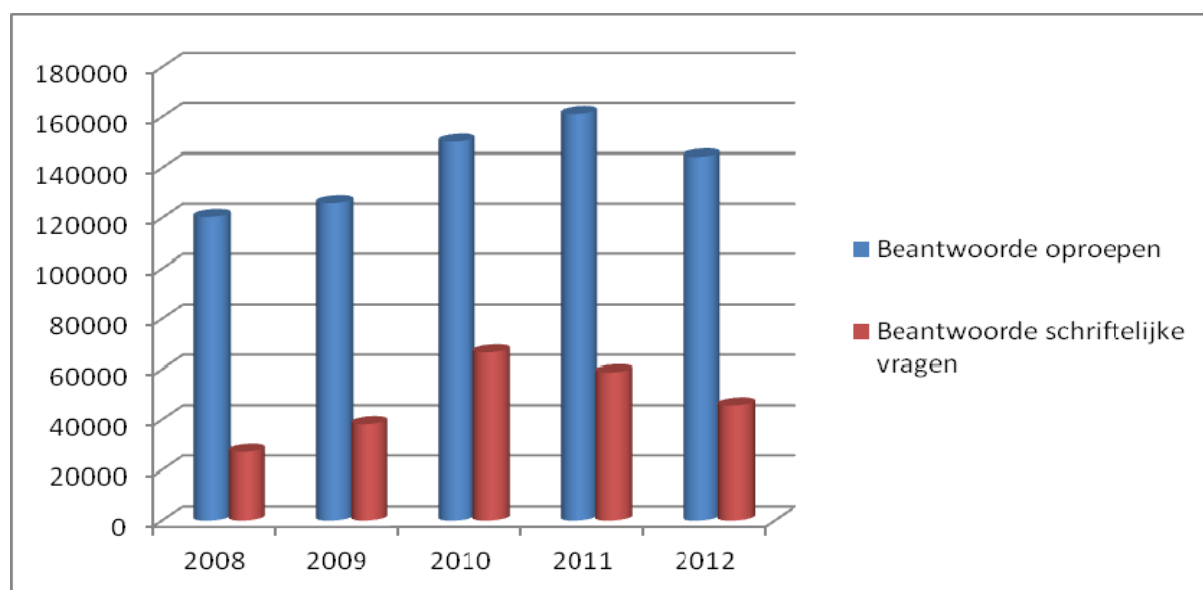
Vanaf mei 2012 is het ook mogelijk dat andere overheidsdiensten zich tot de Infodesk richten met hun vragen.

De Infodesk is een eerstelijns contactpunt en biedt dus informatie van algemene aard; bij meer specifieke vragen doet de Infodesk beroep op haar tweedelijns contactpunten bij de diverse diensten binnen DVZ.

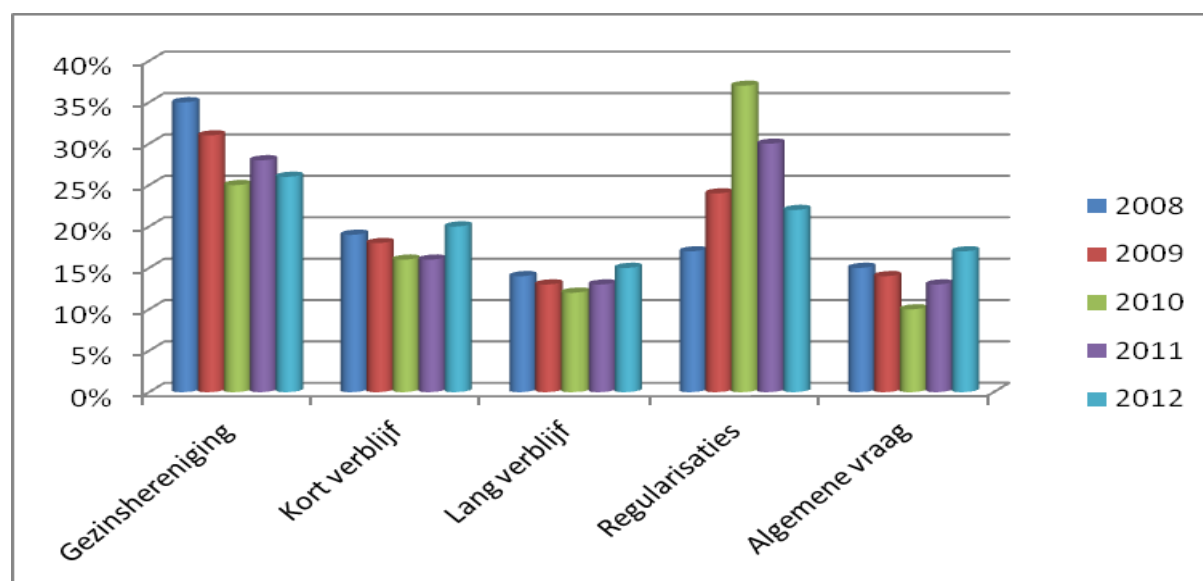
De Infodesk bouwde in 2012 haar algemene ondersteunende rol verder uit. Op piekmomenten neemt het call center oproepen over van uitvoeringsdiensten, om toch een vlotte toegang van deze diensten te kunnen garanderen. De diensten Controle gemeenten (CTL) en Studenten maken hiervan ondertussen gebruik.

In 2012 werden 144.337 telefonische oproepen en 45.698 schriftelijke vragen beantwoord. De laatste jaren tellen we een algemene stijgende trend in interventies bij het call center, met sterke uitschieters in 2010 en 2011. Van 2009 tot 2011 had dit in grote mate te maken met de regularisatiecampagne van 2009. We zien dan immers dat het aandeel van vragen over regularisatie sterk stijgt, met als hoogtepunt een aandeel van 37 % in 2010. In 2011 werd dit nog versterkt door de gewijzigde wetgeving voor gezinshereniging, met een stijgend aandeel in 2011 van 28 % en van 26 % in 2012.

Behandelde oproepen en vragen

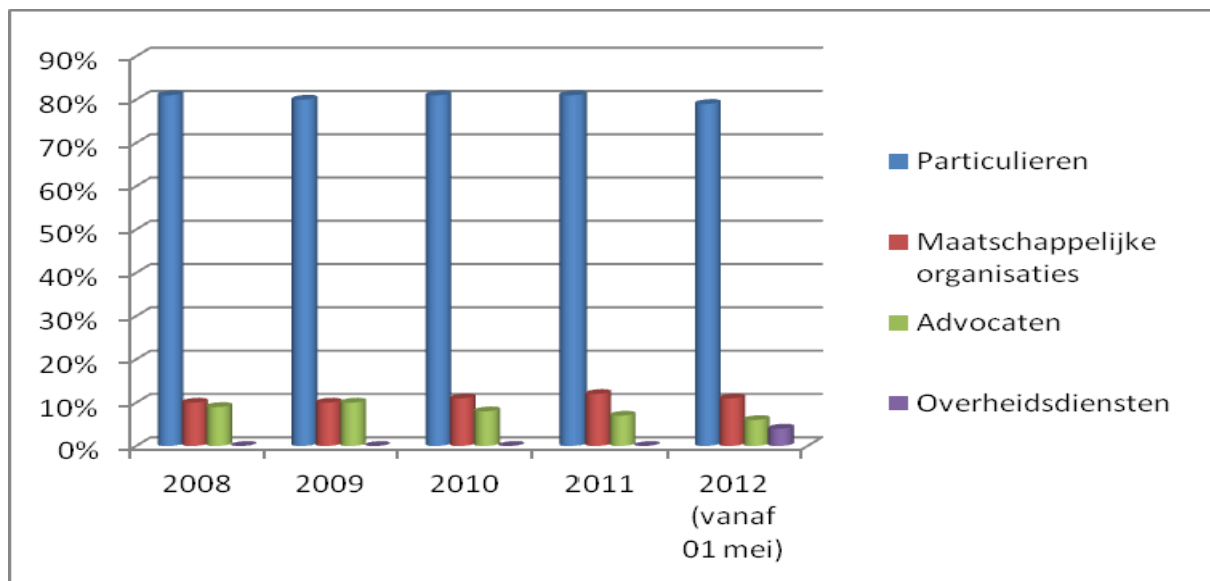

Context van de vraagstelling

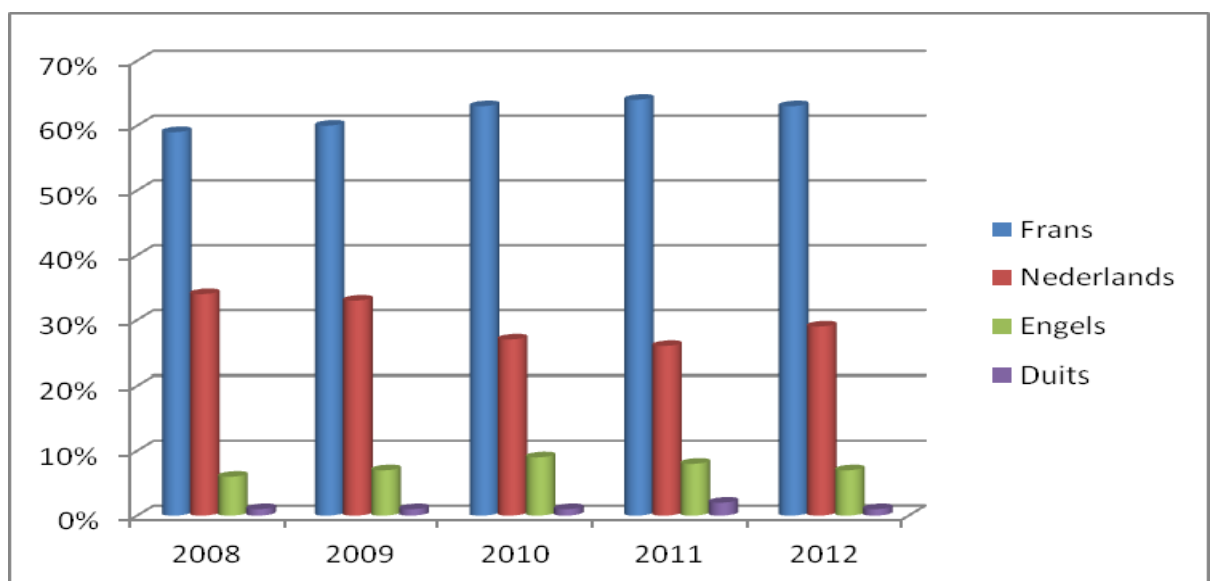
Door het openen van de lijnen voor andere overheidsdiensten zijn in 2012 ook de statistieken over de gesprekspartners gewijzigd. Het call center wordt nog steeds in hoofdzaak gecontacteerd door particulieren (we zien doorheen de jaren een zeer lichte daling van 81 % naar 79 %), in tweede instantie door maatschappelijke organisaties (11 %, een cijfer dat min of meer stabiel blijft), in derde instantie door advocaten (een lichte daling van 9 % tot 6 %). Andere overheidsdiensten doen nu ook als cliënt hun intrede, en stijgen meteen naar 4 %, een cijfer dat de volgende jaren allicht zal stijgen aangezien gemeenten pas na mei 2012 het call center kunnen contacteren.

Statistiek cliënten

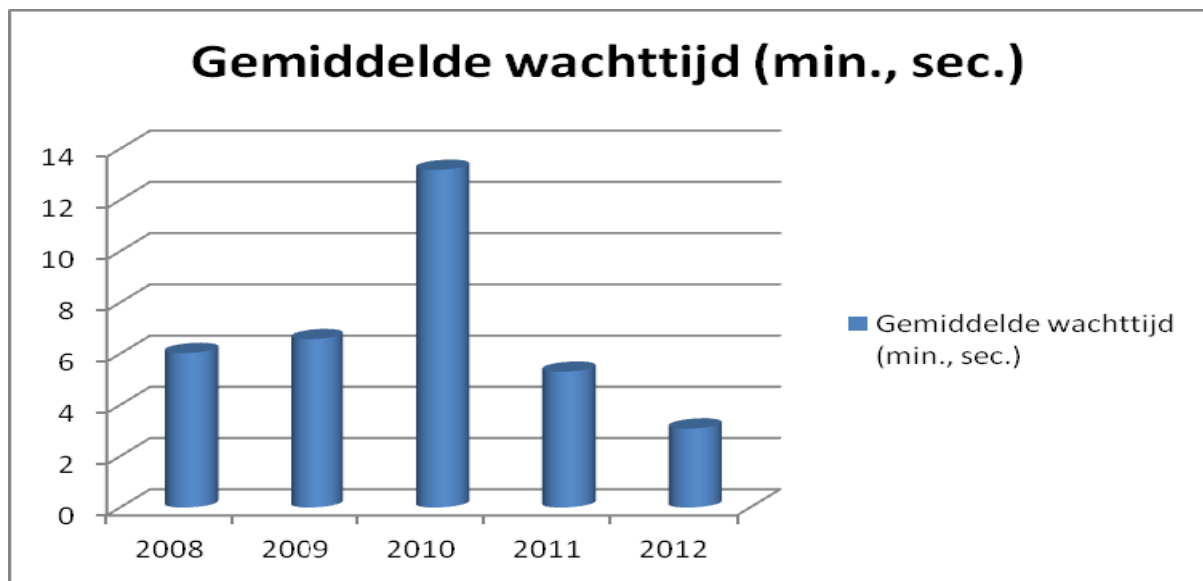
De taalkeuze die de gesprekspartners maken blijft in grote lijnen eenzelfde trend volgen : ruwweg tweederde van de gesprekspartners kiest Frans, eenderde kiest Nederlands. De keuze voor het Engels blijft steeds ruim onder de 10 % en het Duits is slechts zeer bescheiden aanwezig.

Gekozen taal door de cliënt

Wat vooral sterk opvalt voor het jaar 2012 is de verbeterde dienstverlening van de Infodesk. Wanneer we de gemiddelde wachttijden bekijken dan zagen we tot en met 2010 vooral een stijging van de wachttijd vooraleer de klant een operator aan de lijn kreeg. In 2008 bedroeg die wachttijd gemiddeld 6 minuten 3 seconden, in 2010 liep dit op tot 13 minuten 18 seconden. In 2011 werd een gemiddelde bereikt van 5 minuten 30 seconden, en in 2012 daalde dit tot 3 minuten 8 seconden, wat voor 2012 een daling inhoudt van 43 % ten opzichte van 2011.

Gemiddelde wachttijd in minuten en seconden

Deze verbetering is niet alleen een gevolg van de daling in het aantal oproepen en schriftelijke vragen. De dienst beschikte in 2012 over 87 % van het personeel van 2011. Ook de inkomende werklust daalde exact met 86,5 % ten opzichte van 2011, dus in theorie zou de kwaliteit van de dienstverlening gelijk zijn gebleven. Toch verbeterde de gemiddelde wachttijd in 2012 met 43 % ten opzichte van 2011. Deze verbetering werd gerealiseerd door een interne verbetering van de werking van de dienst. Er werd meer geïnvesteerd in bijkomende opleiding en coaching van de medewerkers en de flexibiliteit in taken werd uitgebreid, wat een direct gunstig resultaat had.

De verbetering in dienstverlening zien we ook in de telefonische toegankelijkheid van de Infodesk. Die bedroeg in het jaar 2011 67,65 % (dat wil zeggen dat 32,35 % van de gesprekspartners inhaakte vooraleer een operator aan de lijn te krijgen). In 2012 verbeterde de toegankelijkheid tot 76,71 %, een verbetering van 9,06 %.

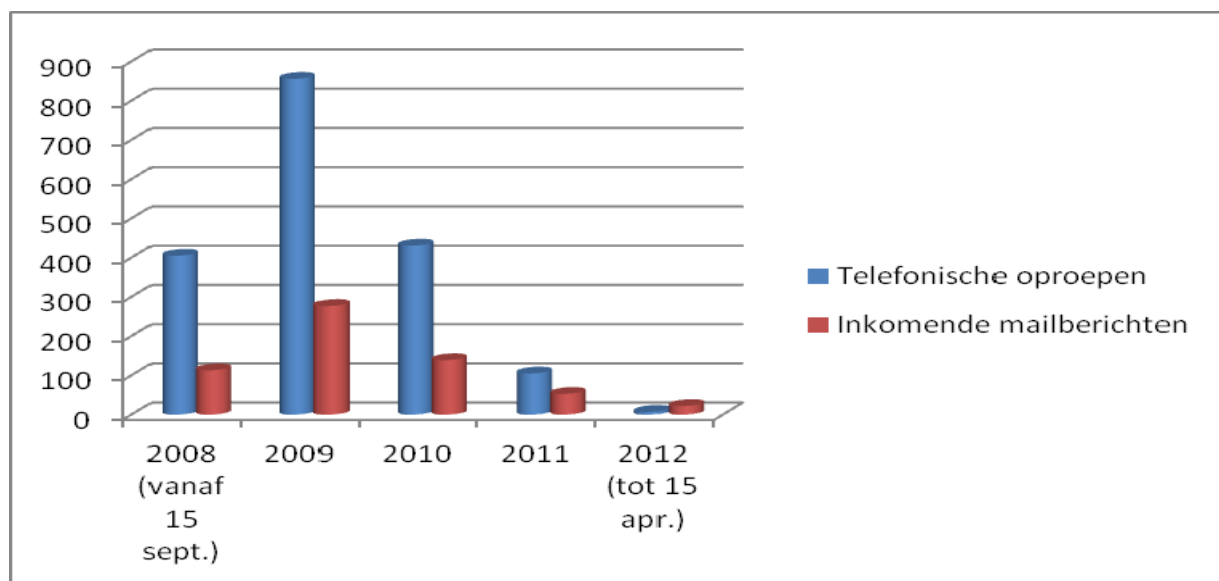
VII.2. SMEDEM call center

Het SMEDEM call center werd in september 2008 opgericht als deel van het algemene call center om informatie te verschaffen over de gewijzigde regelgeving rond economische migratie. Het SMEDEM call center richtte zich vooral tot specifieke partners.

In 2008 en 2009 bleek er een grote vraag naar informatie over deze nieuwe procedure, maar in 2010 en 2011 nam de vraag naar een apart communicatiekanaal duidelijk af. In 2010 werden er nog 431 telefonische oproepen en 139 vragen via mail geteld, in 2011 daalde dit al tot 105 telefonische oproepen en 53 mailberichten.

Toen deze dalende trend zich nog sterker toonde in de eerste maanden van 2012 (tot 15 april nog slechts 7 telefonische oproepen en 22 vragen via e-mail), werd beslist het aparte SMEDEM call center af te schaffen en vragen omtrent economische migratie worden vanaf 16 april 2012 behandeld door het algemene call center.

Statistiek SMEDEM call center 2012

HOOFDSTUK VI

DE STRIJD TEGEN DE ILLEGALE IMMIGRATIE, DE MENSENHANDEL EN DE MENSENSMOKKEL

I. Controle op de toegang tot het grondgebied en controle op het illegaal verblijf

I.1. Controle aan de Schengenbuitengrenzen

I.1.1. Grensposten, nieuwe maatregelen en richtlijnen

Als gevolg van de inwerkingtreding van de Schengenakkoorden op 26/03/1995 werden de volgende Schengen-buitengrensposten aangeduid :

Luchtgrens	Zeegrens	Landgrens
Brussel-Nationaal	Antwerpen	HST-terminal Station Brussel-Zuid
Deurne	Blankenberge	
Oostende	Oostende	
Gosselies	Gent	
Bierset	Nieuwpoort	
Wevelgem	Zeebrugge	

In 2012 werden instructies met betrekking tot de volgende onderwerpen aan de verschillende grensposten gestuurd :

- Instructies statistieken;
- Instructies vingerafdrukken woonunits;
- Instructies belang scannen documenten;
- Rappel instructies zeemannen.

I.1.2. Controle van de grensposten

I.1.2.1. Schengenevaluatie

De Schengenevaluatie is de controle van exacte uitvoering van de uitvoeringsovereenkomst van Schengen. De uitvoering van de Schengengrenscore wordt door de Schengenlidstaten gecontroleerd door de Schengenevaluatiecommissie. Op het moment dat een voorgestelde maatregel onderdeel uitmaakt van de Schengengrenscore, zal handhaving van deze maatregel worden gecontroleerd door de Schengenevaluatie. De

Schengenevaluatie wordt uitgevoerd door deskundigen van de Schengenlidstaten en een afgevaardigde van de Commissie en een afgevaardigde van de Raad. Deskundigen van de lidstaten hebben in 2009 België aan een Schengenevaluatie onderworpen. Het rapport van deze evaluatie kreeg de DVZ in 2010. Waar nodig werd er bijgestuurd. Dit leidde tot een verstrenging van de afgifte van visa aan de grens voor de zeemannen. Tevens benadrukte de Commissie dat de administratieve geldboetes aan de vervoerders niet in overeenstemming zijn met de EG/2001/51. Een ontwerp tot wijziging van de wet werd voorgelegd. In 2011 werden de Draft Council Conclusions opgesteld waarin gesteld werd dat

de Raad tevreden is over de toepassing van aanbevelingen inzake de correcte toepassing van het Schengen Acquis. Follow-uprapport werd voorgelegd tijdens laatste Working Party on Schengen matters onder Cypriotisch voorzitterschap.

BE heeft sinds VZP een belangrijk aandeel gehad in de Schengenevaluaties. Anno 2012 werd deelgenomen aan 3 evaluaties : luchtgrenzevaluatie in Slovenië, Hongarije en Malta (februari), Peer-to-Peer Evaluatie in Griekenland (mei) en luchtgrenzen Polen, Tsjechië en Slowakije (november).

Door de intense inzet werd de rol van de BE-expert terzake ook uitgebreid : niet alleen als Schengenevaluatie-trainer, zowel voor experts als Leading Experts, maar ook als BE-vertegenwoordiging binnen de Management Board of Experts inzake Scheval. Dit jaar vonden Schevaltrainingen plaats : in Riga, Letland (maart) en in Tallinn, Estland (oktober). De Management Board of Experts bestaat uit 10 landen (AT, BE, NL, CZ, PL, DE, CY, RO, FR, SK, FI – EU-Raadssecretariaat en EU-Commissie) en vergadert tweemaal per jaar. De vergaderingen voor deze Management Board worden dan steeds voorbereid tijdens Development Meetings door BE, NL, DE, FI, PL, SK, EU-Raadssecretariaat en EU-Commissie), deze vinden ook tweemaal per jaar plaats.

I.1.2.2. Commissie Buitengrenzen

De algemene doelstelling van de Commissie Buitengrenzen is het toezien op de naleving en toepassing van de Schengenvoorschriften inzake grenscontroles aan de Belgische buitengrenzen en daarover adviezen verlenen aan de Minister.

De Commissie is samengesteld uit vertegenwoordigers van de DVZ, de Federale Politie, Douane, FOD Mobiliteit en afgevaardigden van het Vlaams en het Waals Gewest. Het voorzitterschap wordt waargenomen door de adviseur-generaal bevoegd voor de Directie Controle Binnenland en Grenzen, aangeduid door de Minister van Binnenlandse zaken.

In 2012 heeft de Commissie Buitengrenzen geen zitting gehad, aangezien er zich geen dossiers hebben opgeworpen waarvoor het advies van de Commissie vereist of aangewezen was.

I.1.2.3. Inspectie grensposten

In 2012 werden op geregelde tijdstippen controlebezoeken aan de grensposten uitgevoerd. De aandacht ging tijdens deze bezoeken steeds uit naar het naleven van de Europese en Belgische wetgeving, op vlak van de beveiliging van de grenspost, de uitrusting van de controlepost in de eerste en de tweede lijn, alsook de organisatie en de werking van de controles zelf. In totaal werden in 2012 37 controlebezoeken uitgevoerd terwijl er in 2011 35 controlebezoeken werden uitgevoerd.

Met het oog op het verbeteren van de informatiedoorstroming en het optimaliseren van de samenwerking tussen de Dienst Grensinspectie bij de DVZ en de grenscontroleurs van de Federale Politie op het terrein, werd van deze gelegenheid eveneens gebruik gemaakt om meer persoonlijke contacten te leggen. Het persoonlijk contact en de regelmatige bezoeken zullen ook in de toekomst nog meer aandacht blijven krijgen.

I.1.2.4. Grenscontrole met het Verenigd Koninkrijk

België telt slechts één landgrens : de Eurostarterminal waar passagiers inchecken om naar het Verenigd Koninkrijk te reizen. In Brussel-Zuid bevindt zich, na de uitreiscontrole door de Federale Politie, meteen de inreiscontrole voor het Verenigd Koninkrijk. Deze wordt uitgevoerd door Britse ambtenaren van de United Kingdom Border Force (UKBF).

Sinds 2003 voert de Belgische Federale Politie enkel de Schengengrenscontrole uit van de treinen die extra-Schengen rijden met het Verenigd Koninkrijk als bestemming. De aankomende Eurostartrein worden niet langer gecontroleerd door de Belgische politiediensten. Bij hun vertrek uit het Verenigd Koninkrijk worden de passagiers gecontroleerd door de Franse politie, die de Schengenbinnenkomstcontrole doorvoert.

De controlefunctie die de UKBF-agenten uitoefenen op de uitreis van de passagiers in het Brusselse Eurostarstation is vergelijkbaar met de grenscontroles die de Franse grenscontrole overheden uitoefenen op de passagiers die met de Eurostartreinen het Verenigd Koninkrijk verlaten.

De passagiers die met de Eurostartreinen slechts tot Lille, Calais of Frethun reizen (= Intra-Schengen), kan de UKBF in Brussel-Zuid echter niet controleren.

Ten einde faciliterend te werken voor het Intra-Schengen verkeer werd er op 15 februari 2012 overgegaan tot de opening van de "Schengen Corridor" in de Eurostarterminal. Enkel de passagiers die in het bezit zijn van een vervoersbewijs naar een Intra-Schengen bestemming kunnen van deze corridor gebruik maken. De corridor leidt hen direct na de controle van de Belgische Federale Politie tot in de wachtzaal, hierbij passeren ze dus niet langer aan de Britse controleboxen.

Sinds februari 2012 zijn er een aantal restrictieve maatregelen in voege op het Eurostartreinverkeer van Brussel-Zuid naar Lille. In de strijd tegen misbruik hebben de Britse autoriteiten de Eurostar gevraagd de verkoop van individuele tickets van Brussel-Zuid naar Lille te beperken. Momenteel is de verkoop van die individuele tickets beperkt tot drie Eurostartreinen per dag. Voor houders van abonnementen is er daarentegen geen enkele beperking. De doelstelling is het Eurostartreinaanbod van Brussel-Zuid naar de bestemmingen in Frankrijk opnieuw zo uitgebreid mogelijk te maken. In dit kader werden er in 2012 contacten onderhouden met het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en het bedrijf Eurostar. Hierbij werden er verschillende pistes onderzocht inzake het verkoop- en controlestelsel, zodat de restrictieve maatregelen op termijn kunnen worden terugschroefd.

In 2012 werd er gewerkt aan de totstandkoming van een nieuw bilateraal akkoord tussen België en het Verenigd Koninkrijk inzake de Britse grenscontroles. Het bestaande juridische kader voor de Britse inreiscontroles in Brussel-Zuid, het Tripartite Akkoord uit 1993, is namelijk enkel van toepassing op rechtstreekse treinen tussen België en het Verenigd Koninkrijk. In de praktijk maken bijna alle Eurostar treinen echter een commerciële tussenstop in Frankrijk, met name in Lille of in Calais. De doelstelling van het nieuw bilateraal akkoord is een juridische basis te creëren voor de Britse inreiscontroles in het station Brussel-Zuid op de treinen die wél een commerciële tussenstop maken in Frankrijk, vooraleer verder te sporen naar het Verenigd Koninkrijk.

In het kader van de Europese spoorwegliberalisering bestaat de mogelijkheid dat in de toekomst bijkomende treinoperators gebruik zullen maken van de Vaste Kanaaltunnel en hierbij een halte hebben in Brussel-Zuid. Hieromtrent is er echter nog geen uitsluitel over concrete modaliteiten of de startdatum. Eind 2011 werd overgegaan tot de oprichting van het zogenaamde "Five State Forum" waarbij naast België ook Duitsland, Nederland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk vertegenwoordigd zijn. De doelstelling van dit Five State Forum is faciliterend te werken voor de spoorwegliberalisering op het vlak van de grenscontroles en daaraan verbonden thema's. In dit kader werd er in 2012 op verschillende ogenblikken overleg gepleegd met de betrokken Belgische instanties, waaronder de FOD Mobiliteit en Vervoer en de Federale Politie. Inzake de spoorwegliberalisering an sich werd informatie ingewonnen bij NMBS Europe.

I.1.2.5. Overeenkomst : “Memorandum Of Understanding” MOU

Akkoorden met de vervoerders (MOU)

In toepassing van artikel 74/4bis van de wet van 15 december 1980 kunnen vervoerders met de Minister een protocolakkoord (MOU) afsluiten.

De voorwaarden voor het afsluiten van deze akkoorden zijn identiek voor alle vervoerders. De overheid hanteert het gelijkheidsbeginsel.

Overzicht van de laatste jaren

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Aantal nieuwe akkoorden	3	7	1	1	4	2	3	2	2

Het totaal aantal vervoerders dat eind 2012 over een akkoord beschikte, bedraagt 35.

I.1.2.6. Preventieve maatregelen

1) Website

Iedere vervoerder en grenscontrolepost werd op de hoogte gebracht van het feit dat er een website bestaat op het adres www.dofi.fgov.be, waar men kan nagaan welke de erkende reisdocumenten en voorwaarden zijn om het Schengengrondgebied te betreden.

De informatie op deze website is bepalend voor het opleggen van de administratieve geldboetes aan de vervoerders.

Deze website is operationeel sedert 01/01/2000. Bijwerkingen gebeuren op basis van wijzigingen met betrekking tot visumvereisten en binnenkomstvoorwaarden, toegezonden door het secretariaat van de Europese Raad. Om accurate informatieverstrekking te garanderen wordt de website gemiddeld wekelijks bijgewerkt.

2) Overlegvergaderingen met vervoerders

In het kader van overlegvergaderingen met de vervoerders, wordt sinds 2005 een forum georganiseerd tussen de DVZ, Brussels Airlines en de Federale Politie aangaande de problematiek van INADmissible passagiers, het INAD-forum. Het laatste forum dateert van oktober 2012, onder het voorzitterschap van de DVZ.

Overlegvergaderingen rond de verplichtingen van de vervoerders en een mogelijk protocolakkoord

In totaal werden 7 vervoersmaatschappijen, in de loop van het jaar, eenmaal of meerdere malen bij de Grensinspectiedienst ontvangen. De vergaderingen werden ofwel georganiseerd op vraag van de maatschappijen zelf, ofwel op initiatief van de DVZ.

3) Verplichtingen van de vervoerders met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van vreemdelingen

Administratieve boetes

In uitvoering van artikel 74/4bis, ingevoerd bij de Wet van 08/03/1995 tot wijziging van het artikel 74/2 en tot invoeging van een nieuw artikel 74/4bis in de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen, kunnen administratieve boetes opgelegd worden aan de vervoerders wanneer zij passagiers naar of door België vervoeren die niet over de nodige documenten voor binnenkomst in het Schengengebied of voor het land van bestemming beschikken (zie ook punt MOU).

Vervoerders die na het afsluiten van het boekjaar nog open rekeningen hebben met betrekking tot onbetaalde boetes worden op de Dienst Grensinspectie uitgenodigd om hen op hun verplichtingen te wijzen, de redenen voor het uitblijven van de betalingen te achterhalen en eventueel een afbetalingsplan af te spreken. De DVZ kan het MOU dat met een vervoerder werd afgesloten o.m. opzeggen wanneer deze vervoerder de boetes niet binnen de voorziene termijn betaalt.

Overzicht van de opgelegde administratieve boetes

	Maatschappijen met protocolakkoord Aantal boetes	Maatschappijen zonder protocolakkoord Aantal boetes	Totaal aantal boetes	Maatschappijen met protocolakkoord Bedrag in euro	Maatschappijen zonder protocolakkoord Bedrag in euro	Totaal bedrag in euro
2003	484	170	654	674.750	738.750	1.413.500
2004	378	59	437	389.000	285.000	674.000
2005	418	47	465	437.750	210.000	647.750
2006	457	75	532	502.750	318.750	821.500
2007	478	125	603	490.000	547.500	1.037.500
2008	385	97	482	385.500	472.500	858.000
2009	314	82	396	312.750	326.250	639.000
2010	321	49	370	309.500	198.750	508.250
2011	337	75	412*	323.500	322.500	646.000
2012	339	38	377*	325.500	165.000	490.500

Toelichting

* Het totaal aantal vermelde administratieve boetes is het aantal administratieve boetes na aftrek van de geannuleerde administratieve boetes. Er werden 63 administratieve boetes geannuleerd. De administratieve boetes werden om verschillende redenen geannuleerd, nl.

- 1) Volgens artikel 74/4bis § 2 van de wet van 15 december 1980 : toekenning vluchtelingenstatus + toekenning subsidiaire bescherming : 32 administratieve boetes (22 administratieve boetes = vluchtelingenstatus + 10 administratieve boetes = toekenning subsidiaire bescherming).
- 2) Het aanbrengen van kopie / scan van het paspoort / ticket – genomen bij inschepping door de luchtvaartmaatschappij : 22 administratieve boetes.
- 3) De overige 9 werden geannuleerd na toevoeging van nieuwe elementen aan het dossier.

Het aantal opgelegde boetes daalt ten opzichte van 2011 met 9.15 % maar ook het aantal passagiers op Zaventem is met ongeveer 2 % (jaarcijfers Brussels Airport Company) gedaald.

De daling van de boetes is mede te verklaren door de goede werking en controles van de luchtvaartmaatschappijen die Zaventem als luchthaven aandoen.

De DVZ gaf dit jaar geen vormingscursussen aan luchtvaartmaatschappijen. Het doel van deze vormingscursussen is om de illegale immigratie in te perken en de inbreuken van de luchtvaartmaatschappijen te doen dalen.

Verblijfskosten

Het forfaitaire aangerekende bedrag van de verblijfskosten wordt jaarlijks bij koninklijk besluit bepaald. Voor 2012 werd de dagprijs op 46,10 euro gebracht (40,80 euro in 2007, 42,00 euro in 2008, 43,10 euro in 2009, 43,20 euro in 2010, 44,50 euro in 2011). Naar aanleiding van een wijziging inzake het berekenen van de reële kostprijs werd door het Koninklijk Besluit dd 01.10.2012 vanaf 11 oktober 2012 de dagprijs op 180,00 euro gebracht.

	2006	2007	2008	2009	2010
Bedrag in euro	129.913,93	61.226,59	81.860	153.714,80	60.447,91

	2011	2012
Bedrag in euro	87.093,51	421.639,10

Het bedrag van de opgelegde verblijfskosten steeg, enerzijds omwille van het verhoogde forfaitaire dagbedrag, en anderzijds ook omwille van de achterstand uit 2011 die volledig verwerkt is in 2012.

Toelichting

Qua betalingen is er quasi geen verschil tussen vervoerders met MOU en zonder. De betalingen verlopen momenteel vrij vlot. Echte wanbetalers met MOU lopen immers het risico het MOU te verliezen en wanbetalers zonder MOU bekijken hun kans om een MOU-akkoord af te sluiten.

I.1.3. Individuele controle toegang

I.1.3.1. Algemene binnenkomstvoorwaarden

De grenscontrole gebeurt met toepassing van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 15/12/1980 en artikel 42 van het KB van 08/10/1981.

Na controle door de met de grenscontrole belaste agent van de Federale Politie wordt een verslag opgemaakt. Dit verslag wordt naar de Dienst Grensinspectie gestuurd. Wanneer de vreemdeling bij aankomst niet aan de vereiste binnenkomstvoorwaarden voldoet, wordt een beslissing met betrekking tot de toegang tot het grondgebied genomen. Deze beslissing is ofwel een teruggrijping, met eventuele vasthouding als de teruggrijping niet dadelijk kan doorgaan, of toegang verlenen tot het grondgebied mits, zo nodig, de afgifte van een visum.

De binnenkomstvoorwaarden gelden voor het gehele Schengengebied, aangezien de controle verlegd werd naar de buitengrenzen van dit gebied.

I.1.3.2. Algemeen overzicht van de aan de grens genomen beslissingen en behandelde situaties

	1 Terugdrijvingen INADs	2 Asiel- aanvragen	3 Visa zeelieden	4 IOM	5 Transitaanvragen 3 ^e land	6 NBMV
2004	1.662	421	12.132	11.167	1.709	42
2005	1.187	453	13.817	6.298	1.683	47
2006	1.365	331	15.702	6.137	1.551	49
2007	1.112	338	17.800	4.626	1.219	50
2008	1.161	365	22.752	5.343	1.233	35
2009	1.383	362	21.588	7.785	1.095	23
2010	1.863	471	21.474	6.357	1.027	22
2011	2.735	711	15.296	5.592	867	35
2012	2.403	538	11.726	7.325	821	36

I.1.3.3. Detailoverzicht bij algemeen overzicht

1) Beslissingen tot terugdrijving

Dit betekent de weigering van toegang tot het grondgebied omdat er niet aan de binnenkomstvoorwaarden om tot het Schengengrondgebied toegelaten te worden wordt voldaan.

Algemeen overzicht

	Luchtgrens	Zeegrens	Landsgrens	Totaal
2004	1.261	150	251 *	1.662
2005	1.059	128	0 *	1.187
2006	1.249	116	0 *	1.365
2007	1.022	90	0 *	1.112
2008	1.070	91	0 *	1.161
2009	1.322	61	0 *	1.383
2010	1.773	90	0*	1.863
2011	2.701	34	0*	2.735
2012	2.358	45	0*	2.403

* = controle aan de landsgrens Eurostar te Brussel-Zuid stopgezet op 1 april 2004. De Schengencontrole voor toegang tot het Schengengrondgebied wordt uitgevoerd door de Fransen bij vertrek in het UK.

Evolutie

Daling in het aantal terugdrijvingen 2012 ten aanzien van het voorgaande jaar 2011. De daling werd enkel vastgesteld aan de luchtgrenzen.

De daling houdt geen verband met de gevallen waarvoor een boete wordt opgelegd (het niet beschikken over de nodige binnenkomstdocumenten en het gebruik van valse documenten), maar is eerder het gevolg van de afname van het aantal personen dat zich aan de grens aanbiedt en niet aan de overige binnenkomstvoorwaarden (zoals geldige reisdocumenten, geldige visa of verblijfsvergunning, voldoende bestaansmiddelen, verblijf en verblijfsomstandigheden staven, niet SIS gesignaleerd zijn, geen bedreiging vormen voor de openbare orde) voldoet.

Overzicht beslissingen terughrijvingen per grenspost

Luchtgrens		Zeegrens		Landgrens	
Brussel-Nationaal	2.127	Antwerpen	32	HST-terminal Brussel Zuid	0*
Gosselies	210	Gent	0		
Bierset	18	Zeebrugge }	7		
Deurne	1	Blankenberge }			
		Oostende }	6		
Oostende	2	Nieuwpoort }			
Totaal 2.403	2.358		45		0

Opmerking

In totaal werden voor al de grensposten samen **2.403 beslissingen tot terughrijving** betekend. Op Brussel-Nationaal werden 62 beslissingen tot terughrijving op basis van nieuwe elementen herzien en omgezet in toelating tot het grondgebied.

De meest vertegenwoordigde nationaliteiten bij de terughrijvingen	
Aan alle grensposten samen	Op de luchthaven van Brussel-Nationaal
- Albanië; - Marokko; - Turkije; - Congo Democratische Republiek; - Servië; - Macedonië; - Kameroen - Syrië; - Angola / Irak; - India.	- Albanië; - Turkije; - Congo Democratische Republiek; - Kameroen; - Marokko; - Syrië; - Macedonië; - Irak; - Angola; - Servië.

De meest voorkomende motieven op de luchthaven van Brussel-Nationaal, in volgorde van belang voor de terughrijving van deze nationaliteiten, waren :

- Onduidelijk reismotief;
- Geen of geen geldig document;
- Geen of geen geldig visum;
- Onvoldoende bestaansmiddelen;
- SIS-seining;
- Reeds 3 op 6 maanden verbleven.

2) Asielaanvragen aan de grens

Vreemdelingen die niet over de nodige binnenkomstdocumenten beschikken en een asielaanvraag indienen, moeten dit bij de met de grenscontrole belaste agenten doen en worden in afwachting van een beslissing over hun aanvraag in een aan de grens gelegen centrum vastgehouden.

Sinds 01.10.2009 worden de asielaanvragen aan de grens behandeld door de dienst Grenscontrole. Ook de families die na het indienen van een asielaanvraag aan de grens naar een woonunit worden gebracht, worden in de woonunits verhoord. De asielprocedure bij de DVZ (volgens art 51/5 van de wet) wordt hier behandeld :

- Inschrijving;
- Verhoren;
- Dossiers overmaken aan het CGVS;
- Meervoudige aanvragen;
- Overname / terugnameverzoek "Dublin";
- Niet-begeleide minderjarigen.

Asielaanvragen ad grens	25 quater	Beslissingen CGVS (opsplitsing hierna)	Pogingen tot verwijderingen (/incl. escortes)	Verwijderingen (/incl. escortes)	13 quater	BGV / Vrijstellingen	Ontsnappingen
538	82	341	500(/44)	287(/30)	64	67	13

Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus	Toekenning subsidiaire beschermingsstatus	Erkenning van de vluchtelingenstatus
233	31	77

Vergelijking met vorige jaren :

- 2003 : 562 asielaanvragen;
 - 2004 : 421 asielaanvragen;
 - 2005 : 453 asielaanvragen;
 - 2006 : 331 asielaanvragen;
 - 2007 : 338 asielaanvragen;
 - 2008 : 365 asielaanvragen;
 - 2009 : 362 asielaanvragen;
 - 2010 : 471 asielaanvragen;
 - 2011 : 711 asielaanvragen;
 - 2012 : 538 asielaanvragen.
- Wat de overnames betreft, impliceert dit dat er 82 bijlage 25quaters (beslissing tot weigering van binnenkomst met terugdrijving of terugleiding tot aan de grens) / bijlage 10bis (Dublin Doorlaatbewijs) werden afgeleverd. De meeste overnames werden gevraagd aan Frankrijk ...;
 - Wat 2^e asielaanvragen betreft : dit resulteerde in 64 bijlage 13quaters (weigering in overwegingname);
 - Qua verwijderingen van uitgeprocedeerde asielzoekers, werden 500 pogingen ondernomen tot verwijdering (44 inclusief onder begeleiding) en zijn effectief 287 personen verwijderd (30 inclusief onder begeleiding);
 - De ontsnappingen gebeurden in de woonunits en in het transitcentrum;
 - Wat de asielaanvragen betreft : deze zijn inclusief meervoudige asielaanvragen, maar zonder begeleide minderjarigen;
 - BGV / Vrijstellingen : Aflevering van een BGV aan de asielverzoekers aan de grens kan als gevolg van :
 - Vrijstelling na beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbewistingen;
 - Medische redenen;
 - Einde vasthoudingstermijn werd bereikt;
 - Op vraag van het CGVS omdat er geen beslissing kan genomen worden binnen de termijn van de vasthouding.

De afgifte van dit BGV belet echter niet de verdere afhandeling van de asielaanvraag in het binnenland en is dus ook niet uitvoerbaar op dat moment.

Top 5 nationaliteiten asielaanvragen aan de grens

Nationaliteiten	Aantal asielaanvragen aan de grens
Congo Democratische Republiek	82
Irak	46
Syrië	44
Kameroen	33
Guinee	29

3) Beslissingen tot het verlenen van toegang tot het grondgebied

- 12.286 visastickers werden aan de grenzen afgeleverd door de dienst grenscontrole. Dit zijn zowel doorreisvisa als visa voor kort verblijf;
- 11.726 visastickers werden aan de grens afgeleverd aan transiterende zeelieden.

4) Transitfaciliteiten voor IOM-passagiers

In 2012 **transiteerden** 7.325 personen via de nationale luchthaven Brussel, terwijl dit er in 2011 5.592 waren en in 2010 6.357 waren.

Het gaat hier om een akkoord tussen de DVZ en het IOM, waarbij de DVZ faciliteiten verleent aan de vreemdelingen die vanuit derde landen via Brussel-Nationaal Luchthaven (BNL) naar een ander Europees land, Canada, Australië of de U.S.A. reizen en die niet over het nodige luchthaventransitvisum beschikken.

	Aantal transiterende personen via BNL
2003	6.466
2004	11.167
2005	6.298
2006	6.137
2007	4.626
2008	5.343
2009	7.785
2010	6.357
2011	5.592
2012	7.325

5) Toestemming voor "Transits DEPU's" derde landen

DEPU's (deportees unaccompanied) zijn personen die om diverse redenen door de overheden van een derde land naar hun land van oorsprong worden gerepatriëerd.

Als deze personen tijdens de vlucht begeleid worden door bevoegd personeel worden ze DEPA's (deportees accompanied) genoemd.

Indien de repatriëring dient te gebeuren met een transit door de luchthaven Brussel-Nationaal, moet hiervoor een speciale procedure gevolgd worden : wanneer een bepaald land een persoon naar zijn land van oorsprong wenst te repatriëren vanuit een derde land via een transitland, moet het volgens EU-richtlijn 2003/110/EG, een schriftelijke aanvraag voor transit richten aan het transitland. Deze EU-richtlijn werd op 20/11/2008 omgezet naar de wet betreffende de ondersteuning bij doorgeleiding in het raam van maatregelen tot verwijdering door de lucht. In uitvoering van het advies van de Commissie Vermeersch informeert de Federale Politie de transiterende escorteurs over de toegelaten dwangmiddelen in België.

Voor België is het de Dienst Grensinspectie die deze aanvragen, die uit verschillende landen afkomstig zijn, behandelt en de toestemming tot transit verleent.

Om het aantal weigeringen te beperken en de vlotte werking met de derde landen verder te zetten, wordt er een reservatielijst aangelegd. Als een dag volzet is, met name 5 personen per dag, worden de meeste derde landen hiervan op de hoogte gesteld via e-mail.

	Aantal aanvragen transits / aantal personen*	Weigeringen Tussentijd / Quota	Effectief getransiteerde personen	Geannuleerde transits
2005	1.683 / 1.827	341	809	677
2006	1.551 / 1.478	262	660	791
2007	1.219 / 1.269	145	612	691
2008	1.233 / 1.395	149	746	623
2009	1.095 / 1.215	93	659	547
2010	1.027 / 1.235	97	742	486
2011	867 / 1.030	23	587	424
2012	821 / 1.112	55	757	333

* Een aanvraag kan meerdere personen omvatten.

Top 5 der landen die een transit aanvragen

Landen	Aantal aanvragen
Canada	262
Noorwegen	114
Duitsland	88
Nederland	83
Verenigde Staten van Amerika / Denemarken	61

6) Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NMBV's)

a) NBMV

De wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde categorieën van vreemdelingen werd gepubliceerd en is in voege getreden op 7 mei 2007, artikels 36 tot en met 42 hebben betrekking op NBMV's.

Dit betekent dat de NBMV die door de Voogddienst als NBMV wordt geïdentificeerd of voor wie geen twijfel omtrent zijn minderjarigheid bestaat, voortaan niet meer wordt vastgehouden in een gesloten centrum.

Men moet evenwel twee situaties onderscheiden :

1. Er bestaat geen enkele twijfel over de minderjarigheid.

- Indien de persoon niet voldoet aan de binnenkomstvoorwaarden, moet er een fiche naar de voogddienst gestuurd worden, waarmee aan de voogd de beslissing tot terugdrijving (TD) (ie. Bijlage 11) wordt betekend;
- De NBMV moet binnen de 24 uur naar één van de centra voor oriëntatie en observatie (OOC) gebracht worden;
- Dit centrum wordt gelijkgesteld met een aan de grens gelegen centrum en de DVZ heeft 15 dagen de tijd, eventueel verlengd met 5 dagen (gemotiveerd), om een duurzame oplossing te vinden en eventueel de terugdrijving te organiseren en te laten uitvoeren;
- Na deze periode wordt de toegang tot het grondgebied verleend en moet de GID een nieuwe beslissing nemen (beslissing tot terugleiding – bijlage 38) die aan de voogd betekend wordt;
- Het OOC moet de DVZ inlichten over elke verdwijning.

2. Er bestaat twijfel over de opgegeven leeftijd.

- In de fiche die naar de Voogdijdienst gestuurd wordt, wordt twijfel geuit over de leeftijd en aan de Voogdijdienst wordt gevraagd om een onderzoek naar de leeftijd in te stellen;
- De bijlage 11 en de beslissing tot vasthouding in een aan de grens gelegen gesloten centrum (art 74/5) worden aan de voogd betekend;
- De Voogdijdienst beschikt over 3 werkdagen, eventueel verlengd met 3 werkdagen (gemotiveerde verlenging), om de leeftijd te bepalen en dit aan de NBMV en de DVZ te betekenen.

In een meerderheid van deze gevallen bleek deze termijn voor de Voogdijdienst echter te kort te zijn en werd de termijn overschreden.

Indien betrokkene meerderjarig blijkt te zijn, blijft hij vastgehouden in het gesloten centrum.

Indien betrokkene minderjarig blijkt te zijn, moet de NBMV binnen de 24 uur na de beslissing van de Voogdijdienst naar een OOC overgebracht worden, waarbij dan dezelfde regeling telt zoals in supra vermeld.

	Verklaarde NBMV's	Na leeftijdsbepaling NBMV's	Asielaanvragen	TD* met garant. opvang	OOC Steen-okkerzeel
2008	46	35 (76,10 %)	23	2	20
2009	33	22 (66,66 %)	9	4	18
2010	37	22 (59,45 %)	7	6	17
2011	56	35 (62,5 %)	9	16	30
2012	53	36 (67,92 %)	14	17	27

* TD = terugdrijving

In 2012 verklaarden 53 vreemdelingen aan de grens dat zij jonger dan 18 jaar waren.

Bij 29 van deze vreemdelingen werden er twijfels geuit m.b.t. hun leeftijd, hetgeen leidde tot een leeftijdsonderzoek door de Voogdijdienst. 17 vreemdelingen aan de grens die verklaarden minderjarig te zijn bleken na medisch onderzoek meerderjarig (18 of ouder) te zijn, waardoor slechts 36 onder hen werden beschouwd als niet-begeleide minderjarigen aan de grens (aankomst was zowel op luchthavens Brussel-Nationaal, Gosselies en Bierset als in de zeehaven Antwerpen).

(14 van deze niet-begeleide minderjarigen na leeftijdsbepaling vroegen asiel aan, nadat hen de toegang tot het land werd geweigerd).

Onderverdeling per leeftijdscategorie na resultaten van de leeftijdsbepaling die resulteerde in minderjarigheid

0 < 16 jaar	0
16 – 17 jaar	2
18 jaar	3
> 18 jaar *	7
Leeftijdsbepaling niet kunnen uitvoeren	0
Totaal	12

* Resultaat onderzoek is 18 jaar met een deviatie – wordt beschouwd als minderjarig

Onderverdeling per leeftijdscategorie zonder twijfel (zonder leeftijdsbepaling)*

< 12 jaar	0
12 – 14 jaar	1
14 - 16 jaar	7
16 – 18 jaar	16
Totaal	24

* Opgegeven leeftijd (indien valse of no docs) maar er wordt geen twijfel minderjarigheid geuit.

De meest voorkomende nationaliteiten onder de 36 NBMV's zijn respectievelijk :

India : 5;
Ghana : 4;
Macedonië : 4;
Marokko : 4.

In vergelijking met 2011 is het aantal vreemdelingen dat zich aan de grens minderjarig verklaarde licht gedaald, namelijk 53 in 2012, tegenover 56 in 2011.

Het percentage van de vreemdelingen die aan de grens verklaren minderjarig te zijn en die op basis van het resultaat van de leeftijdsbepaling minderjarig bleken te zijn is globaal genomen met iets meer dan 5 % gestegen, ten opzichte van 2011.

b) Samenwerking met de Voogdijdienst

Leeftijdsbepaling

Telkens de DVZ twijfels uitte omtrent de leeftijd van de betrokken NBMV, heeft een dergelijk medisch onderzoek effectief plaatsgevonden, ofwel op verzoek van de DVZ, ofwel op initiatief van de Voogdijdienst.

In 29 dossiers werd een medisch onderzoek uitgevoerd : dit leidde 17 keer tot een resultaat leeftijdsbepaling waarbij de betrokkene 18 of ouder was, in 12 gevallen was de betrokkene jonger dan 18 jaar.

Het resultaat wordt gemiddeld na 6 dagen bekendgemaakt.

Bepalen van de duurzame oplossing

Plaatsing

Na de toepassing van de Wet betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen van 12 januari 2007 werden **36** niet-begeleide minderjarige vreemdelingen geplaatst op laste van de Voogdijdienst.

Terugdriving met gezinshereniging in het land van herkomst

17 van de 36 NBMV's werden teruggedreven naar het land van herkomst. In dit geval was de familie teruggevonden. De familie werd ingelicht over de terugkeer van de betrokkene, teneinde te verzekeren dat de minderjarige zou worden opgevangen. Dit gebeurde steeds in samenspraak met en met akkoord van de voogd.

7) Families met minderjarige kinderen

Sinds 01.10.2009 heeft de Staatssecretaris van Asiel en Migratie beslist families met minderjarige kinderen onder te brengen in woonunits (die bij Koninklijk Besluit van 30 april 2010 bepaald zijn als welbepaalde aan de grens gelegen plaats) voor zover er geen onmiddellijke teruggrijving mogelijk is.

In de loop van 2012 werden 120 families weerhouden aan de grens.

44 INAD's verklaarden na weigering van toegang tot het grondgebied zo vlug mogelijk te willen terugkeren, deden afstand van hun beroepsmogelijkheden en werden in afwachting van hun teruggrijving voor periode van maximaal 48 u vastgehouden in het INAD-centrum.

36 families (INAD's) werden effectief teruggedreven.

8 families (INAD's) werden alsnog toegelaten tot het Rijk.

76 families (39 INAD's + 37 KPA's (kandidaat politiek asiel)) werden overgebracht naar een woonunit, respectievelijk in :

Zulte	21	(10 INAD's + 11 KPA's)
Tubize	24	(11 INAD's + 13 KPA's)
Sint-Gillis-Waas	23	(14 INAD's + 9 KPA's)
Tielt	8	(4 INAD's + 4 KPA's)

Verder verloop na overbrenging :

Teruggedreven	35
Verdwenen in woonunit	18
Nog in asielprocedure op 31/12/2011	5
Vrijgesteld + toegang tot het Rijk	6
Erkenning + subsidiaire bescherming	12

I.2. Controle op het Belgisch grondgebied

I.2.1. Samenwerking Dienst Vreemdelingenzaken met politiediensten en Sociale Inspectie

I.2.1.1. Bureau C – illegalen – en de Permanentiedienst van de Dienst Vreemdelingenzaken

Indien de politiediensten in contact komen met een illegale persoon, dan is het in eerste instantie het Bureau C (en de Permanentiedienst na de kantooruren) dat gecontacteerd wordt om een administratieve beslissing te nemen.

Het Bureau C staat ook in voor de administratieve ondersteuning van de politiediensten bij al dan niet aangekondigde controle acties of bij grootschalige manifestaties die veel vreemdelingen aantrekken (bv. internationale voetbalwedstrijden).

Indien de politie of de Sociale Inspectie een controle wil uitvoeren, dan kan er een beroep worden gedaan op de Gerechtelijke Sectie, ter ondersteuning op het terrein en om voor een snellere afhandeling te zorgen.

Op basis van het administratief verslag, dat door de politiedienst wordt opgesteld, zal het Bureau C (en de Permanentiedienst) aan de hand van het individueel dossier van de vreemdeling nagaan wat de verblijfssituatie is van de gecontroleerde vreemdeling.

Het Bureau C, de Permanentiedienst of bureau Sefor zullen de politie zo snel mogelijk instructies toesturen.

Indien de vreemdeling legaal verblijft in België of indien er een schorsende procedure tegen een beslissing hangende is, zal de betrokkene zonder meer kunnen beschikken.

Indien de vreemdeling illegaal verblijft kunnen de bevoegde diensten beslissen om de betrokkene :

- Een BGV te betekenen;
- Op te sluiten ter beschikking van de DVZ, met het oog op repatriëring of terugleiding naar de grens;
- Te onderwerpen aan een inreisverbod.²⁵

Indien de vreemdeling over reisdocumenten beschikt, kan de verwijdering snel georganiseerd worden.

Cijfergegevens : aantal administratieve aanhoudingen, beschikkingen, BGV's, beslissingen tot opsluiting

	Aantal administratieve anhoudingen	Aantal beschikkingen	Aantal BGV's	Aantal opsluitingen
2009	27.470	9.247 (34 %)	14.008 (51,5 %)	4.215 (15 %)
2010	25.093	9.877 (40 %)	11.359 (46 %)	3.857 (15,5 %)
2011	27.161	8.180 (30 %)	15.373 (57 %)	3.608 (13 %)
2012	27.731	6.985 (25 %)	17.163 (62 %)	3.583 (13 %)

Opmerking : Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, en hij heeft nog geen vordering tot schorsing ingeleid, dan kan hij de schorsing van deze beslissing vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De termijn waarbinnen deze vordering moet worden ingediend is sedert juli 2009 gewijzigd van 24 uur naar 5 dagen, zonder dat dit minder dan drie werkdagen mag bedragen, na de betekening van de beslissing. Vandaar dat men niet langer kan spreken van directe repatriëringen.

Enkel de personen die zelf verklaren te willen vertrekken en niet de schorsende beroepstermijn te willen afwachten zullen sneller verwijderd worden.

²⁵ Het inreisverbod is, naar aanleiding van de Richtlijn 2008/115/EG over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, in de nationale wetgeving omgezet op 19 januari 2012 en in uitvoering gebracht met het KB van 19 juni 2012, gepubliceerd op 2 juli 2012 in het Staatsblad.

Cijfergegevens : top 5 aangetroffen nationaliteiten

2009	2010	2011	2012
Algerije (5.405)	Algerije (5.969)	Algerije (6.131)	Algerije (6.295)
Marokko (3.831)	Marokko (3.915)	Marokko (4.501)	Marokko (4.511)
India (2.194)	Roemenië (2.125)	Roemenië (2.458)	Roemenië (2.226)
Roemenië (1.989)	Palestina (1.140)	Tunesië (1.378)	Tunesië (1.207)
Palestina (1.134)	India (1.003)	Palestina (858)	Bulgarije (716)

Opmerking : Deze cijfers geven enkel weer welke nationaliteiten door de bevoegde diensten werden aangetroffen en zijn dan ook afhankelijk van het milieu waarin de controles door de politiediensten werden uitgevoerd. Het betreft de door de vreemdeling verklaarde nationaliteit op het moment van de interceptie; deze komt niet steeds overeen met de echte nationaliteit. Tevens dient er rekening mee gehouden te worden dat bepaalde vreemdelingen herhaaldelijk worden gearresteerd, omdat deze moeilijk verwijderbaar zijn, of vanwege een gebrek aan plaatsen in de centra niet worden opgesloten.

Dit is eveneens zo met de intercepties van illegalen die aan de kust worden aangetroffen en die door middel van containers en vrachtwagens op een zeer risicovolle wijze de overtocht trachten te maken. Oostende en Zeebrugge worden het meest met deze problematiek geconfronteerd. In 2012 heeft de scheepvaartpolitie 805 verslagen doorgestuurd naar bureau C of de Permanentie, nl. 248 voor de haven van Zeebrugge, waar voornamelijk Iranen worden aangetroffen, en 557 voor de haven van Oostende, waar Algerije de koploper blijft.

Cijfergegevens : aantal arrestaties gebaseerd op openbare orde en zwartwerk

	2009	2010	2011	2012
Openbare orde	6.418 (24 %)	6.803 (27 %)	7.959 (29 %)	7.232
Zwartwerk	1.626 (6 %)	1.593 (6 %)	1.645 (6 %)	1.562

26 % van de arrestaties werden verricht in het kader van openbare orde, waarbij 634 vreemdelingen zijn opgesloten, hetzij 18 % van het totaal aantal opsluitingen. 6 % van de arrestaties werden verricht in het kader van zwartwerk, waarbij 442 vreemdelingen zijn opgesloten, hetzij 12 % van het totale aantal opsluitingen.

De repatriërings- en verblijfskosten in de centra van bewoners opgesloten wegens zwartwerk worden bij de betrokken werkgevers gerecupereerd, in toepassing van artikel 13 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van vreemde werknemers. Derhalve wordt in eerste instantie de werkgever aangeschreven. Wanneer echter blijkt dat de werkgever na een herinnering nog steeds niet overgaat tot de effectieve betaling, wordt het dossier overgemaakt aan de FOD Financiën, meer bepaald aan de verschillende ontvangkantoren der domeinen en penale boeten. Deze laatste zal dan de uiteindelijke invordering bij de werkgever doen.

In 2012 werden 593 werkgevers aangeschreven met het oog op de betaling van bovenstaande kosten en 201 werkgevers hebben effectief betaald. Het totaal te recupereren bedrag bedroeg 842.928,41 euro (de verschuldigde bedragen van de 593 werkgevers van 2012 plus de nog openstaande dossiers van de vorige jaren). In 2012 is een bedrag van 194.468,41 euro ontvangen.

Politiediensten of sociale inspectiediensten kunnen een beroep doen op de ondersteuning op het terrein van personeelsleden van de DVZ. Dit beperkt zich echter wel tot prioritaire acties, omdat er geen gevolg kan worden gegeven aan alle vragen tot bijstand.

Aantal operaties waaraan werd deelgenomen

	2009	2010	2011	2012
Vlaanderen	279	249	302	308
Wallonië	122	87	69	42
Brussel (19 gemeenten)	166	123	100	98
Totaal	567	459	471	448

I.2.2. Sefor

1. Doel / Structuur

Bureau Sefor werd opgericht op 1 juni 2011, met als opdracht de opvolging van alle BGV die een procedure afsluiten (de opvolging werd geregeld onder de rondzendbrief van 10/06/2011). De rondzendbrief werd opgesteld in de geest van de Europese Terugkeerrichtlijn 2008/115/EG. Deze Terugkeerrichtlijn werd omgezet in 2012 naar Belgische wetgeving. Ook ligt de oprichting van het bureau Sefor in het verlengde van aanbevelingen van de Commissie Vermeersch II van 2005, die een betere opvolging vroeg van de BGV. De opvolgingsprocedure is opgebouwd rond enerzijds het vrijwillig vertrek en anderzijds rond de organisatie van een gedwongen vertrek ("vrijwillig als het kan, gedwongen als het moet").

Bij betekening van het BGV zal de betrokken vreemdeling worden geïnformeerd over zijn rechten en plichten (meer informatie www.sefor.be), de vreemdeling zal worden gewezen op het belang van het vrijwillig (met ondersteuning) of zelfstandig (met eigen middelen) vertrek. De opgenomen informatie in de brochures werd in 2012 aangepast en in 2013 zullen deze brochures in omloop komen. Concreet werd er geopteerd om de beroepsprocedures, klachten rond illegale tewerkstelling, communicatie rond vertrek en de gevolgen van een weigering van vertrek beter toe te lichten en uit te werken. Tijdens de looptijd van het BGV zal er worden gestart met de identificatieprocedure (in samenwerking met CID). Deze identificatie moet de DVZ in staat stellen om iemand sneller van het grondgebied te kunnen verwijderen (optimalisering plaatsen centra) en minder lang opgesloten te houden in een gesloten centrum (humaan aspect). Indien betrokkene geen vrijwillig gevolg heeft gegeven aan het bevel zal er worden overgegaan tot een actieve opsporing van betrokkene en zal hij worden opgesloten met het oog op een gedwongen verwijdering en zal hem in de toekomst een binnenkomstverbod worden betekend. Het moet opnieuw duidelijk worden voor de betrokken vreemdeling dat het gaat om een juridisch bevelschrift waaraan men **gevolg moet geven**. Naast de Sefor procedure staat het bureau ook nog in voor de opvolging van de oude bevelen die werden afgeleverd en levert de dienst Sefor inspanningen op het gebied van bestrijding van illegale criminelen, schijnhuwelijken, fraude en andere eventuele prioriteiten die binnen de DVZ worden uiteengezet. In het vervolg van het jaarverslag zullen de cijfers verder worden toegelicht.

Om deze opvolging optimaal te organiseren is het bureau opgedeeld per regio. Bij de regio's is er telkens een verbindingsambtenaar toegevoegd die instaat voor de afwikkeling van Sefor in de grote steden en tevens fungeert als contactpersoon voor de afhandeling van verwijderingen binnen de stedelijke administratie. Deze verbindingsambtenaar is ook contactpersoon voor de terugkeerconsulenten van FEDASIL. De verbindingsambtenaar kan, indien nodig, ook het algemeen beleid van de DVZ vertalen binnen de vreemdelingendiensten van de stedelijke administraties. De verbindingsambtenaar en regioverantwoordelijke staan ook in voor de strategische analyses van fenomenen in hun regio. Verder staan beiden ook in voor het geven van opleidingen aan de politiescholen (op aanvraag kunnen we ook een opleiding organiseren in de politiezone zelf). In 2012 werden er in het totaal 76 aangepaste vormingssessies gegeven. Meer specifiek werken de verbindingsambtenaren ook rond probleemdossiers in de grote steden en bekijken ze binnen het algemeen veiligheidsoverleg van de betrokken stad hoe de DVZ kan betrokken worden bij de strijd tegen illegale overlastplegers en criminelen. Naast de regioverantwoordelijke (en hun medewerkers) en de verbindingsambtenaren waren er ook nog twee ambtenaren actief die de politiediensten en gemeentes sensibiliseerden in het kader van Sefor en het vrijwillig vertrek. Zij stonden in voor de ondersteuning van de gemeentes, indien er vragen zijn, en communiceerden ook over eventuele problemen of aanpassingen. In 2012 werd de resterende 40 % van de Belgische gemeenten gesensibiliseerd. Beide ambtenaren zullen vanaf 01/01/2013 worden ingezet als verbindingsambtenaar voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Naast deze taak zullen zij wel nog fungeren als contactpersoon voor vragen en zullen zij ook de nodige informatie verspreiden naar de gemeenten en steden toe, indien dit noodzakelijk is. Binnen het bureau Sefor werden in 2012 de eerste stappen ondernomen in de oprichting van een nieuwe cel, namelijk de cel promotie en opvolging terugkeer. Voor 2013 zal de nadruk dan ook komen te liggen op de blijvende inzet naar terugkeer en de communicatie over deze terugkeer naar de gemeenten en steden toe.

2. Resultaten Sefor 2012

Fiches

Het bureau Sefor ontving voor 10.008 fiches van de gemeenten en steden. Deze fiches omvatten zowel families, koppels als individuen. De vaststelling werd dit jaar gedaan dat, ongeacht de wettelijk plicht zich te houden aan de geldende wettelijke norm van de rondzendbrief, een aantal gemeenten zich hieraan onttrekken. In 2013 zal naar deze gemeenten toe gevraagd worden om zich in regel te stellen en de bepalingen van de rondzendbrief van 10/06/2011 ten volle toe te passen.

Intercepties

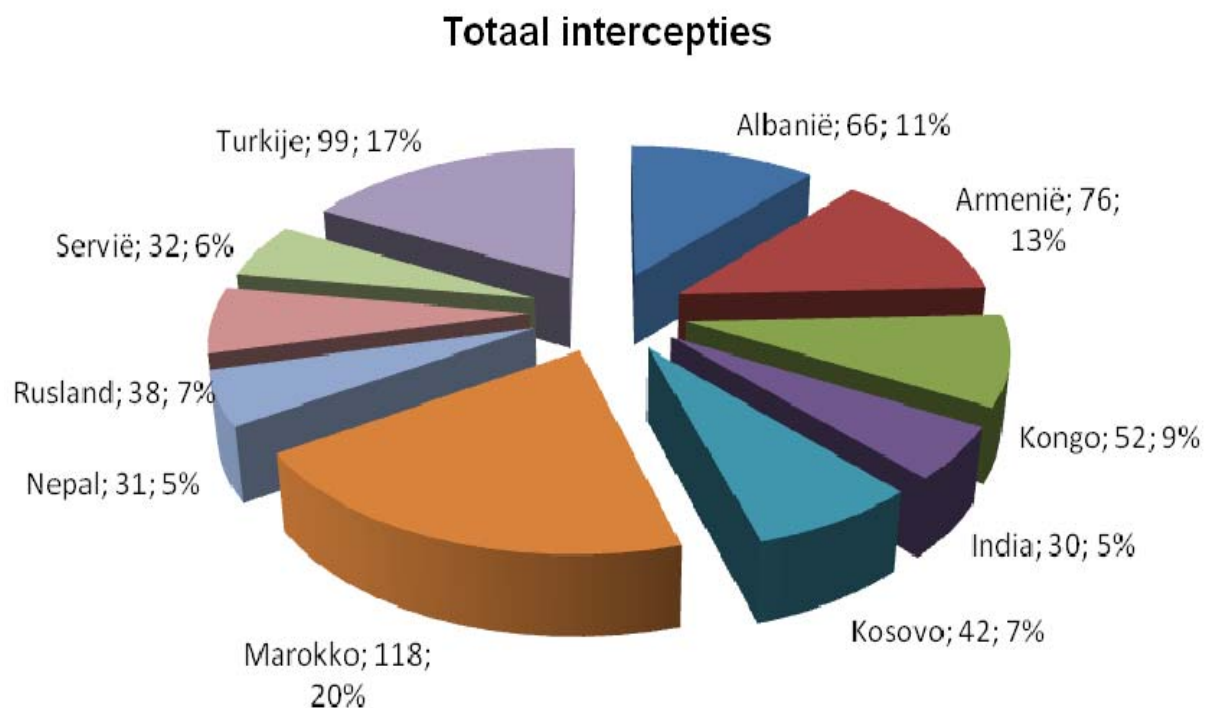
Het slaagpercentage van de controles betreft 38 %, tegenover 33 % in 2011. Dit valt waarschijnlijk te verklaren doordat de procedure van controle op adres meer courant is geworden en men beter op de hoogte is door opleidingen van wat kan en niet kan, hierdoor gebeuren de controles effectiever dan voorheen. 30 % is vertrokken op het adres (hierin zitten ook vrijwillige / zelfstandige vertrekkers), 32 % is nog woonachtig op het adres, maar weigert elke medewerking.

Gedwongen vertrek

In 2012 werden er in totaal 966 dossiers afgesloten met een opsluiting, waarvan 23 families die werden ondergebracht in woonunits van de DVZ. Het totaal aantal personen die deze dossiers omvatten betreft 1.121 volwassenen en 54 minderjarigen (families), wat een totaal uitmaakt van 1.175 personen. Op het totaal van 966 dossiers is er sprake van 60 % Sefordossiers (tegenover 20 % in 2011). De resterende 40 % omvat een groot aantal dossiers met betrekking tot schijnhuwelijken, veroordelingen, openbare orde en fraude.

Van de 966 dossiers was er in 60 dossiers (6 %) sprake van correctionele veroordelingen, 17 dossiers fraude met intrekking van verblijfsdocumenten tot gevolg (2 %), in 110 dossiers inbreuken op de openbare orde (11 %), 100 dossiers schijnhuwelijken (10 %) en 47 dossiers sociaal rechterlijke fraude (5 %). In 2013 zal er verder actief worden ingezet om illegalen die op de een of andere manier de openbare orde van het land hebben geschaad uit te wijzen naar het land van herkomst. Verder zal er ook op worden toegezien dat mensen gevolg geven aan het BGV om het grondgebied te verlaten.

In 2012 werden 51 % van de 966 dossiers weerhouden voor een directe repatriëring (personen met een geldig paspoort 41 % en personen die geïdentificeerd werden 10 %), 49 % werd opgesloten met het oog op identificatie. In 2013 zal verder de nadruk worden gelegd op het belang van documenten naar de politiediensten toe en zal de pre-identificatie verder worden uitgebouwd. Het voorlopig verwijderingspercentage bedraagt 80 %, dit is een voorlopig cijfer, aangezien we nog een heel aantal opgesloten hebben voor wie er nog geen definitieve beslissing is. Vervolgens nog de weergave van de top 10 van de geïntercepteerde nationaliteiten voor 2012. De top 10 maakt in totaal 584 dossiers uit, wat dus neerkomt op 60 % van het totaal aantal dossiers.

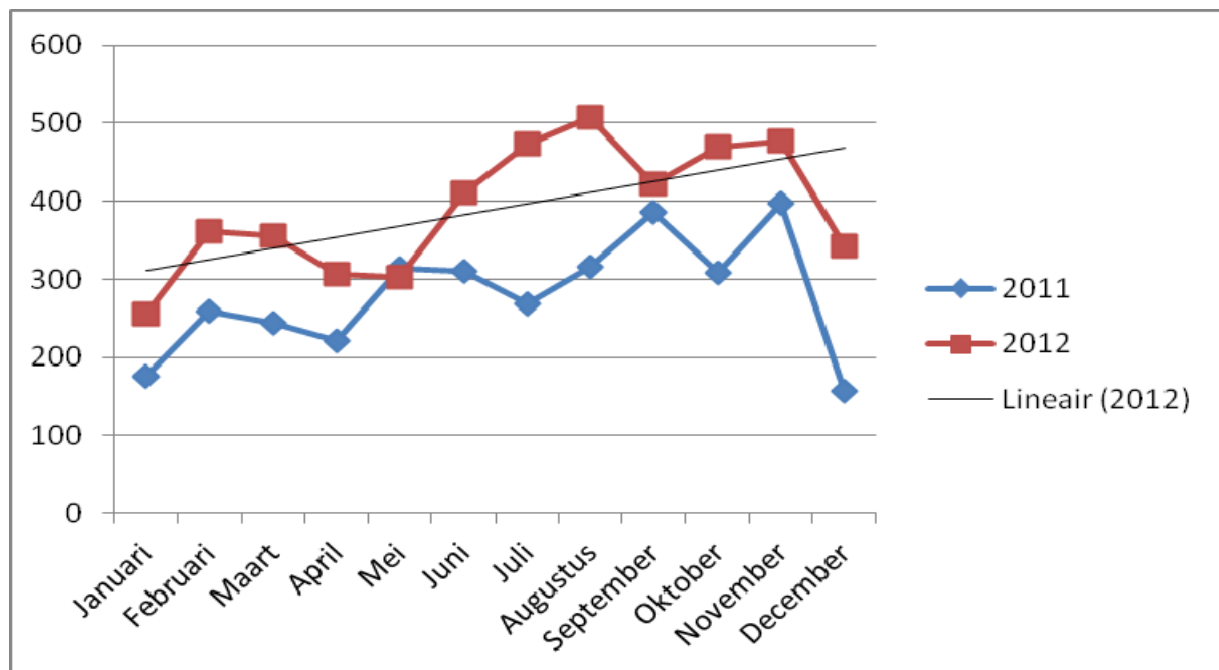

Vrijwillig vertrek

Uit de cijfers blijkt duidelijk dat er een correlatie is tussen de start van het Seforproject en de stijging van het aantal vrijwillige vertrekken in 2011. In 2012 zette de stijging van de vrijwillige terugkeer zich sterk door. De stijging van de vrijwillige terugkeer is duidelijk structureel van aard. Zowel het groot aantal controles als de informatiecampagnes van Sefor zijn belangrijke factoren. Zo doen de verbindingssambtenaren een grote inspanning naar alle partners op het terrein en zorgt het Vast bureau in Brussel voor een duidelijke opvolging van diegenen die geen gevolg geven aan hun BGV. Door krachtadiger en sneller op te treden naar personen die geen gevolg geven aan een BGV, zal dit mensen sneller aanzetten tot het organiseren van hun vrijwillige terugkeer. Bovendien stellen we ook vast dat meer vreemdelingen op eigen initiatief vertrekken, nadat ze op hun rechten en plichten zijn gewezen, die uitgelegd staan in de brochure, die ze in het kader van het Seforprogramma bij hun BGV, ontvangen. In 2012 werd in 67 dossiers een vliegtuigticket voorgelegd. De controle op deze zelfstandige

vertrekken is niet altijd evident, maar een opvolging zal verder worden uitgebouwd in 2013. Enkele steekproeven op de lijst van IOM leert ons ook dat voor de maand juli er 83/477 Sefor opgevolgde personen vertrokken zijn op een vrijwillige manier (of 17 %), voor oktober 2012 was deze 81/473 (of 17 %). Het aandeel dat vrijwillig terugkeert van de op een privé-adres verblijvende vreemdelingen ligt zelfs nog hoger, aangezien een heel aantal vreemdelingen na betekening van het bevel einde asielprocedure niet meer passeren via de gemeentelijke overheid, maar onmiddellijk de stap zetten naar FEDASIL of een andere REAB-partner, op basis van de ontvangen informatie via de post. Ook werken bureau C en bureau Permanentie actief mee aan het verspreiden van deze info bij elke betekening van een bevel na interceptie.

Grafische weergave van vrijwillige terugkeer in 2011-2012

Sinds september 2012 is het bureau Sefor ook verantwoordelijk voor de opvolging van de Open Terugkeer Plaatsen voor wat betreft de gedwongen terugkeer. Mensen die weigeren mee te stappen in het systeem van vrijwillige terugkeer kunnen dan ook onderworpen worden aan een maatregel van gedwongen terugkeer.

I.2.3. Schengenseiningen (SIS)

De vreemdelingen die niet gemachtigd zijn om zich in de Schengenruimte te bevinden, maken het voorwerp uit van een seining in het Schengen Informatie Systeem, op basis van artikel 96 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst (SUO).

Indien personen hierin geseind staan moet hun de toegang tot het grondgebied worden ontzegd of zal hun geen visum worden afgeleverd, ook niet door de andere Schengenlidstaten.

a) Gepaste procedure ten opzichte van de persoon

De maatregel die door artikel 96 wordt aanbevolen is de verwijdering van het Schengengrondgebied indien de illegaal verblijvende persoon op het grondgebied gecontroleerd wordt.

Indien zulke beslissing om de een of andere reden niet kan worden genomen moet het verantwoordelijke land dit ten opzichte van de seinende partij rechtvaardigen. Dit is met name het geval voor de persoon die wettelijk op het Belgisch grondgebied verblijft. Ondanks de seining moet deze persoon vrijgelaten worden. Bij het land dat de persoon heeft gesignaleerd zullen stappen worden ondernomen, opdat dit land de seining zo snel mogelijk intrekt.

Becijferde gegevens

	Aantal admin. aanhoudingen	BGV	Vasthouding in een gesloten centrum ter identificatie (zonder documenten)	Vasthouding in gesloten centrum met documenten	Terbeschikkingstelling van het Parket	Personen die in vrijheid moeten worden gesteld	Aanvraag intrekking seining, in toepassing van artikel 25 § 2
2005	321	88	17	21	/	195	133
2006	155	48	14	9	/	84	126
2007	136	28	14	1	5	88	99
2008	237	56	23	5	4	149	139
2009	213	63	32	1	3	110	90
2010	277	63	48	8	2	156	139
2011	248	82	39	12	8	107	144
2012	306	111	73	8	10	104	123

b) Signalering ter fine van weigering van toegang

Het Bureau C-SIS is, voor België, verantwoordelijk voor het invoeren, het bewaren en het verwijderen van de genoemde signaleringen.

In 2012 waren er 4.289 actieve signaleringen in België : 1.591 hoofdsignaleringen en 2.698 alassen.

Tot 02.07.2012 konden enkel de onderdanen van een derde land die het voorwerp uitmaakten van een verwijderingsmaatregel, met een inreisverbod van 10 jaar²⁶, in toepassing van artikel 96 in het SIS ingeschreven worden.

Als gevolg van de omzetting van de terugkeerrichtlijn²⁷ in het Belgisch recht is het voortaan mogelijk om in het SIS de onderdanen van een derde land op te nemen die illegaal op het grondgebied van het Rijk verblijven en die het voorwerp uitmaken van een verwijderingsmaatregel die gepaard gaat met een inreisverbod in de zin van de terugkeerrichtlijn.

c) Opzoeken van de gezochte personen in het S.I.S.

Het Bureau C-SIS moet ook de openbare orde verifiëren, opdat de uitvoeringsbureaus de vereiste beslissingen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen nemen.

²⁶ Dit wil zeggen de ministeriële terugwijzingsbesluiten en de koninklijke uitzettingsbesluiten.

²⁷ Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven. De wet van 19/01/2012 heeft de terugkeerrichtlijn gedeeltelijk omgezet in de wet van 15 december 1980. Deze is op 27/02/2012 van kracht geworden. Het koninklijk uitvoeringsbesluit van deze wet is op 02/07/2012 van kracht geworden.

Becijferde gegevens : opzoeken van de gezochte personen

2005	2.985
2006	5.782
2007	8.333
2008	7.422
2009	17.111
2010	30.166
2011	17.882
2012	13.719

d) Signalering in de ANG

De verzoeken om inschrijving in de Algemene Nationale Gegevensbank van de Federale Politie (ANG) van de DVZ hebben betrekking op de vreemdelingen die het voorwerp uitmaken van een administratieve maatregel, dit wil zeggen :

- De uitgezette of teruggewezen vreemdelingen of de vreemdelingen aan wie een van deze maatregelen moet worden betekend;
- De vreemdelingen die onder huisarrest zijn geplaatst;
- De vreemdelingen aan wie een BGV moet worden betekend;
- De vreemdelingen aan wie een beslissing tot onontvankelijkheid van een verzoek tot herziening moet worden betekend.

In 2012 werden 929 signaleringen ingevoerd en 27 signaleringen ingetrokken.

I.2.4. Gevangenen

De DVZ is bevoegd voor de administratieve opvolging van de dossiers van de vreemdelingen die opgesloten zijn voor feiten van gemeen recht en voor hun verblijfssituatie, nadat ze uit de gevangenis worden vrijgelaten.

De volgende maatregelen kunnen worden genomen :

- Koninklijk besluit tot uitzetting;
- Ministerieel besluit tot terugwijzing;
- Ministerieel besluit tot aanduiding van een verplichte woonplaats;
- Beslissing tot vasthouding met het oog op een repatriëring;
- Beslissing tot repatriëring;
- BGV.

Koninklijke en ministeriële besluiten

Aan vreemdelingen die aan een koninklijk besluit (KB) of een ministerieel besluit (MB) worden onderworpen wordt gedurende 10 jaar de toegang tot het grondgebied ontzegd. Om de uitvoering van deze arresten te kunnen controleren worden deze vreemdelingen gesignaleerd in het Schengeninformatiesysteem.

Maatregel	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
KB uitzetting	6	2	0	1	5	0	7
KB / MB opschorting	0	1	0	0	1	0	0
KB / MB opheffing	4	3	2	1	4	1	6
MB aanwijzing verblijfplaats	0	1	1	0	1	0	0
MB terugwijzing	256	388	234	296	307	523	536
MB terbeschikkingstelling	0	2	0	1	4	0	2
MB terugleiding grens	0	0	0	0	0	0	0

Sinds de mogelijkheid bestaat, wordt voor niet EU-onderdanen zonder recht op verblijf de voorkeur gegeven aan het opleggen van een inreisverbod.

Vrijlatingen door het gerecht

Vreemdelingen die de gevangenis mogen verlaten, worden ter beschikking gesteld van de Algemene Directie van de DVZ. In functie van de verblijfssituatie van de betrokkene, het gevaar dat hij betekent voor de openbare orde en de mogelijkheid om binnen de door de wet voorziene termijn te worden verwijderd wordt een beslissing genomen.

	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Aantal beslissingen	6.863	7.425	8.794	8.199	9.534	11.535
Vrijstelling zonder meer	30,6 %	30,5 %	29,4 % (2.589)	36,4 % (2.984)	34,9 % (3.326)	30,8 % (3.556)
Bevel om het grondgebied te verlaten	50,9 %	58,4 %	60,7 % (5.343)	55,4 % (4.539)	58,7 % (5.598)	64,7 % (7.465)
Administratieve vasthouding met het oog op een verwijdering	18,5 %	11,0 %	9,8 % (866)	8,2 % (676)	6,4 % (610)	4,5 % (514)

Voor een aantal gevangenen is een identificatieprocedure opgestart, om zo het aantal repatriëringen te verhogen.

Samenwerking met de FOD Justitie

Het sinds februari 2010 aanslepende meningsverschil met het DG Penitentiaire Instellingen heeft in 2012 geleid tot twee wetswijzigingen :

- De wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 werd op 17 februari 2012 in het Staatsblad gepubliceerd en is op 27 februari 2012 in werking getreden;
- De wet van 15 maart 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 en van de wet van 17 mei 2006 met betrekking tot de externe rechtspositie van gedetineerden werden op 30 maart 2012 in het Staatsblad gepubliceerd en zijn op 9 april 2012 in werking getreden.

Hierdoor worden de gevangenen verplicht om alle documenten nuttig voor identificatie ter beschikking te stellen van de DVZ.

De mogelijkheid van de DVZ om een vreemdeling vast te houden in de gevangenis wordt verder bevestigd. In de wet wordt het algemene principe ingeschreven dat een administratieve vasthouding van de DVZ niet kan worden uitgevoerd in de gevangenis. In de praktijk komt het er op neer dat de DVZ over de onderstaande termijn beschikt om een vreemdeling over te brengen naar een gesloten centrum of naar de luchthaven :

Termijn van de DVZ	Soort vrijstelling door Justitie
Geen	Vrijspraak, verzet, beroep, onmiddellijk vrij na veroordeling
7 dagen	Einde aanhoudingsmandaat
10 dagen	Voorlopige invrijheidstelling
2 maanden	Strafeinde

Op 28 februari 2012 stuurde de Directeur-generaal van de penitentiaire instellingen een instructie naar zijn gevangenisdirecteuren die hen inlicht over de wetswijziging en vraagt om ze toe te passen. De wetswijziging zou worden vertaald in een Ministeriële circulaire, maar deze werd in 2012 nog niet getekend.

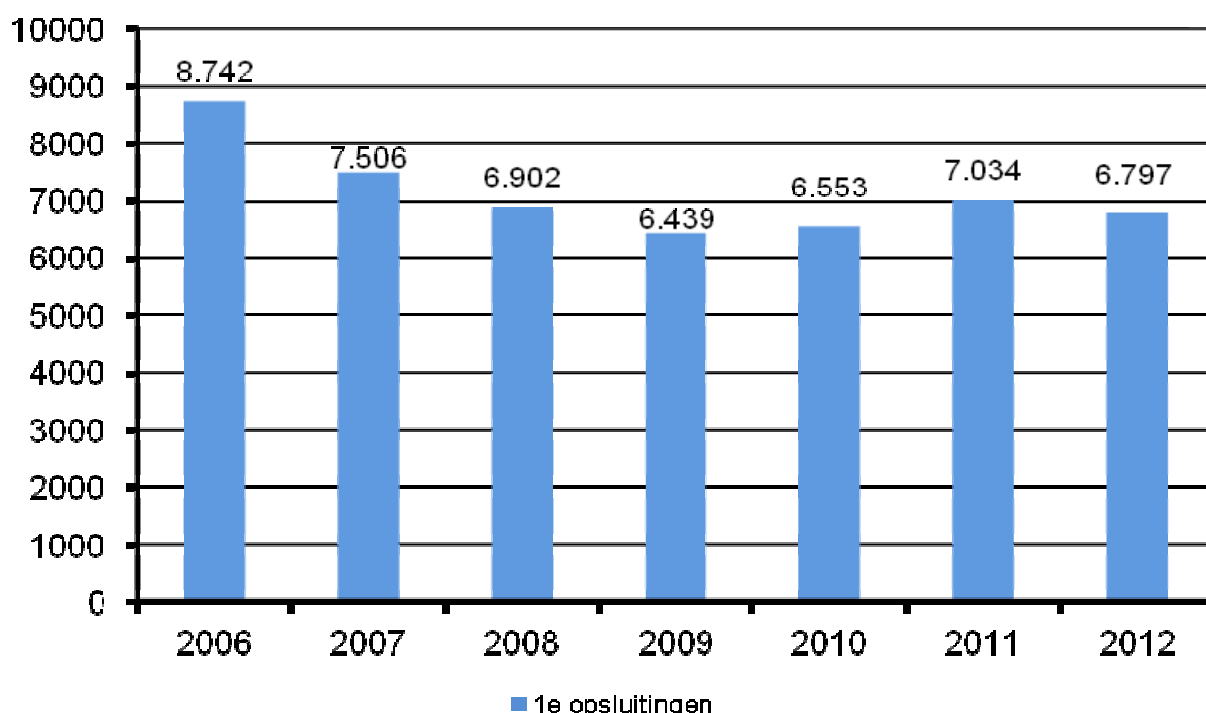
I.3. Vasthoudingen in de gesloten centra en de identificatie

I.3.1. De gesloten centra : statistische gegevens voor het jaar 2012

1) Inschrijvingen in de gesloten centra

In 2012 werden in totaal 6.797 bewoners ingeschreven in de gesloten centra. Dit cijfer behelst het aantal eerste opsluitingen in de centra en is dus exclusief het aantal intakes in de verschillende centra die een gevolg zijn van interne overplaatsingen van bewoners tussen de centra onderling.

Dit levert voor de periode van 2006 tot 2012 het volgende overzicht op :

2) Verwijderingen uit de gesloten centra

In 2012 werden in totaal 5.320 bewoners verwijderd vanuit de gesloten centra.

Jaar	Eerste opsluitingen	Maandelijks gemiddelde eerste opsluitingen	Totaal verwijderingen	Maandelijks gemiddelde verwijderingen	Vrijstellingen	Ontsnappingen	Percentage verwijderingen ten opzichte van opsluitingen
2005	8.191	682,5	6.250	520,8	1.874	44	76,3 %
2006	8.742	728,5	7.109	592,4	1.815	47	81,3 %
2007	7.506	625,5	5.425	452,0	1.937	52	72,3 %
2008	6.902	575,1	4.928	410,6	2.004	42	71,4 %
2009	6.439	536,5	4.213	351,1	2.026	27	65,4 %
2010	6.553	546,1	4.461	371,5	1.871	26	68,1 %
2011	7.034	586,2	5.256	438,0	1.452	18	74,7 %
2012	6.797	566,4	5.320	443,3	1.108	28	78,3 %

In 2012 stijgt het percentage verwijderingen, in vergelijking met het aantal eerste opsluitingen, van 74,7 % naar 78,3 %.

De stijging is voornamelijk te danken aan de efficiëntere selectie ikv de opsluitingen waarbij dankzij een snellere identificatie de verwijderingen makkelijker georganiseerd kunnen worden. Dit wordt ook weerspiegeld in de daling van het aantal vrijstellingen vanuit de gesloten centra.

3) Analyse

In 2011 bedroeg de gemiddelde opvangcapaciteit die beschikbaar was in de centra 535 plaatsen, er waren 7.034 eerste opsluitingen en 5.256 verwijderingen.

In 2012 bedroeg de gemiddelde opvangcapaciteit die beschikbaar was in de centra 516 plaatsen, er waren 6.797 eerste opsluitingen en 5.320 verwijderingen.

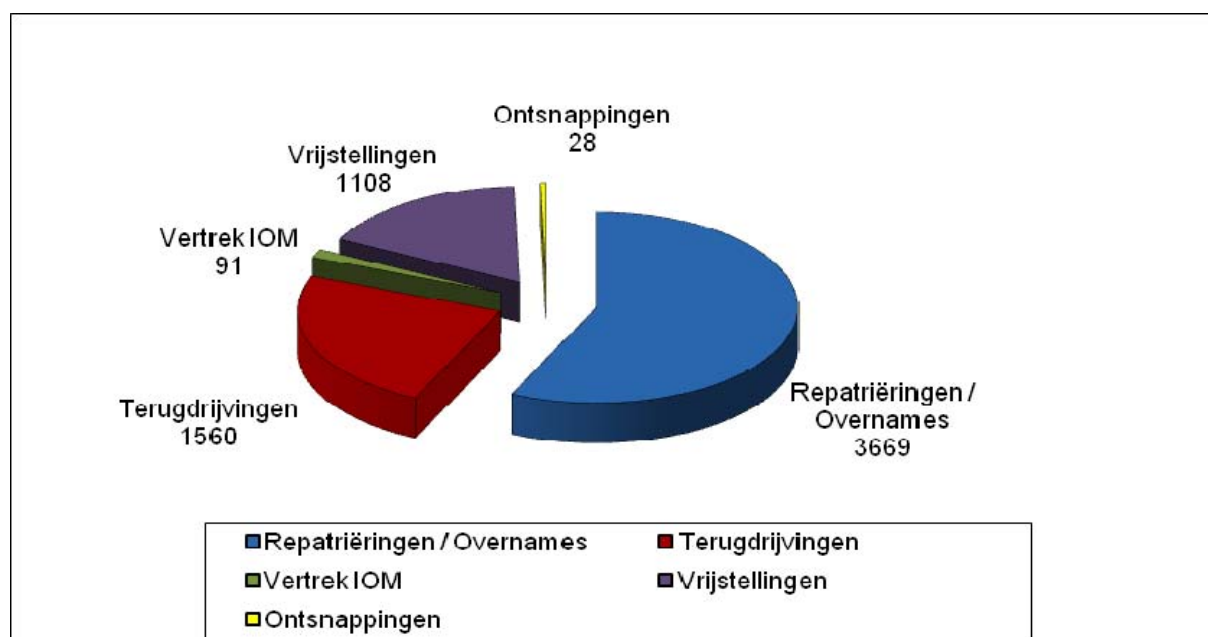
Rekening houdend met deze gegevens was er in 2012 een daling met 3,6 % van het aantal beschikbare opvangplaatsen in de centra, wat resulteerde in een daling van het aantal eerste opsluitingen met 3,4 %.

Ondanks een vermindering van de gemiddelde opvangcapaciteit in de gesloten centra is het totaal aantal verwijderingen in 2012 t.o.v. het jaar ervoor gestegen.

De vermindering van de theoretische maximale opvangcapaciteit (516 plaatsen) is voornamelijk te wijten aan de vermindering van de capaciteit in 2 gesloten centra in 2012 :

- CIV : als gevolg van een gebrek aan personeel en veiligheidsproblemen daalde de maximale opvangcapaciteit vanaf medio maart 2012 van 140 naar maximum 111 plaatsen op het einde van het jaar;
- CIB : als gevolg van diverse infrastructuurwerken daalde de maximum opvangcapaciteit vanaf eind maart van 112 bewoners naar maximum 102 bewoners op het einde van het jaar.

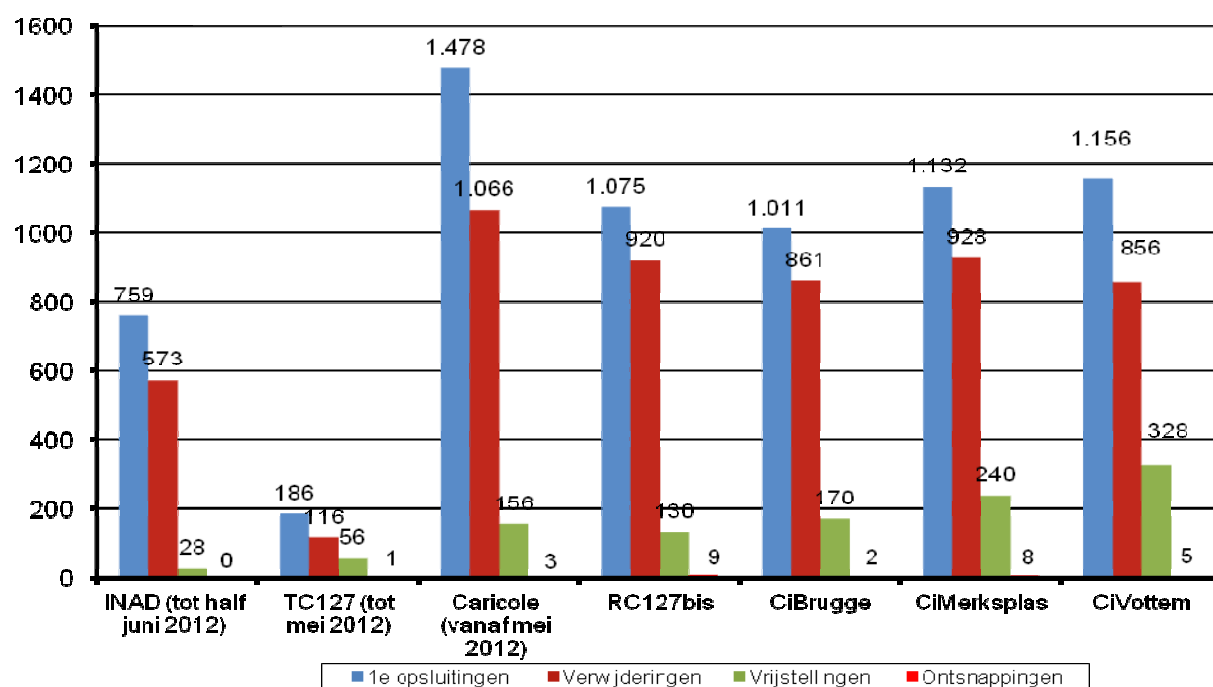
4) Vertrek vanuit de gesloten centra

In 2012 werden 1.180 personen vrijgesteld vanuit de gesloten centra. De redenen voor deze vrijstellingen zijn divers : niet bekomen van een reisdocument, positieve beslissing van de DVZ of van het CGVS, vrijstelling op basis van nieuwe elementen die op het ogenblik van de opsluiting nog niet bekend waren (gepland huwelijk, medische redenen ...), enz.

In 2012 ontsnapten 28 bewoners uit de gesloten centra. Er waren 12 ontsnappingsen vanuit een gesloten centrum, 12 ontsnappingsen vanuit een ziekenhuis, 4 ontsnappingsen tijdens een overbrenging van de bewoner.

Voor de 4 categorieën samen (eerste opsluiting, verwijderingen, vrijstellingen en ontsnappingsen) levert dit, per gesloten centrum, het volgende staafdiagram op :

5) Gemiddeld aantal bewoners in de gesloten centra en gemiddelde verblijfsduur

a. Gemiddeld aantal bewoners in de gesloten centra in 2012 :

Het dagelijks gemiddeld aantal bewoners in alle gesloten centra samen lag in 2012 op 475 bewoners (2010 : 495 bewoners; 2011 : 458 bewoners).

Het centrum kan niet volledig bezet worden. Er worden plaatsen voorzien voor het opsluiten van de personen die vanuit de gevangenis overgebracht worden of voor de personen die onderschept worden in het kader van acties van de politiediensten (bv. transmigratie), de diensten van de sociale inspectie, controle op het adres in het kader van Sefor, enz.

b. Gemiddelde verblijfsduur* in de gesloten centra (in dagen) tussen 2010 en 2012 :

	INAD (tot half juni 2012)	TC127 (tot mei 2012)	TC Caricole (vanaf mei 2012)	RC127bis	CIB	CIM	CIV
2010	2,6	19,1	/	25,2	34,5	32,3	29,4
2011	2,4	21,7	/	23,9	32,0	32,4	30,3
2012	2,5	29,0	13 **	23,2	33,9	33,7	31,4

**Gemiddelde verblijfsduur van de bewoners, van de vasthouding tot de verwijdering of de vrijstelling.*

*** De lage gemiddelde verblijfsduur in TC Caricole is te wijten aan het feit dat sinds medio juni 2012 de bewoners van het voormalige INAD centrum op de luchthaven in dit centrum opgevangen worden.*

I.3.2. Bijzonderheden, nieuwe initiatieven en specifieke dossiers

1. Vasthouding van families

Voormalig Minister van Migratie- en Asielbeleid Turtelboom besliste dat vanaf 1 oktober 2008 families met minderjarige kinderen, die zich in België op onregelmatige wijze bevonden, niet meer in gesloten centra konden opgesloten worden. Als alternatief voor deze opsluiting werden huizen ter beschikking gesteld door de Regie der Gebouwen, die als familie-units werden ingericht. De families verblijven in deze familie-units in afwachting van hun terugkeer; voor de begeleiding werden coaches aangesteld. Dit project wordt ondersteund door het Europees Terugkeerfonds.

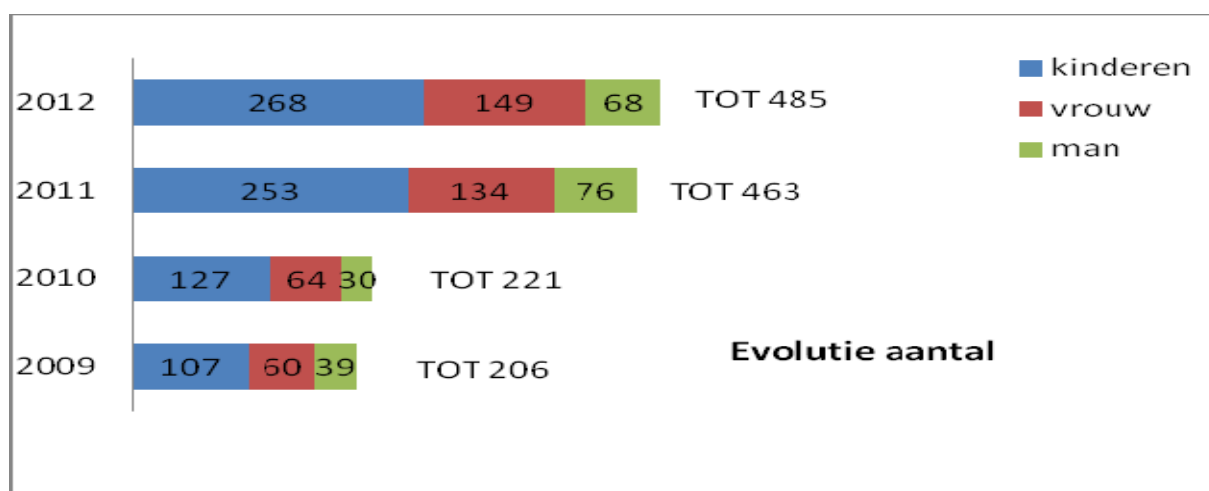
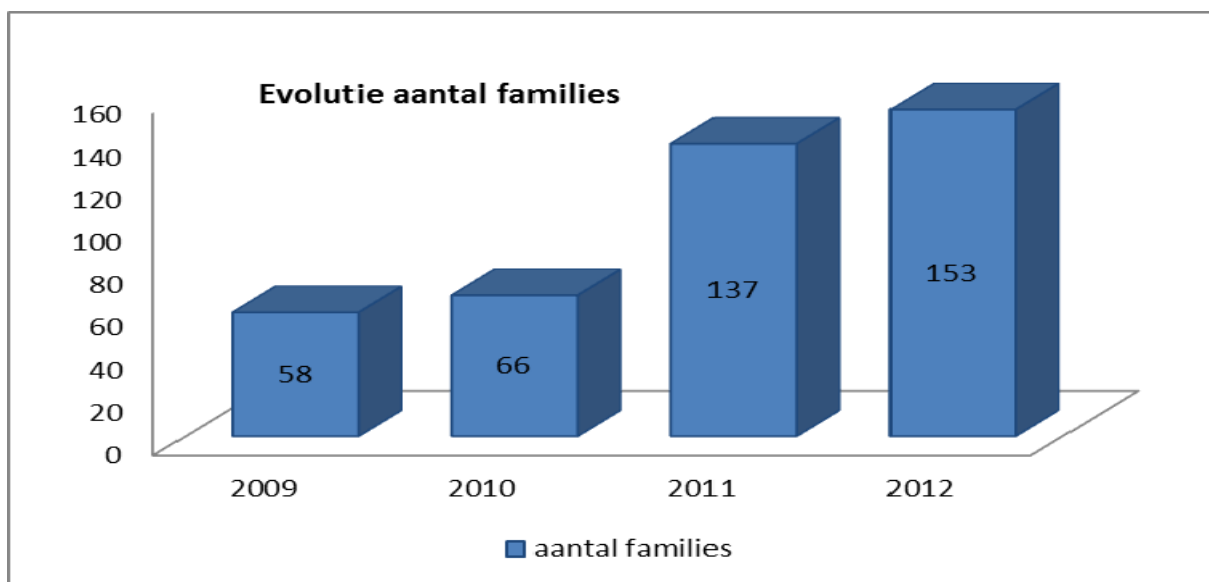
Na één jaar operationele werking werd een positieve evaluatie van het FITT-project gemaakt door zowel vluchtelingenorganisaties als door de DVZ zelf. Voormalig Staatssecretaris Wathélet nam de beslissing om vanaf oktober 2009 ook gezinnen die aan de grens opgehouden worden, aan wie de binnenkomst in het Rijk geweigerd wordt en die niet op korte termijn teruggedreven kunnen worden, op te vangen in de FITT-terugkeewoningen. Tengevolge van deze beslissing kwam de opvangcapaciteit in het gedrang en moest op korte termijn drastisch verhoogd worden.

In samenwerking met de Regie der Gebouwen werden tussen 2008 en 2011 vier sites gerealiseerd, namelijk Zulte en Tubize in 2008, Sint-Gillis-Waas in 2010 en Tielt in 2011. In 2012 werd extra ruimte gecreëerd voor drie nieuwe appartementen in Zulte en een extra appartement in Tubize. Deze uitbreidingen komen tegemoet aan de behoefte aan kleine wooneenheden, aangezien 54 procent van de gezinnen uit alleenstaande moeders bestaat en aangezien de gemiddelde gezinssamenstelling 3,1 personen bedraagt. De uitbreidingen van 2012 brengen de totale opvangcapaciteit van de vier woonsites op 19 woningen en

ongeveer 115 beschikbare bedden. Alle FITT-woningen zijn zo ingericht dat alles aanwezig is om de gezinnen in hun basisbehoeften te voorzien. Zo staat er bijvoorbeeld in iedere woning een ingerichte keuken ter beschikking en kunnen de kinderen bij goed weer in het tuintje achter de woningen spelen.

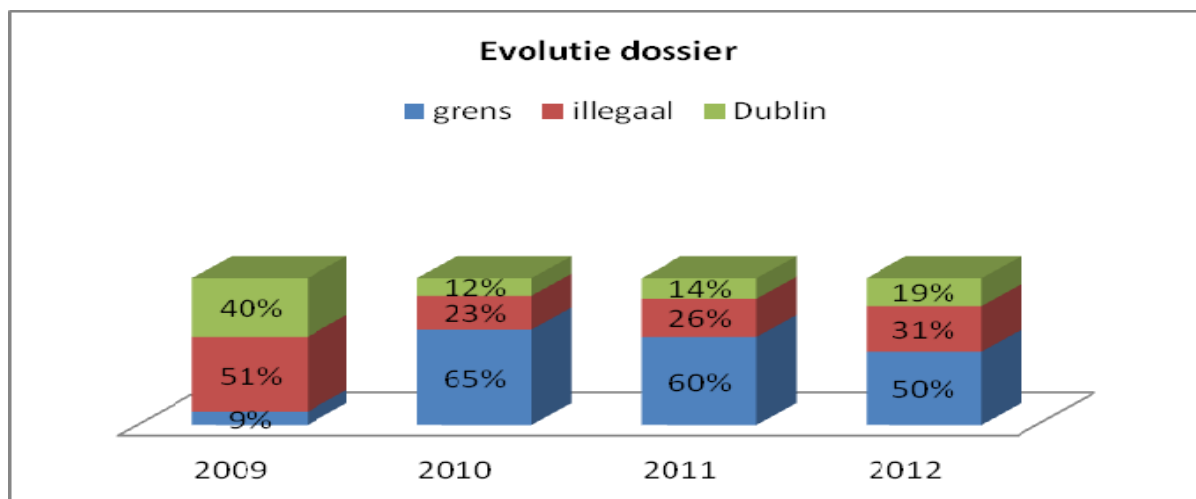
Er wordt onderzocht of er in de nabije toekomst nog woningen bekomen kunnen worden om het project nog verder te kunnen uitbreiden. Extra coaches en een psycholoog zullen vanaf 2013 worden voorzien voor de begeleiding van families in de woonunits. Een filmploeg van de Nederlandse publieke omroep HUMAN volgde in de loop van de maanden oktober en november 2012 twee coaches tijdens hun werkzaamheden in Sint-Gillis-Waas. Acht draaidagen resulteerden in een documentaire, "de Terugkeercoach", die een impressie geeft van het dagelijks leven en werken in een woonunit en die op 10 december 2012 op Ned 2 en in januari 2013 op Canvas ("Panorama") uitgezonden werd.

In 2012 werden 153 dossiers behandeld in de woonunits. De gemiddelde verblijfsduur bedroeg 23,05 dagen.

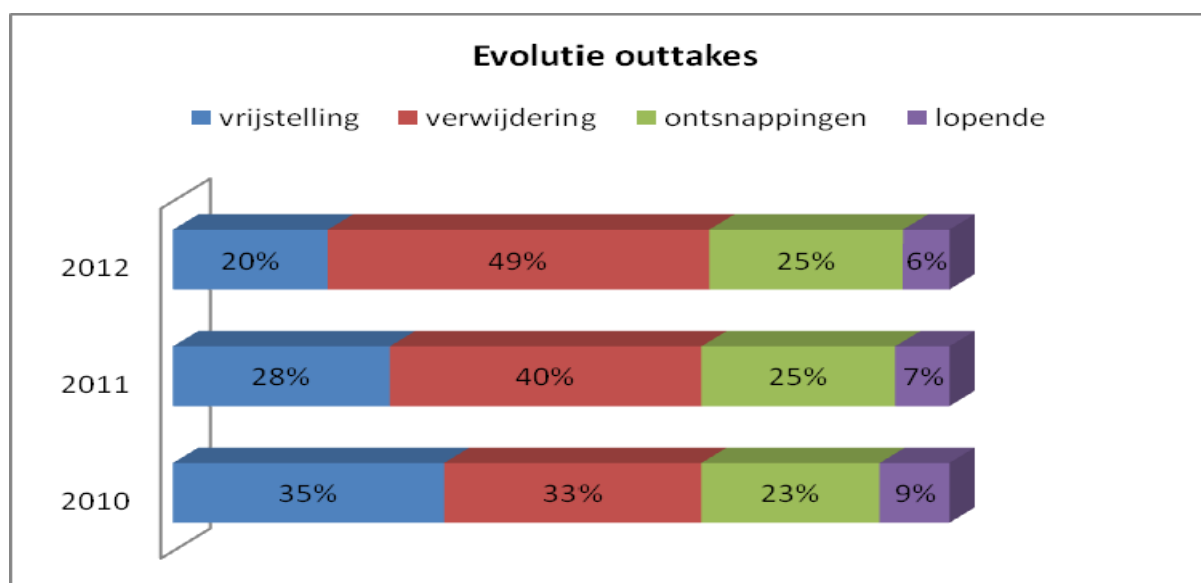

De top 5 van de nationaliteiten zijn :

1. Albanië;
2. Servië;
3. Macedonië;
4. Rusland;
5. Syrië.

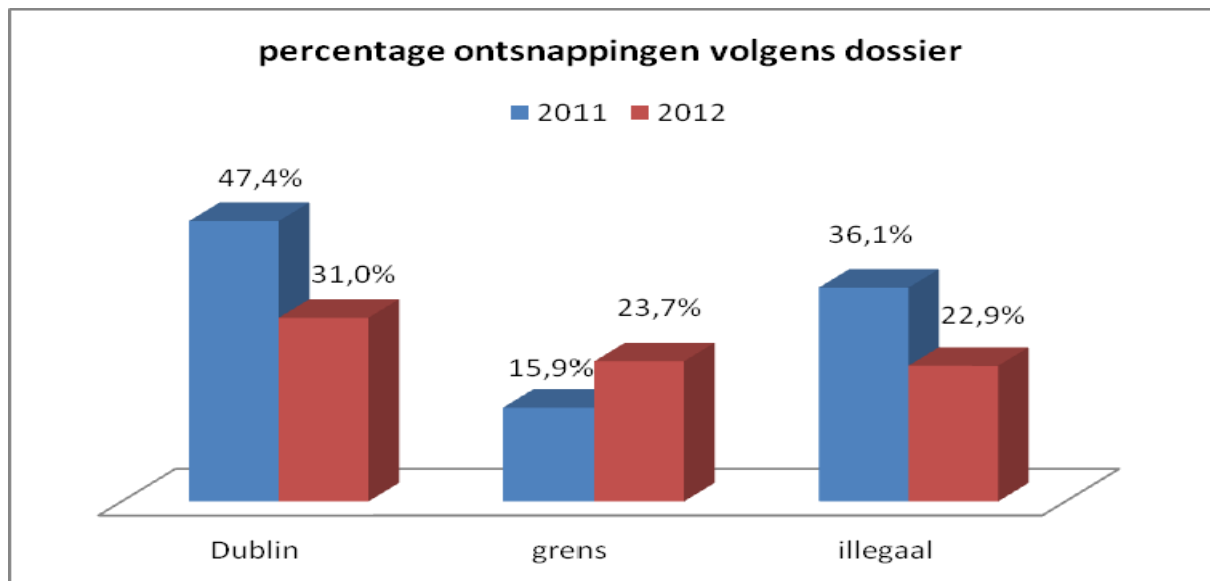
Het aandeel van de grensfamilies daalt constant sinds 2010.

Het aantal effectieve verwijderingen vanuit de woonunits stijgt.

In 2011 werden 22 families vrijgesteld na het verlenen van subsidiaire bescherming of de vluchtelingenstatus. In 2012 was dit aantal teruggelopen tot slechts 12 families.

Het percentage van de ontsnappingen blijft ongeveer gelijk.

Het percentage van de ontsnappingen van illegale families en families in Dublinprocedure is gedaald ten opzichte van 2011. Families in grensprocedure vertonen echter een hoger ontsnappingsrisico dan in 2011. Bijzondere aandacht gaat uit naar alleenstaande moeders uit Centraal-Afrika die reeds bij aankomst aan de grens goed geïnformeerd blijken te zijn over de werking van de woonunits en die na intake in de woonunits zeer snel op gelijkaardige wijze verdwijnen.

De werkwijze met de woonunits blijft overigens een internationaal voorbeeld voor alternatieven van detentie, die besproken werd op de mensenrechtenconferenties van de UNO te Genève in maart en oktober 2012, toegelicht werd op een UNHCR-conferentie in Warschau in december 2012 en ook het bezoek kreeg van diverse buitenlandse delegaties in 2012 (Frankrijk, Polen, Zweden, Luxemburg, ...).

2. Infrastructuur - nieuw Transitcentrum 127 (Caricole)

In 2007 gaf de Regering haar goedkeuring voor de vervanging van het Transitcentrum 127. De DVZ was hiervoor al jaren vragende partij wegens de gebrekkige staat van de infrastructuur. Ook het Inad-centrum wordt om infrastructurele en operationele redenen naar het nieuwe centrum verhuisd (luchtingsmogelijkheid, bezoekmogelijkheid, ...).

Er werd geopteerd voor de bouw van een nieuw centrum naast het Repatriëringscentrum 127bis. Omwille van zijn vorm draagt het gebouw de naam 'Caricole'. Het is eigendom van de luchthavenbeheerder van Zaventem en wordt verhuurd aan de Regie der Gebouwen (RDG). De DVZ is de uiteindelijke bezetter.

Begin mei 2012 werd het centrum, in aanwezigheid van Staatssecretaris M. De Block, officieel in gebruik genomen.

I.3.3. Identificatie van vreemdelingen

I.3.3.1. Cel identificatie voor vreemdelingen in de gesloten centra

De identificatieprocedure

Opdat vreemdelingen naar hun land van herkomst of naar een ander land, waar ze verblijfsrecht hebben, kunnen terugkeren, moeten ze over de nodige reisdocumenten beschikken. In de praktijk stelt de DVZ vast dat heel wat vreemdelingen wier verblijf in België onregelmatig is niet over deze documenten beschikken.

Om aan deze documenten te geraken dient de cel identificatie contact op te nemen met de bevoegde diensten van het land van herkomst of van het derde land; het kan zowel om de ambassades of consulaten van het land van herkomst in Brussel als om de bevoegde diensten in het land van herkomst of derde land gaan. Het verkrijgen van de toestemming tot terugkeer – en de daarvoor dienende reisdocumenten – is een moeilijk proces, dat afhankelijk is van verschillende factoren.

In eerste instantie is het noodzakelijk de nationaliteit van de vreemdeling vast te stellen. In bepaalde gevallen is het bovendien noodzakelijk de exacte identiteit van de vreemdeling te kennen, om een terugkeer te kunnen garanderen. In sommige gevallen zal de vreemdeling eveneens een verklaring moeten afleggen, waaruit blijkt dat hij uit vrije wil terugkeert.

De identificatie kan verlopen via verschillende technieken :

- Interview met de betrokken vreemdeling door de bevoegde dienst van het land van herkomst;
- Invullen van een vragenlijst door de vreemdeling;
- Vingerafdrukkencontrole;
- ...

Voor sommige vreemdelingen zal het noodzakelijk zijn dat de identificatiecel onderhandelt met de overheden van het land van herkomst, om hen ervan te overtuigen dat de vreemdelingen hun onderdanen zijn. Daarom is het heel belangrijk dat de contacten met deze buitenlandse vertegenwoordigingen worden onderhouden en gestimuleerd.

Opdat de opsluitingsperiode in een gesloten centrum zo kort mogelijk is, behandelt de identificatiecel meer en meer dossiers voordat een opsluitingsmaatregel wordt genomen. Indien vastgesteld wordt dat een vreemdeling in onregelmatig verblijf is (bijvoorbeeld

afgewezen asielzoekers, afgewezen regularisatieprocedures, personen die langer blijven dan de geldigheid van hun visum of verblijfsdocument toelaat), zal een ambassade, consulaat of andere buitenlandse vertegenwoordiging gecontacteerd worden, zodat de identiteit en de nationaliteit al voor de effectieve opsluiting vast staat. Dit zal een efficiënter beheer van het beperkte aantal plaatsen in de gesloten centra mogelijk maken.

Deze pre-identificatie wordt nu op grote schaal toegepast. De dossiers voor deze pre-identificatie worden vooral door bureau Sefor aangeleverd. De identificatiecel (CID) behandelt de dossiers binnen de 7 werkdagen. Eens een akkoord voor een reisdocument werd bekomen, neemt bureau CID contact op met Sefor opdat zij zorgen voor de opsluiting van de vreemdeling in kwestie. Problematisch voor deze pre-identificatie is dat deze manier van werken niet bij alle landen mogelijk is. Staat een ambassade / consulaat erop om de vreemdeling te zien en een interview af te nemen, dan moet de vreemdeling eerst worden opgesloten en kan de identificatie niet op voorhand gebeuren.

Daarnaast is de identificatiecel gestart met een betere en effectievere opvolging van de identificatiedossiers nadat een vreemdeling uit een gesloten centrum werd vrijgesteld. Er worden herinneringen gestuurd voor dossiers waarvoor een post-identificatie mogelijk blijkt. Indien de DVZ vanwege de buitenlandse overheden een positief antwoord ontvangt nadat de vreemdeling werd vrijgesteld, zal in het dossier nagegaan worden in hoeverre de vreemdeling nog steeds in onregelmatig verblijf is en of zijn adres in België gekend is, zodat de passende maatregelen met het oog op de effectieve verwijdering van de illegale vreemdeling kunnen genomen worden.

De DVZ levert al jaren inspanningen om de dialoog met de Marokkaanse autoriteiten inzake migratie, en meer bepaald inzake identificatie en terugkeer, te versterken. Het project van elektronische uitwisseling van vingerafdrukken van illegalen ging van start en een 200tal vingerafdrukken werden al elektronisch doorgestuurd. Ook organiseerde de DVZ een bijeenkomst met de Marokkaanse Consuls-Generaal om meer klaarheid te scheppen in de territoriale bevoegdheden van elke consul.

Samen met de IOM, de Nederlandse Dienst Terugkeer en Vertrek en het Poolse en Tsjechische Ministerie van Binnenlandse Zaken werkte de DVZ aan de ontwikkeling van een softwaremodule voor de indiening en behandeling van de readmissieaanvragen aan de Georgische overheid. Deze module werd in 2012 zo goed als afgerond en zal begin januari 2013 definitief in gebruik genomen worden.

Delegaties en contacten met diplomatieke en consulaire diensten

a) Volgende delegaties zijn op bezoek geweest :

- In juni kwam een delegatie uit Noorwegen voor informatie aangaande identificatie en terugkeer;
- In augustus 2012 is een Poolse delegatie naar België gereisd. Vooral de woonunits waren voor hen een belangrijk item; ze hebben ook een bezoek gebracht aan een woonunit. Verder waren identificatie, repatriëringen en de acties van de immigratieambtenaren punten op de agenda;
- In september 2012 kwam een identificatiedelegatie uit Nepal naar België en Duitsland gereisd. Zij werden uitgenodigd om een vijftiental Nepalezen in illegaal verblijf te identificeren;
- In september 2012 kwam een delegatie uit Malta. Zij waren hier voor studiedoeleinden en waren geïnteresseerd in het hele terugkeerproces;
- In het kader van het project met Georgië inzake readmissie werd in November 2012 een delegatie van het Georgische Ministerie van Buitenlandse Zaken ontvangen, die vorming

- heeft gegeven aan de diensten van de DVZ die de ontwikkelde software voor readmissieaanvragen zullen gebruiken;
- In december tot slot bracht een delegatie uit Armenië een bezoek. Ook hier waren de woonunits het grootste punt van interesse.
- b) De identificatiecel ontving of bezocht ook verschillende consulaire vertegenwoordigers van de landen van herkomst, met het oog op een verbetering van de samenwerking in het kader van de identificatie van de te verwijderen vreemdelingen. De ontmoetingen werden soms samen met de immigratieambtenaren – van wie de Identificatiecel veel steun ontvangt – voorbereid en opgevolgd. Ook werd voor sommige ontmoetingen een beroep gedaan op de hiërarchie, die op een hoger niveau soms deuren kan openen. Zo heeft de directeur-generaal samen met een medewerker van bureau CID en/of Ilobel de ambassadeur van Guinee, Kameroen, Nigeria, Cuba, Algerije, Marokko, Albanië, Bosnië-Herzegovina en Egypte ontvangen. Deze ontmoetingen waren allen succesvol voor wat de identificatie betreft.
- c) Een belangrijke (positieve) invloed op de relaties met de ambassades en consulaten bracht de succesvolle organisatie van de negende consulaire avond van 29 november 2012. Meer dan 250 vertegenwoordigers van de herkomstlanden en partnerstaten, maar ook van partnerdiensten, waren op dit evenement aanwezig. Het nut van deze avond heeft zich al bewezen door de kennismaking van het personeel met nieuwe consulaire en diplomatieke vertegenwoordigers.

Opleidingen

In 2012 werden in samenwerking met de opleidingsdienst en verschillende diensten van de DVZ opleidingen voor diverse lokale politiediensten georganiseerd over (pre-)identificatie, adrescontroles, Sefor en operationele samenwerking op het terrein. Dit heeft tot doel een beter wederzijds begrip van elkaars werkwijzen en een effectievere en efficiëntere samenwerking te organiseren.

Resultaten

Aantal behandelde Identificatiedossiers

Gegevens	2008	2009	2010	2011	2012
Aantal behandelde dossiers identificatie gesloten centra	3.064	2.863	2.584	1.840	2.186
Aantal behandelde pre-identificatiedossiers gevangenis	NVT	622	645	862	874
Aantal behandelde dossiers voor Sefor + andere acties pre-identificatie	NVT	NVT	NVT	829	772
Aantal behandelde dossiers voor de Open Terugkeer Plaatsen	NVT	NVT	NVT	NVT	148
Totaal	3.064	3.485	3.229	3.531	3.980

In 2012 werden 449 meer dossiers behandeld dan in 2011 en 751 meer dan in 2010. Vooral het aantal behandelde dossiers voor de gesloten centra nam toe ten opzichte van 2011. Ten opzichte van de voorgaande jaren is echter vooral de toename van het aantal pre-

identificaties doorslaggevend. Bovendien werd er vanaf september 2012 ook gestart met de identificatie van de asielzoekers die aan de Open Terugkeer Plaatsen werden toegewezen.

Identificaties Gesloten centra

	2008	2009	2010	2011	2012
Aantal behandelde dossiers identificatie gesloten centra ²⁸	3.064	2.863	2.584	1.840	2.186

Aantal ingediende overnameverzoeken ²⁹	567 (18,50 %)	622 (21,73 %)	571 (22,09 %)	435 (23,46 %)	502 (22,96 %)
Aantal akkoorden op overnameverzoeken	431 (76,01 %)	415 (66,72 %)	353 (61,82 %)	266 (61,14 %)	294 (58,56 %)

Aangevraagde LP's	/	/	/	/	1.440
Verkregen laissez-passers	797	748	659	743	783 (54,37 %)

Aantal vertrekken met steun van IOM vanuit gesloten centra	147 (4,80 %)	111 (3,88 %)	154 (5,59 %)	112 (6,08 %)	108 (4,94 %)
--	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------

Overgedragen dossiers met het oog op verwijdering	1.105 (36,06 %)	1.410 (49,24 %)	1.293 (50,03 %)	1.045 (56,79 %)	1.198 (54,80 %)
Positief afgesloten identificatiedossiers (vrijwillige terugkeer + overdracht met oog op verwijdering)	1.680 (54,83 %)	1.521 (53,12 %)	1.447 (56,02 %)	1.157 (62,88 %)	1.306 (59,74 %)

Niet alle vreemdelingen worden aan een identificatieproces onderworpen. Sommigen worden vrijgesteld op basis van nieuwe elementen, die op het ogenblik van de opsluiting nog niet bekend waren.

In andere gevallen beschikt de vreemdeling over de nodige documenten (die hij soms tijdens zijn verblijf in het gesloten centrum laat binnen brengen) om verwijderd te worden of kan hij met een EU-laissez-passer naar zijn herkomstland teruggestuurd worden. In nog andere situaties zal de vreemdeling via een overnameverzoek aan een partnerstaat binnen de EU aangeboden worden.

De statistieken zijn deels jaaroverschrijdend : een vreemdeling die in 2012 werd geïdentificeerd, kan soms pas in 2013 verwijderd worden. Het is ook mogelijk dat het identificatieproces in 2011 is opgestart en de positieve identificatie pas in 2012 werd meegedeeld. Een zelfde situatie zal zich dit jaar voordoen.

Andere personen, die naar aanleiding van diverse politionele acties op het terrein werden vastgenomen, en voor wie op korte termijn geen hoop op positieve identificatie te verwachten was, werden dan weer voor een relatief korte termijn weerhouden.

²⁸ Enkel de volwassen vreemdelingen worden geteld + de eventuele niet-begeleide minderjarigen (die dan nadien vrijgesteld worden en overgedragen worden aan de Dienst Voogdij van de FOD Justitie); het betreft de personen, opgesloten in gesloten centra of in de woonunits en waarvoor een identificatieprocedure of overname dient opgestart te worden. In deze statistieken zitten nog een aantal dossiers van vreemdelingen die in de gevangenis zitten wegens feiten van gemeen recht (tot 2008). Vanaf 2009 zitten de pre-identificatiedossiers hier niet meer in vervat.

²⁹ Het betreft hier overnameverzoeken in het kader van de Dublin-reglementering (zie ook het hoofdstuk asiel) of in het kader van de bilaterale overnameovereenkomsten met andere Europese landen.

De groep vreemdelingen voor wie een Dublinakkoord of bilateraal akkoord bestaat blijft relatief kort in de gesloten centra (van één week tot een paar weken, tenzij er een weigering van vertrek is en een escorte of beveiligde vlucht georganiseerd dient te worden). Anderzijds stelt de DVZ voor deze groep een relatieve daling van het aantal ingediende overnameverzoeken en van het aantal overnameakkoorden t.o.v. de vorige jaren vast.

Identificaties gevangenen

Gegevens	2008	2009	2010	2011	2012
Aantal behandelde pre-identificatiedossiers gevangenis	NVT	622	645	862	874
Aantal positieve resultaten in de pre-identificatie gevangenis	NVT	198 (31.8 %)	146 (22.63 %)	156 (18.09 %)	275 (31.46 %)
Correctie resultaten in 2012			213 (33 %)	209 (24.24 %)	

In 2012 werden lichtjes meer gevangenisdossiers in pre-identificatie behandeld. Er dient aangestipt te worden dat het aantal behandelde dossiers afhankelijk is van de hoeveelheid aangeleverde dossiers door bureau DID. Voor 223 dossiers werd een akkoord voor een reisdocument verkregen. 21 Dublin-overnameverzoeken en 21 bilaterale overnameverzoeken werden ook positief beantwoord.

Voor een deel van de dossiers hebben we echter nog geen antwoord ontvangen. Dit blijft tevens het grootste probleem : dat voor vele van deze landen de identificatieprocedure ettelijke maanden in beslag neemt.

Indien we de cijfers van 2011 en 2010 in die zin aanpassen, komen we tot een gecorrigeerd resultaat : 108 antwoorden voor dossiers opgestart in 2011 kwamen pas in 2012 binnen, waarvan 53 akkoorden. Voor de dossiers van 2010 kwamen in 2011 nog 75 antwoorden binnen, en in 2012 nog 25, waarvan er 67 positief waren.

Het feit dat de consuls niet graag naar de gevangenen gaan om een interview af te nemen heeft duidelijk zijn invloed op de daling in het aantal positieve antwoorden.

Er werd daarom een project opgestart omtrent het gebruik van skype voor interviews, en dit in samenwerking met bureau DID. In mei 2012 werden de consuls van de drie consulaten van Marokko uitgenodigd voor de demonstratie van skype. Ze hebben allen zeer goed meegewerkt en waren akkoord voor het gebruik ervan. Vooral het feit dat ze als optie “anoniem” kunnen opgeven – zodat de vreemdeling hen niet kan zien – had een positief effect.

Uiteindelijk bleken er nog enkele technische problemen te bestaan, vooral op het niveau van de beveiliging in de gevangenen, maar deze werden in december opgelost. Er zal nu in januari 2013 mee van start worden gegaan. Het is de bedoeling om dit uit te breiden naar andere consulaten en dit ook voor de gesloten centra te gebruiken.

Pre-identificaties

Gegevens	2008	2009	2010	2011	2012
Aantal behandelde dossiers voor Sefor + andere acties pre-identificatie	NVT	NVT	NVT	829	740
Aantal positieve resultaten in de pre-identificatie Sefor + andere acties pre-identificatie	NVT	NVT	NVT	493	513

Deze pre-identificatie wordt nu op grote schaal toegepast. Het gros van deze dossiers wordt door bureau Sefor aangeleverd. De identificatiecel (CID) behandelt de dossiers binnen de 7 werkdagen. Eens een akkoord voor een reisdocument werd bekomen neemt bureau CID contact op met Sefor, opdat zij voor de opsluiting van de vreemdeling in kwestie zorgen. Problematisch voor deze pre-identificatie is dat deze manier van werken niet bij alle landen mogelijk is. Staat een ambassade / consulaat erop om de vreemdeling te zien en een interview af te nemen, dan moet de vreemdeling eerst worden opgesloten en kan de identificatie niet op voorhand gebeuren.

Opvallend voor de pre-identificaties is dat er hier een zeer hoog percentage positief afgesloten dossiers is. Zo werden in totaal 740 dossiers behandeld. Voor 69.32 % werd een akkoord voor LP gegeven. De pre-identificaties hebben uiteraard ook een positief effect op de opsluitingstermijnen.

Identificaties Open terugkeerplaatsen

Sinds september 2012 worden ook dossiers van de Open Terugkeerplaatsen behandeld. In de praktijk blijkt dit moeilijker : enerzijds door een tekort aan personeel, anderzijds verdwijnen 75 % van de vreemdelingen alvorens hun eventuele verwijdering zou kunnen plaatsvinden. Voor veel nationaliteiten worden interviews vereist en is de medewerking van de vreemdeling noodzakelijk. Vaak blijken zij hiertoe niet bereid, waardoor de identificatie voor een groot aantal nationaliteiten al bijna onmogelijk wordt. Aangezien paspoorten niet in beslag worden genomen, dient voor elke vreemdeling een identificatie te worden opgestart, aangezien men niet weet of zij hun paspoort op het einde van hun verblijf in het OTP nog hebben / willen laten zien. De dossiers van de OTP zijn bijgevolg erg arbeidsintensief.

I.3.3.2. Samenwerking met de strafinstellingen (zie ook rubriek I.2.4. Gevangenen)

Het Bureau identificatie Gevangenen (DID)

Het bureau DID (Cel Identificatie Gevangenen) werd op 1 september 2005 opgericht bij de Directie Controle Binnenland / Identificatie en Verwijdering van de DVZ. Het bureau bestaat uit 2 cellen :

1. De migratiebegeleiders

De migratiebegeleiders dankten hun legitimiteit aan de samenwerkingsovereenkomst die op 28 oktober 2005 werd ondertekend door de Directeur-generaal van de DVZ, de heer Freddy Roosemont, en de Directeur-generaal van het Directoraat-generaal Uitvoering van Straffen en Maatregelen van de FOD Justitie, de heer John Vanacker.³⁰ Hun opdracht is sinds kort opgenomen in de wet (artikel 74/8, § 2 van de wet van 15 december 1980).

De migratiebegeleiders moeten de gevangen / verdachte vreemdelingen op de hoogte brengen van hun verblijfssituatie en moeten hen, in voorkomend geval, overtuigen om het Belgisch grondgebied en/of het Schengengrondgebied op het moment van hun invrijheidstelling door Justitie te verlaten.

Elke migratiebegeleider is verantwoordelijk voor een bepaald aantal gevangenen in het Rijk. Hij begeeft zich regelmatig op het terrein en staat rechtstreeks in contact met de griffie en de maatschappelijke dienst van de bezochte gevangenen. De migratiebegeleider moet natuurlijk de gevangen / verdachte vreemdeling ontmoeten, om hem te interviewen.

³⁰ Samenwerkingsovereenkomst tussen het Directoraat-generaal Uitvoering van straffen en maatregelen (FOD Justitie) en de Algemene Directie van de DVZ (FOD Binnenlandse Zaken), in het kader van het inzetten van migratiebegeleiders van de DVZ in de gevangenen.

De missie van de migratiebegeleiders heeft tot doel om de organisatie van de rechtstreekse verwijdering vanuit de penitentiaire instelling mogelijk te maken en tegelijkertijd te vermijden dat de illegaal verblijvende gevangenen / verdachten op het moment van hun vrijlating door Justitie overgebracht worden naar een gesloten centrum voor illegalen.

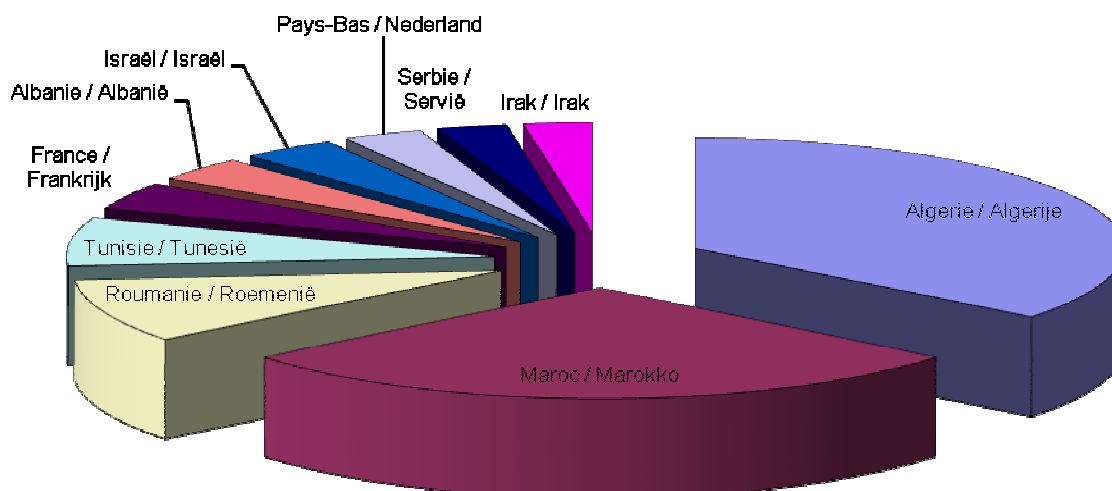
In 2012 werden 1.589 dossiers behandeld door de migratiebegeleiders.

1. Nationaliteiten in de gevangnissen (top 10)

Hieronder vindt u de « top 10 » van de opgegeven nationaliteiten :

Nationaliteiten	2008	2009	2010	2011	2012
Algerije	229	256	327	429	433
Marokko	252	216	322	366	347
Roemenië	93	133	127	110	113
Veronderstelde Nederlandse onderdanen	77	50	50	59	36
Veronderstelde Franse onderdanen	70	52	62	74	49
Albanië	38	42			43
Nigeria	50				
Servië			36	38	32
Bulgarije	31		38	46	
Polen	29				
Litouwen	29				
Tunesië		30	38	46	86
Palestina		29	45	52	43
Irak		28	45	57	31
Rusland		29			

Top 10 NATIONALITE / NATIONALITEIT

2. Reisdocumenten bekomen door de migratiebegeleider na raadpleging van het Dienst Vreemdelingenzaken-dossier, van het dossier bij de griffie of na de ontmoeting met de verdachte / gevangene

De migratiebegeleider probeert documenten te vinden die tot de identificatie van de gevangene / verdachte leiden, om hem te kunnen verwijderen wanneer hij ter beschikking van de DVZ wordt gesteld. In dit kader is elk document dat informatie over de identiteit van de persoon bevat nuttig.

Totaal dossiers	2008	2009	2010	2011	2012
Geen document ³¹	496	624	648	793	920
Documenten aangetroffen bij griffie ³²	655	438	455	361	444
Documenten aangetroffen in DVZ-dossier	126	58	60	51	101
Documenten geleverd na het interview met de migratiebegeleider ³³	86	64	119	45	71
Totaal	1.294	1.184	1.282	1.255	1589

3. Verklaring van vrijwillig vertrek (de gevangene / verdachte ondertekent een document waarin bepaald wordt dat hij bereid is om samen te werken met de Dienst Vreemdelingenzaken en dat hij bereid is om het Belgisch grondgebied na zijn invrijheidstelling door Justitie vrijwillig te verlaten)

De medewerking van de betrokkene en zijn instemming met een vrijwillige terugkeer zijn van wezenlijk belang voor de organisatie en het vergemakkelijken van de verwijderingsprocedure.

Ziehier de resultaten :

Verklaringen van vrijwillig vertrek					
	2008	2009	2010	2011	2012
Ja ³⁴	314	208	213	241	233
Nee ³⁵	274	322	444	515	530
Geen ontmoeting met de gevangene / verdachte (weigering van zijn kant of ontmoeting niet nodig omdat hij de documenten voor het verlaten van het grondgebied bezit – niet-prioritaire dossiers)	706	554	625	650	826

³¹ Geen enkel document werd gevonden, niet in het DVZ-dossier en ook niet bij de griffie van de gevangenis, en de verdachte/gedetineerde beschikt over geen enkel document.

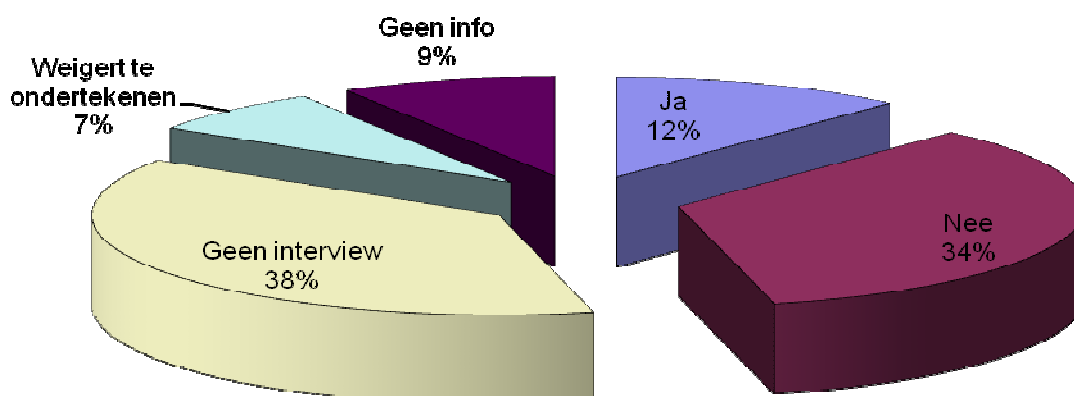
³² Identiteitsdocumenten werden gevonden bij de griffie van de gevangenis of zullen het mogelijk maken om met de identificatie van de betrokkene te beginnen.

³³ Na de ontmoeting met de migratiebegeleider.

³⁴ De betrokkene is bereid om een verklaring van vrijwillig vertrek te ondertekenen.

³⁵ De gevangene weigert een verklaring van vrijwillig vertrek te ondertekenen.

Verklaring vrijwillig vertrek

2. De Cel Transfers (sinds 1 januari 2013 « administratieve cel »)

De administratieve cel is belast :

- Met het organiseren van de overbrenging naar een gesloten centrum voor illegalen van de gevangen / verdachte illegale vreemdelingen wier straf afgelopen is, die met het oog op een verwijdering voorlopig in vrijheid gesteld werden door een strafuitvoeringsrechtbank (SUR), die vervroegd vrijgelaten werden door de gevangenisdirecteur (straf van minder dan 3 jaar) of voor wie de opheffing van het arrestmandaat bevolen werd, en dit met het oog op hun verwijdering van het grondgebied en hun terugkeer naar hun land van herkomst of naar een land waar ze over een recht op verblijf beschikken;
- Met het voorbereiden van de directe repatriëring of de verwijdering van de gevangen / verdachte illegale vreemdelingen wier straf afgelopen is, die met het oog op een verwijdering voorlopig in vrijheid gesteld werden door een SUR of voor wie een opheffing van het arrestmandaat bevolen werd naar een land waar ze over een recht op verblijf beschikken;
- Met het bijhouden van de statistieken, het uitvoeren van de Dublin-informatieaanvragen en het vervullen van de rol van CID-contactpunt voor de migratiebegeleiders.

In de praktijk staat de cel transfers van het Bureau DID dagelijks in contact met de bureaus D, CID en CR, de gesloten centra voor illegalen, de griffies van de gevangenissen van het Rijk, de strafuitvoeringsrechtbanken en de centrale garage (FOD Justitie).

Hieronder vindt u de resultaten die voor 2012 verzameld werden :

	2008	2009	2010	2011	2012
Aantal behandelde dossiers	824	880	718	610	510
Rechtstreekse repatriëringen	248	320	225	208	239
Repatriëringen vanuit een gesloten centrum	338	288	232	185	139
Invrijheidstellingen door DID	152	259	67	70	93
Aantal effectieve repatriëringen	415	443	356	369	378

II. De verwijderingen

II.1. Wijze van verwijderingen

Wanneer men spreekt van verwijderingen kan men de volgende categorieën onderscheiden :

Repatriëringen van personen die over reisdocumenten beschikken : Wanneer iemand door de politie wordt aangehouden en over de nodige documenten beschikt om terug te keren naar zijn land van herkomst of een derde land en wanneer er geen verwickelingen zijn in het dossier kan de betrokkene direct worden gerepatriëerd. Dit betekent dat de politie de betrokkene in afwachting van zijn repatriëring overbrengt naar een gesloten centrum voor een korte periode. De repatriëring zal ten vroegste 5 dagen – waarvan minimum 3 werkdagen – na de betekening van de beslissing tot repatriëring aan de betrokkene plaatsvinden, tenzij betrokkene zelf onmiddellijk wil vertrekken. Deze maatregel werd vastgelegd in artikel 39/83 ingevoegd bij wet van 6 mei 2009.³⁶ (zie ook onder I.2.1.1. het betreft de verwijdering van de personen die worden vastgehouden met documenten, in de onderstaande tabellen ondergebracht bij de repatriëringen).

Repatriëringen van personen die niet over reisdocumenten beschikken : Wanneer een illegale vreemdeling niet beschikt over de juiste documenten om naar zijn land van herkomst te worden teruggestuurd of indien er eerst nog elementen in het dossier moeten worden vervolledigd of onderzocht, dan spreekt men eenvoudigweg van repatriëring. Wanneer de eventuele problemen in het dossier opgehelderd zijn, wordt een repatriëring voorzien. Deze repatriëringen gebeuren vanuit een gesloten centrum of vanuit de gevangenis, met of zonder escorte of door middel van een beveiligde vlucht.

Terugdrijving : Vreemdelingen die aan de Belgische grens worden weerhouden omdat zij niet voldoen aan de voorwaarden om het (Schengen) grondgebied te betreden en de aan de grens afgewezen asielzoekers worden teruggedreven. Dit betekent dat zij worden teruggestuurd naar het land waar ze zijn ingescheept.

³⁶ Wetswijziging ingevolge een arrest van het grondwettelijk hof nr. 81/2008 van 27 mei 2008, dat oordeelde dat een beroepstermijn van 24 uur ontoereikend was voor een verzoekschrift in uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overnames : Deze gebeuren zowel in toepassing van de Conventie van Dublin (de vreemdeling wordt dan teruggeleid naar de grens van het land dat verantwoordelijk is voor de asielaanvraag) als bilateraal. De overnames kunnen over land (Duitsland, Luxemburg, Frankrijk en Nederland) of met het vliegtuig gebeuren. (in de onderstaande tabellen wordt dit type van verwijderingen ondergebracht bij de repatriëringen).

Vrijwillig vertrek met de IOM : De Internationale Organisatie voor Migratie organiseert de terugkeer voor vreemdelingen die dat wensen. Dit gebeurt op een vrijwillige basis en de vreemdeling ontvangt een premie voor de re-integratie in het land van herkomst. Deze wijze van terugkeer kan aangevraagd worden door vreemdelingen die zich in vrijheid bevinden en ook door vreemdelingen die, met het oog op hun verwijdering, zich in een gesloten centra of een woonunit bevinden. In 2012 is er weer een daling van het aantal vreemdelingen dat vanuit de woonunits en de gesloten centra met de vrijwillige terugkeerprogramma's van IOM vertrok. Dit is te wijten aan de uitsluiting van twee grote categorieën van opgesloten vreemdelingen : de onderdanen van de niet meer visumplichtige Balkan-landen (uitgezonderd Kosovo) kunnen geen beroep meer doen op een financiële ondersteuning of re-integratiesteun. Daarnaast worden vreemdelingen, die via het Sefor-programma reeds de kans hebben gekregen in te schrijven op een vrijwillige terugkeer met IOM, in principe uitgesloten van inschrijving van zodra er vastgesteld wordt dat zij geen gevolg hebben gegeven aan hun BGV en te dien einde met het oog op gedwongen terugkeer worden opgesloten. Bovendien kunnen personen die het voorwerp uitmaken van een inreisverbod sinds 1 juli 2012 in principe geen beroep meer doen op een assistentie vrijwillige terugkeer.

Vrijwillig vertrek georganiseerd door de DVZ : In 2012 bracht de DVZ 683 personen die vrijwillig wilden vertrekken per bus terug naar de Balkan via de hotline. De hotline heeft als doel vrijwillige terugkeer snel te organiseren voor personen uit de Balkan landen. De lijn was gedurende 2012 het hele jaar open, personen kunnen in het Nederlands, Frans, Engels, Albanees, Macedonisch, Rom en Servo-Kroatisch inlichtingen vragen (voor het Macedonisch, Rom en Servo-Kroatisch wordt de lijn doorverbonden). Promotie rond de vrijwillige terugkeer met de bus werd gemaakt via CGVS, Fedasil, IOM en Sefor.

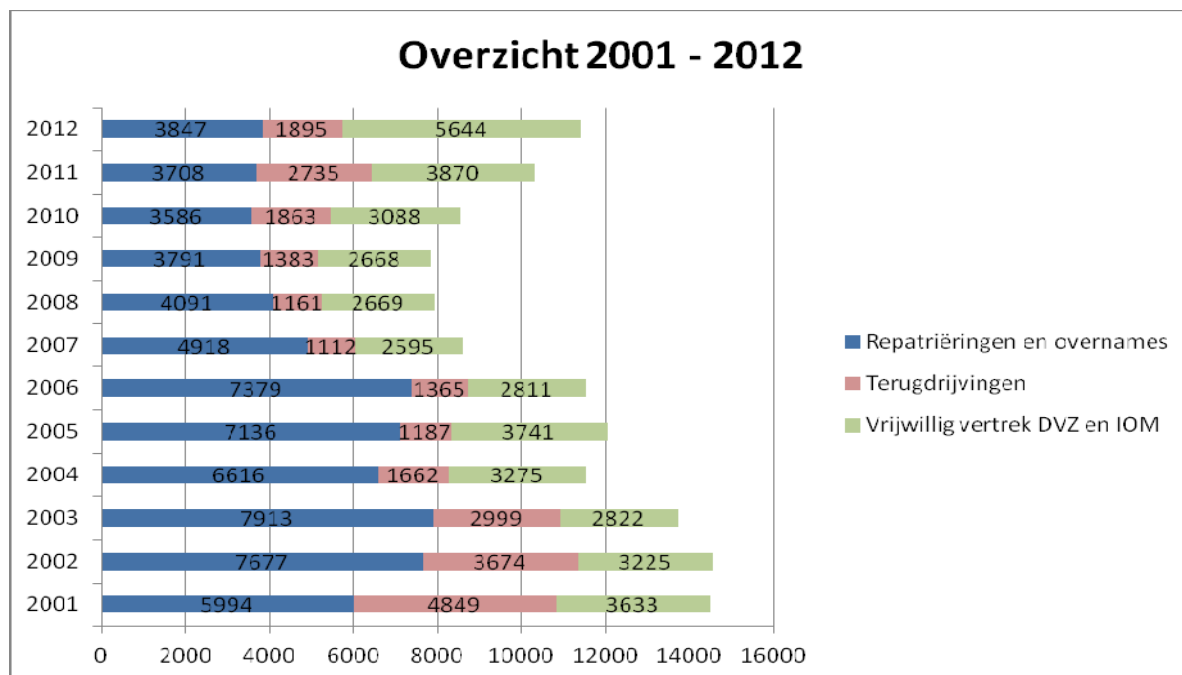
Daarnaast werd de DVZ ingezet om de bezetters van het CNN-gebouw te sensibiliseren om vrijwillig terug te keren, en daartoe werden brochures opgesteld. Ook werd een actie opgezet naar de personen uit Bangladesh en Nepal die asiel vroegen. Brochures en posters werden in hun taal gemaakt. Voor de personen uit de Balkan en uit de EU die asiel vragen is ook een aparte brochure die de vrijwillige terugkeer promoot in hun talen opgesteld. Een voor asielzoekers bestemde kaart, waarin promotie werd gemaakt voor vrijwillige terugkeer, werd in 22 talen opgesteld.

De DVZ is ook betrokken bij de ontwikkeling van de vrijwillige terugkeer via vergaderingen met Fedasil, de input voor Fedasil inzake het Kosovo-dossier, deelname aan het bezoek van de DG van IOM, de inzet van personeel in het kader van het protocolakkoord voor families tussen de DVZ en Fedasil, de uitwerking en interne opvolging van de ERI-projecten, het beheer van de reïntegratieprojecten voor families en special needs, de selectie in de ETF-projecten voor vrijwillige terugkeer en de opvolging van het IOM-dossier zoals dat beheerd wordt door FOD Buitenlandse Zaken.

Daarnaast werd ook de Cel Repatriëringen op regelmatige basis gecontacteerd door personen die vrijwillig wensen terug te keren, hetzij naar hun land van herkomst, hetzij naar een ander EU-land in het kader van de Dublin-conventie. In 2012 waren er op dat niveau 279 effectieve vertrekkers.

II.2. Data, evoluties en knelpunten

II.2.1. Cijfers en evoluties

Jaar	Repatriëringen* en overnames	Terugdrijvingen	Vrijwillig vertrek DVZ en IOM	Totaal
2001	5.994	4.849	3.633	14.476
2002	7.677	3.674	3.225	14.576
2003	7.913	2.999	2.822	13.734
2004	6.616	1.662	3.275	11.553
2005	7.136	1.187	3.741	12.064
2006	7.379	1.365	2.811	11.555
2007	4.918	1.112	2.595	8.625
2008	4.091	1.161	2.669	7.921
2009	3.791	1.383	2.668	7.842
2010	3.586	1.863	3.088	8.537
2011	3.708	2.735	3.870	10.313
2012	3.847	1.895	5.644	11.386

* De repatriëringen zijn inclusief de overnames, zowel Dublin als bilateraal.

De vrijwillige vertrekken bevatten zowel deze die via I.O.M. zelf vertrekken als via de DVZ.

Bovenstaand overzicht toont aan dat het totaal aantal verwijderingen gestegen is van 10.313 in 2011 naar 11.386 in 2012.

Meer in detail valt de stijging toe te schrijven aan een toename van het aantal vrijwillige vertrekken (van 3.870 naar 5.644) en van het aantal repatriëringen en overnames (van 3.708 naar 3.847).

In wat volgt zal verder ingegaan worden op de gedwongen repatriëringen.

Onderstaande tabel geeft een vergelijking van de top 5 van de repatriëringen via de lucht zonder de overnames.

Top 5 repatriëringen (exclusief de overnames) per nationaliteit

	Totaal repatriëringen 2011	Percentage	Totaal repatriëringen 2012	Percentage
1	Albanië (280)	11,57 %	Albanië (415)	15,73 %
2	Marokko (267)	11,03 %	Marokko (320)	12,13 %
3	Roemenië (243)	10,04 %	Roemenië (277)	10,50 %
4	Bulgarije (222)	9,17 %	Bulgarije (166)	6,29 %
5	Brazilië (219)	9,05 %	Brazilië (145)	5,50 %

Wanneer we kijken naar de top 5 van de meest gerepatrieerde nationaliteiten blijkt deze dezelfde nationaliteiten te bevatten als in 2011. Ook de rangschikking is dezelfde gebleven. Er werden wel aanzienlijk minder Bulgaren en Brazilianen gerepatrieerd dan in 2011.

Roemenië en Bulgarije, als lidstaten van de Europese Unie, maken ook in 2012 nog deel uit van de top 5 Belangrijk daarbij is om te vermelden dat burgers van de landen van de Europese Unie enkel gerepatrieerd worden indien er sprake is van een misdrijf tegen de openbare orde of van zwartwerk.

Een ander deel van de gedwongen verwijderingen bestaat uit de overnames, zowel bilateraal als in het kader van Dublin; en dit zowel via land als via lucht. De volgende tabel geeft de top 5 weer van de overnames in 2012. Er wordt steeds de belangrijkste nationaliteit vermeld en de daarbij horende meest voorkomende bestemming van verwijdering.

Top 5 van de overnames in 2012 volgens nationaliteit en belangrijkste bestemming

	Nationaliteit	Totaal aantal	Hoofdbestemming	Aantal hoofdbestemming
1	Afghanistan	144 (11,91 %)	Italië	64 (44,44 %)
2	Pakistan	120 (9,93 %)	Groot-Brittannië	57 (47,50 %)
3	Guinee	58 (4,80 %)	Spanje	31 (53,45 %)
4	Algerije	57 (4,71 %)	Zwitserland	11 (19,30 %)
5	Rusland	51 (4,22 %)	Polen	9 (17,65 %)

In de top 5 van de meest voorkomende nationaliteiten op het vlak van overnames staat Afghanistan in 2012 op nummer 1. Irak komt, in tegenstelling tot vorige jaren, niet meer voor in deze top 5. Pakistan, Guinee en Algerije zijn nieuwe nationaliteiten in deze top 5.

Afsluitend geeft onderstaande tabel nog een overzicht weer van de gedwongen verwijderingen opgedeeld volgens type.

Type gedwongen verwijdering		2011	2012
Via lucht	Repatriëring herkomstland	2.420 (65,26 %)	2.638 (68,57 %)
	Repatriëring in het kader van Dublin	803 (21,66 %)	755 (19,63 %)
	Repatriëring ander (EU) land	156 (4,21 %)	178 (4,63 %)
Over land	In het kader van Dublin	267 (7,20 %)	215 (5,59 %)
	Bilateraal	62 (1,67 %)	61 (1,59 %)
TOTAAL		3.708	3.847

Deze tabel toont aan dat er in vergelijking met 2011 een stijging is wat betreft het aantal gedwongen repatriëringen naar het land van herkomst. Dit in tegenstelling tot de verwijderingen in het kader van Dublin via de lucht, die licht gedaald zijn. Er is ook een kleine stijging waar te nemen op het niveau van de verwijderingen via de lucht, naar een ander, al dan niet Europees, land. De verwijderingen over land daarentegen zijn, zowel in het kader van Dublin als de bilaterale overdrachten, licht gedaald. Wat de verhouding tussen de gedwongen verwijderingen over land of via de lucht betreft blijken er in 2012 iets meer gedwongen verwijderingen via de lucht verlopen te zijn, in vergelijking met vorig jaar : 92,83 % van alle verwijderingen verliep via de lucht in 2012 (in 2011 was dat 91,11 %) en 7,18 % over het land (in 2011 was dit 8,9 %).

II.2.2. Aandachtspunten

Verwijderingen naar Syrië

De ook in 2012 aanhoudende protesten en gewapende opstanden in Syrië maakten dat het aantal verwijderingen naar Syrië beperkt bleef.

Verwijderingen naar Afghanistan

Sinds september 2011 konden onder bepaalde omstandigheden opnieuw verwijderingen naar Afghanistan plaatsvinden. In 2012 werd hiermee verder gegaan, wat resulteerde in opnieuw een toename in het aantal verwijderingen van Afghaanse onderdanen naar hun herkomstland.

Escortes voor Marokkaanse onderdanen

Voor de verwijdering onder politie-escorte van Marokkaanse onderdanen naar Marokko werd reeds geruime tijd niet langer een beroep gedaan op Royal Air Maroc, daar dit steeds bemoeilijkt werd door de stugge houding van deze luchtvaartmaatschappij ten overstaan van eerder moeilijke verwijderingen. Begin 2011 werden hierover gesprekken met de maatschappij gevoerd, wat leidde tot duidelijke afspraken en een nieuwe samenwerking. Sinds september 2011 werden opnieuw Marokkaanse onderdanen verwijderd onder escorte met de maatschappij Royal Air Maroc. In 2012 werd de samenwerking verder geëvalueerd en kan deze als zeer vlot en flexibel bestempeld worden. Vanuit de DVZ werd steeds geprobeerd om zo goed mogelijk rekening te houden met de afgesproken verwittigingstermijn, maar ook van laattijdige wijzigingen of dringende escortes werd geen probleem gemaakt. Aangezien er meerdere mogelijkheden zijn dan enkel naar Casablanca te repatriëren zal in 2013 verder geprobeerd worden om verschillende bestemmingen aan te vliegen, naargelang de te verwijderen persoon.

Beperkingen door opgelegde budgettaire voorzichtigheid

In 2012 was het vanaf de tweede helft van het jaar moeilijker om beveiligde vluchten te organiseren, omdat voor elke vlucht een akkoord van de regering (meer algemeen alle kosten boven de 5500 euro) gevraagd diende te worden. Dit verhinderde de DVZ om kort op de bal te spelen. Dit probleem werd ondervangen voor 2013, omdat een principeakkoord van de regering voor de organisatie van dergelijke vluchten werd gevraagd. Elke vlucht dient op voorhand wel aan de inspecteur van financiën voorgelegd te worden.

II.3. Beveiligde vluchten

Wanneer in bepaalde gevallen de organisatie van gewone repatriëringen problemen oplevert voor de burgerluchtvaart (bijvoorbeeld als gevolg van het grote aantal illegalen die naar één bepaalde bestemming moeten worden gerepatriëerd), of als het gedrag van de illegalen in die mate gewelddadig is dat een repatriëring via een commerciële vlucht om veiligheidsredenen niet meer aangewezen is, kan geopteerd worden voor de organisatie van een beveiligde vlucht. Daarnaast wordt een gemeenschappelijke vlucht meer en meer georganiseerd omwille van de "signaalfunctie" die deze kunnen hebben. Door grotere groepen van een bepaalde nationaliteit te verwijderen en dit duidelijk in de media te belichten kan er een ontradend effect ontstaan, wat kan resulteren in een daling van de instroom van die specifieke bevolkingsgroep.

In 2012 werden er, met het oog op de verwijdering van illegalen, 11 beveiligde vluchten georganiseerd door België, met als bestemming de Democratische Republiek Congo, Guinee, Kosovo, Senegal, Groot-Brittannië en Albanië. De door België georganiseerde beveiligde vluchten werden met militaire vliegtuigen van het type Embraer 145 of Airbus A330 vanaf de luchthaven van Melsbroek uitgevoerd en werden begeleid door een ambtenaar van de DVZ.

Aan twee van deze elf vluchten werd ook deelgenomen door andere Europese landen. In maart 2012 organiseerde België een vlucht met als bestemming Kinshasa en Nederland als participierend land. In totaal werden 18 personen verwijderd vanuit België en één persoon vanuit Nederland. In december werd opnieuw een vlucht naar Kinshasa voorzien, met ditmaal de deelname van Ierland en Duitsland. Via deze vlucht werden 15 personen verwijderd vanuit België en één vanuit zowel Ierland als Duitsland.

België nam in 2012 ook deel aan één beveiligde vlucht die door Duitsland georganiseerd werd, in samenwerking met het Europees agentschap Frontex. Vijf personen werden toen vanuit België teruggestuurd naar Servië.

In 2012 werd voor het eerst een vlucht georganiseerd waarbij de Albanese autoriteiten zelf een toestel ter beschikking stelden en ook financierden. Daarnaast werd ook voorzien in begeleiding vanuit Albanië zelf. De organisatie en opvolging van deze vlucht gebeurde in nauw overleg met de Albanese overheden. In tegenstelling tot de meeste andere beveiligde vluchten betrof het hier enkel personen die zonder verzet vanuit een gesloten centrum wensten te vertrekken. Dit resulteerde in het vertrek van 50 Albanese onderdanen. Bij aankomst in Tirana werd door de Albanese overheid een persconferentie gegeven in aanwezigheid van een 15-tal mediaplougen. De immigratieambtenaren gaven ter plaatse een "live" interview, samen met de Politiechef van Albanië. De succesvolle afhandeling van deze vlucht heeft tot een consensus geleid dat dergelijke operaties voor herhaling vatbaar zijn. In 2013 zal verder onderzocht worden of een dergelijk initiatief ook met andere herkomstlanden mogelijk is.

In totaal werden 156 personen verwijderd met een beveiligde vlucht.

Jaar	Aantal vluchten	Aantal verwijderde personen
2001	13	328
2002	17	252
2003	19	125
2004	24	226
2005	18	108
2006	19	144

Jaar	Aantal vluchten	Aantal verwijderde personen
2007	10	59
2008	5	37
2009	5	28
2010	13	73
2011	13	155
2012	12	156

II.4. Samenwerking met de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM)

- De Identificatiecel heeft een beroep gedaan op vertegenwoordigers van de IOM om de **REAB³⁷-programma's** in de gesloten centra bij bepaalde groepen van bewoners te promoten en hen tot **een vrijwillige terugkeer** te stimuleren (met wisselend succes).
- Er is ook regelmatig **overleg en contact** met de IOM Brussel. Er wordt samen gezocht naar middelen om de vrijwillige terugkeer nog meer te stimuleren. In de centra wordt meer aandacht besteed aan het stimuleren van vreemdelingen om zich in te schrijven voor een REAB-terugkeer.
- Teneinde de vrijwillige terugkeer in de gesloten centra nog meer te stimuleren, werd in juni 2010 binnen de identificatiecel een cel vrijwillige terugkeer opgericht. Aangezien vreemdelingen van de Balkan nu geen beroep meer mogen doen op IOM (behalve Kosovo) en vermits veel dossiers via Sefor binnenkomen en dus ook niet voor IOM in aanmerking komen, is het aantal dossiers IOM vanuit de gesloten centra gedaald. Daarom werd de cel vrijwillige terugkeer binnen de CID herleid tot één persoon.

In 2012 vertrokken 131 bewoners met steun van de IOM vanuit een gesloten centrum of vanuit een woonunit. Ter vergelijking : in 2007 : 227 bewoners; 2008 : 147 bewoners; 2009 : 111 bewoners ; 2010 : 154 bewoners, en ten slotte in 2011 : 146 bewoners.

II.5. Internationale samenwerking inzake verwijdering

II.5.1. Het Europees agentschap Frontex

Het Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie (Frontex), dat door de verordening van 26 oktober 2004 werd opgericht, heeft zijn rol als platform voor de uitwisseling van goede praktijken voor de gezamenlijke vluchten en voor het bekomen van de reisdocumenten verder gespeeld.

Frontex speelt een belangrijke rol in het kader van de uniformering van de praktijken van de Partnerstaten (lidstaten en Zwitserland) op het gebied van de terugkeer. Het agentschap verzamelt alle informatie met betrekking tot de beveiligde vluchten die door de partnerstaten georganiseerd worden en geeft de voorstellen voor gezamenlijke vluchten door aan zijn leden.

Frontex centraliseert ook de aanvragen voor bijstand die worden ingediend door de lidstaten, met het oog op de organisatie, via gezamenlijke vluchten, van de verwijdering van weerspannige personen en/of personen die problemen veroorzaken.

³⁷ REAB : Return Ex-Asylum Belgium : begeleide vrijwillige terugkeer, georganiseerd door de IOM (op basis van fondsen die door de federale overheid ter beschikking worden gesteld). Zie www.belgium.iom.int/avrr.

Ook dit jaar werden er een aantal vergaderingen georganiseerd waarbij de verschillende lidstaten informatie kunnen uitwisselen over de nationale en gezamenlijke terugkeeroperaties, de samenwerking met de ambassades, de praktijken van de derde landen, kortom alle informatie die het mogelijk maakt om meer te weten over de huidige situatie in de derde landen.

De tussentijdse vergaderingen bieden daarnaast ook een platform voor het identificeren van de behoeften en de mogelijkheden op het gebied van de gezamenlijke vluchten, de bepaling van de bestemmingen, de operationele planning. Het zorgt voor de noodzakelijke bijstand voor het organiseren van de gezamenlijke terugkeeroperaties en identificeert de beste praktijken voor het bekomen van de reisdocumenten en de verwijdering van de illegaal verblijvende onderdanen van derde landen.

Tijdens de vergaderingen worden ook de rapporten die aan het einde van de uitgevoerde gezamenlijke vluchten worden opgesteld geanalyseerd en besproken, om zo gemeenschappelijke operaties verder op punt te stellen. In 2012 vonden in totaal 37 Joint Return Operations plaats.

II.5.2. Belgisch niveau

In 2012 initieerde en omkaderde de DVZ onderhandelingen met bepaalde landen over de identificatie en de terugkeer van hun illegaal verblijvende onderdanen. In die zin werden er met betrekking tot de volgende landen initiatieven genomen : Marokko, Peru, Ivoorkust, Mongolië, China, Tunesië, Kameroen, Gambia en Jordanië. Deze initiatieven hebben in 2012 nog niet geleid tot het afsluiten van een akkoord.

III. De multidisciplinaire aanpak van de Dienst Vreemdelingenzaken

III.1. De samenwerking met de gemeenten

III.1.1. Project van de pilootgemeenten

III.1.1.1. Inleiding

Dit project, dat werd opgestart in oktober 2003, kan nog steeds rekenen op een dynamische medewerking van alle deelnemers die streven naar een continue verbetering en optimalisering van de werking van en de samenwerking tussen de lokale besturen (gemeente en politie) en de DVZ.

De lokale besturen (politie en administratie) van de volgende gemeenten hebben in 2012 actief aan het project deelgenomen : Aalst, Antwerpen, Hasselt, Mechelen, Londerzeel Luik, Bergen, Namen, Charleroi, Schaarbeek, Sint-Jans-Molenbeek, Evere en Sint-Joost-ten-Node.

Een vertegenwoordiger van de Gouverneur van de Provincie Vlaams-Brabant evenals van de Provincie West-Vlaanderen namen aan alle vergaderingen deel.

III.1.1.2. Bijzondere aandachtspunten en verwezenlijkingen in 2012

a) Er werd in het bijzonder aandacht besteed aan het project : Sefor

Naar aanleiding van het omzetten naar Belgisch recht van de EU richtlijn inzake terugkeer, heeft de DVZ in 2012 een sensibiliseringscampagne, met als doelgroep de gemeenten, opgezet en een speciale dienst opgericht om het project te begeleiden.. Eind 2012 werden de samenwerking met de gemeenten en de resultaten die samen met de dienst Sefor behaald werden aan een evaluatie onderworpen. De gemeenten die van extra steun genoten waren zeer tevreden. Zij vonden dat de geleverde inspanningen, zowel van de gemeenten als van de Dienst Sefor, tot goede resultaten hebben geleid en dat het de moeite loont om aan het project deel te nemen.

In deze context werd in november extra uitleg verschaft bij het invoeren van het BGV met terugkeerverbod. Deze beslissing wordt in het SIS ingebracht. Aangezien nazicht van het SIS voor de gemeenten soms problematisch is, omwille van de gebrekkige medewerking door de politie, vragen de gemeenten of deze informatie niet onder een extra code in het Rijksregister kan worden ingebracht. Dit zal met de diensten van de Directie Instellingen en Bevolking moeten worden uitgezocht.

b) Hierbij aansluitend werd aandacht besteed aan het verplicht nazicht van het SIS en de ANG door de lokale politie en de vermelding van de resultaten ervan op het C-luik van het ABC-formulier dat bij elke nieuwe inschrijving van een vreemdeling door de gemeente moet worden ingevuld en bewaard. De gemeenten krijgen het formulier meestal oningevuld terug omdat de politie de informatie weigert mee te delen, omwille van de bescherming van de privésfeer van de persoon of omdat zij het nazicht niet uitvoeren omdat ze de persoon niet voor zich hebben. De interpretatie van deze voorwaarden verschilt van brigade tot brigade. Tot op heden kon nog geen oplossing voor het probleem gevonden worden.

c) Er werd eveneens veel aandacht besteed aan de vernieuwde wetgeving inzake gezinshereniging (wet van 8 juli 2011, in werking getreden op 22 september 2011) die aan een evaluatie werd onderworpen. Algemeen werd tot het besluit gekomen dat de verstrengde regels hun doel niet bereikt hebben en eerder een averechts effect hebben. Ten gevolge van het invoeren van de algemene notie "sociaal- economische integratie" als leidraad bij het bepalen of een verblijfsrecht al dan niet wordt toegekend is het nu veel moeilijker geworden om het verblijf te weigeren op basis van de overige wettelijke bepalingen.

d) Verlies en diefstal van verblijfskaarten : de problematiek rond de aangifte van het verlies van zijn verblijfskaart door een vreemdeling blijft actueel, gelet op het zeer hoog aantal aangiften dat jaarlijks wordt ingediend.(zie infra) en de soms onnauwkeurige manier waarop het aangifteformulier door de politie wordt ingevuld.

e) Harmonisatie van procedures tussen en opstellen van instructies door de diensten van het Rijksregister en de DVZ, zodat ze beter op elkaar afgestemd zijn :

- Harmonisatie van de regels inzake inschrijving in en schrapping uit het wacht-, vreemdelingen- en bevolkingsregister, evenals deze inzake de overheveling van gegevens uit het wachtregister naar de bevolkingsregisters. Een gezamenlijke instructie voor dit laatste, waarin eveneens herinnerd zal worden aan het precair karakter van de gegevens die in het Wachtregister zijn opgenomen, zal in 2013 verspreid worden. Regels inzake de afgifte van duplicata werden nogmaals in herinnering gebracht, omdat duplicata niet steeds correct worden afgeleverd;

- De problematiek rond de wederinschrijving van een vreemdeling met een verblijfsdocument dat meer dan drie maanden vervallen is werd besproken en de regels werden duidelijk gesteld;
- De toepassing van de reglementering met betrekking tot het “recht op terugkeer” (notie uit de vreemdelingenwet) en deze met betrekking tot de “tijdelijke afwezigheid” (notie uit de reglementering inzake het houden van de bevolkingsregisters) zorgen, als gevolg van onduidelijk afgebakende domeinen in de algemene instructies, nog voor enige problemen.

Al deze problemen worden in een werkgroep besproken en zullen uitmonden in gezamenlijke instructies uitgaand van de DVZ en het Rijksregister. In dit kader is het belangrijk te vermelden dat de samenwerking tussen de DVZ en de Directie Instellingen en Bevolking verbeterd is en waar mogelijk tot goede resultaten leidt.

Twee zeer belangrijke verwezenlijkingen in 2012

1° In de algemene context van het organiseren van gemeenteverkiezingen werd de Algemene Directie Instellingen en Bevolking overstelp met vragen over welke verblijfsdocumenten en welke periodes in aanmerking worden genomen om de duur van het legaal verblijf te berekenen. Zij heeft zich in het begin van dit jaar tot de DVZ gericht met de vraag een duidelijke bepaling te geven van het begrip legaal verblijf aangezien in de kieswetgeving naar dit zelfde begrip verwezen wordt.

Het is in het belang van zowel de burger als de administratie dat de vlag overal dezelfde lading dekt. Om hier aan tegemoet te komen en een eenduidige interpretatie te hebben van elk document, werd door de DVZ een overzicht gemaakt van de verblijfstitels en – documenten die aan de vreemdelingen worden afgeleverd, met vermelding van de waarde die ze hebben vanuit het oogpunt van het verblijf en de wet van 15/12/1980. Dit juridisch onderbouwd overzicht werd volledig door het Rijksregister overgenomen, zodat hier door beide administraties dezelfde normen gebruikt werden om te bepalen of een vreemdeling al of niet in legaal verblijf is en welke periodes moeten aangerekend worden als legaal verblijf.

Deze verwezenlijking is een hele stap vooruit in de harmonisatie en administratieve vereenvoudiging van de procedures.

2° Een tweede grote verwezenlijking is het feit dat duidelijke regels inzake verklaarde identiteit en de documenten die bij de inschrijving in de bevolkingsregisters als bewijs van de identiteit van een vreemdeling gelden in de algemene instructies werden opgenomen. Dit maakte een einde aan een jarenlange discussie over de waarde van het nationaal paspoort, enerzijds, en deze van de akten van de burgerlijke stand, anderzijds.

- f) De mogelijke acties om fraudegevallen te ontdekken en preventief op te treden bij schijnerkenning van Belgische kinderen werden doorgenomen en in een nota opgenomen. Het fenomeen lijkt meer en meer uitbreiding te nemen omdat het het bekomen van een verblijfsmachtiging als ouder van een Belgisch kind vergemakkelijkt.
- g) Het initiatief inzake het opnemen van biometrische gegevens op de chip van de verblijfskaart werd besproken. Bij de gemeenten was er echter algemeen onbegrip over de beslissing om de vingerafdrukken niet in een bestand op te nemen, maar ze enkel op de verblijfskaart aan te brengen. Deze handelswijze vormt in de huidige configuratie enkel een extra belasting van de werkdruk in de gemeenten, zonder dat hiervan enig nuttig resultaat of meerwaarde kan verwacht worden in de strijd tegen identiteitsfraude. Het aantal vreemdelingen dat jaarlijks aangifte van verlies of diefstal van zijn verblijfskaart doet, ligt zeer hoog (zie infra). Zonder mogelijkheid om de vingerafdruk van de persoon die deze aangifte doet, te vergelijken met deze van de persoon die effectief de

verblijfsmachtiging bekomen heeft, blijft de mogelijkheid bestaan dat een niet gemachtigde vreemdeling in het bezit gesteld wordt van een verblijfskaart, zoals dit ook nu af en toe gebeurt, en daaruit alle financiële en andere voordelen kan putten.

De overige verwezenlijkingen vallen onder de algemene noemer :

- Administratieve vereenvoudiging van de procedures en formulieren. In 2012 werd in dit verband vooral aandacht besteed aan het digitaliseren van de informatie-uitwisseling tussen de gemeenten en de DVZ;
- Het verstrekken van juridisch advies;
- Het harmoniseren van procedures tussen verschillende uitvoeringsdiensten bij de DVZ;
- Het permanent verstrekken van informatie bij nieuwe reglementeringen. In 2012 werd meer concreet uitleg verschaft bij de nieuwe reglementering art. 9ter, het in voege treden van de regels voor hooggekwalificeerde werknemers en de afgifte van de H-kaart, de nieuwe regels inzake afgifte van de verbintenis tot tenlasteneming en de vernieuwde bijlage 15 ...;
- Het voorstellen van structurele verbeteringen ter bevordering van de werking van de betrokken diensten, enz ... In 2012 werd de toegankelijkheid tot het bekomen van meer algemene informatie verbeterd door het invoeren van een helpdesk, specifiek voor de gemeenten. Agenten van de Helpdesk werden door de dienst Controle gemeenten opgeleid om op de meest dringende algemene vragen en vragen m.b.t. bepaalde vreemdelingendossiers van de gemeenten te antwoorden.

III.1.1.3. Algemene evaluatie van het project

Als forum waar een brede waaier van onderwerpen wordt besproken en waar in een constructieve sfeer naar oplossingen wordt gezocht voor de problemen die de lokale besturen ondervinden bij de uitoefening van hun opdracht, in het kader van de toepassing van de vreemdelingenreglementering, is het project een succes te noemen en heeft het nog op geen enkel vlak aan dynamisme ingeboet.

Alle gemeenten profiteren rechtstreeks van de resultaten van dit project omdat de verwezenlijkingen op de website www.dofi.fgov.be/GEMCOM worden geplaatst.

Aangezien zowel de vreemdelingenreglementering als de wetgeving vaak gewijzigd wordt ten gevolge van de nationale en internationale politieke en reglementaire context, zullen procedures steeds opnieuw op elkaar moeten worden afgestemd en zal er steeds naar de best mogelijke samenwerking en vereenvoudiging van procedures moeten gestreefd worden, om zodoende de efficiëntie ervan te verzekeren.

In de zoektocht naar de best mogelijke samenwerking en werking, rekening houdend met eenieders problemen, mogelijkheden en bevoegdheden, leidt dit project tot zeer concrete resultaten die een groot draagvlak hebben.

Het project wekte ook interesse bij buitenlandse delegaties. Het project werd eind 2012 voorgesteld aan een Armeense delegatie ambtenaren, belast met de uitwerking van het migratiebeleid in hun land.

III.1.2. Het Project Europa – omzendbrief 30 december 1997

III.1.2.1. Inleiding

In het verleden werden er door verschillende publieke instanties misbruiken vastgesteld door vreemdelingen uit een niet-EU-lidstaat die zich in Belgische gemeenten lieten inschrijven door bewust gebruik te maken van valse of vervalste Europese identiteitsdocumenten. Deze vreemdelingen trachtten zich in te schrijven als EU-onderdanen om navenant frauduleus de rechten te genieten die aan dit statuut zijn verbonden (vrij verkeer van personen binnen de EU, uitgebreide gezinshereniging, sociale voordelen, toegang tot de arbeidsmarkt ...).

Het bureau opsporingen van de DVZ is in deze procedure één van de sleutelpartners en coördineert de contacten tussen de gemeentebesturen, de politiediensten en de uitvoeringsbureaus van de DVZ die bij deze materie betrokken zijn.

De initiële procedure bestaat ondertussen 15 jaar en een herziening van de richtlijnen wordt bestudeerd.

III.1.2.2. Procedure en resultaten

Wanneer de Centrale Dienst voor de Bestrijding van Valsheden van de Federale Politie (CDBV) een verslag in het kader van de omzendbrief van de lokale politie ontvangt, start deze dienst een onderzoek naar de echtheid van het door de vreemdeling voorgelegde document. Als wordt vastgesteld dat een vals of vervalst document werd gebruikt om zich in te schrijven in een Belgische gemeente stuurt CDBV een rapport naar het bureau Opsporingen voor de opvolging op het niveau van de verblijfssituatie.

Aan de vaststellingen wordt zowel een gerechtelijk als een administratief gevolg gegeven. De vreemdeling heeft immers verschillende ernstige misdrijven gepleegd, zoals valsheid in geschriften, gebruik valse stukken, (poging tot) oplichting, enz ... Op administratief vlak houdt dit in dat de vreemdeling illegaal op het grondgebied vertoeft en impliceren de feiten van openbare orde een prioritaire verwijdering van het grondgebied.

Daar de echte identiteit en in het bijzonder de echte nationaliteit van de vreemdeling onzeker zijn, moet de DVZ een bijzondere identificatieprocedure toepassen teneinde de nodige reisdocumenten te bekomen van de bevoegde ambassade, zodat de betrokkene effectief van het grondgebied kan verwijderd worden.

Ingevolge het feit dat de identiteitsdocumenten fysiek beter beveiligd zijn, merken de diensten een verschuiving van het gebruik van louter valse of vervalste identiteitsdocumenten naar het gebruik van echte documenten door look-a-likes. Dit zijn personen die fysiek gelijken op de originele houder van het document. Een andere fenomeen is het gebruik van intellectuele valse documenten. Dit zijn fysiek geldige documenten, doch waarbij de inhoud niet strookt met de realiteit. Intellectuele fraude doet zich voor wanneer men op basis van een vals stuk, bv. een vervalste geboorteakte, een authentieke identiteitstitel bekomt.

Het gevaar schuilt steeds meer in het gebruik van valse basisdocumenten zoals valse of vervalste geboorteakten. Deze niet beveiligde documenten liggen immers aan de basis van een aanvraag van een origineel identiteits- of reisdocument.

In 2012 werden 92 misbruiken gerapporteerd aan het bureau Opsporingen van de DVZ t.o.v 178 gevallen in 2011.

Verdeling per nationaliteit

	2010	2011	2012
Portugal	86	118	32
Bulgarije	8	15	10
Roemenië	2	13	6
Italië	8	10	17
Frankrijk	2	9	8
Spanje	5	5	9
Groot-Brittannië	5	3	4
Litouwen	0	2	1
Oostenrijk	0	1	0
Tsjechië	0	1	0
Slowakije	0	1	0
Griekenland			1
Letland			1
Nederland			2
Slovenië			1

De lijst wordt al verschillende jaren aangevoerd door Portugal (met bijna 35 % van het totaal aantal signaleringen). Er moet ook gewezen worden op de belangrijke rol van de valse Italiaanse documenten (18 % van het totaal aantal signaleringen) die gebruikt worden door personen met de Braziliaanse nationaliteit. Het lijkt er dus op dat de modus operandi die toegepast werd door de Brazilianen (die over het algemeen gebruik maakten van valse Portugese documenten) veranderd is.

Wat de verdeling op het provinciaal niveau van de ontdekte valse documenten betreft, staat de Brusselse agglomeratie nog steeds op de eerste plaats (43 % van de ontdekte gevallen), gevolgd door Henegouwen (ongeveer 11 %), de provincie Luik (ongeveer 10 %) en Antwerpen (ongeveer 9 %).

Concreet komt het erop neer dat Brazilianen, die valse Portugese en Italiaanse identiteitskaarten gebruiken, verantwoordelijk zijn voor de meeste gevallen van misbruik. Dit jaar hebben we een ook een andere bijzonderheid ontdekt : het gaat om personen met de Chinese nationaliteit die valse Spaanse documenten gebruikten.

Deze valse documenten worden gebruikt in het kader van oplichting van de overheid, of het nu om het verblijf, bankzaken of andere zaken gaat.

In april 2012 vond op initiatief van de CDBV een informatiedag over het EUROPA-project plaats. Aangezien we betrokken zijn bij dit project heeft de DVZ deelgenomen aan deze studiedag. Deze dag had tot doel onze ervaringen te delen en de samenwerking tussen de verschillende diensten te versterken. Zoals hierboven reeds gezegd werd zijn de redenen daarvoor een evolutie van de manier waarop de criminele netwerken te werk gaan en een toename van nieuwe technologieën.

De omzendbrief werd nog niet aangepast, maar hij wordt momenteel geëvalueerd, met name met het oog op de wetswijzigingen op het gebied van het verblijf van de afgelopen jaren die van toepassing zijn op de vreemdelingen uit de Europese Unie.

Om op een efficiënte wijze de strijd aan te gaan met identiteitsfraude dienen er verschillende initiatieven te worden genomen.

Een eerste actiemiddel is bijvoorbeeld de “live-enrollment”. Dergelijke aanpak bestaat erin dat alle noodzakelijke gegevens ter plaatse worden geregistreerd. In de praktijk zal de vreemdeling zich moeten aanbieden bij een lokaal bestuur en zal er ter plaatse een digitale foto worden genomen alsook de vingerafdrukken. De vingerafdrukken zullen als biometrisch gegeven worden opgeslagen op een beveiligde chip op de kaart. Zowel de identiteitsgegevens als de biometrische data moeten uiteraard voor langere tijd bewaard worden om op elk moment een vergelijking mogelijk te maken, ook als de betrokkene niet meer fysiek in het bezit is van zijn verblijfskaart.

Wanneer een duplicaat moet worden opgemaakt kan een andere vreemdeling zich niet in de plaats van de rechtmatige eigenaar aanbieden. De foto en vingerafdrukken zullen immers elektronisch vergeleken worden. Het enige zwakke punt zijn weer de mogelijke valse basisdocumenten die gebruikt worden om een perfect beveiligd document aan te maken.

Een tweede punt sluit aan bij het vorige actiemiddel en bestaat erin het registreren en het vergelijken van biometrische gegevens te promoten. Diverse diensten in België verzamelen biometrische gegevens, doch er is geen centrale opslag, noch een systematische vergelijking van de gegevens. Zodoende gaan aliasidentiteiten verloren, bestaan er dubbele dossiers en kunnen misdadigers of fraudeurs hun vervolging ontlopen.

III.1.3. Beveiliging van de gemeentebesturen

	2009	2010	2011	2012
Aantal kartonnen verblijfsbewijzen (attesten van immatriculatie) die door de dienst « Verblijfstitels » aan de gemeenten afgegeven werden	53.686	54.050	60.776	59.898

Het veralgemeend in omloop brengen van geïndividualiseerde verblijfskaarten in elektronische vorm zorgt er voor dat er nog slechts weinig blanco verblijfsdocumenten in de gemeentehuizen worden bewaard. De enige blanco documenten die nog moeten worden bewaard zijn de attesten van immatriculatie, documenten met een mindere waarde, aangezien het slechts tijdelijke en voorlopige documenten zijn. De overstap naar de elektronische kaarten heeft het mogelijk gemaakt om een einde te maken aan de diefstallen met braak bij de gemeentebesturen.

Men heeft echter een stijging van het aantal aangiften van verlies / diefstal van verblijfstitels vastgesteld. Dit onderwerp wordt in punt III.8 van dit verslag uitgebreider behandeld.

III.1.4. De controle van de gemeenten

De gemeenten worden door de DVZ gemachtigd om verschillende handelingen te stellen. Ze moeten dan ook gecontroleerd en ondersteund worden, zodat ze hun opdrachten zo goed mogelijk kunnen uitvoeren.

a) De controle als basisopdracht

De controle behelst dan ook een dubbele opdracht :

- Enerzijds het uitvoeren van een kwaliteitscontrole op de door de gemeentelijke administraties gestelde handelingen in uitvoering van de vreemdelingenreglementering;

- Anderzijds het verstrekken van praktijkgerichte informatie aan deze administraties om hun werking te optimaliseren.

Deze dubbele aanpak wordt door de gemeenten als positief ervaren. Het vaststellen van de tekortkomingen in de werking van de gemeentelijke administraties wordt op die manier immers dadelijk gecompenseerd door het verstrekken van praktijkgerichte informatie en het formuleren van aanbevelingen om de werking te verbeteren.

De dienst Controle van de gemeenten (CTL) is voor de gemeenten dan ook het aanspreekpunt bij de DVZ waar zij met hun problemen terecht kunnen. De vaststellingen met betrekking tot zowel de negatieve als de positieve punten in de werking van de gemeente worden in een eenvormig syntheseverslag verwerkt.

Op die manier kunnen een aantal accurate en structurele maatregelen uitgewerkt worden om een oplossing te bieden voor de meest voorkomende fouten en problemen, o.m. door het organiseren van aangepaste vorming rond bepaalde thema's, het aanpassen van bepaalde reglementeringen en procedures. Deze werkmethode laat ook toe om op basis van objectieve criteria een beter gefundeerde beoordeling aan een gemeente toe te kennen.

Net zoals tijdens de voorgaande jaren werden er door CTL in 2012 talrijke vergissingen vastgesteld bij de uitreiking van elektronische kaarten en bij de invoering van de code IT 202 (motief van migratie).

Veel fouten zijn het gevolg van de behandeling van de individuele dossiers van de vreemdelingen. De oorzaken zijn met name de verschillende wijzigingen van de wetgeving en de regelmatig terugkerende personeelswijzigingen bij de vreemdelingendienst van de gemeentebesturen.

Het is de bedoeling dat elke gemeente minstens eenmaal om de drie jaar gecontroleerd wordt, zo niet gaat de efficiëntie van de controle verloren. Er werd vastgesteld dat de voordelen van de controle en van de opleiding verloren gaan indien er te veel tijd verstrijkt tussen twee controles en de ambtenaren niet een zekere druk, die uit een opvolging voortvloeit, voelen.

Om de nefaste gevolgen die onvermijdelijk verbonden zijn met een te lange periode van niet-opvolging tussen twee controles te ondervangen wordt er bijzonder veel aandacht besteed aan de probleemgemeenten. Er worden aanbevelingen gedaan aan de gemeente, soms wordt er een actieplan aan de burgemeester gevraagd en men deelt hem mee dat er volgend jaar een opvolging van de controle zal worden georganiseerd.

Elke controle wordt afgesloten met de verzending van een gedetailleerd rapport, met de positieve punten en de vastgestelde gebreken, naar de burgemeester. Er wordt ook een waardering toegekend, gaande van « zeer goed » via « goed » en « gemiddeld » tot « slecht ». In het laatste geval betekent dit dat meer dan 50 % van de vaststellingen gebreken zijn. In functie van de toegekende waardering wordt een passende actie ondernomen.

Sedert 2010 werd een systeem voor de « opvolging van controles » ingevoerd. De efficiëntie van het systeem kon pas in 2012 worden geëvalueerd, nadat een eerste cyclus van opvolgingsdossiers door alle controleurs volledig werd afgewerkt.

Deze opvolging bestaat uit verschillende stappen : in de eerste plaats wordt in de brief aan de burgemeester, die samen met het gedetailleerd evaluatierapport wordt verstuurd, gevraagd dat er binnen een termijn van drie maanden een actieplan wordt opgesteld om de werking van de vreemdelingendienst te verbeteren. Tegelijkertijd wordt ook aangeraden om de personeelsleden een opleiding die door CTL op geregelde tijdstippen gegeven wordt te laten volgen. Reageert de burgemeester of de gemeentesecretaris niet binnen deze termijn, dan wordt er een schrijven gericht aan de gouverneur van de provincie met de vraag om op

te treden. Via de arrondissementscommissaris wordt er dan vaak contact opgenomen met de gemeente. De gemeenten waar verschillende fouten worden vastgesteld maken in elk geval het daaropvolgende jaar het voorwerp uit van een opvolgingscontrole. Er wordt geverifieerd of de vastgestelde fouten gecorrigeerd worden en of de nieuwe behandelde dossiers correct zijn. Deze aanpak levert zeer goede resultaten en een grotere betrokkenheid van de gemeenten op.

Er wordt ook bijzondere aandacht besteed aan gemeenten met een grote vreemdelingenpopulatie, meer bepaald vooral gemeenten uit het Brussels Gewest waar tal van problemen worden vastgesteld, waar er minstens één keer per jaar een opvolgingscontrole wordt uitgevoerd.

Aantal controles	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Nederlandstalige gemeenten	151	122	77	68	101	132 + 9 opvolging
Franstalige gemeenten	32	35	54	58 +11 opvolging	88 +12 opvolging	67 + 42 opvolging
Aantal gecontroleerde gemeenten	183	157	131	126 + 11 opvolging	189 + 12 opvolging	199 + 51 opvolging

Resultaat van de controles	Franstalige gemeenten	Nederlandstalige gemeenten	Totaal
ZEER GOED	3	19	22 of 11 %
Tussen GOED en ZEER GOED	12	61	73 of 37 %
GOED	32	37	69 of 35 %
Tussen GEMIDDELD en GOED	8	8	16 of 8 %
GEMIDDELD	10	4	14 of 7 %
Tussen GEMIDDELD en SLECHT	2	2	4 of 2 %
SLECHT	00	01	
Opvolgingen			
In orde bij tweede controle	24	5	29 of 57 %
Moeten opnieuw gedaan worden	18	4	22 of 43 %

In 2012 is het aantal controles in de gemeenten ingevolge een meer efficiënte aanpak in vergelijking met de voorgaande jaren gestegen.

Met het oog op het geringe aantal personeelsleden van CTL moest het werk gerationaliseerd worden, om kwalitatief goede controles met minder personeel uit te kunnen voeren. Alle taken die nuttig, maar niet noodzakelijk zijn werden geschrapt of op een andere manier georganiseerd. De resultaten van deze nieuwe aanpak zijn overtuigend. De norm van een controle om de drie jaar kon echter niet gehaald worden omdat er niet voldoende personeelsleden waren.

Om de gemeenten een keer om de 3 jaar te kunnen controleren, moeten er, rekening houdend met het feit dat bepaalde gemeenten bijkantoren hebben, dat er opvolgingen moeten worden uitgevoerd en dat de gemeenten waar veel vreemdelingen wonen regelmatig moeten worden gecontroleerd, op zijn minst ongeveer 220 controles per jaar uitgevoerd worden.

De fouten die het vaakst worden vastgesteld tijdens de controles zijn :

- Fouten bij de afgifte van de elektronische kaarten, met name bij het omwisselen van de kartonnen kaart tegen een elektronische kaart;
- Fouten bij het invoeren van het motief van migratie (IT 202);
- Niet respecteren van de omzendbrief van 07/04/2005 betreffende het vermoeden van illegaal verblijf bij afwezigheid van inreisstempel in het inreisdocument van een niet-EU-onderdaan;
- Niet respecteren van de omzendbrief van 30/12/1997 betreffende het bestrijden van frauduleus gebruik van identiteits- en reisdocumenten uitgegeven door lidstaten van de Europese Unie;
- Het verblijfsonderzoek wordt niet binnen een periode van 8 werkdagen uitgevoerd;
- Bij het opstellen van een attest van immatriculatie (model A) wordt de vermelding met betrekking tot de werkvergunning niet geschrapt voor de personen die met een EG-onderdaan worden gelijkgesteld;
- Geen vermelding « decl » voor de identiteit en de nationaliteit van de niet-EU-vreemdeling die zich niet door middel van een geldig nationaal paspoort kan identificeren;
- Niet respecteren van de procedures bij de aangifte van verlies / diefstal;
- De bijlagen 8 en 8bis zijn niet afgegeven en/of ingevoerd in het Rijksregister (IT 195);
- Het vertrek van de vreemdeling wordt niet geverifieerd wanneer zijn BGV of zijn aankomstverklaring vervalt;
- De EU-burger wordt niet ingeschreven in het wachtregister wanneer hij zich voor inschrijving bij de gemeente aanbiedt;
- Verblijfsonderzoeken niet binnen een periode van 10 dagen na de indiening van een 9bis uitgevoerd;
- Geen rechtstreekse afgifte van de bijlage 19ter aan het familielid van de EU-burger zonder inschrijving in de registers, en afgifte van het AI met een geldigheidsduur van 5 maanden (6 maanden sinds 22/09/2011), te dateren vanaf de 19ter, na terugkeer positief verblijfsonderzoek;
- De vreemdelingen die toegelaten zijn tot het definitief verblijf in een andere Staat van de Unie en de vreemdelingen die daar het statuut van EG-langdurig ingezetene bekomen hebben, worden met elkaar verward;
- Vergissingen in het kader van de behandeling van de dossiers van de Roemeense en Bulgaarse werknemers die nog steeds over een arbeidskaart moeten beschikken;
- Voor sommige gezinsherenigingsdossiers wordt de verwantschapsband niet geverifieerd;
- De opstelling van de ABC-inlichtingenbulletins;
- De niet-schrapping wegens verlies van het recht op verblijf;
- Verkeerde interpretatie van het C-visum;
- De vernieuwing van vervallen verblijfstitels, zonder te verifiëren of de personen hun recht op verblijf niet verloren hebben;
- De bewijzen ten laste eisen voor de bloedverwant in opgaande lijn die de gezinshereniging aanvraagt;
- De afgiften en de verlengingen van de attesten van immatriculatie van de asielzoeker;
- De behandeling van de gezinsherenigingsdossiers van de personen die met een D-visum "B20" komen;
- De procedure voor de vernietiging van de elektronische kaarten die niet meer geldig zijn;
- De dossiers die niet of laattijdig naar de DVZ worden gestuurd;
- De ambtshalve verlenging van de verblijfstitels die al meer dan 3 maanden vervallen zijn.
- Het onvoldoende besteden van aandacht aan het verschil in procedures inzake gezinshereniging met Belgen of andere EU-burgers.

b) Extra aandachtspunten

- 1) In 2011 heeft CTL de sharepointsite ontwikkeld. Deze site stelt de verschillende diensten van de DVZ in staat om de planning op korte termijn van de voorziene controles te bekijken, om de rapporten van de controles die sinds 2005 uitgevoerd werden te bekijken en om de problemen waarmee ze in de verschillende gemeenten geconfronteerd worden te vermelden. Dankzij deze vermeldingen kent CTL al een bepaald aantal fouten vooraleer de dienst zich naar de gemeenten begeeft. Veel fouten en gebreken kunnen echter pas ter plaatse worden vastgesteld.
- 2) Sinds 2008 wordt een sensibilisatiecampagne gevoerd rond alle handelingen die door de gemeenten zelf worden gesteld en die fraude, misbruiken van procedures en verblijf / vestiging van illegalen in de hand kunnen werken.
De nadruk werd ook gelegd op het belang van het feit dat er een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen een identiteit die bevestigd wordt door de overlegging van een geldig nationaal paspoort en een opgegeven identiteit, evenals op de overeenstemming van de overhandigde pasfoto's met de individuen en de foto's in hun dossier.
- 3) De afgifte van verblijfsdocumenten zonder voorafgaande machtiging van de DVZ is een marginaal fenomeen geworden, maar dit gebeurt nog steeds. Elk jaar worden een paar gevallen vastgesteld. De controles zijn dus nog steeds noodzakelijk en waakzaamheid blijft geboden.
- 4) Er werd vastgesteld dat verschillende gemeenten de individuele dossiers van de vreemdelingen niet of laattijdig naar de DVZ doorstuurden. Deze werkwijze verhindert de DVZ om zijn opdracht op correcte wijze uit te voeren en kan tot fraude leiden. In dergelijke gevallen blijken controles onontbeerlijk te zijn.
- 5) Er werd nagegaan welke de impact van de controle op het gedrag van de gemeenten is en of de opmerkingen die tijdens een voorgaande controle werden gemaakt er toe geleid hebben dat de toen vastgestelde tekortkomingen verholpen werden. Door de vermelding van het resultaat in het controlerapport dat aan de burgemeester wordt gestuurd, wordt de aandacht gevestigd op de opvolging die gegeven werd aan de gemaakte opmerkingen om de werking van de gemeente te verbeteren en in overeenstemming met de wetgeving te brengen.
- 6) Ook dit jaar werd bij elke controle de nadruk gelegd op het belang voor de gemeenten om regelmatig te informeren naar de laatste ontwikkelingen in de vreemdelingenreglementering. Dit kan in het bijzonder gedaan worden door regelmatig de site te consulteren die aan de gemeenten wordt voorbehouden en door de DVZ voortdurend wordt bijgewerkt, om de gemeenten bij de uitvoering van hun taken te helpen : www.dofi.fgov.be/gemcom.

Deze campagnes zullen in de komende jaren een prioriteit blijven, gelijktijdig met de controle van de afgifte van de elektronische kaarten.

Uit de controles blijkt dat er in de meeste gemeenten nog steeds handelingen worden gesteld die fraude en misbruik in de hand kunnen werken.

In verband hiermee werden de volgende feiten vastgesteld :

- Gebrek aan kennis van en verificatie van de documenten die de binnenkomst op het grondgebied mogelijk hebben gemaakt;
- De omzendbrief van 30/12/1997 betreffende het bestrijden van het frauduleus gebruik van

identiteits- en reisdocumenten uitgegeven door lidstaten van de Europese Unie wordt niet systematisch toegepast;

- De vermelding « decl » wordt niet hernomen op de verblijfstitel van de niet-EU-vreemdeling die zich niet door middel van een geldig nationaal paspoort kan identificeren;
- Bij de aangiften van verlies / diefstal worden de procedures niet steeds gerespecteerd : politieonderzoek, aanbrengen van een foto op de bijlage 12, kopie van de bijlage 12 naar de DVZ sturen;
- De foto die op de verblijfstitel van de vreemdeling zal worden aangebracht wordt niet vergeleken met zijn fysionomie, de foto in Belpic en de andere foto's van het dossier;
- Geen verificatie van de bloed- of aanverwantschapsbanden in het kader van de gezinshereniging;
- Geen opvolging van de gezinsherenigingsdossiers, in geval van niet-samenwoning;
- Afwezigheid van regelmatige en correcte bijwerkingen van het Rijksregister;
- Niet-betekening van de negatieve beslissingen;
- Niet-uitvoering van een verblijfsonderzoek bij de inschrijving van een vreemdeling en verificatie op het adres na een BGV en na het verstrijken van een aankomstverklaring;
- Niet-toepassing van de instructies op het gebied van de schrapping omwille van het verlies van het recht op verblijf;
- Dossiers niet of laattijdig naar de DVZ doorgestuurd;
- Wederinschrijving van personen die in het bezit zijn van een verblijfstitel die al meer dan drie maanden vervallen is of die zonder raadpleging van de DVZ geschrapt werden;
- Wederinschrijving van personen die hun recht op verblijf verloren hebben;
- Vergissingen in het kader van de afgifte van elektronische kaarten;
- De kartonnen kaarten en de kaarten die vernietigd werden worden niet opgenomen in de registers;
- Het afleveren of voortijdig verlengen van kaarten in procedures waarbij de toestemming van DVZ vereist is;
- Het overschrijven van het vreemdelingenregister naar het bevolkingsregister zonder toepassing van de correcte procedure;
- Het niet correct of volledig bijwerken van het rijksregister. Dit kan o.m. tot gevolg hebben dat andere gebruikers van het Rijksregister niet over adequate informatie beschikken en een verkeerde beslissing nemen.

Al deze fouten zijn te wijten aan onvoldoende kennis van de procedures, en een zekere slordigheid omdat ze de gevolgen van hun handelingen niet correct inschatten. Bij elke controle wordt er bij elk van deze handelingen duidelijk uitgelegd welke de gevolgen ervan zijn, ofwel voor de vreemdeling, ofwel voor de overheid. Deze handelingen kunnen allerlei fraude en misbruiken in de hand werken, illegaal of onrechtmatig verblijf steunen, een veroordeling van de gemeente door het Europees Hof tot gevolg hebben of nadelige gevolgen voor de vreemdeling creëren.

Uit de controles blijkt ook dat er nog steeds gemeenten (ongeveer 40 %) zijn die geen of slechts gedeeltelijk gevolg hebben gegeven aan de opmerkingen gemaakt tijdens de vorige controle of opvolgingscontrole.

Om de gemeenten te sensibiliseren in verband met het thema van de handelingen die tot fraude of misbruik kunnen leiden en om hen te verplichten om de gemaakte opmerkingen tijdens vorige controles op te volgen, moeten er nog consequente inspanningen worden geleverd en zijn regelmatige controles noodzakelijk.

c) Bijzondere Ad hoc opdrachten

Naast haar controleopdracht heeft deze dienst ook de volgende bijzondere opdrachten, die allemaal hebben bijgedragen tot de verbetering van de werking van de gemeenten, uitgevoerd :

- Bijzondere controle in een gemeente op vraag van een uitvoeringsdienst of op vraag van de burgemeester van een bepaalde gemeente, wanneer er herhaaldelijk zwaardere fouten werden vastgesteld of wanneer er hulp moet geboden worden bij het organiseren van de vreemdelingendienst om het hoofd te bieden aan punctuele problemen;
- Bijzonder onderzoek en medewerking aan het gerechtelijk onderzoek na vaststelling van frauduleuze handelingen die door een burgemeester of een gemeenteambtenaar werden gesteld;
- Opleiding van nieuwe personeelsleden in de gemeenten en opnieuw op het vereiste niveau brengen van de kennis van bepaalde ambtenaren in de gemeenten en bij de DVZ, om ze zo snel mogelijk te kunnen mobiliseren of hen in staat te stellen om efficiënter te werken;
- Onderzoeken in het kader van het gebruik van frauduleus verkregen kaarten;
- Hulp aan de gemeenten om een nieuwe login voor gemcom te bekomen;
- Hulp aan de gemeenten die de uitvoeringsbureaus niet telefonisch kunnen bereiken.

CTL functioneert als Helpdesk voor de gemeenten.

Tal van gemeenten en aanverwante diensten nemen geregeld contact op met CTL. Dit gebeurt vooral per telefoon, maar ook via fax en per mail. Er worden dagelijks 30 tot 50 vragen gesteld, hoofdzakelijk met betrekking tot de correcte toepassing van procedures in verband met de vreemdelingenwetgeving.

Dankzij een werkafpraak met de Infodesk wordt sedert half 2012 wegens gebrek aan personeel bij CTL de telefoon gemiddeld één maal per week doorgeschakeld naar de infodesk. Het personeel van de Infodesk kreeg hiervoor een aangepaste opleiding door CTL.

Overzicht van de bijzondere opdrachten die in 2012 werden uitgevoerd :

- Anderlecht : vermoeden van fraude bij toepassing gezinshereniging;
- Sint-Jans-Molenbeek : ontmanteling van een netwerk;
- Jette : vergadering met de Politie;
- Brussel : inhuldiging van een nieuwe antenne Klein Kasteeltje;
- Sint-Jans-Molenbeek : vergadering met de Politie;
- Brussel : praktische uitleg aan de Diensten van de Bevolking;
- Elsene : fraude in de gemeente;
- Laken : praktische uitleg aan de Diensten van de Bevolking;
- Anderlecht : ronde tafel met Gezinshereniging;
- Gent : gesprekken met softwarefabrikant Cevi.

Gelet op de sterke vraag bij de gemeenten om praktische uitleg voor de gemeenteambtenaren, en rekening houdend met het gebrek aan personeel bij CTL, werden er diverse sessies met praktische uitleg georganiseerd in de kantoren van de DVZ, in plaats van afzonderlijke opleidingen in de gemeenten zelf. Zo kan een groter aantal personen sneller bereikt worden.

Deze sessies zijn bestemd voor de nieuwe gemeenteambtenaren en voor de personen wier kennis opnieuw op het vereiste niveau moet worden gebracht. Het gemeentepersoneel moet vaak de rol van vreemdelingendienst vervullen en voor de kleine gemeenten, die niet veel vreemdelingen hebben, moet de kennis regelmatig opnieuw op het vereiste niveau worden gebracht.

Deze sessies van 3 dagen zijn in oktober 2010 begonnen en werden in 2012 voortgezet.

In 2010 werden 4 sessies met praktische uitleg voor 66 gemeenteambtenaren georganiseerd.

In 2011 en 2012 werden er telkens 11 sessies georganiseerd voor in totaal ongeveer 200 gemeenteambtenaren.

III.2. De samenwerking met de politiediensten en parketten

III.2.1. Informatieaanvragen

Gerechtelijke autoriteiten die tijdens hun wettelijke opdrachten geconfronteerd worden met vreemdelingen kunnen zich ten allen tijde beroepen op de ondersteuning van het bureau Opsporingen van de DVZ. Het bureau Opsporingen zal de gerechtelijke diensten bijstaan, onder meer bij het vaststellen van de identiteit van de verdachten, het identificeren van mogelijke slachtoffers, het leggen van links, e.d.

Vooraf de zoektocht naar de correcte identiteit van een vreemdeling is een bijzonder complexe onderneming geworden. Gebruik van valse of vervalste documenten, usurpatie van de identiteitsgegevens van bestaande personen, het gebruik van look-a-like documenten en corruptie in het thuisland van de vreemdeling bij de afgifte van officiële documenten, bemoeilijken deze zoektocht danig.

Deze realiteit onderstreept het belang van de registratie en controle van biometrische gegevens, zowel bij de aanvraag van een document als bij een identiteitscontrole.

Een gedegen aanpak is eveneens vereist bij het aanmaken van duplicata daar meermaals werd vastgesteld dat derden zich met hun foto aanbieden bij een gemeente om een duplicaat te bekomen van een origineel document dat aan iemand anders toebehoort.

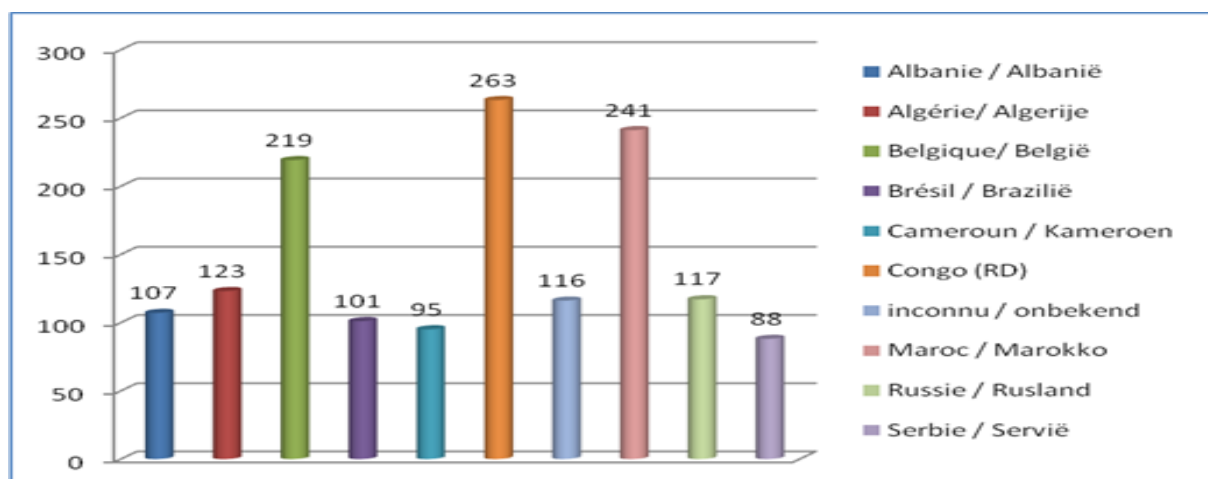
Het biometrisch beveiligen van een identiteitsdocument en een sluitende procedure, bij voorkeur op Europees niveau, bij de aanvraag van een verblijfs- of identiteitsdocument zijn de uitdaging van dit decennium.

In de samenwerking met de gerechtelijke autoriteiten wordt er gestreefd naar een optimale beeldvorming van de problematiek, zodat adequate actiemiddelen kunnen worden ingezet. In de praktijk vertaalt dit zich in een nauwe samenwerking met andere bureaus van de DVZ, het aanleggen van lijsten met pertinente parameters en de systematische opvolging van een probleem of fenomeen.

Een dergelijke werkwijze wordt bijvoorbeeld gehanteerd in het kader van het gebruik van frauduleuze medische attesten bij de procedure medische regularisatie.

Het bureau Opsporingen van de DVZ werd in 2012 3.126 keren gecontacteerd door de externe partners. Hoofdzakelijk de gerechtelijke diensten (politie en parket) wensten informatie te ontvangen uit een vreemdelingendossier. In 2011 bedroeg dit aantal 3.175 aanvragen.

Aantal informatieaanvragen (per nationaliteit top 10)

“Onbekend” zijn de aanvragen die betrekking hebben op vreemdelingen die (nog) niet gekend zijn in de databank van de DVZ.

De “Belgen” die in deze rubriek eveneens voorkomen, zijn hoofdzakelijk Belgen van vreemde origine die genaturaliseerd zijn of die als partner van een vreemdeling in eenzelfde dossier zitten. Eén van de meest voor de hand liggende voorbeelden is het onderzoek naar de vreemdeling die op een frauduleuze manier de Belgische nationaliteit verkreeg.

In het geval van zeer complexe dossiers of uitgebreide onderzoeken stelt het bureau Opsporingen aan de gerechtelijke autoriteiten voor om de dossiers ter plaatse te komen consulteren. De onderzoekers worden tijdens de inzage van de dossiers bijgestaan door leden van het bureau Opsporingen. Proces-economisch is deze werkwijze de meest aangewezen samenwerkingsvorm, die in 2012 voor 436 dossiers werd toegepast.

Buiten de dagelijkse ondersteunende functie van het Bureau Opsporingen van de politiediensten en de gerechtelijke autoriteiten is er eveneens een overleg met verschillende gerechtelijke arrondissementen, in het kader van de circulaire mensenhandel en mensensmokkel, alsook de samenwerking met arrondissementen m.b.t. terrorisme en radicalisme. In het eerste geval verloopt het overleg onder de auspiciën van het Openbaar Ministerie samen met de lokale politiezones en enkele gespecialiseerde politiediensten. Het tweede overleg waarvan sprake is in dit hoofdstuk verloopt onder het voorzitterschap van de Directeur-Coördinator van de federale politie.

Bovenvermelde cijfers omvatten niet de aanvragen tot informatie of inzage van de vreemdelingendossiers door de diverse inlichtingendiensten.

Aantal aanvragen voor foto's

Voor 326 personen werd in 2012 een foto aangevraagd, in tegenstelling tot 402 aanvragen in 2011.

De politie kan eveneens een foto verkrijgen van sommige categorieën van vreemdelingen uit de Belpic-databank. Deze foto wordt echter verwijderd uit de Belpic-databank op het moment dat de persoon afgeschreven wordt uit het Rijksregister. Dit is uiteraard een betreurenswaardige procedure in het kader van de identificatie van een vreemdeling.

Gezien de gecontroleerde en beperkte toegang tot de databank weegt de bescherming van de persoonlijke levenssfeer niet op tegen het belang van een identificatie van een persoon.

De identificatie van een vreemdeling die betrokken is bij of verdacht wordt van een misdrijf is één van de voornaamste problemen waarmee de gerechtelijke diensten te maken hebben. De DVZ is uiteraard een ideale partner om in dit kader ondersteuning te bieden.

In de toekomst zal gezichtherkenningssoftware onontbeerlijk worden, indien een adequate controle gewenst is. Zeker in het kader van de migratiepolitiek zou dit een belangrijk middel zijn om fraude te vermijden. Het veronderstelt dan wel een systematische fotoafname bij alle categorieën van vreemdelingen.

De ondersteuning van het bureau Opsporingen is niet beperkt tot enkel de gerechtelijke autoriteiten. Andere partners zoals de inlichtingendiensten, sommige inspectiediensten, e.d. kunnen, indien de reglementering dit in hun mandaat voorziet, ook een vraag richten tot het bureau Opsporingen van de DVZ.

III.3. Samenwerking met Veiligheids- en inlichtingendiensten

Het Bureau Opsporingen staat dagelijks in contact met de Veiligheid van de Staat en de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid van het Ministerie van Defensie. De samenwerking in het kader van hun wettelijke opdrachten gebeurt overeenkomstig vastgelegde procedures, die de vertrouwelijke behandeling van de informatie garanderen.

Het bureau Opsporingen schikt zich bijgevolg naar de regels in de wet van 11.12.1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen en het uitvoeringsbesluit van 24.03.2000.

In 2012 werd het bureau Opsporingen gecontacteerd met betrekking tot 269 vreemdelingendossiers. Aangezien steeds meer dossiers volledig elektronisch zijn kan de VSSE, die een rechtstreekse link heeft met de databank van de DVZ, de dossiers in hun lokalen consulteren. Dit vermindert het aantal aanvragen bij het bureau opsporingen.

III.4. Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (OCAD)

Op 1 december 2006 werden ingevolge de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging de taken van de Antiterroristische Gemengde Groep (AGG) overgenomen door het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (OCAD). Het OCAD werd belast met de evaluatie van de dreiging op het vlak van terrorisme en extremisme.

De wet voorziet dat de ondersteunende diensten daartoe alle relevante inlichtingen moeten meedelen aan het OCAD en deskundigen moeten detacheren. Die ondersteunende diensten zijn de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, de politiediensten, de FOD Financiën (Administratie der Douane en Accijnzen), de FOD Binnenlandse Zaken (DVZ), de FOD Mobiliteit en Vervoer en de FOD Buitenlandse Zaken. De informatie-uitwisseling gebeurt ambtshalve of op specifieke vraag van het OCAD.

Het OCAD staat onder het gemeenschappelijk gezag van de Minister van Justitie en de Minister van Binnenlandse Zaken. Zowel het OCAD als de ondersteunende diensten zijn onderworpen aan de controlebevoegdheden van het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten en van het Vast Comité van Toezicht op de Inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

Dagelijks ontvangen specifiek aangeduide medewerkers van het bureau Opsporingen informatierapporten van het OCAD. In voorkomend geval verstuurt het bureau de nuttige informatie uit het administratief dossier van de betrokken vreemdeling, binnen de door de

wet van 10.06.2006 gestelde termijnen, naar het OCAD, teneinde te voldoen aan de informatieplicht. Het OCAD kan zich eveneens beroepen op de medewerking van een door de DVZ voltijds gedetacheerde expert.

In 2012 ontving het bureau opsporingen 858 meldingen, wat opmerkelijk meer is dan de 737 aanvragen in 2011. Als steundienst onderzoekt de DVZ al de aanvragen en zendt in voorkomend geval de nuttige informatie naar het OCAD. Informatie die in het kader van de uitvoering van onze taken nuttig lijkt voor het OCAD wordt ambtshalve doorgestuurd. In totaal verstuurd het bureau Opsporingen in 13 onderzoeken nuttige informatie naar het OCAD. In totaal werden 53 personen gecontroleerd in de databank, ingevolge elementen die wijzen op terrorisme of radicalisme.

III.5. De samenwerking met de parketten

De samenwerking met de parketten gebeurt op twee verschillende manieren.

Vooreerst zijn er de informatieaanvragen van het Openbaar Ministerie waarop het bureau Opsporingen binnen een redelijke termijn een adequaat antwoord tracht te formuleren.

Anderzijds zijn er informatiesessies die ambtshalve of op vraag door het bureau Opsporingen worden georganiseerd.

De informatiesessies vinden hoofdzakelijk plaats in het kader van de strijd tegen de schijnhuwelijken en vereisen een grote expertise. De sessies zijn eveneens gericht op de ambtenaren van de Burgerlijke Stand, de lokale politiediensten of de gespecialiseerde recherche-eenheden, de vreemdelingendiensten en zelfs de visa-agenten van Buitenlandse Zaken. De infosessies door het bureau Opsporingen van de DVZ worden meestal georganiseerd in samenwerking met andere betrokken bureaus zoals bijvoorbeeld de dienst Gezinshereniging.

In de samenwerking met de parketten komt de DVZ, in het bijzonder het bureau Opsporingen, in contact met gevoelige informatie. Deze informatie vloeit voort uit het lopende gerechtelijke onderzoek en vereist een unieke opvolging.

De openbare orde en het geheim van het gerechtelijk onderzoek staan immers op het spel. In die materie vervult het bureau Opsporingen een adviserende functie naar het gebruik van dergelijke informatie in administratieve procedures.

III.6. De samenwerking met Fedasil : verbindingssambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken in de Open Terugkeer Plaatsen (OTP)

De wet van 19 januari 2012 heeft aanpassingen aangebracht aan de opvangwet van 12 januari 2007. Eén van de belangrijkste nieuwigheden betreft het terugkeertraject. Ten laatste vijf dagen na een negatieve beslissing van het CGVS biedt Fedasil een eerste terugkeerbegeleiding aan waarbij de asielzoeker informatie wordt verstrekt met betrekking tot de mogelijkheden inzake het terugkeertraject.

Na een negatieve beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt de uitgeprocedeerde asielzoeker die in een LOI of een opvangcentrum verblijft doorverwezen naar een OTP waar een geïndividualiseerd terugkeertraject gezamenlijk wordt beheerd door Fedasil en een verbindingssambtenaar van de DVZ. Vier bestaande opvangcentra van Fedasil, Arendonk, Poelkapelle, Sint-Truiden en Jodoigne, maakten samen 300 bedden vrij voor deze nieuwe groep.

De DVZ installeerde sinds september 2012 in elke OTP een verbindingsambtenaar. In de OTP's wordt opvang en terugkeerbegeleiding voorzien gedurende de termijn van het BGV. Fedasil doet de toewijzingen naar de OTP's en bepaalt wie naar welk centrum getransfereerd wordt. De uitgeprocedeerde asielzoeker krijgt drie dagen de tijd om zich in het OTP te melden.

Bij aankomst krijgt hij uitleg over het terugkeertraject worden data voor terugkeergesprekken vastgelegd en wordt de identificatie opgestart. In eerste instantie wordt maximaal ingezet op vrijwillige terugkeer. Wanneer de bewoner hier niet mee instemt, niet meewerkt aan zijn identificatie of zich niet meldt voor de terugkeergesprekken start de DVZ de voorbereiding van de gedwongen terugkeer.

De verbindingsambtenaar verzamelt informatie voor identificatie, volgt nieuw ingediende procedures op en zorgt voor een snelle behandeling en betekening. Hij staat hiervoor voortdurend in contact met de uitvoeringsdiensten. Samen met Fedasil beoordeelt hij aan de hand van de gevoerde gesprekken of een vrijwillige terugkeer een realistische optie is.

Als de bewoner na het verstrijken van het BGV nog in het OTP verblijft en niet intekende voor vrijwillige terugkeer zal Sefor hem, op aangeven van de verbindingsambtenaar, uitnodigen bij de politie voor vasthouding ten behoeve van de repatriëring, of desgevallend voor betekening van een nieuw BGV met inreisverbod. De bewoner die zich niet meldt na convocatie wordt uitgehaald door de politie.

Van september 2012 tot eind december 2012 werden in alle OTP's samen 630 personen begeleid in het kader van het terugkeertraject. 88 van hen of 14 % tekenden in voor vrijwillige terugkeer. 62 personen werden uitgenodigd bij de politie waarvan 55 het OTP verlieten, zonder in te gaan op de convocatie. 7 personen bleven na convocatie in het OTP en werden uitgehaald door de politie. Niemand werd vastgehouden in een gesloten centrum.

III.7. De samenwerking binnen de Dienst Vreemdelingenzaken

In 2012 werden drie DVZ Rondetafelgesprekken Illegale Immigratie georganiseerd. Hierbij werden telkens in een eerste luik de meest recente statistiekentabellen-grafieken gepresenteerd, besproken, verklaard en geïnterpreteerd. In een tweede luik werd door de vertegenwoordigers van alle betrokken diensten een overzicht gegeven van de tendensen, feiten, nieuwe fenomenen en gebruikte modi operandi die zich in de loop van de maand hebben voorgedaan. Ook werd er sinds de laatste bijeenkomst een nieuw TO DO-lijststelsel ingesteld en in dit kader bepaalde concrete interne samenwerkingsvormen op punt gesteld, die vanaf heden van nabij zullen worden opgevolgd. De rapporten worden intern en extern verspreid.

Op basis van een gemeenschappelijk model dat verschillende statistische data rond per nationaliteit groepeerde zijn er in 2012 36 landenanalyses gemaakt en 3 trendanalyses die intern en extern verspreid worden. Frontex wordt ook maandelijks op de hoogte gehouden van de instroom uit de Balkan.

III.8. De samenwerking met belanghebbenden in de strijd tegen het gebruik van valse en vervalste verblijfsdocumenten

Hier zijn de belanghebbenden vooral de banken, de politiediensten en alle instellingen die met vreemdelingen in contact komen.

De dienst Verblijfstitels beschikt over een bestand waarin de nummers worden opgenomen van alle kartonnen verblijfstitels die blanco gestolen werden in de gemeenten (attest van immatriculatie – bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister – identiteitskaart voor vreemdelingen – verblijfskaart voor een onderdaan van een EU-Lid-Staat) en van alle door een particulier als gestolen of verloren gemelde vreemdelingenkaarten.

Het laatstgenoemde type verklaring werd in 2008 massaal ingebracht, als gevolg van een wijziging in de wet waarbij gesteld wordt dat de particulier aangifte moet doen bij de politie en deze laatste ertoe gehouden is een kopie van het attest van verlies of diefstal naar de DVZ te sturen.

Documenten die door de vreemdelingen bij een buitenlandse politiedienst als gestolen worden gemeld komen er om evidente redenen niet in voor.

De dienst Verblijfstitels heeft ook toegang tot de Belpic- en Checkdoc-programma's van het Rijksregister.

Dankzij het bestand met de nummers van de gestolen documenten kan de dienst Verblijfstitels sinds 2008 met grote zekerheid nagaan of een aangeboden document als gestolen of verloren werd gemeld.

Bij iedere aanvraag consulteerde deze dienst, enerzijds, zijn bestand met de blanco documenten die bij de gemeenten gestolen werden en, anderzijds, het Rijksregister, het dossier van de vreemdeling en het Belpic-systeem, om na te gaan of de persoon die zich met het document aanbood wel degelijk dezelfde was als deze aan wie het document werd afgegeven. Meermaals werd vastgesteld dat dit niet het geval was.

Als gevolg van de inwerkingtreding van het elektronisch consultatiesysteem CHECKDOC daalt het aantal consultaties.

De consultatie van de dienst Verblijfstitels van de DVZ biedt echter het voordeel dat de informatievergaring diepgaander is door het vergelijken van meerdere databanken met het vreemdelingendossier.

De controles hebben het mogelijk gemaakt om vast te stellen dat gestolen blanco verblijfstitels aangeboden worden aan de gemeenten. Sinds de veralgemening van de elektronische kaarten heeft dit soort fraude aan belang ingeboet (53 in 2009 – 35 in 2010), om in 2011 uiteindelijk volledig te verdwijnen.

Men heeft echter een toename van het aantal aangiften van verlies / diefstal (bijlagen 12) vastgesteld.

III.9. De aangiften van verlies / diefstal (bijlagen 12)

De vreemdeling die zijn verblijfstitel verliest of wiens verblijfstitel gestolen wordt, moet zich bij de politiedienst aanbieden om een aangifte van verlies / diefstal te doen (bijlage 12 van de algemene onderrichtingen betreffende de elektronische vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten). Deze bijlage 12 is voorzien van een foto en is door de betrokken vreemdeling ondertekend. Indien dat nodig is, voert de politie een onderzoek uit in verband

met de omstandigheden van het verlies / de diefstal van de verblijfstitel. Een kopie van de aangifte van verlies / diefstal wordt in het dossier van de vreemdeling bij de gemeente bewaard en een andere kopie wordt naar de dienst "Verblijfstitels" gestuurd. De politiediensten en de bevolkingsdiensten wordt aangeraden om te verifiëren of de foto die aangebracht werd op de aangifte van verlies / diefstal overeenstemt met het individu en om vervolgens de foto die hij zal overleggen voor zijn nieuwe verblijfstitel te verifiëren. Deze foto moet dan vergeleken worden met de foto in zijn dossier en de foto in het Belpic-programma. In geval van meervoudig verlies moeten het Parket en de dienst "Verblijfstitels" op de hoogte gebracht worden.

In 2008 werd een contactpunt gecreëerd bij de dienst Verblijfstitels. Naast de mogelijkheid voor de politiediensten om de aangiften van verlies of diefstal van een vreemdelingenkaart per briefwisseling of per fax door te zenden, kunnen ze ook per mail gestuurd worden naar losd@do.fi.fgov.be.

Overzicht van het aantal aangiften van verlies of diefstal (bijlage 12)					
2007	2008	2009	2010	2011	2012
10.010	7.690	12.004	11.440	13.016	13.930

Bij de ontvangst van de bijlagen 12 onderzoekt de dienst Verblijfstitels deze bijlagen, om te verifiëren of er geen sprake is van een poging tot fraude en om na te gaan of ze conform en correct zijn. Hij verifieert de juistheid van de inlichtingen die erop vermeld worden en vergelijkt de foto die op de bijlage is aangebracht met de foto in Belpic en de foto's die eventueel in het dossier van de vreemdeling voorkomen.

Vervolgens worden de bijlagen 12 in het programma van de DVZ gescand en ingevoerd in de lijst van de verloren / gestolen documenten.

Bij het opstellen van de bijlagen 12 worden gebreken vastgesteld : de foto, de handtekening van de vreemdeling of van de ambtenaar, het rijksregisternummer, het nummer van de verloren / gestolen kaart of het nummer van het PV ontbreken soms of kloppen soms niet.

In dat geval stuurt de dienst Verblijfstitels een brief naar de politie. In 2010 was slechts 10 % van de bijlagen 12 volledig en correct ingevuld. In 2011 was 80 % van de bijlagen 12 correct opgesteld. Er werd rekening gehouden met de opmerkingen om de aandacht van de politie op de gevolgen van dergelijke gebreken te vestigen.

In geval van meervoudig verlies wordt dit door de dienst Verblijfstitels aan de gemeente gemeld, indien het Parket niet verwittigd wordt.

In 2012 werden er 13.930 bijlagen 12 ontvangen en werden er 211 brieven met betrekking tot problemen in verband met foto's, handtekeningen, foute nummers, meervoudig verlies verzonden.

Er wordt vastgesteld dat het aantal gevallen van meervoudig verlies, door eenzelfde persoon, stijgt in de gemeenten waar een nieuwe kaart zonder grondige verificatie van de foto's afgegeven wordt.

Tijdens de controles wordt vastgesteld dat nog niet alle politiediensten een kopie van de aangiften van verlies / diefstal naar de dienst "Verblijfstitels" sturen.

In verschillende gevallen wordt vastgesteld dat de foto op de bijlage 12 niet overeenstemt met de vreemdeling en dat dit fenomeen steeds vaker voorkomt, als een middel om identiteitsfraude te plegen. De kaart werd door een andere vreemdeling als verloren / gestolen opgegeven, de politieagent heeft niet opgelet of de foto werd verwisseld tussen het moment waarop men zich naar de politiedienst waar de bijlage 12 werd opgesteld begaf en

de voorstelling aan de bevolkingsdienst, om het basisdocument dat noodzakelijk is voor de fabricatie van de elektronische kaart op te laten stellen. Indien de werknemer die het basisdocument opstelt niet op de foto let, ontvangt de vreemdeling een elektronische kaart met zijn foto, die natuurlijk niet overeenstemt met de geïdentificeerde vreemdeling (intellectuele valsheid).

Het gaat om een evolutie in het kader van de fraude op het gebied van de verblijfstitels, na de overgang naar de elektronische kaart.

Vroeger werden de kartonnen verblijfstitels blanco gestolen of waren ze vervalst. Aangezien de elektronische kaart nu beveiligd en nominatief is, maakt dit nieuwe fenomeen het mogelijk om echte elektronische kaarten op frauduleuze wijze te bekomen.

Dit nieuwe fenomeen zou grondig moeten worden geanalyseerd, om over cijfers te beschikken en oplossingen te kunnen vinden.

In het kader van de strijd tegen de identiteitsfraude blijft het onderzoek van de bijlagen 12 dus een belangrijk element.

III.10. Mensenhandel en mensensmokkel

Zoals vorige jaren heeft de DVZ ook in 2012 op actieve wijze geparticipeerd in de activiteiten van het Bureau van de Interdepartementale Coördinatie Cel Mensenhandel / Mensensmokkel.

Als DVZ-partner heeft de Cel deelgenomen aan 10 maandelijkse bijeenkomsten van het Bureau van de Interdepartementale Coördinatie Cel Mensenhandel / Mensensmokkel. De belangrijkste realisatie van het Bureau tijdens het werkjaar 2012 had betrekking op de uitvoering en opvolging van het Actieplan 2008 - 2011, alsook op de uitwerking van een Actieplan 2012 - 2014.

Andere belangrijke realisaties in 2012 zijn :

- De finalisering van een evaluatie over de bescherming van minderjarige slachtoffers van mensenhandel;
- De bestudering en aanneming van een systeem van erkenning en aanneming van onthaalcentra voor slachtoffers van mensenhandel;
- De organisatie van opleidingssessies "detectie mensenhandel" voor inspecteurs sociale wetten;
- De verbetering van de detectie van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen die slachtoffer zijn van mensenhandel via vormingssessies in centra van Fedasil;
- Een sensibiliseringscampagne mensenhandel in de medische sector.

Forum voor Informatie-uitwisseling en Overleg inzake illegale Migratie (FIOM) (onder voorzitterschap van de DVZ)

Het FIOM (het forum inzake illegale immigratie waarvan de DVZ, de FOD Buitenlandse Zaken, de Cel Mensenhandel / Mensensmokkel van de Federale Politie, en de Dienst Grenzen / Illegale Immigratie van de Federale Politie deel uitmaken en sinds 2011 ook het CGVS, SIOD, FOD Werkgelegenheid) is in 2012 tweemaal bijeengekomen. Hier werd door alle externe partners heel wat informatie over illegale immigratie, smokkel en misbruik van administratieve statuten verzameld en uitgewisseld. Hierbij werden ook concrete

samenwerkingsvormen tussen bepaalde externe partners op punt gesteld. Ook werden 2 gemeenschappelijke strategische analyses gefinaliseerd (Pakistan en Guinee-Conakry). Tenslotte werd door diverse partners ook presentaties gegeven over specifieke items, bv. migratiebarometers, politieke analyses, stand van zaken in bepaalde Europese en internationale fora m.b.t. illegale immigratie, enz.

III.11. Misbruik van administratieve procedures

III.11.1. Schijnhuwelijken

III.11.1.1. Algemeen

Een nieuwe activiteit in 2012 is de deelname aan de “Like Minded Groep” (LMG). België is één van de zeven landen (naast Duitsland, Groot Brittanië, Frankrijk, Nederland, Zweden en Oostenrijk) die een groep gevormd hebben om de uitvoering van de EU roadmap te sturen en mee vorm te geven. De DVZ is op de volgende domeinen actief : de aanpak van massale instroom die het gevolg is van visaliberalisering, de intra Schengen migratiestromen en in het kader van de activiteiten van de werkgroepen “schijnhuwelijk” en FREEMO van de EU-Commissie heeft de DVZ een actieve bijdrage geleverd tot het tot stand brengen van een Europees handboek over schijnhuwelijken en heeft hij ook de problematiek van de schijnsamenwonen en de schijnerkenningen op de agenda gezet.

De pseudolegale migratie is een structureel probleem geworden. Het misbruik van het statuut van het huwelijk is hiervan sinds jaren het best gekende voorbeeld. Sinds de omzetting naar Belgisch recht van de Europese richtlijn 2004/38/EG wordt men bovendien geconfronteerd met een nieuw fenomeen, sterk gelijkend op het fenomeen van de schijnhuwelijken, namelijk de frauduleuze verklaringen van wettelijke samenwoning. Deze verklaringen op grond van een duurzame relatie met een EU-onderdaan geven aan de vreemdeling uit een derde land eveneens een mogelijkheid tot het bekomen van een verblijfsrecht, net zoals bij gehuwden.

De wetgever heeft tegen onregelmatige gezinsherenigingen maatregelen uitgewerkt onder meer mbt de leeftijdsvereisten en de bestaansmiddelen.

De aanpak van deze schijnrelaties veronderstelt een volledig nieuwe benadering, aangezien de verklaring van wettelijke samenwoning in eerste instantie een vermogensrechtelijke handeling is die geen automatische impact heeft op de verblijfsrechtelijke situatie van een vreemdeling.

De wet van 25 april 2007 tot wijziging van de vreemdelingenwet van 1980 die op 1 juni 2008 in voege is getreden, creëert echter een nieuw actiemiddel voor de Belgische overheid. Tot drie jaar na het bekomen van een verblijfsrecht kan de DVZ op administratieve wijze een einde stellen aan het verblijfsrecht wanneer de vreemdeling niet meer voldoet aan de door de wet gestelde voorwaarden. Optreden na deze drie jaren veronderstelt nog steeds dat een rechtscollege de nietigheid van het huwelijk uitspreekt.

Verschillende steden en gemeenten geven echter aan dat de vreemdelingen die bot vangen bij een poging tot het afsluiten van een huwelijk in vele gevallen onmiddellijk overstappen naar de procedure van de wettelijke samenwoning. Een wetsontwerp van de Staatssecretaris bevoegd voor Asiel en Migratie heeft tot doel hier paal en perk aan te stellen.

Het laatste decennium hebben de betrokken partners belangrijke inspanningen geleverd om de strijd tegen de voorgenomen schijnhuwelijken op het grondgebied optimaal te organiseren. Deze maatregelen beginnen vruchten af te werpen, die zich spijtig genoeg ook vertalen in een verschuiving van de problematiek. Zo worden steeds meer huwelijken in het buitenland afgesloten, daar waar voordien het zwaartepunt op het grondgebied lag.

Teneinde het sluitstuk van de strijd tegen de schijnhuwelijken, namelijk de effectieve verwijdering, te verbeteren, werkt het bureau opsporingen sinds 2011 samen met het bureau Sefor.

Een gespecialiseerde ambtenaar bij het bureau opsporingen selecteert op basis van diverse criteria dossiers die volledig worden voorbereid teneinde een effectieve verwijdering te realiseren. De frauderende vreemdeling tracht in vele gevallen de verwijdering van het grondgebied te verhinderen door een reserme aan procedures op te starten. Een regularisatieaanvraag op grond van humanitaire redenen, een verzoek tot medische regularisatie of een verklaring van wettelijke samenwoning zijn in dat kader het meest populair. Om dit rechtsmisbruik te vermijden, moeten er zeer kort na de huwelijksweigering verwijderingsmaatregelen worden genomen.

Het bureau Opsporingen dringt er daarom bij de gemeenten op aan om zo snel mogelijk in kennis te worden gesteld van een betekende weigering. Het belangrijkste element om een dossier te selecteren, is de verwijderbaarheid van de vreemdeling die bepaald wordt in functie van een uitvoerbaar BGV en de ontstentenis van schorsende verblijfsprocedures.

De verdere afhandeling veronderstelt uiteraard een vacante plaats in een gesloten centrum, maar eveneens de medewerking van de lokale politie die een controle op het adres dient uit te voeren, met het oog op een effectieve verwijdering.

De databank schijnhuwelijken en schijnverklaringen van wettelijke samenwoning die door de regering wordt voorzien kan tegemoet komen aan de vraag voor operationele informatie. De DVZ kan via een dergelijke databank in realtime kennis krijgen van een weigeringsbeslissing of een beroep tegen een weigeringsbeslissing om het huwelijk af te sluiten. Ook de andere actoren zullen de nodige informatie uit een dergelijke databank kunnen putten.

Soorten informatieaanvragen in het kader van schijnhuwelijken

Enerzijds zijn er de vragen inzake de mogelijke schijnhuwelijken die in België nog moeten worden afgesloten. Dit zijn de onderzoeken voorgenomen huwelijken.

Anderzijds zijn er de informatieaanvragen betreffende de mogelijke schijnhuwelijken die in het verleden al werden afgesloten en waarvan de DVZ later op de hoogte wordt gebracht. Dit zijn de onderzoeken afgesloten huwelijken. In dezelfde categorie onderzoekt het bureau Opsporingen de schijnhuwelijken die in het buitenland werden afgesloten en waar er nog geen visumaanvraag is, doch waarbij de in België verblijvende partner de huwelijksakte aan de Ambtenaar Burgerlijke Stand aanbiedt ter inschrijving of overschrijving in de registers.

Totaal aantal administratieve onderzoeken door het bureau opsporingen mbt potentiële schijnhuwelijken

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Voorgenomen huwelijken	1.343	2.247	5.474	7.775	6.607	6.327	4.964	5.909	4.902
Afgesloten huwelijken	1.267	985	877	1.278	2.557	4.087	4.187	4.819	4.162
Totaal	2.610	3.232	6.351	9.053	9.164	10.414	9.151	10.728	9.064

III.11.1.2. Nationaal draaiboek schijnhuwelijken

De verschillende betrokken partners in de strijd tegen het fenomeen schijnhuwelijken beschikken sinds 2009 over het nationaal draaiboek schijnhuwelijken.

Dit gedetailleerd document stroomlijnt de acties en inspanningen van de verschillende diensten op het terrein. Frauderende vreemdelingen die via een schijnhuwelijk een verblijf op het grondgebied beogen, zullen op een identieke manier in de verschillende gemeenten en in de verschillende gerechtelijke arrondissementen worden behandeld. Huwelijksshoppen tussen de verschillende regio's zou zo goed als nutteloos moeten zijn.

Nieuwe initiatieven en projecten zoals het West-Vlaamse samenwerkingsverband op niveau van het Openbaar Ministerie zijn een extra middel in de strijd tegen de schijnhuwelijken.

In het kader van de prioriteiten van de regering en op verzoek van de verschillende actoren is een actualisering van het draaiboek aan de gang. Dit houdt onder meer een uitbreiding naar de schijnverklaringen van wettelijke samenwoning in.

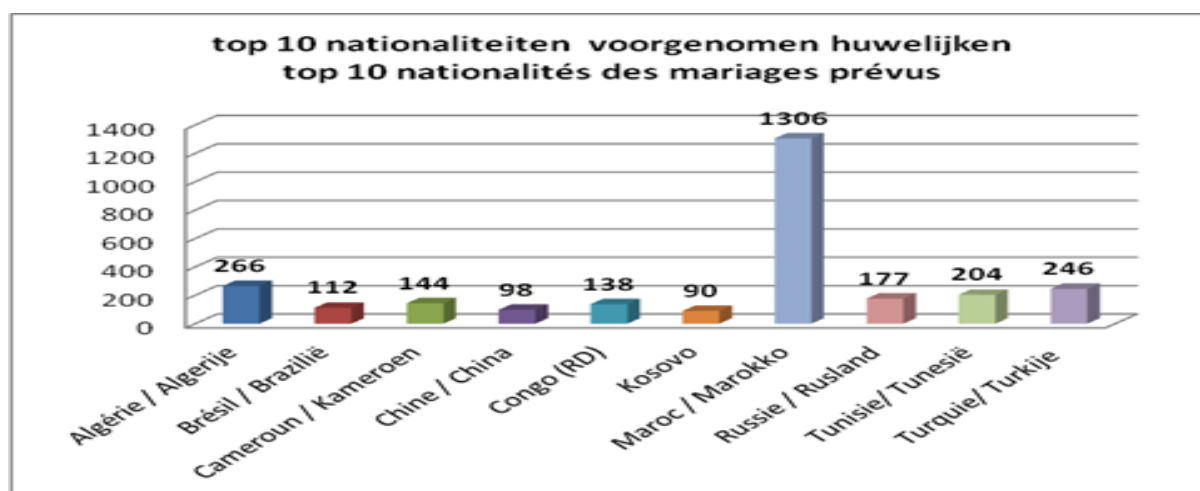
III.11.1.3. Voorgenomen huwelijken

De cijfers die hieronder worden weergegeven zijn het aantal administratieve onderzoeken door het bureau Opsporingen van de DVZ naar mogelijke voorgenomen schijnhuwelijken in België. Deze onderzoeken gebeuren op grond van informatieaanvragen komende van de gemeenten, politiediensten of parketten en hebben betrekking op potentiële schijnhuwelijken tussen enerzijds Belgen, EU-onderdanen of gevestigde vreemdelingen met anderzijds vreemdelingen zonder een permanent verblijfsrecht.

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Voorgenomen huwelijken	1.343	2.247	5.474	7.775	6.607	6.327	4.964	5.909	4.902

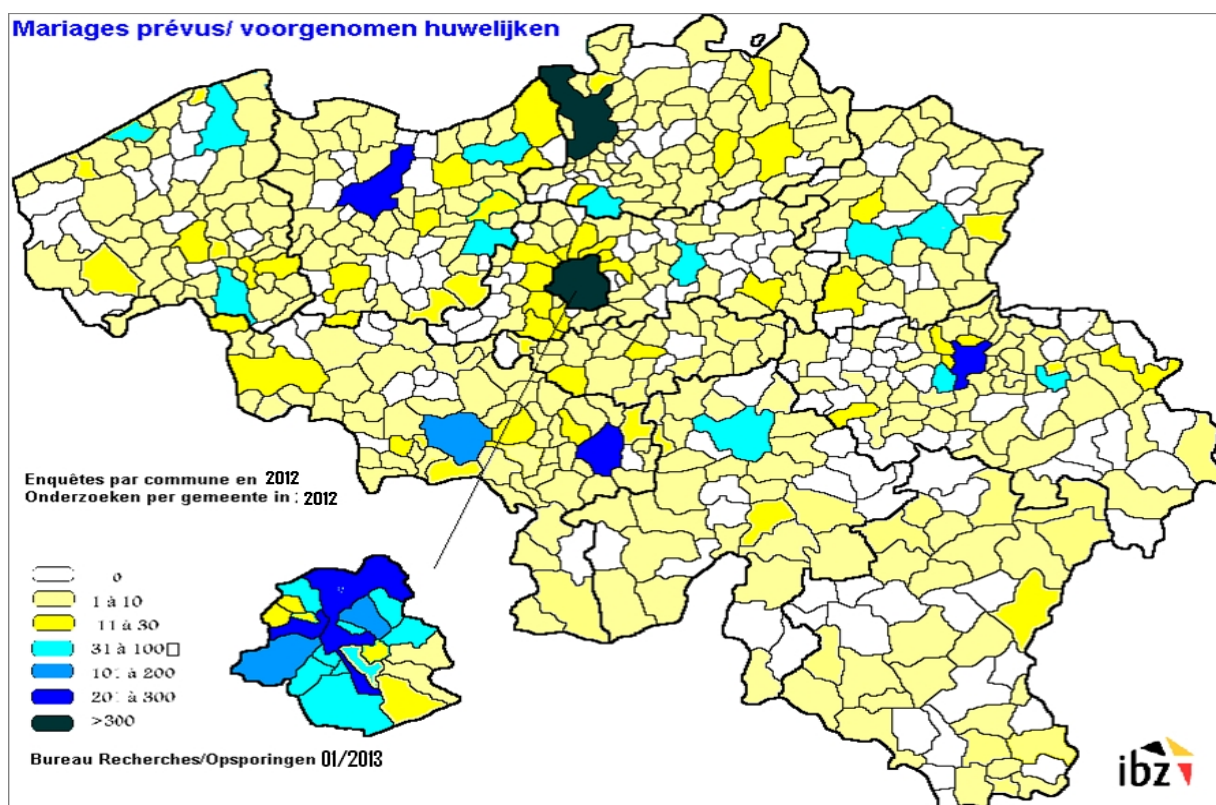
Het Bureau Opsporingen ontvangt van de steden en gemeenten vragen omtrent vreemdelingen die geen permanent verblijfsrecht hebben, maar wensen te trouwen met een Belg, een EU-onderdaan of een gevestigde vreemdeling. De vraag wordt doorgestuurd op het ogenblik dat de vreemdeling bij het gemeentebestuur ofwel informatie inwint met het oog op het afsluiten van een huwelijk, ofwel de huwelijksaangifte doet.

Uit de cijfers blijkt duidelijk de prominente plaats die telkens weer wordt ingenomen door de onderzoeken naar mogelijke misbruiken van het statuut van het huwelijk door Marokkaanse vreemdelingen.

Onderstaande kaart geeft de territoriale verspreiding weer van de administratieve onderzoeken naar voorgenoemen huwelijken op het Belgisch grondgebied.

Gemeente	Aantal
Antwerpen	467
Brussel	240
Charleroi	229
Sint-Jans-Molenbeek	228
Luik	216
Gent	204
Schaarbeek	179
Anderlecht	167
Bergen	122
Mechelen	92

III.11.1.4. Afgesloten huwelijken

De onderzoeken naar afgesloten huwelijken omvatten drie categorieën van huwelijken :

- De onderzoeken naar de in België afgesloten huwelijken;
- De in het buitenland afgesloten huwelijken, in het kader van de inschrijving of overschrijving van de buitenlandse huwelijksakten, **voorafgaandelijk aan de visumaanvraag**. De betrokken vreemdeling in het buitenland heeft bijgevolg nog geen contact gehad met een Belgische diplomatieke post teneinde een visum gezinshereniging aan te vragen;
- De in het buitenland afgesloten huwelijken met een Belgisch element. In de praktijk is dit vooral een Belgische partner.

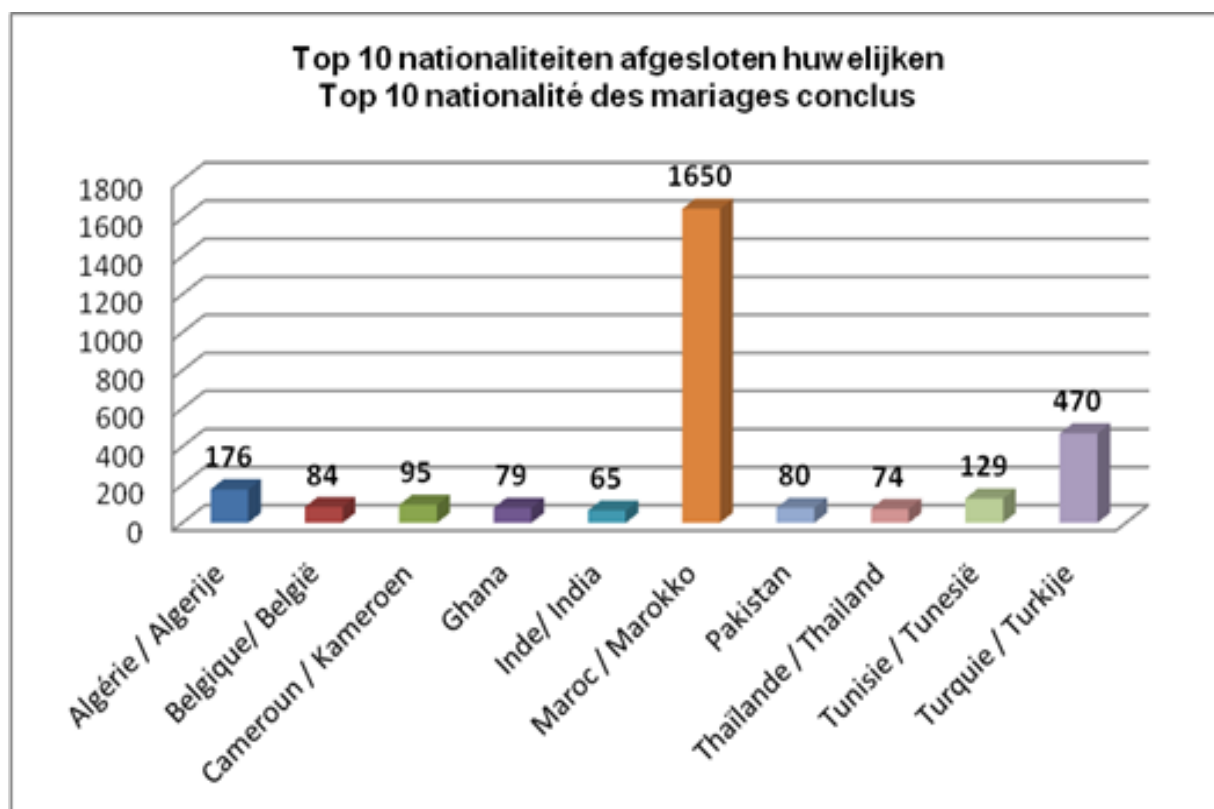
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Afgesloten huwelijken *	1.267	985	877	1.278	2.557	4.087	4.187	3.819	4.162

* Wanneer het administratief onderzoek werd ingesteld via de DVZ, en niet de verzoeken tot nietigverklaring die een van de partners zelf opstart bij de rechtbank.

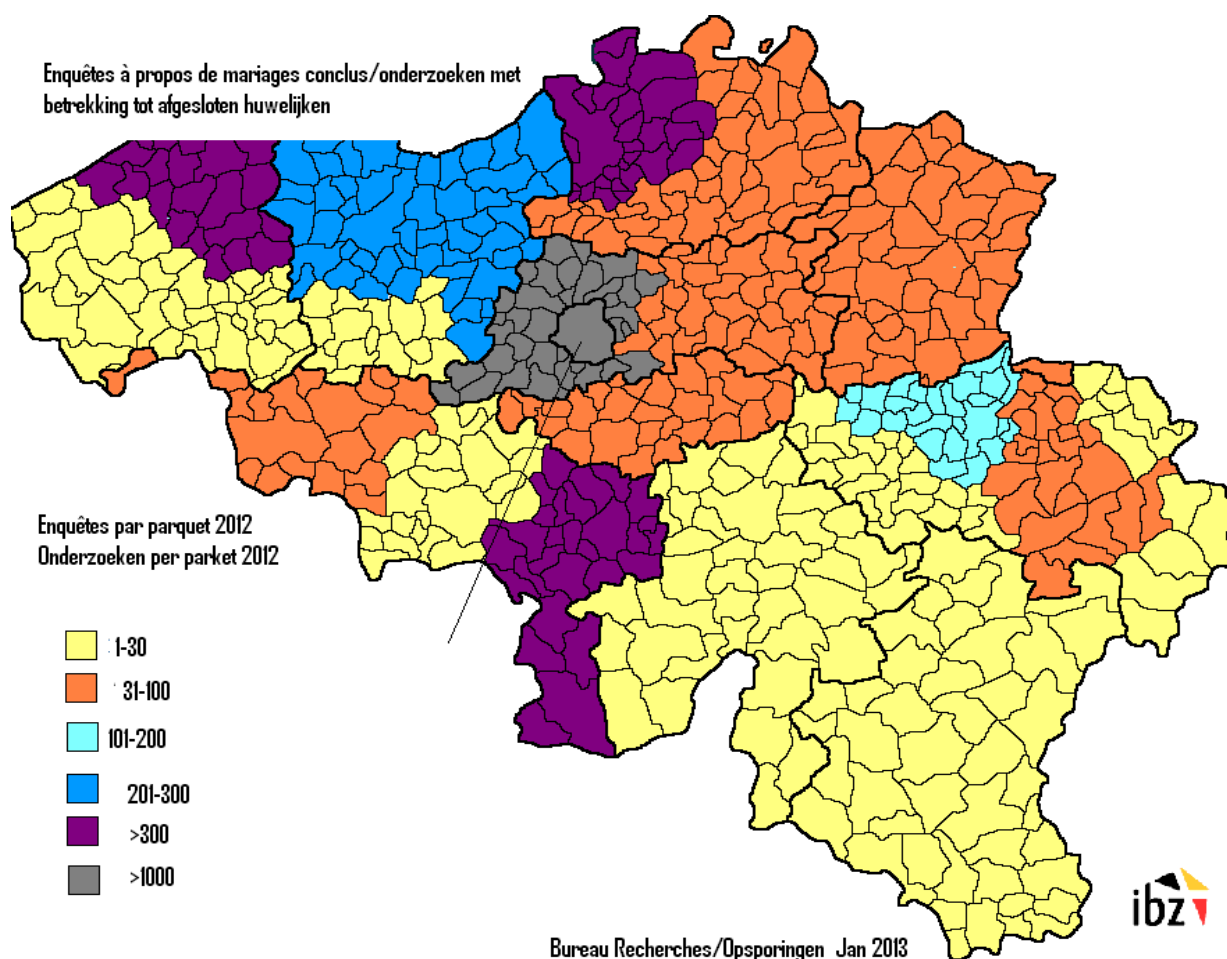
Wanneer een huwelijk werd afgesloten tussen een niet-gevestigde vreemdeling met een Belg, een EU-onderdaan of een gevestigde vreemdeling, en indien er ernstige aanwijzingen zijn die op een potentieel schijnhuwelijk wijzen, dan licht de DVZ het bevoegde parket in.

Het parket evalueert of het opportuun is om een procedure voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te starten en de nietigverklaring van het schijnhuwelijk te vorderen.

Opmerkelijk is het enorme aantal onderzoeken naar potentiële misbruiken door vreemdelingen van Marokkaanse nationaliteit. Dit fenomeen blijft een ongewijzigd gegeven in de statistieken.

Top 10 van de parketten inzake onderzoeken afgesloten huwelijken

Brussel	1.592
Antwerpen	635
Brugge	432
Charleroi	303
Gent	279
Dendermonde	212
Luik	149
Bergen	97
Hasselt	79
Turnhout	52

Onderzoeken van buitenlandse huwelijken versus onderzoeken nietigverklaringen van huwelijken afgesloten op het Belgische grondgebied

Vooreerst moet een onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds de aanvragen voor een visum gezinshereniging ingevolge een huwelijk in het buitenland en anderzijds de verzoeken tot de overschrijving van een huwelijksakte voorafgaandelijk aan de visumaanvraag.

Het bureau Gezinshereniging-Visa is bevoegd voor de onderzoeken van de eerste categorie, het bureau Opsporingen houdt zich bezig met de informatie-uitwisseling in het kader van de tweede categorie.

Een belangrijk aantal vreemdelingen verkiest in het buitenland te gaan huwen, al dan niet na een mislukte poging op het grondgebied, onder meer om preventieve controles te vermijden. Het buitenlandse huwelijk is slechts tegenstelbaar op het grondgebied wanneer een Belgische overheid hieraan rechtsgevolgen toekent.

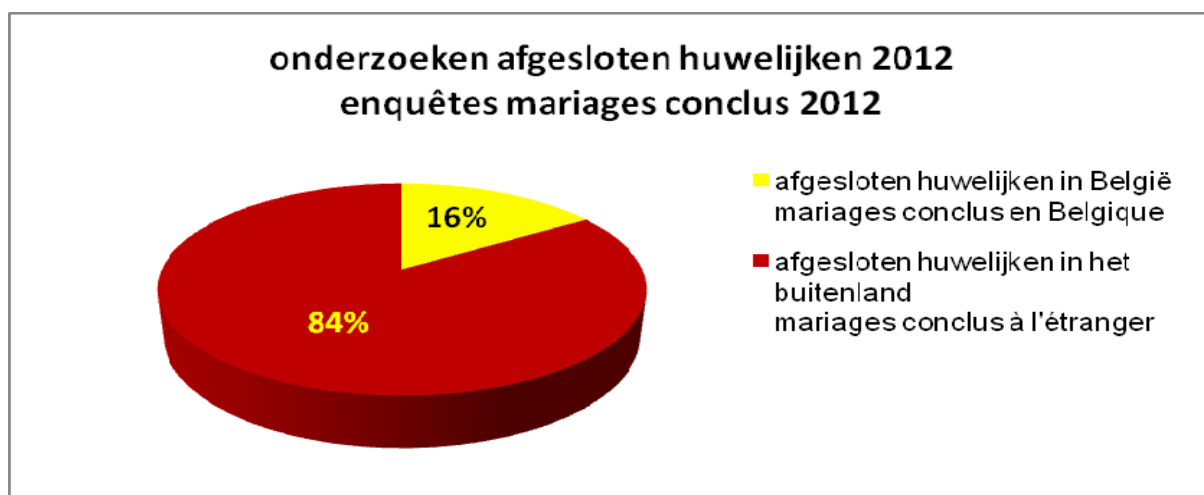
Via de overschrijving van de buitenlandse akte in de Registers van de Burgerlijke Stand tracht het koppel druk uit te oefenen op andere administraties om eveneens het buitenlandse huwelijk te erkennen. Elke overheid is immers onafhankelijk in het al dan niet erkennen van een buitenlandse huwelijksakte.

In de gevallen waar er een onderzoek is naar de overschrijving van de akte, wordt door de DVZ aan de diplomatieke post gevraagd geen visa van ambtswege af te leveren teneinde te vermijden dat de vreemdeling zich kan onttrekken aan de controle.

De gegevens omtrent de administratieve onderzoeken in het kader van afgesloten huwelijken kunnen onderverdeeld worden in enerzijds de onderzoeken met het oog op nietigverklaring van het huwelijk (in België) en anderzijds de huwelijken in het buitenland waar een van de partners de over- of inschrijving verzoekt bij een gemeente.

Potentiële schijnhuwelijken in België : **665** administratieve onderzoeken.

Potentiële schijnhuwelijken in het buitenland : **3.497** administratieve onderzoeken.

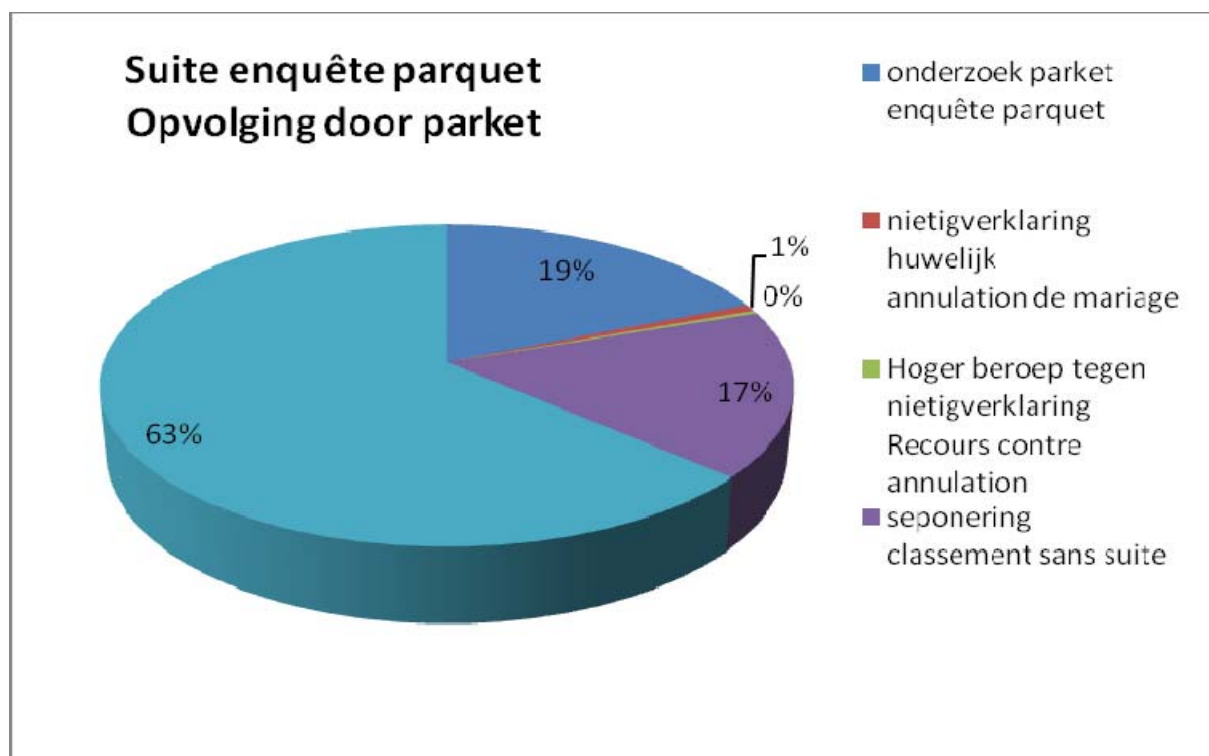
III.11.1.5. Project Opvolging afgesloten huwelijken voorafgaandelijk aan de naturalisatieaanvraag

In 2012 werden er door de naturalisatiedienst 380 dossiers voor verder onderzoek naar het bureau Opsporingen gezonden. Na een opportuniteitsevaluatie werden 304 dossiers ter kennis gebracht aan het Openbaar Ministerie. Bij het behandelen van de naturalisatieaanvragen komen er immers dossiers aan het licht waar er voordien al ernstige twijfels waren over de relatie en/of het (schijn)huwelijk, doch waarbij de personen konden genieten van het voordeel van de twijfel.

Tijdens de behandeling van de naturalisatieaanvraag wordt er in sommige gevallen vastgesteld dat de twijfels terecht bleken te zijn. Dit leidt men af uit feiten zoals een snelle echtscheiding kort na het bekomen van een verblijfstitel, de partners wonen op een verschillend adres sinds de illegale vreemdeling een verblijfsdocument heeft bekomen, e.d.

Teneinde te vermijden dat de vreemdeling verder misbruik kan maken van zijn schijnrelatie met een Belgische of EU-onderdaan, stuurt het bureau Naturalisaties de flagrante gevallen door naar het Bureau Opsporingen voor verder gevolg. Na een bijkomend filteronderzoek richt het bureau opsporingen een verzoek tot nietigverklaring van het schijnhuwelijk naar het Openbaar Ministerie.

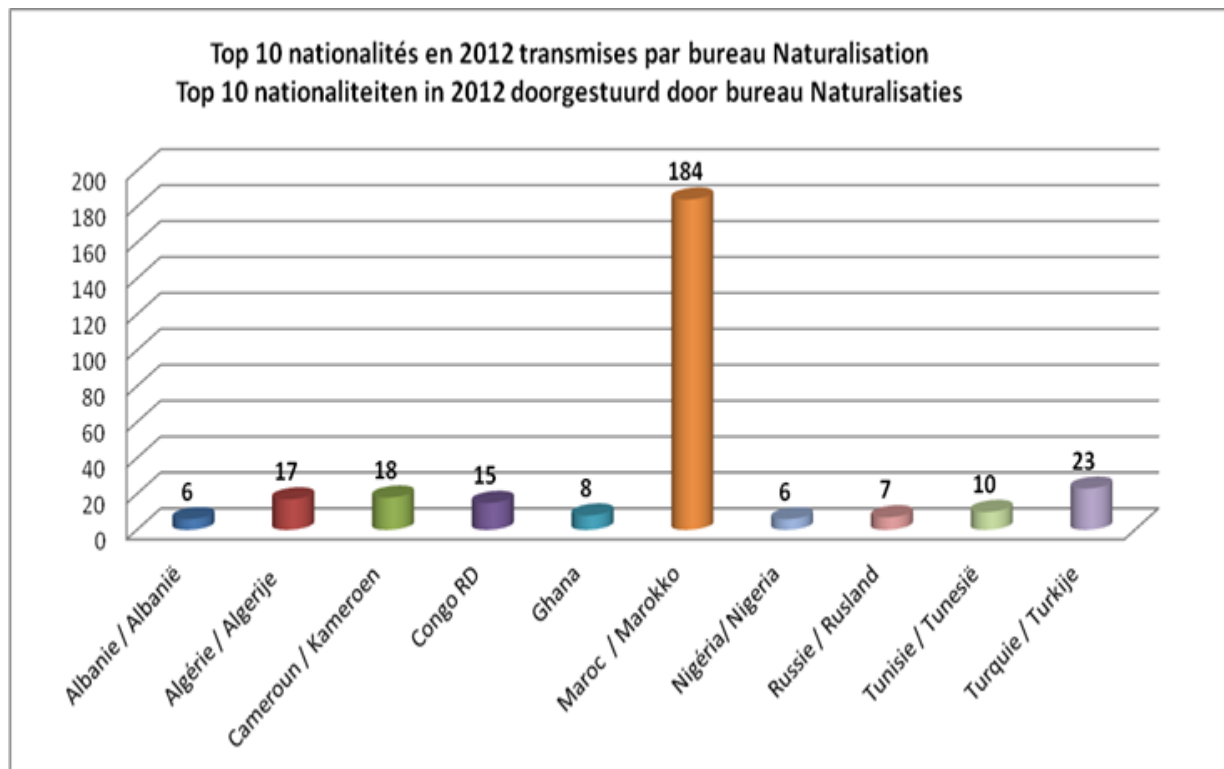
Uiteindelijk heeft het parket 253 van de 304 doorgestuurde dossiers weerhouden voor een verder gevolg. Voor 57 dossiers werd een onderzoek opgestart, 51 dossiers werden geseponeerd, 2 nietigverklaringen werden al uitgesproken tegen de rechtbank en tegen 1 dossier loopt er een beroep.

Op termijn zal geëvalueerd worden of een verdere filtering noodzakelijk is, zodat de beschikbare middelen steeds optimaal worden ingezet.

Niettemin is een initiële evaluatie bijzonder belangrijk, aangezien de vreemdeling uiteindelijk een zeer belangrijke procedure is gestart. Het was geenszins de bedoeling van de wetgever dat potentiële fraudeurs voordeel zouden kunnen putten uit hun misdrijf en beloond zouden worden met de Belgische nationaliteit.

Opmerkelijk is dat bijna 50 % van de top 10 van de voornaamste nationaliteiten betrekking heeft op Marokkaanse vreemdelingen.

III.11.1.6. Omzendbrief 13/09/2005 betreffende de uitwisseling van informatie tussen de ambtenaren van burgerlijke stand, in samenwerking met de Dienst Vreemdelingenzaken, ter gelegenheid van een huwelijksaangifte waarbij een vreemdeling betrokken is

Indien het wetsontwerp inzake de nieuwe maatregelen tegen de schijnhuwelijken en schijnverklaringen van wettelijke samenwoning op korte termijn resulteert in een nieuw wettelijk arsenaal worden de doelstellingen van de omzendbrief vervat in de wetgeving. De meldingsfiche die als bijlage deel uitmaakte van de omzendbrief zal echter nog steeds bruikbaar zijn als communicatiemiddel tussen de diensten.

Al snel nadat er onderzoeken werden gevoerd naar voorgenomen potentiële schijnhuwelijken werd vastgesteld dat illegale vreemdelingen aan huwelijksshoppping deden tussen de verschillende Belgische gemeenten. Deze vreemdelingen zochten steden en gemeenten uit die minder ervaren waren in het bestrijden van het fenomeen schijnhuwelijken of kozen gerechtelijke arrondissementen waar het parket andere prioriteiten had vooropgesteld.

Om het fenomeen van de huwelijksshoppping te bestrijden werd door de omzendbrief aan de ambtenaren van de Burgerlijke Stand de verplichting opgelegd om elk gemengd huwelijk tussen een EU-onderdaan en een illegale vreemdeling te melden aan het Bureau Opsporingen van de DVZ.

Het Bureau Opsporingen treedt in deze op als meldpunt voor de lokale besturen en informeert de verschillende Burgerlijke standen over mogelijk eerder ondernomen huwelijksopgaven.

Het is een prioriteit van de regering dat deze gegevens in de toekomst in een databank worden opgenomen welke door de partners geraadpleegd kan worden. Deze databank zal alle gegevens van schijnrelaties, onder welke juridische vorm ook, registreren.

III.11.1.7. Project verwijderingen : uitgeprocedeerde dossiers schijnhuwelijken

Een snelle opvolging is cruciaal bij de opvolging van de dossiers schijnhuwelijken. Aangezien het om een schijnrelatie gaat verblijven de personen vaak niet lang meer op het adres van hun 'partner' en verdwijnt de fraudeur terug in de anonimiteit van de illegaliteit.

In 2012 werd het verwijderingsproject schijnhuwelijken, in samenwerking met het bureau Sefor, voortgezet.

In de volgende vier gevallen bereidt de cel schijnhuwelijken van de DVZ het dossier voor teneinde een adrescontrole te laten uitvoeren door bureau Sefor, met het oog op verwijdering :

- Weigering van een huwelijksvoltrekking;
- Afstand van een voorgenomen huwelijk;
- Weigering van de erkenning van een afgesloten huwelijk in het buitenland;
- Nietigverklaring van een huwelijk.

Met voorbereiding van het dossier wordt bedoeld dat er aan de bevoegde bureau's wordt gevraagd om de openstaande procedures af te sluiten en dat er een volledige verblijfshistoriek van het dossier wordt opgesteld samen met een motivatie waarom er tot verwijdering kan worden overgegaan.

In 2012 werden er door de cel schijnhuwelijken van het bureau Opsporingen 712 dossiers gecontroleerd met het oog op een eventuele verwijdering. Een 400-tal dossiers zijn nog in onderzoek 287 van de 712 dossier werden geselecteerd voor een verdere opvolging door het bureau Sefor.

Een verwijdering is ondanks een uitvoerbare verwijderingstitel niet steeds mogelijk. Verschillende redenen leiden ertoe dat bepaalde dossiers niet worden doorgegeven :

- Betrokkene is ondertussen zwanger;
- Een kind met een verblijfsrecht werd erkend;
- Het koppel heeft een wettelijke samenwoning afgesloten;
- Asielprocedure is nog lopende;
- Er is nog een regularisatieprocedure in onderzoek;
- Enz.

De dossiers die niet werden doorgegeven aan bureau Sefor worden momenteel verder opgevolgd door de cel schijnhuwelijken van het bureau Opsporingen.

Resultaat bereikt via Sefor : (287 dossiers doorgegeven)

70 dossiers moeten nog een verdere opvolging krijgen door het bureau Sefor.

217 dossiers werden behandeld door Sefor :

- 105 effectieve repatriëringen (91 Sefor, 11 bureau C, 2 permanentie, 1 grensinspectie);
- 41 vrijstellingen uit het gesloten centrum voor illegalen;
- 20 dossiers zijn opgestart, doch er wordt gewacht op de woonstcontrole door de politie;
- 48 personen konden niet meer worden aangetroffen op het adres;
- 3 personen weigerden hardnekkig mee te gaan met de politie.

Dit resultaat is heel bevredigend, in die zin dat het aantal verwijderingen bijna verdubbeld is. Bovendien geeft de cel schijnhuwelijken bij repatriëring ook steeds feedback aan het bevoegde parket en de burgerlijke stand, wat heel positief onthaald wordt.

Uit de cijfers komt duidelijk naar voren dat het aantal vrijstellingen uit de gesloten centra opmerkelijk is gestegen. Dit aantal is gestegen van 5 vrijstellingen in 2011 naar 41 vrijstellingen in 2012.

Wat zijn de voornaamste redenen voor deze vrijstellingen :

- Geen laissez-passer bekomen, ondanks het feit dat de huwelijksdossiers steeds kopies van documenten bevat;
- Nieuwe huwelijksaangifte ingediend;
- Zwangerschap;
- Een beslissing van een rechtscollege die het huwelijk toestaat;
- Instructie van de hiërarchie na analyse van het dossier.

De regering heeft de verwijdering van uitgeprocedeerde vreemdelingen in haar regeringsverklaring dan ook verschillende malen als een prioriteit omschreven. Om tegemoet te komen aan deze verwachtingen is een verdere uitbouw van het project ten eerste aangewezen. Gezien de arbeidsintensiteit van dit project veronderstelt een verdere uitbouw de toewijzing van de nodige middelen. Het bureau Opsporingen onderzoekt voor het ogenblik of dit met de huidige personeelsbezetting haalbaar is.

III.11.2. Verklaring van Wettelijke Samenwoning

Op 01.06.2008 trad de wet van 25.04.2007 in werking. Hiermee zette België de Europese verblijfsrichtlijn 2004/38/EG om in Belgische wetgeving. Sindsdien komt een vreemdeling die een verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd bij de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand, -met een Belg, een EU-onderdaan of een vreemdeling met verblijfsrecht van meer dan drie maanden in België-, in aanmerking voor gezinshereniging. Het is sindsdien duidelijk geworden dat dit statuut eveneens misbruikt wordt om een verblijfsrecht te bekomen.

Bovendien blijkt dat vreemdelingen die voordien zonder succes een schijnhuwelijk trachtten af te sluiten nadien hun toevlucht zoeken tot de procedure van de wettelijke samenwoning. Men krijgt bijgevolg te maken met schijnverklaringen van wettelijke samenwoning.

De huidige wetgeving voorziet echter geen specifieke regels om preventief op te treden tegen mogelijke misbruiken van dit administratief statuut. Het repressief optreden is beperkt tot een evaluatie van een potentieel rechtsmisbruik en mogelijk een intellectuele fraude. Verschillende wetgevende en reglementaire initiatieven zijn al eind 2008 gelanceerd om tegemoet te komen aan de meldingen van de lokale besturen en zodoende middelen te geven aan de betrokken diensten teneinde, naar analogie met de schijnhuwelijken, adequate maatregelen te kunnen nemen om dit nieuwe fenomeen te bestrijden. Het is nog de vraag of de andere betrokken partners zoals de parketten en de DVZ over voldoende middelen beschikken om tegemoet te komen aan een toevloed van informatieaanvragen in het kader van de schijnverklaringen van wettelijke samenwoning.

III.11.3. Bijzondere administratieve onderzoeken in 2012

Erkenning van buitenlandse kinderen

De intensivering van de strijd tegen de fraude die verbonden is met de schijnhuwelijken en een versterking van de adoptieregels hebben ertoe geleid dat de fraudeurs en de criminele netwerken zich met andere vormen van misbruik, zoals de vaderschapserkenning, zijn gaan bezighouden. Om een kind te erkennen volstaat het dat men zich naar het gemeentebestuur begeeft en daar een verklaring aflegt waarvan door de ambtenaar van de burgerlijke stand akte zal worden genomen. Bovendien moet dit niet in de gemeente waar de vader verblijft gedaan worden.

De Dienst stelt vast dat er op het gebied van de erkenning van kinderen mogelijk sprake is van misbruik. Het door middel van dit misbruik nagestreefd doel is het bekomen van een verblijfsvoordeel, door middel van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van ouder van een Belgisch kind, of, recentelijker, door middel van een gezinshereniging, en dit met het oog op de wetswijziging (wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011, die de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wijzigt). Deze fictieve erkenningen stellen vreemdelingen in staat om een verblijfstitel op frauduleuze wijze te bekomen. Er wordt niet alleen fraude gepleegd op het gebied van het verblijf, maar deze fraude heeft ook een sociaal karakter. Indien de vader met de Belgische nationaliteit het kind erkent, kan het kind via hem van een aantal belangrijke sociale rechten genieten.

Verschillende flagrante gevallen van meervoudige erkenningen door een en dezelfde man ten gunste van kinderen van verschillende vrouwen werden ontdekt. In verband hiermee heeft het parket grondige onderzoeken ingesteld. Een van deze onderzoeken heeft betrekking op een persoon die 18 kinderen van 16 verschillende moeders erkend heeft.

Bijzonder aan dit misbruik is het feit dat de erkenner niet de biologische vader is en in principe geen enkele band met het kind heeft. Dit alles doet vermoeden dat een dergelijke erkenning tegen een of andere vorm van betaling gebeurt.

De Europese Commissie besteedt ook aandacht aan dit fenomeen. De Europese Commissie heeft via het European Migration Network een studie uitgevoerd over het misbruik van het recht op gezinshereniging, met inbegrip van de schijnhuwelijken en de valse ouderschapsverklaringen. De resultaten van deze studie werden in 2012 gepubliceerd. Er blijkt sprake te zijn van een ernstig gebrek aan becijferde gegevens met betrekking tot deze problematiek.

Deze studie preciseert ook het volgende : « Ondanks de afwezigheid van precieze statistieken mag men er, op basis van de dagelijkse praktijk van de ontvangende partijen die met dergelijke vormen van misbruik geconfronteerd worden, redelijkerwijs van uitgaan dat deze vormen van misbruik toenemen en zelfs een hoge vlucht nemen. De valse ouderschapsverklaringen zijn een verontrustend fenomeen, omdat ze het recht op verwantschap en erkenning wijzigen en geen rekening houden met het hoger belang van het kind. Ze maken het ook mogelijk om de regels betreffende de immigratie en de gezinshereniging te omzeilen ».

Uit deze Europese studie blijkt ook dat er lacunes vastgesteld werden met betrekking tot de preventie en dat er middelen moeten worden ingezet om het probleem aan de bron aan te pakken. Zodra er akte is genomen van de erkenning levert die allerlei soorten rechten op (verwerving van de Belgische nationaliteit, recht op verblijf, sociale rechten voor het kind en de ouder, ...). Deze middelen zouden kunnen lijken op de middelen die in het geval van schijnhuwelijken gebruikt worden. Op het moment waarop de vaderschapsverklaring / moederschapsverklaring afgelegd wordt zou de ambtenaar van de burgerlijke stand een preventieve rol moeten spelen.

De Staatssecretaris, mevrouw De Block, die gesensibiliseerd werd met betrekking tot de problematiek, heeft aan de dienst gevraagd om het fenomeen te analyseren en om concrete oplossingen voor te stellen om het in te dijken. Op 02/08/2012 werd een nota met betrekking tot de problematiek opgesteld.

Bij wijze van antwoord op een parlementaire vraag en als gevolg van de nota heeft mevrouw De Block de dienst belast met het coördineren van een werkgroep met de verschillende betrokken instanties, en dit met het oog op het uitwerken van een actieplan dat preventieve maatregelen omvat. Dit project loopt momenteel.

Het is bijzonder moeilijk om dit soort misbruik op te sporen. Daarom moeten opsporingsmiddelen ingezet worden en moeten er wetswijzigingen doorgevoerd worden om dit fenomeen efficiënt te bestrijden.

Ziehier enkele van de verschillende maatregelen die voorgesteld werden :

- Creatie van een databank, door het Rijksregister te gebruiken (vermelding van elke vaderschapserkenning);
- Een verplichte uitwisseling van gegevens tussen de diverse actoren (ambtenaar van de burgerlijke stand / DVZ);
- Uitbreiding van de bevoegdheden van het Openbaar Ministerie, met de mogelijkheid voor het parket om de akte van ouderschapsverklaring op te schorten (bijvoorbeeld wanneer er sprake is van een schijnhuwelijk);
- Straffen voorzien in geval van valse vaderschapsverklaring;
- Momenteel schrijft de DVZ naar het parket voor alle gevallen waarin er ernstige aanwijzingen zijn dat er misbruik gemaakt werd van de procedure. In 2012 werden voor 166 verdachte dossiers onderzoeken geopend.

Onderzoek naar frauduleuze medische attesten

Vanaf de start van de medische regularisatie werd vastgesteld dat bepaalde medische attesten die vreemdelingen voorlegden vragen deden rijzen. Medicatie die niet afgestemd is op het ziektebeeld, heel onduidelijke diagnoses, heelkundige ingrepen zonder litteken, e.d. zijn enkele voorbeelden van een mogelijk misbruik.

Een ander opmerkelijk feit dat werd vastgesteld waren de afstanden die sommige vreemdelingen aflegden om een huisarts te raadplegen. Afstanden van meer dan 100 km waren geen uitzondering. In een beperkt aantal dossiers was het opmerkelijk dat telkens dezelfde artsen en advocaten voorkwamen.

Dankzij het opvoeren van het aantal controleartsen werd een terdege controle en opvolging mogelijk. Deze maatregel, gekoppeld aan de medische filter, laat toe misbruik effectief te bestrijden. De medische filter was noodzakelijk daar een groot aantal aanvragers van de medische regularisatie met zeer banale aandoeningen kwamen aandraven. Verstopte neus, sporadische hoofdpijn of weinig eetlust waren bijvoorbeeld aandoeningen die als

levensbedreigend werden omschreven, waardoor de vreemdeling niet kon reizen en hij een langdurige medische opvolging in België nodig had.

Als kers op de taart bleek dat veel medische aandoeningen zich pas in België hadden gemanifesteerd, maar dat de vreemdeling desondanks in België wenste te blijven.

Voor het ogenblik lopen tegen 18 artsen of psychiaters / psychologen gerechtelijke onderzoeken. Een versterkte controle loopt voor 27 andere artsen. Indien de controleartsen systematisch ernstige onregelmatigheden opmerken in de medische rapporten van een arts, of wanneer uit de fysieke controle van de vreemdelingen blijkt dat het medische attest niet klopt, contacteert het bureau Opsporingen het territoriaal bevoegd parket met vraag naar een gerechtelijk onderzoek.

Teneinde systematische fraudes te detecteren en correct op te volgen is er op zeer regelmatige basis overleg tussen de betrokken diensten, zijnde de medische sectie van de dienst Regularisatie en het bureau Opsporingen van de DVZ.

Begin 2013 zijn de eerste zittingen bij de correctionele rechtbanken tegen enkele verdachte artsen gepland.

III.12. Openbaarheid van bestuur

De Dienst Openbaarheid van bestuur moet de vreemdeling of zijn raadgever in staat stellen om, rekening houdend met de wet betreffende de openbaarheid van bestuur van 11/04/1994, hun dossier te raadplegen.

De vraag om toegang tot het dossier te bekomen moet schriftelijk worden ingediend en moet bovendien gemotiveerd zijn. Bij weigering krijgt de betrokkene of diens advocaat een gemotiveerde brief toegestuurd waarin tevens de beroepsmogelijkheden worden vermeld. De weigeringen zijn hoofdzakelijk wegens onduidelijke of te vage aanvragen.

Indien de aanvraag voor een raadpleging aanvaard wordt, nodigt de DVZ de betrokkene of zijn advocaat uit. Daar zal hij, in aanwezigheid van een ambtenaar van de dienst, het dossier ter plaatse kunnen raadplegen. Tegen een kleine betaling kunnen de verzoekers bepaalde documenten (laten) kopiëren.

De dienst is eveneens bevoegd om de originele officiële documenten die in het dossier zitten aan de betrokkenen te overhandigen (bijvoorbeeld de geboorteakten). Deze dienst stelt een ontvangstbewijs op en bewaart een kopie van het document in het dossier.

In 2012 ontving de dienst 2.719 aanvragen tot consultatie. Geen enkele consultatie werd geweigerd. 280 aanvragen worden nog onderzocht.

Vanuit verschillende hoeken wordt er gepleit voor het gebruik van modernere technologieën. Regelmatig stellen advocaten de vraag of ze niet via de elektronische weg over een kopie kunnen beschikken.

Buiten de beperkingen die door de vigerende reglementering worden opgelegd, stelt er zich bovendien een praktisch probleem om in te gaan op deze vraag.

Vooreerst bevat het overgrote deel van de (elektronische) dossiers een zeer groot aantal stukken die in omvang dergelijke proporties aannemen dat een mailserver deze niet meer kan verwerken. Het informaticatype van bepaalde stukken zou zonder twijfel problemen opleveren bij een externe visualisatie. De oudere papieren of de gemengde dossiers (papieren deel en elektronische deel) zouden volledig moeten worden ingescand. De

scanningsmogelijkheden van de DVZ zijn echter terecht prioritair toebedeeld aan het groot aantal dossiers.

De verlangde werkwijze zou niet alleen een belangrijke technische investering inhouden, doch eveneens bijkomend personeel vereisen om stelselmatig de oudere dossiers in te scannen.

Het aantal weigeringen tot inzage is drastisch gedaald. Dankzij een betere begeleiding van de aanvrager zijn er minder vormelijk verkeerde inzageverzoeken. Dit leidde tot geen enkele weigering in 2012.

De advocaten en de vreemdeling zijn beter vertrouwd met de vorm- en grondvoorwaarden voor een correcte aanvraag. In het verleden waren de meeste weigeringen tot inzage hoofdzakelijk formele redenen. Vb verzoek tot inzage in het dossier van een partner bij een echtscheidingsprocedure werd ingevolge de bescherming van de persoonlijke levenssfeer geweigerd.

Het stimuleren van het gebruik van de functionele mailbox van het bureau verbeterde de dienstverlening. Bijkomende verbeteringsinitiatieven, onder meer een FAQ op de website van de DVZ, worden operationeel in 2013.

IV. Het Europees Terugkeerfonds en het Buitengrenzenfonds

In 2007 werd DVZ aangeduid als verantwoordelijke autoriteit voor het Europees Terugkeerfonds en het Buitengrenzenfonds. In 2008 werd de Cel Europese Fondsen opgericht die als Verantwoordelijke Autoriteit (VA) instaat voor het beheer en de opvolging van deze fondsen. De werking van de Cel wordt onder andere door deze twee fondsen gefinancierd.

Het Buitengrenzenfonds (EBF) behelst verschillende jaarprogramma's (2007-2013), elk jaarprogramma telt 2,5 kalenderjaar. Het EBF werd ingesteld om de inspanningen van de lidstaten van de Europese Unie op het gebied van het beheer van de buitengrenzen te steunen en aan te moedigen. Het EBF draagt bij tot de realisatie van de volgende objectieven :

- De efficiënte organisatie van de opdrachten inzake controle en bewaking van de buitengrenzen;
- Het doeltreffend beheer door de lidstaten van de personenstromen aan de buitengrenzen. Enerzijds om een hoog beschermingsniveau aan de buitengrenzen te waarborgen, en anderzijds om te zorgen voor de vlotte overschrijding van de buitengrenzen. Dit beheer moet in de lijn liggen met het Schengenacquis en de beginselen van een respectvolle en waardige behandeling van de personen;
- De eenvormige toepassing door grenswachten van de bepalingen van het Gemeenschapsrecht betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, in het bijzonder Verordening (EG) nr. 562/2006 (Schengengrenscodex);
- Het beheer verbeteren van de activiteiten van de consulaire en andere diensten van de lidstaten in derde landen met betrekking tot twee zaken : allereerst de stromen van onderdanen van derde landen naar het grondgebied van de lidstaten en ten tweede de samenwerking tussen de lidstaten op dit gebied.

Onder het Buitengrenzenfonds jaarprogramma 2009, lopende van 01/01/2009 tem 30/06/2011, werden 8 projecten gesubsidieerd.

Naam project	Beschrijving	Subsidie goedgekeurd door de VA
Projecten uitgevoerd door de Federale Politie		
Installatie biometrische paspoortlezers aan de buitengrenzen	Grensposten in de luchthaven Brussel Nationaal werd uitgerust met 28 biometrische paspoortlezers.	57.388,52 €
VIS	Ontwikkeling en afstemming op nationaal niveau van de VIS voor de federale politie, met de Belvis MB.	189.885,09 €
Border Guard Assistance	Aanpak van de pseudo legale en illegale immigratie vanuit specifieke NON- EU luchthavens door inzet van documentenadviseurs. Deze gaan naar geselecteerde bestemmingen in derde landen om het lokale personeel van de luchthaven en andere betrokken actoren op te leiden om valse / vervalste documenten en fraude beter en vroeger te kunnen detecteren.	17.414,10 €
Tweedelijnscontrole	Verbetering van de informatie uitwisseling tussen de verschillende 2 ^{de} lijns controle posten van de verschillende Schengenpartners.	7.660,39 €
Projecten uitgevoerd door de FOD Binnenlandse Zaken		
Fieldworkers	Inzet van 5 lokaal aangeworven personeel in derde landen (Kameroen, Ivoorkust, Senegal, Ecuador, China) om op terrein valse en vervalste documenten op te sporen in het kader van visumaanvragen.	50.824,17 €
Visabio@bel	31 Diplomatieke posten werden uitgerust met apparatuur om biometrische gegevens van de visumaanvragers af te nemen en om deze gegevens toe te voegen aan de VIS-databank.	345.200,99 €
Co-locatie Conakry	Tewerkstelling van een visa-agent in het Franse consulaat te Guinee (Conakry) voor de behandeling van Belgische visum dossiers en afname van de biometrische gegevens, gebruikmakend van de Franse infrastructuur.	10.374,89 €
Verbinding tussen de grensposten en de VIS	13 Belgische grensposten werden uitgerust met apparatuur om de biometrische gegevens af te nemen).	81.347,00 €
Projecten uitgevoerd door de FOD Binnenlandse Zaken		
Belvis	Implementatie van het VIS (Visa information system). Het nationaal centraal VIS-systeem is in staat te communiceren met het Europese VIS. Dit systeem staat in voor de uitwisseling van de gegevens tussen de diverse Belgische partners inzake visa-afgifte en grenscontrole, en het Europees systeem.	395.451,37 €

Het Europees Terugkeerfonds (RF) behelst ook verschillende jaarprogramma's (2008-2013), elk jaarprogramma telt 2,5 kalenderjaar. Het RF werd ingesteld om de organisatie van het terugkeerproces van de lidstaten van de Europese Unie te verbeteren. Het Europees Terugkeerfonds draagt bij tot de verwezenlijking van de volgende specifieke doelstellingen :

- Het vaststellen en verbeteren van de organisatie en de uitvoering van een geïntegreerde organisatie van het terugkeerproces door de lidstaten;
- Het versterken van de samenwerking tussen lidstaten in het kader van een geïntegreerde organisatie van het terugkeerproces en de uitvoering ervan;
- Het bevorderen van een doeltreffende en uniforme toepassing van gemeenschappelijke normen inzake terugkeer overeenkomstig de beleidsontwikkeling op dit gebied.

Onder het Europees Terugkeerfonds jaarprogramma 2009, lopende van 01/01/2009 tem 30/06/2011, werden 19 projecten gesubsidieerd.

Projecten uitgevoerd door de Dienst Vreemdelingenzaken		
Naam project	Beschrijving	Subsidie goedgekeurd door de VA
Return of Families	5 terugkeerhuizen werden aangepast voor de opvang van illegaal verblijvende families. 6 Terugkeercoachen staan in voor de bijstand en de begeleiding van deze families in België met het oog op hun terugkeer.	184.587,01 €
Return of Persons with special needs	Het aanpassen van de opvang in de gesloten centra voor personen die speciale noden hebben, 6 personen werden opgevangen in gespecialiseerde psychiatrische centra, 2 personen werden begeleid door oa. een dokter tijdens hun terugkeer. 34 personen keerden terug, en aan 33 van hen werd steun van IOM aangeboden.	40.950,20 €
Integrated return of illegal migrants from Afghanistan, India, Iraq, Algeria and Morocco	Het ondersteunen en verhogen van terugkeer op een geïntegreerde manier van illegalen uit Afghanistan, Irak, India, Algerije en Marokko die moeilijk verwijderbaar zijn omwille van identificatie- of verwijderingsproblemen. Dit door oa de inzet van vertalers bij interceptieactiviteiten, het bevorderen van de relaties tussen de DVZ en de consulaire autoriteiten van de landen van herkomst of met de lokale autoriteiten in de landen van herkomst teneinde de afgifte van LP's te verhogen; en het verhogen van het aanbod van vrijwillige terugkeer.	51.302,48 €
Support of the identification procedures	Het ondersteunen en verhogen van terugkeer van vreemdelingen die moeilijk verwijderbaar zijn omwille van identificatieproblemen. Enerzijds door het stimuleren van een goede samenwerking met de consulaire autoriteiten van de landen van herkomst dmv bijeenkomsten. Hiermee wordt het belang van de identificatieprocedure en het verkrijgen van een doorlaatbewijs als eindobjectief in de verf gezet. Voor een aantal landen werden gerichte sensibiliseringsactiviteiten opgezet. Ten aanzien van de lokale autoriteiten zal de identificatieprocedure uiteengezet worden en zullen onderhandelingen gestart worden zodat in samenspraak tot een snellere en efficiëntere identificatieprocedure kan worden gekomen.	35.612,17 €

Projecten uitgevoerd door de Dienst Vreemdelingenzaken		
Naam project	Beschrijving	Subsidie goedgekeurd door de VA
Common Flights	Er werd één gemeenschappelijke beveiligde vlucht georganiseerd naar Nigeria voor 7 vreemdelingen in samenwerking met Bulgarije.	37.725,00 €
Speeding up return procedures for criminal illegal migrants	Organiseren van vormingssessies voor de strafuitvoeringsrechtbanken en bevoegde administraties met oog op efficiëntere identificatie en verwijdering van gedetineerde vreemdelingen. Anderzijds een sensibiliseringsactie en informatiecampagne voor de gedetineerden inzake terugkeeraanbod en - traject bij illegaal verblijf.	4.138,08 €
Training of personnel in closed centres	Vorming van personeel van de gesloten centra in interculturele communicatie en overtuigingstechnieken met oog op het verhogen van het aantal bewoners dat opteert om vrijwillig of zonder verzet terug te keren naar het land van herkomst.	23.774,59 €
Speeding up return procedure through ICT support "Application Closed Centres" (ACC)	Het elektronisch bewonersbeheer programma voor de gesloten centra werd ontwikkeld en is operationeel. De database wordt gebruikt door de 5 gesloten centra. Dankzij dit systeem kan men betere analyses verrichten en het verwijderingsbeleid nauwgezet opvolgen.	70.964,09 €
Business Intelligence Application (BIA)	Ontwikkeling van een IT instrument dat alle beschikbare informatie (binnenkomst, visa, verwijdering, weigering,...) mbt tot de vreemdeling centraliseert, mogelijkheid biedt tot accurate analyses en een 'real-time' beeld kan weergeven van de illegale populatie. De eerste fase (aankoop en installatie) werd gerealiseerd.	113.554,05 €
Project uitgevoerd door de Federale Politie		
Speeding up return procedure through ICT support "TARAP"	Automatisering van het bestaand manueel gegevensuitwisselingssysteem tussen de DVZ en de politiediensten teneinde de kwaliteit van het administratief verslag te verbeteren, met oog op een snellere correcte beslissing. (i.s.m. DVZ).	224.685,64 €
Projecten uitgevoerd door de Caritas		
STAVR	Strengthening Tailor-made Assisted Voluntary Return : Doelgroepgerichte terugkeerstrategieën waarbij er gewerkt wordt met een vertegenwoordiging ter plaatse, 71 dossiers (terugkeer + re-integratie) werden opgevolgd waarvan er in 68 dossiers geopteerd werd voor de opstart van een micro-onderneming met als doel een duurzame re-integratie te ontwikkelen.	187.636,50 €

Naam project	Beschrijving	Subsidie goedgekeurd door de VA
Solidaritynet Ukraine	Solidaritynet Ukraine : Als ERSO partner (European Reintegration Support Organisations) moet Caritas België mee zorgen voor de coordinatie van ERSO. Caritas Oostenrijk is verantwoordelijk voor Oekraïense terugkeerders vanuit West-Europa naar Oekraïne. Caritas België wil 'solidaritynet Ukraine' ondersteunen en op die manier de efficiëntie ervan verbeteren en zorgen voor meer Ukrainse vrijwillige terugkeerders vanuit België.	5.857,08 €
Project uitgevoerd door CIRé		
Information et accompagnement au projet de retour volontaire	Informeren en begeleiden van potentiële terugkeerders dmv informatiesessies en reflectiegroepen. Ontwikkeling van een instrument dat de kwaliteit van de beschikbare informatie verbetert voor de doelgroep en dat de directe communicatie naar de doelgroep toe, van alle actoren, verbetert / vergroot.	54.953,11 €
Project uitgevoerd door Vluchtelingenwerk		
CRI-B	CRI-B : verbeteren van methodes om potentiële terugkeerders te informeren en te adviseren. Project gericht op de begeleiders in de opvangstructuur die in contact komen met potentiële terugkeerders.	114.191,27 €
Projecten uitgevoerd door Fedasil		
Methodology	Ontwikkeling van een methodologie die het nationale luik van de vrijwillige terugkeer volledig behelst. Ze omvat een beschrijving van alle noodzakelijke acties, indicatoren en doelstellingen omtrent de vrijwillige terugkeer. Tevens werd er een website ontwikkelt omvattende alle aspecten van de vrijwillige terugkeer (www.vrijwilligeterugkeer.be).	77.870,30 €
Projecten uitgevoerd door IOM		
Awareness rising and capacity building	Uitbreiding van de kennis in het REAB netwerk in het kader van de AVR, door verspreiding van informatie (DVD en info-sheets), opleidingen in Brussel en Luik. Gebruik maken van videoconferenties om terugkeerders in contact te brengen met sociale netwerken, REAB partners en kandidaat terugkeerders in België.	76.195,92 €
Enhanced AVR	Terugkeerprogramma waarbij vrijwillige terugkeerders naast de effectieve hulp bij terugkeer ook re-integratiesteun kunnen ontvangen teneinde de terugkeer duurzaam te maken. 141 dossiers (213 personen) werden opgevolgd, verspreid over 36 landen, waarvan in 89 dossiers geopteerd werd voor de opzet van een micro onderneming. In een aantal dossiers werd geopteerd voor extra materiële steun zoals medische zorgen, tijdelijke huisvesting, ...	288.210,62 €

Naam project	Beschrijving	Subsidie goedgekeurd door de VA
Targeted countries	Terugkeerprogramma specifiek gericht op Marokko en DRC. 13 personen keerden terug waarvan 5 naar DRC en 8 naar Marokko, en kregen bijstand ter plaatse.	127.056,73 €
Mental and physical disabilities	Een handboek omvattende een methodologie en aanbevelingen voor 'medische cases' werd ontworpen. 7 medische cases keerden onder dit project terug naar hun land van herkomst en genoten ter plaatse een tijdelijke medische opvolging.	48.566,74 €

Meer informatie ivm de werking van de cel of de jaarprogramma's kan men terugvinden op de website van de cel Europese Fondsen <http://www.eu-fonds-dofi.be>.

HOOFDSTUK VII

DE ASIELBEVOEGDHEID VAN DE DIENST VREEMDELINGENZAKEN

I. Belangrijkste aanpassingen aan de asielprocedure voor de Directie Asiel bij de Dienst Vreemdelingenzaken door de wetswijziging van 15 september 2006

I.1. Inleiding

De wijziging is van toepassing sedert 1 juni 2007. De belangrijkste wijziging voor de directie asiel betreft de schrapping van de ontvankelijkheidsprocedure.

De asieldienst van de DVZ blijft evenwel bevoegd voor de inontvangstname van de asielaanvraag, het inschrijven van de asielzoeker in het wachtregister, het nemen van vingerafdrukken, het onderzoek naar het land dat bevoegd is om de asielaanvraag te behandelen (Dublin-onderzoek) en de herhaalde asielaanvragen. De directie asiel is uiteraard ook bevoegd voor het verblijf van de asielzoekers tijdens de procedure en voor de opvolging aan het einde van de procedure.

Door het wegvallen van de ontvankelijkheidsprocedure is het gehoor ingekort. De DVZ neemt een verklaring af met betrekking tot de identiteit, herkomst en reisweg van de asielzoeker. Er wordt bijgevolg niet meer gevraagd naar de motieven waarom de asielaanvraag werd ingediend. Bij een herhaalde asielaanvraag zal er gevraagd worden of er nieuwe elementen ter staving van de nieuwe aanvraag zijn.

Bovendien verstrekt de DVZ aan betrokkene een door het CGVS opgestelde vragenlijst waarin hij uitgenodigd wordt om de redenen uiteen te zetten waarom hij asiel aanvraagt en om de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is te verduidelijken. In principe dient deze vragenlijst door de asielzoeker zelf ingevuld te worden. Indien hij dit wil, wordt de vragenlijst echter door een ambtenaar van de DVZ ingevuld, samen met de betrokkene, eventueel bijgestaan door een tolk.

Indien België bevoegd is voor de behandeling van de asielprocedure en er bij een herhaalde asielaanvraag nieuwe gegevens zijn, wordt het dossier overgemaakt aan het CGVS voor beslissing. In afwachting wordt betrokkene in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Zo de aanvraag definitief wordt geweigerd, wordt de betrokkene in het bezit gesteld van een bijlage 13quinquies (BGV).

I.2. Vasthoudingen

Het aantal situaties waarbij de minister of de DVZ een asielzoeker kan opsluiten is fors gestegen.

Het nieuwe art. 74/6 § 1bis, gecombineerd met art. 52/3 § 2 vermeldt 15 nieuwe gevallen waarin asielzoekers op het moment van de indiening van hun asielaanvraag een BGV ontvangen en kunnen worden opgesloten. Vrij revolutionair hieraan is dat het gaat om mensen die een asielaanvraag hebben ingediend en die onmiddellijk worden vastgehouden vooraleer ze een negatieve beslissing hebben gekregen van het CGVS.

Ook nieuw is de mogelijkheid, voorzien in artikel 51/5 § 1 van de wet, om asielzoekers onder bepaalde voorwaarden vast te houden tijdens het onderzoek tot vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek, dus nog voor er een akkoord is tot terug- of overname.

Ten slotte kan, in toepassing van art. 74/6 § 1, de vreemdeling aan wie de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd werd door de CGVS krachtens artikel 52 in een welbepaalde plaats vastgehouden worden, in afwachting van de verwijdering van het grondgebied, indien de beslissing bedoeld in artikel 52 uitvoerbaar wordt.

I.3. Het injunctierecht tegenover de CGVS

De Minister kan de asielprocedure nog enigszins sturen, weliswaar niet inhoudelijk, maar wel met betrekking tot de prioriteit van de behandeling.

De wet bepaalt dat overeenkomstig art. 52/2 § 2, 3° de minister de CGVS kan verzoeken om een dossier prioritair te behandelen en een beslissing in maximum 15 dagen te nemen.

I.4. Intrekking van de status van vluchteling of subsidiaire bescherming

Naast het injunctierecht heeft de minister ook nog het recht om de intrekking van de eerder toegekende status te laten onderzoeken.

Het nieuwe artikel 49 § 2 eerste lid stipuleert dat tijdens de eerste 10 jaar van verblijf, vanaf de datum van indiening van de asielaanvraag, de minister of zijn gemachtigde ten allen tijde kan vragen de vluchtelingenstatus in te trekken, indien de erkenning werd toegekend op grond van feiten die de betrokkene verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, of van valse verklaringen, of van valse of vervalste documenten, die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning. De CGVS moet dan binnen 60 dagen een beslissing nemen.

Voor de subsidiaire bescherming mag de minister of zijn gemachtigde, in toepassing van artikel 49/2 § 4, gedurende het verblijf van beperkte duur aan de CGVS vragen om de subsidiaire bescherming in te trekken of op te heffen, in toepassing van artikel 57/6, eerste lid, 4° of 6°, en tijdens de eerste 10 jaar overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 7°.

I.5. Besluit

In essentie blijft het onderzoek van de asielaanvragen ongewijzigd. Elk dossier zal individueel en minutieus onderzocht worden. Niettegenstaande de centrale rol van het CGVS wordt versterkt, blijft de DVZ zeker nog een belangrijke rol in de procedure spelen. Het mogelijke succes van de nieuwe asielprocedure hangt af van vele factoren en van alle instanties die erbij betrokken zijn. Het heeft geen zin dat sommige instanties snel en efficiënt werken, indien andere instanties op hun niveau niet in staat zijn om de dossiers snel weg te werken. De Directie Asiel binnen de DVZ zal naar best vermogen zijn missie hierin trachten te volbrengen.

II. Overzicht van de verschillende cellen van de Directie Asiel

II.1. Cel Registratie en Administratie

II.1.1. Bevoegdheden

De workflow van de tweetalige cel Registratie en Administratie van de Directie Asiel is onder te verdelen in twee grote activiteiten, namelijk de inschrijving van de nieuwe asielzoekers en de opvolging van de dossiers tijdens en na de asielprocedure.
De inschrijving van nieuwe asielzoekers.

Dit bestaat uit : het opnemen van de identiteitsgegevens van de asielzoeker, foto nemen, opzoeken in het Rijksregister om te weten of iemand al gekend is bij de DVZ, de aanmaak van een nationaal nummer in het wachtregister (= de collecte) en de opmaak van de bijlage 26.

Opvolging van de dossiers tijdens en na de asielprocedure :

- Instructies geven aan de gemeenten voor het afleveren van documenten aan de asielzoekers : bijlage 13quiquies + bijlage 35 na de beslissing van het CGVS maar nog in schorsend beroep bij de RVV, enkel een bijlage 13quiquies na de definitieve beslissing van de RVV;
- Collecte in het wachtregister van in België geboren kinderen van (ex)-asielzoekers;
- Het doorvoeren van wijzigingen van identiteitsgegevens, geboortedata, burgerlijke stand, ... in het wachtregister, in geval van vergissingen bij de inschrijving door DVZ, of na het voorleggen van bepaalde documenten;
- Opmaken en opsturen van duplicaten van door de DVZ aangemaakte verblijfsdocumenten, in geval van verlies of diefstal;
- FOD Volksgezondheid verwittigen na betekening van het bevel;
- Instructies geven aan de gemeenten voor het afleveren van een A-kaart na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus door CGVS of RVV;
- Onderzoeken van de aanvragen tot verlenging van ' A-kaarten die werden afgeleverd in het kader van de subsidiaire bescherming;
- Opmaken van reizigerslijsten voor schoolreizen binnen de Europese Unie van kinderen die niet de Belgische nationaliteit hebben;
- Beantwoorden van telefoons, mails en faxen komende van de gemeentebesturen, OCMW's, advocaten, asielzoekers zelf, ... met de wijziging van de asielprocedure op 01/06/2007 maakt dit een zeer groot deel uit van het takenpakket, omdat er veel onduidelijkheid bestaat.

II.1.2. Cijfergegevens voor het jaar 2012

Aantal asielaanvragen in 2012 per maand in WTC II

Jan.	Febr.	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Dec.	Totaal
2.064	1.809	1.677	1.585	1.726	1.658	1.783	1.557	1.610	1.936	1.578	1.513	20.496

Belangrijkste nationaliteiten

Afghanistan	Guinea	Rusland	Congo DR	Kosovo	Irak	Syrië	Pakistan	Albanië	Servië
2.600	1.768	1.449	1.199	965	749	748	734	646	563

Het aantal asielaanvragen in het WTC II verminderde met 3.985 of - 16,28 %.

Belangrijkste stijgers :

Congo DR + 268, Syrië + 219, Senegal + 132, Georgië + 83 en China + 16.

Belangrijkste dalers :

Irak - 1.013, Servië - 537, Kosovo - 467, Macedonië - 345, Guinea - 312, Armenië - 248, Pakistan - 189, Nepal - 185, Rusland - 156, Albanië - 145, Afghanistan - 115, Somalië - 113, Rwanda - 73, Turkije - 66, Bangladesh - 26, Kameroen - 23 en Iran - 21.

Aantal meervoudige aanvragen in 2012 per maand

Jan.	Febr.	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Dec.	Totaal
544	597	459	474	526	566	589	504	427	593	510	468	6.257

Belangrijkste nationaliteiten

Rusland	Guinea	Kosovo	Afghanistan	Servië	Irak	Albanië	Macedonië	Armenië	Congo DR
706	657	616	552	311	264	252	212	202	171

Het aantal meervoudige aanvragen steeg met 1.108 of + 21,51 %.

Belangrijkste stijgers :

Guinea + 236, Afghanistan + 183, Albanië + 173, Kosovo + 147, Rusland + 137, Irak + 60, Macedonië + 34, Syrië + 26, Rwanda + 14 en Servië + 9.

Belangrijkste daler :

Armenië - 88.

II.2. Cel Interviews en Beslissingen

II.2.1. Bevoegdheden

De belangrijkste bevoegdheden van de cel Interviews en Beslissingen zijn :

- Het afnemen van het gehoor DVZ;
- Eventueel helpen invullen van de vragenlijst CGVS;
- Het nemen van beslissingen betreffende de meervoudige asielaanvragen;
- Vasthoudingen van asielzoekers;
- Dossiers overmaken aan het CGVS voor beslissing;
- Procedure niet-begeleide minderjarigen.

II.2.2. Cijfergegevens voor het jaar 2012

Aantal uitgevoerde interviews in 2012 per maand

Jan.	Febr.	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Dec.	Totaal
2.577	2.866	2.097	1.519	1.526	1.645	1.563	1.678	1.538	1.848	1.470	1.317	21.644

Aantal getroffen beslissingen in 2012 per maand

	Jan.	Febr.	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Dec.	Totaal
CGVS	1.904	2.014	1.484	1.046	1.189	1.235	1.112	1.139	1.140	1.379	1.087	945	15.674
13quater	372	483	278	256	287	330	336	345	242	355	270	236	3.790
Zonder voorwerp	210	168	182	86	101	129	158	127	148	186	121	56	1.672
Totaal	2.486	2.665	1.944	1.388	1.577	1.694	1.606	1.611	1.530	1.920	1.478	1.237	21.136

Vasthoudingen

	Jan.	Febr.	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Dec.	Totaal
13quater	12	4	9	1	0	1	0	0	0	0	0	0	27
39bis	1	1	1	0	2	0	0	4	2	9	3	1	24
39ter	31	13	4	3	4	1	1	1	0	1	0	1	60
Totaal	44	18	14	4	6	2	1	5	2	10	3	2	111

Het aantal uitgevoerde interviews in 2012 verminderde met 1.171.

Het aantal overgemaakte dossiers aan het CGVS verminderde met 3.045.

Het aantal 13quater steeg met 1.855.

Het aantal opsluitingen met een 13quater verminderde met 72.

Het aantal opsluitingen met een 39bis verminderde met 1.

Het aantal opsluitingen met een 39ter verminderde met 325.

II.3. Cel Dublin

II.3.1. Bevoegdheden

De cel Dublin houdt zich voornamelijk bezig met de toepassing van het Dublin-reglement :

- Behandeling van overname- of terugnameverzoeken gesteld door andere Dublin-lidstaten;
- Overname- en terugnameverzoeken richten aan andere Dublin-lidstaten;
- Vasthoudingen – transfers;
- Opmaken bijlagen 26quater;
- Opmaken laissez-passer;
- Statistieken bijhouden voor Eurostat.

II.3.2. Cijfergegevens voor het jaar 2012

Dit zijn de cijfers met kinderen, in 2011 was het zonder kinderen.

- Overname / terugnameverzoek "Dublin" **aan België** (Incoming requests) : 2.454;
- Overname / terugnameverzoek "Dublin" aanvaard door België : 1.861;
- Overname / terugnameverzoek "Dublin" geweigerd door België : 591;
- Overname / terugnameverzoek "Dublin" in afwachting van een beslissing door België : 2;
- Overname / terugnameverzoek "Dublin" **aan een andere Staat** (Outgoing requests) : 3.733;
- Overname / terugnameverzoek "Dublin" aanvaard door een andere Staat : 2.295;
- Overname / terugnameverzoek "Dublin" geweigerd door een andere Staat : 1.437;
- Overname / terugnameverzoek "Dublin" in afwachting van een beslissing door een andere Staat : 1.

Aantal getroffen bijlagen 26quater in 2012 per maand

Jan.	Febr.	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Dec.	Totaal
136	154	153	124	134	164	88	131	144	124	135	117	1.604

Vasthoudingen

	Jan.	Febr.	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Dec.	Totaal
26quater	76	100	85	65	71	72	61	84	78	47	69	50	858

Het aantal getroffen bijlagen 26quater verminderde met 37.

Het aantal Dublin-vasthoudingen verminderde met 4.

II.4. Cel Gesloten centra

II.4.1. Bevoegdheden

De Cel Gesloten centra behandelt de asielaanvragen ingediend in de gesloten centra en in de gevangenis. Ze houdt zich bezig met de volledige procedure bij de DVZ : inschrijving, verhoren, dossiers overmaken aan het CGVS, meervoudige aanvragen, overname / terugnameverzoek "Dublin", niet-begeleide minderjarigen. Vanaf 1 oktober 2009 worden de asielaanvragen aan de grens behandeld door de grensinspectiedienst.

II.4.2. Cijfergegevens voor het jaar 2012

Aantal aanvragen in de gesloten centra

Jan.	Febr.	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Dec.	Totaal
37	36	44	40	27	30	43	29	36	36	33	38	429

Beslissingen

	Jan.	Febr.	Maart	April	Mei	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Dec.	Totaal
CGVS	15	25	26	22	12	9	19	15	20	15	15	15	208
13quater	4	13	19	6	15	10	19	13	15	9	13	20	156
26quater	4	4	8	5	5	4	4	0	4	2	2	4	46
Afstand	3	0	1	0	1	1	4	1	1	0	1	0	13
Totaal	26	42	54	33	33	24	46	29	40	26	31	39	423

Het aantal aanvragen in de gesloten centra steeg met 143.

II.5. Cel Printrak

II.5.1. Bevoegdheden

De Dienst Printrak werd opgericht in 1993 en had als doel het vermijden van meervoudige asielaanvragen door het afnemen en vergelijken van vingerafdrukken. Geleidelijk aan werd het takenpakket uitgebreid en werden eveneens vingerafdrukken voor politiediensten, in het kader van identificatie, genomen. Ook de Centra voor illegalen bleken al gauw een belangrijke leverancier van vingerafdrukken.

In januari 2003 werd Eurodac opgestart. Deze Europese databank voor vingerafdrukken van asielzoekers dient als technisch hulpmiddel bij het uitvoeren van de Dublin-akkoorden. De Dienst Printrak is het enige Belgische toegangspunt tot deze databank.

In 2007 werden de eerste stappen gezet om een bijkomende databank aan het vingerafdruksysteem toe te voegen, namelijk de databank "Illegalen". Deze databank werd in gebruik genomen op 1 januari 2008.

II.5.2. Cijfergegevens voor het jaar 2012

Aantal gemaakte sets vingerafdrukken voor asielzoekers : 22.040 - 238).

Aantal sets vingerafdrukken, nagezien voor identificatie voor politie : 21.142 - 1.990).

Aantal hits Eurodac : 4.078 + 175) (18,5 % van de asielaanvragen).

II.6. Cel Veiligheid

De Cel Veiligheid houdt toezicht aan de ingang en in de wachtzaal. Zij zorgt ervoor dat de veiligheid binnen de Directie Asiel verzekerd wordt. Ze helpt bovendien tijdens het binnenlaten van de asielzoekers 's morgens en 's middags, controleren de bagage en fouilleren. Ze houdt ook toezicht tijdens de betekening van documenten aan de asielzoekers en tijdens de vasthoudingen.

HOOFDSTUK VIII

VREEMDELINGENRECHT : GESCHILLEN EN STUDIEBUREAU

I. Bureau Geschillen

I.1. Inleiding

Het Bureau Geschillen werd in de loop van het jaar 2007 ondergebracht bij de Directie Opvolging en Ondersteuning. Het Bureau is, enerzijds, verantwoordelijk voor de opvolging en de coördinatie van de gerechtelijke procedures en, anderzijds, voor het verstrekken van juridische adviezen, die de uitvoeringsbureaus in staat stellen om de reglementering en de beslissingen van de verschillende rechtbanken te respecteren.

Zo verzekert het bureau de opvolging van de procedures die betrekking hebben op individuele administratieve handelingen en de procedures die betrekking hebben op reglementaire bepalingen voor de nationale en internationale gewone en administratieve rechtbanken.

Bovendien vertegenwoordigen de ambtenaren van het bureau de Minister of de Staatssecretaris bij bepaalde instanties, zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen of de onderzoeksrechtbanken. De rest van de geschillen wordt samen met de advocaten die de opdrachtnemers van de openbare aanbesteding zijn beheerd.

I.2. Taken

De eerste taak van het Bureau is het opvolgen en coördineren van de gerechtelijke procedures. Het Bureau bestudeert het dossier in kwestie, stelt de procedureakten op, of vertrouwt de verdediging toe aan een advocaat, en verifieert in dit geval de akten die door zijn raadgevers worden opgesteld. Wat de procedures voor de Raadkamer en de Kamer van Inbeschuldigingstelling betreft, stelt een ambtenaar, indien hij niet voor de Minister of de Staatssecretaris verschijnt, een verslag voor het Openbaar Ministerie op waarin een antwoord wordt gegeven op de door de verzoeken ingeroepen middelen.

Een tweede taak van het bureau bestaat uit het verlenen van steun aan de diensten, om te verzekeren dat de beslissingen in overeenstemming zijn met de jurisprudentie.

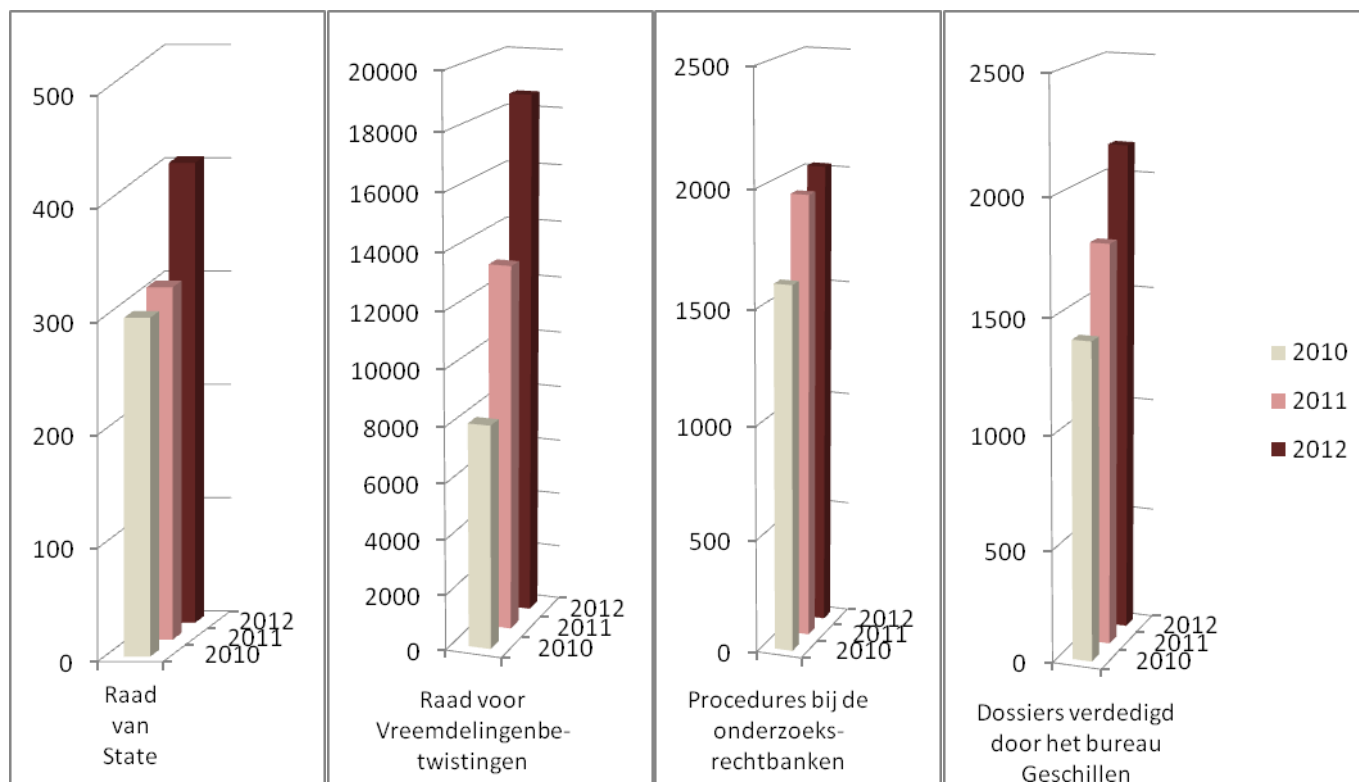
Een derde belangrijke taak bestaat uit het verstrekken van adviezen. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen interne en externe adviezen. Het Bureau Geschillen geeft de noodzakelijke (interne) juridische feedback aan de uitvoeringsbureaus en de hiërarchie, zodat de juridische problemen kunnen worden gedetecteerd en er een oplossing voor deze problemen kan worden gevonden. Het Bureau geschillen wordt ook vaak geconfronteerd met externe vragen, met name van magistraten, OCMW's, gemeentebesturen, arbeidsauditeurs, advocaten en andere directies. In dit geval speelt het Bureau een informatieve rol.

Ten slotte is er een vierde taak, die bestaat uit het verzamelen en het analyseren van de jurisprudentie, om de evoluties en de oriëntaties eruit te halen. Het Bureau informeert ook onmiddellijk over de reglementaire wijzigingen die een impact hebben op de toegang, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen.

Door zich van deze verschillende taken te kwijten probeert het Bureau Geschillen een zo goed mogelijke verdediging van de betwiste beslissingen te verzekeren en erover te waken dat de beslissingen van de DVZ in overeenstemming met de geldende wetgeving, en de interpretatie van deze wetgeving door de rechtbanken, genomen worden.

I.3. Statistieken van het Bureau Geschillen betreffende het jaar 2012

	Franstalig bureau	Nederlandstalig bureau
Procedures bij de administratieve rechtbanken		
<i>Raad van State</i>		
Administratieve cassaties	175	231
<i>Raad voor Vreemdelingenbetwistingen</i>		
Annulatieprocedure	3.416	3.177
Opschortende annulatieprocedure	1.120	719
Opschortings- en annulatieprocedure	5.321	3.337
Opschortende opschortings- en annulatieprocedure	354	305
Uiterst dringende procedure	185	175
Opschortende uiterst dringende procedure	181	323
Totaal	10.577	8.036
Dossiers verdedigd door het Bureau Geschillen	1.445 (13,4 %)	692 (8,4 %)
Procedures bij de gewone rechtbanken		
Procedures in kort geding en ten gronde	64	23
Procedures bij de onderzoeksrechtbanken	1.097	810
Speciale procedures (administratieve geldboete, dagvaarding in gedwongen tussenkomst, ...)	27	/
Grondwettelijk Hof		
	42	/
Internationale rechtbank		
Europees Hof voor de Rechten van de Mens	8	/
Totaal aantal onderzochte procedures	11.990	9.100

II. Studiebureau

II.1. Taken van het Studiebureau in 2012

II.1.1. Opvolging van de prejudiciële zaken met betrekking tot het asiel, de migratie en het personenverkeer

In 2012 werden op de gebieden van de migratie en het asiel 31 prejudiciële zaken voorgelegd aan het Hof van Justitie van de EU, met inbegrip van de samenwerkingsovereenkomst tussen de EEG en Turkije :

Zaken C-513/12, C-456 en C-457/12, C-423/12, C-400/12, C-394/12, C-378/12, C-297/12, C-293/12, C-291/12, C-285/12, C-278/12 PPU, C-225/12, C-199/12 tot C-201/12, C-141/12, C-140/12, C-88/12, C-87/12, C-86/12, C-84/12, C-83/12 PPU, C-51 tot C-54/12, C-46/12, C-45/12, C-39/12, C-23/12.

De meeste zaken hebben betrekking op de richtlijn 2004/38/EG (11 zaken), gevolgd door de richtlijn 2008/115/EG (5 zaken) en de richtlijn 2004/83/EG (5 zaken).

De verordening nr. 562/2006 (Schengengrenscodex) begint het voorwerp uit te maken van steeds meer prejudiciële verwijzingen (4 zaken).

Het Studiebureau van de DVZ is in het kader van 3 zaken tussenbeide gekomen :

- C-84/12, Zaak Koushkaki met betrekking tot de uitlegging van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode) (PB L 243, blz. 1), inzonderheid van de artikelen 21, lid 1, en 32, lid 1 – Procedures en voorwaarden voor uitreiking van een visum

- Recht van de aanvrager van een visum die voldoet aan de voorwaarden voor binnenkomst, op uitreiking van een visum- Beoordeling van het risico van illegale immigratie – Beoordelingsvrijheid van de betrokken lidstaten;
- C-86/12, Zaak Alopka e.a. met betrekking tot de uitlegging van art. 20 VWEU en van de artikelen 20, 21, 24, 33 en 34 van het Handvest van de grondrechten – Weigering van een lidstaat om het verblijfsrecht toe te kennen aan een onderdaan van een derde land, rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn die alleen de zorg draagt voor haar minderjarige kinderen, burgers van de Unie met de nationaliteit van een lidstaat - Ontbreken van een gemeenschappelijk gezinsleven met een andere rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn van die kinderen, die in een andere lidstaat verblijft- Draagwijdte van de weigering van het verblijf, van de toekenning van een verblijfstitel en van een arbeidsvergunning – Gevolgen voor het effectieve genot van de aan de status van burger van de Unie ontleende rechten;
- C/87/12, Zaak Ymeraya e.a. met betrekking tot de uitlegging van artikel 20 VWEU en van de artikelen 20, 21, 24, 33 en 34 van het Handvest van de grondrechten – Burgerschap van de Unie – Recht op gezinshereniging voor een burger van de Unie ten gunste van zijn familieleden, onderdanen van een derde land, bij ontbreken van daadwerkelijke uitoefening van het recht van vrij verkeer en van het verblijfsrecht in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit heeft.

II.1.2. Wijzigingen van de wetgeving en de reglementering die in 2012 uitgevoerd of uitgewerkt werden

Verschillende ontwerpen werden uitgewerkt. Sommige ontwerpen werden afgerond, aan andere wordt nog gewerkt.

Wat de economische migratie betreft

- Het koninklijk besluit van 8 januari 2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen verlengt de overgangsbepalingen voor de Bulgaren en de Roemenen tot 31 december 2013. Concreet betekent dit dat de bepalingen van hoofdstuk I van titel II van toepassing zijn op de onderdanen van Bulgarije en Roemenië die naar België komen om er een activiteit in loondienst uit te oefenen, evenals op hun familieleden, met als enige uitzondering dat de Bulgaarse of Roemeense werknemer, overeenkomstig artikel 50, § 2, 1°, het bewijs dat hij in het bezit is van een arbeidskaart B, zoals bepaald in het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, moet voorleggen;
- Op 10 december 2012 is de nieuwe reglementering met betrekking tot de arbeidsmigratie van hooggekwalificeerde werknemers van kracht geworden. De richtlijn 2009/50/EG werd omgezet door de wet van 15 mei 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 31 augustus 2012) en zijn uitvoeringsbesluit van 15 augustus 2012. Het bijzondere kenmerk van deze wetgeving is dat de hooggekwalificeerde werknemers die een loon ontvangen dat hoger is dan 49.995 euro en houder zijn van een diploma van het hoger onderwijs voor een opleiding van minstens drie jaar een gecombineerde vergunning (de Europese kaart) kunnen aanvragen die tegelijkertijd een machtiging tot verblijf en een arbeidskaart is. Na de richtlijn 2009/50/EG werd de richtlijn 2011/98/EG goedgekeurd, om het principe van de gecombineerde vergunning uit te breiden tot alle migrerende werknemers en tot de migranten die om een andere reden dan werk in het land verblijven;
- Om richtlijnen om te zetten, evenals elk ander ontwerp of elke andere kwestie van reglementaire aard die verbonden is met de migratie van arbeidskrachten, heeft het Studiebureau, met de medewerking van het Bureau Lang Verblijf, deelgenomen aan een

trimestrieel overlegcomité dat bij de Adviesraad voor buitenlandse arbeidskrachten opgericht werd. Deze werkgroep omvat vertegenwoordigers van met name de FOD WASO, de drie gewesten, de Sociale Inspectie, de bevoegde kabinetten en de DVZ en maakt het mogelijk om, met de bevoegde diensten, te zoeken naar een correcte oplossing voor de problemen waarmee men op het terrein geconfronteerd wordt. Als lid van de Adviesraad voor buitenlandse arbeidskrachten is de DVZ bovendien bevoegd om adviezen te verstrekken met betrekking tot de maatregelen die erop gericht zijn om de voorwaarden voor de immigratie van werknemers te optimaliseren; de criteria waarop de reglementering inzake de afgifte van de arbeidskaarten gebaseerd is en met betrekking tot de harmonisatie van de normen die betrekking hebben op de afgifte van de arbeidskaarten.

Wat de vestiging en de langdurig ingezetenen betreft

Omzetting van de richtlijn 2011/51/EG : de richtlijn 2011/51/EG breidt de werkingssfeer van de richtlijn betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen uit tot de erkende vluchtelingen en de personen die internationale bescherming genieten. Het uitgewerkte voorontwerp van wet zal ook rekening houden met de zaak Singh, C-502/10, van het Hof van Justitie (18/10/2012).

Wat de vertegenwoordiging in rechte van de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken betreft

De invoeging van een nieuw artikel 74/1 in de wet van 15 december 1980, via de programmawet van 22 juni 2012 en door het delegatiebesluit van 12 juli 2012, dat de attachés van de directie Opvolging en Ondersteuning nu uitdrukkelijk machtigt om inzake elk geschil betreffende de wet van 15 december 1980 tussenbeide te komen bij een rechtbank.

Wat de gezinshereniging betreft

In 2012 werden met betrekking tot de wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 verschillende beroepen tot nietigverklaring ingediend bij het Grondwettelijk Hof. Deze zaken zijn nog steeds hangende. De beroepen hebben hoofdzakelijk betrekking op artikel 9 (het nieuwe artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de gezinshereniging met een Belg), met name het feit dat het onmogelijk is om de gezinshereniging aan te vragen voor bloedverwanten in de opgaande lijn (met uitzondering van de ouders van een minderjarige Belg), de bepalingen met betrekking tot de voorwaarden die vervuld moeten worden door de Belgische referentiepersoon (de vereiste van stabiliteit, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen), evenals het feit dat deze wet geen overgangsmaatregelen voorziet.

De Raad van State heeft aan het Grondwettelijk Hof ook prejudiciële vragen gesteld met betrekking tot artikel 9 van de wet van 8 juli 2011. Tot op heden is er nog geen enkel arrest uitgevaardigd.

Wat de biometrie betreft

Om fraude en clandestiene immigratie te bestrijden legt de verordening (EG) nr. 380/2008 van de Raad van 18 april 2008 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1030/2002 betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen aan de lidstaten de verplichting op om in de verblijfstitels die afgegeven worden aan de onderdanen van derde landen biometrische gegevens op een « RFID »-chip op te slaan. Het gaat om de vingerafdrukken (in principe de twee wijsvingers) en de foto (die aan de « ICAO »-normen voldoet) van de houder.

Deze wijziging heeft betrekking op de volgende Belgische verblijfstitels : het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (« A- of B-kaart »), de identiteitskaart voor vreemdeling (« C-kaart »), de verblijfsvergunning die afgegeven wordt aan de langdurig ingezetenen (« D-kaart ») en de Europese blauwe kaart (« H-kaart »).

In samenwerking met de Algemene Directie Instellingen en Bevolking en de FOD Buitenlandse Zaken (die belast is met de afgifte van de biometrische paspoorten) heeft de DVZ gewerkt aan de invoering van deze nieuwe biometrische verblijfstitels. Om de nieuwe procedures voor de afgifte en de fabricatie van deze biometrische verblijfstitels te testen zal in de loop van het eerste semester van 2013 in een tiental gemeenten een testfase plaatsvinden. Na afloop van deze testfase zal een evaluatie worden uitgevoerd, vooraleer men overgaat tot de uitbreiding tot alle gemeenten van het Rijk.

Wat de buitenlandse studenten betreft

Het voorontwerp van wet tot wijziging van de verblijfsstatus van de studenten die onderdanen van een derde land zijn werd doorgegeven aan de Staatssecretaris. Ter herinnering : de Belgische wetgeving beantwoordt reeds aan de richtlijn 2004/114/EG betreffende de voorwaarden voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op studie, scholierenuitwisseling, onbezoldigde opleiding of vrijwilligerswerk.

Wat de uitvoeringsmodaliteiten van de vrijheidsbeperkende maatregelen betreft

Een voorontwerp van wet tot invoering van het elektronisch toezicht, als aanvullende veiligheidsmaatregel voor het huisarrest, in de wet van 15 december 1980 werd uitgewerkt.

Wat de verbintenis tot tenlasteneming betreft

Het koninklijk besluit van 16 juli 2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is op 29 september 2012 van kracht geworden. Dit koninklijk besluit heeft twee doelen : enerzijds vult het een juridische leegte op door de regels voor de opstelling van de verbintenis tot tenlasteneming te voorzien wanneer die overgelegd wordt om een visumaanvraag te staven en de visumaanvraag ingediend wordt bij een Schengenstaat die België vertegenwoordigt. Vroeger werden deze regels door een omzendbrief voorzien. Anderzijds wijzigt het koninklijk besluit ook het model van de verbintenis tot tenlasteneming, om te voldoen aan de vereisten van de Visumcode.

Wat de delegatie van de bevoegdheden van de minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen betreft

- Het ministerieel besluit van 25 juni 2012 tot wijziging van het ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is op 2 juli 2012 van kracht geworden. De delegaties worden in het kader van de omzetting van de terugkeerrichtlijn uitgevoerd;
- Het ministerieel besluit van 22 augustus 2012 tot wijziging van het ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is op 5

september 2012 van kracht geworden. De delegaties werden in het kader van de te betekenende beslissingen tot verwijdering uitgevoerd.

Wat de verblijfsdocumenten en verblijfstitels betreft

- Het koninklijk besluit van 19 juli 2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is op 19 augustus 2012 van kracht geworden en vervangt de bijlagen 6, 7 en 7bis, 8;
- Een ontwerp van koninklijk besluit tot aanpassing van de bijlagen 6, 7 en 7bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen werd uitgewerkt. Deze bijlagen bevatten het model van de verschillende verblijfstitels die afgegeven worden aan de onderdanen van derde landen (elektronische verblijfstitel – biometrische gegevens);
- Een ontwerp van KB tot vastlegging van de verblijfstitels en de verblijfsdocumenten voor de toepassing van het Wetboek van de nationaliteit (nieuw art. 7bis van het Wetboek van de nationaliteit, vervangen door de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken).

Wat de richtlijn 2004/38 betreft

- Een voorontwerp van wet dat de correcte omzetting van de richtlijn 2004/38/EG beoogt werd uitgewerkt;
- Een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van de bijlage 35 van het KB van 8.10.1981 (ambtshalve inschrijving van de EU-burgers in het wachtregister en schrapping) werd uitgewerkt, evenals een ontwerp van omzendbrief tot opheffing van de omzendbrief van 20 juli 2001 betreffende de juridische draagwijdte van bijlage 35 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- Een ontwerp van koninklijk besluit met betrekking tot de regels voor de betaling en de consignatie van de administratieve geldboetes die voorzien worden door de artikelen 4bis, 41, 41bis, 42 en 42quinquies van de wet van 15 december 1980 werd uitgewerkt.

Wat de mededeling van de inlichtingen in het wachtregister betreft

Een ontwerp van koninklijk besluit met betrekking tot de mededeling van de inlichtingen in het wachtregister en tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 april 1984 betreffende de toegang door sommige openbare overheden tot het Rijksregister van de natuurlijke personen, alsmede betreffende het bijhouden en de controle van de informatie (enkel de inlichtingen die betrekking hebben op de asielzoekers) werd uitgewerkt.

Wat de schijnhuwelijken en de schijn-wettelijke samenwoning betreft

Een voorontwerp van wet tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek, het Strafwetboek, het Gerechtelijk Wetboek, het Wetboek van internationaal privaatrecht, de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de wet van 31 december 1851 betreffende de consulaten en de consulaire rechtsmacht, met het oog de strijd tegen de schijnhuwelijken en de schijn-wettelijke samenwoningen, werd uitgewerkt.

Wat de verwijdering betreft

- Omzetting van de richtlijn 2008/115 ("terugkeerrichtlijn") : deze richtlijn werd met name omgezet door de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het koninklijk besluit van 19 juni 2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de werking en het personeel van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie in het kader van de controle van de gedwongen terugkeer. Sinds deze omzetting kan een beslissing tot verwijdering gepaard gaan met een inreisverbod (tussen maximum 3 en meer dan 5 jaar), indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid;
- Caricole-centrum : het koninklijk besluit van 17 februari 2012 bepaalt dat het transitcentrum « Caricole » een plaats is als bedoeld in artikel 74/8, § 2, van de voornoemde wet van 15 december 1980;
- Overbrenging van de vreemdelingen. Het koninklijk besluit van 7 maart 2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 december 2008 houdende vaststelling van het regime en de regels toepasbaar op de overbrenging, uitgevoerd door veiligheidsmedewerkers-chauffeur van de DVZ, van vreemdelingen bedoeld in artikel 74/8, § 1, van de wet van 15 december 1980, is op 25 maart 2012 van kracht geworden. Dit besluit heeft tot doel de volgende zaken te voorzien :
 - 1° De overbrengingen vanuit of naar de woonunits door de veiligheidsmedewerkers-chauffeur van de DVZ;
 - 2° De aanpassing van de voorbereiding van de overbrenging, om af te kunnen wijken van de in artikel 6, tweede lid, van dit koninklijk besluit voorziene regel. Ter herinnering : deze regel bepaalt dat er steeds één veiligheidsmedewerker-chauffeur meer moet worden voorzien dan het aantal over te brengen vreemdelingen;
- Verwijdering buitenlandse gedetineerden : de wet van 15 maart 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 en de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten werd op 15 maart 2012 bekrachtigd en afgekondigd. Deze wet maakt de terugkeer van bepaalde vreemdelingen, in dit geval vreemdelingen die veroordeeld werden en opgesloten zijn, mogelijk. Om dit te doen wijzigt het ontwerp de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten;
- Terugkeercentrum : het wetsontwerp dat de oprichting van vrijwillige terugkeercentra, die door de DVZ beheerd worden, voorziet werd op 22 april 2012 afgekondigd en bekrachtigd door de Koning. Een ontwerp van koninklijk besluit tot bepaling van het bedrag van de dagvergoeding en tot vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op de terugkeercentra, als bedoeld in artikel 54, §1, van de wet van 15 december 1980, wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Minister van Begroting. Het terugkeercentrum is een open centrum voor de asielzoeker en zijn familieleden die een uitvoerbare beslissing inzake hun asielaanvraag ontvangen hebben. Dit betekent dat de asielzoekers die een asielprocedure hebben ingediend in België en de asielzoekers die het voorwerp uitmaken van een beslissing tot weigering van inoverwegingname in het terugkeercentrum zullen kunnen verblijven. Het terugkeercentrum heeft tot doel de vreemdeling in staat te stellen om zijn terugkeer voor te bereiden. De vreemdeling heeft toegang tot een programma voor vrijwillige terugkeer en beschikt over de noodzakelijke omkadering om zijn terugkeer voor te bereiden;
- Terugbetaling van de kosten van huisvesting, verblijf en gezondheidszorgen, bedoeld in artikel 74/4, §§ 3 en 4, van de wet van 15 december 1980 : het koninklijk besluit van 20

september 2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 januari 1993 tot bepaling van de nadere regels voor de terugbetaling van de kosten van huisvesting, verblijf en gezondheidszorgen bedoeld in artikel 74/4, §§ 3 en 4, van de wet van 15 december 1980 is op 11 oktober 2012 van kracht geworden. Dit koninklijk besluit heeft tot doel de regels voor de terugbetaling van de kosten van huisvesting, verblijf en gezondheidszorgen, die overeenkomen met de echte kosten voor de Belgische Staat, te bepalen;

- Omzetting van de sanctierichtlijn : het wetsontwerp tot vaststelling van sancties en maatregelen voor werkgevers van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen, dat de omzetting in het Belgisch recht van de richtlijn 2009/52/EG van het Europese Parlement en de Raad van 18 juni 2009 (« sanctierichtlijn ») tot vaststelling van minimumnormen inzake sancties en maatregelen tegen werkgevers van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen finaliseert, werd op 13 december 2012 goedgekeurd door de Kamer, geëvoceerd door de Senaat en ter afkondiging en bekrachtiging aan de Koning voorgelegd. Dit ontwerp werd uitgewerkt door de FOD Werkgelegenheid, waarmee het Studiebureau in het kader van deze omzetting heeft samengewerkt. Een ontwerp van koninklijk besluit tot vastlegging van modaliteiten inzake de vergoedingen bedoeld in artikel 13, tweede lid van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers wordt voor advies aan de Inspecteur van Financiën voorgelegd. Dit ontwerp van koninklijk besluit heeft ook tot doel om te voorzien dat, wanneer een terugkeerprocedure wordt toegepast voor een illegaal tewerkgestelde onderdaan van een derde land, zijn werkgever de terugkeerkosten zal moeten betalen, overeenkomstig artikel 5,§2,b), van de « sanctierichtlijn »;
- Veiligheidsfouilleringen : een wetsontwerp, om over een legale basis te beschikken voor het uitvoeren van een fouillering op andere momenten in de loop van het verblijf van de bewoner op een plaats bedoeld in artikel 74/8,§1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, indien dat met het oog op het behoud van de orde of de veiligheid noodzakelijk is, wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Staatssecretaris en de Minister van Justitie;
- Administratieve geldboetes : een wetsontwerp tot wijziging van artikel 74/4bis van de wet van 15 december 1980, met het oog op het verhogen van de administratieve geldboetes die opgelegd worden aan de vervoerders, als gevolg van een evaluatie van de Schengengroep van de toepassing door België van de bepalingen van de richtlijn 2001/51 van 28 juni 2001 tot aanvulling van het bepaalde in artikel 26 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Staatssecretaris en de Minister van Justitie;
- Alternatief voor de vasthouding van gezinnen met minderjarige kinderen : het ontwerp van koninklijk besluit dat een alternatief voor de vasthouding voorziet voor de gezinnen met minderjarige kinderen, door hen in staat te stellen om, in uitvoering van artikel 74/9,§3 van de wet van 15 december 1980, in een eigen woning te verblijven, wordt voor definitieve goedkeuring voorgelegd aan de Minister van Begroting. Dit besluit bepaalt de voorwaarden waaraan het gezin moet voldoen in de overeenkomst, en de sancties die worden opgelegd indien de overeenkomst niet gerespecteerd wordt. Een beroep tot nietigverklaring van artikel 74/9 werd ingediend bij het Grondwettelijk Hof;
- Opleiding in het kader van het gebruik van dwang : een ontwerp van koninklijk besluit tot bepaling van de regels met betrekking tot de opleiding die in het kader van het gebruik van dwang verstrekt wordt aan de gemachtigde van de minister, in uitvoering van artikel 74/8,§ 6, derde lid, van de wet van 15 december 1980, zal ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Minister van Begroting. Het is inderdaad mogelijk dat de gemachtigde van de Minister dwang moet gebruiken wanneer hij toezicht houdt op de vreemdelingen die vastgehouden worden op de plaatsen die bedoeld worden in artikel 74/8,§1, van de wet van 15 december 1980 en de overbrenging van de vreemdelingen die in artikel 74/8,§3, van dezelfde wet bedoeld worden uitvoert.

Wat het asiel betreft

Een wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (optioneel bikameraal luik) en een wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot wijziging van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (verplicht bikameraal luik) werden op 11 december 2012 ingediend bij de Kamer. In toepassing van het regeringsakkoord zijn deze wetsontwerpen erop gericht om de asielprocedure te optimaliseren, om de druk die uitgeoefend wordt op het opvangnetwerk te verminderen en om een waardige opvang te garanderen.

Deze wetsontwerpen hebben, enerzijds, betrekking op de bevoegdheden van de DVZ en de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen (optioneel bikameraal luik) en, anderzijds, wijzigen ze de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verplicht bikameraal luik). Op verschillende niveaus worden er maatregelen voorzien : meervoudige asielaanvragen ontmoedigen, de administratieve lasten schrappen, de asielprocedure vereenvoudigen en optimaliseren, en tegelijkertijd de kwaliteit van deze procedure garanderen, en sommige bepalingen van de Europese kwalificatierichtlijn 2011/95 omzetten.

II.1.3. Secretariaat van het Studiebureau

In de loop der jaren heeft het secretariaat van het Studiebureau zich gespecialiseerd in het verzamelen en analyseren van de strategische statistieken om het vreemdelingenbeleid te ondersteunen. Deze gegevens, die betrekking hebben op de asielzoekers (al dan niet begeleide minderjarigen, volwassenen, ingediend aan de grenzen of op het grondgebied, meerdere asielaanvragen ingediend door NBMV's en ingediend door volwassenen,...) moeten vollediger en betrouwbaarder zijn, omdat ze het voorwerp uitmaken van talrijke aanvragen door internationale instanties zoals het HCV, het Comité voor de Rechten van het Kind, Eurostat, de IOM, de Europese Commissie, in het kader van het Stockholmprogramma, enz.

HOOFDSTUK IX

INTERNATIONALE RELATIES

I. Bureau internationale betrekkingen

I.1. Bevoegdheden en kader

Het Bureau internationale betrekkingen is belast met de vertegenwoordiging van de DVZ bij multilaterale internationale vergaderingen die plaatsvinden in het kader van de BENELUX, de Raad van de Europese Unie, de Europese Commissie, de Raad van Europa en andere internationale fora.

In samenwerking met het Studiebureau en de betrokken uitvoeringsbureaus worden de voorstellen onderzocht die op deze internationale fora worden ingediend. Er worden Belgische standpunten gecoördineerd met de hiërarchie en de betrokken externe diensten en deze standpunten worden op de internationale fora verdedigd. Het Bureau internationale betrekkingen verstrekt ook technisch en juridisch advies aan de Staatssecretaris bevoegd voor Asiel en Migratie, en houdt de verschillende betrokkenen op de hoogte van de evolutie van de dossiers en de genomen beslissingen. Het verleent ook bijstand wanneer bindende beslissingen in werking treden.

Het leeuwendeel van het werk van het Bureau internationale betrekkingen speelt zich af in de **Raad van de Europese Unie**. De ambtenaren van het Bureau internationale betrekkingen nemen, meestal met de steun van experts van de betrokken uitvoeringsbureaus, deel aan thematische werkgroepvergaderingen (grenzen, visa, verwijdering, enz.) van de Justitie-Binnenlandse Zaken-pijler (JBZ), waar voorstellen voor nieuwe Europese regelgeving op een technisch niveau worden geanalyseerd en waar over deze voorstellen wordt onderhandeld. Het Bureau internationale betrekkingen vertegenwoordigt de DVZ eveneens in het "Strategic Committee on Immigration, Frontiers and Asylum" (SCIFA). Dit comité overkoepelt de thematische werkgroepen en stuurt ze aan en hakt de strategisch / politieke knopen in de dossiers door. De kwesties die niet op SCIFA-niveau kunnen worden beslecht stromen door naar het nog hogere niveau van het Comité van permanente vertegenwoordigers (Coreper). In dit comité zetelen ambassadeurs. Elke tekst of beslissing moet uiteindelijk worden goedgekeurd door de Raad van Ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken van de Europese Unie. Deze goedkeuring gebeurt enkel formeel (zonder discussie) indien op Coreper-niveau al een akkoord werd bereikt.

Het voorzitterschap van de Raad van de Europese Unie werd tijdens het eerste half jaar van 2012 waargenomen door Denemarken en tijdens de tweede helft door Cyprus.

I.2. Werkingsgebieden

I.2.1. "EU-optreden inzake de migratiedruk – Een strategische reactie"

Dit horizontale dossier kwam in de loop van 2012 herhaaldelijk aan bod in Scifa en JBZ-Ministerraden en verdient een afzonderlijke bespreking. De oorsprong van dit "EU optreden" gaat terug tot de tweede helft van 2011 : in de JBZ-Ministerraden van september en oktober wezen verschillende lidstaten op concrete toenemende problemen inzake illegale migratie. Deze lopen sterk uiteen : zo hebben vooral de lidstaten aan de buitengrenzen te kampen met illegale binnenkomst, andere lidstaten (waaronder België) worden daarentegen vooral geconfronteerd met zogenaamde secundaire illegale migratie en asielaanvragen, terwijl het Verenigd Koninkrijk (dat geen lid is van Schengen) zich vooral profileert inzake misbruik van vrij verkeer van EU-onderdanen en hun familieleden. Gevolg gevend aan deze herhaaldelijk uitgesproken bezorgdheden van verschillende lidstaten heeft de JBZ-Ministerraad zich in december 2011 geëngageerd om een zo exhaustief mogelijk document op te stellen waarin

de verschillende vormen van illegale migratie worden opgesomd de mogelijkheden om ze aan te pakken.

Begin 2012 volgden onder Deens voorzitterschap de concrete discussies over de inhoud en vorm van dit document, dit gebeurde vooral in Scifa. België en zes andere lidstaten getroffen door dezelfde fenomenen en vooral door secundaire migratie (Nederland, Duitsland, Frankrijk, Oostenrijk, Zweden, Verenigd Koninkrijk) lieten zich hierbij niet onbetuigd : zij organiseerden hierover begin maart hun eigen informele mini-ministerraad, die resulteerde in een gezamenlijke nota aan het voorzitterschap ten einde hun specifieke belangen te behartigen. Deze opmerkingen werden grotendeels hernomen in het uiteindelijke document, gedoopt “EU-optreden inzake de migratiedruk – een strategische reactie”, dat goedgekeurd werd op de JBZ-ministerraad van april. Het bevat een overzicht van de uit te voeren activiteiten inzake zes strategisch prioritaire gebieden : versterking van de samenwerking met derde landen van herkomst en doorreis op het gebied van migratiebeheer; verbetering van grensbeheer aan de buitengrenzen; voorkoming van illegale migratie via de Grieks-Turkse grens; betere aanpak van misbruik van legale migratiekanalen; waarborging en bescherming van het vrij verkeer door misbruik van dit recht door onderdanen van derde landen tegen te gaan; verbetering van het migratiebeheer, met inbegrip van samenwerking inzake terugkeerpraktijken.

Eveneens werd overeengekomen dat, hoewel voor de verschillende activiteiten al een verantwoordelijke partij(en) werd aangeduid (bv Commissie, Frontex, en/of Raad), lidstaten zich konden opgeven als “bewaarengel” voor de implementatie van een bepaalde activiteit. Aldus is België bewaarengel inzake de activiteit monitoring van de negatieve gevolgen van visumvrijstelling van de westelijke Balkan. In die hoedanigheid heeft België geprobeerd de beste praktijken te identificeren om de instroom van manifest ongegronde asielaanvragen in te perken. Een andere concrete activiteit in het kader van dit “EU-optreden” die het vermelden waard is, is de redactie van een handboek schijnhuwelijken in het kader van vrij verkeer, waaraan België actief meewerkt.

De bedoeling is voorts dat dit “EU-optreden” een levend document is dat iedere zes maanden bijgewerkt wordt, er kunnen immers verschuivingen inzake illegale migratie plaatsvinden die een nieuw optreden vergen. Een dergelijke bijwerking vond plaats op de JBZ-Raad van oktober, maar dit bleef hoofdzakelijk beperkt tot de bijkomende vermelding van de verschillende “bewaarengels”.

I.2.2. Grenzen

Samen met de Grensinspectiedienst en de Federale Politie neemt het Bureau internationale betrekkingen actief deel aan de vergaderingen van de werkgroep Grenzen in de Raad van de Europese Unie en aan vergaderingen bij de Europese Commissie over dit onderwerp. Deze groep houdt zich bezig met de nieuwe voorstellen, de praktische punten, de casestudies en alle vragen die kunnen worden gesteld, om een geharmoniseerde tenuitvoerlegging van het grensbeleid door de Lidstaten mogelijk te maken. De werkgroep Grenzen volgt eveneens de activiteiten van het Frontex-agentschap, dat instaat voor het beheer van operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de Schengenruimte.

Deze samenwerking tussen de drie diensten maakt het mogelijk om te komen tot een grotere coherentie tussen de wettelijke of administratieve voorschriften en de praktische uitvoering aan de grens.

In de lente van 2011 lanceerde de Europese Commissie een voorstel om de **Schengengrenscore** te wijzigen. Deze wijziging is van technische aard en wil aantal problemen die werden vastgesteld in de eerste vijf jaar dat de Schengengrenscore van toepassing was verhelpen. Het gaat dan bijvoorbeeld om een duidelijke berekeningswijze van het toegelaten verblijf in Schengen, bijkomende training voor grenswachten of afwijkingen voor hulpdiensten, zodat deze gemakkelijker de grens over kunnen. De discussies over deze aanpassing liepen in 2011 en 2012. Eind 2012 werd binnen de Raad van de EU een akkoord bereikt op niveau van Coreper, nu wacht men op een stemming binnen het LIBE-comité in het Europees Parlement.

Eind 2011 legde de Commissie een voorstel op tafel voor de oprichting van een Europees Grensbewakingsmechanisme (**EUROSUR**). Het systeem bestaat concreet uit een aantal gemeenschappelijke maatregelen die de uitwisseling van operationele informatie en zo de samenwerking tussen autoriteiten die bevoegd zijn voor grenstoezicht moet bevorderen, zowel op nationaal als op EU-niveau en in de samenwerking met derde landen. Door coördinatie op EU-niveau moeten nationale autoriteiten een compleet overzicht krijgen van de situatie aan de buitengrenzen (de zgn. "situational awareness") : het mechanisme wil lidstaten in staat stellen methodes en routes die gebruikt worden voor illegale immigratie en grensoverschrijdende criminaliteit snel te detecteren om zo het gezamenlijk reactievermogen te versterken. Hiervoor voorziet de verordening eveneens in de gemeenschappelijke inzet van moderne technologie. Ook over dit voorstel werd op Raadsniveau een akkoord bereikt, en werd eind 2012 de triloog opgestart met het Parlement en de Commissie.

Verder was het Bureau Internationale Relaties lid van de delegatie in de Raadswerkgroep Schengen Matters, waar het **Schengen-pakket** werd bediscussieerd. Het pakket voorziet erin twee delen van het Schengen-acquis te herbekijken : enerzijds een aanpassing van de Schengen Grenscore (meer specifiek de mogelijkheden voor tijdelijke herintroductie van de binnengrenzen), en anderzijds het Schengen-evaluatiemechanisme. De onderhandelingen liepen gedurende 2012.

I.2.3. Visa

Samen met vertegenwoordigers van de Directie Visa van Buitenlandse Zaken heeft het Bureau internationale betrekkingen deelgenomen aan de activiteiten van de werkgroep visa van de Raad van de Europese Unie en de Benelux.

Bij de Europese Unie hebben de activiteiten in verband met het uitwerken en versterken van een gemeenschappelijk beleid inzake visa voor kort verblijf en de integratie van het Schengenacquis zich verder ontwikkeld.

De besprekingen over mechanismes om enerzijds de visumvrijstelling tijdelijk te schorsen ingeval van migratietoestroom en anderzijds om de wederkerigheid te herstellen (wijziging verordening 539/2001) werden verder gezet in 2012 maar leverden nog steeds geen finaal

akkoord op. Vooral het **schorsingsmechanisme** is van belang voor België. Dit zou in de toekomst moeten toelaten dat, indien er als gevolg van een visumvrijstelling een grote asielinstroom is (zoals we de afgelopen jaren meegemaakt hebben met de Westelijke Balkan), de visumplicht tijdelijk terug ingevoerd kan worden via een vereenvoudigde procedure : een gekwalificeerde meerderheid van de raad volstaat (zogenaamd uitvoeringsbesluit), er is dus geen beslissingsbevoegdheid voor het Europees Parlement zoals voor de definitieve visumplicht. Het aangepaste **wederkerigheidsmechanisme** moet toelaten dat vrijgestelde landen die zelf niet alle EU-landen vrijstellen (zoals bv Canada en de USA) eventueel ook tijdelijk visumplichtig gemaakt kunnen worden via een vereenvoudigde procedure. Het huidige wederkerigheidsmechanisme is immers weinig doeltreffend. Het is met name dit luik van de ontwerp-verordening dat de finale goedkeuring in de weg staat. De trilogen zullen worden verdergezet met het oog op het bereiken van een compromis.

In november 2012 verscheen voorts een tweede voorstel tot wijziging van de verordening 539/2001, meerbepaald tot **wijziging** van de bijlagen die de **lijst met visumplichtige en visumvrijgestelde nationaliteiten** vaststelt. Dit voorstel van de Commissie om 16 kleinere eilanden in de Caraïben en de Stille Oceaan vrij te stellen werd bij de eerste bespreking in de Raad vrij positief onthaald, al willen enkele lidstaten van de gelegenheid gebruik maken om ook enkele overige landen (zoals de Verenigde Arabische Emiraten) vrij te stellen.

In 2012 werden voorts de **visumdialogen** verder gezet met Rusland, Oekraïne en Moldavië, met het oog op een eventuele toekomstige visumvrijstelling. Nieuwe visumdialogen werden geopend met Kosovo (het enige nog visumplichtige land in de Balkan) en Georgië. Voor Turkije werd binnen de Raad alvast de “road map” met criteria voor visumvrijstelling vastgesteld, maar officieel is de visumdialog met dit land nog niet van start gegaan.

Tegelijk werden de reeds bestaande **EU-visumversoepelingsovereenkomsten** met Rusland, Oekraïne en Moldavië heronderhandeld, ten einde bijkomende voordelen (bv. Soepeler afgifte van visa voor meerdere binnenkomsten) toe te kennen in afwachting van de volledige visumvrijstelling. De akkoorden met Oekraïne en Moldavië konden in de loop van 2012 ondertekend worden, momenteel dient enkel nog de ratificatie plaats te vinden. Met Rusland kon nog steeds geen akkoord gevonden worden : begin 2012 wensten ze immers bijkomend visumvrijstelling van dienstpaspoorten op te nemen in het akkoord, maar hiervoor is geen gekwalificeerde meerderheid in de Raad te vinden. Met Kaapverdië en Armenië vonden vruchtbare onderhandelingen plaats, zodat zij in 2013 eveneens zullen kunnen genieten van een visumversoepelingsovereenkomst : de akkoorden werden ondertekend eind 2012, enkel ratificatie is nog vereist. Voor Azerbeidzjan zullen nog bijkomende onderhandelingen in de loop van 2013 vereist zijn alvorens het akkoord ondertekend kan worden. Met Belarus ten slotte werd geen enkele vooruitgang geboekt.

In het **visumcomité** werden de geharmoniseerde lijsten van over te maken documenten bij een visumaanvraag goedgekeurd, voor de consulaten in vijf landen (Verenigd Koninkrijk, Chili, Kazachstan, Nicaragua, Nigeria). Overige landen zullen volgen. Deze harmonisatie heeft onder meer als doel visumshoppen tussen de verschillende consulaten ter plekke tegen te gaan. In het nieuwe **reisdocumentencomité** ten slotte werd, zoals opgelegd door besluit 1105/2011, een exhaustieve lijst opgesteld van alle reisdocumenten afgeleverd door alle landen. Aangezien nog informatie ontbreekt van enkele derde landen kon deze lijst echter nog niet goedgekeurd worden in 2012. De lidstaten zullen zich vervolgens dienen uit te spreken over eventuele erkenning van ieder van deze documenten op deze lijst.

Na de lancering op 11 oktober 2011 werd het Visuminformatiesysteem (VIS) in mei 2012 verder ingevoerd in het Nabije Oosten (Israël, Jordanië, Libanon en Syrië). In oktober 2012 volgden het Midden-Oosten en de Golfregio (Afghanistan, Bahrein, Iran, Irak, Koeweit, Oman, Qatar, Saoedi-Arabië, Verenigde Arabische Emiraten en Jemen). In 2013 zou het VIS

in de volgende regio's moeten worden ingevoerd : West-Afrika (03.2013), Centraal-Afrika (04.2013), Oost-Afrika (06.2013), zuidelijk Afrika (06.2013), Zuid-Amerika (09.2013), de voormalige Sovjetrepublieken in Centraal-Azië (11.2013), Zuid-Oost-Azië (11.2013), de Palestijnse Gebieden (01.2014). Gedurende iets meer dan een jaar werden door de lidstaten 1.867.454 aanvragen ingevoerd in het systeem en werden via het VIS meer dan 1.532.982 visa afgegeven.

I.2.4. Toelating – Legale migratie

Het Bureau Internationale Betrekkingen heeft, in samenwerking met vertegenwoordigers van de FOD's Werkgelegenheid en Sociale Zekerheid, deelgenomen aan de activiteiten van de groep Migratie van de Raad van de Europese Unie.

De activiteiten hadden voornamelijk op twee richtlijnen betrekking : de eerste heeft betrekking op de voorwaarden voor de binnenkomst en het verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op "**seizoenarbeid**". De tweede richtlijn heeft betrekking op de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een **overplaatsing binnen een onderneming (de zogenaamde ICT-richtlijn)**.

Deze twee voorstellen maken deel uit van het actieplan betreffende de legale immigratie dat in 2010 goedgekeurd werd door de Commissie. Ze zouden in 2013 kunnen worden goedgekeurd en dit zou het mogelijk maken om het actieplan te finaliseren.

De Commissie is eveneens begonnen met raadplegingen (door middel van de verspreiding van een vragenlijst), met het oog op de eventuele herziening van de richtlijnen met betrekking tot de toelating en het verblijf van studenten en onderzoekers, eventueel door middel van de combinatie van deze twee oude richtlijnen in een enkele tekst.

De resultaten van de raadpleging naar aanleiding van het groenboek inzake de gezinshereniging hebben de Commissie er niet toe gebracht om een herziening van de richtlijn 2003/86/EG te overwegen. De Commissie heeft echter besloten om een groep van experts op te richten die belast is met de opvolging van de toepassing van de richtlijn en de verbetering van de samenwerking tussen de lidstaten.

Voorstel voor een richtlijn betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op seizoenarbeid

Dit voorstel is erop gericht om toegangs- en verblijfsvoorwaarden voor de seizoenarbeiders, gebaseerd op gemeenschappelijke definities en criteria, vast te leggen, met name het **bestaan van een arbeidscontract** of een **bindend werkaanbod** dat het loon specificeert, een geldig reisdocument, een ziektekostenverzekering, huisvesting. De richtlijn **legt een duur vast** voor de seizoenarbeid op het grondgebied van de EU (zes maanden in de loop van eenzelfde jaar), maar voorziet ook een **arbeidskaart voor meerdere seizoenen met een geldigheidsduur van drie jaar of een vereenvoudigde procedure voor een hernieuwde binnenkomst** voor de volgende seizoenen (met het oog op het bevorderen van circulaire migratie). De richtlijn **definieert regels voor de arbeidsvoorwaarden** en voorziet bepalingen betreffende **gelijkheid van behandeling** met onderdanen van de Lidstaten. De richtlijn voorziet een verplichting voor werkgevers om het bewijs te leveren dat de seizoenarbeiders **gedurende hun verblijf over een behoorlijke huisvesting zullen beschikken**.

Dit voorstel is erop gericht om een **flexibel systeem** in te voeren dat rekening houdt met de behoeften van de verschillende Lidstaten, en creëert geen **toelatingsrecht : de Lidstaten blijven vrij om te bepalen hoeveel personen ze willen toelaten**.

Na discussies die twee jaar in beslag hebben genomen werd er in 2012 voor deze tekst eindelijk steun gevonden bij de Raad. Er werd dus een onderhandelingsmandaat gegeven aan het Voorzitterschap, om de onderhandelingen met het Europees Parlement op te starten. Het doel is tijdens de eerste lezing tot een akkoord over de tekst te komen.

De discussies, die lange tijd vertraagd werden door de vraag van de toepassing van de tekst op de werknemers van minder dan 3 maanden, hebben uiteindelijk geleid tot een compromis bij de Raad. De huidige tekst viseert dus de werknemers van minder dan 3 maanden, maar enkel voor wat de voorwaarden voor de toegang tot werk betreft. De toelatingsvoorwaarden zullen geregeld worden door de Schengenregels. Zowel voor de toegang tot werk als voor de toelating tot het grondgebied zouden de werknemers van meer dan 3 maanden gedekt worden door de tekst. Het verblijf van deze seizoenarbeiders zou voor een duur van 5 tot maximum 9 maanden, voor elke periode van 12 kalendermaanden, toegestaan worden. De discussies met het Europees Parlement zullen in 2013 plaatsvinden. Deze tekst is bijzonder belangrijk voor het Parlement, dat een eventuele vooruitgang koppelt aan een belangrijke vooruitgang in het kader van het voorstel voor de ICT-richtlijn.

Voorstel van een richtlijn betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming

Dit voorstel is erop gericht om toegangs- en verblijfsvoorwaarden voor de personen die binnen eenzelfde onderneming overgeplaatst worden ("Intra Corporate Transferees" ICT), die gebaseerd zijn op gemeenschappelijke definities en criteria, vast te leggen.

Het voorstel voert een **transparante** en vereenvoudigde **procedure** in voor de toelating van de personen die het voorwerp uitmaken van een overplaatsing binnen een onderneming. Deze procedure is gebaseerd op een **gemeenschappelijke definitie** en geharmoniseerde criteria : de overgeplaatste persoon zou de post van leidinggevende, specialist of afgestudeerde stagiair moeten bekleden en zou gedurende minstens **12 maanden** in dezelfde ondernemingsgroep moeten hebben gewerkt, indien de Lidstaat dit vereist. Aan deze categorie van personen zou een **specifieke verblijfstitel** worden afgegeven die hen zou **machtigen om in verschillende entiteiten** die tot dezelfde transnationale onderneming behoren **te werken**, of zelfs, onder bepaalde voorwaarden, in entiteiten **die in andere Lidstaten gelegen zijn**. Deze vergunning zou hen ook gunstige voorwaarden, met het oog op een **gezinshereniging**, verlenen.

Dit voorstel is erop gericht om een **flexibel systeem** in te voeren dat rekening houdt met de behoeften van de verschillende Lidstaten, en creëert geen **toelatingsrecht : de Lidstaten kunnen bepalen hoeveel overgeplaatste personen ze willen toelaten**.

De discussies bij de Raad, die lange tijd geblokkeerd waren, hebben uiteindelijk geleid tot een consensus in verband met deze tekst, die een zeker economisch belang heeft. De door de richtlijn voorziene definities zijn voortaan voldoende duidelijk en vergelijkbaar met de GATS-definitie. De weerhouden toelatingsvoorwaarden worden aanvaard door de verschillende lidstaten. Een zekere mobiliteit bleef eveneens bewaard, voor zover die aan verschillende criteria, waaronder een voorafgaande betekening en een duur die beperkt is tot 3 maanden, voldoet. In deze gevallen van mobiliteit op korte termijn (- 3 maanden) zou de ICT'er op basis van de in de eerste lidstaat afgegeven vergunning kunnen rondreizen en werken. Voor de gevallen waarin er sprake is van een mobiliteit van meer dan 3 maanden zou er echter een nieuwe aanvraag moeten worden ingediend bij de overheden van de lidstaat van bestemming. In 2013 zal er met het Europees Parlement verder gediscussieerd worden over deze tekst.

Groenboek inzake de gezinshereniging

Eind 2011 werd een groenboek inzake de gezinshereniging van onderdanen van derde landen voorgesteld door de Commissie, om een openbaar debat op gang te brengen. De resultaten van deze raadplegingen hebben de Commissie ertoe bewogen om geen wijziging van de richtlijn voor te stellen. Het is ook duidelijk geworden dat de lidstaten zich zorgen maakten over de pogingen tot fraude en de pogingen om misbruik te maken van deze status. Bijgevolg heeft de Commissie besloten om een nieuwe groep van experts, die met name over richtsnoeren moet nadenken, op te richten. Er zullen ook gezamenlijke vergaderingen georganiseerd worden met de groep die belast is met het vrij verkeer van personen (die bevoegd is voor de gezinshereniging van de EU-burgers). Ook in 2013 zal er specifiek aandacht besteed worden aan de gevallen waarin er sprake is van fraude en misbruik.

Raadpleging over de toekomstige regels met betrekking tot de binnenkomst en het verblijf van de niet-EU-onderzoekers, studenten, leerlingen, onbezoldigde stagiairs en vrijwilligers in de EU

In 2012 is de Commissie begonnen met een raadpleging over de richtlijnen inzake studenten en onderzoekers en de nationale praktijken van de lidstaten. De resultaten van deze vragenlijst zullen beoordeeld worden door de Commissie en zouden moeten leiden tot het combineren van de twee oude richtlijnen in een enkele tekst. Dit nieuw voorstel wordt in 2013 verwacht (eerste semester).

SIM-project (Social impact of migration)

Sinds 2012 nemen het Bureau Internationale Betrekkingen en de andere betrokken bureaus, met de FOD Sociale Zekerheid als partner, deel aan de oprichting van een netwerk voor de uitwisseling van informatie tussen diensten. Dit netwerk houdt zich hoofdzakelijk bezig met de maatschappelijke impact van de migratie op het Belgisch systeem. De uitwisselingen vinden regelmatig plaats en zijn erop gericht om de samenwerking tussen de diensten die betrokken zijn bij de migraties te vergemakkelijken. Op termijn zal er een overzicht van de verschillende tussenbeide komende partijen worden opgemaakt.

I.2.5. Verwijdering en overname

Op het gebied van de verwijdering heeft het BRI, samen met de Directie Verwijdering, verder deelgenomen aan de werkzaamheden in het kader van de Benelux (Bijzondere Commissie Personenverkeer) en de Raad van de Europese Unie (werkgroep Migratie-Verwijdering).

Benelux

Het principe van de samenwerking tussen de Benelux-lidstaten op het vlak van personenverkeer werd vastgelegd in het Benelux-verdrag van 1960 en sindsdien werden talrijke terug- en overname overeenkomsten afgesloten. De Benelux doet dit nog steeds, ondanks het feit dat de samenwerking op EU-niveau steeds belangrijker wordt.

In 2012 werden de reeds gestarte onderhandelingen met **Kazachstan en Frankrijk** verdergezet. De terug- en overnameovereenkomsten met deze landen zullen waarschijnlijk in de loop van 2013 worden ondertekend. Tevens werden verkennende contacten aangeknoopt met **Oman**. Er ging ook veel aandacht naar het herwerken van de **standaardtekst voor Benelux terug- en overnameovereenkomsten** en naar de reflectie-oefening inzake de **toekomst van de Benelux-samenwerking** op het vlak van terug- en overname. Naar aanleiding hiervan werd een visietekst opgesteld die begin 2013 officieel zal worden aangenomen.

In het kader van de Benelux worden ook **toepassingsprotocollen** onderhandeld die voortvloeien uit de communautaire (Europese) overnameovereenkomsten. De verantwoordelijkheid voor het afsluiten van deze protocollen berust bij de Lidstaten, die bilateraal, met het derde land in kwestie, of multilateraal (met verschillende Lidstaten), kunnen handelen. Gezien de reeds bestaande samenwerking in de Benelux op het gebied van de overname wordt er onderhandeld over protocollen die voor de drie Benelux-staten samen gelden.

In 2012 werden toepassingsprotocollen ondertekend met de **Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië** en **Montenegro**. De onderhandelingen met **Servië** en **Moldavië** werden afgesloten, deze protocollen zullen in januari 2013 worden ondertekend. Met **Bosnië-Herzegovina** en **Oekraïne** werden de onderhandelingen verder gezet en is een akkoord binnen handbereik. Ook de onderhandelingen met **Georgië**, **Pakistan** en **Sri-Lanka** zijn nog aan de gang.

Europese Unie

Wat de overnameovereenkomsten op niveau van de Europese Unie betreft, werden in 2012 de volgende concrete resultaten geboekt. Overeenkomsten werden geparafeerd met **Kaapverdië** en **Armenië**, officiële ondertekening zal echter pas in 2013 kunnen plaatsvinden omwille van de opt-in periode van drie maanden voor het VK en Ierland. Met **Azerbeidzjan** wordt in de loop van 2013 overeenstemming over een overnameovereenkomst verwacht, net zoals voor de bijbehorende visumversoepelingsovereenkomst. **Turkije** weigert nog steeds de overnameovereenkomst te ondertekenen, nieuwe raadsconclusies uit juni 2012 (waarbij een officieel begin van een visumdialog wordt beloofd tegelijk met ondertekening) hebben enkel geleid tot een parafering van het akkoord. In de onderhandelingen met **Marokko**, **Algerije**, **China** en **Belarus** werd weinig tot geen vooruitgang geboekt. De overnameovereenkomst met **Pakistan** ten slotte is al van kracht sinds eind 2010, maar een eerste "Joint Readmission Committee" kon pas plaatsvinden in juni 2012, na lang aandringen vanuit EU-zijde. Tot op heden laat de toepassing van deze overnameovereenkomst zeer te wensen over.

I.2.6. Asiel

Samen met zijn tegenhanger bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vormt het Bureau Internationale Betrekkingen van DVZ de Belgische delegatie in de EU-Raadswerkgroep Asiel.

In 2012 werden de onderhandelingen over de zogenaamde tweede fase van de totstandkoming van het gemeenschappelijk Europees Asielsysteem verder gezet. Deze tweede fase bestaat uit de herziening van een vijftal bestaande richtlijnen en verordeningen, met het oog op meer harmonisatie, efficiëntie en een betere bescherming van asielzoekers.

In 2011 werd reeds een akkoord bereikt over de Erkenningsrichtlijn (2004/83). In 2012 werd ook over de Opvangrichtlijn en Dublinverordening een akkoord bereikt. Onderhandelingen over de Eurodac-verordening en de Procedurerichtlijn zijn nog aan de gang. De deadline van eind 2012 die door het programma van Stockholm werd vooropgesteld werd dus niet gehaald. Alles wordt echter in het werk gesteld om de onderhandelingen in de eerste helft van 2013 af te ronden.

Naast het legislatieve aspect werd in Europese context ook verder aandacht besteed aan de praktische samenwerking en de intra-Europese solidariteit.

I.2.6.1. Legislatief : tweede fase van het gemeenschappelijk asielsysteem

Herschikking EUODAC-verordening (2725/2000)

Eurodac is een databank voor het registreren en vergelijken van vingerafdrukken van asielzoekers en sommige andere categorieën vreemdelingen met het oog op de toepassing van de Dublin-regels (mbt. Het bepalen van de verantwoordelijke Lidstaat voor het behandelen van het asielverzoek).

In 2008 legde de COM een herzieningsvoorstel op tafel dat erop gericht was de efficiëntie van het Dublin-systeem en de bescherming van persoonsgegevens te verbeteren. Over deze technische wijzigingen werd vrij snel een akkoord gevonden, het was echter de kwestie van de toegang voor politiediensten tot Eurodac in het kader van de preventie van of het onderzoek naar terrorisme en andere zware misdrijven, die de discussies bemoeilijkte. Het overgrote deel van de lidstaten was is sterke voorstander van een politietoegang terwijl de COM en vooral het Europees Parlement hiertegen grote bezwaren hadden. Pas in 2012 slaagden de lidstaten erin de COM ervan te overtuigen om de toegang voor politiediensten te accepteren.

Het nieuwe voorstel ligt sinds mei 2012 op de onderhandelingstafel en voorziet naast de politietoegang een heel aantal garanties om misbruik te voorkomen en negatieve effecten te beperken. Zo krijgen de betrokken politiediensten bijvoorbeeld geen rechtstreekse toegang, maar verloopt de consultatie via een verifiërende autoriteit, die geval per geval moet nagaan of aan de alle voorwaarden is voldaan. Ook moet moeten eerst de eigen nationale vingerafdrukkendatabanken geraadpleegd worden, alsook deze van de andere LS waarmee zij gelinkt zijn op basis van het Prüm besluit (2008/615/JBZ) alvorens in Eurodac kan gezocht worden.

In de Raad werd snel een akkoord gevonden over het COMvoorstel en sinds oktober 2012 zijn de gesprekken met het EP aan de gang. Het Parlement heeft beslist het principe van de politietoegang te aanvaarden, maar er werden wel op verschillende punten bijkomende garanties gevraagd. Het voorzitterschap hoopt de onderhandelingen in de eerste helft van 2013 af te ronden.

Herschikking Dublin-verordening (343/2003)

De Dublinverordening legt een systeem vast om te bepalen welke Lidstaat verantwoordelijk is voor het behandelen van een asielaanvraag ingediend op het grondgebied van de deelnemende landen. Dit systeem zorgt ervoor dat voor elke asielaanvraag slechts één enkele Lidstaat verantwoordelijk is op die manier wordt de toegang tot de asielprocedure gegarandeerd en wordt tegelijk “asielshoppen” tegengegaan.

De onderhandelingen over de herziening van deze verordening zijn al sinds 2008 aan de gang en konden dit jaar met succes worden afgerond. Er werd een oplossing gevonden voor de kwestie die de onderhandelingen al jarenlang vertraagde, namelijk het voorgestelde mechanisme voor de opschorting van Dublintransfers naar LS onder grote asieldruk of waarvan het asielsysteem tekortkomingen vertoont. De LS ware, sterk gekant tegen een dergelijk mechanisme aangezien zij vreesden dat dit de toepassing van het Dublinsysteem in de praktijk onwerkbaar zou maken, terwijl commissie en Parlement dit als een garantie zagen om wantoestanden zoals deze in Griekenland te voorkomen. Uiteindelijk werd een alternatief gevonden in de vorm van een “procedure inzake vroegtijdige opsporing, paraatheid en crisisbeheer op het gebied van asiel”, die situaties die tot de opschorting van Dublintransfers zouden leiden, zou moeten voorkomen.

Na deze doorbraak konden de inter-institutionele onderhandelingen met het EP worden opgestart. Er werd een politiek akkoord bereikt dat op 6 december 2012 door de Raad en op 27 november door het EP werd bevestigd. De officiële aanname en publicatie van de tekst worden voorzien voor begin 2013.

Naast het mechanisme voor vroegtijdige waarschuwing en paraatheid voorziet de nieuwe verordening onder meer in bijkomende garanties voor gezinseenheid en het samenbrengen van afhankelijke verwanten en striktere regels inzake detentie tijdens de Dublinprocedure. Ook wordt in detail vastgelegd wat er moet gebeuren indien de toestand in een lidstaat Dublintransfers onmogelijk maakt. Verder wordt het principe van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een beroep tegen een transferbeslissing in de verordening opgenomen. Er mag geen transfer uitgevoerd worden zolang er geen uitspraak is geweest over het schorsend effect van het beroep. Ook het recht op gratis rechtsbijstand in het geval van een beroep tegen een transferbeslissing werd uitgebreid.

De nieuwe verordening voorziet tevens een aantal bijkomende rechten procedurele regels, zoals de verplichting van een persoonlijk interview, verscherping van de informatieplicht en strengere regels inzake opsporen het van gezinsleden van minderjarigen. De invoering van duidelijke termijnen voor terug- en overnameaanvragen moet het functioneren van het systeem verbeteren. Bovendien worden de verplichting van de verantwoordelijke lidstaat om het asielonderzoek voort te zetten verduidelijkt, bijvoorbeeld in het geval de asielaanvraag impliciet was ingetrokken.

Herschikking Opvangrichtlijn (2003/9)

De Opvangrichtlijn legt minimumnormen vast voor de opvang van asielzoekers in de Lidstaten van de Europese Unie. Het herzieningsvoorstel is erop gericht de grote divergenties tussen de opvangsystemen in de verschillende Lidstaten weg te werken, en de minimumnormen op te trekken tot echte gemeenschappelijke regels. Op die manier hoopt men secundaire bewegingen van asielzoekers tussen Lidstaten te beperken.

De onderhandelingen werden opgestart in 2008 en verliepen in het begin erg moeilijk. Sinds juni 2011 ligt een nieuw voorstel op tafel dat meer flexibiliteit biedt voor de lidstaten, maar tegelijk de doelstelling om te komen tot adequate en vergelijkbare opvangsystemen doorheen de EU behoudt.

Begin 2012 werden oplossingen gevonden voor een aantal gevoelige punten als detentie en toegang tot de arbeidsmarkt. De politieke overeenkomst werd tijdens de JBZ-Raad van 24-25 oktober herbevestigd. De officiële goedkeuring en publicatie zullen waarschijnlijk in de eerste helft van 2013 plaatsvinden.

De tekst waarover een akkoord bereikt werd is op vele vlakken een stap voorwaarts tov. De bestaande richtlijn en voorziet onder meer :

- **Specifieke garanties voor bijzondere groepen;**
- Er worden zeer gedetailleerde regels ingevoerd inzake de **detentie van asielzoekers;**
- De maximale termijn waarna **toegang tot de arbeidsmarkt** moet worden gegeven, wordt ingekort tot 9 maand;
- Verder is er **meer aandacht voor geestelijke gezondheidszorg,**
- De financiële tegemoetkomingen zullen voortaan op een transparante manier moeten worden berekend, zodat deze vergelijkbaar zijn met het sociale minimum voor eigen onderdanen. Ook wordt het aantal gevallen waarin de opvang volledig kan worden ingetrokken beperkt.

Herschikking Procedurerichtlijn (2005/85)

De procedurerichtlijn legt normen en regels vast waaraan de asielprocedures in de LS moeten voldoen (gehoor, vertolking, beroepen, rechtsbijstand, duur van de procedures ...).

Het doel van het herzieningsvoorstel is om te komen tot betere en meer samenhangende normen voor asielprocedures en het beperken van de divergenties in asielprocedures.

De belangrijkste voorgestelde wijzigingen betreffen de toegang tot de procedure, de toegang tot een effectieve beroepsmogelijkheid, het verbeteren van de kwaliteit van de beslissingen in eerste aanleg, om de hoeveelheid beroepsprocedures te beperken (frontloading), het invoeren van waarborgen voor personen met bijzondere behoeften en de verdere harmonisatie van de versnelde procedures.

De onderhandelingen werden opgestart in 2009, maar waren in 2010 compleet vastgelopen. Om het debat te deblokken, deed de COM in juni 2011 een nieuw voorstel waarin gedeeltelijk tegemoet wordt gekomen aan de vraag van de lidstaten om meer efficiëntie en flexibiliteit.

Onder Pools voorzitterschap werden de onderhandelingen in de werkgroep asiel opnieuw opgestart en in juni 2012 werd uiteindelijk het Raadsstandpunt vastgelegd door het Coreper. In de tweede helft van 2012 gingen de triloogonderhandelingen met het Europese Parlement van start. Belangrijkste knelpunten betreffen bepalingen inzake grensprocedures, personen met bijzondere procedurele noden en niet-begeleide minderjarigen. De onderhandelingen met het Europees Parlement zullen worden verdergezet in 2013.

I.2.6.2. Solidariteit

Het Europees Hervestigingsschema

In 2012 werd het Europese hervestigingsprogramma goedgekeurd, dat voorziet in EU financiering van nationale hervestigingsactiviteiten (beschikking 573/2007). De bedoeling van dit programma is om meer lidstaten te overtuigen om deel te nemen aan resettlement, om het strategisch gebruik van resettlement te optimaliseren via Europese hervestigingsprioriteiten en om goede praktijken uit te wisselen.

I.2.6.3. Grieks actieplan

Griekenland, dat aan de buitengrenzen van de Unie gesitueerd is, neemt een groot deel van de verantwoordelijkheid voor het beheer van de migratiestromen op zich. Elke verbetering van het beheer van deze stromen aan de buitengrenzen is voordelig voor de gehele Unie, met inbegrip van België, als tweedelijsland.

In 2010 is het land begonnen met een ambitieus hervormingsprogramma dat beschreven wordt in een actieplan voor asiel en migratie, dat gericht is op het versterken van het beheer van de buitengrenzen (maritieme grenzen en landsgrenzen), het verbeteren van het migratiebeheer en het hervormen van het asielsysteem. Ondanks de economische moeilijkheden, en dankzij de operationele steun van de lidstaten via de Europese agentschappen Frontex en het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken, en de financiële steun van de Europese Commissie, heeft Griekenland een aanzienlijke vooruitgang geboekt in het kader van de hervormingen, met name door de geleidelijke invoering van een nieuw asielsysteem, door de vrijwillige terugkeer van ettelijke duizenden illegale migranten te ondersteunen en door de illegale migratiestromen in de Schengenruimte aanzienlijk te verminderen.

België heeft getoond dat het solidair is met de inspanningen die door Griekenland op het gebied van het beheer van de migratiestromen en het asiel geleverd worden, door operationele steun en technische expertise aan te bieden. Tijdens de allereerste actie van de RABIT (Rapid Border Intervention Teams) van Frontex in 2010 heeft België grenswachters ingezet en België blijft verder betrokken bij de huidige Operatie Poseidon, een bewakingsoperatie van de maritieme grenzen en de landsgrenzen. Sinds 2011 is een expert van de DVZ actief bij de Task Force voor Griekenland van de Europese Commissie. Deze expert helpt de Griekse overheden bij de uitvoering van de hervorming van het migratie- en asielsysteem. In het kader van het operationeel plan voor Griekenland van het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken heeft België eveneens verschillende experts gedetacheerd bij de Griekse asielinstanties.

I.2.7. Groep op Hoog Niveau voor Asiel en Migratie

Op het gebied van de externe relaties heeft het Bureau internationale betrekkingen Buitenlandse Zaken, en meer in het bijzonder de dienst C5, verder ondersteund in het kader van zijn werk bij de Groep op Hoog Niveau voor Asiel en Migratie (High Level Working Group (HLWG)). Deze groep is belast met het invoeren van een geïntegreerde communautaire strategie voor de samenwerking van de Europese Unie met de derde landen, (Globale Aanpak inzake Asiel en Migratie). In dit kader hebben zich een aantal dialogen en processen ontwikkeld die betrekking hebben op de migratie en ontwikkeling.

Geïnspireerd door de “Commissie Communicatie over de Globale aanpak inzake Migratie en Mobiliteit” van november 2011, werd een strategische discussie gevoerd over de toekomst van de Globale Aanpak. Er werden ook Raadsconclusies uitgewerkt die in mei 2012 werden aangenomen. In deze conclusies wordt het asielbeleid erkend als een volwaardige pijler van de Globale Aanpak en wordt meer aandacht besteed aan mobiliteit. Verder wordt een nieuw instrument uitgewerkt : de “gemeenschappelijke agenda”. De gemeenschappelijke agenda lijkt op het reeds bestaande “mobiliteitspartnerschap” en bestaat eveneens uit een politieke verklaring en een lijst van projecten waarvoor de LS op vrijwillige basis kunnen engageren. Het grote verschil met het mobiliteitspartnerschap is echter dat het geen engagementen bevat inzake het afsluiten van een readmissie- of visumfacilitatieakkoord. Er werden reeds contacten aangeknoopt met India als eerste testcase voor dit nieuwe instrument.

Daarnaast ging veel aandacht naar de migratiedialoog met Marokko, Tunesië en Egypte. Met Marokko en Tunesië werden reeds onderhandelingen gestart met het oog op het afsluiten van een mobiliteitspartnerschap. Met Egypte waren in 2011 reeds contacten aangeknoopt, maar tot nu toe werd geen duidelijk antwoord ontvangen. Het is duidelijk dat het werk met Marokko model zal staan voor de twee andere landen. In 2012 werden ook verkennende gesprekken opgestart met Jordanië, na een vraag van Jordaanse zijde.

In het kader van het Rabatproces (Migratie en Ontwikkeling) had een stuurgroepvergadering plaats rond het uitwerken van een roadmap voor de implementatie van die nieuwe meerjarenstrategie 2012 – 2014 die eind 2011 werd aangenomen.

De samenwerking in het kader van het partnerschap voor Migratie Mobiliteit en Ontwikkeling lag in 2011 stil als gevolg van de omwentelingen in Libië. In 2012 werd dit partnerschap terug leven in geblazen door middel van een aantal thematische expertenvergaderingen.

Tijdens de EU-ACP ministerraad van mei 2011 werd beslist de dialoog met de ACP-landen verder te zetten en te verdiepen. In 2012 zullen hadden een aantal thematische sessies plaats rond remittances, visa en readmissie. Op basis daarvan werd een rapport opgesteld dat werd aangenomen op de EU-ACP ministeriële vergadering in Vanuatu. In 2013 zal worden nagedacht hoe de implementatie van deze aanbevelingen in de praktijk kan worden opgevolgd.

In het kader van de dialoog met Latijns-Amerika hadden een aantal vergaderingen op hoog niveau plaats met als doel het voorbereiden van de EU-CELAC top in Madrid in januari 2013.

In 2012 vond tevens een nieuwe sessie van het Globaal Forum Migratie en Ontwikkeling plaats in Mauritius. Tevens werd aandacht besteed aan de bijdrage van het GFMD aan de VN dialoog op hoog niveau inzake internationale migratie en ontwikkeling. Verder werden de werkzaamheden in het kader van de bestaande mobiliteitspartnerschappen voortgezet en werden ook de andere regionale en bilaterale dialogen verder gevoerd.

II. Belgisch contactpunt van het Europees Migratienetwerk

Ook in de vorige jaarrapporten werden de achtergrond en de opdrachten van het Europees Migratienetwerk (EMN) uitvoerig belicht. In mei 2008 werd de beschikking betreffende het opzetten van een Europees Migratienetwerk officieel aangenomen en gepubliceerd.

Het EMN heeft tot doel te voldoen aan de behoeften aan informatie over migratie en asiel van de communautaire instellingen, de autoriteiten en instellingen van de lidstaten, door ter ondersteuning van de beleids- en besluitvorming op deze gebieden in de Europese Unie actuele, objectieve, betrouwbare en vergelijkbare informatie over migratie en asiel te verstrekken. Aangezien aan iedere lidstaat de vrijheid gelaten werd om zijn experts aan te stellen, zijn deze contactpunten nogal verscheiden qua aard : onderzoeksinstituten, migratiediensten, de Internationale Organisatie voor Migratie, andere overheidsinstellingen, etc. De verschillende nationale contactpunten komen zo'n 7 keer per jaar samen voor een vergadering die geleid wordt door ambtenaren van de Europese Commissie.

Op Belgisch niveau heeft de toenmalige bevoegde minister beslist een gemengd contactpunt samen te stellen, die bestaat uit werknemers van de DVZ, het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen en het (migratie)observatorium van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding (CGKR).

Zowel op Europees als op nationaal niveau werd een beheerscomité opgericht die de nodige impulsen geeft en de werkzaamheden van het EMN evalueert. Op nationaal niveau bestaat het Beheerscomité uit dhr. F. Roosemont, dhr. D. Van den Bulck (Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen) en dhr J. De Witte (Directeur CGKR), bijgestaan door de werknemers van het contactpunt.

Ook in 2012 werd er veel aandacht besteed aan de visibiliteit en de uitbouw van het netwerk, onder meer door het verder uitbouwen van de 3-talige (NL, FR en ENG) Belgische **website** die een virtueel referentiepunt wil worden voor nieuwsitems, publicaties en evenementen die georganiseerd worden rond asiel en migratie in België. Er is veel meer te vinden dan enkel EMN-producten; namelijk ook een virtuele bibliotheek waar bezoekers een overzicht vinden van bestaande nationale en buitenlandse publicaties over een bepaald thema (met zoekrobot). Daarnaast verschijnt er elk kwartaal een nationale

EMN-nieuwsbrief die de activiteiten van het Belgische contactpunt beschrijft, alsook de belangrijkste publicaties en evenementen op het vlak van asiel en migratie belicht. Via de EMN-website kan er worden ingeschreven voor deze nieuwsbrief.

Volgende studies werden in 2012 in opdracht van de Europese Commissie opgesteld :

- 1) **“Misbruiken op het vlak van het recht op gezinshereniging : schijnhuwelijken en valse ouderschapsverklaringen”** : In dit rapport wordt een overzicht gegeven van deze

fenomenen, die hoog op de politieke agenda staan. Het wetgevend kader, preventieve en repressieve acties en beschikbaar cijfermateriaal, werden erin beschreven. De nationale rapporten, resulteerden in een Europees syntheserapport, en hebben als belangrijke input gediend voor de consultatie en eventuele recast van richtlijn 2003/86/EG over gezinshereniging en voor de strategische domeinen “bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik van legale migratiekanalen” van het “EU-actieplan betreffende migratiedruk”.

- 2) Een tweede studie handelde over **“Uitdagingen en praktijken betreffende de identificatieproblematiek van asielzoekers en afgewezen asielzoekers”**. In het rapport worden de uitdagingen, regelgeving, praktijk en het beleid aangaande de identificatie binnen de eigenlijke asielprocedure en de identificatie inzake de terugkeer van afgewezen asielzoekers naar hun land van herkomst beschreven.

Daarnaast wordt ook omschreven welke identificatietechnieken er worden toegepast bij gebrek aan identiteitsdocumenten en hoe de uitkomst van identificatietechnieken de besluitvormingsprocedures beïnvloedt.

- 3) Een derde studie werd uitbesteed aan de Hogeschool Gent en betrof het onderwerp **“migratie van internationale (non-EU) studenten naar België (2000 - 2012)”**. Uit het rapport bleek dat ons land gedurende de afgelopen tien jaar, de **mogelijkheden** voor inwoners uit derde landen om te studeren in België aan instellingen van hoger onderwijs duidelijk verhoogd zijn :

- De **transparantie van het Belgische onderwijsaanbod** is verbeterd : Belgische instellingen die hoger onderwijs aanbieden werden meer toegankelijk voor buitenlandse studenten; de opleidingsstructuur werd gestandaardiseerd, de erkenning van buitenlandse diploma's is verbeterd, gemeenschappelijke kwaliteitsstandaarden werden ontwikkeld, toegangsgelden geharmoniseerd, enz ...;
- De **mobilititeit van studenten is sterk toegenomen** : dit voornamelijk binnen de Europese unie, maar ook op mondiaal vlak, er werden immers meer bilaterale akkoorden afgesloten met derde landen;
- Studenten kregen de **mogelijkheid om een inkomen te verwerven** door arbeid gedurende hun verblijf (met uitzondering van een aantal beperkende maatregelen voor specifieke groepen). Dit kan tevens de economische integratie verhogen na het beëindigen van de studies;
- Hoewel de **instroom van buitenlandse studenten is verdubbeld** tijdens het afgelopen decennium, kwam er tegelijk een meer selectief recruteringsbeleid bij instellingen van hoger onderwijs, dit ondersteund door regionale en federale overheden.

Daarnaast bleek dat de toegenomen mogelijkheden voor buitenlandse studenten niet alleen gezorgd hebben voor een belangrijke toename van het aantal internationale studenten sinds 2000, maar tevens dat de samenstelling van de studentenpopulatie gewijzigd is, waarbij vooral het aandeel van hoogopgeleide studenten uit Azië is toegenomen.

Meer gedetailleerde informatie, onder meer over het onderwijssysteem in België, wettelijke en praktische voorwaarden die van toepassing zijn voor internationale studenten, het misbruik van dit migratiekanaal en transnationale samenwerking op dit vlak kunnen worden geraadpleegd in het eigenlijke rapport.

- 4) Een vierde studie handelt over het juridisch complexe dossier van intra-europese mobiliteit van derdelanders naar België. De conclusies waren op het ogenblik van het schrijven (januari 2013) nog niet volledig.

Elk contactpunt dient een nationaal rapport te maken, waarna op Europees niveau een synthesesrapport gemaakt wordt.

Ook heeft het Belgisch contactpunt zoals ieder jaar een **beleidsrapport** opgesteld die de voornaamste gebeurtenissen en ontwikkelingen op het vlak van asiel en migratie weergeeft. Deze beleidsrapporten worden door de Europese Commissie als voornaamste bron gebruikt om het Actieplan van het Stockholm-Programma op te volgen.

In dit kader heeft het contactpunt in maart, samen met hun Nederlandse en Franse collega's, een conferentie georganiseerd in Brussel waarbij de belangrijkste tendenzen en beleidsmaatregelen in de drie landen werden bediscussieerd voor een 70-tal Belgische stakeholders. Twee externe experts (professor Vanheule van de UA en professor De Bruycker van de ULB) werden aangesteld om hun kritische bemerkingen te geven over de presentaties en tendenzen.

Een andere belangrijke activiteit waren opnieuw de zgn. "Ad Hoc Queries", punctuele vragen gelanceerd door andere lidstaten of de Commissie over zeer uiteenlopende onderwerpen zoals voorwaarden voor gezinshereniging, niet-begeleide minderjarige asielzoekers, taksen bij de afgiften van verblijfskaarten, transitvisa, vrijwillige terugkeer, etc. In totaal werden in 2012 zo'n 80 queries gesteld en beantwoord.

Andere activiteiten waren onder meer het updaten van het Europese Immigration Portal – die kandidaat-migranten wenst te informeren over legale migratiemogelijkheden en het updaten van een rapport over de organisatie van het Belgische asiel- en migratiebeleid.

Tevens werden **enkele missies** naar het buitenland ondernomen, onder meer werden in Georgië (Batumi) enkele presentaties over het Belgische arbeidsmigratiebeleid gegeven in het kader van het mobiliteitspartnerschap dat tussen de EU en Georgië werd afgesloten.

Tenslotte wordt het Belgisch Contactpunt uitgenodigd als expert in de begeleidingscomités van het "IOM voluntary return expert network; in het begeleidingscomité van de Koning Boudewijnstichting voor hun nieuw programma (2012-2014) migratie en integratie en als lid van het begeleidingscomité voor een nieuw project gefinancierd door de POD Wetenschapsbeleid (CAREERS : "Migratieloopbaan van nieuwe migranten in België").

Alle rapporten en overige informatie van het Belgisch Contactpunt staan ter beschikking van het publiek op volgende website : www.emnbelgium.be.

III. Samenwerking tussen immigratiediensten op bilateraal niveau

Verbindingsambtenaren van Dienst Vreemdelingenzaken bij de Nederlandse, Franse en Duitse Immigratiediensten

De verbindingsambtenaren hebben in 2012 17 missies naar Nederland ondernomen, 3 naar Duitsland en 2 naar Frankrijk. Ze behandelden respectievelijk 528 vragen (Nederland), 354 (Frankrijk) en 376 (Duitsland). Deze informatie wordt doorgegeven aan de bevoegde diensten om zo meer gefundeerde beslissingen te kunnen treffen. In het desbetreffende geval kan de informatie ook bepalend zijn voor het verdere verloop van het verblijf hier in België, dit vooral in het kader van identiteitsfraude, identificatie van illegalen, en schijnhuwelijken.

De verbindingsofficier voor Frankrijk heeft contact opgenomen met de diensten van de prefecturen die de individuele dossiers in de eerste lijn beheren en de gespecialiseerde centrale diensten, zoals de identificatiedienst of de dienst voor de strijd tegen fraude. Dit maakt het mogelijk om deze aanvragen gemakkelijker te behandelen. Hij streefde ook naar een betere samenwerking op het gebied van de identificatie van de vreemdelingen. Op verzoek van de Franse overheden heeft hij onderzocht of het mogelijk is om de bilaterale overnameovereenkomst betreffende de vreemdelingen aan te passen. Er waren ook problemen met migranten die via België naar Frankrijk doorreizen om de Franse controles te vermijden. Er werden drie missies georganiseerd : een in het kader van de samenwerking met OCRIEST, de andere in het kader van de bilaterale samenwerking met de prefectuur van het Noorden en de derde missie had betrekking op een bezoek aan de centrale Franse identificatie-eenheid.

Het takenpakket met betrekking tot Duitsland speelt zich eigenlijk af op twee niveaus. Enerzijds wordt er gefocust op vragen rond individuele dossiers. Dit gaat vooral over het opvragen van een verblijfshistoriek, eventuele elementen van openbare orde, familieverbanden, reisdocumenten en tussenkomsten voor Dublin-dossiers en bilaterale dossiers. Anderzijds concentreert men zich op het intensifiëren van mogelijke samenwerkingsverbanden tussen België en Duitsland, vooral inzake identificatie en terugkeer.

Via de verbindingsambtenaar voor Nederland gebeurt er informatieuitwisseling met betrekking tot individuele dossiers en beleidsvraagstukken. De ambtenaar wordt ook actief ingezet in de medewerking van de bestrijding van de fraude in migratie tussen de twee landen. Er werden ook 3 delegaties van de IND ontvangen.

IV. Werkgroep CIREFI / FRAN Tactical

De DVZ neemt actief deel aan FRAN Tactical Meeting (de FRONTEX werkgroep voor strategische informatieuitwisseling inzake illegale immigratie).

De eerste Fran Tactical Meeting voor 2012 vond maar voor de eerste keer plaats in december. Na lang aandringen van de DVZ en de Federale Politie werd uiteindelijk ook werk gemaakt van het analyseren van de interne routes binnen de EU m.b.t. illegale immigratie. Naast operationele deelnemers aan de bijeenkomsten zijn er vanaf heden nu ook beleidsexperts die een inbreng verzekeren.

V. IGC en GDISC

V.1. IGC

IGC is een informele intergouvernementele bijeenkomst van een aantal landen (17 in totaal : Australië, Canada, Finland, Duitsland, Ierland, Nieuw-Zeeland, Spanje, Zwitserland, VS, België, Denemarken, Frankrijk, Griekenland, Nederland, Noorwegen, Zweden en het VK), IOM, UNHCR en de Europese Commissie rond diverse asiel- en migratiethema's. Frontex wordt ook uitgenodigd in het kader van de ACE-werkgroep. Het secretariaat van IGC is gevestigd in Genève.

De activiteiten van het IGC zijn informeel, flexibel en gestructureerd rond drie grote groepen van onderwerpen (toelating, controle & handhaving, asiel & vluchtelingen, immigratie & integratie) en twee transversale activiteiten (technologie en informatie over het land van herkomst). De uitwisseling van informatie is concreet en beoogt een praktische samenwerking tussen de verschillende landen betreffende de migratiestromen, bijvoorbeeld wat betreft de hervestiging van vreemdelingen, illegale migratie, terugkeer of re-integratie.

IGC bestaat sinds 1985 en de werking van het secretariaat wordt betaald door de lidstaten.

In 2012 nam de DVZ deel aan de Full Round die in feite de algemene vergadering van IGC is. Zo namen de Directeur-generaal en de Dienst Beleidsondersteuning in mei deel aan de 'Full Round of Consultations' in Berlijn rond het thema "*Motieven voor Migratie*". De discussies werden ingezet met een presentatie door Prof. Papademetriou, Voorzitter van het Migration Policy Institute. Tijdens de 'Mini Full Round of Consultations' die in december in Genève werd georganiseerd, stonden Terugkeer en Readmissie centraal op de agenda bij de ontmoeting van leidinggevende ambtenaren uit de IGC-lidstaten.

Daarnaast neemt DVZ ook deel aan werkgroepen en workshops. De Dienst beleidsondersteuning nam deel aan de semestriële "Steering Group" die het werkprogramma voor de werkgroepen en workshops vastlegt.

Sinds 2011 heeft de DVZ het voorzitterschap van de werkgroep "Access, Control and Enforcement" voor een periode van minimaal drie jaar overgenomen.

In april 2012 lag het zwaartepunt van de werkgroep op terugkeergerelateerde thema's :

- De deelnemers wisselden beste praktijken en problemen uit inzake de identificatie en terugkeer van een 20-tal herkomstlanden;
- Er werd dieper ingegaan op de identificatie- en terugkeerproblematiek van onderdanen van de Democratische Republiek Congo en van Nigeria, waarbij vastgesteld werd dat de samenwerking van de verschillende IGC-lidstaten met de overheden van beide landen onderhevig is aan grote verschillen onderling, maar ook sterk kan verschillen naargelang de opgebouwde relaties met de ambassades van de beide landen;
- De problematiek van medische complicaties i.f.v. de terugkeer werd besproken : hoe kan deze medische problematiek ondersteund worden in het herkomstland na terugkeer; wanneer vormt ze een hindernis bij de terugkeer;
- Er was een discussie over mogelijke alternatieven voor detentie en de successen of hindernissen die deze alternatieven meebrengen;
- De tweede dag van de vergadering werd volledig gewijd aan assistentie vrijwillige terugkeer, in de vorm van een workshop; deze werd samen met Fedasil en het secretariaat van IGC voorbereid.

In november 2012 lag het zwaartepunt van de werkgroep op grens- en controlegerelateerde thema's; er werd toch meer ruimte gegeven aan terugkeergelateerde thema's door het verlengen van de bijeenkomst met een halve dag (tot 2,5 dagen), omdat terugkeer in de voorgestelde discussiethema's zeer vaak terugkomt :

- De problematiek van mensensmokkel en documentenfraude werd toegelicht en voorbeelden van nieuwe trends en methodes ter bestrijding van deze problemen werden voorgesteld;
- België stelde de problematiek van fraude op basis van geregistreerde samenwoning voor;
- De resultaten en ervaringen van één jaar VIS werden voorgesteld;
- Nieuwe modellen van geïntegreerd grenscontrolemanagement werden voorgesteld;
- Daarnaast werden voor een aantal herkomstlanden "horizontale" discussies gevoerd, waarbij thema's omtrent mensensmokkel, illegale binnenkomst, fraude en terugkeer met elkaar verbonden werden. Het betrof de volgende landen : Afghanistan, India, Servië, Syrië, China en Irak;
- Nieuwe vrijwillige terugkeerprojecten werden voorgesteld;
- We onderzochten ook in hoeverre reïntegratieprojecten van verschillende lidstaten met elkaar zouden kunnen verbonden worden, teneinde efficiënter met nationale en internationale fondsen om te kunnen gaan; teneinde hiervan werden ook een aantal internationale projecten voorgesteld, die dit wensen te bereiken;
- Ten slotte stelde Nieuw-Zeeland het thema van het IGC-voorzitterschap voor inzake de rol en invloed van werkgevers bij migratie.

V.2. GDISC

De "General Directors of Immigration Services Conference" werd in 2004 opgericht en telt 33 lidstaten, waaronder de EU-landen, de kandidaat lidstaten, IJsland, Noorwegen en Zwitserland. GDISC focust op praktische samenwerking op het gebied van migratie.

De Directeur-generaal en de Dienst Beleidsondersteuning namen eveneens deel aan een aantal vergaderingen georganiseerd binnen het GDISC-framework : de jaarlijkse algemene vergadering georganiseerd in mei en de Workshop over Afghanistan georganiseerd in Sarajevo in november.

De DVZ was eveneens vertegenwoordigd op de "Terugkeerconferentie" die in oktober in Boedapest werd georganiseerd. In een workshop op deze conferentie werd het Belgische model van de woonunits voorgesteld.

VI. International Air Transport Association (IATA)

In 1987 nam de IATA het initiatief om de IATA / CAWG (Control Authorities Working Group) op te starten, met als doel de luchtvaartmaatschappijen en de Staten bijeen te brengen, zodat ze zich kunnen buigen over de problematiek van de inadmissibles en/of de onvoldoende gedocumenteerde passagiers en de hieraan verbonden boetes.

Het hoofddoel van de werkgroep is om de immigratieautoriteiten en de vertegenwoordigers van de Nationale Vervoerders bijeen te brengen om gezamenlijk aanvaardbare werkovereenkomsten te bepalen, de illegale immigratie via luchtverkeer in te dijken en de noden en beperkingen aan beide zijden te erkennen.

De IATA is de voorzitter van deze werkgroep sinds de oprichting. De werkvergaderingen worden **om de 6 maanden gehouden**. Vaak treedt een staat / luchtvaartmaatschappij op als gastheer.

De grensinspectiedienst zendt telkens een afgevaardigde naar deze vergaderingen : in 2012 werden de vergaderingen achtereenvolgens in Chicago en Dubai gehouden.

VII. Zendingen en deelnames aan internationale conferenties

VII.1. Zendingen

Met het oog op de verbetering van de samenwerking met verschillende buitenlandse overheden, zowel in het kader van de verwijdering en de terugname van hun onderdanen als van de algemene problematiek van de migratie, werden er ook in 2012 verschillende zendingen uitgevoerd.

Balkan

Gezien de blijvende grote instroom van asielzoekers uit de Balkan werd er veel geïnvesteerd in de samenwerking met deze landen. Dit heeft zijn vruchten afgeworpen : de instroom daalde in 2012, al blijft bijvoorbeeld de instroom uit Albanië zorgelijk.

Er werden door de DVZ 4 preventiemijsies georganiseerd. De Staatssecretaris heeft aan twee van deze missies deelgenomen : één naar Kosovo en Albanië in juni 2012 en één naar Servië in oktober. Verschillende special flights werden begeleid : Kosovo, Servië en Albanië. De DVZ nam ook deel aan de bijeenkomst tussen de Staatssecretaris en de Albanese Minister van Binnenlandse Zaken.

Daarnaast was er constant overleg met enerzijds de landen uit de Balkan en anderzijds met de EU-Commissie, opdat zij hun medewerking verleenden aan de preventieactiviteiten, maar ook voldoende maatregelen namen om de instroom te doen verminderen (zoals verscherpte grenscontroles, betere behandeling van minderheidsgroepen). De DVZ nam ook deel aan een seminarie inzake Servië en ontving een delegatie uit Luxemburg die meer te weten wou komen over het Belgisch beleid naar de Balkan toe.

DR Congo

De liaison van de DVZ op de Belgische ambassade in Kinshasa werkt nauw samen met de visumsectie die vaak vragen heeft voor de DVZ, maar ook om advies in aanvragen van ingewikkelde en gevoelige dossiers, zoals muziekgroepen en andere culturele manifestaties. Een andere taak is de tracing van ouders van in België verblijvende niet-begeleide minderjarigen, en dit in het kader van een mogelijk terugkeer. Verder zijn er voortdurend contacten met de immigratiediensten (DGM) met betrekking tot o.a. de organisatie van

beveiligde vluchten. Zo is in november een gemeenschappelijke vlucht met Ierland en Duitsland georganiseerd naar de DR Congo.

Eveneens in het kader van de samenwerking met de plaatselijke immigratiediensten is er een project gestart voor de bouw van twee DGM-posten in de Evenaars en de Kasai Provincie. Dit project wordt uitgevoerd door IOM. Begin december vond de inhuldiging plaats van de eerste grenspost in Zongo (Evenaarsprovincie). Deze werd officieel geopend in het bijzijn van de Directeur-generaal van de DGM en de viceminister van Binnenlandse Zaken.

Preventie door middel van opvoering van een theaterstuk gevolgd door een debat in scholen, universiteiten en kerkgemeenschappen werd uitgevoerd. Op die manier werden al honderden personen van alle leeftijden gesensibiliseerd voor de gevaren van die zijn verbonden aan illegale immigratie. Er is nog steeds heel wat onwetendheid bij de lokale bevolking met betrekking tot de realiteit in ons land, en daarom is het noodzakelijk om grote bevolkingsgroepen te treffen.

Guinee

De instroom van Guineeërs via de asielprocedure is de laatste jaren spectaculair gestegen, in die mate dat acties op verschillende domeinen noodzakelijk zijn om deze instroom in te dijken. Er werden aanzienlijke inspanningen geleverd om de identificatie en afgifte van reisdocumenten vlotter te laten verlopen en er werd onderhandeld met de plaatselijke autoriteiten om opnieuw te starten met begeleide vluchten, en dit om een sterk signaal te geven. Tegelijkertijd werd een grootschalige preventiecampagne uitgevoerd door IOM.

Twee missies met de Directeur Generaal werden georganiseerd naar Conakry om een persconferentie te geven, met de duidelijke boodschap dat de asielaanvragen vlugger zullen worden behandeld en dat gedwongen terugkeer een realiteit is.

Een delegatie vanuit Guinee werd in september ontvangen. Er werden twee special flights georganiseerd (in maart en in juni 2012).

Armenië

In 2012 startte een preventiecampagne dat de irreguliere migratie van Armeniërs naar België en andere EU-landen beoogt te voorkomen. De bedoeling is om potentiële Armeense migranten bewust te maken en te informeren over de gevaren en gevolgen van irreguliere migratie, en dit met behulp van de media. Daarnaast zal men een hotline ontwikkelen die informatie biedt en vragen zal beantwoorden aan mogelijke Armeense migranten. Het doel is uiteindelijk een daling te zien in het aantal asielzoekers vanuit Armenië in België.

De DVZ organiseerde een missie naar Jerevan in oktober 2012 om de preventiecampagne te sturen. In december kwam een delegatie van hoge functionarissen naar de DVZ.

De DVZ is ook betrokken geweest bij de ontwikkeling van het EU-project Targeted Initiative met betrekking tot de preventiemodule dat in 2013 zal uitgevoerd worden. Dit project kadert in de uitvoering van het Mobility Partnership.

Bangladesh, India, Pakistan en China

De DVZ nam deel aan een EURINT-missie naar Bangladesh in februari 2012, om te spreken over identificatie en terugkeer.

In september 2012 nam de DVZ deel aan een workshop over illegale migratie te New Delhi en gaf een presentatie over preventiecampagnes gevoerd door de DVZ en IOM in Punjab, in aanwezigheid van lokale en centrale verantwoordelijken.

De DVZ werkt mee aan de uitvoering van het EU-readmissieakkoord en heeft eind 2012 een aantal dossiers doorgestuurd volgens de afgesproken procedures.

De DVZ zette de onderhandelingen voort in het kader van een administratief akkoord over de identificatie van Chinese onderdanen. De DVZ ontving een Chinese delegatie op 19.03.2012 inzake vorming over de strijd tegen de mensenhandel.

In oktober 2012 heeft de DVZ deelgenomen aan de ASEM-conferentie in Cyprus. Vertegenwoordigers van EU-staten en Aziatische staten waren hierbij aanwezig. Er werd informatie uitgewisseld over de strijd tegen mensensmokkel en economische exploitatie, dit gecombineerd met migratie van hoogopgeleiden. Er was ook ruimte om bilaterale gesprekken te voeren met de Aziatische immigratiediensten, zoals met de vertegenwoordigers van Mongolië over het administratief akkoord in onderhandeling.

Brazilië

Op 30.05 - 04.06 is een beperkte Braziliaanse afvaardiging (Justitie en Federale Politie) naar België gekomen om zich te informeren over het beleid en aanpak in België met betrekking tot mensenhandel en mensensmokkel. Hieruit zijn reeds de eerste vormen van samenwerking tussen justitie en politie ontstaan.

Begin juni 2012 heeft de DVZ op actieve wijze met Brazilië samengewerkt in het kader van een in Brasilia georganiseerd seminarie over economische exploitatie (via het leveren van bijdragen en actieve deelname aan een seminarie in Brasilia).

Nepal

Eind 2011 was er een grote instroom van Nepalese, Bengaalse en Pakistaanse asielzoekers. De DVZ heeft daar pro actief op ingespeeld en heeft een actieplan uitgevoerd dat zeer succesvol was. Via preventie, terugkeer en sensibilisering van de Engelse autoriteiten is de instroom nu drastisch teruggefallen.

Begin 2012 meldden divers bronnen dat studenten van Nepal, Pakistan en Bangladesh in Groot-Brittannië na einde van hun verblijf aldaar naar België kwamen om er asiel aan te vragen. Er ontstond een intense samenwerking tussen de DVZ en de UKBA inzake het identificeren en overdragen aan het VK van die personen in het kader van de toepassing van de Dublinprocedure.

In dit kader werden 354 vingerafdrukken uitgewisseld, werden er voor 312 akkoorden tot overname verkregen. Er zijn 95 personen vertrokken : 62 teruggestuurd naar het VK (waaronder 44 met 5 special flights), 16 gedwongen naar hun land van herkomst en 17 vrijwillig vertrokken met IOM. De rest van de personen waren niet meer aan te treffen.

De samenwerking heeft ook geleid tot het oprollen van een netwerk dat zich bezig hield met het organiseren van het misbruik van studenten in het VK die zich nadien naar België begaven om abusieve asielaanvragen in te dienen. Ook werd door de DVZ een preventieve actie opgezet met posters en brochures in hun taal. Dit alles leidde eind 2012 tot het opdrogen van de instroom.

Er werden drie missies naar Nepal ondernomen (in maart, juni en november). Een delegatie vanuit Nepal werd ontvangen in september. Er zijn concrete afspraken gemaakt over identificatie en terugkeer.

Rusland

In het kader van de onderhandelingen over de preventiecampagne was er een ontmoeting met de Russische ambassadeur en twee bijeenkomsten met de Russische consul. De DVZ ondernam een missie naar Duitsland om te observeren hoe een Russisch identificatieteam functioneert.

Algerije en Tunesië

Begin 2012 vond een missie plaats van de DVZ aan Algiers om de gesprekken opnieuw op te starten inzake readmissie. De resultaten van deze gesprekken laten nog op zich wachten, maar een kleine verbetering is merkbaar eind 2012. De DVZ heeft deelgenomen aan vele bijeenkomsten tussen de DVZ en de Algerijnse Ambassade. De DVZ organiseerde ook veelvuldig overleg met de FOD Buitenlandse Zaken over de situatie met Algerije.

De DVZ nam deel aan de EU-missie in kader van de onderhandelingen voor de Mobility Partnership in maart 2012 met Tunesië.

Ecuador

DVZ ontving in maart 2012 een Ecuadoriaanse delegatie en financierde en werkte mee aan de informatiecampagne van de Ecuadoriaanse ambassade in België, o.a. via USB-sticks met daarop een handboek over migratie en integratie in België.

Rwanda en Senegal

De DVZ ondernam een missie eind augustus om relaties met Rwandese immigratiediensten te verbeteren. Er werd een document ondertekend door beide partijen, met praktische afspraken in verband met de terugkeer (terugdrijvingen / repatriëringen).

De DVZ ondernam een missie in september om contacten te leggen met de Senegalese autoriteiten met het oog op een mogelijk preventiecampagne in Dakar.

Turkije

In augustus 2012 nam de DVZ deel aan een missie naar Turkije, op hun uitnodiging en ter ondersteuning van de samenwerking tussen beide landen inzake migratiebeheer. De DVZ heeft op zijn beurt het Hoofd van het Departement "Buitenlanders, Grenzen en Asiel" van de Turkse nationale politie uitgenodigd. Op 5 december 2012 was er een High Level Vergadering tussen Turkije en België waaraan de DG van de DVZ deelnam. Dit leidde tot een verbetering in een aantal dossiers (zoals de aanvaarding van INADs en het gebruik van de luchthaven van Istanboel als transit bij verwijderingen).

Malta en Polen

De DVZ ontving in september een delegatie vanuit Malta. Bezoeken aan een gesloten centrum, een open centrum en aan de centrale diensten van de DVZ werden georganiseerd. Ook vanuit Polen kwam een delegatie, voornamelijk met het doel meer te weten te komen over het preventiebeleid, en er werden afspraken gemaakt inzake informatie-uitwisseling.

Marokko

De DVZ levert al jaren inspanningen om de dialoog met de Marokkaanse autoriteiten inzake migratie, en meer bepaald inzake identificatie en terugkeer, te versterken. Het project van elektronische uitwisseling van vingerafdrukken van illegalen ging van start en een tweehonderdtal vingerafdrukken werden al elektronisch doorgestuurd. Een missie daarvoor gebeurde in maart 2012, en een delegatie van het Hoofd van het departement dat zich met registratie en vergelijking van vingerafdrukken bezighoudt binnen het Marokkaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken bracht een bezoek aan de DVZ in april 2012.

Er waren heel wat bijeenkomsten met de Marokkaanse ambassade en consulaten-generaal. Er is ook een start gemaakt om i.s.m. hen een informatiecampagne te organiseren die gericht is op Marokkaanse jongeren die naar België willen migreren. De DVZ nam ook deel aan de bijeenkomst tussen de Staatssecretaris en de Marokkaanse Minister bevoegd voor Marokkanen die in het buitenland wonen, de heer Mâzouz.

De DVZ is ook actief in het dossier van het Mobility Partnership dat de EU met Marokko wil afsluiten en waarin de DVZ een actieve rol wil spelen.

Kameroen

De problematiek van Kameroen is de instroom van asielzoekers die zich beroepen op economische motieven en ook een belangrijke fenomeen van misbruik van het studentenstatuut. Een preventiecampagne startte in het najaar van 2012 in Yaoundé en in het oosten van Kameroen (Douala, Kumba, Bamenda, Bafoussam en Dschang). De campagne bestaat uit TV-spots en radiosspots, informatiebijeenkomsten en sensibilisering van lokale NGO's. De doelgroep zijn jongeren.

De campagne werd nauwgezet voorbereid met een missie in maart en de Staatssecretaris nam in mei 2012 deel aan de eerste activiteit aldaar. Een opvolgingsmissie gebeurde in november 2012. Daarnaast begonnen de onderhandelingen met de Kameroense autoriteiten inzake een administratief akkoord.

Readmissieonderhandelingen

Een delegatie uit Kazachstan kwam in juni 2012 naar België om de onderhandelingen voort te zetten van het Benelux-readmissieakkoord.

De DVZ organiseert regelmatig bijeenkomsten met de FOD Buitenlandse Zaken om moeilijke dossiers te bespreken. Zo zijn in 2012 vier bijeenkomsten georganiseerd met onderwerpen als de onderhandelingen met Algerije, de relaties met Afghanistan, Irak en Pakistan.

VII.2. Seminars en conferenties

ASEM (Asia-Europe Meeting)

In september 2012 heeft DVZ deelgenomen aan de ASEM-conferentie in Limasol georganiseerd door het Cypriotische Voorzitterschap van EU. Vertegenwoordigers van EU-staten en Aziatische staten waren hierbij aanwezig. Er werd informatie uitgewisseld over de strijd tegen mensensmokkel en economische exploitatie, dit gecombineerd met arbeidsmigratie. Er was ook ruimte om bilaterale gesprekken te voeren met de Aziatische immigratiediensten over onderwerpen, die buiten de officiële thema's vielen.

Conferentie over alternatieven van detentie

De dienst Beleidsondersteuning nam deel aan de vergadering van "Returns Steering Group" binnen het kader van het GDISC framework. Vijf lidstaten (UK, NL, CH, AUS en B) proberen te komen tot een efficiënte samenwerking op het gebied van "terugkeer". De eerste ontmoeting vond plaats in London op uitnodiging van het UK Border Agency. In december werd een teleconferentie georganiseerd. De samenwerking zal in 2013 worden uitgebreid.

De Dienst Beleidsondersteuning nam in oktober deel aan een workshop georganiseerd door FRONTEX in Athene over de mogelijkheden tot ondersteuning van de Griekse Immigratiedienst in Attica (Regio Athene). De deelnemers BE, DK, NL, stelden een overzicht van de actiepunten op. Op basis van de actielijst zal door de Griekse Immigratiedienst de prioriteit worden bepaald voor de uitvoering van de voorgestelde acties.

VIII. EU-projecten

De Cel Immigratieambtenaren voert verscheidene projecten uit die gefinancierd worden door het Europees Terugkeerfonds. Zo is er het project Families die speciale opvang in huizen organiseert voor families die moeten terugkeren. Dit project is in uitbreiding : in 2012 zijn er 3 huizen bijgekomen. Het project "special needs" zorgt voor een aangepaste opvang in België en in het land van herkomst voor personen die gedwongen terugkeren en voor wie een extra ondersteuning nodig is.

Zo zijn 19 personen in 2012 ondersteund geworden in hun land van herkomst.

Het project "geïntegreerde terugkeer" beoogt een betere aansluiting van de verscheidene terugkeerprocessen en de promotie van vrijwillige terugkeer.

Het ondersteunt het Sefor-project en financiert onder andere de 4 liaisonambtenaren in de steden Gent, Antwerpen, Luik en Charleroi.

De DVZ was ook betrokken bij projecten die gefinancierd worden door het Europees Vluchtelingenfonds : het EVF-project « noodmaatregelen II » heeft de DVZ in staat gesteld om de behandelingstermijnen van de asielaanvragen aanzienlijk in te korten. Er zouden bijna 1500 bijkomende dossiers behandeld zijn geweest. Het project « kwetsbare groepen » zal het, door middel van de aanwerving van bijkomend personeel, mogelijk maken om de begeleiding van de asielzoekers te verbeteren en de behandeling van de aanvragen, specifiek voor de groepen, te versnellen. Door middel van de aanwerving, gedurende 1 jaar, van 6 bijkomende VTE's zouden 2.500 bijkomende beslissingen moeten worden genomen.

In de uitvoering van het Mobiliteitspartnerschap met Georgië waren de activiteiten van de DVZ voornamelijk gericht op de concrete uitvoering van twee projecten die door de Europese Commissie ter financiering werden voorgelegd in het kader van het thematische programma migratie dat via de DG AIDCO wordt gefinancierd : één project inzake reïntegratie en preventie en één project over de readmissieprocessen van de Georgische overheid. Twee missies werden naar Tbilisi ondernomen.

De Cel nam deel aan de stuurgroep en een medewerker van DVZ nam deel aan een seminarie over legale migratie.

Samen met de IOM, de Nederlandse Dienst Terugkeer en Vertrek en het Poolse en Tsjechische Ministerie van Binnenlandse Zaken werkte de Cel aan de ontwikkeling van een softwaremodule voor de indiening en behandeling van de readmissieaanvragen aan de Georgische overheid. Deze module werd in 2012 zo goed als afgerond, en zal begin januari 2013 definitief in gebruik genomen worden. In dit kader werd in november 2012 nog een delegatie van het Georgische Ministerie van Buitenlandse Zaken ontvangen, die vorming heeft gegeven aan de diensten van de DVZ die deze module zullen gebruiken.

In het kader van het Mobiliteitspartnerschap met Armenië dat in 2011 is ondertekend is de DVZ in 2012 betrokken geweest bij de ontwikkeling van het Targeted Initiative met betrekking tot de preventiemodule dat in 2013 zal worden uitgevoerd.

De DVZ is ook partner bij MEDCOI (een door Nederland geleid project dat tot doel heeft medische informatie uit de herkomstlanden te centraliseren, kwalitatief te verwerken en ter beschikking te stellen aan de partners). Dit project werd voortgezet in 2012, met een belangrijke inbreng van de DVZ (uitwerken van een systeem van actieve vraagstelling van medische gevallen in de landen van herkomst).

Daarnaast doet DVZ actief mee in het EURINT-project (ook door Nederland geleid en met als doel een gemeenschappelijke aanpak te creëren inzake identificatie). Naast deelnames aan de stuurgroep zijn er missies geweest naar Nepal en Bangladesh. Het project is afgesloten in juli 2012, maar de DVZ is betrokken bij de ontwikkeling van EURINT 2.0, dat na goedkeuring door de EU-Commissie in de tweede helft van 2013 van start kan gaan.

IX. Preventieprojecten

Gerichte preventiecampagnes in de landen van herkomst, als onderdeel van een actieplan die grote instromen naar België moet beheersen, zijn effectief en doen de instroom zeker op korte termijn sterk dalen. Om die effecten te behouden is herhaling noodzakelijk, samen met preventieve acties die meer op middellange termijn werken en een component van migratie en ontwikkeling hebben.

Zo heeft de Cel in 2012 campagnes uitgevoerd in de Balkan, enerzijds vier korte campagnes, twee met een aanwezigheid van de Staatssecretaris, in Kosovo, Servië en Albanië, en anderzijds langere informatiecampagnes in Macedonië en Kosovo, gericht op de jeugd en op de minderheden. Dit leidde tot een significante daling van de instroom naar België. Deze campagnes dienden ook om de maatregelen genomen door de regering (lijst van veilige landen, versnelling van de procedure inzake medische verblijfsaanvragen, inreisverbod) bekend te maken en kracht bij te zetten.

In Guinee heeft de Cel twee korte campagnes georganiseerd, met deelname van de Directeur-generaal, en een langere campagne via IOM gefinancierd. Ook is in 2012 een project goedgekeurd om Guineeërs die terugkeren uit transitlanden in Noord Afrika, dus op weg naar Europa, extra steun te geven om hun terugkeer duurzaam te maken.

In 2012 is een project goedgekeurd om Subsahara-migranten, die vanuit Marokko vrijwillig terug wensen te keren naar hun land, te ondersteunen via reïntegratie. Dit maakt hun terugkeer duurzaam. Het project dat al een paar jaar actief is, is een groot succes : 3.500 personen zijn al sinds 2005 teruggekeerd met ondersteuning.

In 2012 is ook een project goedgekeurd in de DR Congo om straatkinderen te helpen om zich terug in de maatschappij te integreren, door middel van een opvang voor één jaar, het aanleren van een beroep en de bemiddeling met de familie. Niet alleen helpt Don Bosco straatkinderen uit Kinshasa, maar biedt ook reïntegratiesteun aan voor niet-begeleide minderjarigen die vrijwillig terugkeren. Sommige kinderen wensen naar hun familie terug te keren en Don Bosco zal hen daarin steunen en begeleiden.

In Kameroen heeft de Cel een korte campagne met de Staatssecretaris ondernomen die gelinkt was aan een langere campagne die de instroom van asielzoekers die zich beroepen op economische motieven, en ook een belangrijke fenomeen van misbruik van het studentenstatuut, moet tegengaan. De campagne bestaat uit TV-spots en radiosspots, informatiebijeenkomsten en sensibilisering van lokale NGO's in het oosten van Kameroen (Douala, Kumba, Bamenda, Bafoussam en Dschang). De doelgroep zijn jongeren.

In Armenië zijn al een paar korte campagnes gehouden en in 2012 is een langere campagne gestart waarvan de bedoeling is om potentiële Armeense migranten bewust te maken en te informeren over de gevaren en gevolgen van irreguliere migratie, en dit met behulp van de media. Dit project wordt uitgevoerd door de organisatie 'International Center for Human Development, in samenwerking met de 'State Migration Service of the Ministry of Territorial Administration of the Republic of Armenia'.

In Rusland is een project gestart om de mensen in de Kaukasus te informeren over de werkelijke asielkansen in België en het feit dat geld gegeven aan passeurs of aan malafide netwerken weggegooid geld is en beter gespendeerd kan worden in eigen land. De campagne richt zich in eerste instantie tot zij die uit het noorden van de Kaukasus komen.

De DVZ financiert het project van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ter ondersteuning van de Burundese asiendienst (Office National de Protection des Réfugiés et Apatrides). Het project werd in een eerste fase door Ontwikkelingssamenwerking gefinancierd, en nu door het preventiebudget. Vier missies van experts zijn voorzien, samen met de financiering van een delegatie naar België.

De DVZ betaalde de jaarlijkse bijdrage van het IGC voor België. The Intergovernmental Consultations on Migration, Asylum & Refugees (IGC) biedt een informeel, niet-besluitvormend intergouvernementeel forum voor informatie-uitwisseling en beleidsdiscussies over alle aspecten die verband houden met internationale migratiestromen. De DVZ participeert actief in de werkgroepen en in het beheersorgaan ("full round") en neemt het voorzitterschap op van de werkgroep toelating, controle & handhaving. Om meer coherentie te krijgen en om het effect te verhogen in de preventieve acties is een preventieplan ontwikkeld in samenwerking met FOD Buitenlandse Zaken (april 2012), waarbij de input van Buitenlandse Zaken belangrijk was om de focus en de timing te bepalen van de acties.

HOOFDSTUK X

DE DIENST VREEMDELINGENZAKEN IN DE MEDIA

Dienst Vreemdelingenzaken en communicatie

I. Persdienst en externe communicatie

De DVZ komt regelmatig aan het woord in de Belgische en buitenlandse media. Twee woordvoersters, een Franstalige en een Nederlandstalige, spreken in naam van de DVZ en zorgen voor de communicatie met de geschreven pers, de gesproken pers en de televisie. Ze staan onder het rechtstreekse gezag van de Directeur-generaal en vervullen hun functie volgens hun respectieve taalrol.

De media hebben het regelmatig over de dossiers die geheel of gedeeltelijk beheerd worden door de DVZ. De pers, die geïnterpelleerd wordt door verschillende verenigingen, de NGO's, de advocaten, de Belgische burgers of de allochtonen, neemt dagelijks vragen over die verbonden zijn met de problematiek van de immigratie en die van het beheer van de migratiestromen.

De persdienst waakt erover dat de beslissingen van de DVZ correct geïnterpreteerd worden en dat de taken en de bevoegdheden van de Dienst duidelijk zijn voor het grote publiek. Om deze aanzienlijke taak zo goed mogelijk te vervullen staat de persdienst regelmatig in contact met de uitvoeringsbureaus van de DVZ, maar ook met de belangrijkste partners, zoals de Federale Politie, het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, Fedasil of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

In geval van crisis of incidenten bepalen de woordvoersters met de Directeur-generaal de communicatiestrategie die moet worden toegepast om een snelle en coherente externe communicatie tot stand te brengen. Voor de vragen en onderwerpen die politiek gezien gevoeliger zijn werkt de persdienst nauw samen met het kabinet van de Staatssecretaris die belast is met het asiel- en migratiebeleid, Maggie De Block. Samen bepalen ze de richtlijnen en de inhoud van een specifieke communicatiestrategie, in functie van het geval.

Daarnaast ondersteunt de persdienst verschillende projecten die gericht zijn op de verbetering van de externe communicatie. Hiervan kunnen verschillende voorbeelden gegeven worden.

Het websiteproject is hiervan een voorbeeld. De "relooking" van de DVZ-site heeft het mogelijk gemaakt om ervoor te zorgen dat de informatie toegankelijker wordt gemaakt voor alle tussenbeide komende partijen : vreemdelingen, advocaten, journalisten, partners en andere actoren op het gebied van asiel en migratie. Er werden belangrijke inspanningen geleverd om deze site op te frissen, en zowel de redactionele inhoud als de presentatie werden verbeterd. De nieuwe versie van de website is in oktober 2011 on line gegaan.

De redactionele vertalingen in het Engels en het Duits zullen in de loop van 2013 uitgevoerd worden.

In de loop van het jaar 2012 heeft de website van de DVZ 1.005.982 bezoeken, verdeeld over 398.646 eenmalige bezoekers, geregistreerd. Dit betekent dat elke bezoeker de site gemiddeld 2,5 keer geraadpleegd heeft. In 2012 heeft de Dienst **2.745 verbindingen per dag** geregistreerd.

De DVZ waakt erover om zijn strategieën voor externe communicatie te actualiseren, met name de crisiscommunicatie, en in het bijzonder de communicatie in verband met de strijd tegen het radicalisme en het internationaal terrorisme. In dit kader heeft de Dienst in overleg met zijn partners (onder andere het OCAD, het Federaal Parket, de politie en het Crisiscentrum) gewerkt, om in het kader van deze delicate materie tot een strategische, pedagogische en harmonische communicatie te komen. In 2012 had deze samenwerking met name betrekking op de mediatisering van de activiteiten van de organisatie Sharia4Belgium.

De DVZ ondersteunt ook met genoegen, en in de mate van het mogelijke, de ontwikkeling van specifieke culturele projecten. In mei 2012 heeft de DVZ deelgenomen aan het draaien van een lange documentaire die aan het asiel gewijd is en gemaakt werd door een van de productiemaatschappijen van de gebroeders Dardenne. De RTBF trad als coproducent op. Er wordt voorzien dat deze documentaire, « Les vies de Ion », in de loop van 2013 zal worden uitgezonden.

De DVZ voert regelmatig informatie- of sensibiliseringscampagnes inzake de immigratieproblematieken uit. In dit kader heeft de DVZ, met de hulp van de FOD Buitenlandse Zaken en/of de diplomatieke posten, deelgenomen aan de ontwikkeling van preventie- en sensibiliseringscampagnes in de landen van herkomst.

II. Interne communicatie

De woordvoersters van de DVZ houden zich ook bezig met interne communicatie.

Bij de DVZ werken er iets meer dan 1.800 ambtenaren, verdeeld tussen de centrale diensten in Brussel (bijna 1.070 personen) en de vijf gesloten centra (meer dan 800 personen). Op het gebied van de interne communicatie is er dus genoeg werk.

De communicatiedienst van de DVZ werkt mee aan en neemt actief deel aan projecten die gericht zijn op de verbetering van de interne communicatie. De dienst houdt toezicht op de uniformiteit van het communicatiebeleid van de DVZ met dat van de FOD Binnenlandse Zaken en het Kabinet.

De woordvoersters maken ook deel uit van het algemeen communicatienetwerk van de FOD Binnenlandse Zaken. Ze nemen deel aan de maandelijkse vergaderingen van dit communicatorennetwerk (COMMnet), waar nieuwe initiatieven en communicatieacties (zowel intern als extern) voor alle afdelingen van de FOD ontwikkeld worden. Tijdens de zomer van 2012 werd er tijdens een studiedag « op het platteland » nagedacht over de ontwikkeling van nieuwe projecten : harmonisatie van een communicatiebeleid bij de verschillende directies van de FOD, synergie van acties, gezamenlijke steun voor specifieke projecten en creatie van een gezamenlijke en uniforme newsletter voor alle algemene directies van de FOD.

III. Feiten of dossiers waarover in 2012 bericht werd in de pers

Net zoals elk jaar werden in de Belgische en internationale pers verschillende onderwerpen die te maken hebben met asiel of immigratie besproken.

Bij wijze van voorbeeld worden hieronder enkele thema's genoemd die behandeld werden.

Januari 2012

Kwestie van de regularisatieproblematiek, na een betoging van een dertigtal Pakistanen die de onzekerheid van hun verblijfssituatie aankloegen.

Interview op France Culture over het Belgisch beleid ten opzichte van buitenlandse studenten (voorwaarden voor het onthaal, financiële middelen, arbeidswetgeving ...), in het kader van een studie die het Franse systeem vergeleek met dat van andere Europese landen, zoals België en Duitsland.

Holbewoner Piotr

De Pool die op de Antwerpse Linkeroever in een hol woont, wordt menigmaal opgevoerd in de media. Piotr kan namelijk op veel sympathie rekenen. De man verblijft echter verschillende jaren in België, maar vroeg nooit een verblijfsvergunning aan. Na het negeren van eerdere bevelen krijgt hij in januari opnieuw het BGV. Ditmaal moet hij het grondgebied onmiddellijk verlaten.

Lanjri : wet gezinshereniging

De impact van de strengere wet op gezinshereniging haalt meermaals het nieuws in 2012. De nieuwe, Belgische wet is gestemd op 8 juli 2011 en legt vreemdelingen strengere regels op wat huisvesting en inkomen betreft als zij gezinshereniging aanvragen.

De wet haalde ook het programma van **Peeters en Pichal** (radio 1). Aan de hand van een individuele case wordt de verstrengde wet op de korrel genomen. De DVZ legt bij monde van zijn woordvoester uit waarom het dossier werd afgewezen.

Misbruik medische regularisatie

De invoering van 'de medische filter' weert de ongegronde aanvragen en maakt een efficiëntere procedure mogelijk. Deze filter werd ingevoerd om misbruiken tegen te gaan. In de Nederlandstalige pers komen de voor- en tegenstanders van deze wet regelmatig aan bod. Ook de frauderende artsen die valselijk medische attesten zouden hebben uitgeschreven aan vreemdelingen halen het nieuws.

Februari 2012

Uitwijzing EU-burgers

De DVZ en de POD maatschappelijke integratie werken nauwer samen op het gebied van gegevensuitwisseling inzake EU-burgers die in ons land een onredelijke belasting voor het sociaal zekerheidsstelsel zouden vormen. De resultaten van deze samenwerking zijn positief en haalden dan ook de media.

Strengere regularisatiecriteria

In februari 2012 worden de strengere criteria voor medische regularisatie in het staatsblad gepubliceerd. Dit haalt de krant. De nieuwe wet vormt een belangrijk wapen in de strijd tegen het misbruik van de procedure.

Roemeense zusjes

Het verhaal van de Roemeense zusjes die anderhalf jaar bij Belgische gastgezinnen verbleven, maar waarvan de moeder wilde dat ze naar haar terugkeerden, hield de pers reeds in 2011 een jaar in de ban, maar kreeg zelfs in 2012 een vervolg toen de 'pleegmoeder' van de meisjes samen met een journaliste terugkeerde naar Roemenië om het meisje te gaan opzoeken. De situatie werd door de pers dus ook na hun terugkeer van nabij gevolgd.

Maart 2012

Repatriëring van 20 Congolese onderdanen (wier verblijfssituatie illegaal was) vanaf de militaire luchthaven van Melsbroek, met een vliegtuig van het Airbus-type.

Problematiek van de Roma die de hal van het Noordstation in Brussel in maart 2012 geleidelijk aan bezetten, totdat ze in juni 2012 geëvacueerd werden.

Goedkeuring Open terugkeercentrum

In maart wordt het wetsontwerp goedgekeurd dat de wettelijke basis legt voor de oprichting van een open terugkeercentrum. In het open terugkeercentrum zullen uitgeprocedeerde asielzoekers worden voorbereid op hun terugkeer naar het land van herkomst.

Afgelasting repatriëring door tussenkomst PS-senatrice?

Eind februari zorgt de afgelasting van een repatriëring voor veel commotie in de pers. PS-senatrice Fatiha Saïdi wordt in de media verantwoordelijk gesteld voor het afblazen van de repatriëring van een uitgeprocedeerde Marokkaanse asielzoeker. Er was tumult op de vlucht, maar ook zonder tussenkomst van de senatrice zou de vlucht zijn afgelast. Naar aanleiding van dit gebeuren is onze Directeur-generaal Freddy Roosemont zelfs te gast in de Terzake-studio van de VRT.

Hongerstakers VUB

De hongerstaking in de VUB haalt in 2012 meermaals het nieuws. De actie duurt in totaal 103 dagen. In maart escaleert de situatie wanneer één van de hongerstakers zijn mond dichtnaait en weigert om te eten of te drinken. De eis van de hongerstakers is het bekomen van een verblijfsvergunning. Op 26 april zou de laatste hongerstaker de actie stopzetten. Eerder hadden ook de andere actievoerders hun actie al gestaakt. Aan de eisen van de stakers wordt niet tegemoet gekomen. Ze krijgen het bevel om het grondgebied binnen de 30 dagen te verlaten.

Het thema **schijnhuwelijken** is een jaarlijks wederkerend thema.

Peeters en Pichal (radio 1) vroeg zich af hoe consequent een onderzoek naar schijnhuwelijken moet zijn. Op 7 maart 2012 brachten ze de case van de Vlaamse Carl en zijn Amerikaanse vriendin Lewis, die in België wilden huwen. Onze DVZ-expert ter zake, Cid Catala, gaf live duiding bij de case en het fenomeen in het algemeen.

Ook de dreigende uitwijzing van de Olympische atlete **Olena Kushniruk** haalt in maart het nieuws. De atlete werd volgens de pers opgepakt 'voor schijnhuwelijk'. De Oekraïense heeft een relatie met een Vlaming, maar brengt haar papieren niet in orde. Aangezien er een minderjarig kind in het spel is, wordt besloten om de vrouw vrij te stellen, zodat ze zich voorsnog in regel kan stellen.

April 2012

Scott Manyo

Het verhaal van Scott Manyo, de uitgeprocedeerde Kameroense scoutsleider; houdt de media verschillende maanden in de ban. De jongeman wordt in afwachting van een mogelijke repatriëring vastgehouden in het gesloten centrum van Merksplas.

Scott krijgt vele steunbetuigingen via ondermeer social network sites. Gezien de specifieke situatie van zijn dossier wordt hij in mei vrijgelaten, zodat hij zijn studies in België kan afmaken.

Opening van het gesloten Transitcentrum Caricole

Op 25 april 2012 wordt het nieuwe gesloten transitcentrum Caricole in Steenokkerzeel voorgesteld aan de pers. Het nieuwe complex wordt plechtig geopend door de federale staatssecretarissen Maggie De Block en Servais Verherstraeten. Het nieuwe gebouw, dat de vorm heeft van een slakkenhuis, biedt plaats aan 90 bewoners die onderverdeeld worden in drie aparte vleugels. Het centrum vervangt het oude transitcentrum 127 te Melsbroek en het Inadcentrum op de luchthaven.

Mei 2012

Opening extra woonunits te Zulte

Op vrijdag 11 mei worden in Zulte 3 nieuwe woonunits (2 studio's en 1 appartement) plechtig geopend in aanwezigheid van de staatssecretaris Maggie De Block. Door het succes groeide de nood aan meer opvangplaatsen voor uitgeprocedeerde families. Naast de woningen in Zulte zijn er ook sites te Tubize, Tielt en Sint-Gillis-Waas.

Nicole Walpot – adoptie

Het adoptiedossier Nicole Walpot sierde meermaals de pagina van het Nieuwsblad en De Standaard. De vrouw wilde twee Tanzaniaanse kinderen adopteren. De adoptie werd niet erkend in België, wat de zaak complex maakte. In mei mocht mevrouw Walpot met haar twee meisjes naar België terugkeren. De DVZ verleende de kinderen uitzonderlijk een humanitair visum omdat één van hen zo zwaar ziek is.

Juni 2012

Roma Noordstation

Romazigeuners bezetten vier maanden lang het CCN-gebouw aan het Noordstation. In juni 2012 kregen ze een uitzettingsbevel en dienden ze het complex te verlaten.

Juli 2012

Reportage voor Europarl TV, de televisieketen van het Europees Parlement, in verband met de toekomstige Europese richtlijnen met betrekking tot het beheer en de toegankelijkheid van de gecentraliseerde bank voor de vingerafdrukken van de asielzoekers (Printrak / Eurodac).

Terugkeer Parwais Sangari

De uitgeprocedeerde Afghaanse asielzoeker Parwais Sangari, moet in juli 2012 het land verlaten. De uitwijzing van de jongeman oogst veel kritiek in de media. De pers volgt het dossier op de voet. Sommige journalisten reizen Parwais achterna en pluizen zijn asielverhaal uit.

Terugkeer minderjarigen

Met Scott Manyo en Parwais Sangari haalt de problematiek van de terugkeer van minderjarigen het nieuws en wordt dit door onder meer de pers in vraag gesteld.

Augustus 2012

In de media (geschreven pers, radio en televisie) werd er veel aandacht besteed aan de terugdrijving van **Gladys Hernandez**. Omdat ze op het moment van haar aankomst niet aan een bepaald aantal voorwaarden voldeed, werd deze jonge Cubaanse zangeres van de groep Sonara Cubana niet toegelaten tot het Belgisch grondgebied. Na haar verblijf in het Caricole-centrum werd ze uiteindelijk teruggedreven naar haar land van herkomst.

Interview in het kader van de spanningen die ontstonden als gevolg van een Rwandese betoging in het centrum van Brussel. Tijdens deze betoging werden tegenbetogers van Congolese afkomst administratief aangehouden.

Oktober 2012

Deelname van de DVZ aan het RTBF-radioprogramma « Le Forum de Midi », dat gewijd was aan de problematiek van de schijnhuwelijken en de wil van de regering om de strijd tegen dit fraudefenomeen op te drijven.

Deelname van de DVZ aan een reportage van Europarltv (webtelevisie van het Europees Parlement) over de omstandigheden waarin de asielzoekers in de gesloten centra opgevangen worden. Er werden opnamen gemaakt in het nieuw transitcentrum Caricole en ook in een open centrum van Fedasil.

Opstand in het gesloten centrum in Brugge

Nadat een man zichzelf verminkte kwamen de bewoners van het centrum in opstand. Er vielen geen gewonden en na een tweetal uren was de situatie bekoeld. Wel was er schade aan de infrastructuur van het centrum.

November 2012

Familie Bajraktari

De familie Bajraktari loog jarenlang over hun ware afkomst. Ze gaven zich 13 jaar lang onterecht uit als behorende tot een kwetsbare groep (Kosovaren) waardoor ze verblijfsrecht verkregen. Toen deze leugen aan het licht kwam, werd hun verblijf ingetrokken en moest de familie terugkeren naar Albanië. Het dossier beheerste de media wekenlang.

December 2012

Vleugel voor illegale criminelen in het gesloten centrum te Vottem

Na de verwijten van de Gentse Burgemeester Termont aan het adres van staatssecretaris Maggie De Block omtrent de problematiek rond de uitwijzing van illegale criminelen kondigden de media in december aan dat er een aparte vleugel komt voor criminele illegalen te Vottem. Ze worden er in afwachting van hun repatriëring ondergebracht.

Reportage “de Terugkeercoach”

Op 10 december 2012 werd op Nederland 2 de documentaire “de Terugkeercoach” uitgezonden.

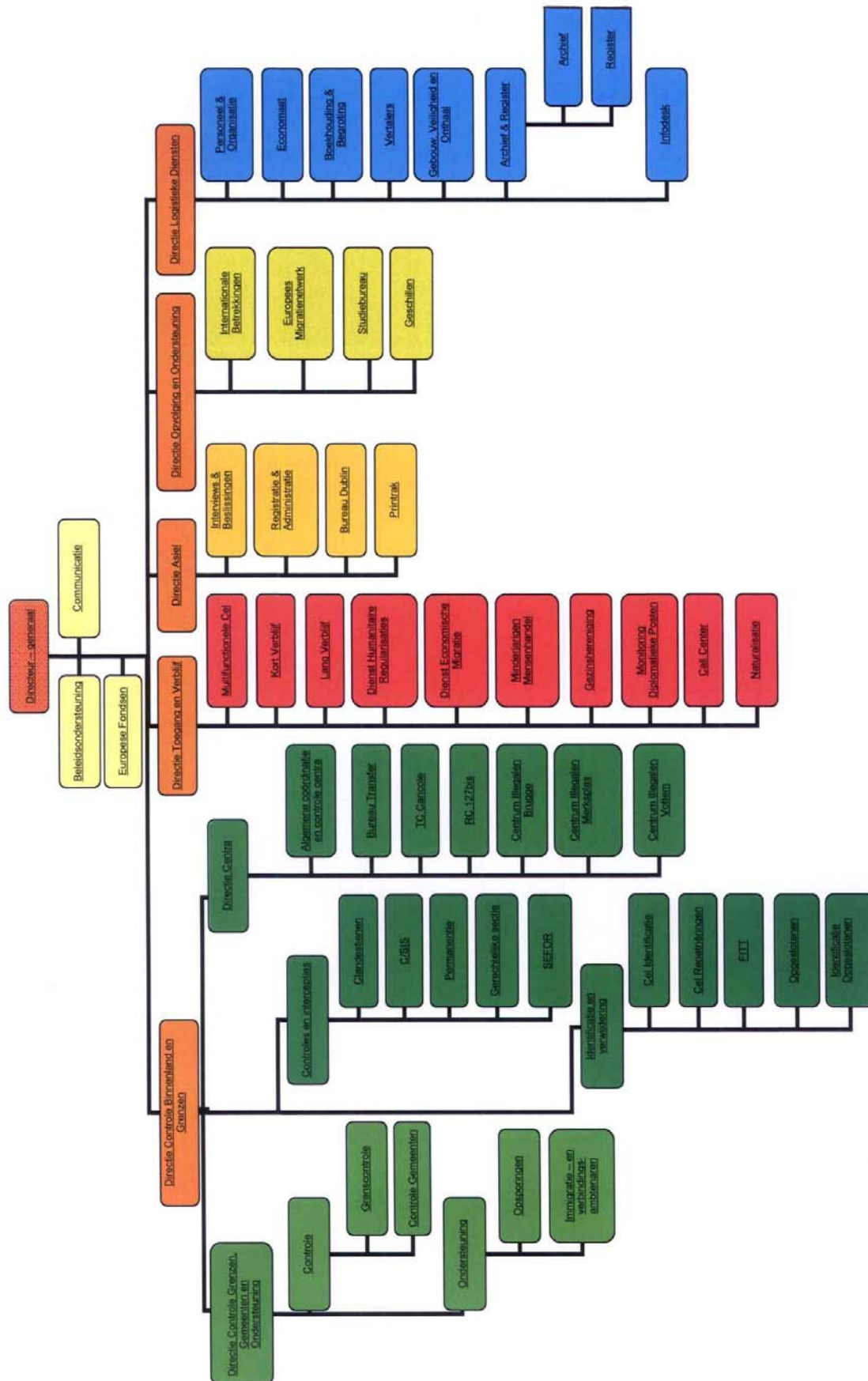
Voor de realisatie van deze film volgt Kees Vlaanderen van het Nederlandse productiehuis Human gedurende verschillende dagen twee terugkeercoaches en gezinnen die op het punt staan om het land te moeten verlaten. De reportage schetst een mooi beeld van het werk van de DVZ-terugkeercoaches.

HOOFDSTUK XI

BIJLAGEN

I. Huidig organogram Dienst Vreemdelingenzaken

II. Juridische bronnen

De wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en haar koninklijk uitvoeringsbesluit van 8 oktober 1981 weerspiegelen het immigratiebeleid en zijn regelgevend voor deze materie.

Deze wet werd natuurlijk reeds meermaals gewijzigd, enerzijds om de evolutie in de immigratiepolitiek te kunnen volgen, en anderzijds om de Belgische wetgeving in overeenstemming te brengen met richtlijnen uitgaande van de instellingen van de Europese Gemeenschappen en de Europese Unie, en met de draagwijdte van internationale verdragen die België binden (Schengen, Dublin, ...).

De wet van 15 december 1980, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 31 december 1980 is in voege getreden op 1 juli 1981 (artikel 95). De Duitse vertaling verscheen in het Belgisch Staatsblad van 11 november 1982, de Engelse en Italiaanse vertaling verschenen in het Belgisch Staatsblad van 27 april 1983.

II.1. De wet van 15 december 1980

De wet van 15 december 1980 werd in het jaar 2012 gewijzigd door :

- Wet van 31/12/2012 houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie (B.S. 31/12/2012);
- Programmawet van 22/06/2012 (B.S. 28/06/2012);
- Wet van 15/05/2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 31/08/2012);
- Wet van 22/04/2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en tot wijzigingen van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (BS 30/05/2012);
- Wet van 15/03/2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten (BS 30/03/2012);
- Wet van 19/01/2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS 17/02/2012);
- Wet van 08/01/2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS 06/02/2012);
- Wet van 26/11/2011 tot wijziging en aanvulling van het Strafwetboek teneinde het misbruik van de zwakke toestand van personen strafbaar te stellen, en de strafrechtelijke bescherming van kwetsbare personen tegen mishandeling uit te breiden (BS 23/01/2012);
- Wet van 16/11/2011 tot invoeging van een artikel 74/9 in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, inzake het verbod op het opsluiten van kinderen in gesloten centra (BS 17/02/2012).

II.2. Het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981

Het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS 26/10/1981) werd in het jaar 2012 gewijzigd door :

- Koninklijk besluit van 11/12/2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS 07/01/2013);
- Koninklijk besluit van 20/09/2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 januari 1993 tot bepaling van de nadere regels voor de terugbetaling van de kosten van huisvesting, verblijf en gezondheidszorgen bedoeld in artikel 74/4, §§ 3 en 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS 01/10/2012);
- Koninklijk besluit van 15/08/2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS 31/08/2012);
- Koninklijk besluit van 19/07/2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS 09/08/2012);
- Koninklijk besluit van 16/07/2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS 19/09/2012);
- Koninklijk besluit van 19/06/2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de werking en het personeel van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie in het kader van de controle van de gedwongen terugkeer (BS 02/07/2012);
- Koninklijk besluit van 08/01/2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS 19/01/2012).

III. Omzendbrieven die in het jaar 2012 werden gepubliceerd

Geen.

IV. Afkortingen en letterwoorden

ACE	<i>Access, Control and Enforcement</i> , Toegang, controle en uitvoering van maatregelen
AD	Algemene Directie
ADIV	Algemene Dienst voor Informatie en Veiligheid
	(FOD Landsverdediging)

AENEAS	Programma voor financiële en technische bijstand aan derde landen op het gebied van migratie en asiel
AGG	Antiterroristische Gemengde Groep
AI	Attest van immatriculatie
ANAPEC	<i>Agence Nationale pour la Promotion de l'Emploi et des Compétences</i> , Nationaal Agentschap voor Arbeid en Competentiepromotie (Marokko)
ANG	Algemene Nationale Gegevensbank
ASEM	<i>Asia-Europe Meeting</i>
AU	Afrikaans Unie
AV	aankomstverklaring
BAMF	<i>Bundesamt für Migration und Flüchtling</i> , Federale dienst voor migratie en vluchtelingen (Duitsland)
BGV	Bevel om het grondgebied te verlaten
BIA	<i>Border & Immigration Agency</i> , Agentschap voor de controle aan de grenzen en de immigratie
BIB	Bureau Internationale Betrekkingen
BioDev	<i>Biometrics Data Experimented in Visas</i> , biometrische kenmerken op visa
BIVR	Bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister
BNL	Benelux
BS	Belgisch Staatsblad
BSC	<i>Balanced scorecards</i>
CAWG	<i>Control Authorities Working Group</i>
CGVS	Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen
CI	Centrum voor Illegalen
CIB	Centrum voor Illegalen Brugge
CID	Identificatiecel
CIM	Centrum voor Illegalen Merksplas
CIREFI	Informatie-, overleg- en uitwisselingscentrum inzake grenzen en immigratie
CIV	Centrum voor Illegalen Vottem
COREPER	Comité van Permanente Vertegenwoordigers
	(van de Lidstaten)
CSB	Centraal Signalement Bulletin
CTL	Dienst Controle gemeenten
DEPA	<i>Deportee accompanied</i>
DEPU	<i>Deportee unaccompanied</i>
DGM	<i>Direction générale de Migration</i>
DGUSM	Directoraat-generaal Uitvoering van Straffen en Maatregelen (FOD Justitie)
DID	Identificatiecel Opgeslotenen
DIMONA	D éclaration i mmédiate – o nmiddellijke a angifte
DNA	desoxyribonucleic acid
	(desoxyribonucleïnezuur)
DRC	Democratische Republiek Congo
DV	Dienst Voogdij
DVZ	Dienst Vreemdelingenzaken
EEG	Europese Economische Gemeenschap

EER	Europese Economische Ruimte
EG	Europese Gemeenschap
EHRM	Europees Hof voor de Rechten van de Mens
eID	Elektronische identiteitskaart
EMN	Europees Migratie Netwerk
	(EMN : <i>European Migration Network</i>)
EPN	<i>European Patrols Network</i> , Europees Patrouillenetwerk
EU	Europese Unie
Eurosur	Europees grensbewakingssysteem
EVRM	Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens
FAL- conventie	<i>Facilitation of International Maritime Traffic</i>
FOD	Federale Overheidsdienst
FRONTEX	Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de Lidstaten van de Europese Unie
FYROM	Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië
GCI	Gemeenschappelijke consulaire instructies
GDISC	<i>General Directors' Immigration Services Conference</i> , conferentie van directeuren-generaal van immigratiediensten
GFMD	Globale Forum over Migratie en Ontwikkeling
GH	Gezinshereniging
GID	Grensinspectiedienst
IAMM	Informatie- en analysecentrum mensenhandel en mensensmokkel
IATA	<i>International Air Transport Association</i>
ICMPD	<i>International Centre for Migration Policy Development</i> , internationaal centrum voor de ontwikkeling van migratiebeleid
ICMPD	<i>International Centre for Migration Policy Development</i>
IGC	<i>Intergovernmental Consultations on Asylum and Migration</i>
ILO	<i>Immigration Liaison Officer</i> , immigratie-verbindingsofficier
IMO	Internationale Zeevaartorganisatie
INAD	<i>Inadmissible passenger</i> (passagier die niet mag worden toegelaten)
IND	Immigratie- en Naturalisatiedienst (Nederland)
IOM	Internationale Organisatie voor Migratie
IVRK	Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind
KB	Koninklijk besluit
KLM	Koninklijke Luchtvaart Maatschappij
KPI	Kritieke prestatie indicatoren
LAC	Latijns-Amerikaanse landen en landen in het Caribisch gebied
LI	Langdurig Ingezetene
LIMOSA	Landenoverschrijdend Informatiesysteem ten behoeve van Migratieonderzoek bij de Sociale Administratie
LP	laissez-passer
LPA	Luchtvaartpolitie
LS	Lidstaat
MB	Ministerieel besluit
MBT	Ministerieel besluit tot terugwijzing

MFA	<i>Ministry of Foreign Affairs</i>
MH	Mensenhandel
MINTEH	Minderjarige, slachtoffer van mensenhandel
MMZ	Migratie over de Middellandse Zee
MOU	<i>Memorandum of Understanding</i> (protocolakkoord)
MPM	Moderniseringsprojecten
MPS	<i>Ministry of Public Security</i>
MVV	Machtiging tot voorlopig verblijf
NADRA	Pakistaanse nationale registratiedienst
NAPTIP	<i>National Agency for Prohibition and Trafficking in Persons and Other Related Matters</i> , Nationaal Agentschap voor het bestrijden van mensenhandel en andere verwante materies
NAVO	Noord-Atlantische Verdragsorganisatie
NBMV	Niet-begeleide minderjarige vreemdeling
NCP	Nationaal Contactpunt
NG	<i>North Gate</i>
NGO	Niet-gouvernementele organisatie
NTC	Niet-terugleidingsclausule
OCAD	Orgaan voor de Coördinatie en de Analyse van de Dreiging
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
OFO	Opleidingsinstituut van de Federale Overheid
OOC	Oriëntatie en Observatie Centra
P&O	Personeel en Organisatie
PECO	Landen van Midden- en Oost- Europa
RAV	Raad van Advies voor Vreemdelingen
RC	Repatriëringscentrum
RC 127bis	Repatriëringscentrum 127bis
REAB	<i>Return and Emigration of Asylum Seekers Ex Belgium</i> , Terugkeer en Emigratie van Asielzoekers vanuit België
RIB	Recherche- en Informatieblad
	(vroeger CSB : Centraal Signalement Bulletin)
RK	Raadkamer
RR	Rijksregister
RVV	Raad voor Vreemdelingenbetwistingen
SCIFA	<i>Strategic Committee on Immigration, Frontiers and Asylum</i>
SIS	Schengen Informatie Systeem
SMEX	<i>sans moyens d'existence</i> , zonder bestaansmiddelen
SNBA	<i>SN Brussels Airlines</i>
SPOC	<i>Single Point of Contact</i> , centraal aanspreekpunt
STEAM	<i>Stressteam</i>
	(team voor stressbeheer)
SUO	Schengen Uitvoeringsovereenkomst
T	Transfer
TBV	Visum met beperkte territoriale geldigheid
TC	Transitcentrum

TC 127	Transitcentrum 127
TVL	transitvisum voor luchthavens
UNHCR	<i>United Nations High Commissioner for Refugees</i> , Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen
UNMIK	<i>United Nations Interim Administration Mission in Kosovo</i>
VBC	Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen
VDNL	Veiligheidsdetachement van de Nationale Luchthaven
VIS	<i>Visa Information System</i>
VISION	<i>Visa Inquiry Open-border Network</i>
	(open grenzen netwerk over visuminformatie)
VN	Verenigde Naties
	(UNO : <i>United Nations Organization</i>)
WTC	<i>World Trade Center</i>

V. Adressen

**World Trade Center, Tower II
Antwerpsesteenweg 59 B
1000 Brussel
Algemeen telefoonnummer 02/793.95.00**

**INFODESK
Tel. : 02/793.80.00
Fax : 02/274.66.91
E-mail : helpdesk.dvzoe@dofi.fgov.be**

www.dofi.fgov.be